திருவொற்றியூரான்

சா [illegible] தை

முதற் பாகம்.

வெளியீடு, நெ. 4.

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்.

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,

குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ ௵ கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

PRINTED AT THE

EVEREADY PRESS,

34, HUNTERS ROAD,

CHOOLAI, [illegible]

உ

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை

21. காண்ட அ

(நூல்)

22. ஆக்கினேய காண்டம்

23 ஐந்திர காண்டம்

24. பவமான காண்டம்

25. ஆரண்ய காண்டம்

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयानन. ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்.

वेदाना द्राविड भाष्य कर्त्तार वेद वेदाङ्ग पारगाः,

काशि निवासि श्री १०८, शिवानन्द यतीन्द्र स्वामिनः

GOLDEN & CO MADRAS

உ

சிவ குகமயம

சோதிநாயகன றுணை,

வேத மொழிபெயாபபாசிரியா

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானநத யதீநதிர சுவாமிக ளவாகள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயறறபபெறறது.

திஙகள செஞசடை சோததிடு தமபிரா னருளினுற செழிததே
யஙகண மாவுல கததினி லணடாத முலகென வவிரு
மெஙகண மாபுகழப பாரத கணடமா மினியநல லுலகிற
பொஙகு சோழமண டலவள மோதுதல புலவாககு மரிதால. (1)

வெணமை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிறகுழாம விரைநது
தணமை யோடுபன னலமுடைச சாகர நீரினை யளளி
யுணமை சேருல கிறகுநல லுதவியை நெஞசினி லுனனித
திணமை யாகிய குடகுமா மலையெனுஞ சிலைதனைச சோநது (2)

தூய தாமபர ஞானநற பொருளெனத தொலலுல கோாக
ளாய நினறிடு மணணலை மஞசன மாடடுதல கடுபப
மேய வமமலை தனனிலே யமலைகண மிகவுமே யோஙக
வேய தணபுனல சிநதிட வநதநல லினியபே ரமிழதம (3)

ஒனற தாயததிரண டொருதிருக காவிரிப பெயாதனை யுறறு
நினற மாவுல கிதுபெரு நீளவள மடைநதிட நினைதது
வெனற மாபுலன விரதிய ராதியோா விருமபியே மகிழ
நனற தாயவரு நதியெனுங காவிரி வளநதனை நாடில (4)

பொருநது மகநதி யாகிய பூவையாங காவிரிப பாவை
திருநது மிவவுல கததுள சீருடைத தனறிரு யகக
ளருநது பேரமு தாகிய வறபுத நீரெனு மமிழதை
விருநதெ னுமபடி விளஙகிட வெஙகணுந தேககியே விரைநது (5)

வேறு.

எயதிருத தேவார மியமபுமொரு நூறறினுட
ஞயவொரு தொணணூறு மடைவாகப பெறறுநல
மேயதிருச சோழ மணடலமா மேதினியி
னேயமுடன செனறஙகு நீரைப பரபபியரோ. (6)

புனலு டெனபபுகழ்நது புலவாகளும போறறிசெய
வனநா டெனநவினறே யறிஞாகளும வாழததிடநற
கனமா கியபெருமை கருதி யளிததததறபி
னனமோந தியகாததோ டழகு மிளிாநதிடவே (7)

நாடு செழிபபடைய நகாரு சிறபபடைய
வீடுதனை விருமபும விாகா ளிபபடைய
வோடிததன ளுயகளு மூவரிதனைச சோநது
கூடிக களிககினற கொழுஞசோழ வளநாடு (8)

மணணிற பிறநதாாகண மறிததும பிறவாம
னணணப பெருவீடு நனியளிககு மாரூரு
மணண னடாாச னனுதினமு நடஞசெயய
நணணு புகழததிலலை நகருமுடைப பெருநாடு (9)

கோழிக கொடிககுமான கூறுமவ தாரமெனும
வாழி திருஞான வளளல திருச சமபநத
ஞழிப பெருமபுவியி லவடநது வளாநததிருக
காழிப பதிதனையுங கணகணட புகழநாடு (10)

கறுதது விளஙகுதிருக கணடமுடைச சிவனுருக
கறுததுக கறிசமைததே யரியதிருக குழநதைதனைப
பொறுததுப படைததளிததுப புகழைமிகப பெறறதிருச
சிறுததொணட னுயரிய சிவபததா வருநாடு (11)

தாவிலா சாட்சிமிகக தானபிழையாயப போகுமெனை
வாவினெரு கனறிறகா வருமையுடைக கானமுளையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுங
கோவினா சாடசிதனைக கொணடநல நாடு (12)

சுநதரனென ரேததுமொரு தொணட ளியமபியநற
செநதமிழின பாவிறகாச செபபுநிசிப போதினிலே
யிநதணிநத வீச னியமபு பாவைமனை
யநதூது வநதநல வரிய திருநாடு (13)

வேறு.

கநதப பொழிலகண மிகமலிநது கவினுற றலைமை பெறறதெனு
மிநதத திருநா டதனிடையே யிலஙகு மறைகள போறறிமிக
வந்தச சிவனா தனதருளை யடைநது மகிழநத பெருமையுடை
யநத மறைசை நகாபபெருமை யறைதற கியாவா வலலாரே (14)

ஆதி சேது வெனறெடுததே யறையும பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாகுஞ சொலுமப பாலே பலநூலு
மோதும பெறறி தனையுடைய வர்க்க

செபபு புகழா ரபபரவர் தெரிசித தேத்த வெபபடியுந்
தபபில் கபாடந் திறக்கவெனத் தாணி புகழுந தேவார
மொபபில பெருமை யுடையதா யுரைககத திறநத பெருமையுட
னபபாற் காழிச சமபநத னடைதத சீரு மிஙகுளதால (16)

மன்னும் புகழ்சோ மதுரைநகா மாறன சமண ரூகிஞு
ஙினனே யீஙகு போநதெமது வினனல தனனைக களையெனறு
மனனன் றேவி விடுதத தொணடா மாசில புகழசோ சீகாழி
மனனன றனனைக கணடுகுறை வலிநது கூறுந தலமுமிதால (17)

கூடன மேவுங குழகனெனுங கொறறச சோம சுநதரனற
ஞட லெலலா மிகவிரிதது வழகு மிகவே செயயுடஞற
பாடல செயத பாஞுசோதி முனிவ னெனனும பாநதபுகழ்
சூடல செயத புலவனவன றேன்றுந தலமு மீதாமால (18)

குறைத விலலாப புகழிஙஙன கூறற கரிதா யெநநாஞு
நிறைத லோடு நினறிடுமிந நீணட மறைசைப பெருமைதனைப
புறைத லியாககு மரிதாகும் பாரின மிசையே மிகச்சிறநதோா
ருறைத ருனு மீணடெளறு வுரைதத லென்று முணமையுரோர் (19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க ளெல்லா மிலஙகுமிம மறைசை யென்னு
மொபபிலாத தலததின பாங்க ரொளிரவதா முயர்சசி யாய
வெபபெரு நலஙக டாமு மினிதொளிா பெருமை வாயநது
செபபிடு மாயக காரன் புலமெனுஞ சீரூா தானே (20)

மொழிநதவிவ வாயக காரன புலமெனு மூதூா தனனிற
பழநதமிழ வாண ரெனறு பாரெலாங கூறு நிறக
மொழிநதிடு மூவேந தாதம முதற்குடி தன்னிற றேனறி
யிழநதிடா தவாத மககு வினியபே ராசு தநத (21)

வீரரென றுரைகக நிறகும விறனமிகு குடியா மிஃதைச
சீரிய வறிஞா தாமுஞ் செபபுவர் சிறபப தாக
வாரியா பகுபபாற றேனரு வகமுடை யாக ளெனறு
பூரிய மிவாக ளினறேற போனது தெரியா தனறே (22)

இஙகிவா குலமே யிநதிர குலமென விசைபபா மேலோ
ரெஙகிவா பெருமை தனனை யாரெடுத தியமப லாகுஞ
சஙகநூ றடமைப பாாபபிற சதுருடை யறிஞா தாமுந
துஙகமாயக கூறி யுளள தொடாபெலா மறிய லாமால (23)

உரைததவிப பெருமை மிகக வுயாபெருங குடியிற ருனு
நரைததுவெள விடையி லேறு நலமலி சிவனூா பாத
முரைததிடு மொருவன வநதா னுலகின ரவனறன பேரை
யருததியாயச சாமித தேவ ரெனறுதா னுரைகு வாரால (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய விலவாழ்க் கைக்குக் காரிகை யொருத்தி வந்தாள்
பூமியிற் சிறந்து வாழும் பூவைபாக காசி போலவா
ணேமிகொ ளீசன றேவி நேரென வழகான மிக்காள (25

இன்னவ டானு நாளு மியம்பிடும வார்த்தை யெல்லாங்
கன்னலே யென்னு மாறு கழறிடுஞ் சிறப்பு வாய்ந்தோ
ளென்னதாந் தன்மை யாலே யவள்பெறு நாமந் தானு
மன்னிடு மதுரம மாளென காரண மாயிற றன்றே (26

நம்மையா ளிறைவன பாத நாண்மலா தனையும போற்றி
யம்மனைக கிழத்தி யோடு மாகுமில வாழ்க்கை தன்னை
யிம்மியுங் கோணு தென்று மியலபுட னியற்றிக் கொண்டு
செம்மையா யுலகோா போற்றச் சீருடன வாழ்ந்து வின்றுன (27)

மதுரமமா ளென்னு மந்த மாதுடன வாழு நாளில
விதுவணி யீச ஞாதம விளங்கிடு கருணை யாலே
புதலவரோ ரைவா வந்தார புத்திரச செலவ மாக
மதுமொழி வாயநதி ரண்டு மங்கையா தாமும வந்தார (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும பெரியவன பேணியே தான்
முன்னாசெய தவத்தி னுலு முத்தமிழ் நாட்டோா செய்த
மன்னிய தருமத தாலு மைந்தனரு ஞெருவன வந்தா
னன்னவன றனனைக கண்டே யனைவரு முவகை பூத்தார் (29)

இறுதியில வந்த பால னிலங்கிடு வகையைக கண்டு
செறிதலா மனபி னோடு சீர்பெற வளாததுப பினன
றுறுதியாங கலவி தன்னை யுதவென வுபாத்தி தனபாற
குறுகிடச செயதிட டாாகள குமாருனு சினனு டனனில (30)

பளளியிற பயிலும வித்தை பாங்குடன கற்று மேலோ
ரெளளிடு நடத்தை யிலலா தினிதுட னிருக்குங காலை
யொளளிய வறிவான மிகவு முயாந்திடு மிராமை யபபோ
கொள்ளொரு துறவோ னந்தக குமானைக கொண்டு சென்றுன (31)

தமாதனை விட்டுச சென்று தவநெறி யோாபாற சோந்த
குமரனப பெரியோன பாலுங கூறிடு மறிஞா பாலுந
தமிழமொழி நூலக டமமைச சணமுக னருளால யாருஞ்
சமமிலை யெனனக கறறுத் [illegible] யறிஞ ஞனென (32)

வேறு.

கலைகடனின மிகச்சிறந்த கவனமுடை யினனவனறன கருதிப பினனா
மலைமகளை யொருபாகம வைத்தருளுஞ சிவபெருமான வயங்கி யோங்க
வலைமாடன னருளகாட்டு மருமபதியா மகிலத்திற சிறப்பு வாயந்து
[illegible] செங்காட்டங குயிலபாடுங கோயிலூர குறுகி னனே (33)

ஆங்கணுள திருமடத்தி லற்புதசிற் கோலமுட னவிர்ந்து நின்று
வோஙகிடுநற் கருணை தனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்நது நாளும்
வீஙகியபொற் புகழோடு விளஙகுதிரு வீரசே கரனென றேதது
பாஙகுபெறு மொருஞான பணடிதனும பெரியோனைப பணிநது கணடு. (34)

போபடைதத வனனவனறன பெறறிமிகக திருவடியைப பெரிது போற்றிச்
சீரபடைதத செகதலததிற பேரருள்சே மகிமைதனிற் சிறநது மேலாங
காரபடைதத திருவருளோய! கழனலகி யருளகவெனக கசிநது போற்றி
யோபடைத்த வவன்றனை யினிதுபணிந துருகியே யெழுநது நின்றான் (35)

நின்றவனைத தனனிருகண ணிறைநதபெருங கருணைமிக நிலவப பாரதது
நனறனுசே லுனபிறவி நலிநதிடயா நலகிடுவோ மருநத தான
வொனறெனறு கூறியவ னுறுபிறபபாம பெருநோயை யொழிகக நாளும்
வென்றபுகழ் விததையெலாம விளஙகவவற் கினிமையுடன் விரிததிட் டானால் (36)

உயவதறகாம வழியான வொபபில்பெரு நூலெலலா மோர்நத பின்னாச்
சைவமுத னூல்களையுஞ சாற்றுமியல பறிநதிடவே சதுராய்க கறறுத
தெய்வமெனுங கநதனது சேவடியு மெககாலுஞ சிநதை கொணடு
பொய்வருமிவ வுலகடையப புரிகரும மெல்லாமும போககி னானால், (37)

பின்னரவன் றென்மொழியைப பீடுபெற நனகியாம் பெரிது கற்றே
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோரநதிடுத னலலதென வுளததிற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க குருநாதன மலரடியைப போற்றியந்த வகையுங கூறி
யன்னவனற னுததிரவு பெற்றிந்த வகிலததிற் பெருமை வாயநத (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக கருததினுட னெய்தியஙகுக் காணு நினற
மாசிலபுகழ் விசுவநா தபபெருமான மலரடியை மகிழ்நது போறறித
தேசுடைஞா னானநதத தேசிகன்பாற் றிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசவிலாப புகழ்தருநல லிலிஙகசந நியாசததை யினிது பெறறு (39)

செமமைமிகு தன்னுடைய சிறநதமதி நலததாலே சினனு டனனி
லமமொழியி லிருநதிடட வருமைமிகு நூலெலலா மருததி யோடு
மிமமைககு மறுமைககு மெமமைககு மினிதாகு மெனறு போறறிக
கொம்மையுடன் விரைவினிலே கொணடிட்டா னொருசிறிதுங குறைவில லாமல

தெனமொழியி னிலககணமுஞ செபபுபிற நூலகளையுந தோநத தானு
நனமையருள சிததாநத நனனூலும வேதாநத ஞான நூலுந
தனமையுடன கறறவையிற றாணிதனி லொளிருகிற தகுதி யானும
வனமையுடை யிருமொழியும வலலனென வுலகமதில வநதிட டானால (41)

வேறு.

நல்வழி தனனையே நாடி நாளுநதான்
கலவியை யிஙஙனங கனிநது கறறவன்
பலவழி கல்வியைப பயனப டுததினான
சொலவழி யிவனிடந தோயநதுகற றாபலா (12)

காதலைக் கல்வியிற் காட்டி ஞாதமை
யோதலைச் செய்ம்மினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலைச் செய்தவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினை மகிழ்ற செய்திட்டான (43)

தன்குரு நாதனு தாவின மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா ஞான தேசிகன
பொனபுக ழோடிரும புவியில வாழநததை
யினபுட னெஙகுமே யினிது கேட்டரோ (44)

பாரமா மககடாம பயனை நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விறறபு ராணமாயச
சீரமை கவியினிற் செயது வைததனன (45)

பற்பல நூலகடாம் பாரிற் செயதவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல விடஙகளும படாநது சென றவண
கற்பதி லாசையைக காட்டி ஞாகசெலாம. (46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய விததையைக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீந்துதான
விழுமிய நற்புகழ் விளங்கு சென்னையை
முழுமுத லருளினுன் முடிவி லுற்றனன் (47)

சென்னைமா நகாதனைச சோநத மாதவன
முனனையூ ழெனபது மூனாநது கூட்டலா
லனனையா மெனறுதா ஞரும போறறிட
வுனனிடு தணணளி யுயாநது நிறபவன (48)

முததவா னநதனு முதலவன் சொறபடி
யிததரை தனனிலே யினிது நாகா
மெததவும பரவியே விளஙகு மாறுதான
விததியா சாலையை விரைநது கண்டவன் (49)

அராமதி சூடிடு மண்ணற் போற்றுவோன
றராமலி சீததியான றாணி யோரெலாம
இராமசா மியென வியமபு மாறுதான
வருமொரு வளளலு மகிழ்நது கணடனன (50)

கணடவன றனனையக கருணை யாளனறுன
மணடிய வனபுடன் மதிததுப போறறியே
யிணடிய மாபுகழ விளஙகு வேதததைக
கணடிடு செநதமிழக கலையி லெனனவே (51)

கலியையா யிரத்தி ளோடு கழறும்ப பத்தா ருண்டின
மலிபுகழ் வயங்கு சாம மறைதனை வெளியாச செயதா
னொலிகடல சூழு மிந்த வுலகினிற சிவானந் தபபோ
பொலிவுடன பெறற ஞான புஙகவன ருனு மாதோ (61)

வேதததைத தமிழிற செயத வித்தக ளுகி நிறகும
போதமாா சிவானந் தபபோ பூண்டவ னினிது வாழி
நாதனு மொறறி யானை நனிபணி இராமன வாழி
மாதுமை யீச னிநத மகிதல மெலலாம வாழி (62)

வேத மொழிபெயாப்பாசிரியின சரித்திரச சுருக்கம

முறறிறறு.

செங்கலவ ராயனறன சிறநத தோடடததிற
கஙகலில வேண்டிய கடனெ லாமளித
திஙகிருந தபபணி யியறறு வாயென
வஙகவன றஙகியே வமாநது நினறரோ (52)

தவபபிர காசததிற றனககு நேரிலாச
சிவபபிர காசனா சிறநத காதையை
நவபபொலீ வோஙகிட நனகு செயதுமே
வுவபபுட னிந்தமா வுலகிற கீநதனன. (53)

வசசிர சூசிகை வாயநத போகொரு
மெசசுப நிடதமும் விரைநது செநதமி
ழுசசியாம பாவையி லொளிரப போததைத
யச்சினி லிடடுல கிறக ளிததனன (54)

சஙகர மாதவன சரிதந தனனையு
மிஙகித மாயமொழி யினிது போததைத
யெஙகுமே யோஙகிட இராம சாமிபபோ
தஙகியோ னுதவியா லசசிற சாததினன (55)

வேறு.

இபபடிப பலவா நூலக ளினிதுட னியறறிக கொணடே
வொபபிலாப புகழ்சே ரீச னுலகினாக களிதது வைதத
செபபரு மகிமை வாயநத சிறபபுடை வேதந தனனைத
தபபறத தமிழி லேதான றகவுடன மொழிபெ யாததான (56)

காழியில் வநதிட் டோனுங கவினபெறு மொருவ னோடு
மாழியிற் கலலே தெபப மாய்ககரை வநதிட டோனருன
யாழினைப பழிதத சொலலி யாரது நாத னுன
வாழியவ வீசன றன்னை வளமுடன காணக வெனறு (57)

மறைகளாற சாததப பட்ட மாணபமை கபாடந தனனைத
திறநதிடச செயத தான சீரெழு செயலே போலம
மறைபபொரு ளானைக காணபான மாபுகழ வேதந தன்னைச
சிறநதநல லிராம னேடுஞ சோர்நதுமே திறநதிட டானல (58)

வேதமே தமிழி லிஙஙன விளஙகிட வநத தாலே
பூதல முளளோா வேதப பொருடனை யறிநது நாளும
வேதததைத தநதாட கொணட விமலனும பெருமை வாயநத
மாதுமை யீச னாதம மலரடி வழுதது வாரால (59)

கடலபுடை சூழு மிந்தக காசினி தன்னி லோஙகு
மடைவுள வேத நூலை யனைவரு மறித லாலே
விடையிவா சிவனா செயய விழுமிய தனமை யெலலாந
தடையிலா தறிநது நலல தனிசசிறப பெயது வாரால. (60)

திருவொற்றி - அடிமை

சென்னை த. ப. இராமசாமிப்பிள்ளையவர்கள்.

श्री वंयकपुरेश्वरपादपद्मबद्धचित्तभक्तः

श्री त प रामस्वामि नामालङ्कृत महाशयः, मद्रपुरी

உ

சிவகுகமயம.

செநதிறையகன றுணை.

வேததமைத மொழிபெயாககசசெயது வெளியிடட

ஸ்ரீமான த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு அ. இராமசுவாமி அவாகளால இயற்றபபெறறது.

குஞசா வானனக குருநதை யீனறருள
செஞசடை வானவன சிறநது மேவலா
லஞசக தலததினி லழகு மிககது
விஞசிய புகழ்மிக விளஙகி நாளுநதான் 1

பனன லநதிகழ் பாத கணடததிற
கனன லமமொழிக ளனி யாதாகண
மனனி வாழதலான மகிமை யோஙகிடு
மனனன சோழனசீா மாசில நாடரோ 2

இநத நாட்டினி லிலஙகு வளனெலா
முநதி நானசில மொழிநதன போகவே
யநத மினறியே யாகிடு மாடசியிற
பிநதி நினறதிற சிறசில பேசுவேன. 3

செககா மேனியஞ சிவபி ரானறனை
மிகக வேபுகழ் மேனமை வாயநதுத
மொகக யாருமிவ வுலகி லிலலெனத
தகக மாதவா தழைதத நாடிதே. 4

குணடைநெற குவையெலாங கூறு பூதஙகண
மண்டியே நமபிககு வாரிச சோததிடப
பணடிட மாயதிப பாநத நாடடிடைக
கணடிட லாகுமாற கமலை யென்றரோ 5

ஈசறகா நெலதனை யெடுதது மாநதிய
நேசமாா சுறறததை நினைததி டாமலா
வேசமாய வாளினால வீசிக் கொனறிடு
மாசிலகோட் புலியவா வாழ்நத நாடிதே 6

மாறனூா யாகததின மகேகொள விலமபிதாமமை
கூறிடுமே வேததைதக குககு லாககியே
பேறுடைத தேவாகள பினமெரு டாநதிட
வீறுடன வநததும விளமபிக நாட்டரோ 7

சோழனற ருட்டது தொலசி றபபெலா
மாழி சோமண லளவின மிககது
வாழியம மாடசியை வருததுக கூறிடிற
பாழியம புராணமாயப படாநது போகுமால 8

வேறு.

இநதநல நாடடினிடை யிலஙகுமெழி றனிறசிறநதே
யநதமுள பதியொன்று வமைநதுநனி விளஙகிடுமோ
லுநதுபுக ழுலகோாக ளுரைபபாதன போதனைத
தநதியுரிக கடவுளுறை தஞசைநக ரெனபபுகழநதே 9

தஞசனெனு மசுரனவன றழைததிருநத தனமையினுற
றஞசாவூ ரெனுநாமந தாணிதனிற ருனவிரு
மிஞசுபுக ழிநநகரின மேனமையெலாங கூறுதறகு
வஞசுவனுற பணிகளுடை யரசனவன ருனுமரோ 10

விரிநதபுகழத தஞசையுடன விளஙகுமொரு தலமாகும
பரநதசிறப பதனுலே பாருறைவோா ாறுதினமுஞ
சொரிநதுமலா பணிநதேததத துஙகமதிக கடவுளுறை
கருநதிடடைக குடியெனனுங கனமிகுநத பதியதுவும 11

பணியணிவோ னுமையோடு பரிநதமரு மிததலமே
மணிமுதத நதியெனனும வடவாறேறா புடைசெல்ல
வணிமிகக விண்ணுறு மடிதொருபாற செலுமிதனசி
ரெணிமிகக வியமபுதரு னெவாககுமரி தாகிடுமால 12

சநதிரசூ ரியாககிருநத சாபமதந தானகலக
கநதவே டநதையவன கருணைதனைப புரிநததுவு
மநதமினற புகழோடு மவிாநதுநனி விளமபவரு
மிநதநல தலமேயென றியமபுவரா லறிநதோாகள 13

கலிகாலச சோழனவன கருஙகுடட வியாதியினு
னலியுஙகாற றுருவாச நறறவனரு ளுஙகடைநது
பலிகாவ லனபுரியப பரிநதுமிகப புகழநதுநினை
நலிகொடு நோயதானகல நடபபாய கரநதையென 14

பினனாசிவ னருளாலே பேசுகலி காலனவன
கனனனமொழி யுமையோடுங கணணுதலாா தானமாநத
வுனனுபுகழச சமிவனமென றுயாநதபெரு மிததலததை
யினனலது தானகல வினிதுவநது பொருநதியரோ 15

பிரகஙா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
முரகபணி யணிநதோன்ற னுயரடியைப பேரற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகனறிடவே மகிழ்சசியெனுங கடலபடிநது
கருவேல வனமழிததுக கருதுதிட்டைத 16

அருந்ததியி னுடனவசிட்ட னமாநதருளு மிபபதியிற்
பொருநதுதிருப ப்ணிகணமிகப புரிநதருளுந தனமையினு
லிருநதவரும் விருமபுமிநத வினியபுகழப பெருமபதியைக
கருநதிட்டைக குடியெனறு வுலகோாகள கழறுவரால 17

இககுடியிற் புகழேநதி யினிதுபிறந திலஙகியுள
வககுடியாளு சோழியவெள ளாளருடை யருஙகுடியின்
மிககபுகழ் மேனமைதனை மேதகவே பெற்றவனும்
பக்குவர்கள கூறுபுகழ்ப பஞ்சாநதத தனிபபெயரோன். 18

அன்னுனறன மனைககிழத்தி யாயமைநத காரிகைதான
மினனேவென னிடையுடையாண மெலலியாககுப பூஷணமாம
பொனனுமச செநதிருவைப புறஙகணட விவடனககுச்
சொனனுாக டிருபபெயாதான் சுநதாததம மாளெனறே 19

இலஙகுசிலை விலலியினற னிருபாதப போததனைக்
கலஙகலிலா தெக்காலுங் கருததததனி விருததிமிகத
துலஙகிடுநற புகழுடைய சுதனையரு ளெனபபோறறி
மலஙகலிலா தெபபொழுது மனமதனிற் கொணடிவாகள 20

இலலறமா நல்லறததை யினிமையுட னடததிடுங்கா
லலலலறப பாவையொனறை யளிததருளி யதனபின்ன
ரெலலவனபோற புகழதனி னிலஙகுமொரு மைநதனைததா
னலலவாககுச சிவபெருமா னலகியருள செயதனனுல 21

தோனறுமிநதக கானமுளையாந தோனறலுககுத திருபபெயாதா
னீனறவாகள இராமனென வினிமையுடன சூட்டிமதித
தானறநல கலவிதனை யடைநதவனு மிளிாநதிடவே
சானறவாதம் பாலவிட்டுச சதுராக வளாததாாகள. 22

வேறு.

பின்னாத தமபி யொருவ னேடு பிறநத நலல தஙகையு
மினனுமம வானி லொளிரு கினற மேனமை கொண்ட மாமதி
யெனனு மாறு வளாநது மிகக வினிதி னேடு மேவுகால
சென்னை யெனனு மூரை நாடிச சேரநதி ராம சாமிதான 23

கயிலை யாளி கழலக டன்னைக கருததி லனபொ டிருததியே
முயல லாகும வழிக டனனின முயன்று வாழ்ககைக காகிடும
பயனை யீயும பொருளக டனைப பாரி லீச னருளதாலு
செயலி னுலே சோததது நனகு சிறநத செலவ மெயதியே 24

இல்ல றததிற் காகு மிலலா ளின்ன னென்று வள்ளுவா
சொலலி வைதத விலகக ணத்தைச சொந்த மென்னக கொண்டவோா
நல்ல ளாமீ ஞமபா னெனனு நஙகை தனனை நாடியே
பலலி யஙக ளாபப மனறல பண்பி ஞேடு கொணடவன 25

வெண்ணை தனனை யுரலி லேறி விருபபி ஞேடு கொணடருள
கண்ண னிநத வுலகு தனனிற கருணை யோடு வநததா
லெணண நினற நன்ஞ னென்னு மினிய நலல வோரையிற்
றிண்ண மாகச சிவகு மாா னென்னுஞ சேயைப பெற்றவன 26

கருணை தனனில வானி லுள்ள காக டம்மை வெலலுவா
னருளை நாடி யணண றனக ணனபு தனனைச செயவதி
லுருகு கின்ற வுறுவா கூட்ட மகல மாக வோடுவான
பெருகு மின்ஞென் பததி தன்னைப பேச யாருங கூடுமோ 27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டா தமமையு
நேச மாகப போற்றி நின்று நீளு மன்பி ஞேடுதா
ஞசை யாக வனன மூட்டி யகஙக ளிககு நெஞசிஞன
பேச லாகு மோவி வனறன பெறறி தனனை முறறுமே 28

தன்னை யாயு ததது ஞலே தாககு கினற போதினு
மனனு மீசா பாத மீது வைதத மிகக வாஞசையோ
டென்னு மநதத தீய ருககு வொன்றுந தீமை செயகிலா
னெனன வெனறு செபப லாகு மிவனறன் கருணை தன்னையே. 29

அருந்த வததா லடைநத சேயக ளநத நாடு போதினும
பெருநத வததோா போறறு மொறறி பெரிது நாடிச செலலுமா
றிருநத வின்ஞென பெற்றி நாடி லிநத நாளிற றிஙகளு
ரிருநத வநதப பூதி யென்றி யமப வெனன சஙகையே. 30

திஙக ளூரப பூதி போனறு செயய வொறறி யூரிலவாழ
மஙகை பஙக ஞமந தனனை மறநதி டாதெப பொருளினுந
தஙகு மாறு சாறறு கினற தன்மை வாயநத சீரிஞ
னெஙகு நாமி வனறன சீரை யெடுததுக கூற லாவதே 31

மாது பாகாப போறறு கினற மாண்பி ஞலு மகிமைசோ
சாது சஙகப பததி யாலுஞ சாறறு கினற மாட்சியி
லோது தொண்டா புராண நூலி லுரைககு மாறு பததிஞே
டேது வான மூவ ரோடு மெணண லாகு நானகதாய 32

வேத நூலி னநத மேய விழுபப மிகக பொருளையுங
காத லோடு கணட நலல காட்சி யாள னிவனைநா
மோது மிநதக கலியு கததிற் சனக னெனன வுரைததிடி
லேது மீதிற கோதுவெனப தெளளி னளவு மிலலையே 33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயாதிரு வொற்றி யூரவாழ்
செயயநற சிவனறன பாதம புணையெனச சிநதை கொணடு
மையலாம வாழ்ககை தனனை மதிததிடா தெநதநாளுஞ
செயயஙன மலாக வேிச சிரமபணிந தேத்து வாஞல் 34

ஆதிமா புரிய தெனனு மரும்பெரு மொறறி யூரான்
மாதுமை யிடததிற கொண்ட மலைவளை விலலி பொற்று
ளேதெதெப படியா ஞலு மேததுதன் மறக்கி லாதா
ஞதனை நனகு கணட நலலவ னிவனே யாமால் 35

உரமச னநதி மாயோ னுரைததிடு மயனின ஞேகருச
சிரமலி கஙகை யாளன சிறபபுட னடனக காடசி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனிததல மெனறு கொணடு
பெருநதிருப பணிக ளெலலாம பெரிதுமே புரிகு வானல 36

சநதிர ஞதி சேஷன சாறறுவா சுகியி ஞேடு
வநதவான மீகி தானும வணபுகழ் வீடே யெயதத
தநததித தலமே யாகுந தருமபணி யாருஞ் செயதா
லநதமில வீடே யாமென றருமபணி புரியா நிற்போன. 37

வேணியின் மகிமை வைதத விமலனித் தலததி லேதான
பாணினி யெனறு நாமம பகாநதிடு மொருவன வேண்ட
வாணியாம வேதந தனனை யனபுட னருளிச செய்து
வேணவா செயமென றிடடான வியாகா ணததைத தானும 38

வானக முள்ள வைநது வளமபெறு தருகக டாமுந
தானமா வாஙக ளெலலாந் தருதியென றுருவற போறறி
மானமா காததோன றனபான மகிழசசியோ டடைநத சீருந
தானவிா தலமு மீதே தரணியி லாகு மாலோ 39

பொதியநல வரையின மேவும் புகழ்மிகு குறுமு னிககு
விதுவணி யீச னிநத விறறிரு வொறறி யூரின
மதுமொழி யுமையி ஞேடு மணமபுரிந திட்ட நலல
புதுமணக கோலந தனனைப புலபபடக காட்டி ஞனல 40

கனனியோ டுறையு மிநதக கடவுளாந தியாக னெனனும
பனனகா பரணன பாதப பனிமலா தனனை நாளும
பனனுமாந தாதா வெனபோன பனனியோ டடைநது போறறி
நனனரா மிளமை தனனை நலகிடப பெறறிட டானல 41

மறையவ ரிருவ ரிநத மாதலத தியாகன றனமே
லறைவட மொழிசசு லோக மமைத்துவந திடவே நலல
நிறைமிகு மாணிக கததை நினைததவா கொடுதத தாலே
யறைகுவா தியாக ரெனன வுகிலததோா நாளுந தானே 42

சமயநற் குரவ ரீந்த சதுர்மிகு தேவா ரங்க
ளமைவுடன் கொண்ட தனறி யருட்பிர காச ரென்று
நமதுநல விராம லிஙக நற்றவன புகழ்நது பாடுங்
குமைவிலாப பாககண் மிககக கொண்டதிப பதியே யாமால் 4

மட்டினற் புகழ்சோ தாயு மானவா தமமா னன்கு
பட் டினத தடியைப போலப பாரெலாந துறநதோ ரில்லென்
றொட்டிய வனபி ஞேடு முறைத்திட நின்றேன றுனுங
கிட்டியே சமாதி யாகக கிளர்நதது மொற்றி தானல் 44

தொண்டைமான பணிக டன்னைத தோமறச செயத விநத
மண்டிய புகழ்சே ரூரில வடிவுடை மாதோ டோநகு
மணடாநா யகறகு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான
கண்டிடு சிறபபு வாயநதோன் கனததையாா கழற வல்லாா. 45

வேறு.

இனிதுசிவ னெழுந்தருளு மிபபதியும் வேறுபல விடங்க டாமு
நனிதெரிநது திருபபணியை நடததிமிகப பெருமைதனை நனகு பெறறு
னனிதெரிவீ ரததலங்க ணடராசர் கோயிலுடன நமது சைவத்
தனிமகிமைச சுந்தரர்கருச் சிவபெருமான் றடியதனைத் தநதாட் கொணட. 46

பெருமைமிகு வெண்பாககப பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற
வருமைமிகு மிடஙகளுமா மற்றுமினி வருஙகால மநேகளு செயவா
ஞெருமையினி லெழுமையையு மொழிததிடட விவனறனது வுயர்ச்சி மிககக்
குருமைதனை யெடுததுரைததல் குவலயததி லெவர்க்குமரி தாகு மாலோ. 47

இஙகுயா முறைததவிந்த வெழிற்புகழ்க ளெல்லாமுந தனதாயக கொண்ட
புஙகமுடை இராமன முகதாநநத வடிகளெனும புனிதன கூறப
பஙகமினற றமிழுலகில வடமொழியாளு சமஸகிருதம பரவு மாறு
திஙகளணி திருவொறறி யூரானறன றிருபபெயரோ திகழச சூடடி. 48

வடமொழிககல லூரியொன்று வளமபெறவே நிறுவியஙகு வநது சோநத
திடமுடைய துறவிகடகுளு சிறுவாகட்கும வேணடுவன திருநதச செயதே
யிடமுதலாம வசதியெலா மினிதமைததுத தாதையென வியம்பக காததுக
கடமையுட னவரையநதக கலைதனிலே பயிறறுகின்ற கருணை யாளன 49

ஓஙகுபுக ழிசசெலவ னிவவணண முறைததிடற்கு மொண்ணு தான
பாங்குபெறு தருமமெலாம பாரதனிற செயதுமிகப பரவு காலை
தேஙகுபுகழ் வடமொழியிற றோசசிமிகப பெறறசிவா னநத னெனனும
வீஙகுபுகழத துறவியிநதச சென்னைதனில விரவிடவே யினிது கணடு 50

முன்னரந்தச சிவாநநத முனிவரனை யுபசரிததது முனைநது போறறிக்
கனனன்மொழி யுமைபாகன காசினியோாக கருளவேதக காடசி நூலை
மனனுபுகழ நநதமிழின மொழிபெயாததே யருளகவென மகிழநது கூறிப
பனனு மவற கெலாநலமும பரிவினுடன செயதமிகப பணபு செயதான 51

அங்கவனை கூறியபடியே யண்ணலருள் வேதத்தை யனபி னோடு
பங்கமின்றித் தமிழ்மொழியிற் பானமைபெற மொழிபெயாக்கும் பருவந் தன்னிற்
சங்கரமா தவன்சரிதந் தன்னைமொழி பெயாத்துளதாயச சாற்றக் கேட்டே
யிங்கதனை யசசேற்றி யித்தமிழ்நாட டினிலினிது விளங்கச செய்தான 52

நாதனருள் வேதமது நாளுமொழி பெயாத்துவா நனகு கூடி
யேதமற வசசுவா கனமேற்றி யெலலோரு மினிது காண
வோதுமிந்தத் தமிழுலகி லுலவிவா லாயிற்று வுவபபி னோடே
போதமருள் வேதமிந்தப் புவியதனி லெஞ்ஞான்றும் பொலிந்து வாழி 53

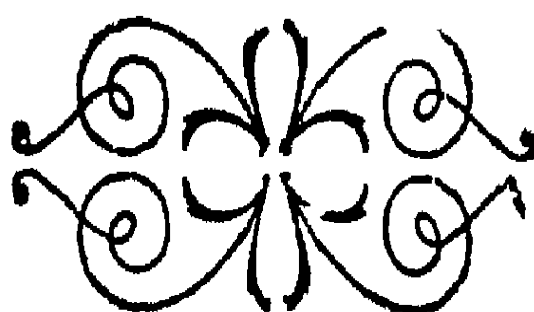
வேதத்தைத் தமிழ்தனில் விளங்கிடவே கொண்டுவந்த வெற்றி மிக்க
நாதனெனும் இராமசா மிப்பிள்ளை நானிலத்தில் நாளும் வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளித்த சிவானந்த யதீந்திர னினிது வாழி
மாதுமையைப் பாகமுடை மாதேவ னேடுலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிப்பித்து வெளியிட்ட த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவாகளின்

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நம:.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு

முன்னுரை.

ஈண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுத்துகின்றவன் எனனும பொருளை யுணாததலின அககடவுள, 'இபபடியன இநநிறததன இவவணணததன இவனிறைவன எனறெழுதிக காட்டொணாதே' என்ற சுருதி வாககியத்தைத தழுவி, இவன அவன, இவவுருவுடையான அவ்வுருவுடையான, இததனமையன அததனமையன, எனபன முதலியவறறால எடுத்துக் காட்டொணாது நிறைநது நினற அறிவுருவானவன எனபது, சமயம, சாதி, குலம, எனபன முதலிய கட்டுபபாடுகளைக் கடந்து உணமையை யுற்று நோககுவோாககெலலாம ஒபப முடிநததாம. இதுவே கடவுளுககு இயைநத மதமுமாம்.

அககடவுள, நமமனோாககுக கணகூடாகாதவனெனினும, அதாவது அருவனா யிருககினறானெனினும தனது அருட்சததி வலியால, அருவாயக காணபபடாத பசுவினபால, மூலைபபால, கணணீா முதலியவைகள உருவாய வெளிபபட்டுத தோனறுமாறு அனபின பெருககே நிமிததமாய அருட்டிருமேனி கொணடெழுநதருளுவன, எனபது வேணடாதவாகளுககும முடிவில வலிய வேணடறபால தொனறும

மற்றும, அக கடவுள, தமது சததியால பலவகை நிமித்தங்களைக கொணடேனும, நேராகவேனும, உலகை, ஆககி, அளிதது, அழிதது, மறைதது, அருளுவன எனபதும முடிவில உடனபடறபாலதாம்.

அவவாறு தோனறிய வுலகமும, சொலலும, பொருளுமென இருகூறு யுளளதாமெனப. அவறறினும, சொல வடிவாய நிறபது சததியெனறும, பொருள வடிவாய நிற்பது சிவனெனறும சுருதிகள முழஙகுகினறன. அதினும, ஆனறோா சொற பிரபஞசமே சிறநததாமெனபா.

இஙஙனம பொருள வடிவாகிய சிவன, அருகன, புததன, அலலா, ஏசு, அரி, அரன எனபது முதலிய பலவகைப பெயரை யேறறுப பலவகைச் சாயததவாகளும வழஙகிடடுககொணடு வழிபடுமாறு நிறகினறனன.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சத்தியும், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் வேதமாகவும், சமசார தரிசனம், தத்துவார்த்தபோதம், சமந்தான பராமரிசம், விததியாப பிரபோதம் எனவும், திரிபிடகம் எனவும், கொரான் எனவும், பைபிள் எனவும், கிரந்த சாயபு எனவும் பெயர்பெற்றுப் பலவகைச் சமயத்தவரும் தத்தமது வேதமெனக் கொண்டு போற்றுமாறு நிற்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு பலவகைப்பட்ட பெயர்களை யுடைய வேதங்கள் முடிவில் ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும் இடையில் மாறுபட்ட பொருள்களைக் கூறுவனவாகின்றன. அதுவும், சிற்றறிவுடையார்களின் நோக்கினாலாமென்க.

இத்தகைய நூல்களனைத்தும் கடவுளின் அருளினாலேயே எழுந்தன. ஆனால், சிலர் அவ் வேதம் நித்தியமாய் அநாதியாய் உள்ளதென்பர். சிலரோ, நேரே பரமேசுரன் அருளியதென்பர். சிலர் கடவுளின் அருள் பெற்றுக் கடவுள் நிலையை யடைந்தவர்களால் அருளப்பட்டதென்பர். மற்றும், பலர் பலவாறு கொள்வர். கொள்ளினும் அனைவரும் பொதுவாகச் சத்தியத்தைக் கூறுவதே வேதம் என்று அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர் என்பதில் எவருக்கும் யாண்டும் எப்போதும் இழுக்கொன்றும் இல்லை.

மற்றோ, வேதந் தோன்றிய விஷயத்திலோ, பலவகை விவாதங்களுண்டு. ஏனெனின்? அவ் விஷயத்தில் அபிமானம்பற்றிய பலவகைப் புனைந்துரைகள் காணப்படுகின்றனவாதலின் என்க

அற்றாகலினன்றே,

'இடப தேவரின் அருளால் எமது வேதம் வெளிப்பட்டது' என்று கூறுகின்றனர் ஒரு சாரார்.

'எமது வேதத்தை, எமது கடவுள் புறா வடிவங்கொண்டு உபதேசித்தருளினார்' என்பர் மற்றொரு சாரார்.

மற்றொரு சாரார், 'எமது வேதம், சீனாய் மலையில் எமது கடவுள் மேகமாய் நின்று ஒரு பெரியாருக்கு உபதேசித்தருளியது என்றும், பின்னர், 'கடவுள் வடிவாகிய புறாவால் ஞான நீராட்டப்பெற்ற ஒரு பெரியாரால் பலவகையாய் விரிக்கப்பட்டது' என்றுங் கூறுவர்.

தெய்வப் புலமையால் வெளிவந்தது எமது வேதம் என்பர் மற்றொரு வகையார்.

அருளால் வந்த அருட் பதிகங்களே எமது வேதம் என்பர் இன்னுமொரு சாரார்.

• • •

ஆரியர்களோ, ' பரமேசுரனுடைய மூசசுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம ' அது அநுதியாகிய சுயமபு எனறும,

சூரியன, அககினி முதலியோாகள அவ வேததததை விளங்கச செயதார்களெனறும,

வேதம இருடிகளா லியறறபபடடதலல, மறறு, இருடிகளால் கண்டு பிடிககப பெறறதெனறும,

முனனா இநதிரனனவன விருததிரனே மூனறுமுறை கொலல விருமபினன, அபபோது விருததிரன பயநதுகொணடு, 'எனனுடைய வனமைககுக காரணமாகிய மூனறு வேததததையும நினக்குத தருகிறேன' எனறு கொடுததனன எனறும, இதுவே அனேவராலுங கொளளறபாலது எனறுங கூறுகினறனா.

இனி, வேதம எததன்மைததாகவேணும இருககுக. அஃதிலெமககோா வழககுமினறு. மறறு, அவ வேதங கூறுகினற பொருளகள எததனமைகளே யுடையவைகள? எனறு மககள அனேவரும உணர வேணடுவது இனறியமையாததா மெனபதே எமது கருதது. அவ வேதம நமமனேர்ககும இனியவறறைக கூறுமெனின, யாமும அதுவே உணமையெனக கொணடொழுகி வரலவேணடு மெனபதில விவாதம இலலே

மறறும, ஈணடு ஒரு நூலானது உணமையைக் கூறுவிடின, அது பரமேசுரனுலோ, அலலது பெரியாராலோ இயறறபபடடதாமெனினும், பல நூலகளும எடுததுப போறறுவதாமெனினும, எஙகும புகழ பெறறிருபபதாமெனினும, அளவிட முடியாததாமெனினும, மறறும, பலவகை நிமிததஙகளாமெனினும, அநநூலானது அனேவராலுங கொளளத தககதாமெனபதும, ஏனைய நூலகள தளளததககன வெனபதும பேரறிவாளரின கொளகையனறு. மறறு, எலலா வுயிாகளுககும உறுதிப பயனேக கூறலாகிய உணமை கூறலானே ஒரு நூல அனேவராலுங கொளளறபாலதா மெனபதே பேரறிவாளரின கொளகையாம. இதுவே முறையாம. இதுவே எமது கொள்கையுமா மெனக.

இனி, புக்கண மன்னனேயும, விததியாரணய முனீசுரரையும திருவருள் கூட்டி வைததது போனறு, சென்னேயம பதியினகணணே த ப இராமசாமிப பிளளே யவாகளின, திருவொற்றியூரான வடமொழிப பள்ளியில தலைமை வகிததுளள முகதானநத சுவாமிகள, அனபு காரணமாய் எனனேயும, ஷை பிளளே யவாகளையும ஒனறு கூட்டிவைகக, அபபோது திருவொற்றியூா தியாகராசப பெருமான ஷை பிளளே யவாகளின திருவுளளததிலிருநது "வேதம் வெளிவரில அறததுறை கடநது மறததுறை நடககும மாககளனே வரும, நனனெறி யுயவதறகு ஏதுவாகிய மறைபபொரு ளனேததையும

உணர்ந்து, மறை முதல்வனை மறவாமல் அடைந்துய்வர்" என்பதை அறிவுறுத்தருள, அவ்வாறே வடமொழியிலுள்ள வேதங்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து உலகில் பரப்பல் வேண்டுமென்று பிள்ளையவர்களும் பேரன்புடன் வற்புறுத்தி என்னைக் கேட்டுக்கொள்ளவும், அங்கு மற்றுமுள்ள பெரியார்களும் அவ்வாறே செயல்வேண்டுமென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்.

இங்ஙனமே, எமதுள்ளத்தில் ஒரு விளக்காய்த் திகழும் எமது முருகப் பெருமானார் திருவருளும், இதுவும் தமிழுலகிற் கொரு பெரும் பணி யென்று என்னை உற்சாகப்படுத்தி யருளவும், யாம் வேதங்களை மொழி பெயர்க்கப் புகுந்தனம். புகுந்து, கடலைக் கையால் நீந்தல் போன்று பலவகையான வேதபாடியங்களையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து, இனிது நோக்குங்கால், மகீதரர், உவட்டர், இராவணன் முதலியோர்களாற் செய்யப்பட்ட வேதபாடியங்களும், தயானந்த சரசுவதியார் செய்த பாடியங்களும், ஒருவாறு காலத்திற்கேற்பவும், சமயக்கொள்கைகட்கு ஒப்பவும் பொருத்தமுடையவைகளேயா மாயினும், சாயணர் பாடியமே, எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குவதானும், பேரறிவாளர்களால் அதுவே கைக்கொள்ளத் தக்கதாமாதலானும், நான்கு வேதங்கட்கும் முடிவுற்றிருத்தலானும், பலவகைக் கொள்கைக்கும் இனிது நோக்கில் இடங்கொடுப்பதற் குரியதா மாதலானும், அச் சாயணபாடியத்தைத் தழுவியே இச் சாம வேதத்தை மொழி பெயர்த்துள்ளேம். எமது அறிவிற் கெட்டியவாறு அந்நுவயமும், பதவுரையும், ஆங்கிலத்தாரின் குறிப்பும், பாடபேதங்களும் எழுதி யிருக்கின்றேம்

ஸ்டீவன்ஸ் என்னும் பாதிரியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சாம வேத மூலத்தை, சாயணபாடியத்துடன் ஒத்திட்டுப் பார்த்து என்னோ டிருந்து உசாவி அவ்வாங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்துக்களை இதிற் குறிப்பிடுமாறு உதவி புரிந்த டாக்டர் ராசா பகதூர் நாயகர் அவர்கட்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகின்றேம்.

தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை வடமொழிப் பகுதியின் ப்ரூப் பார்த்து உதவிய மீமாம்சை சிரோமணி, அ. கோபால மேனன் அவர்கட்கும் நன்றி செலுத்துகின்றேம்.

மற்றும், வேதங்களுள் இருக்கு வேதமே முதலாவதாயிருக்க, ஈண்டுச் சாமவேதத்தை முதலில் மொழி பெயர்க்கப் புகுந்த தென்னையோ வெனின்? அதைக் கூறுதும் — "இருக்கு வேதமானது மற்றைய வேதங்கட்கும் காரணமானதாலும், இவ் வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களே பெரும்பாலும் மற்றைய வேதங்களில் வருவதாலும், ஆராதனைக்குரியதா மாதலானும், மிகுதியா யிருத்தலானும் இருக்கு வேதமே முதலாவதாகும்" என்பர் சிலர்.

"வேதங்களா பெருமபானமை வேளவிகளையே விரிததுக கூறுதலால வேளவியின வடிவம முடிவுபெறற பினனரே மறறைய வேதங்கட்குப் பிரயோகஞ செயதல செலலுதலானும, அததகைய வேளவியை அஙகததுடனும, உபாஙகததுடனும எடுததுக கூறும வகையானும, 'அதுடடானமுறையில எசுா வேதமே முதலாவதாம' எனறு கொணடு சாயணரும முனனா இதறகே பாடிய மியறறியுளளதானும, எசுா வேதமே முதலாவதாம" எனபா சிலா.

ஆயினும, மறற வேதஙகளிற கூறியுளள தேவதைகள, வேள்விகள, வேளவிககுரிய சாதனஙகள முதலிய அனைததையும துதிபபது இச சாமவேதமேயாம. அபபடிப போறறுவிடின ஆராதனை முதலியவைகள பயனறறவைகளா மாதலின பொறபூடணஙகட்கு மாணிககம பதிததல்போன்று பிறவறறினும சிறப்புறறதாகித துதி வடிவமாகவே இச சாமவேதம இருததலின இதுவே முதலாவதாகும, இவவகையில இதனை முதலாவ தெனபதில யாதொரு இழுககுமிலலை யெனக.

அறறுகலினனறே பகவறகீதை யென்னும பிரபல சுருதியினகணகணணபிரானும,

"வேதாநாம சாமவேதோஸமி" அதாவது, "வேதஙகளுககுள சாமவேதம யானு யிருககினறேன" எனறு திருவாயமலாநதருளியுளளாா. இவவாறே எலலா நூலகளும "பரமேசுரன சாம கானபபிரியன" எனறு முழஙகுகினறன. இதைச சாமவேத ருததிரியிற காண்க.

இதைத தழுவியனறே சிவததொணடில் வனறொணடராய விளங்கும நமது த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகளும சாமவேதததையே முனனா மொழி பெயர்கக வேணடுமென்று எமமைக கேட்டுககொணடதூஉமெனக.

மேற கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேததததை முதலாவதாக மொழி பெயாததுளளேம மேலும எசுா வேத முதலியவைகளையும மொழி பெயாகக வேணடுமெனனும ஊககம எமககும பிளளையவாகளுக்கும முனனினும மிகுதியாயிருததலின அவவாறே திருவருளுங கூட்டிவைககுமெனறு நமபுகினறேம.

ஆரிய வேதஙகளைத தமிழில மொழி பெயாககில் தமிழுலகததிறகு எவவாறுல பயனுமெனிலோ? வேதப பொருளை உளளவாறுணாநது உயதலே பெரும பயனுமெனக.

• • •

மறறும, வேதப பொருளை யுளளவாறு காணல மகரிஷிகளுககும மிக வும அரியதாமாதலின 'நீ உளளவாறு காணல எவவாறும' எனின? அஃதுணமை ஆனல முனனேரகள பலரும வேததகிறகுப பொரு ளுணாநது, பாடிய முதலியவறறை இயறறியுளளாராதலின அதைத தழு வியே யாமும இயனறவரை தமிழில பொருளெழுதுதல ஒருவாறு கூடு மெனறே துணிநது எழுதியுளளோம.

அஙஙனமாயினும, வேதஙகளிலுளள சொற்களுககுப பொருள கூறல மிகவரிதாம எனபது தேறறம. எனனே? வேததகதிலுளள சொறகளும பொருளும மிக மறைநது கிடததலின எனக.

வேததகதிலுளள சொறகளுககு உளளவாறே பொருள கூறமுடியா, ஏனெனில? இலககண வழுவாய சொறகள மிகுதியாய் வழஙகபபட்டிருத தலின என்க. அறறுகலினனறே வேதஙகளுககு அரிய பெரிய பொருளைக கணடுபிடிதத நிருகத நூறகாராகிய யாஸ்கமுனிவரும, "இவவேததகதி லுளள சொறகளுககும பொருள் கோடல மிக வரியதாமாயினும, சொல பொது வாதலின பொருளுணடயன" எனவும, "இதிற சில சொறகளுககுப பொருள கூறல முடியவிலலை தேடினுங கிடைககவிலலை, அது எனது பிழை யலல. மறறே, வேதஙகளில அததனமைய சொறகள வழஙகபபடடிருத தலின" எனவுங கூறியுளளாா. இதனல, சொலலிலும பொருளிலும வழூஉக்கள வரின ஒரு தலையாய அவை எமது குறறமே யெனறு கொளளவ தறகிடமிலலை யெனபது முணாக.

மறறும தமிழுலகிறகும, ஆரிய வேதஙகட்கும உளள சமபநதததை, "தமிழும ஆரிய மறையும" எனற இநநூல உபோறகாததகிற காணக. இதனல ஆரியமுஞ செநதமிழும, ஆரியரும தமிழரும, நீணட நாளாயக கலப புறறிருததல நூல வழககானும உலக வழக்கானும பெறபபட்டதா மென றுணர்க.

ஈண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப பிளளை யவாகள, சிவாலயஙக ளியற் றல், முக்கரணஙகளாலும சிவனை வழிபடல, சிவனடியாாகளிடததுப பேரனபு வைததல, அறிஞரைப போறறல, சமயம வளாததல, கலவிப பளளி அமைததல, சுறறததைப பேணல முதலிய பலவகை அறஙகளை இனிது நடததி வருவதுடன, தமிழ மககள மீதிருநத பேரனபால வேதத தையும் நநதமிழ்நாடு உளளவாறறிநது உயயவேணடுமெனற ஊககததுடன், வேத மொழிபெயாபபு எனனும இவவரிய பெரிய திருபபணியைச செய்ய முனவநது, அதறகு வேணடிய இடம பொருள ஏவலை இனிதளிதது முறறு பாறு செயத நனறியைத தமிழுலகம எனறும மறககாதெனறு நமபு கினறேம.

• • •

பிள்ளை யவர்களைப்போல் நந்தமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும, கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ் நாடும, தமிழும, சமரச நன்னிலையும, சைவநெறியும, மற்றுமுள்ள நற்றுறைகளும முன்னேறி வருமெனபதில ஐயமு முணடோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ நாட்டிலுள்ள கன தனவானகள பெரு மனததுடன பொது நலததில ஈடுபடுமாறு திருவருள கூட்டிவைககுமெனறு நமபுகின்றோம.

மேலும, பிள்ளை யவர்கள், ஆயிரக்கணககான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பிதது இச சாமவேதததைதத தமிழுலகெஙகும பரவுமாறு நனகொடையாய வழஙகிய வள்ளற்றனமைதான என்னே! என்னே!! மேலும இவவாறே அரிய பெரிய திருபபணிகளில சிறிதும ஊககங குறையாததுடன உற்சாக மிகுதியாமாறு செயது பிள்ளை யவாகளின பேரறஙகள தழைததோஙக வேணடுமெனறு திருவொற்றியூரான திருவருளைச சிநதிககின்றோம.

இங்ஙனம:

வேத மொழிபெயாபபாசிரியா,

காசிவாசி - சிவானநத யதீநதிர சுவாமிகள்.

முன்னுரை
முற்றும்

ஓம்

சாமவேத

மொழி பெயர்ப்பின்

உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காட்சியாலுங் கருதலாலும் உணரப்படாத வுபாயத்தை யுணர்த்துவது வேதம் என்பர். இதனானே, அலௌகிக வுபாயத்தை வேண்டுவோன் அதிகாரி என்பதும்; உபகாரஞ் செய்தல் செய்யப்படல் சம்பந்தம் என்பதும்; அலௌகிக வுபாயம் விஷயம் என்பதும், அதன் ஞானம் பயன் என்பதும் பெறரும்.

மற்றும், வேதம் என்னும் பகுபதமானது பலவகையாயப் பொருள் தருகின்றது. அது வருமாறு:—

உ—அ—ஈ, என்னும் மூன்றெழுத்துக்களுஞ் சேர்ந்து, 'வே' என நிற்கின்றன. இது, அநேக உயிரெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியாலானமையின், உயிர் மெய்யெழுத்துக்களை இனிமையாய் ஒலிக்கின்ற தன்மைபற்றி வேதத்தின் மந்திர பாகத்தைக் குறிக்கின்றது.

'தம்' (த॰) என்னுஞ் சொல், த (தா) தானம் என்னும் பொருள் கொண்ட வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து எழுந்ததா மாதலின், தானஞ் செய்தலையே (ஈகையையே) மேற்கொண்ட வேள்வி முதலிய கருமங்களைக் குறிக்கின்றமையின், இது வேதத்தின் பிராமண பாகத்தை யறிவுறுத்துகின்றது.

ஈண்டு, வேதத்தின் மந்திரபாகம் மூலம் போன்றிருப்பதாம். பிராமண பாகமோ அதன் உரை வடிவாயுள்ளதாம்.

மற்றும், 'வேதம்' என்பதனானே, அது, இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம் என நான்கு வகைத்தா மென்பதும் பெறப்படுகின்றது.

அஃதாமாறு:—உ - அ - ஈ - தம், என நின்று, வ - ஈ - தம், எனப் புணருமிடத்து, வ - வாக்கின், ஈ - அழகை, தம் - அறிவுறுத்துதல் என்ப

பொருள் தரலின், அவ் வாக்கின அழகும், அடி, தளை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாட்டுக்களாலன்றி அமையாதாம்; அத்தகைய பதிகங்கள் பொதுவாக எல்லா வேதங்களினு மிருப்பினும், இருக்கு வேத முழுதும் அவ்வாறான திருப்பதிகங்களால் அமைக்கப் பெற்றிருத்தலின் ஈண்டு இருக்கு வேதம் என்பது இதனுல் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அவ்வாறே, வேதமென்னுஞ் சொல்லை, வ, இ - தம, எனப் பிரித்தலுங் கூடுமாதலின், ஈண்டு, வ - அமுதம் (நீர்), இ - இச்சை, தம - அறுத்தல், எனப் பொருள் தரலின், இப்பொருள் இயைந்தவிடத்து, நீரை விரும்புகின்ற கொடி செடிகளை யறுத்தல் என்பது திரண்ட பொருளாமாதலானும், எசுர் வேதத் தொடக்கத்திலும், 'உஷேத்வா' 'பிரசங் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்' என்று கூறப்பட்டிருத்தலினானும் அதையே குறிப்பாகக்கொண்டு அமைந்துள்ள எசுர் வேதமும் இதனுல் கொள்ளக்கிடந்தமை யுணர்க.

அங்ஙனமே, வேதம் என்னும் அச் சொல்லையே, வ, இ - தம, எனப் பிரிக்குந் தருணத்தில், வ - அமுதம் அதாவது சோமம், இ - இலக்குமி, தம - தனத்தை யளித்தல் என்பதும் பொருளாமாதலின், சோமரசமாகிய அவ்விப்பொருளை அருப்பணஞ் செய்தலையே மேற்கொண்ட சாமவேதமுங் கொள்ளற்பாலதா மென்பதும் அறிக.

இஃதொப்பவே, வ, இ, தம என்பதற்கு, வ - வன்மை யுடையானுக்கு, இ - இலக்குமியாகிய வெற்றியை, த - கொடுத்தற்குரியது என்பதும் பொருளாமாதலின், பகைவரை வெல்லுவதற்கு உபாயங் கூறுகின்ற அதாவண வேதமும் இதனுல் கொள்ளுதற்குரித்தாய் நின்றமை காண்க.

இனி, வேதம் என்னுஞ் சொல்லே சைவப் பொருளையு முணர்த்து கின்றதென்பது மறிக. அஃதெவ்வாறாலா மெனின்ஹே? தெரிக்குதும்:— வ, இ - தம, எனப் பிரித்து, வ - வலிமிகுந்த மலையினகண், இ - இச்சை யுடையவன். அதாவது எவன் மலையினகண் இச்சை யுடையானோ, அவன் சிவனு மென்பதாயிற்று த - பயனை யளிக்கின்றவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன் பெறல் என்னும் பொருள் திரண்டதா மாதலின் இப் பொருளே வேதத்தின் கருத்தெனக் கொள்ளலால் சைவத்தையே மேற் கொண்டது வேதம் என்பதாயிற்று.

மற்றும், வேதம் என்னும் சொல்லே சத்தி மதத்தின் பொருளையு முணர்த்துகின்றது அஃதெவ்வாறு மெனின்? அதையும் தெரிப்பாம் — வ - இ - தம, என்னும் எழுத ------ , வ - இராகுவின், இ - இச்சை, அதாவது அமுதம் உண்ணல் வேண்டுமென்னும் இராகுவிற் கெழுந்த

த - கெடுத்தவர் விஷ்ணுவாவர். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படலால சத்தியையே மேறகொண டெழுந்தது வேதம எனபதாயிறறு.

அஃதன்றியும, காணபத்தியம, கணபதியின சமபநதத்தையும் கூறுகினறது எனபதும வேதம எனனுஞ் சொலலிறகுப பொருளாம. எனனை? வ, இ - தம, எனபதில, வ - மஙகளம, இ - இலககுமி, தம - இவவிரணடையுங் கொடுககினறவன கணேசனேயாவன. யாணடும தடையைப போககுகினறவனாதலின அவனுடைய தடை நீங்காவழி, திருவும, மங்களமுந திகழாதாமாதலி னெனக. இவவாறறால் விக்கினத்தைப போககுமிறைவனைக் கூறுகினறது வேதம எனறுககவே காணபத்திய மெனனும பொருளும கொளளககிடநதமை யூகித்துணாக.

இதுபோன்றே, வேதம எனனுஞ் சொலலே சௌர மதத்தையும் (சூரிய வுபாசனையையும) அறிவுறுததுவதாம; எனனை? வ - இ - த, எனபவறறில, வ - வலியை வேண்டுவோாககு, இ - இலககுமியாகிய ஆறறலை, த - கொடுககினறவன சூரியனேயாவன. சூரியனுடைய வெயில படாதேனின எலலா வுயிாகளும வலியொழிநது அழிநதுவிடுமாதலின், அததகைய சூரியனையே மெறகொண்டது வேதம என்னும பொருளும கொளளக் கிடநதமை காண்க.

மற்றும, வேதம எனபதனுனே, அறம, பொருள, இன்பம், வீடு என்னும புருடாாததஙகள நானகையும பயபபது வேதமே யெனபதும் பெறபபடுதல காணக

அஃதாமாறு.—வேதம எனபதை, வ - ஈ, இ - தம, எனவும பிரிககமுடியுமாதலின, வ - அமுதம அதாவது சுவாககம. அதைதத தரும தருமமாம. ஈ - இலககுமி அதாவது பொருள. இ - இசசை அதாவது காமம. த - கெடல அதாவது பநதமறல விடுபடல வீடு எனனுமிவைகளும பொருளபடுமாதலின, அறம, பொருள, இனபம, வீடு எனனும் புருடாாத்தஙகள நானகையுந தருவதே வேதம எனபதாம

மறறும, வித, ஞானே எனனும வடமொழிப பகுதியிலிருநது வநதது வேதம எனனுஞ் சொலலாதலின எலலாவறறையும அறிவுறுததுவது வேதம எனபதும பொருளாமெனறுணாக,

வேதம எனபது ஒரு பெயாச சொலலன்று, மறறெனனின்? வித, எனனும பகுதியாறறேனறி உணாவுப பொருளுடைய தெனபபடடு ஒலிவடிவின மேறறுய ஒரு நூலெனபபடுகினறதாம,

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல, மறைததல் எனபது பறறி மறை யெனப்படுகினறது என்ப.

உற்று நோககின பொருளகளை மறைதது வைததிருததலின் மறை யெனபது ஒருவாறு பொருநதுமெனபது காணக. ஈணடு மறைததுக கூறல எனபது ஒரு பெரும பொருளாகிய பரமேசுரனைப பல சிறு தேவதை களாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம.

அற்றாகலினனறே, மதுரையாசிரியா பாரததுவாசி நசசினாககினியரும, 'நான்கு கூறுமாய் மறைநத பொருளும உடைமையான நான மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட கெடடாது மறைநது கிடக்கின்ற பொருள்களை யெல் லாம அறிவுறுததலின் மறை யெனினும அமையும.

மற்றும, இது இருககு, சுருதி, மறை, எழுதாககிளவி, ஆதிநூல, சாகை, ஆரணம, ஓதது எனவும வழஙகபபெறும.

மறை யெனபது வினைச சொல் ஏவலில வரின் 'மறைததுவை' அல லது 'ஒளிததிரு' எனப பொருளபடும.

பெயர்ச சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளனைத்தையுங் கூறு வது' எனப் பொருள தரும. புறததாரககுப் புலனாகாமல மறைததுச சொலலுஞ சொற்றொடரெல்லாம மநதிர மெனப்படும என்ப.

வேதம் என்பதின் பொருளியல் முற்றிறறு.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம எனபது ஒனறேயாம. இது, மநதிரம, பிராமணம, எனனும இருவகைப பகுதியை யுடையது. இதிலுளள மநதிரபாகமே சஙகிதை யெனறு கூறபபடும.

இதுபறறியே சைமினி முனிவரும,

"தஜ்ஜோதகெஷு மந்த்ராவ்யா"

"அவவிதிகளில மநதிரமெனப் பெயர்"

அதாவது வேள்வியின வடிவததை (வேளவிககுரிய பொருள், தேவதை எனனும இரணடையும) அறிவுறுததுமிடதது மநதிரமாகும என்றருளி யுள்ளார.

இனி, விதித்த பொருளை யுணர்த்துவது மந்திரமாமெனின்? அது பொருந்தாது, என்னை? "வசந்த காலத்தில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொல்க" என்பதும் விதியாமெனல் வருதலின் எனக.

மனனத்திற்குரியது மந்திரமெனினும் இழுக்காகும், என்னை? பிராமண பாகத்திலும் அதிவியாத்திக் குற்றந் தங்கலின் எனக.

முன்னிலை படர்க்கை எனனும் இடங்களில், செய்வாயாக செய்குக என்றுபோல வியங்கோள் வினைமுற்றாய வரல் மந்திரமெனலும் பொருந்தாது; அது ஒன்றறகொன்று அதிவியாத்திக் குற்றமுடையதாமாதலின் எனக.

அற்றேல், மந்திரத்திற் கியல்பு யாதெனின? தனது உறுப்பு வலியாற் பொருளுணர்த்துவது மந்திரமாம். இதுவே யௌகிகசத்தமெனப்படும். இவ்வியல்பே சைமினி மதத்தாகளுக்கும் ஒத்ததாமாதலின் இதுவே மேற் காட்டிய இயல்பையு முடையதாம். வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும் நினைப்பூட்டுவது மந்திரம் என்பது திரண்ட பொருள்.

இதுபற்றியே, 'மந்திரத்தாலேயே நினைத்துக்கொள்ளத் தக்கது, என்று விதிக்கின்றதூஉமெனக. அதாவது, வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும், வேத மந்திரங்களாலேயே நினைத்துக் கொள்ளல் வேண்டும் ஏனைய உலக வகையால் அறிந்துகொள்ளல் கூடாது என்பதாம்.

இவ்வியல்பும,

"புரோகித அக்கினியைப் போற்றுகினறேன்."

"புரசமரக் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகினறேன்"

"அக்கினியே! நீ அவியை யுண்ண வருவாயாக" என்பது முதலிய மந்திரங்களில் பொருந்துமாறுணாந்து கொள்க.

சங்கிதை யென்பதும,

பதப்பிரகிருதி',

வாணுநாம ஏகபராண யோக:,

பர. சந்நிகர்ஷ:, என்பது முதலிய இயல்புகளை யுடையதாம.

ஈண்டு, யாஸ்க முனிவர்,

"தேவதைகட்கருகில அனபோடு இருடிகளாற் செயப்படுகின்ற துதிகளே மந்திரங்கள் ஆம" என்று கூறியுள்ளார் என்பதும உணரற்பாலதாம.

மற்றும், இம் மந்திரம், விதி வாதம், அர்த்த வாதம், யாகஞை, ஆசி, துதி, பரைஷம, பரவஹ்லிகா, பரஸநம, வியாகரணம, தருக்கம, பூர்வ

விருத்தாறு கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத தககன.

பிராமணம் என்பது, ஏது, திட்டாந்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றை யுடைய வாககியமாமெனின? மநதிரததிலும் அதிவியாததி வருதலின் அது பொருநதாது. கருவிகளையே மிகுதியாகக கூறுவது பிராமண மெனபதும் அமையாது. என்னை? பிராமணன பாடுகினற மநதிரததில அதிவியாததி யாதலின எனக. இதி, என்னுஞ சொல்லை யீறுக வுடையது பிராமணம எனினும் பொருநதாது, இததனமைய மநதிரததிலும அதிவியாததியா மாதலி னெனக. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும பொருந தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி எனறு மிருவரின் விவாதமாய் வரும மநதிர பாகங்களில் அதிவியாததிக் குற்றம வருதலின் என்க.

மற்றும, பிராமணம என்பதற்கு இழுககிலாத இயலபுதான எதுவெ னிலோ? மநதிர பாகததின் சேடமே பிராமணம என்பதேயாம. இதுவே பலவகை யியலபுகளிலும இயைநது கிடபபதும, குறறமறறதுமாமென்பது காணக

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் " சேஷே ப்ராமண சப்த: எனறு கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விநியோகமாவது மந்திரமாம, விதி, துதி முதலியவைகளை மேறகொணடது பிராமணமாம் என்பாருமுளர்.

மற்றும், இத்தகைய மநதிரம, பிராமணம, என்னும இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றுகலினனறே ஆபததமபரும,

"மநதிரம பிராமணம் வேதமெனப்படும" என்றருளி யுள்ளார்.

'சில உபநிடதம, மநதிரமாம, சில உபநிடதம, பிராமணமாம; ஆத லின் உபநிடதங்களும இவறறுள் அடஙகும. மந்திர பாகஙகளே வேத மெனபபடும். அதனாலேயே, மநதிர பாகஙகள வெளிபபடடபோது வேதம மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பினனர் கலப சூததிரஙகள தோனறியது முதற்கொணடே பிராமண பாகங்களும வேதமெனப பெயர பெறறன' என பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனாபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம. இவறறையே, கருமகாணடம, பகதி காணடம, அலலது தைவத காணடம, ஞான காணடமென்பர.

பகுதி காணடததையும கரும காண்டததுளடக்கி கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப பிரிவுடையதெனபாருமுளா.

அறறுகளினன்றே, சேநதன் திவாகரமும,

"ஞான பாகையும கரும பாகையும
ஆயிரு பாறபொருள வேத நூறகே" என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம எனபது ஞானபாகததிற்கே சிறப்புப் பெயராம. உபநிடதம வேதததின உட் பொருள நுட்பம என்பதாம.

மறறும, இததகைய வேதம, இருக்கு, எசுா, சாமம, அதர்வணம், என் னும வேறுபாட்டால நால்வகைததாம.

அவறறுள, இருக்கானது மூன்று நானகு பாதங்களைக கொண்ட காயததிரி முதலிய சநதப பதிகங்களாலாயதாம.

இதுபறறியே சைமினிமுனிவரும,

"தெஷாசுரஹூத்ராயஃவஹெந வாஃவஷ்வஷூா"

பொருள வயததால் யாணடுப் பாதஙகள வகுககப்படுகினறனவோ, அவைகட்கு இருககு எனனும பெயா எனறுா.

இவவிருககு வேதம, இருபதொரு சாகைகளை யுடையது. சௌன கரின மததைதத தழுவில, சாகல, வாழ்ககல, ஆசுவலாயன, சாஙகியாயன, மாணடூக, ஐதரேய, கௌபீதகி, சைகிர, பைஙக எனபது முதலிய சாகை களை யுடையதாம.

மறறும, இவவிருககு மநதிரமானது பரோட்சம, அபரோட்சம, அததியானமிகம என மூவகைததாம.

சாமம எனபது, சா - அவ்விருக்குவேதச சநதப் பதிகமே, அமம் - கீத மாயப பாடப பெறுவது. அதாவது இருககு மநதிரததைக் கீதததுடன் சோததுப பாடுமபோது சாமமெனபபடுகினறது எனபது பொருள.

அறறுகளினனறே, சைமினிமுனிவரும,

"ஹீதிஷுஸாஉாவஹூா" "கீதததுடன சோநத மநதிரங்கள சாமமென வழஙகபபடுகினறது" எனறு கூறியுளளாா.

இச்சாமவேதம ஆயிரஞ் சாகைகளை யுடையது. இதனுடைய பேதங் களைச சாமவேத ருததிரீய முகவுரையிலும, சாமவேத சாகை என்னும் இவவுபோறகாததிலுங காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும் வேறாய பிரஸலிஷ்ட எழுத்துக் களாய மந்திரத் தொகுதியே எசுர் வேதமாம்.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவரும்,

"ஶேஷே யஜுஃஶப்³த³꞉" "எஞ்சியதில் எசுரின் இயல்பு" (காண்க) என்றருளியுள்ளார். இவ்வேதம் நூற்றொரு சாகைகளை யுடையதாம்.

மற்றும், 'சாக' என்பது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடையதென்பார் சிலர்.

இம் மூன்று வேதத்தினும் வேறாய், போரையும் அதற்குரிய படைகளின் மந்திரங்களையும் மிகுதியாய் கூறுகின்றது அதர்வண வேதமாம் இது, ஒன்பது அல்லது பதினைந்து சாகைகளை யுடையதாம்.

மேற்கூறியவாற்றால் வேதவியாசர் வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தனர் என்ப.

இனி, வேதத்தை வியாசமுனிவர் நான்காய் வகுப்பதன் முன்னமே, வேறு பெயர்கொண்டு நான்காய் வழங்கப்பட்டிருந்த தென்பதுமொன்று.

இதுபற்றியன்றோ, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகண்டுகளும்,

"இருக்கு முதல் வேதம் பௌடிக மெனப்படும்" எனவும்,

'இரண்டாம் வேதம் தைத்திரிய மென்ப' எனவும்,

'மூன்றாவது சாமம் கீதனைசாரும்' எனவும்,

"நான்காம் வேதம் அதர்வண மென்ப" எனவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரும், தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கு உரை கூறப் புகுந்தவிடத்து, "நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளுடைமையான நான்மறை யென்றார்; அவை, தைத்திரியமும், பௌடிகமும், தலவகாரமும், சாம வேதமுமாம். இனி, இருக்கு, எசுவும், சாமமும், அதர்வணமு மென்பாருமுளர். அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாசர் சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர் உணர்தற்கு நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தாராதலின்" என்று கூறியுள்ளார்.

ஈண்டு, முன்னர் நான்கு வகையாக வேதம் இருக்கில், "நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தார்" என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உரையும் முரணும்; என்னை? முன்னர் நான்காய உள்ளதை நான்காய் வகுத்தல் பயனற்றதா மாதலினென்க.

அஙஙனமாயினும, முன்னா நாலவகை யெனபபட்டு ஒழுஙகுற இலலா தனை அப பெயாகளுககியைய, இருககு, எசுா, சாமம எனனும பெயா களால இனிய முறையில வகுததாரெனின அவவுரை பொருநதுமாறுணாக.

ஈணடு, இராமபிரான காலததிற்கு முனனுள்ள கபாடபுரததைக் கடல கொண்ட பினனா உததர மதுரை தோனறிய காலததில, சநதனுவின மனைவி பரிமளகநதிககுப பிறநதவா வியாசா. பாரததிற கூறிய சமதககினி முனி வரின மகனும, பரசுராமருககு உடன பிறநதாருமாகிய திரணதூமாககினி முனிவராகிய தொலகாபபியனா அவ வியாசருககு முறபடடவ ரெனப துணாக.

மறறும், நாலாயிரப் பிரபநதம பெரிய திருமொழியில,

"சநதோகா பௌழியா தைததிரியா சாமவேதியனே" என்று காணப படு முறைககும், நசசினாககினியா முறைககும், திவாகரம முதலிய நூலகளி லுள்ள முறைககும ஒனறறகொனறு மாறுபாடு காணபபடுதலானும, உப நிடதஙகளுககுரிய பெயரும அதில இருததலின உபநிடதமோ, என ஐயப படுமாறு இருததலானும், பௌஷியம எனபது பூஷா தேவதையை மேற கொணட இருககு வேத மெனவும, தைததிரியம எனபது அவ வுபநிட தததை அடககிககொணடு நிறகும எசுாவேதம எனவும, ஒருவகையாயப பொருள கொளளினும அபபெயருககுரிய பொருள இனிது அமையாமை யானும, அப பெயாகள மிக இனியன வனறு.

இருககு, எசுா, சாமம, அதாவணம எனனும பெயாகளோ, வேள்வி யைப போறறுவது, வேளவிககிரியைக கூறுவது, வேளவியைத துதிததுப பாடுவது போாபுரிதல என முறையே பிரிததுப பொருள கொளளுமிடதது அவ வேதஙகள கூறும பொருளுககியைநதவைகளாமெனத தோறறலின வியாசா வகுதத முறையே சிறபபுறறதாமென ஈணடு கொளளபபட்டது. மறறும, பேரறிவாளா இதை யூகிததுணாநது கொளவாராக.

அபபு தததுவததின குணஙகள நான்கிலிருநதுணடானவைகளே நானகு வேதம. மறறும, வேதம எனபது நானகு மகா வாககியஙகளதான எனறருளியுளளாா இராமலிங்க சுவாமிகளும,

வேதப பாகுபாட்டியல் முற்றிறறு.

வேத மோதுமியல்.

இனி சஙகிதை யெனபதும், நிாபபுஜ சஙகிதை, பரதரண சங்கிதை என ஓதும வகையின வேறுபாடடால இருவகைததாம.

முதலாவதோ, மூலததிலுளளவாறே ஓதுதலாம. அஃதாமாறு:— 'அக்கினிமீளே புரோஹிதம' எனறறொடககதது மநதிரததை அவவாறே ஓசை யெழ ஓதலாம.

இம மூல மநதிரத்தை விகிருதமாய் ஓதுவது 'ப்ரத்ருண' சஙகிதை யாம.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சஙகிதை, ஜடா சஙகிதை, கன சஙகிதை, எனபது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும.

அஃதாமாறு :—

"அககினிமீளே புரோஹிதம யச்ஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம" என பது இருககு வேதததின முதலாவது மநதிரமாம.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அககினிம், ஈளே, புரோஹிதம், யகஞஸ்ய, தேவம, ருத்விஜம, என றிவவாறு சொறகளின புணாசசி, முடிவு முதலியவைகளை யுணாநது ஓதுதல் பத சஙகிதை யெனபபடும

(2) கிரம சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோகிதம் யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம, தேவம ருதவிஜம, என றிவவாறு ஓதல கிரமசங்கிதை யெனபபடும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அககினிம ஈளே, ஈளே அககினிம, அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹி தம், புரோஹிதம ஈளே, ஈளே புரோஹிதம, புரோஹிதம யகஞஸ்ய, யகஞஸ்ய புரோஹிதம, புரோஹிதம யக்ஞஸய, யக்ஞஸ்ய தேவம, தேவம யகஞஸ்ய, யகஞஸய தேவம், தேவம் ருதவிஜம, தேவம, தேவம் ருதவிஜம, என்றிவவாறு ஓதுதல சடா சஙகிதை யெனப்படும.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம புரோஹிதம ஈளே அககினிம, அககினிம ஈளே புரோஹிதம ஈளே புரோ ஹிதம யகஞஸய புரோஹிதம தேவம தேவம் யகஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹி தம புரோஹிதம யசஞஸய தேவம யகஞஸய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம ருதவிஜம தேவம யகஞஸ்ய யகஞஸ்ய தேவம ருதவிஜம, என றிவவாறு ஓதுதல் கன சஙகிதை யெனபபடும.

மற்றும, மாலா, சிகா, தவஜம, தண்டம, ரதம் முதலிய வேறுபாட்டால மன்ற யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணாக

வேத மோதுமியல் முற்றிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வார்ச்சிகம, உத்தரார்சசிகம் என இருவகைததாம.

இவற்றுள் பூர்வாாசசிகமானது, ஆககினேய காண்டம, ஐநதிர காண்டம், பவமான காண்டம, ஆரணய காணடம, மகாநாமநி யார்சகிகம என ஐந்து பிரிவுகளே யுடையது.

மகாநாமநி யார்சசிகம என்பதைச சேர்ககாமல் பூர்வார்சசிகம் முடிவு பெறுகினறதென்பாரு முளா.

இவை, காண்டஙகளென்றும் பருவங்களென்றும வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாாசசிகத்தைச சநத ஆர்ச்சிகம எனபாருமுளா

இவவாாசசிகம மறறுமொரு வகையால்,

ஆககினேயம,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப,	சுககிரியம,
ஏகஸாமி,	இநதிரபுச்சம்,	மகாநாமநி.
பிருகதி,	பவமானம,	

எனனும ஊக தநதிரஙகளேயு முடையதாம. இவைகள பிருகிருதி தநதிரங்கள் என வழஙகபபடுகின்றன. மறறும,

ஆககினேய காணடம	கண்டம	12
பகுஸாமி	,,	6
ஏகஸாமி காண்டம	,,	6
பிருகதி காண்டம	,,	8
திருஷ்டுப்	,,	3
அநுஷ்டுப	,,	4
இநதிரபுசசம	,,	9
பவமானம	,,	11
ஆருணம	,,	3
முதறபாதி	,,	7
இரணடாமபாதி	,,	7
மூனறுமபாதி	,,	8
சுககிரியம	,,	3
	ஆக பிரகிருதியின கண்டஙகள	87

இவறறிலுளள சாமங்களின் எண்கள 1446

உத்தராரச்சிகமும்

29	சாமங்களைக் கொண்ட	தசராத்திரம்.
41	,,	சமவத்சரம்
23	,,	ஐகாஹம
28	,,	அஹீனம்
14	,,	சத்திரம
19	,,	பிராயசசித்தம
53	,,	க்ஷு‾த்திரம

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தந்திரங்களை யுடையதாம. இதுவே இரகசிய தந்திர மெனபபடுகின்றது.

ஈண்டு, ஆக்கினேய காண்டத்திலிருந்து பவமான காணடம வரை, வைதிக கருமங்கடகு உபயோகமான தந்திரங்களிலுள்ள ஸாமங்கள, ஏனைய சாம மந்திரங்களுடன சோந்து மூன்று பங்காய ஊஹ சாமங்கள என வழங கபபடுகின்றன

ஆருணத்திலும் சுக்கிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியத்திறகு உப யோகமான சாமங்கள, ஏனைய சாமங்களோடு சோந்து மூன்று பங்காய் இரக சிய சாமங்கள என வழங்கப்படுகின்றன.

கணடங்களிலுள்ள சாமங்கள பலவகை எணகளை யுடையன.

ஊஹ தந்திரங்களிலுள்ள ஒவவொரு கண்டங்களும முறையே இருபது சாமங்களுடன கூடியவைகள. இவவாறே, தசராத்திரம, சமவத்சரம முத லியவற்றிலுள்ள கண்டங்களு மிருக்கின்றன.

இரகசிய தந்திரத்திலுள்ள கணடங்கள ஒவ்வொனறும முறையே பத்துச சாமங்களை யுடையன. ஊஹத்தில் இருபது சாமங்களையுடைய கண் டங்கள், 48. சாமங்கள, 960.

இரகசிய தந்திரத்தில பத்துச சாமங்களையுடைய தசகங்கள் (பத்து கள்) 20 சாமங்கள, 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூாவாாசசிகத்திலிருந்து வந் தவைகள். ஊஹ சாமங்களும, இரகசிய சாமங்களும, உத்தராாசசிகத்தி லிருந்து வந்தவைகள

ஈணடு, ஆக்கினேய மெனபது அக்கினி தேவதையை மேறகொணட தாம. ஐந்திர மெனபது இந்திர தேவதையை மேறகொண்டதாம்.

இவ வைந்திர காணடமானது, ஆக்கினேய காணடத்திலுள்ள, பருசாமி, ஏகசாமி, பிருகதி, திருஷ்டுப், அநுஷ்டுப, இந்திரபுசசம என்பன முதலிய வற்றிற்குப பினனா ஓதுவதாகும.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேறகொண்டதாம்.

ஆருணம என்பது அருணனுல வெளியாக்கப்பட்டதாம.

சுக்கிரியம் எனபது சுக்கிரனு லாக்கப்பட்டதாம.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஓதுஙகால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர்வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருககுகள பிருகிருதிகளென வழஙகப்படுகினறன.

உத்தராாசசிகததிலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும வழஙகபபடுகினறன.

பொதுவாக உததராாசசிகததில் மூனறு மநதிரஙகள் சேர்நது ஒரு இருககெனபபடுகினறன. இதிலுளள முதலாவது மநதிரம பூாவததிலுளள தாம. இவவாறுன சாமப்பதிக மஞசரிகள பெருமபானமை பிரகிருதி சாமங்கள் போனறே இருககின்றன.

மகா நாமநியார்சசிகததிலுள்ள மநதிரஙகள 'சகவரி' யென வழஙகபபடுகின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயஙகளை யுடையது.

இம மநதிரஙகள் அவைகளைக கண்டவராகிய இருடிகளின் பெயரால வழங்கபபட்டு வருகினறன.

இச சங்கிதையிலுள்ள மநதிரங்களின் தொகை, 1549 எனபர் சிலா.

1472, என்பர் ஒரு சாராா.

இபபோது இஙகுக் காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள, 78 மநதிரஙகளைத தவிாதது மறறவைகள் இருக்கு முதலிய வேதஙகளிலுள்ளவைகளே; இவ வெழுபதகெட்டும புதிய கீதப பாடடுகள்.

மற்றுஞ சிலர் "75 தவிாதது ஏனையவை இருககிலுளளவைகள ; இவ வெழுபததைநதும் புதிது" எனபர்.

மற்றும, மொதத இருககுகள, 1810. இவறறுள முறபாதியில உள்ளவை, 585 என்பா சிலா.

இந நூலிலோ, 650 காணப்படுகினறன.

மறறும, பிறபாதியிலுளளன, 1225 எனபா சிலா.

ஈண்டோ, இத தொகையே காணபபடுகின்றது மகாநாமநி யாாசசிகததைப பூாவாாசசிகததில் சோககாவிடில ஒருவாறு ஒததிருககினறது

பெரும்பான்மை முற்பாதியிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதியிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்கள், மூன்று முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம் பாதியில் முற்பாதி மந்திரங்கள் மறித்தும் மறித்தும் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதத்தின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களை நோக்கப் பழைமைகளாயச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேதத்தி லிருக்கின்றன; ஆதலின் சாமவேதம் பழைமையான தெனவும் யூகிக்க இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம் இருக்கு வேதத்திற்குப் பிற்பட்டதென்றும் சொல்லலாம், ஏனெனில்? அதிலிருக்குமாறே இதுவும் இருத்தலின் என்க.

பல தேசங்களிலும் கீதங்களைப்பற்றிப் பலவகையான பாட பேதங்களுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண) த்திற்கு அடங்காமையினும், இலக்கண வழூஉச் சொற்கள் மிகுதியா யிருத்தலானும் வியாகரணந் தோன்றியதன் முன்னரேயே வேதம் உள்ளதென்பது புலப்படுகின்றது.

சாம வேதத்தின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம் என்பது,

26	பிரபாடகங்களையுடைய	பிரௌடப் பிராமணம்
5	,,	ஷட்விம்சப் பிராமணம்
5	,,	சாமவிதானப் பிராமணம்
3	,,	ஆர்ஷேயப் பிராமணம்
5	,,	தேவதாத்தியாயப் பிராமணம்
10	,,	சாந்தோக்கிய பிராமணம்
5	,,	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம். அவற்றுள் ஆறு கண்டங்களையுடைய முதலாவது படலத்தையும், மூன்று கண்டங்களையுடைய இரண்டாம் படலத்தையு முடைய வம்சப் பிராமணமானது எண்வகைத்தாம்.

இவற்றுள் பிரௌடப் பிராமணத்தை, மகாப் பிராமணம் என்றும், பஞ்சவிம்சப் பிராமணத்தைத் தாட்டியப் பிராமணம் என்றும் வழங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோக்கிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பத்து வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள், திருமணஞ் செய்தல் இவைகள

நடாததல் முதலியவைகட்கு ஓதவேண்டிய மநதிரஙகள், முநதிய இரணடு பிரிவுகளிலு மிருககின றன ; இது மநதிர காணடமெனபபடும்.

ஏனைய எட்டுப பிரிவுகளும சாந்தோககியமென வழங்கப்படுகின றன.

வமசப் பிராமணமானது, பலவகையான சாமவேத ஆசிரியாகளையும எணணிறநத இருடிகளின பரமபரைகளையுங கூறுகின றதாகும. அவ றறுள சில வருமாறு :—

ராணுயனி, சாததியமுககினி, தூவாசாகள, பாகுரி, கௌண்டி, கௌலககுலவி, ஔபமநயாகள, தராலா, காககிய சாாவணி, வாஷகணயா, குதுமி, சாலிஹோததிரா, சைமினி, என னு மிபபதினமூவரும சாமவேதத திறகு ஆசிரியாகள.

சடி, பாலலவி, காலபவி, தண்டி, விருக, விருஷாணர், ருருகா, அகஸ்தியா, பதசிரா, குகதா எனபவாகள சாமவேததநின பேருரையாளா கள.

சர்வததகன் எனபவன் முதலாகப பிரமன் ஈறுகவுளள பலவகை யான சாமவேத உரையாசிரியாகளும அதிற் கூறப்பட்டிருககின றனா

அவாகளுள பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனுககக கூறபபடடிருககின்றன

இவாகளுள அறுவகையான தேவாகளைத த விாதது ஏனைய ஐமபததைநது ஆசிரியாகளும வமசப பிராமணததை நோககக ஆயிரக கணககான வருடஙகளுககு முனனா இருநதவாகளெனறே கொளள றபாலா.

அவ றறுள முறபாதியிலுளளவாகளின பெயாகள வருமாறு:—சாவ ததககாரியா, சநதிரபூதிதாாகியாயணர், திராத ஏழுமதா, நிகலபாாணவல கியா, சநதோகமாகிஜா, மிதரவாசச தெளலஙகாயனா, சுப்ரதீத ஔளுநதி யா, பிருகறபதி குபத சாயஸ்தியர், பவத்ராத சாயஸதியா, குஸதுக சாக்க ராக்ஷியர், சிரவணததத கௌஹலா, சுசாரத சாலஙகாயன்ர், ஊர்ஜயகநௌப மநயா, பாநும நௌபமநயா, ஆனநதசசாநதனயனா, சாமபாாககராக்ஷியா, காமபோஜ சௌபமநயா, மநதிரகார செளஙகாயனா, சுவாதி ரௌகாக்ஷியா, சுசிரவ வாாஷகண்யா, பிராதாநஹசௌஹலா, கேதுவாதயா, மிததிரவிநத கோகலர், சுகீத கபாடவா, சுதேம சாணடிலயாயனா, அமசுததானசய்யா, அமாவாஸ்ய சாணடில்யாயனா, ராதோ கௌதயா, சம்வர்ககஜித மகாய னர், அதிதநவ சௌனகா, மசக காககியா, திரக காககியா, வாசிட்ட சைகதாநேயா, சாகதா ஸோபாடிதாயனா, விசட்சணதாணடியர், காததப முக தாணடியாயனா, உதர சாண்டிலயா, அதிதநவ சௌநகா, மசக காககி யா, திரகோ ◌ ', வாசிஷ்ட சைகதாநேயர், வாசிடட ஆரோஹணய ராஜநயா, சுமநத பப்ரவ செளதமா, சூஷோ வாகுநேய பாரததுவாசர், தாால

தாாதீேதய செளனகர், துதி இநதிரோத செளகர், இநதிரோத செளனகர், விருஷ சுஷமவாதாவதர், நிட்குரோதபாயசான்யா, பிரதிதி தேவதாசா, தேவதராசாவசாயனா, சுரவா, அககினிபூ கசியபா, இநதிரபூ கசியபா, மித திரபூ கசியபா, விபணடவ கசியபா, ரிஷியசிருஙக கசியபா, கசியபா, அக கினி, இநதிரா, வாயு, மிருததியு, பிரசாபதி, பிரமன எனனும அறுபது ரிஷிகளாவாாகள்.

இரண்டாம பாதியிலுள்ளவர்களின பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவா, பதரசாமா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஔதுமபர், சஙகர கௌத மா, அாயமராதோ கோபிலா, பூஷமிதரோ காபிலா, அசுவமிதர கௌபி லர், வசசமிதர கௌபிலா, மூல மிததிர கௌபிலா, பிருகதவசு கௌபிலா, கோ்பிலா, ராதகௌதமா எனப பதினைநது பேரகளாவா.

இவர்களுள முன்னிருப்பவாகள் பின வருபவாகளுககு முறையாய விதளையைக கறபிதத பிதாவெனபபடுகின றவர்கள.

ஈணடுச சாயணா முதலியோாகள எலலா மநதிரஙகட்கும் பரமேஷ்டி, சுயமபு என வழஙகபபெறுகினற பிரமனே இருடி யெனகினறனா. மறறும இவவாறே சுருதி மிருதிகளுங கூறுகினறன எனபது காணக.

இச சாமவேதததிறகு இரணடு வகையான அநுககிரமணிகைகள இருககினறன ; இவ விரணடுஞ சேர்நதது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படு கினறது. இதுவும பரிசேஷததிற சேர்நததேயாம.

முதலாவது பரிசேஷம, பதினெண் வகைதது ; அது பெருமபாலும ஜெர்மனியில இருககிறதாகத தெரிகிறது.

இரணடாவது பரிசேஷம 'கிரது சஙகிரகம்' என வழஙகப்படுகினறது.

மூன்றாவது 'விநியோக சங்கிரகம.'

நானகாவது 'சோமோதபததி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம' ஆறுவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும, இச சாமவேதததிற்கு, மூனறு சிரௌத சூததிரஙகளும, பஞ்சவிமசம் பிராமணததின் உரை வடிவாக ஒரு சூததிரமும இருக கினறன.

மற்றும, இருக்கு மநதிரஙகளைச் சாமஙகளாக மாறறுவதன பொருட்டு ஐநது சூததிரங்க ளிருக்கினறன.

கிருகிய சூததிரமொனறும இருககினறது.

மற்றும், பலவகையாகச சாமவேதததின வழி நூல்களாகவும, சாபு நூலகளாகவும ஆயிரக்கணககான நூலகளிருககினறன.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிறறு

சாமவேதச் சாகையியல்.

ஈண்டுச சாகைகள என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண பருவங்களைப் போனறனவன்று; மற்று, இராமாயணம ஒன்றே, கமப ராமாயணம, துளசி ராமாயணம, அததியான்ம ராமாயணம என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவா முதலிய பல்லாயிரம பேரகளால ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை யடைநதிருககின்றன. இதனால ஒவவொரு சாகைகளை யோதின போதிலும சாமவேதததையே முழுதும ஓதியதாகு மெனபதும பெறபபட்டமை காணக. மற்றைய வேதஙகளின் சாகைகளும இவ்வாறேயாம.

சாமவேதத்தின சாகைகளைப்பற்றி ஒரு நூல, 'பிரதிசாகை' என்னும பெயரால புட்ப மகரிஷியாற் செய்யபபட்டிருக்கின்றது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள ஆயிரஙகளாம. ஆனால அவற்றுள் பெரும பான்மை தொலைநதன. இப்போது சில சாகைகளே உலாவுகின்றன.

அற்றுகலினன்றே, அதாவண வேதததின் பரிசேஷமாகிய "சரணவ யூகம்" என்னும் நூலில,

"தத்ர ஸாமவேதஸ்ய ஸஹஸ்ர ஸம்ஹிதா ஸஹஸ்ரஸாகாஸ் ।
அநத்யாயேஷ்வதீயாநாஸ் ஸவே ஶதக்ரதுநா விநிஹதாஃ"

"சாமவேதததின் சாகைகள ஆயிரக கணககாய் இருந்தன, அவை, வேதமோதததகாத காலததில ஓதியதால, இநதிரனால முழுதும நாசமடைநதன" எனவும, அவற்றுள தொலையா தொழிநதன சிலவே [illegible] றன. அவையாவன:—ராணாயனீய, சாததியமுகரம், கலாப, மகா கலாப, கௌதும, லாஙகலிக எனபவைகளாம அவற்றுளும, கௌதும சாகையானது, சாராயணீய, வாதராயணீய, வைததிருத, பிராசீனதைஜஸ, அநிட்டக எனனும் பேதததால அறுவகைதது எனவும கூறபபட்டிருககின்றது.

ஆனால, வாசறபததியம, பிருகத அபிதானம, சபத கலபத்துருமம முதலியவைகளில கூறியுளளதறகும இதறகும சில வேறுபாடுகள் காணபபடுகின்றன.

அவைகளாவன:— ஆசுராயணீயா:, வாசுராயணீயா:, வாாததாநதவேயா:, பராஞ்சலா:, ருகவர்ணபேதா:, ப்ராசீனயோகயா:, ஞானயோகயா:, ராணாயனீயா:, எனபனவாம.

இவற்றுள், ராணுயனீயா: என்பது, சாட்டியாயனீயா:, சாவாயனீயா:, சாட்டிய முக்கிரியா., பாராயணீயா:, சாதவலா:, சாதயதபாவா, மௌத கலா:, கலவலா:, மகாகலவலா:, கௌதுமா:, சைமினீயா:, எனனும பேதங களை யுடையதாகும.

இதை, விஷ்ணு புராணம மற்றொருவகையாயக கூறுகின்றது.

அதாவது.—சாமவேத மெனனுமொரு மரத்தின் கிளைகளை, வியாசமுனி வரின மாணுககராகிய சைமினி முனியானவா கீழ்ககணடவாறு முறையாய வகுததனா. சுமநதுவின புததிராகளான சுகாமா, சுமநது எனனுமிருவரும ஒரு சாகையை யோதினர். சுகர்மா ஆயிரககணககான சஙகிதைகளைப பிரித தனா. அவருககு, இரணயநாபி, கௌசலயா, பௌஷ்யஞசி, லோகாடசி, குதுமி, குழீதி, லாஙகலி, எனபவாகள மாணுககர்கள. இவாகள் உதீசய சாமகாகள என வழஙகபபடுவாாகள. மறறும, இரணயநாபி எனபவாககு ஐவா மாணுககாகளுளா, அவாகள பிராசசிய சாமகாகள எனப்படுவாாகள. மற்றும, இரணயநாபி எனபவருககுக கிருதியென்பவா ஒருவா மாணுககரா வா. அவா தமது மாணுககாகளுககு இருபதது நானகு சஙகிதைகளை உபதே சஞ செய்தனா. அவருடைய மாணுககா முதலியோாகள சாமவேதததிறகு அநேகம சாகைகளைப் பிரிததனா. இவைகள உபசாகைகள எனவும வழங கபபடுகினறன எனபதாம். பாகவத முதலிய புராணஙகளில மறறொரு வகையாயச சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறபபடடிருககினறன. இதனுல வியாச முனிவரின காலத்திறகுப்பின பலவகைச சாகைகள அவருடைய மாணுககாகளால புதிது புதிதாய் வகுககபபட்டிருக்கலா மெனப புலபபடு கினறது.

மற்றும, பாணினி முனிவரின் வியாகரணததிலுளள பைலாதி கணத தில 'ராணி' என்னும சொல சநதிப் பொருளில் வருஙகால் 'ராணுயனி' எனறுகினறது. ராணுயனி என்பவா ஒரு சாகையை யுணடாககினவராவா. இதுபோனறே, தௌலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனுதி என்பன முதலிய கணங களை வகுததததுகொணடு யூகிதது நோக்கில இததகைய வேத சாகைகளை வகுததவாகளின் பெயரால அது வகுககப்பட டிருக்கலாமெனறுந தோனறு கினறது.

இபபோது பாரத நாட்டில் விளஙகுகினற சாகைகள, கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணுயனீய சாகை எனனும மூனறு சாகைகளேயாம.

இவறறுளளும, குர்ச்சர தேசததில கௌதும சாகையும, காருடக தேசததில சைமினீய சாகையும, மாராஷ்டிர தேசததில் ராணுயனீய சாகை யும உலாவுகினறன.

மற்றும், கௌதும சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள குர்ச்சரர், ஸ்ரீமாலியர், நாகரர் முதலியோர்களிடத்தும், வங்க தேசத்திலுள்ளார்களிடத்தும் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

இக் கௌதும சாகையைத் தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், சாமவிதானப் பிராமணம் என்பன முதலிய அநேக வகை நூல்களாகின்றன.

அன்றியும், சாந்தோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூத்திரம், லாட்டியாயன சுரௌத சூத்திரம், கோபில கிருகிய சூத்திரம் முதலியவைகளும் அதைச் சேர்ந்தவைகளாகின்றன.

அதைத் தவிர்த்தும், ராணாயணீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே, இராமேச்சுரம் வரையிலுள்ள மறையவர்களிடத்தும் பெரும்பான்மையும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூத்திரம், கிருகிய சூத்திர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயண கிருகிய சூத்திரமும், காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர்கட்கு உடன்பாடு.

கௌதும சாகையைத் தழுவிய கானடக தேசத்தவர்கள் சிலரேயாவர்

இச் சாகையின் பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிப் பிராமணம், சைமினி சுரௌத சூத்திரம், சைமினி கிருகிய சூத்திரம் முதலியனவாம். இவை இவ்வாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபற்றியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும், 'சாம மறை ஆயிரங் கிளைகளை யுடையது' என்று கூறியுள்ளார்

இச் சாகைகளின் விஷயங்கள், பிரஸ்லேஷம், விஸ்லேஷம், விருத்த, அவிருத்த, கதம், அகதம், உச்சம், நீசம், கிருஷ்டம், அகிருஷ்டம், சங்கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாஸ்க முனிவரும், இவ்வாறு 'வேதங்களின் சாகைகள் சிதைந்தொழிந்தமையினாலே, நிருத்தம் முதலிய வேதாங்கங்கள் எம்மால் செய்ய நேர்ந்தன' என்று கூறியுள்ளார்.

அற்றுகலினன்றே, வேத மந்திரமும், "ஸ்தோமம ஜநயாமி நவயம்" 'புதிய துதி மஞ்சரியைச் செய்கின்றேன்' என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிர ரிஷோவச:, "இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலேயோ" என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேததகிற கூறியுள்ள உருவ நாமஙகளை வகுததவ ராவா.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத-1, பாதம-1, 25வது சூததிரததிறகுப பாடிய மியறறுஙகால,

"வேத மியறறினா இனனவரெனக காணப்படாவிடினும வேதம நித தியமெனல அமையாது" எனறருளி யுளளாா.

ஈண்டு ஒலியானது நிததியமாமெனினும, 'பலவகைச் சொற் கூட்டங களாய வேதத தொகுதி நிததியமாதல் யாஙஙனம'? எனபது பதஞசலியின கருததாமெனல புலப்படுகினறது.

இச சாமவேதம நாலாயிரம் வியூகஙகளை யுடையதாம.

சாமவேதத்தின் சாகையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம எனபதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம உணடாகினறது. இதுபறறியே சாநதோககிய வுபநிடதமும இதை விரிததுக கூறுகினறது. கணணபிரானும ஆஙகிரசரிடததில சஙகீத விதததையைப பயினறவா என வும, கணணபிரான 'சாலிகயம' எனபதோா சஙகீதததை வெளிபபடுததி யுளளாா. அது 'யாதவாகட்கு இனிது தெரியும' எனவும உபநிடத முரைககினறது. பீஷ்மருடைய உடல விழுஙகால சாமவேத கீதஞ் செயத தாக சாநதிபருவம 16-வது சுலோகங கூறுகினறது.

ஈணடு, "வேத மநதிரஙகள கானததுடன கூடியே துதிக்கபபடுகின் றன, இனறேல, பிழையுற்றன" என சைமினி முனிவா தெளிவாய்க கூறி யிருததலின, சஙகீதமும வேளவி யநுட்டானததிறகு வலிவையுண்டாககலின் கீதததால சமதகாரஞ் செயயபபெறற இருககு வேத மநதிரஙகளாலேயே துதி செய்தல இனிது அமையுமாதலின இருககு வேத மநதிரஙகளை, சுரங களுடன கூடியவைகளாய்ச செயதலே சஙகீதததின பிரததியட்சபயனும. ஆதலின சஙகீதமும ஒருவகையான சமதகார கருமமே யெனபது காணக. இபபொருளை சாமம எனனும சொலலானும நனகு விளஙகுகினறது

அற்றுகவினன்றே சாநதோக்கிய வுபநிடதமும், "சாமத்திற்கு யாது கதி? சுரம" என்றற் றொடக்கத்து மந்திரஙகளாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, 'அர்தைகத்வாத் விகல்ப:' என்னும் சைமினியின் சூத் திர பாடியததில் சபர சுவாமிகளும "சாமவேததகில சகததிரம் கீதி யுபா யங்கள்" என்று கூறியுளளார்.

இனி, மார்பு, கழுதது, தலை என்னும் மூ[illegible]ருநது ஒலி யெழுகினறது. இம மூனறையும, காலைத தீயோமபல, கடுமபகற றீயோமு பல, மாலைத தீயோமபல போன்றே எணணல வேணடும. இநத மூனறிடங களில் எழுவகைச சுரங்களுந தோனறுகினறன.

சுரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூனறு, மூர்ச்சனை இருபததொனறு, தானஙகள் நாறபததொனபதாம. இவைகள ஒனறு கூடி ஒரு சுரமண்டில மெனபபடு கினறன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவு தம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சுரஙகள். ஷட்சம், மததியமமு காந்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினன்கு தானங்களும், மத்தியமக் கிராமததில் இருபது தானங்களும், காநதாரக கிராமததில இருபது தானங் களுமாகின்றன.

மூர்சசையானது, ரிஷி, பிததிரு, தெய்வம் என்னும பேதததால் தனிததனி எழுவகையாகினறது. இதில, நநதீ, விசாலா, சுமுகி, சிததிரா, சிததிரவதீ, சுகா, பலா எனனு மிவவேழும தேவமூர்சசனைகளாகினறன,

ஆப்யாயனீ, விசுவபிருதா, சநதிரா, ஹேமா, கபாததினீ, மைததிரீ பாரஹதீ, ஹருஷ்யகா, ரசனீ, எனனு மிவவேழும ரிஷி மூர்சசனைகளாகின றன.

தேவ, பிததிரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளை, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவர்கள் முறையாய்ப் பின பற்றுபவர்களாகினறனர். உலகம் பற்றிய மூர்சசனைகள் ரிஷி மூர்சசனைகள் எனறு வழஙகப்படுகின்றன.

ஷட்சததால தேவரும, ரிஷபத்தால ரிஷிகளும, காந்தாரத்தால் பிதிரக் களும், மததியமததால் கந்தருவரும், பஞசமததால எல்லா மககளும, நிஷாதததால் வேளவியும, தைவதததால ஏனைய வுயிரகளும களிபபடை கின்றன.

கானத்திற்கு, ரக்தம், பூரணம், அலங்கிருதம, பிரசன்னம், விகிருஷ்டம், சலக்ஷ்ம, சமம், சுகுமாரம், மதுரம என்னுமிவைகள் குணங்களாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்தம, அநுதாத்தம, சுவரிதம, பிரசிதம், என ஐவகைததாம.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாததம், அநுதாததம, சுவரிதம் மூன்றேயுள்ளன.

நா, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத தெழுவது உதா அது, 'ஆயே' என்பது போனறதாம. நா, அணணம முதலிய கீழ்ப்புறததிலிருநதெழுவது அநுதாததமாம. அது 'ஆவாங' போனறதாம. இவ்விரணடு வகையுமபறறி யெழுவது சுவரிதமாம.

ஈண்டு, உதாத்தத்தில நிஷாதமும காநதாரமும; அநுதாத ரிஷபமும் தைவதமும; சுவரிததத்தில ஷடசம மததியம பஞசம பவைகளு மிருககினறன. இதன விரிவை நாரதீய முதலிய கான காண்க.

ஈண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவி மத்தியமம் திருதீயம, காந்தாரம் சதுர்ததம், ரிஷபம மநதிரம், அதிவாசிரயம என வழங்கபபடுகின்றன.

கிருஷ்டம—11. பிரதமம—1. துவிதீயம்—2. திருதீயம்—3. ச தம—4. மநதிரம—5 அதிசுவாரயம—6. பரிசுவாரயம—156. என சுரததின் எணகள.

மற்றும,—பிரேங்கணம். O துவிமாததிரம. ப தீபதம. Λ ஆய * கருணை எனனுமிவைகளும இவறறின குறிகளாகினறன.

அகாரம்—அபிகிதம, நகாரம—நமனம், விகாரம்—விநதம் என வழங்கப்படுகினறன.

சந்தம், அதிசசநதம, விச்சநதம என மூவகைத்தாம.

அவறறுள, காயததிரிக்கு —	சநத —	எழுததுக்கள —	24
உஷ்ணிக	,,	,,	28
அநுஷ்டுப	,,	,,	32
பிருகதி	,,	,,	36
பஙகதி	,,	,,	40

திருஷ்டுப —	சநத —	எழுததுககள —	44
சகதி	,,	,,	48
அதிசகதி	,,	,,	52
சாகவரி	,,	,,	56
அதிசக்வரி	,,	,,	60
அஷ்டி	,,	,,	64
அதயஷ்டி	,,	,,	68
திருதி	,,	,,	72
அதிதிருதி	,,	,,	76

இவைகள சநதஙகளின் எழுததுககளாகினறன.

ஈண்டுச சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும, ஆரணிய கான மெனறும இருவகைதது.

இதில் மககட் கூட்டததிலிருநது பாடுவது கேயகானமாம. இது இல்லற இயலுககுரியதாம.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோாகள் தவநெறியிற காலங கழிததல வேணடுமென ஆரணியததிலிருநது பாடுவது ஆரணிய கான மாம.

'சாம வேதததின சநத ஆாசசிக மெனனும முதலாவது ஆர்சசிக மானது இருவகைக கானஙகளையு முடையது' எனபா சிலா.

சிலர் 'கேய கானம ஒனறையே யுடையது' எனபா.

சுரஙகளும ஏனைய வேதஙகளி லுளளவற்றினும சாமவேதப் பிராம ணஙகளிற கூறபபடடுளளவைகள வேறுபாடுடையவைக ளாகினறன.

மற்றும, ஏனைய வேதஙகளிலுளள சுரஙகட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரஙகட்கும மாறுபாடு காணப்படுகினறன. இவ வேறுபாடு விளஙகுமாறு ஒரு மநதிரததை மாததிரம எடுததுககாடடாகத தெரிவிப்பாம :—

அககினிம தூதம வருணீமஹே ஹோதாரம விசுவ வேதஸம,
அஸ்ய யகஞஸ்ய சுக்ரதும.

என்னும இம் மநதிரம இருககு வேதத்தில வருஙகால் இவ்வோசையுடன எளிதாய் இவ்வாறே உசசரிககததககதாம.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம விஸவ வேதஸம,

3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யகஞஸ்ய சுகர தும.

என்றிவ்வாறு சநதஙகளை ஏறறே வருகினறது.

ஈண்டுச் சாமவேததகில, 1—2—3—என்னும எண்கள் முறையே, உதாததம, அநுதாததம, சுரிதம் எனனும சுரஙகளைக குறிக்கின்றன.

மறறும, ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, எனனும ஏழு சுரங்களும சாமவேதததில, ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சிட்சையிற கூறப்பட்டிருபபனவாம. மறறும இவைகளின பேதஙகளைச சாம வேத கீததகை யுணாநத பெரியாாபால கேட்டுணாக.

சாமவேத கானவியல
முற்றிறறு.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், "எதை விருமபி எததேவதையை 'இவா இறைவர்' எனக் கருதி இருடியானவர் துதிககினருரோ அமமநதிரததிறகு அவரே தேவதையாவா" என்று கூறியுள்ளார். அத தேவதைகள; தனமை, முனனிலை, படாக்கைச சொறகளாற கூறததககதான, அததியான்மம, அபரோட்சம், பரோட்சம என மூவகைகளாகினறன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம, சுவாக்கம் என்னும மூனறிடங்களிலுமுள்ள ஒளிமண்டிலங்கள, மண்ணிற்கு அககினி தேவதை யெனறும், விண்ணிற்கு மின்னல் இநதிர தேவதை யென்றும, சுவாககததிறகுச சூரிய தேவதை யெனறுங கொள்ளபபட்டிருககினறன எனப.

இவறறுள், அக்கினியானது, இநதிர னென்றும, சோம னெனறும, வருண னெனறும், மழை யெனறும், ரிது வெனறும ஈண்டு விதநது கூறபபடுகினறது.

மறறும, வைதிகாகளால தனது வீட்டில எபபோதும் வளாததுக கொண்டிருககினற அககினி காாஹபததிய அககினி யெனபபடும.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்ஷிணாக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென்திசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஓமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவனீயாக்கினி யெனனும் கீழ்த் திசையிலுள்ள அக்கினியும் காருகபத்திய மெனனும் அவ்வக்கினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மற்றும், மின்னல், ... பலாச மரம், என்னும் மூன்றிலுமிருந்துண்டான அக்கினிகளும் இம்மூன்றிடத்துஞ் சேர்க்கப்படுகின்றன. மகரிஷிகளும் ஆரியர்களும் அக்கினியையே தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகத்திலும், எம்மதத்திலும், எவ்விடத்திலும் எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப் பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வேதங்களும் தொடக்கத்திலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாகஞ் செய்வதற்குச் சமித்துக்களைத் தேடும்போது இராக்கதர்கள் தேவர்கள்போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலந்துகொண்டு அவரை நிந்தித்தனர். பின்னர் ஒருவருக்கொருவர் போரிட்டனர். அப்போது, ஒருவருக்கொருவர், 'நீ என்ன இவ்வண்ணஞ் சொன்னாய், நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை' என்றிவ்வாறு கலகமுண்டாகும்போது அக்கினி மாத்திரம் ஒன்றும் பேசாதிருந்ததாலும், பிறர் சொன்னதைக் கேட்காததாலும், அது தொட்டு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம் என தேவர்கள் வணங்கத் தலைப்பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8 சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

ஈண்டு, ஐவகைத்தீ, மூவகைத்தீ எனப்படும் இருவகைக் கடவுள் தீக்களும் வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாகிய அரசமரத்தையும், அக் கடவுளுக்கு ஆசனமாகிய சமிவிருக்ஷ முதலாகிய மரங்களையும், உலகிலுள்ள தீ, மனையாளோடு இல்லத்தில் ஓம்பும் தீயாகிய ஔபாசனத்தீ எனும் இத்தீக்களைப்போன்று அவியாமல் விளங்கும் சோதி விருக்ஷத்தையும், சமைத்தற்குரிய தீயைப் போன்று வேண்டுங்கால் தீ தோன்றுதற்குரிய ஞெலிய மரங்களையும், வேள்விக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படும் சோமக் கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால் மலையை வேள்விக்கு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அசுவ வுருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அசுவத்த மெனப்பட்டது.

இவ்வாறே, தீக்கடைக் கோலாலெழுகின்ற அக்கினியானது, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணாபனம் என மூவகைப்படும். இவற்றொடு சப்பியமும் ஆவசத்தியமுங் கூடில் ஐந்தீயெனப்படும்.

குறிப்பு :— அச்சுவம்—குதிரை

குறிப்பு :— சப்யம்—சபையிலுள் தீ ஆவசத்தியம்—உண்டி முதலியன செய்யுந் தீ

தீக்கடவுள் புகுந்தொளித்தமையால் அரசமரமும், வெள்ளிக்கு இடமென வேதம் புகழ்தலால் அத்திமரமும், சுவர்க்கத்திலிருந்து மண்ணுலகத்திற்கு வந்தமையால் புரசமரசமும், தீக கடவுளின் கோபத்தைத் தணித்தலால் சமிவிருக்ஷமும், மேக சம்பந்தத்தால் ஒளி தங்கலால் இடிவீழ் மரமும், யாகத்தலைவனுகிய மாயோனிருப்பிடமாதலின் தாமரையிலையும் அக்கினி தேவனுக்கு ஆசனமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மற்றும், இவ்வக்கினியே உருத்திர னென்றும், கடோபநிடதத்தில் நாசிகேது என்னும் அக்கினியைப் போதிப்பது போன்று, பரமானமாவென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனுல், தியை அபிமானித்துள்ள அக்கினி தேவதையே தீ யென்பதற்கும், அதுவே அருட்பெருஞ் சோதியாகிய பரமானமா என்பதற்கும், வேதம், உபநிடதம் முதலிய எல்லா நூல்களும் இடங்கொடுக்கு மென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலது.

அங்ஙனமே, அக்கினி, சோமன், வருணன், பூஷா, பிருகற்பதி, பாவதம, குச்சம, விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயர்களால் இந்திரன் வழங்கப்படுகின்றுன.

மற்றும், 'இந்திரிய மிந்திர லிங்கம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் சூத்திரத்தாலும், 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணோது' 'சந்த மிந்திரமித்யாசக்ஷதே' என்பது முதலிய உபநிடத வாக்கியங்களாலும் பரமானமா வெனப்படுகின்றவனும் இவவிந்திரனே யாவன் என்பதுங் காண்க.

அகலிகையை மணந்து விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய செய்கைகளையுடையவனுன வான நாட்டரசனும் இவ விந்திரனே யாவன்.

இந்திரோ மாயாபி: புருரூப மீயதே, என்றபடி சகுணம், நிர்குணம் என்னும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் தக்க பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன என்பது முணர்க.

சந்திரன், வாயு, சமவச்சரம், என்பது முதலிய பெயர்களால் சூரியன் வழங்கப்படுகின்றுன.

காயத்திரி மந்திரத்திலுள்ள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிர்குணமாகிய பரமானமாவையும் உணர்த்துவது போன்று இவ் வக்கினியையும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் பிரமாணங்கள் இருக்கின்றன வென்பது மறிக.

ஈணடு, பலலாயிரம மக்கள் கூடிய இராசசியததை ஒரு இராசசியம என்பதுபோனறு வியவகாரததில் பல்வகைத தேவதைகளைக கொணடு, முடிவில எலலாம ஒரே தெய்வமெனறு கொளவதில இழுக்கொனறு மிலலை. இதுவே ஈனகு வேதஙகடகும பாடியமியறறிய சாயணரின் கருததா மென பது அவருடைய பாடியததை உற்று நோககின் தெற்றென விளஙகும. இஃதுணராதார் 'சாயணா ஆரியமததகைக் கட்டிவிடடா ரெனறும, சாயணரின பாடியம் குருடன கையிலுள்ள ஒரு கோல போன்றது என்றும' பல வாறு சிலர் குழறுவா.

ஈணடு அதில் ஒன்றைமாததிரம் எடுத்துக் காட்டுவாம :—

விருததிரன் எனபது 'மேகம்' எனக கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன' எனபா. 'பாவம்' என்பர் மறறொருவா. இனனுமொரு சாராா 'இருள' எனபா, மறறும இவவாறே பலவகையாம எனபதை யூகிததுணர்க.

மற்றும, இதை வாயுவினற சூழப்படட இநதிரனென்னும மின்ன லொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடதது மழையாய் விழுகின்றதென் றும, இநதிரன் வசசிராயுதததால மேகததைப புடைக்குமபோது மழையுணடா கின்றதெனறும, மேகமாகிய மடுவினகண விருததிரனுற் கடடிவைததிருநத பசு வெனனும நீரை இநதிரன் அவிழ்ததது விடடனனென்றும மறறும பல வாறுகவும் மொழிப.

ஈண்டு, நீா, ஒளி என்னு மிவவிரண்டின சோககையாலேயே மழையுண் டாகினறதெனபதும, இதையே யுததமென வழங்குவா எனபதும உறறு நோக்கத்தக்கன ; இவ்வனைததையுங கூறுகினறனர் சாயணா எனபதாம.

சோமம, எனபது இருக்கு வேதம ஒன்பதாம் மண்டிலததில பல வகையாய்க கூறபபட்டிருக்கினறது.

இச சோமமும் சநதிரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மறறும், 10—15—13. வது சூகதம இவ்விரண்டும வேறெனறுங் கூறுகின்றது. ஆனுல் சோமக் கொடிக்குளள குணஙகளனைத்தும சநதிரனிடததும் இருக கினறன.

"இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம" "ராஜாவை சோமம்" "சோமாவை பிரசாபதி:" எனறற் றொடக்கதது நூறறுககணககான வேத மநதிரங களாற கூறபபெற்றதும், வேள்விககு முககியமானதும, இச சாமவேதத்தில் பெருமபானமை துதிககப பெறறதுமாம.

மற்றும, உபநிடதங்களிலும மறறைய நூல்களிலும இச் சோமமே பரமானமாவெனக கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச் சாமவேதத்திலும் பரமேசுரனாகவும் அது துதிக்கப்படு கின்றது. உற்று நோக்கின் ஆன்மா வெனப்படும் இச் சோமம் வேதாந்தி கள் கொள்ளும் அத்துவிதீயப் பிரமமென்றும் தோன்றுகின்றது.

மற்றும், நூல்களில் இச் சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவும் கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் பிரளயத்தில் மிஞ்சி நிற்கின்றதென்றும் கூறப்படு கின்றது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சோமம் என்பது பிராணனெனக் கூறப் பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் பல உபநிடதங்களும் அப்படியே கூறுகின்றன.

மற்றும், சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும், இது மலையின் உச்சி யிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும், குருக்ஷேத்திரத்தைச் சார்ந்த 'சர்யணா வதி' யென்னும் நதியிலும் உண்டாகின்றதெனவும் வேத முதலிய நூல் கள் கூறுகின்றன.

மற்றும், சோமமானது விண்ணுலகிலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வந்ததாக இருக்கு வேதத்தின் 9—61—10 வது, மந்திரம் கூறுகின்றது.

இச் சோமம், வானுலகத்திற்கு 'ஒரு குழந்தை' யெனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. இன்னும், சந்திரன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

மற்றும், அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மர்க்கன் என்னும் இருவரும், தேவர்கள் அசுரர்களிடத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தமை யால் வேள்வி செய்யத் தொடங்கும்போது அங்கு, 'சுக்மந்தி' என்னும் பாத்திரத்திலிருந்த சோமரசத்தை பருகுவதற்கு அசுரர்கள் வந்தார்கள் என்றும், பின்னர் அவர்களை வெளியே தள்ளி விட்டார்கள்' என்றும் தைத்திரீய சங்கிதை 6—4—10 வது மந்திரம் கூறுகின்றது.

அன்றியும், பிரசாபதியானவர் முன்னர்ச் சோமத்தை யுண்டாக்கிய பின்னர் மூன்று வேதங்களையு முண்டாக்கினர். அச் சோமம் தனது உள்ளங் கையில் மூன்று வேதங்களையும் மறைத்துக்கொள்ள, பிரசாபதியின் மகளா கிய சாவித்திரி யென்னும் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளுவதற்குச் சோமம் உடன்படாததால், பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம்' என்னுமொரு பசிலையைக் கொண்டுவந்து [illegible]

சாவித்திரி பெறறுகெகொண்டனள். பின்னா சீதாசாவித்திரி யெனனும அப பெணணைச சோமம மணநது கொணடது எனறு தைததிரீயப் பிராமணங் கூறுகினறது.

இருடிகள், கநதருவ உலகததிலுள்ள சோமக கொடியானது இஙகு எவ வாறு வநது சேருமெனறு ஆராயநது பாாததுு, கநதருவா பெணபாலிடதது மிக மையல் பூணடவ ராதலின், கலைமகளையே காயததிரி முதலிய சநத வடி வங்களாய் அனுப்பினர். கலைமகளுங கெருடனுய்ச் சென்று சோமக் கொடி யைக் கொண்டுவநதனள் வருஙகால 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன வலிநது அதைக கொணடுபோய்த தன்னிடம் மூன்று தினம வைத்துக கொணடனன ; பினனா, ஒரு பெணணைக் கொடுததது அதை வாஙகிக கொண டனா, எனறும,

மறறும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா லிறுகப பிடித்துக்கொண்டு சோமததைக் கொண்டு வநததால அப பறவையின ஒரு சிறகு ஒடிநது விழுந்தது அதுவே பாண விருட்சம (புரசமரம்) எனறும், அல்லது சோமக கொடியின இலை யொனறு கீழே விழுநது அதுவே புரசமர மாயிற றென்றும,

மூககால கொததிககொணடு வநதமையின சோமரச முழுவதையும கருடன வாயால இழுததுக் குடிதது விடடனன் ; பின்னா வேட்போாகளால மநதிரஙகளைககொணடு ரசம உணடாககபபடடது என்றும,

சோமரசததை யருநதுவதில கலக முணடானபோது, முதலாவது இந திரன அருநதல் வேணடுமெனறும, பினனா வாயு, மிததிரா வருணாகள அருநதல வேணடுமெனறும தீாமான மாயிறறென்றும,

"ஈசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத திசையே சோமததைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும" ஐதரேயப் பிராமணம முதலிய பல சுருதிகளுங கூறுகின்றன.

இருககு வேதததில, சோமக் கொடியின் கிழஙகு கூறப்பட்டிருக்கின றது, மற்றும அதில, "அக் கொடிககுப பதினைநது இலைகளிருக்கின்றன வெனறும அக கொடியும, நீரில மிதபபது, மரததில தொஙகுவது, பூமியில முளைபபதெனமூவகைத்தெனறும. மறறும, அதன வகைகள இருபததது நானகு எனறும" பலவகையான கதைகளும வேறுபாடுகளும உணடு.

தேவதை யியல்

முறறிறறு.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

ஈண்டு, அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்கினிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசி, அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், என்னும் அறுவகைச் சோம யாகங்களுக்கும் பொதுவாய் அக்கினிஷ்டோமம் என்று பெயர்.

வேள்வித் தலைவன், சோம யாகஞ் செய்யக் கருதிச் சிலரைக் குறித்து அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சம்மதிக்கில் முன்னர் ஒருவனைத் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பல் வேண்டும், அவன் 'சோமப் பிரவாகன்' எனப்படுவன்.

இவ்வாறு யாகத்திற்கு அநுகூலர்களாக வேண்டுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு 'வரணம்' என்று பெயர். இருத்துவிக்குக்கள் (வேட்போர்கள்)-பதினறு பேர்களாவார்கள். இவர்களுள் நான்கு நான்கு பேர்கள் ஒரு கண மெனப்படுவர். அவர்களில் அத்துவர்யு, ஹோதா, பிரமா, உத்காதா என்போர்கள் தலைமை பூண்டவர்கள். முதல் மூவரும் தாசபூரண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள் செய்ததுபோன்றே செய்து கொண்டிருப்பவர்கள். உத்காதா என்பவன் சோமரசத்தை ஹோமஞ் செய்வதன் முன்னர் சாம கானஞ் செய்பவன்.

அத்துவர்யு,	பிரதிபிரஸ்தாதா,	நேஷ்டா,	உந்நேதா,
ஹோதா,	மைத்திராவருண,	அச்சாவாகன,	கிராவஸ்துத,
பிரமன,	பிராமணாச்சம்ஸி,	ஆங்கினீந்திரன,	போதா,
உத்காதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹர்த்தா,	சுப்பிரமணியன.

என்பவர்கள் வேள்வி யாற்றுகின்றவர்கள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வந்து, நைவேத்தியஞ் செய்வது முதற் கொண்டுள்ள பதினறு உபசாரங்களையும் நாடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவையாவன :—முன்னர் பிராயணீயா இஷ்டி யெனனும் அதிதி தேவியாரைப் பூசை செய்தல், பின்னர் சோமக்கிரயம் அதாவது ஒரு வயதுள்ளதும், பூனைக் கண்ணுடையதும், சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசுங் கன்றைக் கொடுத்துச் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கல், பின்னர் ஆதித்யா இஷ்டி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தல், பின் பிரவார்க்கியம், அதாவது யாகத்திற்கு ஒரு தலையைப் போன்றதாம். அதுவோ, மூன்று வகையான மண்ணைக் கொண்டுவந்து அவற்றுடன் வெள்ளாட்டின் மயிரையுங் கலந்து முக் கலசங்களை அடுக்கிவைத்தது போன்று ஒரு கலசஞ் செய்து அதின்மேல் (இது மகாவீரம்) நெய்யைப்பூசி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சுட்டு, நெய், பசுவின்பால், வெள்ளாட்டுப் பால் மூன்றையும் அக்கலசத்தில் வார்த்துக் கொதிக்கவைத்து (இது காமம்) ஆகுதி செய்தல்.

உபஸத்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்.

பின்னர்ச் செய்வது அக்கினிஷோமீய பசுயாகம் எனப்படும். அதாவது ஒரு வெள்ளாட்டுக் கடாவைப் புரசமரக் கொம்பாகிய யூபத்தில் கட்டி, இச்சிமரத்தின் கொம்பால் அதைத் தொடல் முதலிய அநேக கருமங்களைச் செய்து ஆக்கினீந்திரன் என்பவன் சாமித்திர சாலை என்னுமிடத்திற்கு (கடாவைக் கொல்லுமிடத்திற்கு)க் கொண்டு போய், தலை மேற்கும், கால்கள் வடக்காகவும் வைக்க, வேள்வித் தலைவன் கொல்லும்படி சொன்னவுடன் கொல்லுகின்றான். அப்போது வேள்வித் தலைவன், கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடத்திற்குச் சூரியன் உன்னைக் கொண்டு போவான் என்னும் பொருள் கொண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

இவ்வாறு பசு எனனும் அக் கடாவை வாய்மூடிக் கொன்று அதன் ஈரலின் பக்கத்திலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சவ்வை எடுத்து ஒரு முள்ளில் வைத்து ஓமத் தீயில் காய்ச்சி ஆகுதி செய்தல், இது அக்கினி சோமம் என்பவர்களின் ஆராதனையாம்; இதை 'வபா ஹோமம்' என்பர்.

பின்னர், சவனீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகத்தில் மூவகைத்து அதாவது, காலைச் சவனம், மத்தியான சவனம், மூன்றாவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகத்தில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலையில் ஓமஞ் செய்யப் படுகின்றது. பசுவின் அங்கங்கள் மூன்றாவது சவனத்திலும் ஓமஞ் செய்யப்படுகின்றன, மற்றிரண்டும் புரோடாசத்தால் ஓமஞ் செய்யப்படுவன. இது சவனீய புரோடாச யாக மெனப்படும்.

பின் சோமத்திற்குச் சரு என்னும் பொங்கல் அன்னஞ் செய்து ஆகுதி செய்தல்.

பின் பலவகைக் கருமங்களைச் செய்து சோமக்கொடியை இடித்துப் பிழிந்து ஆகுதி செய்தல். இவ்வாறு சோமயாகத்திற்கு அநேக வகையான அங்க யாகங்களுண்டு அவைகளைப் பிறவிடத்திற் காண்க.

மற்றும், வாயு, விஷ்ணு, வருணன், யமன், அசுவினி குமாரர்கள், அதிதிதேவி, சரஸ்வதி, யமுனை நதி, அக்கினியின் மனைவி, உடன் பிறந்தாள் ரிபு, கருடன், பாத்திரங்களான தேவிகள் என்பவர்களும் ஈண்டுத் தேவர்களென வழங்கப்படுகின்றனர்.

மற்றும், உஷாககால தேவதை எண்ணிறந்த வகையாய் விதந்து கூறப் பட்டிருக்கின்றது. பிருகற்பதிசவனம், அந்தணருக்கும், இராச சூயமும், அசுவமேதமும் அரசருக்கும், சோம யாகம் வணிகருக்கும், உரித்தென்ப.

ஈண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய திர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர்; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரைக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

ஈண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சீத நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, என்னும செந்தமிழ நாட்டிலுள்ள பேரறிவாளர் களும் பேரருளாளரும ஏனையோரும வடமொழி மறையைப் போற்றுகின் றூர்களென்பது மூணாக அது வருமாறு:—

தொல்காப்பியம்.

அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
முளவென மொழிப விசையொடு சிவணிய
நரமபின மறைய வென்மனூர் புலவர்.

....யுணர்ச்சிவாரத்
தகததெழு வளியிசை யரிறப நாடி
யளபிற கோட லந்தணர் மறைததே.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற கிளநத
மறைமொழி தானே மநதிர மென்ப.

உயர்நதோர்க்குரிய ஓத்தி னன.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமூன் றிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா னூறெனை
இருவித சந்த மிவற்றொன் றெழுததா லிலங்குமற்றை
யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது
பொருவரி தாகிய வாரியத துண்டு பொதியமென னும்
அருவரை மாதவன் கூறுந தமிழுக் கருகமனறே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச சொலலே. எனவும்,

அபபா தேவாரம்.

" சாமுணடி சாம வேதங கூததொடும பாட வைததார் "

" ஆதியிற பிரம ஞாதாம் அர்சசிததா ரடியி ணைககீழ்
ஓதிய வேத நாவா உணருமா றுணாதத லுறறா "

" பாடினா சாம வேதம பைமபொழிற் பழனை மேயர் "

" சநதோகம சாமமோதும வாயானை " எனவும,

சுநதரா தேவாரம்.

" சாம வேதம பெரிது முவப்பானை "

" சாம வேதனை தனனொப பிலாதானை "

" குறிகொள பாடலி னினனிசை " எனவும,

சம்பநதா தேவாரம்.

" தயஙகு சோதி சாம வேதா "

" சாம வேதமோா கீத மோதிய தசமுகன பரவுநாம தேயமுடையா "

" சாகை யாயிர முடையா சாம மோதுவ துடையா "

" தென்சொல விஞசமா வடசொற றிசைமொழி யெழிலநரம பெடுதது,
துஞசு நெஞசிருள தூஙகத தொழுதொல புகலூா " எனவும,

" பலகாலஙகள வேதஙகள பாதஙகள போறறு
மலராய வழிபாடு செயயா மறைக காடா "

" எரி பெருககு வரவ்வெரியீசன
துருமருககமாவ துணாகிலா "

" இருககு நானமறை யீசனையே தொழுங கருததினை நினைபபாாகள "
எனவும,

திருமநதிரம்.

" வேததகை விடட அறமிலலை வேததகின
ஓதத தருமற மெலலா முளதாகக
வாததவை விடடு மதிஞா வளமுறற
வேததகை யோதி வீடு பெறறாரே " எனவும,

சிலபபதிகாரம்.

" ஓதிய வேதத தொளியுறி னலலது போதார் " எனவும்,

மணிமேகலை.

" சார்பிற் றோன்று வாரண வேதக்
காதி யந்த மிலலையது நெறியெனும் " எனவும்,

திருவள்ளுவர் மாலை.

" செய்யா மொழிக்கும திருவள ளுவாமொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும பொருளொன்றே " எனவும்,

நீலகேசி.

" நாத்திக மல்லது சொல்லலையாயின முனளை பயநத
சாததிர மாவது வேதமனறோ வனறான சுயமபு " எனவும்,

கநதர் கலி வெண்பா.

" பாமேவு தெய்வப் பழமறையும "

" வடகத தெழுதா வேதச சிரததிருக குமிவன் "

" நினனிலை நிகழ்ததாது மறைததுக கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனச் செப்பினா தாமே " எனவும,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

" மறைக ளீசன்சொல "

" ஆரண மாகமஙக ளருளினு னுருவுகொண்டு " எனவும,

நற்கீரா கோபப்பிரசாதமுடையாரின் நூல்.

" ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொணடு புலம்புறறு "

திருமுருகாறறுப்படை.

ஒருமுகம்,

" மநதிர விதியின் மரபுளி வழாஅது
அநதணர் வேள்வி யோர்க்குமமே " எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

" வேதம் நிததனுகிய பரமசிவனுற கூறப்பட்டமையினுனும், இறுதிக்
கப் பரமசிவனிடததிலொடுஙகிப படைபபுக் காலததிற றோனறுமாத
நித்தியமென உபசரிததுக கூறபபடடது " எனவும,

திருவிளையாடற புராணம்.

" ஈட்டிய சாம மாயிர முகததா னிமிாநதது வடதிசை முகததில,
பிரணவ முதிதத தவனிடை வேதம பிறநதது " எனவும,

புறநானூறு.

" அறம்புரி கொளகை நான்மறை முதலவா
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினா கிடப்பி " எனவும,

சிறு பாணாற்றுப்படை.

" அருமறை நாவி னநதணர்க் காயினும " எனவும்,

பெரும் பாணாற்றுபபடை.

" வளைவாய்க கிளளை மறைவிளி பயிறறும்
மறைகாப பாள ருறைபதி சேபபின " எனவுமு,

பட்டினப்பாலை.

" நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும் " எனவும,

நான்மணிக்கடிகை.

" மறையறிப அந்தண் புலவர் " எனவும்;

ஆசாரக கோவை.

" வானமுறை யானவநத நானமறை யாளரை " எனவுங்,

ஒட்டககூத்த இராமாயணம்.

" தேன்றிக ழிதழி யான்றன றிருசசெவி சார நின்னை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மெனறூர் "

" பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றுன "

" மனுநூறும் வேதமவை யோரா யிரமும
விளஙகுங கலையுந தசக்கிரீவ னோத "

" முன்கையில நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள பாட " எனவு

பெரிய திருமொழி.

" பண்டைநான் மறையும வேள்வியுங் கேள்விப் பதங்களின் பொருடு
தானும் "

" சந்தோகா பௌழியா தைததிரியா சாம வேதியனே நெடுமாலே
எனவும்,

இன்னும பிறநூல்களிலும் இபபடியே வருவனவற்றுற காண்க.

இச சாமவேததததில் காணப்படுகினற இருடிகளைத தவிரதது மற்ற
முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணபபடுகினறூாகள்.

உபோற்காதம மிக விரியுமெனறஞ்சிச சுருக்கினோம். நுணணிய
யுடையோர் இவவாறே யூகிததுணாநதுகொளவாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனாகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; அவை, தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலத்தே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றாகவினன்றே, 'பல்யாகசாலை முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந்தனைக் கூறும் புறநானூற்றுச் செய்யுளும,

'நான்மறை முதல்வர் ஏந்துகை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன், வடமொழி மறையை வகுத்த வியாசர் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன் வாழ்ந்தவன் எனபதனால் ஆண்டெடுத்துக் கூறியது, தமிழ் மறைகளே யென்பது உணரற்பாலது.

மற்றும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற் சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்குவத்திறம்பற்றி நான்காயிற்று. தமிழ் நூல்களில் ஆரிய நான்மறை யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்திருத்தலோ, சிவனது வழிபாட்டைச் செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யெனறே வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலென்க. இவ்வாற்றால் புருடப்பேறு நான்கையுங் கூறும் தமிழ்மறைகள் தமிழில் நான்கு உண்டென்பது அநுமானித்து அறியப்படுமென்பர் செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் சிலர்.

உபோற்காதம் முற்றிற்று

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும், சாயணர் என்றும் அழைக்கப்படும் இம் மாதவர், ஆந்தர தேச மென்னும் தெலுங்கு நாட்டில் வறியதோர் அந்தண குலத்தில் அவதரித்து, வறுமையாற் பல இடுக்கணை யடைந்து மனம் நொந்து இளமையிலேயே செல்வனாதல் வேண்டுமெனனும் பேரவாக் கொண்டு கல்வி பயின்று வந்தனர். அவருக்கு அவ்வெண்ணம் விரைவிற் கைகூடாமையின், திருமகளையும், கலைமகளையுங் குறித்துத் தவஞ் செய்யக் கருதிக் காட்டிற் சென்று அங்குத் திரிந்துகொண்டிருக்குங்கால், ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த 'புக்கணன்' என்னு மொருவனைக் கண்டு, அவனிடத்தில் தனது வருத்தத்தை யெடுத்துக்கூற, அதைக் கேட்ட புக்கணன் இரக்கமுற்று தினந்தோறும் வேண்டிய பாலைத் தருவதாக வாக்களித்தனன். அதற்கு வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் அரசனுக்குரிய பாலை யான் அருந்தல் கூடுமோ, என்றனர். அதற்கவன் ஐய! அரசனுக்கு வேண்டிய பால் குறைவின்றிருக்கின்றது வீணே யொழுகிப

போகின்ற பாலில் சிறிது தங்கட்குக் கொடுப்பதலால் யாதொரு இழுக்கு மில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்றனன். அதற்குச் சாயணரும அவவாறியைந்து கொண்டு பலநாள் தவஞ்செய்து வருஙகால் புக்கணன் வாக்களிததபடியே நாடோறும பால் கொடுதது வநதனன். அதை யருநதிகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை யெய்துவேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறாது தவஞ்செய்து வந்தனர். அக்கால் புக்கணனிடததில் அவர் பேரன்புடையவராயினர்.

இவ்வாறு நெடுங்காலங் கழித்த பின்னர் கலைமகளும், திருமகளும் புக்கணனிடததிறறோன்றி "மாதவன் கருதது இப்பிறப்பில் நிறைவேறாது" என்று கூறியருளினா.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்தத அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செயதுவந்து இறுதியில மனவெறுப்படைநது சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீதது துறவி வேடம பூணடனர்.

அதைக்கணட நாமகளும, பூமகளும அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் 'இப்போது யான் துறவியாதலின கலைமகளின அருளொன்றையே வேண்டுகின்றேன; திருமகளின் அநுக்கிரகததை வேணடேன்; புக்கணன் உஙகளுடைய திருவருளை யடைவதறகு நிமிததனா யிருநததால், திருமகளின அருள அவனுககு உணடாதல வேணடும எனறனா. அவர்கள் அஙஙனமே யாகுக என்று அநுக்கிரகிதது மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்நத சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்திறுபுரத்து மன்னன் மாணடுவிட மநதிரிகள பட்டதது யானையை அலங்கரிதது அபிடேக கலசத்தை அதன் கையிற கொடுதது ஒரு அரசனைப் பார்ததுககொண்டு வருமாறு பரிசனஙகளுடன் விடுததனா. அது பல நாடுகளைக் கடநது புககணனிருந்த நாட்டை யடைநது அங்கு அவன் வீட்டில் நிததிரையிலிருநத அப் புககணனை யடைநது தனபாலுள்ள கங்கை நீரை அவன்மேற் சொரிநதது உடனே புக்கணன துணுககுறறெழுநதனன, எழுநதவுடன் அநத யானை அவன கழுததிலொரு மாலையைச சூட்டித தன முதுகினமேலுள்ள தவிசின மேலேறறிககொண்டு போய அரசனாககச செய்தது.

பினனா, சிலநாட் கழிதது மாதவாசாரியா, முனனா புக்கணன தனபால வைதத அனபானது இபபோது அரசனா யிருககுமபோதும அவன்பால் இருககுமோ, என நிதானிததறபொருட்டு அவனிடததுச செல்ல, அம மன்னனும் ஒறறரால இவர் வரவை யறிநது முனனினும மிகுநத அனபும், வணககமும அடககமு முடையனாய் நடநது எதிர்கொணடு வநது இவரைத

தழுவிக கொண்டாடி இவரையே தனககு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எலலாக காரியங்களையும இவருடைய கருததிறகிணைய உசாவிககொண்டே நடததி வருவானுயினன.

அவ்வாறிருககுஙகால ஒரு தினம புககண அரசன மாதவரை நோக்கி, 'ஐய! உமது பெயருங் கீா்ததியும், இவ்வுலகில் யாண்டும நிலைபெறறுலவுமா றும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசாகட்கும பயன் கொடுககும பொருட்டும் நீா சில நூல்கள செய்தருளல வேணடும்' எனறு வேண்டிக்கொளள அதறகு மாத்வரும அங்ஙனமே செய்வாம்எனறு கூறிவிட்டு அது முதற்கொணடு நூல் கள் செய்யததொடஙகினா! தொடங்கி பஞ்சதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவனமுததி விவேகம, அநுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருததி, சஙகர திககுவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங் கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதற்கொண்டு எண்ணிறநத நூல களையும் பாடியங்களையும இயறறி யருளினா. இவர் அவ்வாறு செய்திலரேல் வைதிக சமய நூலகள கெடடொழிநது அம் மதமும மிகக் குனறியதாய் இருக்கும. இவா சங்கர விலாசம எனனும ஒரு நூலும நாறபதாயிரஞ சுலோகஙகளை யுடையதாகச செய்திருககினறனா.

இவா, பமபை நதிக்கரையில உளள விததியா நகரததில அரசு புரிந திருநத ஹரிஹர ராயர் காலததவா. இறறைக்குச சுமாா ஐநூறறு முப்பது ஆணடுகளுககு முனறோன்றியவர் எனத தெரிகிறது.

இவருடைய தநதையாா 'மாயணர்' எனபவராவா. மறறும, இவரு டைய சகோதரரே சாயணா எனபா சிலா.

இவ விததியாரணிய சுவாமிகளையே மாதவரெனறும், சாயணரென்றும் வழஙகுகின்றனர். மறறும், 'புககண ராசன, இவ்விததியாரணிய முனிவ ரொடு சாயணர் முதலிய இருபதது நானகு வடமொழிக கவிஞாகளை வைதது க்கொணடு பறபல நூலகளை இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளி யிட்டனர்' எனபா சிலா.

'மாதவாசாரியரே வேதஙகட்குப பாடியஞ செயதுள்ளாா' என்பதே பெருமபானமை வழஙகபபட்டு வருகினறது.

பாடியததை நோககிலோ, பலா குழுமியே செயதுள்ளார் என்பது புலப்படுகினறது.

எவ்வாறிருபபினும சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும, இந நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும போறறபபடடு வருகினறது எனபதைக காணக.

மற்றும், இவர், விசிட்டாத்துவித மதத்திலுள்ள ஒரு பேராசிரியருடன் விவாதஞ் செய்து தோல்வி யடைந்த காலத்தில், அதைக்கண்ட தேசிகர் என்னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப் பெருந்தகையார் ஒருவர்,

சுலோகம்:

ஸஹிநா தத்வஸஹிநா வரகாய வ்யஹேதிநா ।
விஷ்யாரண்யம் ஸஹாரண்யஸெஜ்ஜஷ்ஷ ஸ்ரீநிர்ஷீநத் ॥

" தத்துவமசியாகிய வாளால் எல்லாச் சமய நூல்களையும் வெட்டுவதும், தான் ஒன்றினாலேயும் வெட்டப்படாததுமாகிய வித்தியாரணியத்தை (கல்விக் காட்டை) ஒரு முனிவர் வெட்டினர் " என்று கூறி யிருக்கின்றனர் என்ப,

இவர் எல்லா நூல்களிலும் சர்வ சுதந்தரர். இவர் நான்கு வேதங்கட்கும் பாடிய மியற்றப் புகுந்து பொருளை நோக்கி முன்னர் எசுர் வேதத்திற்கே பாடிய மியற்றியுள்ளார் என்பதுணர்க.

இவருடைய சரிதை உண்மையாய்த் தெரியவில்லை, தெரிந்து அளிக்கின் மறுபதிப்பில் பதிப்பிக்கப்பெறும்.

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

பதினொரு

உருத்திர கீதப் பாடல்கள்

என்னும்

சாமவேத உருத்திரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியத்தைத் தழுவி

வேத மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

உ

உருத்திராய நம:

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்.

ஈண்டு, கைவல்யம், சாபாலம் என்பது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அந்தணர் முதலியோர்களைக் கொன்ற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றதும், மற்றும், எல்லாப் பாவங்கட்கும் பிராயச்சித்தமானதென்று தருமநூல்களாற் கூறப் பெற்றதும், மிகப் புநிதமுடையதென்று காந்தம் முதலிய புராணங்களானுந் தும் இனிதெடுத்துப் போற்றுகின்றதுமாகிய, "சத உருத்ரீயம்" என்ப பெயர்பெறும் ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாயமே அனைவராலும் ஓதற்பாலதாம். அதனாலேயே உருத்திரன்பால பேரன்புண்டாதலும் இனிது கூடும். அன்றியும், பட்டபாஸ்கரர், அபிநவ சங்கரர் முதலியோர்களாற் செய்யப்பெற்றுள்ள உருத்திராத்தியாய பாடியங்களும் இப்பொருளையே தெளிவாய்க் கூறி யிருக்கின்றன. இவ்வாற்றால், எசுர் வேதத்திலுள்ளதும், யாண்டும் புகழ்பெற்றதும், பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருப்பதும், ஸ்ரீ உருத்திரனைச் சிறப்பாக வியந்தோதுகின்றதுமாகிய உருத்திராத்தியாயத்தை ஓதுவதுகொண்டே, இச் சாமவேத உருத்திராத்தியாயத்தை ஓதுதலால் வரும் பயனும் ஒருதலையாகப் பெறப்படுமாதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீய மந்திரங்களை ஓதுதலும், செபித்தலும் பயனற்றவைகளல்லவோ வெனின்?

நன்று கூறினாய், பிரமாணங்களின் ஆற்றலைக்கொண்டு, இவ்விரு வகை உருத்திரங்களுள் ஒன்று உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும், அல்லது இருவகை உருத்திரங்களும் ஒன்றுகூடியே உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாமென்றேனும் இனிது துணியப்படுதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீயத்தை ஓதலும், செபித்தலும் பயனுடையவைகளே யெனப் பெறப்படுதலின் பயனற்றன என்பது யாங்ஙனம்?

அற்றாகலினன்றே, "நெற்களாலேனும், கோதுமைகளாலேனும் வேட்க" என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதி வாக்கியங்களைக்கொண்டு, நெற்களேனும், அல்லது கோதுமைகளேனும் வேள்வியின் சாதனமானவாம் என்க. இவ்வாற்றால் இருவகை உருத்திரங்களையும் [illegible]

•

அல்லது, இரண்டனுள் ஒன்றையே விரும்புவோர்க்கேனும், இச் சாமவேத உருத்திரமும் உண்மையாக வேண்டற்பாலதேயாமாதலின், இதன் பொருளை விரித்துக் கூறுதலும் பெரும்பயனுடையதாமெனபதுங் காண்க.

உண்மையை நோக்கினுல், உருத்திரனாகிய பரமேசுரன், சாமகானப் பிரியன் ஆதலின் எசுர் வேதத்திலுள்ள சத உருத்திரத்தை, ஓதுதலையுஞ் செபித்தலையும் நோக்க, இச்சாமவேத உருத்திரத்தை யோதல் முதலியவைகளே பரமேசுரனது பேரன்பிற்குச் சிறந்த காரணங்களாமென உடன்படலே இயைபுடைத்தாமென்பது ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, கந்த புராணத்திற் கூறியுள்ள சகத்திர நாமங்களுக்குள்ளும், 'சாமப்பிரியாய நம:' सामप्रियाय नमः, என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் சாமப்பிரியன் என்னும் ஒரு திருநாமமும் பரமேசுரனுக்குளதெனபதும், அவ்விறைவன் சாமவேத கீதத்தில் மிகப்பிரியன் என்பதும் தெளிவிற் பெறப்பட்டமை காண்க.

அஃதன்றியும், மகாபாரதத்தும், உபமந்யு முனிவர் வரலாற்றைக் கூறத் தொடங்கி உபமந்யு முனிவர்க்குச் சிவ சாட்சாத் காரத்தை (சிவன் வெளிப்பட்டதை)க் கூறுந் தருணத்தில்,

"यथा ब्रह्मा हवनेनास्तौषीद्रथन्तरं रुद्रियम् ।
ज्येष्ठसाम्ना च देवेशं जगौ नारायणः प्रभुः"

"பிரமன், நாராயணன் என்னும் இருவராலும் 'रथन्तर' (ரதந்தர) என்று தொடங்கியுள்ளதும், 'ज्येष्ठ' (ஜ்யேஷ்ட) என்று தொடங்கியுள்ளதுமாகிய சாமவேத கீதத்தால் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன்" என்று கூறியிருத்தலையும் உற்று நோக்குக.

இனி, இச்சாமவேத உருத்திரத்திலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களுள், சில ஆர்ச்சிகங்களெனப்படும், சில ஸ்தௌபிகங்கள் எனப்படும். அதாவது, இருக்காலானது ஆர்ச்சிக மெனப்படும். அது இருக்கு மந்திரத்திற்குள்ள எழுத்துக்களைக்கொண்டே முடிந்து நிற்பதாம். மற்றும், ஸ்தோத்திரத்தாலானது ஸ்தௌபிகமெனப்படும். அது ஸ்தோத்திரப்பதிகங்கட்குள்ள எழுத்துக்களால் முடிவு பெற்று நிற்பதாம்.

மற்றும், கேவலார்ச்சிகமெனவும், கேவல ஸ்தௌபிகமெனவும், ஆர்ச்சிகார்ச்சிக ஸ்தௌபிகம் எனவும் மூவகைப்படும். இவற்றுள், 'ஆவோ ராஜா' என்றற்றொடக்கத்தது, முதலாவதாகிய சாமவேத உருத்திர மந்திரம் கேவ

லார்சிகமாம். 'தேவவிரதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தெளபிகங்களெனப்படும். இவ்விரண்டற்கும இடையிலுள்ள மந்திரங்கள் ஏழும 'ஆம்சிகார்ச்சிக ஸ்தெளபிகங்கள' எனப்படும.

இனி ஸ்தோபமும, (கீதமும்) பொருளுடையதெனவும, பொருளிலாததெனவும இருதிறப்படும. அவற்றுள, பொருளுடையதோ, 'ஈயிவதா உ ஞுஜ்யு ஹொஹம்' என்றல தொடக்கத்ததாம. பொருளிலாததும, ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம.

அற்றேல்ஃதாகுக. ஈண்டுப் பொருளுடையதெனப்படுவதோ, இருக்கேயாம். அதன பொருள அதற்குள்ள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும், பொருளிலாததற்கு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அற்றன்று, ஆங்காங்குக் கூறிய பொருள்களை ஒருங்கே திரட்டிக் கூறுதலானும, இருடி, சந்தம, தேவதை எனபது முதலியவற்றை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதலானும, சாமவேத சங்கிதையில பொதுவாய்க் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகிமையைச சிறப்பா யெடுத்து நனகு காட்டுதலானும, 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயங்களை யுணரற்பாலா' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மெனனுஞ் சுருதியிற கூறியுள்ளவாறே இதை விரித்துக் கூறுதலும பயனு மெனபது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க் காணப்படாமையின அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாணடையதெனின்?

நன்று கூறினாய், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப்பாகவும அதை வெளியாக்குதும காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றொடக்கத்துப் பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திரனைக் கூற வெழுந்தவைகளாதலால "உருத்திர சங்கிதை" எனப பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றுகலினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிலும், "ஆவோ ராஜா, தவோவ ஹ, ஆஜ்ய தொஹாநி, தேவவ்ரதாநி வெஷாம் ஏதாநாம் ஸம்ஹிதா தைதாம் ப்ரயுஞ்ஜந் ருத்ரம் ப்ரீணாதி" எனவுங் கூறியிருக்கின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா என்றற்றொடக்கத்ததும, தத்வோ வாகமும, ஆஜ்யதோஹங்களும, தேவ விரதங்களும, உருத்திரசங்கிதை யெனப்படுகின்றன; இந்த இரௌத்திரிய சங்கிதையை நனகு ஓதி உருத்திரனுக்கு அன்பு செய்யற்பாலது எனபதாம.

இம் மந்திரத்திலுள்ள 'ரௌத்திரி' என்னுஞ் சொல், உருத்திர னுக்கு இது ரௌத்திரி எனப் பொருள்படுமெனின்லோ? அவ்வாறு கோடற் குப பிரமாணம் இலலை யென்க. அல்லது, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல் விருத்தலின் 'ரௌத்திரி' என்னலாமெனின்னோ? அஃதும அமையாது. என்னை? அங்ஙனமாகுமேல்? 'உருத்திரீயம' எனறுதல் வேண்டும் ஆதலி னெனக. மற்றும, இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும இனிது பொருந்தாமை யின் "இந்த ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருத்திரனுககு அனபு செய்யற்பாலதாம" என்றமேலே இயைபுடைத்தாம. இதனால் உருத்திரனுக்கு அனபு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னுங கரும சமபந்த முடையது 'ரௌத்திரி' யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, 'ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி' என்றமையால், வாக் கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஏனடு முக் கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசுரவழிபாடும் கொளளற்பாலதாம். என்னை? 'நன்கு ஓதி' என்பதால இபபொருள கொள்ளக கிடககின்றமையினெனக. இதனானே சாம மறையை இனிது உணாந்தார்க்கும, உருத்திரன்பாற் செய் யம அன்பிற்குக் காரணமாகிய முககிய வழிபாடுஞ் செய்யற்பாலதாமென்

'றிவுறுததலின் இஃது ஒரு
ன்பது முணர்க.

'முத்தி வேட்கையாளன்
ர்பெலா மகன்ற இனபமய
ாழிதது, இதறகு உருததி
ம பொருந்தாது, எனனை?
டார்ததங்களுள ஒன்றிலு

பபடும் அன்புளதேல் முத்
ந அடைதல் கூடுமாதலின்
டாததமா மெனபது அனை
வ்வாறன்றல, 'இவவுருததிர
டய அனபை யுண்டாககுக'
றமிலலை.

வாஂவஂவஃ வவஃதாயஞெ
யகூநா ஊஜூயெவதீ

ஹ

ஜெவஞ்ழ । நிரூஷாந௯ரூஹெ ஶக்தீः வவ௯தாதெஶ்ஶ ஜெ௯நிழ । ஶவ ஊதீநி ஞிம்ஶாநி வ்ரூஷாழஷ்ஶ் விநாகிநः । “ கிஷஜ௯ஞூ௯ஹம் நரூணாம் ஞொகெ வ்ரூஷாதெ வாவ௯கி வதள ”

“ ஈசனபால அனபிருககில அரியதொனறு மிலலை, அணுவும மலையாகும, மலையும அணுவாகும, சிவனருள பெறறா தம ஆணை மாததிரததால அநுககிரகிததல, நிககிரகிததல, மலையைப பிளததல எனனும இவை முதலியன, மலைமகள கொழுநனாகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளாகினறன ” எனறு சிவ புராணமும் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாககியங்கள புராணங்களில ஆயிரககணககானவைகள கொளளககிடககினறன வெனபதூஉங் காணக.

இதனாலனறே, வேதவியாசரும்,

‘ வஜஉத உவவதெ: ’, ‘ பயன இவனிலிருநது அடையப்படுதலின் ’ எனறு சூததிரமுஞ் செயதுளளார.

அஙஙனமே,

“ க்ஷ கஉ௯ வ்ரூஷ்ஷம் ஹஜஇ வா௯ஷாஶாய நஶ்ரதெ, ” “ ஒருவனை ஆதாரமாகக கொளளாமல அழிநதுபோன கருமம எவவாறு பயனறரும ? ” எனறு புடபதநதப பெருமானார திருவாய மலாநதருளிய சிவமகிமநதோததிரம எனனும பிரபல சுருதியுங கூறுகினறது.

இஙஙனம கூறிபபோநதவாற்றால இச சாமவேத உருததிரீயமும, எசுாவேத உருததிராததியாயமாகிய சதஉருததிரீயததைபபோனறு பரமேசுரனபால அனபு செலுததுவோாக்கு, ஓதறபாலதும, செபிககறபாலதுமாமெனபது பெறபபடடது.

இதுகொணடே இதறகு, அதிகாரியும பரமேசுரனபால அனபு செலுததும வேடகையுடையானே எனபதும தானே பெறபபடடமை காணக.

உபோறகாதம்

முறறும.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

(அவதாரிகை)

ஈண்டுச் சாமவேத சங்கிதையின் முற்பாதியானது, ஆக்கினேயபருவம், ஐந்திரபருவம், பவமான பருவம் என மூன்று பருவங்களை யுடையதாம். அவற்றில், ஆக்கினேய பருவத்தில், " ஆவோ ராஜானமத்வரஸ்ய ருத்ரம " என்றற்றொடக்கத்து இருக்கு, முதலாவது மந்திரமாக இருத்தலானும், ஆண்டு அக்கினியையே உருத்திரனெனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும், ஏனைய பாடியகாரரும் அவ்வாறே உடன்பட்டிருத்தலானும், மற்றும், எசுர் வேத சங்கிதை முதற் காண்டத்திலும், தேவர்கட்கும் அசுரர்கட்கும் சமவாதங் கூறப் புகுந்து, "സൊഽരോദീദ്യദരോദീത്തദ്രുദ്രസ്യ രുദ്രത്വം" 'அக்கினி அழுதது அதனால் உருத்திரத்தன்மை யடைந்தது' எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும் 'உருத்திரன்' என்பதற்கு ஈண்டு அக்கினியே கொள்ளற் பாலதா மாலோவெனின், அற்றன்று, என்னை? உபக்கிரமாபிப்பிராயம் என்னும் வழக்குப்பற்றி, தொடங்கும்போது உருத்திரன் என்று தொடங்கிய சாரத்தைக்கொண்டு அக்கினி என்பதற்கு உருத்திரன் எனக் கொள்ளலே இயைபுடைத்தாமாதலினெனக.

அற்றாகலினன்றே, வாயு சங்கிதையில்,

> കിമേഭി രുദ്രൈരന്യൈഃ വർജ്ജിതൈരധ്വരൈർമ്മഖൈഃ ।
> രാജാ ത്വധ്വരസ്യാസ്യ രുദ്രം വർജ്ജയതേ കഥം ॥

வேள்விக்கு இறைவன் உருத்திரனு மாதலின் அவ்வுருத்திரனை நீ பூசியாதொழிந்து ஏனைய தேவர்களை வேள்வியின்கண் பூசித்தலால் வரும் பயன் யாது கொல்? (பயன் இல்லை யென்பதாம்) எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், பலவகைச் சுருதி வாக்கியங்களானும், பின் வரும் பதினொரு உருத்திரனையே கூறும் மந்திரங்களென உறுதிப்படலானும், இப்பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திர சங்கிதை எனப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஈண்டுப் பதினொரு உருத்திரர்கள் போன்றே பதினொரு மந்திரங்களாகி இயைபு பெற்று நிற்றல் மிக வியக்கற்பாலதாம்.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३१ २ ३१ २र ३ २ ३
आवो राजानमध्वरस्य रुद्रंँ होतारंँ सत्ययजंँ रोदस्योः ।
३ २ १ २ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३१२
अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्धिरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

ஆவோ ராஜாநமத்⁴வரஸ்ய ருத்³ரம் ஹோதாரம் ஸத்யயஜம்
[ரோத³ஸ்யோ꞉ ।
அக்³நிம் புரா தநயித்நோரசித்தாத்³தி⁴ரண்யரூபமவஸே க்ருணுத்⁴
[வம் ॥

கீதப்பாடல்-1.

४२५ २२ ४ ३२ ३ २ ३४५ १ २र १ २ २
आवो राजा। नमध्व। रस्यरुद्राम्। हो। ता। राम्। सत्ययजा२म्।
२३ ४ ५ २ १ १ ३ २ ३ ४ ५ १ २ १ २ १
रोदसीयोः। अग्निम्पू। रा। तनयि। त्नो रचित्तात्। हिरण्य। रू। पा२मव।
२ २ ४
सा ३-४-३ यि। का२णुँ। ध्वा६५६म्।

ஈண்டுச் சாமம் என்பது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதத்தில், அடி, தளை, முதலியவற்றா லாக்கப்பெற்ற சந்தப் பதிகங்களே சங்கீதத்துடன் சேருங்கால் சாமகீத மாகின்றது என்பது பெற்றாம்.

அவற்றுள் இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீதத்துடன் சேருங்கால்; எழுத்து மிகல், திரிதல், அளபெடையேற்றல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரண்டு, அல்லது மூன்று, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவற்றுள், இம் முதல் மந்திரமோ, இருக்கு வேதத் திலும் ஒருபதிகமே, சாம வேதத்திலும் ஒன்றேயாமென்பதுணர்க.

இறப்பதன் முன்னரே பரமேசுரனை வழிபட வேண்டுமென ஒரு இருடியானவர் தமது புதல்வர்கட்கு அறிவுறுத்தும் முறையாக ஈசனிடத்து அன்புசெய்ய வேண்டுமெனனும் பொருளை மேற்கொண்டெழுந்தது இம் முதலாவது மந்திரமாகும்

மற்றும், இது, இருக்கு வேதம்-நான்காம் மண்டலம்-ஆறாஞ் சூக்தத்தின் முதல் மந்திரமாம் இதுவே சாம வேதத்தின் முதல் ஆரச்சிகம், ஆக்கி

னேய காண்ட (பருவ)ம ஆறும் பத்து, ஆறுகணடம ஏழாம மநதிர மூமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे पुत्राः!)	(ஹெ புத்ராः!)	எமது புதல்வாகளே! நீவிர்,
वः	வः	உங்களை,
अवसे	அவஸெ	பாதுகாததுக்கொள்ளுதற் பொருட்டு,
अध्वरस्य	அத்⁴வரஸ்ய	வேளவிக்கு
राजानं	ராஜாநம்	வேநதனும,
होतारं	ஹொதாரம்	பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆராதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைததற் குரியானும,
रोदस्योः	ரொத³ஸ்யொः	வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற் கும
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அனனங கொடுக்கின்றவனும், உணமையில நிறைநதிருககினறவனும, அல்லது உண்மையால் போறறப் பெறுகின்றவனும,
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொன்னா திருமேனியனும,
अग्निं	அக்³நிம்	அககினியி லிருககின்றவனுமாகிய
रुद्रं	ருத்³ரம்	உருததி (பரமேசு) ரனை,
तनयित्नोः इव	தநயித்நொः இவ	மேகமபோன்று நிலையின்றி வரும
अचित्तात्पुरा	அசித்தாத்புரா	'சித்தங் கெடுதல்' என்னும் மரணததிறகு முன்னர்
आकृणुध्वम्	ஆக்ருணுத்⁴வம்	உமமிடதது அருள்நோககுடையனுய்ச செய்துகொள்வீகளாக.

விருத்தி யுரை.

– வாமதேவர் ரிஷியாவர். இதுபற்றியே மிருதியும,

" வாமதெவ ரிஷிர்ஞாவஸாம் ஜெஷ்ய உத்யாஹ ஸ்ஸாநகः" "அவை கட்கு 'வாமதேவர் இருடியென்று உணரறபாலது' எனக் கூறுகினறார் செள்னக முனிவா " எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம மந்திரத்திற்குரிய தேவதை உருத்திரராதலின உருத்திரரே இருடியாவர் எனபதுமாம. இதனாலன்றோ, வேத பாடியகாரராகிய பட்டபாஸ்கரரும,

"தெவ ஊவவா ஊாதெ்ரவஹ்ரூஷிः ஈுெ்ராவா" "சாம மறை மந்திரஙகடகுத தேவர்களே இருடியாவர் அலலது உருத்திரரே இருடியாவர்" என்று கூறியுளளார.

ஈண்டு, "ஊரு வாஅ்யாெஷ்ூ தெவதா" 'மந்திரத்தின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம' எனறு நிருததமுங கூறுகினறது. இதனால், இம மந்திரத்திலுள்ள 'உருத்திரன்' என்னுஞ் சொறகுப் பொருளாகிய பரமேசுரனே தேவதையாவன் எனக. சந்தம திருஷ்டுப் என்பதுணர்க,

அற்றேல அஃதாகுக. இமமந்திரத்தில உளள "ஊஹீ் வாஊாதந யிதெ்ராः" எனனும வாககியத்தில் 'அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருததலி ஞனும், இது ஆககினேய காண்டததின மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில அககினியே முககியமாகக கொள்ளப்படலானும், அநதணா முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அககினியைத தேவதையாகக் கொளளாதொழிதது வலிநது கொள்ளும பொருளாகிய உருத்திரனை மாத்திரம் தேவதை யெனக் கொள ளல எவ்வாறறாலாமெனின ?

நனறு கூறினாய, அஃதாமாறு காட்டுதும:—

इन्द्रं मित्रं वरुणमग्नि माहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुत्मान् ॥

"இநதிரனையும, மித்திரனையும், வருணனையும் அக்கினி யெனறு சொலலுகினறார்கள்" என இருககுவேதம்-1-164-46-வது மந்திரங கூறு கினறது. மறறும,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्वायुस्तदु चन्द्रमाः ॥

"அதுவே அககினியாம, அதுவே ஆதிததனும, அதுவே வாயுவாம், அதுவே சந்திரனும," என எசுா வேதம, 322-1-வது மந்திரமுங் கூறு கினறது. மறறும,

ब्रह्मह्यग्निः ॥

'பிரமமே அககினி' எனறு சத-பிரமாணம1-42-12-வது மந்திரமுங் கூறுகினறது. மறறும,

अयं वा अग्निः प्रजाश्च प्रजापतिश्च ॥

இவவக்கினியே பிரசைகளும பிரசாபதியுமாம, என 6-1-2-42-வது மநதிரமுஙு கூறுகினறது. மறறும,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆனமாவே அககினியாம, என-1-2-2-3-வது மநதிரமுஙு கூறுகினறது.

அஃதனறியும,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

"இதைச் சிலா அககினி எனகின்றாகள, மறுவாகிய யான பிரசாபதி யெனறு எணணுகினறேன்" என, மநு, அததியாயம 12. சுலோக 122-வது அககினியே பரமேசுரனெனறே ஐயநதிரிபின்றிக கூறுகினறது.

அஃதலலாமலும,

"வெஃாஹா உஷிஃயதீஹ ஹ ரு உ உஹ்ரீம் கூா ஶெகஂ ஶரண உலெவி"

"தேவதஙகள அக்கினியாகிய உனனையே உருததிரனெனறு சொலலுகினறன, (ஆதலின) உனனையே சரணடைகினறேன" என வாயு புராணததிலுங் கூறப்பட்டிருககினறது. மறறும,

" வஉணூஹ்ரீம் உஹா ஜெவஂ தயா ஜெவஂ உஹெஹஸ்ரூ "

'அககினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனெனறுஞ சொல்கின்றாகள' என மகாபாரதம அநுசாசன பருவததிலும கூறியிருக்கின்றதும் இஙகுணர்தறபாலது

மறறும, இவவாறே பலவிதமான பிரமாணஙகளையும கூரிய மதியுடையாா யூகிததுககொளவாராக.

இவவாறாகிய வழி எமது புதலவாகளே! நீவிா, (பரமேசுரனாகிய) உருததிரனை அருள நோககுடையராய்ச செயது கொளவீாகளாக என இயைததுககொளக. அதாவது துதிததல, வணஙகல, அருச்சிததல் முதலிய திருபபணிகளால உமமிடதது அவ்வுருததிரனுககு அருள நோககுண்டாமாறு செய்து அபபரமேசுரனை உமது அனபு வயபபட்டோனாகச் செயது கொள்வீாகளாக எனபதாம.

'ஏண்டு இவ்வாறு செய்தல் யாது பயனைக் கருதியோ?' என்பதற்கு 'உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு' என்ற உத்தரம் கூறிய வாறும்.

ஈண்டுப் 'பாதுகாத்தல்' என்பது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும், நோய், வறுமை, மூப்பு, இறப்பு முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களைப் போக்கலுமாமென்றுணர்க.

இவ்வண்ணமாகும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு உருத்திரனாகிய பரமே சுரனுக்கு, நம்மிடத்து அருள் நோக்குண்டாமாறு அன்பு செய்வீர்களாக என்பது திரண்டபொருள்.

உருத்திரன் என்பது வடமொழியில் 'ருத்ர:' என்பதாம். அச் சொல், ரு=துன்பத்தை, த்ர:=போக்குகின்றவன், அல்லது, ரு=துன்பத் தின் காரணங்களை, த்ர:=போக்குகின்றவன் என விரிக்கப் பெறுதலின், காரணப் பெயர்ப்பற்றியும், துன்பங்களையும் அதன் நிமித்தங்களையும் ஒருங்கே யொழிக்கின்றவன் பரமேசுரனேயாதலின் உருத்திரன் என்னுஞ்சொல் பர மேசுரவாசகமே யல்லாது பிறவாசகம் அன்றுமென்பதும் கொள்ளக்கிடக் கின்றது.

அற்றாகலினன்றே, வாயு சங்கிதையும்,

"ரு: து:க்க2ம் து:க்க2ஹேதும் வா தத்3 த்3ராவயதி ந: ।
ப்ரபு4: ருத்3ர இத்யுச்யதே தஸ்மாச்சி2வ: பரம காரணம் இதி"

"ருகாரம் துன்பங்கள், அல்லது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைக்கின்றவன் எமது பரமேசுரனாகிய உருத்திரனென்பப்படுகின்றான் ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன்" என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்து கின்றது.

அஃதன்றியும், இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்தும், ரு-த்ர:, என் னும் இரண்டு வடமொழிப்பகுதிகளும் பிருஷோதராதி கணத்திலுள்ள வைகளாமாதலின், "தொண்டர்து அமங்களத்தை நீக்குதல்" என்னும் பொருளைக் கொள்ளக்கிடத்தலின் இலக்கண முறையானும் மேற் கூறிய பொருளுக்கோர் இடையூறின்மை யுணர்க.

அல்லது, 'ருத்ர:' என்பதை இடுகுறிப் பெயராமெனக் கொள்ளி னும் சிறிதும் இழுக்கின்றாம். என்னை? அச்சொல் கற்றதத கண்டன, என் பது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறிவுறுத்தலினென்க.

இதுபற்றியே "ஸ்தாணு ருத்ர உமாபதி" என அமரகோசமும் கோஷிக்கின்றது.

மற்றும், சுவேதாசுவதர வுபநிடதமும்,

'யோ தேவாநாம் ப்ரபவ3ச்சோத்3ப4வஸ்ச விஸ்வாதி4போ ருத்3ரோ மஹர்ஷி:'

"எவன், தேவர்கட்கு முதல்வனும் பிறப்பிடமும் ஆனவன் உலகைக் கடந்தவன் உருத்திரன் மகரிஷி" என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, அவ்வுபநிடத வுரையும், "ருதம் து3:க2ம் து3:க2 ஹேதும் வா த்3ராவயதீதி ருத்3ர: ப்ரபு4:" "ருத் என்னும் துன்பங்களைப் போக்கலால் தங்களைப் பாதுகாக்கின்றோன் ஆதலின் ருத்திர னெனப்படுவன் வெளிப்படை" என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, "ரோதே3ர்ணிலுக்ச" என்னும் வடமொழிப் பாணினி இலக்கண சூத்திரத்தால் ரோதனம் (அழுகை) எனப்படும் பொருளாமெனக் கொள்ளினும் இழுக்கின்றாம் என்னை? "ரோத3யதி ஸர்வமந்தகாலே ஸ ருத்3ர: இதி" 'பிரளயகாலத்தின் உயிர்களனைத்தையும் அழுமாறு அழிக்கின்றவன்' எனப்படும் பொருளாய் முடிந்து மேற்கூறிய பொருளையே வலியுறுத்து கின்றமையினென்க.

அற்றேலஃதாகுக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் அக்கினியும் உருத்திரனும் ஒன்றுமெனப்படுந் துணியப்படுதலின் முன்னாகக் கூறியவாறே அக்கினி அழுததை உருத்திரன் அழுதான் என்று கொள்ளின் வருமிழுக் கென்னை கொல்? அற்றன்று. ஆண்டு அஃது இயையாமையினென்க. அஃதா மாறு :—முன்னொருகால் தேவர்கள் அசுரர்களை வென்றும் கொன்றும் அவர்களுடைய தனங்களனைத்தையுங் கவர்ந்து அக்கினி தேவன்பால் வைத்து, அக்கினியே! நீ, இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பின்னர் எமக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று உறுதி செய்துவிட்டு, முன்போல போர் முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு, தேவர்கள் அக்கினியின்பால் வந்து முன்னர் நாங்கள் நின்னிடத்தில் வைத்த தனங்களை எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்று அக்கினியைக் கேட்க, அவற்றைக் கொடுக்க மனமிலாதிருக்க அதைக் கண்ட தேவர்கள் அக்கினியை வற்புறுத்தியபோது அக்கினி அழுதது அதுவே வெள்ளியாயிற்று, ஆதலின் நீயை யோமபுங்கால வெள்ளியைத் தானஞ் செயயில் அழல் நேரிடும் என்னும் கதை வேதத்திலேயே கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆண்டு, அக்கினி யெனப்படுது ஐவகைப் பூதங்களுள்

ஒன்றாகிய அக்கினியே யன்றி அனைத்திற்கும் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றெனபது உற்று நோக்குவோர்க்கே தெற்றென விளங்கும், மதப்பேய் கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருந்தென்னை ?

இவையனைத்தையும கருத்தில அடக்கிக்கொண்டன்றோ, நேரே சுருதி யும, பிராணனை உருத்திரன எனல் எவவாறு மென்றுசங்கித்துக் கொண்டு;

"ப்ராணவாவ ருத்ரா ஸதேஹிதம் ஸர்வம் ரோதயந்தி"

என்றறெடுத்தது மந்திரத்தில் விடை கூறுமுகத்தால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது எனபது ஈண்டு உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றாம.

'வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது' வேள்விகளனைத்திற்கும் இறைவனா யிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல்? வேள்விகட்கெல்லாம இறைவனாந் தன்மை உருத்திரன பாற் பொருந்தல் எவவாறாலாமெனின் ? வேள்விகளில் அளிக்கின்ற அவி களை (தேவ வுணவுகளை) இப பரமேசுரனே யருந்துகின்றவனாதலின் இனிது பொருந்துமெனக.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளனைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும சிறந்ததாய் நின்று அவிகளை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றானெனல் முற்றும் முரணாமெனிலோ ? அற்றன்று; ஆசங்கித்தது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும அவிகளை யுணணுகின்ற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவாகளேயாதலின அவனொருவனே உண்கின்றான் என்றதற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யெனப துணாந்து கொளக.

மற்றும, உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேளவிகளனைத்திலும அவிகளை யுண்கின்றவனும, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொள கின்றவனும் பரமேசுரனே யெனபது அனைவருக்கும உடன்பாடற்பாலதா மெனபது தேற்றம.

இதைத் தழுவியன்றோ மிருதியும்,

"அஹம் ஹி ஸர்வ யஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச" 'வேள் விக ளனைத்திலும கொடுக்கின்ற அவிகளை உணகின்றவனும, இன்றவனும யானாகவே யிருக்கின்றேன' என்று கூறுகின்றது.

"வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வார், அட்டுக் கொண்டுண்பதறிந்தோமே" என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் ஈண்டு கொள்ளற்பாலன என்பது பெறறும்.

வணக்கம் முதலியவைகள் ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும், பரமேசுரனே வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதற் குரியானென்பதும், பிற தேவதைகள் ஏற்றுக் கொள்ளற்குத் தக்காரகள் அல்லரென்பதும் மேற்கூறிய வகையாற் பொருந்துமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோர்களான பேராசிரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் திறம்படைத்த அரதத்த சிவாசாரியரும்,

"நமஃஸா ஃவஸா ந ஸாஷிஂ விநா தாஃஸூ ரஷீதா சநஷு ந ஹி கஃஹீஷெஃ"

"வணக்கத்திற்கு வரம்பு நிலமாகிய பரமேசுரனுகிய நினைத்தவிர்த்து அத் தேவர்களுள் ஒருவர்க்கேனும் அவ் வணக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆற்றலில்லை, வேந்தன் திருமுடியைத் திருடியவனொருவன் அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிந்துகொள்ள முடியாதவன் ஆவனன்றே, அது போன்று" என்று தாமியற்றிய சுருதி சூத்திமாலையிற் கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும், "வச்சிரமுத்திரையால் இந்திரனையும், பதமினிமுத்திரையால் பிரமனையும், சங்கினிமுத்திரையால் விஷ்ணுவையும், உருத்திர பரமேசுரனைத் தலை மேல் கைகுவித்தலாகிய வணக்கத்தாலும் பாவித்தல் வேண்டும்" என்று கூறுகின்றதெனக.

இவ்வாற்றால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்ற கருமங்களும் பரமேசுரனையே பிரியப்படுத்துவனவாய் முடிதலால் உருத்திர பரமேசுரனே வேள்விக் கருமங்களிற் கொடுக்கப்படும் அவிகளை யருந்தி, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளால் மகிழ்ந்து, பயனைக் கொடுக்கும் இறைவன் என்பது இனிது பெறப்பட்டமை காணக.

மற்றும், இது போன்றே புராணங்களும்,

யமெவ வாதூவளசூாஷெ: ஷீசதூா ஷீதொ ஹவெதிதா ।
தமெவ ஸவ்ஷு ஸஂஷீ தூா ஷீதொ ஹவதி ஶஂகரஃ ॥

"புத்திர பௌத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும் பிரியமடைதலால் சங்கரராகிய பரமேசுரர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனர்" என்று கூறுகின்றன.

ஈண்டு, வேள்வி முதலியன 'அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயனை யளிக்கின்றன' என்னும் ஒரு சாராரின் உடன்பாட்டையும் நன்கு உற்று நோக்கின் புண்ணியமாகிய அவ் வபூர்வமும் பரமேசுரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரற்பாலதாம்.

ஈண்டு "வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனது தற்றன்மையாவது, வேள்விப் பயனை யளிப்பதில் சுவதந்திரமும், மாறுபடில் அதைச் சிட்சித்தலுமாம்; இப் பொருளே தக்கனுடைய வேள்வியில் பல தேவர்களிருந்தும் பரமேசுரனது அம்சமாகிய வீரபத்திரரால் அவ்வேள்வி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மானாக ஓடியும் வேள்வியைக் கெடுத்தனர்" என்பதும், மற்றும், சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைக்கொண்டு நன்கெடுத்துப் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

"தெவா வெ யஜ்ஞாத் ருத்ரமந்தராயந் ஸ யஜ்ஞமவித்யத் "

"உருத்திரனைத் தவிர்த்துத் தேவர்கள் வேள்வி செய்தனர், அவ் வேள்வியை உருத்திரன் நாசப்படுத்தினன்" என்று கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும், இப்பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டே ஈண்டு, (ஹோதாரம்) 'பயனை யளிக்கின்றவனும்' அல்லது 'ஆராதிக்கப்பெறு வோனும்' என விதந்து கூறப்பட்டதூஉமென்க.

எவ்வாற்றால் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும்:— 'ஹோதாரம்' என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள, ஹு, என்னும் பகுதிக்கு, ஈதல், உண்ணல், என்னும் இருபொருளும் உள்ளதால், அதற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவி, பயனை யளிக்கின்ற உருத்திரனை யெனக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலி னென்க.

அல்லது 'ஹோதாரம்' என்பதற்கு ஆராதிக்கப்பெறுவோனை என்ப பொருள் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும். என்னை? "விஷ்ணு ருபாம்ஸு யஷ்டவ்ய:" என்றாற்போல 'ஹோதவ்யம்' என்வாகி ஆராதிக்கத்தக்கோனை என்ப பெற்று எல்லா வேள்விகளினும் இறைஞ்சுதற்குரிய பரமேசுரனை என்னும் பொருளை கொள்ளக்கிடத்தலின் என்க.

உண்மையிலோ 'ஹோதார:' எனனும சொல் 'ஹ்வயதே' (அழை) என்னும வடமொழிப பகுதியிற் பிறநததாம.

அற்றுகலினனறே ஐதரேயப பிராமணமெனனுஞ் சுருதியும் இவ வாறே கூறுகின்றது.

ஈண்டு 'ஹோதவ்யம' எனக் கொள்ளுமிடதது 'அழைத்தற்குரி யானை' எனப பொருளகோடலே தகுதியாம். எனனை? அனைவரும் துன் புறுமிடஙகளில உருததிர பரமேசுரனே அழைப்பதறகுரியான் ஆதலி னெனக.

இதையே "ஆதரித தழைத்தா லதாநதுவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும், பயனை யளிக்கினறவனை என்றதோ, பட்டபாஸ் கரரின் பாடியததைத தழுவிக கூறியதாமெனறுணாக.

'அன்னங் கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வுலகிற்கும் உணவுப பொருளகளை யளிக்கின்றவனை யெனபதாம. என்னை? 'யஜ' எனனும வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, கரணம, தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம ஆதலின் 'அன்னததைத தானஞ் செய் கின்றவன' எனனும் பொருளும் பொருநதுமெனறு கொள்ளலாமெலன்க.

அலலது, மூலததில் சததிய யஜனை என்பது சததியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானை எனினுமாம.

அல்லது, உணமை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானை என்பதாம. இதனால் எயதருஞ சிவமனறி மறறொனறை யிஞ்சததல பொய்யெனபது பெறறும.

இது பற்றியே சுருதியும,

"ஸத்யே ந லப்ய: தபஸா ஹ்யேஷ ஆத்மா" "சததியமாகிய தவததினால இபபரமானமாவை எவன் காண்கினறானோ" எனறு கூறுகின றது. இவவாறே கண்ணபிரானும,

"ஸத்யேன ஆர்ஜவேன ஶௌசேன தபஸா நியமேன ச"

'உணமை, தூயமை, ஆராமை, விடல, நியமம் என்பவற்றால யான பூசிக்கப பெறுகினறேன்' எனறருளிச செய்துள்ளார்.

அலலது, சததியம எனபது என்றுமுளள தனது சததை அதாவது வடிவததை வானுலக மண்ணுலகஙகளில நிறைநதிருககுமாறு செயகின்ற வனை யெனபதாம.

அற்றுகலினன்றே "ஈசாவாஸ்ய மிதம ஸர்வம்" என்றெழுந்த ஈசாவாஸ்ய உபநிடத முதலிய நூலகளெனததும இப்பொருளேயே முழங்குகின்றன.

இவவாறே, காளிதாசரெனனும கவிசசககரவாததியாரும,

"வேதாந்தேஷு யமாஹு ரேக புருஷம் வ்யாப்ய ஸ்திதம் ரோதஸீ"

"மறை முடிகளில கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில நிறைநது நிற்கின்றது" என்று கூறியுள்ளார என்பதும் காண்க.

'பொன்னார் திருமேனியனும' என்பது, பொன போன்ற திருமேனியை யுடையவன் என்பதாம.

இப்பொருளேயே சுருதிகளும,

" நமோ ஹிரண்யபாஹவே ஹிரண்யவர்ணாய ஹிரண்யரூபாய ஹிரண்யபதயே அம்பிகாபதயே உமாபதயே பசுபதயே நமோ நம: "

" பொறறோளுடையானுக்கு வணக்கம, பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணககம, பொனனுக்குத தலைவன பொருட்டு வணக்கம், அம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம, உமையின இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுககளுக்குப் பதியானவனுககு நமஸ்காரம" எனவும.

"ய ஏஷோ(அ)ந்தராதித்யே ஹிரண்மய: புருஷோ த்ருச்யதே ஹிரண்யச்மச்ருர் ஹிரண்யகேச"

"சூரியனுக்குள பொனமயமான தாடிகளை யுடையவனும, பொன் மயமான மயிர்களை யுடையவனும, பொனமயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன காணபபடுகின்றான" எனவும, மற்றும ஆயிரககணககான வகையாகவும கூறுகின்றன.

மற்றும, ஸ்மிருதிகளும,

"தப்த ஹேமநிகாயாஸம் ஶிதிகண்டம் த்ரிலோசநம்"

"உருக்கிய பொனபோன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, மூககண்ணனை" எனவும,

" ஊ௵ெ௵ஞக கஜு உ௱ஊவெஷ் உ௱த கநக நிஹ௴ "

" கலபநதுருமததின வேரானவன உருககிய பொனபோனறவன " எனவும, மறறும பலவகையாகவுங கூறுகினறன.

அககினியிலிருககினறவனும, அக்கினியின்கண் இருக்கின்றவனே யெனக் கோடலு மியைபுடைததாம ஆதலினெனக. எனனே? சுருதி மிருதிகளில அவவாறே கூறபபடடிருததலினெனக.

அவறறில சிலவருமாறு :—

" யொ ௱ஊெஉ௱ா ஊஹ்ள யொ ஊவூ௱ ய ஒஷயீஷ௱ திஷூஹெ௱ஷுொ ய உஹிந௯ வெஷயஷ்௱ாஹிஶ௱ீ௱ஂ யொஉஹிஊஹுொ யஊயதி "

"யாதொரு உருததிர பரமேசுரன அக்கினியில் இருககின்றனோ, நீரின கணணும, கொடி செடிகளிலும இருக்கின்றனோ, எவவுருததிரன அககினியி லிருநதுகொண் டிருககினறனோ, எவ வுருததிரனை அககினி அறிய வில லையோ, எவவுருததிரனுககு அககினியே திருமேனியோ, எவவுருததிரன் அககினிககுளளிருநதுகொணடு அதை ஏவுகினறனோ " எனபதாம.

மறறும, " ஊெஹ திஷூதி விவ௱ணா௴ "

" அநதணாகளுககு அககினியிலிருககினறன " எனபதுமாம.

மறறும பலவகையாகவுங கூறுகினறன எனபது ஆணடாணடு உண ரறபாலது.

ஈண்டு, உருததிர பரமேசுரன அககினியாகிய திருமேனியை யுடையா னெனவும, அககினியைச செலுததுவோனெனவும கூறப்பட்டிருததலின, 'யாண்டும தேகததைதக கொளளுஙகால தேகியே கொளளப்படுகினறன' என பது நியாயமாமெனபது முணரறபாலது. இதனுல பரமேசுரனுடைய திருமேனியாகிய அககினியைக கொளளுமிடதது அவவுடம்பை யுடைய உருததிர பரமேசுரனையே கொளளககிடககினறமை காணக.

அனறியும, அககினி யெனபதே உருததிர பரமேசுரனை யறிவுறுததுஞ சொலலாம, ஆதலின, அககினி எனபதன பொருள நேரே உருததிர பரமே சுரனேயாகினறன, மறறையன அலலன

இதுபறறியே சுருதிகளும்,

" ஊ ஊவ வி௵௱ஃ ஊ வ௱ாணாஃ ஊ கா௵ொஹிஊ அஉஊா "

"அவனே விஷ்ணு, அவனே பிராணன், அவனே காலன், அவனே அக்கினி, அவனே சந்திரன்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பரமேசுரனே அக்கினி யெனக் கூறுகின்றன. இதனால் அக்கினி யென்னுஞ் சொற்பொருள் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறரும்.

அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல், அக்ரே=மேல், நயதி=கொண்டு போகின்றவன் என விரித்துப் பொருள் கொள்ளினும், சோமரசத்தை யருந்தியவர்களை மேற்பதவியை யடையுமாறு செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாவன்; ஆதலின், அக்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுரனுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப் பெயரா மென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது அகி, (அகி,) என்னும் பிராப்திப் பொருளைக் கொண்டு நகாரத்தைக் கெடுக்குமிடத்து எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றவன் எனப்படுதலின் உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன் என்பதும் உணர்க. இத்தகைய சொல்லமைவுக்கும் வடமொழியிலக்கணம் இடங்கொடுக்கின்றதென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியத்திற் காண்க.

மற்றும், சருவகதத்தன்மை எனப்படும் எங்கும் நிறைதற்றன்மையானது ஒன்று கொள்ளப்படவே ஏனைய சருவகருத்தன்மை முதலிய எண் குணங்களும், அக்கினி யென்னுஞ் சொல்லானே குறிப்பிக்கப் பெற்றன என்பதை யூகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்டமங்கள மூர்த்தங்களில், அக்கினியும் ஒரு மூர்த்தமாமாதலின், ஈண்டு அக்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அக்கினி யென்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றதெனினும் சிறிதும் முரணின்றென்பது முணர்க.

இது பற்றியே சிவபுராணமும்,

"பஹிரந்தஶ்ச ஜகதோ வ்யாப்ய தேஜோமயீ ஸ்வாஹா ।
மங்கள்யா ருத்ரமயீ ருத்ரரூபாஸ்திதா கோரரூபிணீ"

"ஒளிமயமானதும், மங்களமானதும், உருத்திர மயமானதும், கோரவடிவுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகின்கண் உள்ளும் புறமும் நிறைந்து நிற்கின்றது" எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும், எல்லாமுணர்ந்தவராகிய வியாசபகவானும் தாமியற்றி யருளிய பிரமசூத்திரமென்னும் சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராய்ச்சி) யின்கண்,

" ஸம்ஜ்ஞாதி வ்யவதேஶஸ்து விஶேஷாநுகதிஹ்யாம் "

" சிறப்பாலும் இயைபாலும் அபிமானி என்னும் வழக்கும் உண்டு " அதாவது ஒருபொருளைக் கொள்ளுமிடத்து அதனுடைய விசேடத்தாலும் இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியும் கொள்ளப்படும் என்பதாம். எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாக்கியத்திற்கு முரணபடுமாதலின் அவ்வக்கினியைத் தனக்கோர் மூர்த்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில் அபிமானம் வைத்துள்ள உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளத்தக்கான் என்பது தாமேபோதரும்,

மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு :—

'வேண்டுவதை யீவான்' என்னும் வேள்விகட்கெல்லாம் வேந்தனும், வேள்வியால் ஆராதிக்கப்பெறுகின்றவனும், உண்மை யுரைப்பதிற் பிரிய முடையானும், புவனங்களனைத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றவனும், வானுலக மண்ணுலகங்களின் போகப்பொருளை யளிக்கின்றவனும், பொன்னார் திரு மேனியனும், அக்கினிகளுள்ளிருந்து செலுத்துகின்றவனும், வழிபடு வோரை மேற்பதத்திற் சேர்க்கின்றவனும், அனைத்திற்கும் அதிட்டானனும், சருவஞ்ஞனும், பவத்துன்பைப் போக்குகின்றவனும், என்றுமுள்ளவனும், மற்றும் பலவகை மங்கள குணங்களோடு கூடியவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை, எமது புதல்வர்களே! நீவிர், அருணோக்குடையவனாகச் செய்து கொள்வீர்களாக என்பதாம்.

'மேகம்போன்று நிலையற்ற மரணத்தின் முன்னர்' என்பது. எமது பிதாவே! பரமேசுர வழிபாடு அனைவரானும் செய்யற்பாலதாமென்பது உண்மையேயாம். அவ்வாறே யாமுஞ் செய்கின்றேம். ஆனால் இதனுள் ஒன்றுளது. அஃதென்னையெனின்?

வேதமானது,

" ஶதாயுஃ வை புருஷஃ "

'நூறுவயதுடையவன் மனிதன்' என்று கூறியிருத்தலின் மனிதர்க்கு வயது நூறுமென்பதில் ஐயமில்லை. இதில் தொண்ணூறுவயது சென்ற பின்னர் அவ் வழிபாடு செய்யில் மிக நலமாம். நீவிர் எம்மை இப்போதே வழிபாடு செய்தல்வேண்டுமென விரைவுபடுத்தல் என்னை எனின்? அதற்கு,

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே! நீவிர், இவவணணம ஆசங்கை செய்யாதீர்கள். ஏனெனின்? இன்றைக் கிருநதாரை நாளைக் கிருபபரென்றெண்ணவோ திடமில்லை யாதலின் எனக. ஆயுள் இவ்வளவே யெனறு உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னெனறு தெரிநது சொல்லலும யாவர்க்கும மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழுஙகாலததிலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணாவீாகளாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுததுவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றா என்பது காண்க.

'சிததஙகெடல' என்றதால சிததத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியஙகளனைததுங கெட்டொழிதலாகிய இறததல் கொளளப்பட்டது.

ஈண்டு, 'நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக கென்கடவேன' எனவும,

"மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன அநதக்
கரணம யாவைம கலங்கிட வருநதுயர் கடவு ளேயறி கிறபான"

எனவுங் கூறிப் போநதவாறே,

மற்றும், எண்ணிறநத பெரியார்களும், நூல்களும் மிகப் பயந்து முறை யிடுகின்ற இறபபினால வருந துனபத்தை உற்று நோககின மனமுருகாதாரும் உளரோ? இலா எனபதாம.

மரணம வருஙகாலம் நியம மன்றுமோ வென்பதற்கு, 'கணப்போதே னும நிலைததிருககுமெனறு எண்ணவுங கூடாததாய் மேகததைபபோனறு நியமமினறி வரும' எனக கூறினா எனபது.

இதுபற்றியே,

"இறக்குங காலத்தைதத தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணாவா" என்னும வழககச சொலலும நிகழகினறது.

இவவாறாறல, இனிது வாழுமபோதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பரமேசுரனையே வழிபடல் வேணடு மென்பதும், அவ்வண்ணம வழிபாடு செயதல அனைவருககும எளிதாமென்பதும பெறப்பட்டன. எளிதாதலும 'யாவர்ககுமா மிறைவாக கொருபசசிலை' எனறாற போல எளிய சாதனஙகளைக் கொண்டே செய்யறபாலதா மாதலினெனக. அவ்வழிபாடே வேணடியவற றை யடைவிததல், வேண்டாதவறறை விலககல என்னும பாதுகாபபிறகுச சிறநத சாதனமாமெனபது முணாக.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

" யாவனாயாதி மரணம் யாவனாக்ரமதே ஜரா ।
யாவனேந்த்ரிய வைகல்யம் தாவத்பூஜய ஶங்கரம் "

" மரணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில கிழததனமை வரவிலலையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவிலலையோ, அதுவரையும சஙகரனைப் பூசிப்பாயாக " என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

" ப்ரஹ்மண: ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வம் விஷ்ணோ: பாலகதா ததா ।
இந்த்ரஸ்ய ஸ்வர்க்க ராஜ்யத்வம் ஶிவ பூஜாவிதே: பலம் "

" பிரமன உலகைப படைப்பதும, விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும, இநதிரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும, சிவபூசையின் பயனும " எனச சிவபூசையின் பயனை யெடுததுககூறி, சிவபூசை பணணல் வேணடுமெனபதையே வற்புறுததுகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

" பத்ரமாத்ரேண ஸந்துஷ்டோ யோ ததாதி நிஜம் பதம் ।
அஹோ மாஹேஶ்வர பூஜாயா மாஹாத்ம்யம் விஸ்மயாவஹம் "

" ஒரு பச்சிலையால பிரியமடைநத ஈசுரன் தனது பததைை யளிததருளகினறான். ஐய ! பரமேசுரனுடைய பூசையின மான்மியம வியப்பாயிருக்கினறது " எனறு கூறுகினறது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

" யாவச்சஶாங்க ஶகலாமலபத்த மௌலி
ந ப்ரீயதே பஶுபதிர்பகவாந் மஹேஶ: ।
தாவஜ்ஜராமரண ஜந்ம ஶதாபி காதை
து:காநி தேஹவிஹிதாநி ஸமுத்வஹாமி "

' இளமபிறை சூடிய மௌலியனும், பசுபதியும, பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும பிரியமடைநதிலனோ, அதுகாறும நூறறுக்கணக்கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால உண்டாகினற துன்பங்களைப் பொறுததுககொளவேன " என்று கூறுகின்றது. இது உபமனயு முனிவா

சரிதமென்றுணாக. இதுபற்றியே, மகான அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும, வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசிக்குந்தன்மையொன்றை எனககருள செயவையேல, அதனுல் முததியெனபது தானே வரும் என்றனர்.

மறறும், இவ்வாறே அளவறறுளள பிரமாணங்களை பூகிததுணர்க என்பதாம. (1)

விருததியுரை முற்றும்.

முதல் மநதிரம் முறறிறறு.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இமமநதிரம இருக்குப் பதிகததிறகு ஒரு பதிகமாகவும, சாமகீததததில நான்காகவும உளளதாம.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१ २ ३१२ २२ ३ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ २ ॥

தத்³வோ கா³ய ஸுதே ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநே |
ஶம் யத்³க³வே ந ஶாகிநே ||

கீத மந்திரம் 2.

^
५ २ ४५ १ ^ ३ २ ३ ५ १ २२ २२ १ २
तद्वो होवा । गायार । सुता ईसार२३४चा पुरु हूताय सात्वा ।
‾ १ २ २ ^ ३ ५ १ ^ ३ ५ २२
नार२यि । शयत् । हा । औ३हायि । गार२३४वायि । नार२शार२३४औ हो वा ।
२ १ १२११
ए३ । किने२३४५ ॥

4 *

கீத மந்திரம் 3.

५ २ २ २ १ ३ ३२ २ १ २
तद्वो गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता२४ । हा हो३ । यासा
३ ५ २ १ १ ५
त्वा२३४नायि । श यद्वा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
४ ५
का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

५ २ २ २ ५ २ २ १२ २२ १ २२२२ १ ७
तद्वो गाय सुते सचा६ए । शु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
२ ४ ५ २ ३ ५ १ ४ २ ५
ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

५ २ २ २ ५ २ २ १२ १ २
तद्वो गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्वा वे । ऐ हो
२ १ १ ३ ५२ २ ३ २२
आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந் நான்கும் தத்வோவாக்கம் எனப்படுகின்றன.

இவற்றிற்கு மூலகாரணமாகிய இரண்டாவது மந்திரத்தின்
பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹெ ஸ்தோதாரः)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வஃ	நீவிர்
सुते	ஸுதெ	புத்திரப்பேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	பல பெரியோர்களால் அழைத்தற்கும் பூசித்தற்கும் உரியானும்,
सत्वने	ஸத்வநெ	ஈகையில் பேராற்றலுடையானும்,
शाकिने	ஶாகிநெ	சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடியால் மகிமையை உணரப் பெற்றவனும்,
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திர வடிவங் கொண்டுள்ளவனுமாகிய பரமேசுரன் பொருட்டு,

गवे न	கவே ந	பசுவிற்குப் புதிய கன்றானது களிப்புண்டாக்குவது போன்று
यत् शं	யச் சம்	யாதொரு சங்கீதம் களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ,
तत्	தச்	அச் சங்கீதத்தை,
सचा	ஸசா	கூடியுள்ளவராய்,
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இம்மந்திரத்திற்கு, சம்யு, வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீதத்திற்கோ, உருத்திரா, மிருகயுர் ரிஷியாவர். வடமொழிச் சந்தம் காயத்திரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன்.

"துதியாளர்களே! நீவிர், இந்திரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது" இம்மந்திரத்தின் கருப்பொருளாம்.

ஈண்டுக் 'கூடிக்கொண்டு' என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருங்கே குழுமி நின்று பாடுவீர்களாக என்பது பெறாம்.

"இந்திரன் வடிவம் கொண்டுள்ள இவ் வுருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு என்பது" எவன் பொருட்டுப் பாடவேண்டும்? என்னும் வினாவிற்கு விடை கூறியவாறும்.

எவ் வண்ணத்தனாகிய இந்திரன் என்றறிய விரும்பிடத்து * புருகூதன் எனப்பட்டது. அதாவது பல பெரியோர்களால் பல பெயரைக்கொண்டு அழைத்தற்குரியான் என்பதாம்.

இவ்வாறு இந்திரனைப் பல பெயர் கொண்டு அழைத்தலாலன்றோ, சுப்பிரமணியரை அழைக்குங்கால் இந்திர! வருக, ஹரிவ! வருக என்ற றொடக்கத்து மந்திரங்களால் வேள்வி செய்கின்ற பலரோர்களும் அழைக்கின்றார்கள் என்பது காண்க.

மற்றும், இக் கருத்துக்கொண்டே உபநிடதமும்,

"இந்த்ரோ மாயாபி: புருரூப ஈயதே" "இந்திரனென்னும் பரமான்மா மாயைகளால் பலவகை யுருவங்களைக்கொண்டனர்" என்று கூறுகின்றது.

---

* புரு - பல பெயர்களால், ஹூத - அழைக்கப் பெறுகின்றவன்,

ஈண்டு " ஒருநாமம் ஓருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம் " என்று பல சுருதிகளும் கூறுகின்றதையும உணர்க.

மற்றும், இநதிரன என்னும் சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளேயே வலியாலும இனிதுணாததுகின்றது எனபதுங காண்க. அதுவும மேலே வெளியாம.

அற்றேல புருகூதன, புரந்தரன என நிகண்டிற் கூறியிருததல் என்னேயோ வெனின்? அஃதும இடுகுறிப பெயரால் அமைதலினென்க.

" ஈகையில் போராற்றலுடையான் என்பது " இப் பொருள் கொண்ட 'ஸதவன்' எனனும் வட சொலலினுளள 'ஷணு' என்னும் பகுதியின் பொருள ஈதலாமாதலின் தனனே வழிபடுகினறவருக்கு வேணடியவற்றை அளிக்கினற பெரும வன்மையை யுடையவன என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

" சாகரததை யுண்டாககிய இருடியாலுணரபபெறற மகிமையை யுடைய வன் என்பது " இப்பொருளேததரும 'சாகினே' என்னும வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் எனனும பொருளேத தருவதுடன் சாகரததை யுண்டாக்கிய 'மஙகணகா' என்னும முனிவரால அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுரன் எனபதையும அறிவுறுதது கினறதனுலென்றுணாக.

இபபொருள பெறல யாண்டையதெனின? அஃதாமாறு தெரிவிக்கு தும்:—

முன்னர் 'மங்கணகா' எனனுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்கரத்தில் ஒரு தருபபையின நுனியால அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுங தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிககொண்டே ஆடத் தொடஙகினா; அதைக்கொண்டு உலகனேததும் ஆடத்தொடங்கின. அப் போது, உருத்திர பரமேசுரன் தோன்றி அவவெழு கடலேயும ஒரு பனித் துளிசிரெனத தனது திருக்கரததில அடக்கிககொண்டருளினர்; உடனே அம்மகரிஷியானவா, உருத்திரபரமேசுரனுடைய மகிமையை யுணர்நதவ ராய் எலலாமவலல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம தேவனுகினறுய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுரனேத துதிததனா என்னுமிககதை பாரு தம உததராததியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம.

"யாதொரு சங்கீதம களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அச சங்கீதத்தை" என்பது, எவ்விதமாகிய சஙகீததததை யெனபதறகு விடை கூறப்படுகின் றது.

'பசுவிற்குப் புதியகன்றுனது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று' என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம.

ஈண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசும்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு எனினும் பொருநதுமாயினும் அக்கால இளமபுல் கொடுக்கினற களிபபிலும மிகுநத களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுததலின் அதையே உவமையாகக கூறப்பட்டதென்க.

மற்றும், உருததிரபரமேசுரன் என்றது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருததிரபரமேசுரன எனறல், இததோததிரம உசசிபபோதிற் செய்கினற வேள்வியில் இநதிரனுடைய குணஙகளைப் புகழநது போற்றுதல் கொண்டு இநதிரனுடைய தோத்திரமெனபதும இனிது பெறப்படினும, அவ்வண்ணங கொள்வார கருததிற்கு முற்றும் முரணுகாது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதெனபதாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் எனனுஞ்சொல் பெயரானும, பொருளானும் உருத்திரபரமேசுரனையே தெரிவிபபதாமாயினும் இடமநோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அதிட்டானமாகிய உருததிரபரமேசுரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமேசுரனை யுணர்த்தாத சொற்களின பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற்கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும முடிவில பரமேசுரனிடததிலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது ஈண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றே,

ஈசுரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

"யெவூநூஷெவதா ஐக்தா யஜெ்ஷ ஶ்ரஜயாநிவதாः ।
தெவி ஊரெவ கௌஷெய யஜநூ வியிவாவெஷகழ ॥"

"அருசசுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பகதர்களும், விதியைத தழுவாது எனனையே யாராதிககின்றுர்கள்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

அஙஙனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மநதிரமுா,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अग्निमाहुः ॥

"பரமேசுரனை, இந்திரன், மிததிரன, வருணன, அககினி எனறு கூறுகினறுாகள" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசநேய சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उह्येवसर्वे देवाः ॥

"எல்லாத தேவர்களும இப்பரமேசுரனிடததிற றோனறியவர்களே யாவர்கள்" எனறு கூறுகினறது.

இதனாலன்றோ, நான்கு மறைகட்கும நற்பாடியங்கண்ட சயணாசிரியரும, ஆங்காங்கு இநதிரன முதலிய தேவர்கள் சுருதியில பலா அழைக்கப் பெறுவரேனும பரமேசுரன ஒருவனே அவவத தேவாகளா வடிவனாய் நிறறலின சிறிதும மாறுபாடில்லை யெனறா.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும,

> காநி வெடவாக்யாநி ப்ராஹ்மணா வெடவித்தமா: ।
> ருத்ரமுத்திஸ்ய கதாநி ஸதா ஸிவெ வரகாரணெ,
> வயஅவஸ்யந்தி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே! "சில மறைமொழிகள் உருத்திரபரமேசுரனிடததில் முடிவுறுகினறன அதாவது உருததிர மூாத்தியைக்கொண்டு முடிகினறன" எனறு கூறுகினறது.

மற்றும்,

"ப்ரதிவாக்ய மஹாதெவோ ஸ்திதஸ்ஸவத்ராவ ஸமஸ்தித:" "கூறப்பெற்ற மகாதேவா எல்லாமூாத்திகளிலும இருககின்றனர்" எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றால், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருந்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராமபிரானையே குறிப்பதுபோன்று இநதிரனைப் புகழ்தலும உருததிரபரமேசுரனையே குறிக்கினறது எனபது திரண்டபொருள்.

இனி, "இச்சாமவேத உருததிரியை நன்கு ஓதி உருததிரனுக் கன்பு செய்வானாக" எனக் கூறிப்போநத சாமவேதப் பிரமணம் என்னும பிரபல சுருதியின் ...ங்கள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே துதிககின்றன என்று கோடலே மிகவும பொருத்தமுடையதா மென்றுணாக.

என்னே? "ஸௌநூத்ரா ஜாஹ-ஃவபத்ய உபவதிஷ்த" "இந்திரன மந்திரததால் காருகபததியமென்னும அககினியைத தாபிக்குக" என்னும வேதவிதியில, இந்திரன என்னுஞ்சொல் இருந்தும ஆண்டு இந்திரன என்ற சொல் ஐசுவரியததை மேறகொணடதாமாதலின அவவக்கினியை வளர்ப்ப தறகே இம்மந்திரம் சாதனமாயிறறு எனபதனுலென்க.

அறறேலஃதாகுக? மறைகளிற் கூறபபட்ட சொறகளுககெல்லாம நியமமாய ஒவவொரு சொலலுககும் ஒவ்வொரு பொருள் கொளளல்வேண டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும பிராமணம எனனும வேதபாகததிறகே அவவண்ணமென்பதும் மந்திரமென்னும வேதபாகத திறகு அவ்வண்ணம இலலையெனலுமே உடன்பாடாதலின என்க.

இதுபற்றியே அபபய்ய தீக்ஷிதரும்,

"ஶ்ருதிஸ்ஸயிமத ஸநேக வொயூஸெவ
ஸநூ ஸகாயஹுக்ஸம் வநூவஹூரவநூ"

"வேதம போதிககினற பலவகைப பொருளகளினும மந்திரபாகததில ஒரேபொருள எனபதை நிறுவி" என்று கூறியுளளார.

ஈணடு, 'ஸதவன' என்னும வடமொழிச சொற்கு அறிஞாகளால தொழறகுரியான, அலலது, அனபாகளைப பாதுகாககினறவன எனினும பொருந்தும.

அலலது, சததுவம், எனபது ஒருகுண மெனக்கொணடு சததுவ குணச செய்கையையுடைய உருததிரபரமேசுரன எனினுமாம.

இப பொருளையே சுவேதாசுவதர வுபநிடததிலும்,

"ஸக்ஸெலஷஃ வுவதஹுக"

"சததுவககுணச செயலுடையவனே யிவன" என்று கூறியிருககின் றது.

அலலது, சதவம், எனறது பரமார்தத - சததையாம. அதாவது முககாலததுங கெடாத உணமையாம, அத்தகைய சததை உடை யவன எனபது மமையும.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொனறும,

"ஸஷீ ஸாதி ஷ்யாமெவம் நாஶஹெ ஷ்ரூம வக்ஷுகி।
ஞூதூஜம் ஷ்ஹூமெவம ஜமஶுமெவம் தமெதாஷூ"

" இருததல, விளங்கல், பிரியம், உருவம, நாமம எனனும் ஐவகைக் கூறு களை யுடையது இவவுலகம ; இதில முதலாவது மூனறு கூறுகளும பரப்பிர மததின் கூறுகளாகினறன. இரணடாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின கூறுகளாகினறன " என அறிவுறுததுகின்றது.

இதைத் தழுவியே தொல்காப்பியனாரும,

" நிலம் நீர் தீவளி விசும்போடைநதும,
கலநத மயக்கம் உலக மாதலின் " எனறு திருவாய் மலர்நதருளினார்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

" பூததாரும பொய்கைப புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்தேோ முகக்குறும " எனறு கூறுகினறது.

இது கொண்டன்றோ கந்த புராணமும்,

" யஸ்ய ஊாயாமதம் ஸக்வம் ஸரீரம் ஸத்ராத்ரொ மணா:+
ஸம்ஹாராய தி, ஊடிதீஉநாம் ஸ ரு உ ஸ்ராஹுாவர: "

" எவனுக்கு மாயையின சததுவகுணம திருமேனியோ, அவனே சமமாரததின் பொருட்டுத தமோகுணமுடைய உருததிரனுய் மும்மூாததி களில் ஒருவனுகினறான; பிறனலன. " எனறு கூறுகினறது.

இதையே " உளளே சததுவகுணமுடையான வெளியிலே தமோகுண முடையான " என்று சூதசங்கிதை முதலிய நூலகளும கூறுகினறன.

இதனுல 'குணி உருததிரனே தமோகுணமுடையான்' என்பாரின் கொள்கையும பயனறறதாயிறறெனக. எனனை ? வெம்பவக கடலில் மூழ்கித் துன்புறறலைநத ஆனம கோடிகட்கு, களைபபாறுததறகோா குளிர் நிழலென் னும இனப மயமாகிய பரமேசுரன் உபசமமாரததின் பொருட்டாகவே புண் ணுற மருநது கொளளல் போனறு தமோகுணததைப் பெற்றுக் கொளகின றா னன; அவன கருணைக கடலாகிய அருட்டிருமேனியான ஆதலினெனக.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும,

" நிஷாநஜுஸ்ய ஷிஷஜொ ரு ஹிம்ஸா வு யாஜுத: ।
நகி கிஞ்சிஉவி நெவஉணும் வரெணொவாத்ர வுயொஜிகா "

நோயுறறாரை வைததியன (சுடுதல, அறுததல முதலியவைகளால் துன்புறுததினும் அவன் சிறிதும கருணையறற படசபாதன ஆகான் (என்னை ?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அனபுடைமையே காரண

மாதலின் " (இது போனறே பரமேசுரனுடைய நிக்கிரக, அநுக்கிரகங்களும் என்பது காண்க.) என்று கூறுகினறது,

மற்றும், இத்தகையனுகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம எனக் கொள் ளுங்கால், அது குணததிறகு அடங்கிய தெனபது பொருநதாமையின, நித திரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணததின காரியங்கள அவன்பால் உண டெனலே அமையாமையின் எனக.

அஃதன்றியும், " சததுவகுணததால் ஞானமும் சுகமும " என்னும் மிருதியால், உருததிர பரமேசுரன் இன்பமயன என்பதற்கு நிமிததஙகளான சிவ, மருட, சமபு, சஙகர என்பது முதலிய திருநாமங்களாலும பரமேசு ரனே இன்பங கொடுக்கின்றவன எனபதுமி தானே போதரும,

சததுவகுண த திருமேனியான என்னுமிது கொணடே,

" ஈஶானஸ்ஸர்வவித்யாநாம் "

' எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவன் ' எனவும்,

" ஈஶானாத் ஜ்ஞாநமந்விச்சேத் "

" பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ஞானததைப் பெற்றுக்கொள்க" எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனுல் ஈசுரன் விததையை யளிததருளுந தன்மை யன என்பதும பெறப்பட்டதெனக.

ஈண்டு, புருகூதன், எனபதற்குப் பலர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக் கப் பெறுகின்றவன எனறமையினுனே, வழிபடுகின்ற அநேக அனபா களாலும 'பரமேசுர! நினது தரிசனந தநதருளல் வேணடும' எனறு வேண்டபபடுகின்றவன எனபதுங கொளளக்கிடநதமை காண்க.

எனனே? 'ஹிரண்யகர்ணீ' எனனும வேத மநதிரததில ' ஹ்வய' என்னும அழைததலேயே பொருளாககொண்ட வடமொழிப் பகுதிககு வேண்டுகோளும பொருளாமெனப் பாடியததிலும உரைககப்பட்டிருததலி னெனக.

இதையே, பாரதததின ஆரண்ய பருவமும,

"ஏவம் ஸம்ஸ்தூயமாநஸ்து ராஜர்ஷிபி: ப்ரியம் ஸதா"

'இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுரன்' என்று தொடங்கி,

"ஸ்ரஷ்டா கொடிஷ்ஸ-ஈ ரா-ஈஉஹாணாம் ஐக்ஷீணாச ஹ்ருதஸ்ஷிதா ।
ஶயா வாஃவக-தார ஶ்ரஷ்டா"

"கோடிக்கணக்கான இருடிகட்கு (சிவன்) முன தோனறினன, யானும கண்குளிரக கணடேன" என்று முடிததுககொணடு இதை ஒரு சரித்திர வாயிலாகக கூறுகின்றது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருததிரபரமேசுரனைத தரிசிக்க வேண்டும எனப பிராாததிககின்றனா என்பதும், வேணடினவாகட்கு அருவுருவாகிய பரமேசுரன், ஆவில பால போலும, ஏநதிழைபால் முலைப்பாலும, கண்ணீரும போனறும், அருளுருவாயத தோனறியருளுவன் எனபதும பெறப் பட்டமை காணக.

மற்றும், எண்டுப் புதிய இளஙகனறு பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போனறு உருததிரபரமேசுரனுககுக களிபபை யுணடாககும சங்கீததைப் பாடுவீர்களாக எனறமையால, அதனோடு பேராறறலுடையவன எனபதையும இயைத்து, சங்கீததிலும் பேராறறலுடைய ... பரமேசுரனுககுக களிப்புண்டாககததக்க சஙகீததைப் பாடுவீர்களாக என்பதுங் கொள்ளறபாலதாம.

இதனால, காநதருவ வேததததிறகுங காரணனாகிய உருததிரபரமேசுரன ஒருவனே, சஙகீததின இனசுவையை யுணாநது அருள செயயவல்லான எனபதுங கொளளககிடந்த பொருளாயிறறெனக.

அற்றுகலின்றே,

"வஶா-வெக்தி ஶிஶா-வெக்தி வெத்தி ஶா-நாஸம்ஶணி ।
ஸம்ஜீதாஸ அா-த-ய-ஶம் ஶங்கரொ வெத்தி-நா வா:"

"விலங்குகளும, குழநதைகளும, பாமபுகளும சஙகீதச சுவையை யுணாநது கொளகின்றன, சஙகீததின வலலுநத தனமையைச சஙகரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனலலன" எனனும ஒரு பழமொழியும யாண்டும் பரவுகின்றது.

அங்ஙனமே, யாகஞவலகிய மிருதியும,

"ஶ்ரீதிஜ்ஞோ யதி யொமெந ந ஶஜ்ஞாதாஶம் வசு ।
ர-ஈஉஸ்ஞா-ந-அரொ ஸாஃக்யா தெஶெநவ ஸஹ ஶொசதெ"

"சங்கீதத்தை யுணராதவன் பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல், உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனாய அவனோடு கூடவே களிப்புறு கின்றான்" என்று கூறுகின்றது

இவ்வாறே சூதசங்கிதையின் ஒரு கூறாகிய பிரமகீதையும்,

"ஸ்ரீதிஜ்ஞாநஂ ஶிவப்ராப்தேர் ஸாக்ஷாத்காரணஂ ஸவேத் ।
ஸ்ரீதிஜ்ஞாநேந யோகஃ ஸ்யாத் யோகாச்சைவ ஶிவைக்யதா"

"சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக் காரணமாகும். சங்கீத வுணர்ச்சியால் யோக முண்டாகின்றது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒன்றுகுந் தன்மை யுண்டாகும்" என்று கூறுகின்றது

மற்றும், இவ்வாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வென்றுணர்க.

ஈண்டு, உருத்திரபரமேசுரன் பல விடத்தில் நிமித்தம்பற்றி அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கினும் பேரன்புடன் ஒழுங்காகிய சங்கீதத்துடன் அவனது புகழைப் பாடுகின்ற இடத்திலேயே பேரா திருப்பன் என்பது உடகிடை.

அதுபற்றியே பகவான் விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

"மத்பக்தா யத்ர காயந்தி தத்ர திஷ்டாமி"

"யான் வைகுண்ட முதலிய விடங்களில் இருக்கமாட்டேன், மற்றெங்கிருப்பேன் எனின்; எனது அன்பர்கள் யாண்டுப் பாடுகின்றார்களோ ஆண்டு நிலையாயிருப்பேன்" என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

ஈண்டு வடமொழியில், புத்திரன் என்னுமொரு பயனை மாத்திரங் கருதிப் பாடுவீர்களாக எனக் கூறியிருக்க, புத்திரன் முதலிய எல்லாப் பயன்களையு மடைதற்பொருட்டு என்றது எவ்வாறாமெனின் ? தெரிவிக்குதும்

மக்கட்பேறென்றே ஒருவன் அடையவேண்டிய எல்லாப் பயன் வடிவாகவும் இருத்தலினென்க.

இதுபற்றியே,

"ஆத்மா வை புத்ர நாமாஸி" ...

"புத்திரனென்றுருவனே ஆனந்தப் பிழம்பெனப்படுகின்றான்" என்னும் பழைய வாக்கியமும் உலாவுகின்றது.

மற்றும், பாகவதமும்,

'பைங்குழவி மீது கொழுந்து விட்டோங்கும்' என்று கூறுகின்றது. இது கொண்டன்றே தெய்வத் திருவருளால் வந்த பெருவேதமும்,

“பெறும்வற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற” என்று கூறுகின்றது.

இம்மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

புத்திரர்களே! நீவிரும், உமக்கு வேண்டிய பயன் முதலியவற்றை யடைதற் பொருட்டு, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுகின்றவனும், எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்க வல்லானும், ஆன்றோர்களால் ஆரா[illegible]னும், அன்பர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், சத்துவ குணமாகிய அருள் திருமேனியை யுடையவனும், சத்துவகுணச் செயல்களை யுடையவனும், பிரம வித்தையை யளிக்கின்றவனும், பொது நோக்குடையானும், தொண்டர்களுடைய பரிதாபத்தைப் பொறுக்காதவனும், உலகிற் கொரு காரணனும், பரப்பிரம வடிவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய அருள் சுரக்குமாறு, வேத வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும், அல்லது உலக வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும் இனிது பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

சங்கீதத்தில் 3-4-5-வது மந்திரங்கள்

முடிந்தன.

மூலம்

மூன்றாவது மந்திரம்.

சங்கீதத்தில் 6-7-8-வது மந்திரங்கள்

இம்மந்திரம் இருக்கிலும் சாமத்திலும் ஒரு பதிகமாகவும் சங்கீதத்தில் மூன்று பதிகங்களாகவும் உள்ளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३२३२उ ३२
मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आजातमग्निम् ।
३ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २ २३ ३ १२ ३ २
कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

மூர்தா⁴நம் தி³வோ அரதிம் ப்ருதி²வ்யா
வைஶ்வாநரம்ருத ஆஜாதமக்³நிம் ।
கவிம் ஸம்ராஜமதிதி²ம் ஜநாநா
மாஸந்நா பாத்ரம் ஜநயந்த தே³வா: ॥

கீத மந்திரம் 6.

२२ ३ ४३५ २२२१ २ १ ३ ४ ५ २२१२
आज्या दोहम् ॥ ३ ॥ मूर्द्धानं दाइ । वा३अर । तिं पृथिव्याः वैश्वा
२ १ २ २२ ३ ४ ५ २ १ २ १ २ ३४२ ५
नराम् । ऋत आ । जात मग्निम् । कविंं सम्रा । जा३मति । थिं जनानाम् ।
२२ १ २ १ २३ ४२५ २२
आसन्नः पा । त्रा३जनः । यंत देवाः । हा उ ॥

२२ १२२ २२ ३ ४ २२ २ १२२
आज्य दोहम् । २ । अज्य दो५३हा उ । वा ए । आज्य दोहम् । २ ।
२२ ३ १२ ३ २२ २
अज्य दोहम् । २ । ए । आज्यदोहा२३४५म् ॥ हा उ । ३ । हुम् ॥

கீத மந்திரம் 7.

१२ २२ २ २२ २ १ २
चिदोहम् । ३ । मूर्द्धानं दाई । पूर्ववत् । हा उ । हुम् । चिदोहम् । २ ।
१ २ ३१ १११ २२
चिदो३हाउ । वा३ई२३४५ ॥ ६५ ॥ हा उ ॥ ३ ॥

கீத மந்திரம் 8.

१२ २२१२ २२ १२
च्योहम् । ३ । मूर्द्धानं दाइ । पूर्ववत् । हा उ । ३ । च्योहम् ॥ २ ॥
५ २ २ १२
च्यो३हाउ । वा३ । ए३ । ऋतम् ॥

மூல இருக்கு மந்திரத்தின் பதவுரை.

दिवः मूर्द्धानं	தி³வ: மூர்தா⁴நம்	தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனும், அல்லது வானுலகைத் தாங்குகின்றவனும்,
पृथिव्या	ப்ருதி²வ்யா:	மண்ணுலகத்தும்
अरतिं	அரதிம்	இறைவனுய விளங்குகின்றவனும்,

वैश्वानर	வைஶ்வாநரம்	எலலா வுலகமாயுளளவனும,
ऋते	ருதே	வேளவியில
आजात	ஆஜாதம்	அருள திருமேனிகொணடு எழுந தருளுகினறவனும,
अग्नि	அக்நிம்	அனைததிறகுந தலைவனும,
कविं	கவிம்	வரமபிலா ஞானஙகளை யுடையவனும,
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இயறகைச சோதி வடிவனும,
जनानां अतिथिं	ஜநாநாம் அதிதிம்	அனைவராலும அதிதிபோனறு போறறததககானுமாகிய உருததிர பரமேசுரனை,
देवा.	தேவாঃ	தேவாகள
न: आसन् पात्रं	நঃ ஆஸந் பாத்ரம்	செபிககினற எமமுடைய மநதிரஙகட்கு விஷயம ஆகுமாறு
आजनयन्त	ஆஜநயந்த	செயகினறாகள.

விருததி யுரை.

ஏண்டுப் பரததுவாசா ரிஷி. சாமததில வைசுவாநராககினி. திருஷ்டுப, சநதம. அககினியையே தனககுத திருமேனியாககொண்ட சிறப்பு வடிவாலேனும, நேரே சொரூபமாக தனமையாலேனும உருததிர பரமேசுரனே தேவதை யாவன. இவவிருவகைப படசஙகளும முனனாக கூறப பட்டன ஆணடுக காணக.

மூலததில "மூர்ததா" எனபது உடலுககு ஒரு தலையைப் போனறு தேவாகளுககுள சிறநதோனாய் வான நாட்டைத் தாஙகுகினறவன் என்பது பொருள.

இதுபறறியே, சுருதியும்,

"ஊதஃ வ்ருதாநம் தேவா உபஜீவந்தி"

"முககியமாகிய இவ வககினியைககொணடு தேவர்கள பிழைக்கினறார் கள" எனறு கூறுகினறது.

இதனுற போநத பொருள எனனையோ வெனின? தேவாகள இனிது வாழ்நது வருதல அவிகளைக கொணடேயாம, அததகைய அவிகளை யளிததலும, அககினியின வயமாமாதலின அககினியே அமர நாட்டைத தாங்குகினற தெனபதும, தேவாகளுககுள தலைமையதா மெனபதுமாம அக்கினியே உருததிரன பரமேசுரன எனனும பொருளாம எனபதை முனனர்க் கூறினும, அதை ஈணடும நினைததுக்கொளக.

"மண்ணுலகத்தும் இறைவனும் விளங்குகின்றவனும்" என்பது மூலத்தில் இப் பொருளைத் தரும் வடமொழிச் சொல் 'அரதி' என்பதா மாதலின் எனக.

அச் சொல்லும்,

"ஸஹ்ரீ உஜ்ஜா திவஃ ககுத்" என்றற் றொடக்கத்து மற்றொரு மந்திரத்தில் இறைவன் எனனும் பொருள் தந்து நிற்றலின், ஈண்டும் 'அரதி' என்னுஞ் சொல் இறைவன் எனனும் பொருளையுந் தந்து நின்றதெனக. இறைவன் என்பவன் பரிபாலிப்பவனே யாவன்; ஆதலின் மண்ணுலகத்தைப் பரிபாலித்தற் பொருட்டு, காசி, சிதம்பரம், கமலாலயம் முதலிய தலங்களில் அருளுருக் கொண்டெழுந்து அருள் செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெறறும்.

மற்றும், மூலத்தில் வானுலகம், என்றதற்கு இட்வாகு பெயரால் தேவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது; என்னை? வானவர்க்கு மேலுலகமே வாழிடமா மாதலினெனக.

'மூர்த்தா' என்றது தலையாம் ஆதலின் சிறந்தவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிறந்தவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது திரண்ட பொருள்.

அல்லது, வான நாட்டையும், மண்ணுட்டையும் தாங்குகின்றவன் உருத்திரபரமேசுரனே எனக்கொள்ளினும் அமையு மெனக.

அதுபற்றியே சுருதிகளும்,

"ஏதஸ்ய வா அக்ஷரஸ்ய ப்ரஸாஸநே கார்கி த்யாவா ப்ருதிவ்யௌ வித்ருதே திஷ்டத:"

"நித்தியமாகிய இப் பரமானமாவின் ஆணையால் வானுலக மண்ணுலகங்கள் தாங்கப்பெற்று நிற்கின்றன" எனவும்,

"ஏஷ ஸேது விதரண ஏஷாம் லோகாநாம்"

"இவ் வுலகங்களைத் தாங்குகின்ற ஆதார வடிவானது இப்பரமான்மாவாகும்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அல்லது, 'அரதி' எனனும் வடசொல்லை, ரதி - விருப்பம், அஃதில்லாதோன் அரதி யெனப்படுவன் எனப் பொருள் கொள்ளில் உருத்திரபரமேசுரன் முழு வைராக்கியத்தை யுடையவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிதமையும் எனபதுங் காணக.

இதனுனே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லினுள்ள பகம் - ஐசுவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராககியமும பகம எனபதறகுப பொருளாக நூலாசிரியா கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

"ஜ்ஞாந விராஂமைஶ்வர்ய..."

'ஞானம வைராககியம ஐசுவரியம' என்பது முதலிய அப் பததுக் குணஙகளிலும வைராக்கியமும கொள்ளப்பட்டிருககின்ற தெனக.

'எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்' என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைததுமுளள, நரன் - நர வடிவன, என விரிதலின் எலலா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன எனபது பொருளாயிறறென்பதாம.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும நியமிப்போன் என்னும பொருளைத தருமென்பது முணர்க.

அற்றுகவினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

"ஶப்தாதிப்யோ வைஶ்வாநர ..."

"ஆன்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதி வாக்கியததிற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், "வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது" எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும, 'ருதே' என்னும வடமொழிச் சொல் சததியம எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, 'சததியமாகிய தனது வடிவில் நிலைததிருககினறவன்' எனப் பொருள கொளளலும உரியதே யாகும். ஈணடு 'நிலைததிருககின்றவன' எனபது எஞசி நின்றதாய்க கொள் ளறபாலதாம.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"ஸ பகவ: கஸ்மிந் ப்ரதிஷ்டித: ?"

'பகவான் எதில் நிலைத்திருககின்றான்?' என வினவிககொண்டு, 'ஸ்வே மஹிம்நி' 'தனது மகிமையில நிலைததிருக்கின்றான' என உததர முறைதகு முகததாற கூறுகினறது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன இயைதது 'எல்லா வுலகமாய் நிறகின்றவன்' எனப பொருள் கொளளினும இனிது பொருந்துமாறுணாக. என்னை? பரமேசுரனே எலலா வுலகமாய்த தோனறி நிறகின்றுளுதலின அவனைத தவிரததுச சிறிதும உண மையின்றுமெனபது யாணடும ஒப்ப முடிநததாமாதலினெனக.

அறறுகலினன்றே, சுருதிகளும,

" தமெைகூத பஹ-ஸ்யாம் ப்ரஜாயெய "

" அப்பரமானமா பல்லுயிர்களாவோம எனறு திருவுளங கொண்டது " எனவும,

" ஸோாகாமயத பஹ-ஸ்யாம் ப்ரஜாயெய "

" அபபரமானமா பல்லுயிாகளாவோம " என விருமபிற்று எனவும்,

" தஊத்மாநம் ஸ்வயகுருத "

" அபபரமான்மா தனனையே உலகமாயச செயதது " எனவும, மறறும் பலவகையாகவுங கூறுகின்றன.

அவ்வாறே 'உலகனைத்துமாளுய் நீயே' எனவும், " உலகேழெனத் திசை பத்தெனத் தான ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா " எனவும், அருள் திருமறைகளும முழங்குகின றன என்பதும ஈணடுணரறபாலது.

'ஸவெஷா வெ ருஉ்ர:' " எல்லாம உருததிரனே யாவன " என னும உண்மைச சுருதியையும ஈண்டுணர்ந்துகொளக

'வரமபிலா ஞானஙகளை யுடையவனும' என்பது, முன்னாக கூறிய வாறே பதினெண் விதயைகட்கும உருததிர பரமேசுரனே காரணனுதலின அவனே எலலா ஞானஙகளையு முடையவன எனபபடுதலினெனக, இத னுல், எல்லாமுணர்ந்தவன எனபதூஉ தாமே போதருமெனறுணாக.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

'சாஸ்தர யோனிதவாத' 'சாததிரஙகட்குக் காரணமாதலின்' எனச் சூததிரமு மியறறியருளினா. ஈண்டு, வாககு மனஙகட கெடடாத வேத முதலியனவகளைப் பரமேசுரன செயதனன எனபதனுனே அவன எலலா முணர்ந்தவன் எனபது கருதது. எனனை? 'ஒருவா ஒரு நூலைச செய்யின, அவருடைய உணர்வு அந்நூலினுள்ள அறிவினும பேரறிவாகவே யிருத தல் வேணடும' என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடததுக காணக கிடத தலினெனறுணாக ஈணடு விரிககிற பெருகுமென விடுததாம.

'இயற்கைச் சோதி வடிவனும்' என்பது, இப் பொருள்தரும் வடமொழிச சொல்லாகிய 'ஸம்ராஜ:' எனபது, ஸம - நன்கு, அதாவது இயறகையாகவே, ராஜ. - விளஙகுகின்றவன என விரிககப்படுதலின் இப் பொருள கொளளககிடநததாம, இதனுல இயறகைச சோதியன எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் எனபதும, பிற வொளிகளால் விளகக முடியாதவன எனபதும் பெறபபட்டமை காண்க.

அல்லது,

'ராஜ:' எனனுஞ சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத் தருவது போன்று ஐசுவரியஙகளனைத்தையு முடைய தலைவன எனனும் பொருளையுந தருவதாமாதலின, அனைவருககும உருததிர பரமேசுரனே தலைவன் (இறைவன) எனபதும அமையும. இதை 'சேனைகடகு ராஜன' என்னுமிடத்துச் சேனைகடகுத தலைவன எனபதே வெளிபபடையா யிருததல் போன்று ஏனக கண்டுகொளக எனபதாம.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும,

"ஈஶாநஸ்ஸர்வவித்யாநாம் ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம்"

'ஈசுரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுரன் பரமேசுரன்' என்று கூறுகின்றது.

'அனைவராலும அதிதிபோன்று போற்றததககானும்' எனபது, தேவா, சுரர், மனிதா முதலிய அனைவராலும விருநதுபோனறு (நிலையினறித திடீரென வநதவர்போன்று) ஆராதிக்கததககான எனபதாம

அதிதியானவன, அநதணன் முதலிய மேமபட்டோனு யிருபபினும், சண்டாளன முதலிய தாழ்நதோனு யிருபபினும உண்ணுஙகால வருவானேல, அவன் பூசிககததககான். அவனை யாராதிக்காவிடில பெருநதீமை விளையும, பூசிககிலோ, பெருமபயனை யடைவா எனபதாம.

இதுபறறியே பல நீதி நூலகளும,

"விப்ரோ வா யதி வா ஶூத்ரோ விப்ரோ வா பித்ருகாதக: ।
வைஶ்வதேவே து ஸம்ப்ராப்த: ஸோ(அ)திதிஸ்ஸ்வர்க்க ஸங்க்ரம: ॥"

"அதிதியானவன அநதணனேயாயினும, சண்டாளனேயாயினும, அநதணனைக கொனறவனு யிருபபினும, தநதையைக கொன்றவனு யிருபபினும், வைசுவதேவ மெனனும (தேவாகடகு நிவேதித்துத தான உண்ணும்) காலததில் முனபின அறியாதவனுய வருகினற அவ வதிதியானவன சுவாககததை

யடையச செயகின்றவனே யாவன ; அதாவது அவனைப பூசிககில சுவாக கததை யடைதல பயனும '' எனவும,

> '' ஹூாமநெ ஷாஊழுயஃ ஸ்ரீ௰ா ஷுமநெ௩ நமது௯ ௰ஃ ।
> விதாஜ வாஐமநநெ௩ ஐஹநெ௦௩ ஸ்ரீஜாவதிஃ ।
> மயநெ௩ ஆதஃஷாஸூஃஸ்ரீ-ஹவிஷ்ணூஃ உஹெமுமாஃ ''

'' அதிதியானவன வநததால அககினிகள் பிரியமடைகின றன. அவன ஆசனததினகண அமாநதிருககில இநதிரன பிரியமடைகின்றன. அவனு டைய பாதஙகளைக் கழுவியதால பிதிரககள பிரியமடைகின றனா. அவன உண்டதால் பிரசாபதியானவா பிரியமடைகின றனா. அவன் உறஙகில பிர மன, விஷ்ணு, மகேசுரா பிரியமடைகின றனா '' எனவும,

> '' வஷிஶ்ராஞஉவிஜூாத உகியிஂ ஆஃக விவாஸிதழ ।
> யொ௩ வஹிஜயநெ ஸஷூா தஸாஹஃ ஸ்ரீஹவாதகழ ''

'' வழியில களைபபுறறவனும, தெரியாதவனும, பசி தாகஙகளை யுடைய வனுமாகிய அதிதியானவன வரின, எவன அவனை அனபோடு ஆராதிககவில லையோ, அவன அநதணனைக கொனறவனுகின்றன '' எனவும கூறுகின றன என்பதாம.

'தேவாகள செபிககின்ற மநதிரஙகடகு விஷயம ஆகுமாறு செய்கின றாகள ' எனபது.

ஈண்டு, '' ஆஸ்ய பாததிரம '' எனனும வடமொழிச சொலலில, ' ஆஸ் யம ' எனபது வாயினுற கூறபபடுகின்ற எழுததுககளாம.

இதுபறறியே,

'' ஸவஸ்ூஜஸ்நெ௩ வணஃாநீதூாஸ்ூ ''

' அஸ்யம என்னும வாயால உசசரிககப்படுவதா மாதலின ஆஸ்யம எனப் படுகின்றது' எனறா பதஞசலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகாா ரும. இவவாறுல ஆஸன் செபிககின்ற மநதிரம எனபது பெறறும,

செய்கினறாகள, என்றது ' ஆஜநயநத ' எனனும வடமொழி வினைச சொறகு வடமொழி யிலககணததைதத தழுவிச செபிக்கின்றார்கள எனப தும பொருளாமாதலின் எனக. இதன முறையை ஆணடுக காணக. இத னுல உருததிர பரமேசுர மநதிரததைச செபிககின்றாகள் எனனும பொரு ளுங கொளளககிடநதமை காணக.

ரண்டு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும் சிறந்ததா மென்பதுணா ற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூல்களும்,

"ப்ரணவ: ஶதருத்ரீயம் ததாऽதர்வஶிரஶ்ஶிவா ।
ஸம்ஹிதைஷாம் ஜப: ப்ரோக்த: । ஸ்வாத்யாய இதி கீர்த்தித:"

"பிரணவம், சதருத்திரம், அதர்வசிரசு முதலியவைகளைச் செபித்தல், தனது மறையை ஓதுவதேயாகும் என்று சொல்லப்படும்" என்று கூறினறன.

அங்ஙனமே கண்ணபிரானும்,

"யஜ்ஞாநாம் ஜபயஜ்ஞோऽஸ்மி"

"வேள்விகளுக்குள் செபவேள்வி யாயிருக்கின்றேன்" என்றருளிச் செய்தனர். இதனால், வேள்விகளனைத்தினும் உருத்திர செபஞ் செய்தலாகிய வேள்வியே சிறப்புடைத்தெனபது பெறப்படும்.

இவ்வண்ணமே, கூறிப்போந்த சுருதி, மிருதி, புராணம் முதலியவற்றின் வாக்கியங்களால், அக்கினியையே தனக்கொரு திருமேனியாகக் கொண்டு, வானுலக மண்ணுலகங்களைத் தாங்குகின்றவனும், எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவனும், மண்ணுலகத்தும் அன்பர்கட்கு அருள் திருமேனி கொண்டு அநுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனும், கெடாத சத்தியத் தன்மையால் நிறைந்தவனும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையா யிருக்கின்றவனும், வரம்பில்லாத ஞானம் முதலிய குணங்களை யுடையவனும், அதிதிபோன்று போன்புடன் போற்றத் தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய மந்திரங்களைத் தேவர்கள் செபிக்கின்றார்கள் என்பது இம்மந்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பாம் என்பது காண்க.

இதுபற்றியே சுருதி மிருதிகளும்,

"அக்நிர் வை தேவாநாம் அவம: அக்நிர்வை ஸர்வா தேவதா: ப்ரீணாதி ।
அக்நிர்வை ஸர்வா தேவதா:"

"தேவர்கட்கு முதன்மையானது அக்கினியேயாம். அக்கினி வாயிலாகவே தேவர்களனைவரும் பிரியமடைகின்றனர், அக்கினியே எல்லாத் தேவர்களாகும்" என்று கூறினறன

அற்றேலஃதாகுக, எல்லாத் தேவர்கட்குள்ளும் சிறந்தவர் உருத்திர பரமேசுரரே என்பதும், அவரிடத்து அன்பு செலுத்தலே, எல்லா வித மான பயன்களையும் கொடுக்கும் என்பதும், அவ்வன்பு எல்லாருக்கும் ஒரு தலையாக வேண்டுமென்பதும், அது மிகவும் எளிதாய முடியுமென்பதும், யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். அவ்வண்ணஞ் செய்யாது ஏனைய புன்னெறி களிற் சென்றுழலுகின்றனரே அஃது என்னை யெனின்? கலியுகத்தில் பர மேசுரனிடத்து அன்பு செலுத்தல் முதலிய வழிபாடுகள் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றனவாயினும் தேவர்களே பொறாமைகொண்டு அவற்றைக் கெடுத்துவிடுகின்றனர், ஆதலின் அவை முடிந்து பயனை யளித்தற்கு வலி யற்றவைகளாகி ஒழிகின்றனவென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அற்றாகலினன்றே சிவ புராணமும்,

“ஶாஸ்த்ரீயேந்யாயதோ நீதா து:கவதா க்ருஹமேதிநாம் ।
தஸ்யைவ ஜ்ஞாநவாந் விப்ரோ தேவாநாம் து:கதோ பவேத் ।
த்ரிதயாஸ்து ந விந்தந்தி ப்ரவிஷ்டா ஹ்ருதயம் ந்ருணாம் ।
ததோ ந ஜாயதே பக்தி: கேஷாஞ்சிதபி தேஹிந: ।
தஸ்மாதீஶ்வரவிஷயா நைவ ஜாயதே ஸம்ப்ரவாணிந: ।
யதாகதஞ்சிஜ்ஜாதாபி ஸத்யோ விச்சித்யதே ந்ருணாம் ।
ஜாதம் வாபி ஶிவஜ்ஞாநம் ந விஶ்வாஸ்யம் ஸமாப்யதே ”

“பால் கறக்கின்ற பசுவானது போய்விட்டால் இல்லறத்தானுக்குத் துன்பமுண்டாவது போன்று, ஞானமுடையவன், தேவர்கட்குப் பெருந் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனாகின்றான்; (என்னை? வேள்வியில் ஈயப் படும் அவியைத் தவிர மற்றொன்றும் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வருவாய் இல் லாமையின் அவன் ஞானியாய்விடில் வேள்வியில் அவி கொடுக்கமாட்டான் என்னுங் கருத்தாலெனக) ஆதலின், தேவர்கள் மனிதர்களின் உள்ளத்திற் புகுந்து கெடுக்கின்றனர், அதனால் ஒருவர்க்கேனும் ஈசுரபக்தி யுண்டா கின்றதில்லை. சூலமேந்தியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டுமென்னும் விருப் பமே உண்டாவதில்லை. மக்கட்கு எவ்வாற்றாலேனும் பக்தி யுண்டாயினும் இடையில் கெட்டுவிடுகின்றது. சிவஞான முண்டானபோதும் அது விசு வாசஞ் செய்யத்தகாததாய் ஒழியும்” என்று கூறுகின்றது.

6-7-8-வது கீதப் பாடல்களின் விருத்தியுரை

முற்றும்

மட்டுக் கீதப் பாடல்கள் முடிந்தன.

கீத மந்திரம் 9.

இது கேவலம் கீதப்பாடலே யன்றி இருக்கு மந்திரமன்று.

१ ३२ १ २ १ २ १ २ १ २
अधिप तायि। मित्रपा तायि। क्षत्रप। तायि। स्वः पतायि। धनपता२इ।

१ २ १ र २१र रर२ १र २१र २ १२र १ २र १र२१र र१र
ना२माः। मन्युना वृत्रहा सूर्येण स्वराड्यज्ञेन मघवा दक्षिणास्य प्रियातनू राज्ञा

१ २र र १ र २१र २ र१२१ र २१ २ १र २१र र
विशंदाधार। वृषभस्त्वष्टा वृत्रेण शचीपतिरन्नेन गयः पृथिव्या सृणिकोग्निना

२र१ २ र र१ र र २१र २ र र१रर१
विश्वं भूतम। भ्यभवो वायुना विश्वाः प्रजा अभ्यपावथा वषट् कारेणर्द्धं

१र रर२ र १र २र र१र र र२रर र १२ १र र
भाक्सोमेन सोमपाः समित्या परमेष्ठी। ये देवा देवाः। दिविषदः। स्थतेभ्यो

२र२र र१ २र १२ र १र२ र र २ १२ १ र र २ रर
वो देवा देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। अंतरिक्षसदः। स्थतेभ्यो वो देवा

र१र २ र१२ १रर २र र २ र २ १ र र २र र र र१र २र
देवेभ्यो नमः। ये देवा देवाः। पृथिवीषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो

१२ १र र र र २ १२ १ र र रर र २१र रर १२
नमः। यो देवा देवाः। अप्सुषदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः।

१र र र र १ र र रर र २१र रर १२३ १र रर१
यो देवा देवाः। दिक्षुसदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। यो देवा

र रर २र १ १२ १र र रर र र१र २र १२ १२ १र
देवाः। आशा सदः। स्थतेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः। अवज्यामिव

२ १२र १र२ १ २र १ र२ १२१२ १ २ १
धन्वनो चिते मन्युञ्चयामास मृडतान्न इह अस्मभ्यम्। इडा२२ भा। य इदं

र २ १ १ २ ५
विश्वं भूतम। युयो२। आ उ। वा२२। ना२२४माः॥

ஒன்பதாவது கீதப்பாடலின் பதவுரை.

मित्रः पतिः	மித்ர: பதி:	(பரமேசுர! நீ) மித்திரனு(சூரியனு)க்கு இறைவனாகின்றாய்.
क्षत्र. पतिः	க்ஷத்ர: பதி:	அரி, இந்திரன் என்பவர்களுக்கும் இறைவனாகின்றாய்.

स्वः पतिः	ஸுவ: பதி:	சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனாகின்றாய்.
धनपतिः	தநபதி:	தனங்களுக்கும் தலைவனாகின்றாய்.
मन्युना वृत्रहा	மந்யுநா வ்ருத்ரஹா	கோபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஆகின்றாய்.
सूर्येण स्वराट्	ஸூர்யேண ஸ்வராட்	சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய்.
यज्ञेन मघवा	யஜ்ஞேந மகவா	யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இந்திரனுமாயிருக்கின்றாய்.
दक्षिणास्य प्रियातनूः	தக்ஷிணாஸ்ய ப்ரியா தநூ:	தக்ஷிணாமூர்த்தியாய அன்பு செய்தற்குரியவனும் நீயாகின்றாய்.
राज्ञा विशं दाधार	ராஜ்ஞா விசம் தாதார	மற்றும், வேந்தன் வடிவால் குடிகளைத் தாங்குகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृषभः	வ்ருஷப:	விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
त्वष्टा	த்வஷ்டா	தீயர்களைத் தண்டிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वृत्रेण शचीपतिः	வ்ருத்ரேண சசீபதி:	மறத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லுந் தொழிற்குத் தலைவனும் நீயாகின்றாய்.
अन्नेन गयः	அந்நேந கய:	அன்னங்களையுடைய இல்லறத்தானும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
पृथिव्या सृणिकः	ப்ருதிவ்யா ஸ்ருணிக:	மண் நாட்டைத் தனவயமாகச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
अग्निना विश्वं भूतमभ्यभवः	அக்நிநா விச்வம் பூதமப்யபவ:	அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தியவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	வாயுநா விச்வா ப்ரஜா அப்யபவத	வாயுவால் உயிர்களைப் பிழைக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.
वषट्कारेणार्द्धभाक्	வஷட்காரேணார்த்தபாக்	வஷட்கார மந்திரத்தையுடைய யாகத்தால் அதன் பயனை அநுபவிப்பவனும் நீயாயிருக
समित्या परमेष्ठी	ஸமித்யா பரமேஷ்டீ	சபையில் விளங்கும் பிரமனும் நீயாயிருக்கின்றாய்.

ये देवा देवाः दिविषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	யெ தெவா தெவா: திவிஷத: ஸ்த தெ- ப்யோ வொ தெவா தெவெப்யோ நம:	சுவர்க்கத்தில எந்த, தேவகணங்களும உருத்திர கணங்களும உண்டோ, அவைகட்கு வணக்கம
अन्तरिक्षसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அந்தரிக்ஷஸத: ஸ்த தெப்யோ வொ தெவா தெவெ- ப்யோ நம:	வானிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணங்கட்கும் வணக்கம.
पृथिवीषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ப்ருதிவீஷத: ஸ்த தெ ப்யோ வொ தெவா தெவெப்யோ நம:	மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட்கும உருத்திரகணங்களுக்கும் வணக்கம.
अप्सुषदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அப்ஸுஷத: ஸ்த தெ ப்யோ வொ தெவா தெவெப்யோ நம:	நீரிலுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணங்கட்கும வணக்கம.
दिक्षुसदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	திக்ஷுஸத: ஸ்த தெ ப்யோ வொ தெவா தெவெப்யோ நம:	திக்குகளிலுள்ள தேவர்கட்கும் உருத்திரகணங்கட்கும வணக்கம.
आशासदः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ஆஶாஸத: ஸ்த தெ ப்யோ வொ தெவா தெவெப்யோ நம:	பத்துத் திசைகளிலுமுள்ள தேவர்கட்கும உருத்திரகணங்கட்கும வணக்கம.
अवज्यामिव धन्वनः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	அவஜ்யாமிவ தந்வந: ஸ்த தெப்யோ வொ தெவா தெவெ ப்யோ நம:	தனுவில் நாணேற்றித் தளர்விப்பது போல் எங்கள் மேலுள்ள கோபத்தைப் பொறுத்தருளின தேவர்களுக்கு வணக்கம்.
य इदं भूतमः स्थ तेभ्यो वो देवा देवेभ्यो नमः	ய இதம் பூதம: ஸ்த தெப்யோ வொ தெவா தெவெ ப்யோ நம:	எவர் இந்த உலகைத் தோற்றுவித்தருளிய பரமேசுரரோ அவருக்கு வணக்கம.

விருத்தி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்னிரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள ஆவர். மூன்றாவது மந்திரத்திற்கு உருத்திரனாவன், அல்லது பின்னிரண்டிற்கு வைசுவ தேவர் ஆவர். முதலாவதற்கு உருத்திரனாவன்.

ஈண்டு, முதலாவதாயுள்ள 'நம:' என்னும வரை, இடையிலுள்ள ஓர் எசுராம். நினக்கு ஆகுக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதி (இறைவனை) தருணமை முதலிய குணங்களையுடைய உருத்திரனை

பரமேசுரனே! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக; என இயைத்துக் கொள்க. ஈண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்பட்டோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்ந்தோன் என்னு முணர்ச்சியுடன் செய்கின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின் செய்கையேயாம்.

ஈண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருக்கும் இறைவனுமென்பது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதைப் பற்றியே, சதுரிசனசாரியரும்,

' ஆயிரம் கிளைகளையுடைய சாமவேதத்திற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன் சங்கரனேயாவன், மகிமைதங்கிய அகங்குணங்களே தேவ விரத முதலியவைகளில் எண்ணப்படுகின்றன ' என்று கூறியுள்ளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)க்கும் நீயே இறைவனு யிருக்கின்றாய் என்பது,

(1) உருத்திர பரமேசுரனே எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனு யிருக்கின் றான் என்றதை விரித்துக் காட்டத் தொடங்கி, அவனது பலவகை நாமங்கள் தனித் தனியே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுக்கும், உருத்திர பரமேசுரனே இறைவன் என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி யீசுரன்' என்று அமர கோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாற்றால், ஒப்பற்ற கீர்த்தியை யுடையவன் என்பது கருத்து. இதனால் உலகத்திலும், வேதத்திலும் மிகப் பிரசித்தியா யுள்ள சூரியனும், உருத்திர பரமேசுரனுடைய அநுக்கிரகத்தை யடைதற் குரியான் என்பது பெற்றாம்.

இப்பொருளேயே, சுருதியும்,

"யঃ ஸூர்யே திஷ்டந்"

"எவன் இரவியினகண் இருநதுகொண்டு செலுததுகின்றானோ"

எனபதனுல் வலியுறுததுகினறது.

அஙஙனமே, புராணமும்,

"ஹமஹீ ஜல வஹ்நி வாய்வாகாச சந்த்ர ஸூர்ய யஜமாநா:"

"நிலம் நீர் தீ வளி விண் மதி இரவி ஆனமா" என்று நேரே இறையே விளககுகினறது.

இவ்வாற்றுல் சூரியனுடைய மகிமையினுலேயே உலகம விளங்குகின்ற தென்பதும, அச் சூரியனும, பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவன் என் பதும் தெளியப்பட்டது. மறறும, தேகததிறகு இறைவன, தேகி யென் பதிற் சொல்லவேணடுவ தெனனைகொல? இது யாண்டும மிக வெளிப் படையா மெனக.

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

ஈண்டு, மூலததிலுள்ள 'க்ஷத்திரம்' என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும், இநதிரனையுங் குறிககினறது. முனனா 'மிததிரன்' எனபதறகு, சூரிய தேவனைக கொண்டதால, ஈண்டுத தேவாகளே கொள்ளறபாலா எனபதே தகுதியாமாதலினெனக. வடமொழி யிலக்கணவகையானும இபபொருள் பெறப்படுகினறதெனபது முணர்க.

இதனுலன்றே, சுருதியும,

"இந்த்ரஸ்ய மஹிமா விஷ்ணோர்வீர்யத்வம் க்ஷத்ரம்"

"இநதிரனும விஷ்ணுவும் க்ஷததிரம எனபபடுகின்றாகள" என்று கூறுகினறது.

அஙஙனமே புராணமும,

"நரபாணாம் தைவதம் விஷ்ணுஸ்சைவ வாஸவ:"

"அரசர்களின தெயவீகததன்மை, விஷ்ணுவும இநதிரனுமாகின்றது"

என ற

‘ சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவன ’ என்பது,

“ 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌦𑍁𑌃𑌖𑍇𑌨 𑌸𑌂𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌚 𑌗𑍍𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮𑌨𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌅𑌭𑌿𑌲𑌾𑌷𑍋𑌪𑌨𑍀𑌤𑌂 𑌯𑌤𑍍 𑌤𑌤𑍍𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌪𑌦𑌾𑌸𑍍𑌪𑌦𑌮𑍍 ”

“ துன்பத்தோடு சேராததும், என்று முள்ளதும், சிறப்புடையதும் அனைவரும் விரும்பத்தக்கதுமாகிய இன்பமே சுவ: (சுவர்க்கம்) என்பதின் பொருள் ” எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும்,

சுருதியும்,

“ 𑌸𑍍𑌵𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑍌 𑌲𑍋𑌕𑌃 ”

“ சுவ: என்பது ஒரு வுலகம் ” என்று கூறுகின்றதாலும், சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று முலகத்திற்கும், இன்பவடிவாகிய முத்திக்கும், பரமேசுரனே இறைவன் என்பது பெறப்படுகின்றதெனக.

‘ தனங்கட்கு இறைவன என்பது ’ ஈண்டு, தனம் என்றதால் எல்லாப் புருடார்த்தங்களுங் கொள்ளக் கிடக்கின்றன. சுவ: பதி, தனபதி என்னும் இரண்டு சொற்களாலும், இவ்வுலக, பரவுலக போகங்கிய பொருள்களுக்கும், இவ்வாறே, அதிபதி, என்றதனுனே தேவர், மனிதர் முதலியோர்களுக் கும் இறைவன என்றதாயிற்று. இதனால மித்திரபதி, க்ஷத்திரபதி, சுவ பதி, தனபதி, என்னும் நான்கு சொற்களாலும், தேவர், மனிதர் முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் இறைவன் என்பதும், புத்திரர், தனம் முதலிய உலகிலுள்ள போகப் பொருள்களுக்கும், பேரின்பத்திற்கும் உருத்திர பரமேசுரனே இறைவனுகின்றுன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

இப்பொருளையே, சாமமறைப் பாடல்களும்,

“ 𑌯 𑌏𑌷𑍋𑌽𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 ”

“ பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரவியினுள் காணப்படுகின்றுன ” என்ற ஒருட்கத்து மந்திரங்களாற் கூறுகின்றன என்பதுணர்க

இவ்வாற்றால போகத்பொருள் யாதோவெனின? கூறியவாங்கே தடை யிலாத ஐசுவரியங்களை யுடைய உருத்திரபரமேசுரனை, யான வணங்குகின் றேன் என்பதாம்.

இனி, ‘ மித்திரன ’ என்பவன முதலியோர்கட்கு இறைவன உருத்திர பரமேசுரனென்று மேற் கூறப்பட்டது. ஆண்டு, மித்திரன என்னுஞ் சொல ‘ ஞிமிதா ’ சிநேகம், என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததா

மாதலின், இதனால் பேரன்புடைய அகத்தியர், கௌதமர், ததீசி, மார்க்கண்டர், உபமந்யு, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய பக்தர்கள் கொள்ளக்கிடக்கின்றனர்; கொள்ளவே, அன்பர்களை இனிது பரிபாலிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனை வணங்குகின்றேன் என்ப பொருள் கொள்ளலும் ஈண்டு உரித்தாகு மென்பது காண்க

அற்றேல்? உருத்திர பரமேசுரனே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகின்றவனாதலின் பொதுவாகிய அத் தொழில்களுக்குள் காத்தற்றொழிலும் அடங்குமேனும், அன்பர்களை இனிது பாதுகாத்தலே உருத்திர பரமேசுரனது சிறப்புத் தொழிலா மென்றுணர்த்துதற் பொருட்டே ஈண்டு மித்திரன் முதலியோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

அற்றாகலினன்றே புராணமும்,

“ மத்பக்த ரக்ஷணாயைவ மம ஸர்வம் ஹி சேஷ்டிதம் ।
இதி ஜாநீத மத்பக்தா ப்ராணேப்யோऽபி ப்ரியோ மம ”

“யான் செய்கின்ற தொழிலனைத்தும் எனது அன்பரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டேயாம் என்றுணர்வாயாக, எனது அன்பன் எனது உயிரினுஞ் சிறந்தோனாவன்.” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, மித்திரன் என்பது, பன்னிரு சூரியர்களுள் ஒருவனாவன் அவனுக்கு இறைவன், உருத்திர பரமேசுரனே முக்கியமாகிய சூரியனாகின்றான் என்பதாம். அங்ஙனமே, க்ஷேத்திரபதி யென்னும் விஷ்ணுவு மாகின்றான், சுவ பதி யென்னும் இந்திரனுமாகின்றான், தனபதி யென்னும் குபேரனுமாகின்றான் என்பதாம் இதனால் பரமேசுரனே எல்லாத் தேவர்களாகவு மிருக்கின்றான் என்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க

இதுபற்றியே, ஏனைய சுருதிகளும்,

“ஸ ப்ரஹ்மா ஸ ஶிவஸ்ஸேந்த்ர: ஸோக்ஷர: பரமஸ்ஸ்வராட் ।
ஸ ஏவ விஷ்ணுஸ்ஸ ப்ராணஸ்ஸ காலோக்நிஸ்ஸ சந்த்ரமா: ”

“அப்பரமான்மாவே, பிரமன், சிவன், இந்திரன், அக்கரம், பரமம், சுவராட், விஷ்ணு, பிராணன், காலன், அக்கினி, சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வடிவங்களாய் இருக்கின்றது.” என்று கூறுகின்றன

ஈண்டு “இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுவர்க்க முதலியவற்றிற்கு இறைவரானவர்” என்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் பரமேசுரனுடைய கூறுகளானதால் பரமேசுரன் வடிவாகவென்பதுங் கூடுமென றுணர்க.

இதுபற்றியே, பாரதவாக்கும்,

"ஸௌந்த்ராதிஷு அ தேவேஷு தவைஸ்வர்யம் ப்ரவர்த்ததே"

"இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்துள்ள ஐசுவரியமானது பரமேசுரனுடைய ஐசுவரியமேயாம்" என்றெழுந்தது.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகவும், எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்போனாகவும், எல்லா வடிவனாகவும் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன் என்பதுணர்க.

இனி, 'மந்யுநா' என்பது முதல் 'பரமேஷ்டி' என்பது ஈறாக, பலவகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப் பரமேசுரன் சிந்திக்கப்படுகின்றான்.

அவற்றுள், "கோபத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனாய் இருக்கின்றாய்" என்பது, ஈண்டு இருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றதாம்.

கோபம் என்னும் நிமித்தத்தால் எண்ணூற்றுப்பத்து விருத்திராசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதிகளும்,

"இந்திரோ விருத்திர மஹந்" எனவும்,

"ஐந்த்ரா உபிஸ்ர ஸஹஸ்ரவித்ர த்ராண்யப்ரதிஷ்டித: ஜகாந நவதீர்நவ"

"இந்திரன் ததீசியின் எலும்புகளால் எண்ணூற்றுப் பத்து விருத்திராகளைக் கொன்றனன்" எனவுங் கூறுகின்றன.

அற்றேலஃதாக. சுருதிகள், இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்று முழங்குகின்றனவே யன்றி பரமேசுரன் கொன்றானெனக் கூறவில்லையே யெனின்? அப்படிக் கூறுவது உண்மையே ஆனால், தலவகாரவுபநிடதமெனனும் கேநோப நிடதமும், "தேவர்கள், யாமே வெற்றி கொண்டோமென இறுமாந்திருக்க, பரமேசுரன் இயக்க வடிவமாய் எழுந்தருளி எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணனென்றும், அவ் வெற்றியும் தன்னாலேயே ஆனது என்றும் அறிவுறுத்தருளினன்" என்பதை இரண்டு கண்டங்களால் கூறுகின்றது. அதைப்போல உருத்திர பரமேசுரனே விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பதும், ஏனைய தேவர்கள் நிமித்தர்களாமென்பதூஉந் தெற்றென விளங்குமாறு காண்க.

அல்லது, 'மந்யுநா விருத்திரனைக் கொன்றனன்' என்பதை 'மந்யு' என்பதை 'சதமந்யு' என்பதில் ஒரு கூறெனக்கொண்டு, இந்திரனால் அதா

வது இந்திரனாகிய காரணத்தைக்கொண்டு பரமேசுரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்கொள்ளினும், வடமொழி இலக்கண வகையாலும் இது இனிதமையுமென்பதுணர்க.

அல்லது, மந்யுநா என்பது, வேள்வியால் எனவும், விருத்திரம் என்பது பாவத்தை யெனவுங் கொள்ளலாம்; அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"தேவயஜ்ஞைர் வ்ருத்ரஹா ஸம்பபூவ"

"தேவாராதனையா (யாகத்தா)ல் பாவத்தைத் தொலைத்தவர்களாவோமாக." எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும்,

"ஹத்வா பித்வா ச பூதாநி ஹத்வா ஸர்வமிதம் ஜகத் ।
யஜேதேகம் விரூபாக்ஷம் ந ஸ பாபேந லிப்யதே"

"உயிர்களைக் கொன்றாகிலும், பயமுறுத்தியாகிலும், இவ்வுலகத்தை யழித்தாகிலும் விருபாக்ஷராகிய பரமேசுரரை எவன் ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் பாவமடையான்" எனவும்,

இன்னும்,

"தர்மேண பாபமபநுததி"

"தருமத்தால் பாவங் கெடுகின்றது" எனவுங் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, பாரதமும்,

"பிநாகபாணிர்பகவாந் ஸர்வபாபஹரோ ஹர:"

"பிநாகபாணியாகிய பகவான் பரமேச்சுரனே எல்லாப் பாவத்தையும் போக்குகின்ற அரனாகின்றான்." என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், அதன் பாடியமும்,

நீ, மந்யுநா (கோபமாகிய) காரணத்தால், விருத்திரனைக் கொன்றவனாயிருக்கின்றாய்." என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகனைத்தையும் சூரிய வடிவால் விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய், என்பது, சுயம்பிரகாச வடிவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

ஈண்டு; "யேந ஸூர்யஸ்தபதி"

"எவனால் சூரியன் காய்கின்றான்" என்னுஞ் சுருதியால், பரமேசுரனுடைய அருளைப் பெற்றதாலேயே சூரியனுக்கும் விளக்குந்தன்மை யுள்ளதாமென்பது உணரற்பாலதாம்.

"யாகத்தால் அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும் நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பது, ஈண்டு 'மகவன்' என்னுஞ்சொல் 'மம்ஹதி' 'ஈகை' என்னும் வடமொழிப் பகுதியின்கண் பிறந்ததாமாதலின் யாகமாகிய சாதனத்தால் வேட்போர்கட்குப் பயனை யளிக்கின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய் எனவும் பொருள்படுமாறுணர்க. இருக்குப் பாடியத்திலும், 'மகவன்' என்பதற்கு பயன் அளிக்கின்றவன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

அல்லது, யாகமாகிய சாதனத்தால் இந்திரனாற் செய்யப்படும் மழை பெய்வித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் எனினுமாம்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"ஸயாஜ்ஞிகஸ்ய வாயுஶ்சேந்த்ர"

யாகத்தால் இந்திரனும் வாயுவும், என்று தொடங்கி "இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்" என்று கூறி முடிக்கின்றது.

'தக்ஷிணாமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியானும் நீயாகின்றாய்' என்பது,

இப் பரமேசுரனுடைய தக்ஷிணாமூர்த்தமானது முத்தி விருப்புடையார்கட்கு மிக விரும்பற்பாலதாம். அதாவது பக்தி செய்வதற்குரியதாம். ஈண்டு முத்தி விருப்புடையார்களால் அன்பு செய்யற்பாலது என்று கூட்டிக் கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கிதையும்,

"அஜாதமேகமேவைகம் ஸந்தோ ஜானந்தி ஸூரய: ।
தே ருத்ரஸ்யாஸ்ய ப்ரபத்யந்தே த்ராதாரம் தக்ஷிணம் முகம்"

"பிறப்புக்கட்குப் பயமடைந்தோர்கள் பிறப்பற்றவனுயுள்ள ஒருவனை நீயே யென்று உன்னைப்புணர்ந்துகொண்டு, உருத்திரனாகிய நினது தட்சிணாமூர்த்தியை யடைகின்றனர்." என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, சுவேதாசுவதர சுருதியும்,

" ருத்ர யத்தே தக்ஷிணம் முகம் தேந மாம் பாஹி "

" உருத்திர ! உனனுடைய தக்ஷிணமுகம யாதொன்று இருககின றதோ, அதனுல் எமமைப பாதுகாபபாயாக " என்று இப்பொருளேயே வலி யுறுததுகினறது. இதனுல முததி விருபபுடையாரால் வழிபடற் குரியவன உருததிர பரமேசுரனே எனபதும பெறப்படடமை காண்க.

அல்லது, பேரனபிறகு விஷயமானது இவ வுருததிர பரமேசுரனு டைய தாடசண்ய முடையதெனனும அருட்டிருமேனியே யெனபதுமாம. இதனுல் கருணைக் கடலான என ஈண்டு எடுததுக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிரகளிடததுப பேரனபுடையான என்பதும கொள்ளக கிடநதமை காண்க.

" வேநதன வடிவால் மககளைத தாஙகுகினறவன நீயாயிருககின்ருய் " எனபது, அதாவது அரசாகளால பிரசைகளைப பரிபாலிக்கினறவனும உருததிர பரமேசுரனே யாகின்ருன எனபதாம். இதனுல் அரசனுய் நின்று தண்ட நீதி முறையில ஆணை செ ... ற தனமையும பர மேசுரனுடைய வயபபடடதேயாம எனபதாயிறறு. அலலது ... றதை நோக்கிப் பயனை யளிக்கினறவனும நீயாயிருக்கின்ருய் என்பதாம்.

" அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயா யிருக்கின்ருய் " எனபது, ரிஷபம் எனனும வடமொழிச சொறகு இவ் வாறே பொருள கூறல்கொணடு, ரிஷபககொடி, ரிஷபவாகனம எனபது முதலியவைகளுக்கும பொருள கூறல் எளிதிற கூடும எனபதை பாரத வாககியததாலும உணாந்துகொளளறபாலதாம.

' துஷ்டர்களைச சிட்சிககினறவனும நீயாயிருக்கின்ருய் ' என்பது,

ஈண்டு, துவஷ்டா என்னுஞ்சொல விரைவுப் பொருள்கொண்ட வியா பகதகன்மையை யறிவுறுததுவதாமாயினும ' துவக்ஷா ' என்னும் வட மொழிப் பகுதியினிருநது வந்ததாமெனக் கொள்ளலின, ஈணடு அப் பொருள் பொருநதா தெனபதுணர்க.

மறைககினற நிமிததததால் விருததிராசுரனைக் கொலலுதலாகிய தொழிலை யுடையவனும் நீயா யிருக்கினருய் " எனபது, ஈண்டு, " விருத் திரனைக கொலலுதலாகிய தொழிறகுத தலைவன " எனனும பாடிய வாக் கியமும உணாறபாலதாம.

அற்றுகலினன்றே, தைத்திரீய சுருதியும்,

"ஸ இமாஂல்லோகாந் வ்ருணோத்3 யதி3மாந் லோகாநவ்ருணோத் தத்3 வ்ருத்ரஸ்ய வ்ருத்ரத்வம்"

"இவ் வுலகை மறைத்ததலின் அவன் விருத்திரனெனப்படுகின்றுன" என விருத்திரன என்பதற்கு காரணங் கூறும் வாயிலாய இப் பொருளேயே விளக்குகின்றது.

மற்றும், 'ஶசீ' (சசி,) என்பதும் கருமத்தை (செயலை)ச் பொருளாக வுடையதெனபது நூல்களில் வெளிப்படையாம்.

இவ்வாற்றல் விருத்திராசுரன், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால் பரமேசுரன அவனைக் கொன்றனன எனபது பொருள.

பிறவிடத்தும இவ்வாறே கூறப்பட்டிருத்தலின, 'பசுபதி' எனபது போன்று 'சசிபதி' எனபதும பரமேசுரனையே நன்கு அறிவுறுத்துவதா மெனபது காணக.

"அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானுக இருக்கின்றனை" என்பது,

ஈண்டு, "க்ஷயோ க்3ருஹஸ்ய: ஶிவேஷிரஸ்ய க்ஷிவார்ஷி" என்னு மிடத்து 'க்ஷய' எனபதற்கு, கிருகத்தன எனபதே பொருளானதால், ஈண்டு இல்லறத்தான எனக கொள்ளப்பட்டது. இதனுல யாகத்திற்குரிய அன்ன முதலியவைகளும், ஈகை முதலியவைகளும், தன முதலியவைகளும இல் லறத்தானுக்கு நிறைந்திருத்தலும, பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென் பது பெறப்பட்டது.

"யானையை அங்குசத்தால தன வசப்படுத்துமாறு உலகைத் தன வயமாயிருக்கச் செய்கின்றவனும நீயாகின்றுய" எனபது,

ஈண்டுப் பாடியத்திலும இவ்வாறே பொருள் கூறப்பட்டுள்ள தென் றுணாக.

பிருதிவி, (மண்) எனபது, மண்ணுலகிலுள்ள மக்களமேல நின்று நல்லோர்களையும தீயோர்களையும புண்ணியத்தாலும, பாவத்தாலும, பரமேசுரன செலுத்துகின்றுனுதலின, அதாவது உயிர்களின, நன்மை தீமைகளுக்கியைய ஆட்டி வைக்கின்றவனுதலின உலகனைத்தும் பரமேசுர னுடைய வசமேயாம எனபதாம,

இது பற்றியே, சுருதியும்,

"வாணரீ வாணெரீந கஷுணா ஷவதி வாவ வாவெந"

"நல்லோர் நற கருமததாலும, தீயவா தீய கருமததாலும தோனறு கினறனா" எனறு கூறுகினறது.

அங்ஙனமே மிருதியும்,

"ந ஐயா கெவஷெநாவி ந அ கெவஷ கஷுணா ।
கஷு ஸஹாயெந"

"கருமமாததிரததாலுமன்று, எனனுல மாததிரமுமனறு, மறறோ, கருமததைதச சகாயமாயக் கொண்டதனுலே உலகமாக்கப்படுகின்றது." என்று கூறுகினறது.

ஈணடு, யானையை அடககுவதறகுத தோட்டியானது சாதனமாயிருததல் போன்று மக்களைத தன்வயமாககுதறகுப புண்ணிய பாவஙகளே கருவியா மெனபது காண்க. இதுவும, எல்லாம் வலல இறைவனுக்கு உபசாரமே யெனபது உணரபபாலது.

"அககினியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும கட்டுபபட்டிருககின்றவா களாய்ச செயகின்றுய" என்பது,

'ஆகவனீயம' என்பது முதலிய மூனறு அககினிகளாயிருந்து தேவாகள் வாழ்வதற்குரிய, அனனம, எனனும் கோதுமைமாப் பணியாரம முதலிய தேவவுணவுகளைக கொடுததல் அககினியின ஆதீனமாமாதலின, தேவாகள அக்கினி வயபபட்டவாகளெனறுணாக.

மககளோ, சமைததல, விளககல, சூடுணடாககல முதலியவைகளால தீயின அதீனமா யிருககினறுர்கள எனபது வெளிபபடையேயாம.

அல்லது, நெறறிக கண்ணிலுள்ள அக்கினியால ஊழிக காலததில உல கஙகளைத்தையும இலயஞ் செய்து கொள்கினறனை என்பதும் அமையுமெனக.

"காறறுல புநிதமாககி உயிாகளனைத்தையும பிழைததிருக்குமாறு செய் கின்றுய்" எனபது,

வாயுவினுல மிகப் புநிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செயதருள கின்றுய் என்பது பொருள். இதனுல ஆன்மாவைப் பறறிய பிராண சமபந்த மினறேல், உயிர் என்பதும் இன்றும, காறறுப்படுதல் முதலியவை களாற் புநிதமாதலெனபதும இன்றுமெனக.

இதனால், அக்கினியும், வாயுவும, பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற றுக்கொண்டு தததந தொழிலைச செய்கினறவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளககிடநதமை காணக.

அற்றுகலினன்றே, சுருதிகளும்,

" ஹயாதஹஸ்ஹாக்ஹிஷுவதி "

" இவனது பயததால அக்கினி எரிககின்றது " எனவும,

" ஹீஷாஸ்ஹாஆதஃ வவதி "

" இவனிடததில் பயத்தைத யடைந்து வாயு சலிக்கினறது " எனவும,

" ந ஹ்ராணெந நாவாநெந உதெ்ஹா ஜீவதி கசுந।
உதரெண தூ ஜீவஹி யஸ்஭ிஹெதா வாவாஸ்ரிதள "

"பிராணனுலும அபானனும் மனிதா ஒருவரும பிழைததிலா; மறறே, இவவிரண்டும் எவனைப பறறி நிறகினறனவோ, அவனால பிழைத திருககினறனா" எனவுங கூறுகின்றன.

"வஷட்காரம, சுவதாகாரம் எனபது முதலிய பிரயோகஙகளைக கொணட யாகததால் அதனுடைய பயனை அநுபவிககினறவனும நீயாயிருக கினறுய" என்பது,

வேளவியாகிய சாதனததால வேள்வித தலைவனுய விருமபிய பயன களை அநுபவிக்கினறவன உருத்திர பரமேசுரனே யனறி வேறலன் என பது பொருள.

இதுபறறியே சுருதியும,

" கதஸெ ஷெவொஹஷ்஬ஹாக "

"இவாகளுள எததேவா பயனை நுகாபவா ?" என றறெடுக்கதது மந திரததில் இப்பொருளைக கூறியிருக்கினறது.

உண்மையை நோககிலோ, 'வஷட்காரம' என்னும மநதிரத்தாற குறிப் பிடட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதிததிருமேனியாகக கொணடவன என பதே கொளளக கிடககினறது.

இதுபறறியே சுருதியும,

" யஜெஜூா வை விஷ்ணுஃ "

'யாகமே விஷ்ணு வெனபபடும' எனறு கூறுகினறது. இதனால், அரிகரமூாததம கொளளப பெறறமையுங காணக.

அல்லது, மூலத்திலுள்ள 'அர்த்தம' என்னும் சொல் 'சமீபம' என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின் வேள்வித் தலைவனுக்கருகில் தேவதா வடிவாயிருந்து அநுபவிக்கின்றவன் என்பதும அமையுமாறுணர்க.

"சோமயாகஞ் செய்தலால் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அப் போகங்களை யநுபவிப்பவனும நீயாயிருக்கின்றாய்" என்பது,

இங்ஙனமே பாடியமுங் கூறுகின்றதெனபதுணர்க.

உண்மையிலோ, சோமத்தாற் குறிப்பிடப்பட்ட வைசுவதேவ யாகத்திற் கூடியுள்ள தேவர்களனைவரும நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம.

சபையாற் குறிப்பிட்ட (பிரமனும) இரணியகருப்பனும நீயாயிருக்கின்றாய், என்பது,

ஈண்டு, ஸம, என்பது 'சபை' என அமரகோசங் கூறுதலானும், பரமேஷ்டி என்பது பிரமன் என்ல வெளிப்படையா மாதலாலும் இது போந்த பொருளெனக.

இனி, "பாடியத்தில், பரமேட்டி என்பதற்கு, பத்தினியுடன் (மனையாளுடன்) உயர்ந்ததாகிய இல்லறத்தலைவனா யிருக்கின்றவனும நீயே" என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மனைவியுடன் கூடிய இல்லறம என்பதனாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற, வேள்வியாற்றல், தானமிடல், ஓமஞ்செய்தல் முதலிய நற்கருமங்களில் வழுவாது இருப்பவனும நீயாகின்றாய என்பதாம. மனையாளுடன் கூடினவனுக்கே அதில் அதிகார மிருத்தலின்னென்பதுணர்க. இது வாழ்நாள் முழுதும நற்கருமங்களையே செய்துகொண்டு வாழல் வேண்டுமென்பது எல்லா நூல்களுக்குங் கருத்தாமாதலி னெனக.

அற்றுகலினன்றே சுருதியும,

"யாவஜ்ஜீவஸ்ஹாரிஹொத்ரம் ஜுஹுயாத்"

'வாழ்நாள் வரையும எரியோமபுக' என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, மாபாரதமும,

"விஶேஷணெ க்ருஹஸ்தஸ்ய ஶேஷாஸ்த்ரய"

"இல்லறத்தானே உயர்ந்தோன மற்றைய மூவரும அங்கத்தினர்கள்" என்று கூறுகின்றது.

இதுபற்றியே மநுமிருதியும,

"அன்னையாரைப் பற்றிக்கொண்டே அனைத்துயிரும வாழ்கின்றன, அது போன்று இல்லறத்தானைப் பற்றிக்கொண்டே ஏனைய ஆசிரமத்தி லுள்ளவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்று கூறுகின்றது.

ரண்டு, தமிழ் மறையும,

" துறந்தாககும துவவாதவாககு மிறந்தாககும

இலவாழவா னென்பான துணை " எனபது முதலிய மந்திரஙகளால அறததுபபாலில இலலறத்தை யெடுததுமிக விதநதோதியுளளதும உணரபபாலதாம.

அலலது, 'ஸமிக' என்பது ஞானமாமாதலின, உபாசனையால, பரமாகிய (மேலாகிய) பததகில் இருபபவன் பரமேஷ்டி எனபதுமாம.

அலலது, இனிது உபதேசிக்குந் தன்மையால, பரம=எல்லாத தேவா கட்கும மேலாய் விளஙகிககொணடிருககின்றவன, பரமேஷ்டி எனினு மமையும.

அல்லது, பார்வதி தேவியாருடன, பரம்=மேலாகிய கைலாசததி லிருக் கின்றவன பரமேஷ்டி எனபது மமையும்.

இனி, "யோ தேவா" எனபது முதறகொணடு நமः, என்பது ஈறுகிய ஆறு மந்திரஙகளால, மூலகாரணனும, பிரம சொரூபனும, ஒருவனும, மற றும பல மகததாந தனமைகளை யுடையவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுர னுடைய கூறுகளை யுடையவாகளான குணிருத்திராகள வணஙகப்படுகினறா கள. அவ வுருத்திராகளும, ஆயிரக்கணககானவாகளாவாாகள ; அவர்களும 'ஒருவனுகிய உருத்திர பரமேசுரனைப போறறிக்கொணடு அவனுககருகில புடைசூழந்து நிறகினறவராய்க கணஙகள எனபபடுவாாகள எனறுணாக.

இதுபறறியே, உருத்திராத்தியாயத்தின முதலாம அநுவாகத்தின நடுவில,

" யெ சஸ்ரு ஸஸ்ரெநாஹம் தெஷ்வாகசூஙஜ உதி "

" உருத்திரன் கூறுகளையுடைய இக கணஙகளுககு வணக்கம " எனவுங கூறபபட்டுளளது.

அறதேலமாகுக ? தேவாகள தேவனை வணஙகல எனறது எவ்வாறு மெனின? பரமேசுரன் தனது அருள்வலியால கணக்கில்லாத உருத்திர கணங்களை யுணடாககி, ஒவவொரு வுலகததிறகும தலைவாகளாக்கி, அருளை யும, மருளையுஞசெயது வருமாறு அவாகளை நியமிததிருததலின், அரசனைப, பிரசைகள வணஙகுமாறு வணஙகுதல கூடுமென்க.

இது கொணடே சுருதியும,

" யெ ரு஦்ரா ஸயிஹா ஷ்யாம் ஸஹிநா ஹதுணஃவெஞமிக்ஷ ஹவா ஸயி திவம் ருத்ரா உவஸ்ரிதா: "

'மண்ணிலும, கடலிலும, விணணிலுந தோனறுகினற உருத்திராகள' எனறற றொடககநது மநதிரஙகளால இபபொருளையே கூறுகினறது.

அங்ஙனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

" ஶூலஹஸ்தா கதாஹஸ்தா: ஸர்வேஷாம் ப்ரமதா கணா: "

" சூல மேந்திய கையர்கள், வாளேந்திய கரத்தர்கள், பாம்பென நீண்ட முடியினர் " என்றற்றொடக்கத்துச் சுலோகங்களால், இப் பிரமத கணங் களையே விதந்து கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும்,

" தஸ்ய வாரிஷதாதிவ்யா நாநாரூபா மஹா ப்ரபோ: "

" அவ் விறைவனுடைய வானுலகப் பிரமத கணங்கள் பலவகையாவர் கள் " என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இலிங்கபுராணம், கந்தபுராண முதலிய பல நூல்களிலும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள் பலவகையாய்க் கூறப்பட் டிருக்கின்றன வென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

தேவர்காள்! உருத்திர தேவதைகளே! நீங்கள், சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்றவர்களாவீர்கள்; அத்தகையர்களான உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாறே, வானுலகில் இருக்கின்றவர்களான தேவர்காள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம். தண்ணீரில் இருக்கின்ற தேவர்காள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம். பத்துத் திக்குகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்களே! உங்கட்கு நமஸ்காரம். எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்காள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

' தறுகிலனார்ண்றுவது போன்று உமது ஆணையைக் கடந்ததால் எங் களிடத்தெழுகின்ற உமது கோபத்தை, யாம் வணங்குதல் முதலியவற்றால் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றோம் ' என்பது,

ஈண்டுப் பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவற்றால் அறிவுறுத் தப்பட்டதைக் கடந்ததால், பரமேசுரனுக்குண்டாகும் கோபத்தை, அவனை வழிபடுதலாலன்றி ஏனைய வுபாயங்களால் அடக்க முடியாதென்பதால் அதை நீக்குதற்குப் பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல் வேண்டுமென்று அறி வுறுத்தப்படுகின்றதென்பது முணர்க.

அற்றுகளினன்றே பகவானும்,

" ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீ மமைவாஜ்ஞே யஸ்தா உல்லங்க்ய வர்த்ததே ।
ஆஜ்ஞாச்சேதீ மம த்வேஷீ மத்பக்தோபி ந வைஷ்ணவ: "

" சுருதி மிருதிகள் எனது ஆணைகள், அவைகளைக் கடந்து நடக்கின்ற வன் எவனோ, அவன் எனனால் வெறுக்கப்படுபவனும், கொல்லப்படுபவனு மாகின்றான்." என்றருளிச் செய்துள்ளார். ஈண்டு உயிர்களின் கருமங்களைத்

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகாநுக்கிரகங்களை பரமேசுரன் செய்தலின் அவன் பொறுமை யுடையான் என்பதும் பொருந்தாதென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும் ... கு விரித்திருக்கின றனா; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால், உருத்திர பரமேசுரனைக் களிப் படைவிக்கில் இன்புறலாம், வருத்தமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற் றென விளங்குகின்றதென்பதைக் காண்க.

"யாதொரு உருத்திர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகனைத் தையும் உண்டாக்கியருளினனோ, அவனுக்கு நமஸ்காரம்" என்பது,

எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி அளித்து அழித்தும் தனித்து நிற கும தனிப பெருங்கருணை அருட்பெருஞ் சோதி பரபிரம சொரூபனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஒன்பதாங் கீத மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

கீத மந்திரம் 10.

१ २ १ २ १ २ १ २ १

अधिप । ताइ । मित्रपा । ताइ । क्षत्रपा । ताइ । स्वः पताइ ।

२ - १ २ १ २र २१र २ १ र२र १ २र र १

धनपता २ ॥ ना२माः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषंगिभ्यश्चोपवीति-

२ १ र ३ १ र२र १ २ १ २ र १ २

भ्यश्च नमोरुम्भ्यश्चप्र । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रत्याधिभ्यश्च

१२ १ २ र १ २ १ २ १र २ र १ २ १२ १ २ र

नमः त्सरभ्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठभ्यश्चोप-

१ २ १ र २१र २ २र२ १ २१र२ १ २र १२ १र २

तिष्टभ्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्यामिव

१ २र १ र २ १ २र १ २ २ १ २ १ २ १ २ १

धन्वनो विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा२३भा यइदं

र २ १ - २ ५

विश्वं भूतम् । युयो३ । आउ । वा२ । ना२३४ माः ॥

இம் மந்திரமும இருக்கன்று கேவலம கீதமேயாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்திப்ய: ச	உத்தரீய முடையார்கட்கும் வணக்கம.
उत्तन्वानेभ्यश्च	உத்தந்வாநேப்ய: ச	நாணேற்றிய தநுக்களையுடையார் கட்கும வணககம.
नमो नीषंगिभ्यश्च	நமோ நீஷங்கிப்ய: ச	அம்பறாத்தூணியை யுடையவர் கட்கும வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உபவீதிப்யஶ்ச	பூணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिभानेभ्यश्च नमः	ப்ரதிபானேப்யஶ்ச நம:	குறிபபில பாணங்களை விடுகின்ற வாகளுககும வணககம்.
प्रविध्यभ्यश्च नमः	ப்ரவித்யப்யஶ்ச நம:	நன்றாக (உயிர்களை) க் கொல்லு கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रव्याधिभ्यश्च	ப்ரவ்யாதிப்யஶ்ச	கொல்லுமாறு படைகளை, நனகு ஏவுகின்றவாகளுக்கும் வணக் கம்.
नमः स्तरभ्यश्च	நம: ஸ்தரப்யஶ்ச	பவக்கடலைத தாண்டுகின்றவர்க ளுக்கும் வணக்கம்.
स्तारिभ्यश्च	ஸ்தாரிப்யஶ்ச	மக்களை, பவககடலினின்று கரை யேற்றுகின்றவர்களுக்கும வணக்கம்.
नमः श्रितभ्यश्च	நம: ஶ்ரிதப்யஶ்ச	வழிபாடு செய்ய உரியவாகளுக் கும வணககம்.
श्रायिभ्यश्च नमः	ஶ்ராயிப்யஶ்ச நம:	பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்க ளுக்கும வணககம்.
नमस्तिष्ठभ्यश्च	நமஸ்திஷ்டப்யஶ்ச	தன தான்மாவில் நிலைத்திருக் கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
उपतिष्ठभ्यश्च नमः	உபதிஷ்டப்யஶ்ச நம:	தனது நிலை முழுவுமிடத்துப் பர மேசுரன் திருவடியில் நிலைத திருககின்றவாகட்கும் வணக் கம
नमो यतेच	நமோ யதேச	அனைததையும நியமிககின்ற உருததிர பரமேசுரனுக்கு வணககம
वि यथेच	வி யதேச	நியமிக்கின்ற ஏனைய தேவர்களை யும் நியமிககின்ற உருததிர பரமேசுரனுக்கு வணககம்.
नमः पथेच	நம: பதேச	நனனெறிகளை யுண்டாக்கிய பர மேசுரனுககு வணககம.
वि पथेच	வி பதேச	தீ நெறிகளைத தோற்றி வைத் தருளிய பரமேசுரனுக்கு வணககம்.

விருத்தி யுரை.

இம்மந்திரததிலும், மேல்வரும் பதினோராவது மநதிரததிலுமுள்ள பன்மைச் சொறகள. ருணி உருததிரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருததிரரகளைப பறறியவைகள் என்பதாம. ஒருமைச சொற்களோ, ஒரு வனுகிய உருததிர பரமேசுரனையே யறிவுறுததுகின்றன வென்பதுணாக, இவவாறே பிறவிடததுங் காணப்படுதலினென்க.

இதில், நம: என்பது முதலிய ஒன்பதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள். முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ளன நான்கு எசுர்க்கள். ஐந்தாவது மூன்று சாமங்கட்கும் பொதுவாம்.

ஈண்டு உத்தரீயமுடையார் என்பதற்கு, பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு எழுந்து நிற்கின்ற திருமேனியையுடையவர் என்பர் சிலர்; ஆயினும் 'நம: உஷ்ணீஷிணே' "உத்தரீயமுடையோனுக்கு நமஸ்காரம்" என்ப பிற சுருதியுங் கூறுதலின் இதுவே ஈண்டைக்கியை புடையதாமென்பதுணர்க.

நாணேற்றிய தநுவைத் தாங்கினவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, பிநாகபாணிகளென்பதாம்

அங்ஙனமே உருத்திராத்தியாயமும்,

"நம உஷ்ணீஷிணே கிரிசராய குலுஞ்சானாம் பதயே"

"பாணத்தை யுடையவர்கட்கும் தநுவையுடையவர்கட்கும் நமஸ்காரம்" என்று கூறுகின்றது.

"பூணூல் உடையவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது, உருத்திர பரமேசுரனுடைய கணங்கள் பலவகைப்பட்டவர்களாதலின் என்க.

தநுவில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கட்கும், குறிப்பில் பாணத்தை விடுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம் என்பது முதலியவைகளால், உருத்திர கணங்கள் போரிலும், படைகளிலும் மிக வல்லுநர்களென்பதும், யாண்டும் வெற்றியையே யுடையவர்களென்பதும் அறிவுறுத்தினமை காண்க.

"நன்கு கொல்லுமாறு ஆயுதங்களை ஏவுகின்றவர்களுக்கும், நன்கு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம் என்பது,

இதனால் பிரமத கண உருத்திரர்கள் மிக வல்லவர்களென்பதும், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், மிக வன்மையுடையன என்பதும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பவக்கடலினின்று கரை யேறுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், உயிர்களைக் கரையேற்றுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, இவ்வாற்றால் துஷ்டர்களை நிக்கிரகிக்கின்ற உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கங் கூறப்பட்டவாறும்

வழிபடத்தக்கவர்களான உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம், பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களான உருத்திர கணங்கட்கும் வணக்கம் என்பது,

தமத்தானமாகினகண நிலைமை யுடையவர்கட்கும வணக்கம், மற்றும், தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருந்து கொண்டிருப்பவர்கட்கும வணக்கம எனபதாம. அதாவது பரமேசுரனையே உள்ளத திருத்துவான் மேறகொண்டவர்கட்கும் நமஸ்காரம எனபது பொருள. ஈண்டு இதுவே பாடியத்திறகும இயைந்த பொருளாமென்பதும, ஏனையவைகள் அலலாதவைகளா மென்பது முணாக.

நியமிப்பவனுக்கும, மறறும, நியமஞ செய்கின்ற தேவர்களையும நியமஞ செய்கின்றவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

மேறகூறியவாறறால் உருத்திர கணஙகளை வணங்கிக்கொண்டு, நேரே உருத்திர பரமேசுரன் இரண்டு வாக்கியஙகளால வணஙகப்படுகின்றுன என்பதாம.

தாபர சஙகமப பொருளகளைச் செலுத்துவோன எனல ஈண்டைக்கி யையாமை காணக.

அங்ஙனமே துறவறத்தானுகவும, இல்லறத்தானுகவும இருக்கின்றவனுக்கும் வணக்கம எனபதும, ஈணடுப பொருந்தாததாமென்க.

நன்னெறியையும, தீ நெறியையும உண்டாக்கினவனுக்கும வணக்கம், எனபது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா வித்தைகட்கும காரணனுத லின, அவனே முத்திக்குச சாதனமாகிய வைதிக மார்க்கஙகளையும, முத்தி நெறியலாத புன்னெறிகளையும அருளியுளளான. இதுவும மக்களின் நலவினை தீவினைகளைத் தழுவி, முறையாய பனனுளில முத்திநெறியிற கூட்டு விக்கு மெனபது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச செயலேயாம எனப துணாக.

விருத்தியுரை முறறும்.

பத்தாவது மந்திரம்

முறறிறறு.

பதிஞோராவது கீத மந்திரம்.

१ २ १ २ १ २ १ २ १
अधिप । ताइ । मित्रप । ताइ । क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धन-
२ - - १ २ र र२ १र २ र र१र २र र१र २
पता२इ । ना२माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादायच
१२र१ २ १ २र १२र १ २ १र १२१ २र २१ १ २
नमोनमः । रुद्रायतीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने नमः प्रतिपदायच पट-
१ र२ १२१ २ र १ र २ १ २र र१र २ र र१र १२
रिणेच नमस्त्रियंबकायच । कपर्दिनेच नम आश्रायेभ्यश्च प्रत्याश्रायेभ्यश्च
१ २ १र २ १र २ १ २१र२ १२र १२ १र २ १ २र
नमः कव्येभ्यश्च विरिंफेभ्यश्च नमः संवृतेच विवृतेच । अवज्यामिव धन्वनो
१र २ १ २र १ र २ १ २ १ २ १ २ १
विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा२३भा । य इदं विश्वं
र २ १ ३ ५
भूतं । युयो ३ । आउ । वा २३ । ना२३४माः ॥

மநதிரததின் பதவுரை.

नमोऽन्नाय	நமோऽந்நாய	நிலஞகிய பரமேசுரனுககு வணககம.
नमोऽन्नपतयेच	நமோऽந்நபதயே ச	நிலததிறகு இறைவஞகிய பரமேசுரனுககும வணககம.
एकाक्षायच नम.	ஏகாக்ஷாய ச நம:	ஒனறுய நிறைநதுளள பரமேசுரனுககு, அலலது ஒனறுகிய மனமுடைய பரமேசுரனுக்கு, அலலது ஒனறுகிய நெறறிக கண்ணை யுடைய பரமேசுரனுககு வணககம.
अवपन्नादायच नमः	அவபந்நாதாய ச நம:	உதிர சருகை யுணகினற பரமேசுரனுககு வணக்கம.
नमो रुद्राय च	நமோ ருத்ராய ச	அஞஞானததை நீககுகினற பரமேசுரனுககு வணககம.
तीरसदे नमः	தீரஸதே நம:	பவககடலின கரை யெனனும நிததிய முகதியில விளஙகுகினற பரமேசுரனுக்கு வணககம.
नमस्थिराय च	நமஸ்திராய ச	〃 〃 பரமேசுரனுக்கு வணககம.

स्थिरधन्वने	ஸ்திரதந்வநே	வன்மை மலிந்த தநுவையுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नम. प्रतिपदाय	நம: ப்ரதிபதாய	உயிர்களுக்கு அருகிலிருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
पटरिणे नम.	பட்ரிணே நம:	உயிர்க் கூட்டங்களுள் நிறைந்திருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
त्रियंबकायच नमः	த்ரியம்பகாயச நம:	முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம்.
कपर्दिने नमः	கபர்திநே நம:	தெளிந்த கங்கைப் பெருக்கைச் சடையிற்றாங்கிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नम. क्रव्येभ्यश्च	நம: க்ரவ்யேப்யஸ்ச	பெரும் வன்மையை யுடைய பிரமத கணங்கட்கும் வணக்கம்.
विरिंफेभ्यश्च	விரிம்பேப்யஸ்ச	கொடிய வுயிர்களைக் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नम. संवृतेच	நம: ஸம்வ்ருதேச	மாயா சத்தியால் தனது திருமேனியை மறைத்துக்கொள்ளுகின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
विवृतेच	விவ்ருதேச	அருட் சத்தியால் தனது திருமேனியை வெளிப்படுத்தியருள்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்

விருத்தியுரை.

"நிலனாகியவனுக்கும், நிலத்திற்கு இறைவனாகியவனுக்கும் வணக்கம்" என்பது,

ஈண்டு, அன்னமென்பது பூமியாம். அன்னத்திற்குப் பதி என்பது பூமிக்கு இறைவனென்பதாம். என்னை? அன்னம் என்னுஞ்சொல் ஈண்டுப் பூமியை யுணர்த்தி நிற்றலினென்க.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

"அந்நமஸ்ருஜத்"

"அன்னத்தை யுண்டாக்கி யருளினன்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியத்தாலுணர்த்துகின்றது.

அங்ஙன்மே,

'வாயிவ்யயிகாரா' என்றற்றொடக்கத்துப் பிரம சூத்திரமுங் கூறுகின்றது என்பது காண்க

அல்லது, அன்ன முதலிய எல்லாப் போக்கியப் பொருள்களுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம். அவற்றை யுண்கின்ற போகதாவாகியவனுக்கும் வணக்கம் என்பதும் ஈண்டுப் பொருந்துமாறுணர்க.

ஒன்றாய நிறைந்தவனுக்கு வணக்கம், என்பது,

வியாபகனும் ஒருவனுமுள்ள உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும், அவன் யாண்டும் நிறைந்துள்ளவன் என்பதும் எல்லா நூல்களிலும் மிக வெளிப்படையாமாதலினென்க.

அற்றாகலினன்றே, சுருதியும்,

"ஏக ஏவ ருத்ரோ ந த்விதீயாய தஸ்தெள ।
ஸர்வ வ்யாபீ ஸ பகவாந் தஸ்மாத்ஸர்வ கதஶ்ஶிவ: "

"உருத்திர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரலர். அவன் யாண்டும் நிறைந்தவன், பகவான் ஆதலின், சிவன் எல்லாவற்றுள்ளும் கலந்து நிற்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியத்திலோ, வியாபகமாகிய திருவுளத்தை யுடையவன் என்பது பொருள். அதாவது நிறைந்ததாகிய ஒரு தெய்வீக மனத்தை யுடையவன் பரமேசுரன் என்றவாறாம்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"மநோ஽ஸ்ய தைவம் சக்ஷு:"

"இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெய்வீக திருஷ்டியாம்" என்று கூறுகின்றது.

அற்றேல், நம்மனோர்களைப்போன்று புலன்களை வேண்டாரோ வெனின்?

புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்கின்ற அருள் வலியானாதலின் புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்வன் எனக.

இதைத் தழுவியே சுருதியும்,

"பஶ்யத்யசக்ஷு: ஸ ஶ்ருணோத்யகர்ண:"

"கண்ணின்றிப் பார்க்கின்றான், காதின்றிக் கேட்கின்றான்" என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் இப் பொருளையே வெளியாய்த் தெரிவிக்கின்றது.

அல்லது, ஒன்றாகிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையான் என்பதும் பொருந்து மென்றுணர்க.

'உதிர்ந்த சருத்துகளை யுண்கின்ற பரமேசுனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தவமும், பரமேசுரனுடைய பத்துக் குணங்களில் இதுவும் ஒன்று மாதலி னென்க.

இது பற்றியே, சுருதியினும்,

"ஜ்ஞாநம் விராகமைஶ்வர்யம் தபஸ் ஸத்யம் க்ஷமா த்ருதி: ।
ஸ்ரஷ்ட்ருத்வமாத்மஸம்போதோ ஹ்யதிஷ்டாத்ருத்வமேவ ச"

"ஞானம், விராகம், ஐசுவரியம், தவம், சத்தியம், க்ஷமை, தைரியம், படைத்தல், ஆன்மஞானம், அதிட்டானத்தன்மை" என்பன, பரமேசுரனு டைய ஐசுவரிய குணங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது காண்க.

அங்ஙனமே வாயுசங்கிதையும்,

"அவ்யயாநி தஶைதாநி நித்யம் திஷ்டந்தி ஶங்கரே"

"கேடிலாத இக்குணங்கள் சங்கரனிடத்தில் என்றுமிருக்கின்றன" என்று கூறுகின்றது.

'அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகின்றவனுக்கு வணக்கம்' என்பது, தனது ஆனமானந்தத்தை மறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைத் தனது சொரூப ஞானத்தாற் போக்கியருளி அவ்வானந்தத்தைக் கொடுக்கின்றவன் என்பதாம்.

அல்லது, ரௌதி=பேசல், தத்துவமசி, முதலிய மகாவாக்கியங்களை, தாரயதி=கொடுக்கின்றவன். அதாவது உபதேசிக்கின்றவன் உருத்தி ரன் என்பதுமாம்.

அல்லது, எப்போதும் அன்பாகளின் பவத்துன்பங்களைப் போக்குகின் றவன் என்றலுமமையும்.

ஈண்டு, உருத்திரனானவன் மரண காலத்தில் தாரகப்பிரம மந்திரத்தை யருளிச் செய்து அன்பாகளை முத்தியடைவிக்கின்றானென்பதும் உணரற் பாலது.

இதுபற்றியே, சாபாலோபநிடதமும்,

"ப்ராணேஷூத்க்ரமமாணேஷு ருத்ரஸ்தாரகம் ப்ரஹ்ம வ்யாசஷ்டே"

"பிராணன் நீங்குமிடத்து, உருத்திர பரமேசுரன் தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

அற்றேலஃதாகுக?

"மாயாந்து ப்ரக்ருதிம் வித்யாத் மாயிநந்து மஹேச்வரம்"

"மாயையைப் பிரகிருதியென்றுணர்க, மாயையை யுடையவனை (மாயாவியை) மகேசுரனென்றுணர்க" என்ற சுருதி வாக்கியத்தைத் தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனாதலின், அவன் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை யளித்து இன்புறச் செய்வானெனல் முரணாகாதோவெனின்? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன; அவற்றுள், மறைக்கின்ற சத்தியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மக்கட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம, (உண்டாக்கும) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும்; அது ஈசுரனுக்கு உபாதியாம்; என்றிவ்வாறு பிரித்துக்கொள்ளில முரண் என்ப தெங்ஙனம்?

'அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளங்குகின்ற உனக்கு வணக்கம' என்பது,

உருத்திர பரமேசுரன் நித்திய முத்தனுவனென்ப பல சுருதிகளும் முழங்குகின்றன வாதலின என்பதுணர்க.

அற்றாகலினன்றே, கைவல்யோபநிடதமும,

"உமாஸஹாயம் பரமேச்வரம்"

"உமையுடன் கூடிய பரமேசுரனை" என்று தொடங்கி,

"ஸர்வ ஸாக்ஷிணம் தமஸ: பரஸ்தாத்"

'அனைத்திற்குஞ் சாக்ஷியும, அஞ்ஞானத்தைக் கடந்து நிற்கின்றவனுமாகின்றான' என்று கூறி முடிக்கின்றது.

அல்லது, தமசு ஆறத்துவா மயமாகிய உலகினைத்திற்கும், பரம்=உன்மனைமுதலிய சகல உலகத்தையுங் கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகத்தில் விளையாடுகின்றவன என்பதுமாம.

"நம: ஸ்திராய ஸ்திரதந்வநே"

"வல்லவனும, வலிமிகுந்த தநுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம" என்பது,

பகைவரை யடக்கும முறையில உறுதியுடையவனும, வலிமிகுந்த ஆயுதத்தை யுடையவனும என்பது பொருள பயமிலாதோன என்பர் சிலர், அஃது இங்கு இயைபிலாததெனறுணரற்பாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அசலம் என்பது பொருளாம். அதாவது கைலையங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும, மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுரன எனபது கருததாம. இதனுல, இராவணன் கைலையஙகிரியை யெடுதது அழிநதானெனபதையும், திரிபுராகள ஆணை வததா லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகிததுக்கொளக.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிாக் கூட்டததில் இருககின்றவனுமாகிய பரமேசுரனுககு வணககம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் எனபதால யாணடு நிறைநதிருக்கின்றவன என்பதும், உயிர்களனைததையுஞ் செலுத்துகின்றவன் என்பதுங் கொளளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம, பாதுகாப்பு, எனபவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமுங் கூறுகினறது என்பதும், இதுவே பாடியததிற கூறியுள்ள பொருள எனபதும் ஈண்டு உணாற்பாலது.

அல்லது, 'பதம' என்பது சொல்லாமாதலின், எல்லாச சொறகும் ... றவன் பரமேசுரன் எனினுமமையும்,

முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன, சூரியன, அககினி எனனும் மூன்று கண்களை யுடையவன் பரமேசுரனே எனபதாம.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

"திவஸ்கர ஶஶாஂகவஹ்நி நேத்ர"

"சூரியன், சந்திரன், அக்கினி எனனும் மூனறு கண்களையுடையவன்" எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றே, ஒருகால் அமபிகை பரமேசுரனது கண்களைத ... கரததால் மூடிககொள்ள, மூன்றுலகஙகளும் மறைபடடன என்பதும ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க.

அல்லது, அமப=என்பது வேதமாம. ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங்களாற கூறப்பட்டவன் எனபதும அமையுமெனறுணர்க.

அல்லது, பூ, புவ: சுவ:, (மண், நீர், வான்) என்னும் மூன்றுலும் ஆராதிக்கத்தக்கவன் என்பது மொன்று.

அற்றுகவினன்றே, துரோண பருவமும்,

"த்ரீண்ஸாவ: ஸுாமீவீ வெவ த்ரயம்பகமஸு ததஸ்ம்ருதம்"

"வான, நீர, மண் எனபவைகளைககொண்டு ஆராதிககபபடுந தன்மையால் திரியமபகன் எனப பெறுகின்றுன" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், ஏண்டு, திரியமபகன் என்பதால, பரமேசுரனிடத்திலிருந்துணடாகிய மும்மூர்த்திகளின மநதிரததை யுடகொண்ட திரியமபக மநதிரமெனனும, அபமிருதது நீஙகுதறகுக காரணமாகிய மநதிரசெப ஆராதனையும, சாதுர்மாசிய ஆராதனை முதலியவைகளும குறிபபிக்கபபட்டன எனபதாம.

இது கொண்டே, அநுசாசன பருவமும்,

"ஸவ்யஜாகூஷிணாதும்ஙாக ப்ரஹ்மாணம் வரமெதா ஹரிம் ।
பூஷ்ட தேமாந்மஹேமாநம்"

"பரமேசுரன், இடககரததிலிருந்து பிரமனையும், வலககரததிலிருநது விஷ்ணுவையும, பினபுறததிலிருநது மகேசுரனையும படைததனன" என்று கூறுகினறது.

தெளிநத கஙகையைத தரிததவனுக்கு வணககம என்பது.

ஏண்டு, (கபர்ததி) அதாவது க=நீர, பா=பெருககு, நீர்ப்பெருககைத தரிததவன் எனவே கஙகையின பெருககைத தாஙகியருளினவன பரமேசுரன என்று, அடடோததர சதநாம உரையிற கூறியுள்ளதும கவனிக்கற்பாலதாம.

இதுபற்றியே, இராமாயணமும,

"ஸபாத ஜாஹ்நவீ ஸாண்யா ஸாணெ்ய ரூத்ரஸ்ய மூர்த்தநி"

"புண்ணிய கஙகாதேவியானவள் புணணியவடிவ உருததிர பரமேசுரனுடைய சிரசினகண விழுநதனள" என்று கூறுகினறது.

அல்லது, கங்கையைத தாங்கிய சடாமுடியினன எனபதுமாம.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாஙக முடியாத கஙகையின் வேகத்தைத் தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த் தாஙகிக கொணடவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹததை ஒரு துளியெனக் கொண்டருளியவன எனபதுமாம.

அது பற்றியே, பாரதமும்,

"ந ஶக்தாஸ்த்ரிதஶா: ஸர்வே தாம் தா⁴ரயிதும் ந்ருப |
ருதே விப்ரேஶ்வரம் ஶ்ரேஷ்ட²ம் நீலகண்ட²ம் மஹேஶ்வரம்"

"வேந்த! தேவர்களுட் சிறந்த நீலகண்டனாகிய மகேசுரனைத்தவிர்த்து மூன்றுலகத்துள்ளும் ஏனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றாள்" என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புனிதமாயிற்றென்றும், அத்தகைய கங்கைநீர் உலகைப் புனிதப்படுத்துவதென்பதும் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாம்.

இப்பொருளையே கூர்ம புராணமும்,

"ஸர்வம்விதே கலியுகே தோ³ஷாணாம் ஶமநம் பரம்"

"இத்தகைய கலியுகத்தில் தோஷங்களை ஒருதலையாய் போக்குவது" என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, சிவ தருமநூலும்,

"அபவித்ர: பவித்ரோ வா ஸர்வாவஸ்தா²ம் க³தோபி வா |
யஸ்ஸ்மரேதே³வ ஈஶாநம் ஸ பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரஶ்ஶுசி:"

"எந்த அவத்தையுடனிருந்தேனும், புனிதனாயிருந்தேனும், புனிதமற்றவனாயிருந்தேனும் எவன் பரமேசுர தேவனை நினைக்கின்றானோ, அவன் உள்ளும் புறம்பும் புனிதனாகின்றான்" என்று கூறுகின்றது.

"பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும் பரமேசுரனால் அநுக்கிரகிக்கப் பெறுவோர்க்கும் வணக்கம்" என்பது.

இஃது உருத்திர கணங்களைப் பற்றியதாம். பிரமத கணங்கள் எவ்வாறு வழிபடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே பரமேசுரனும் அவர்களை பற்றிக்கொண்டருளலின் என்க.

மிக வலிமை யுடையவர்கட்கும், கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம்" என்பது.

இதுவும் உருத்திர கணங்களைப்பற்றியதாம். இதையே புலாலருந்துவோர்களுக்கும் வணக்கம் என்பர் சிலர்.

தன்னை மறைத்துக் கொள்கின்றவனுக்கும், தன்னை வெளிப்படுத்தியருள்கின்றவனுக்கும் வணக்கம் என்பது

௳

தனது மாயா சத்தியால் தனது சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு திரோபவமாகிய தொழிலைச் செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொரூபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிப்பித்து அநுக்கிரகஞ் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம்,

அற்றாகலினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

"யமெ வெஷ வ்ரூணு தே தெந லஹ்யஸ்தஸ்யெஷ
ஆத்மா விவ்ருணுதெ"

"எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானோ, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொரூபத்தை உள்ளவாறு தரிசிப்பிக்கின்றான" என்று கூறுகின்றது.

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முற்றிற்று.

சுப்ரமண்யோம் ! சுபரமண்யோம் !! சுப்ரமணயோம் !!

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்சிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

* मूले प्रोष्ठमित्यत्र प्रेष्ठमिति पठितव्यः.

சாமவேத பூர்வார்ச்சிகத்தின்

காண்ட அட்டவணை.

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம	ஐநதிர காணடம்	155
ஆககினேய காண்டம்	ஐநதிர காணடம	157
ஆககினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	159

ஓம்.

சாமவேதாய நம:

சாமவேத சங்கிதை

சாயணபாடியம்.

பூர்வார்ச்சிகம்-சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1-வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்! சுப்ரமண்யோம்!

பெருந் தெய்வமே! அருட் சுடரே! முருகுப் பொருளே! பதி னெண் கண்ணா! பரமற் கருளினோய்! உள்ளக் குகையில் இமைப்பொழு தும் நீங்காதிருந் தொளிருதி, வேதாகம ஞான விநோத! அறிவை விளக் கிப் பொருளைத் தெரிக்குதி. என் பிழையெலாம் மறக்குதி, கருணைக் கடலன்றோ! சரவணபவ ஓம்.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி பாக்கம், கசியபரிஷி பரிஷி.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

1. अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।

१ २र ३ १ २

निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥

இருக்கு, மண்டலம்—6, சூக்தம்—16, மந்திரம்—10.

அக்ந ஆயாஹி வீதயே க்ருணானோ ஹவ்ய தாதயே ।

நிஹோதா ஸத்ஸி பர்ஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने?, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि,
होता, बर्हिषि, निसत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே !	செஞ்சுடர்க் கடவுளே ! நீ
वीतये	வீதயே	புரோடாச முதலியவைகளை அருந்துவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயே (ச)	தேவர்கட்கு அவியைக் கொடுப்பதற்கும்
गृणानः	க்ருணாந:	எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாய்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக, (வந்து)
होता	ஹோதா	தேவர்களை யழைப்பவனாகித்
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निसत्सि	நிஸத்ஸி	உட்காருவாயாக.

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாச ரிஷியாற் காணப்பட்டது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஒளி முதலிய குணங்களையுடைய அக்கினியே! நீ எமது வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவெனின்? சரு, புரோடாச முதலிய அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) யுண்ணுதற் பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனா யிருந்தெனின்? எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாயிருந்து. மற்று மெதன் பொருட்டெனின்? தேவர்கட்கு அவியை யினிது கொடுத்தற் பொருட்டு. வந்து தேவர்களை யழைப்போனாகி விரித்துள்ள தருப்பை யாசனத்தின்மீது உட்காருவாயாக என்பதாம். (1)

குறிப்பு—ஈண்டு 'ரிஷி' எனினும், கண்டவரெனினும் ஒக்கும்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—விசுவமன ரிஷி சௌபாபணம்.

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
2. त्वमग्ने यज्ञानाꣳ होता विश्वेषाꣳ हितः ।
३ २ ३ १२ ३ १ २
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

த்வமக்நே யஜ்ஞாநாம் ஹோதா விச்வேஷாம் ஹித: ।
தேவேபிர்மாநுஷே ஜநே ॥

அந்வயம்

अग्ने, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां, विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभिः, हितः ॥

பதவுரை

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விச்வேஷாம் யஜ்ஞாநாம்	அக்கினிஷ்டோம முதலிய எல்லா யாகங்களினுடைய
होता	ஹோதா	ஓமத்தை யுண்டாக்குவோன்.
यद्वा	யத்வா	அல்லது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞாநாம் விச்வேஷாம்	வேள்விகட்கு உத்தேசமான தேவர்களெல்லோரையும்
होता	ஹோதா	அழைப்பவன் (ஆதலின்)
मानुषे जने	மாநுஷே ஜநே	மாநுடச் சனத்தினிடத்து
देवेभिः	தேவேபி:	தேவர்களால்
हितः	ஹித:	தாபிக்கப்பட்டவனாகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—2. இம்மந்திரம் முற்கூறியனபோலவே இருடி முதலியவைகளையுடையது

பாவகோய்! நீ அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகட்கு ஓமத்தைச் சம்பாதிக்குஞ் சீலமுடையான். அல்லது வேள்வியாற் பெறற்பாலத்தக்க விண்ணவர்களைக் கூப்பிடுந் தன்மையன் இவ்வண்ணந்தானாகிய நீ மாநுட சனமெனும் வேள்வித் தலைவனிடத்தில் துதிக்குஞ் சீலர்களான இருத்துவிக்குக்களால் (வேட்போர்களால்) காருகபத்திய முதலிய (மூன்று) வடிவத்தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றாய் அல்லது இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே மேற்கூறிய இலக்கணமுள்ளவனாயிருந்து வேள்விகளின் உற்பத்தியின்பொருட்டு எசமானனிடத்தில் நியமஞ் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி பிருகத்து.

३ २ ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २

3. अग्निन्दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २

अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-12-1

அக்நிந் தூதம் வ்ருணீமஹே ஹோதாரம் விஶ்வவேதஸம் ।
அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அந்வயம்.

दूतं, होतारं, विश्ववेदसं, अस्य, यज्ञस्य, सुक्रतु,
अग्निं, (देवं), वृणीमहे ॥

பதவுரை.

दूतं	தூதம்	தூதனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அழைப்போனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவேதஸம்	எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவனும், அல்லது எல்லாத் தனங்களை யுடையவனும்,
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ்வேள்வியை
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நன்கு செய்பவனும், உணர்ந்தவனுமாகிய
अग्निं (देवं)	அக்நிம் (தேவம்)	அக்கினிதேவனை
वृणीमहे	வ்ருணீமஹே	போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இம்மந்திரம் கண்ணுவ புத்திரராகிய 'மேதாதிதி' என்பவரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமித்துள்ள அக்கினி தேவனைத் தோத்திரங்களாலும், அவிகளாலும் போற்றுகின்றோம். இது தைத்திரீயத்தில் "இவ்வக்கினி தூதனாக இருக்கின்றான், அசுரர்கட்குச் சுக்கிரன் குரு" என இனிது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? தேவர்களை நன்கழைப்போனை. எல்லா முணர்ந்தவனை அல்லது வேதம் என்பது திரவியமெனவும் பொருள்படுமாதலின் அகில திரவியமுடையானை. தொடங்கிய இவ்வேள்வியைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மைபற்றி அழகிய செயலுள்ளானை அல்லது, கிரது, என்பது பிரக்ஞையாமாதலின் மெய்யறிவுள்ளானை. (போற்றுகின்றோம் என்னும் வினைச்சொல்லோடு கூட்டுக).

குறிப்பு.—காவியம்—நுண்ணறிவுடையதாந் தன்மை. சுக்கிரதும், என்னும் மூல பதத்திற்கு வேள்வியை யினிது செய்ய என, மேனாட்டாசிரியர் கொள்வர்.

மந்திரம் 1.

ரிஷி—பரத்துவாச ரிஷி சந்தஸ்—காயத்ரீ (?)

४. ३ २३ १ २ ३ १ २३ १ २
अग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।
१ २ ३ १ २ २
समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-16-34.

அக்³நிர்வ்ரு'த்ராணி ஜங்க⁴நத்³ த்³ரவிணஸ்யுர்விபந்யயா, ।
ஸமித்³த⁴: ஶுக்ர ஆஹுத: ॥

அந்வயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्र, आहुतः, अग्नि, विपन्यया, (स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	த்³ரவிணஸ்யு:	பொருளை யிச்சித்து
समिद्ध.	ஸமித்³த⁴:	சுடர் விட்டெழுவதும்,
शुक्रः	ஶுக்ர:	பிரகாசமானதும்,
आहुतः	ஆஹுத:	அழைக்கப்பட்டதும் (ஆகிய)
अग्निः	அக்³நி:	அக்கினி
विपन्यया	விபந்யயா	எமது பலவகைத் துதிகளால்
स्तूयमानः	ஸ்தூயமாந:	துதிக்கப்பட்டதாய்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இருளை (அல்லது) இராக்கதரை
जङ्घनत्	ஜங்க⁴நத்	முழுது மொழிக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—4. இது, பரத்துவாசரால் காணப்பட்டது சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

துதிப்போர்க்குத் திரவியத்தை விரும்பியாவது அல்லது அவி யென்னும் திரவியத்தைத் தான் விரும்பியாவது, அக்கினி எம்மால் செய்யப்படும் தோத்திரங்களால் இறைஞ்சப்பட்டதாயிருந்து, வலியோடு உலகத்தை மறைக்கின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களையேனும், அல்லது இருளையேனும், முழுதும் தொலைக்குக. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியெனின் சமித்து (வேள்வி விறகு) முதலிய அவிகளால் (தேவ வுணவுகளால்) சுடர்மிக்கெழுவது. அதுபற்றியே பிரகாசமானது அவிகளா லழைக்கப்பட்டது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

கீதம—உசனு ரிஷி சௌரிஷம

१२ ३ १२ ३२ ३१२ ३२
5. प्रोष्टं वो अतिथिं स्तुषे ˆ ˆ प्रियम् ।
२३ २३ १ २ २२
अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-84-1.

ப்ரோஷ்டம் வோ அதிதிம் ஸ்துஷே மித்ரமிவ ப்ரியம் ।
அக்னே ரதம் ந வேத்யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रोष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
वेद्य, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
प्रोष्ट	ப்ரோஷ்டம்	மிகப் பிரியராகவும்
अतिथिं	அதிதிம்	அதிதியாகவும்
मित्रमिव	மித்ரமிவ	நண்பருக்கொப்பாகவும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பராகவும்
रथ न	ரதம் ந	இரதத்தைப்போல
वेद्यं	வேத்யம்	தனலாப காரணராகவும்
व.	வஃ	உம்மைத்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5 இது உசனரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

அக்கினியே! உன்னைத் துதிக்கின்றேன். சுக்கிரனுகிய யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? துதிக்கின்ற எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தலால் மிகப் பிரியனை மற்றும் யாவராலும் அதிதி யொப்பப் பூசிக்கத்தக்கானை. அல்லது தேவர்கட்கு அவி கொடுத்தற்பொருட்டு இடைவிடாது செல்கின்றோனை மற்றும் மித்திரன் போல துதிப்போர்கட்கு அன்பு செய்வானை. மற்றும் இரதம்போலத் தனலாப காரணனை. (வேத்யம்—திரவியம்) இரதத்தால் தனங் கிடைப்பது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால் தனத்தைப் பெற்றுக்கொள் கின்றார்கள். அவ்வாறு தன லாபத்திற்கு காரணனே. (துதிக்கின்றேன் என்பதோடு கூட்டிக்கொள்க). (5)

குறிப்பு — இரத்தத்தை அக்கினிக்குவமை கூறியதால், வினை 'வில் தனம் கொடுப்போன் எனக் குறிக்கப்பட்டதென்பர் சில மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாமபர்க்கம்.

१ २ ३ १ २ २ १ २र ३ १२
6. त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
३२ ३१र २र
उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

த்வம் நோ அக்நே மஹோபி⁴: பாஹி விஶ்வஸ்யா அராதே: ।
உத த்³விஷோ மர்த்யஸ்ய ॥

அந்வயம்.

अग्ने त्वं, नः, महीभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत, द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

अग्ने! त्वं	அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
नः	ந:	எங்களை
महीभिः	மஹீபி⁴:	தனங்களால் அல்லது பூசைகளால்
विश्वस्याः	விஶ்வஸ்யா:	பலவகையான
अरातेः	அராதே:	ஈயாமையினின்றும்
उत	உத	மற்றும்
द्विषो	த்³விஷோ	துவேஷ
मर्त्यस्य	மர்த்யஸ்ய	மனிதரினின்றும்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதீதி, புருமீடா என்னுமிருவர்களுள் ஒருவரால் காணப்பட்டது சந்தம், தேவதை முன்போன்றது.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பெருந் தனங்களால் காப்பாற்றுவாயாக. எவர்களினின்றுமிரட்சிப்பை யெனின்? பலவிதமான ஈயாதார்களினின்றும்,

அல்லது ராயாமைகளினின்றும பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுத்து ராகையிலாரகளினின்றும, அல்லது ராயாமைகளினின்றுங காப் பாற்றுவாயாக எனபது பொருள். அல்லது மகத்துககளோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிககொளக. மற்றும, துவேஷமுடைய மனிதாகளினின்றுங் காபபாற்றுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷஙகளினின்றுங் காப் பாற்றுவாயாக எனச சேர்கக. 'அராதி' எனனும பதத்திறகுத் தான மிடாமை, எனக கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதாகட்குத தானமிடாமையி னினறும எனக கூட்டிய பொருததிககொளக எனபதாம். (6)

குறிப்பு—ஈணடு மகததுககளால என்னும மூனறும் வேறறுமைககு காண மெனப பொருள கொளளாது உப லககணமெனப பொருள கொளளினும பொருந தும். அஙஙனங கொளளுமிடதது, 'மகததுககளோடு கூடிய எனக கூடடிககொளக.

ஈணடு, 'மகததுககளால எனனும மூனறும் வேறறுமை கருவியினும் உட னிகழ்ச்சிப பொருளினு நீஙகாது துவேஷ எனறதை துவேஷததினினறு என வும், துவேஷமுடைய மனிதரினின று எனவும், ஐநதாம வேறறுமை ஆறு ம வேறறு மைகளை விரிகக, பேருதவியாற சததருககளினினறுங காபபாறறுவாயு எனபு பொருள கொளவா பேறுடையாசிரியா,

மந்திரம் 7.

கீதம்—வதஸ ரிஷி சேபம்.

२ ३१र २र ३ १ २ ३ १२ ३ १२
7. एह्यूषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्थेतरा गिरः ।
३ १ २ ३ १ २
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருககு 6-16-16

ஏஹ்யூஷு ப்ரவாணி தேऽக்3ந இத்தே2தரா கி3ர꞉ ।
ஏபி4ர்வர்த்3தா4ஸ இந்து3பி4꞉ ॥

அங்வயம.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्था सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்3நே !	அக்கினியே !
एहि	ஏஹி	வருவாயாக
ते	தே	உன பொருட்டு

गिरः	கி₃ர꞉	துதிகளை
इत्था	இத்தா₂	இவ்வாறாக
सु	ஸு	இனிது
ब्रवाणि	ப்₃ரவாணி	சொல்வேன்
(श्रुणु)	(ச்₂ருணு)	கேட்பாயாக
उ इतराः	உ இதரா꞉	இதின் வேறாய துதிகளையும்
(श्रुणु)	(ச்₂ருணு)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	ஏபி₄꞉ இந்து₃பி₄꞉	இச் சோமரசங்களால்
वर्द्धासः	வர்த்₄தா₄ஸ꞉	வளர்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஓ அக்கினியே! நீ வருவாயாக. உன் பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவ்வாறு இனிதாயக் கூறுவேன். இது விருப்பம் எனக். அந்தத் தோத்திரங்களைக் கேட்பாயாக என்பது பொருள். இதரங்கன்னியமானவைகள் அசுரர்களாற் செய்யப்பட்டவைகள். துதிகளைக் கேட்பாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது வேதத்தின் பிராமண பாகம் "அக்கினி இவ்வாறாய துதிகள், அல்லது அசுரர்களுடையவை மற்றைய துதிகள்" எனக் கூறுகின்றது. அஃதன்றியும் வந்த நீ இச்சோமரசங்களால் வளர்வாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கண்ணுவ ரிஷி காண்வம்.

१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
8. आते वत्सो मनो यमत् परमाच्चित् सधस्थात् ।
२ ३ १ २ ३ २
अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-11-7

ஆதே வத்ஸோ மநோ யமத் பரமாச்சித் ஸத₄ஸ்தா₂த் ।
அக்₃நே த்வாம் காமயே கி₃ரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाच्चित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்₃நே!	அக்கினியே!
वत्सः	வத்ஸ꞉	வத்ஸ ரிஷியாகிய யான்
ते	தே	உனது

मनः	𑌮𑌨𑌃	மனத்தை
परमाच्चित्	𑌪𑌰𑌮𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	𑌸𑌧𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍍	விண்ணுலகினின்றும்
आयमत्	𑌆𑌯𑌮𑌤𑍍	இழுத்துக்கொண்டு
गिरा	𑌗𑌿𑌰𑌾	ஸ்தோத்திரத்தால்
त्वां	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உன்னை
कामये	𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇	அன்பு பாராட்டுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—8. இது கண்ணுவ கோத்திரத்தாராகிய வத்ஸரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல.

வத்ஸ, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியாகிய யான், உன்னுடைய மனத்தைத் தேவர்கள் கூடவே யிருக்கின்ற விண்ணுலகினின்றுங் கொண்டு வருகின்றேன் (உனது மனத்தைச்) செலுத்துவிக்கின்றேன் என்பது பொருள். யாது சாதனத்தாலென்னின்? துதியால். பாக்கியுள்ளது பிரத்தியட்சமாய்ப் பண்ணப்பட்டது. அக்கினியே! உன்னை விரும்புகின்றேன் அதாவது உனது மனத்தை என் பாலேயே செலுத்துவிக்கின்றேன். இது பிரார்த்தனையாம். (௮)

மந்திரம் 9.

கீதம்—விசுவாமித்திர வாக்கிரியம்.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १२

9. त्वा मग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।

३ १र २र ३ १२

मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-16.

𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌾𑌦𑌧𑍍𑌯𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌰𑌮𑌨𑍍𑌥𑌤 ।
𑌮𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌨𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌘𑌤𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अथर्वा, त्वां, मूर्ध्नः, विश्वस्य, वाघतः, पुष्करात्, अधि, निरमन्थत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇!	அக்கினியே!
अथर्वा	𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑌾	அதர்வாவெனும் ரிஷி
त्वां	𑌤𑍍𑌵𑌾𑌂	உன்னை,

मूर्धः	மூர்த்த:	தலைமையானதும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகத்தைத்
वाघतः	வாகத:	தாங்குவதுமாகிய
पुष्करात् अधि	புஷ்கராத் அதி	தாமரை யிலைகண்
निरमन्थत	நிரமந்த	கடைந்துண்டாகசினார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—9. இது பரத்துவாசரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல்.

அக்கினியே! அதர்வா, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியானவர், உன்னைத் தாமரையிலையில் தீக்கடைக்கோலினின்றும் உண்டாக்கினர் எவ்வண்ண மாகிய தாமரையிலையிலெனின், தலைபோல மேம்பட்டதில் மற்றும் உல கனைத்தையுந் தாங்குவதில. உண்டாக்கினர், என்பதனோடு கூட்டுக.

"புட்கர பர்ணத்தில, (தாமரையிலையில்) பிரசாபதி, பூமியை வெளி யாக்கினர், அது புட்கர பாணத்தில இனிது விளங்கியது" எனனுஞ் சுருதி யாலெனக.

பூமியும் உலகனைத்திற்கும் ஆதார (நிலைக்கள) வடிவமாம். ஆதலால் தாமரையிலையும எல்லா வுலகிற்கும் ஆதாரமாம. ஈண்டுப புட்கரம், என்ற தால் தாமரையிலை கூறப்படுகிறது.

"அக்கினியே! உன்னை புட்கரத்தின்மேல் என்கிறது புட்கரபாணத்தில கேட்கப்பட்ட இதை யடைந்தது" என்த தைத்திரீயமும இதை வெளியாயக் கூறியிருக்கின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २३ १२ ३१ २ ३१२ ३२
10. अग्ने विवस्व दाभरास्मभ्य मूतये महे ।
३२र २र ३२
देवो ह्यसि नो दृशे ॥ १० ॥

அக்நே விவஸ்வ தாபராஸ்மப்ய மூதயே மஹே ।
தேவோ ஹ்யஸி நோ த்ருஶே ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, अस्मभ्यं, महे, ऊतये, विवस्वत्, आभर,
हि, (त्वं), नः, दृशे, देवः, असि ॥

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
अस्मभ्यम्	அஸ்மப்யம்	எங்களுடைய
महे	மஹே	பெரும்
ऊतये	ஊதயே	பாதுகாப்பிற்கு,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	விண்ணுலகிலினிது வாழச் செய்யும் கருமத்தைத்
आभर	ஆபர	தேடுவாயாக.
हि	ஹி	எக்காரணத்தாலெனின் ?
(त्वं)	(த்வம்)	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
दृशे	த்ருஶே	நேரிற் காணப்பட்ட
देवः	தேவ:	தேவனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய். (ஆதலின்)

சாயண பாடியம்.

அநேக அநுக்கிரமணிகை நூல்களை நன்காராய்ந்து முற்கூறின மந்திரங்களில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுஞ் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேல் வராநின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. ஆரணமாயினும், இம் மந்திரத்திற்கு சந்தம், தேவதை, முன்போலவே வெளிப்படை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும் வேறு நூல்களினின்றுங் காணப்பட்டது.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகங்களிற் சிறப்பாக வசிக்கும் நிமித்தம் (அதற்கு) ஏதுவாகிய கருமத்தைச் சம்பாதிப்பாயாக. யாதுபற்றி யெனின் ? நீ எங்களுடைய தரிசனத்திற்கும் பிரத்தியட்சமா (தேவனா) யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் என்க).

இந்திரன் முதலியோர்கள் எங்களாற் காணப்படாதவர்கள். நீயோ ! காருகபத்தியம் என்பது முதலிய விடத்தில் மிகப் பிரகாசிப்பவனாகிப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகின்றாய். ஆதலின், உன்னை விசேடமாய்ப் பிரார்த்திக்கின்றோம் என்பது கருத்து. (10)

குறிப்பு.—பிரகாசமுடைய அக்கினியே ! நீ விண்ணுலகத்திலிருப்பினும் எங்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகவேண்டும் என்பதைக் கருத்தாய்க் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர் சிலர்.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம் 2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १र ३१२
11. नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।
१२३ १२
अमैरमित्र मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

𑌨𑌮𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨 𑌓𑌜𑌸𑍇 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃।
𑌅𑌮𑍈𑌰𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌯 ॥

அந்வயம்.

(हे देव) अग्ने !, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (त्वं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने !	(𑌹𑍇 𑌦𑍇𑌵) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அக்கினிதேவனே !
कृष्टयः	𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃	மனிதர்கள்
ओजसे	𑌓𑌜𑌸𑍇	ஆற்றலை யடைதற்பொருட்டு
ते	𑌤𑍇	உனக்கு
नमः गृणन्ति	𑌨𑌮𑌃 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤𑌿	வணக்கங் கூறுகின்றார்கள்.
त्वं	𑌤𑍍𑌵𑌂	நீ
अमैः	𑌅𑌮𑍈𑌃	வலிகளால்
अमित्रं	𑌅𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	சத்துருவை
अर्दय	𑌅𑌰𑍍𑌦𑌯	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுக்ஷ்வாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே ! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகின்றார்கள் எதன்பொருட்டெனின் ? பலத்தின்பொருட்டு. யாவர்களெனின் ? எசமா

னர்களான மானுடர்கள். ஆதலின், யானும் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பது பொருள். நீயும் வன்மைகளோடு சத்துருவை யொழிப்பாயாக என்பதாம். (1)

குறிப்பு.—அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சத்துருவையும் நாசஞ் செய்வாயாக எனக்கொள்வர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அநுத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம்.

३१ २ ३१२ ३२३ १ २
12. दूतं वो विश्ववेदसꣳ हव्यवाहममर्त्यम् ।
१२ ३२
यजिष्ठमृञ्जसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

தூதம் வோ விஶ்வவேதஸம் ஹவ்யவாஹமமர்த்யம் ।
யஜிஷ்டம்ருஞ்ஜஸே கிரா ॥

அந்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं,
यजिष्टं, (त्वां), गिरा, ऋञ्जसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	யஜமானோஹம்	வேள்வித் தலைவனாகிய யான்,
दूतं	தூதம்	தூதனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவேதஸம்	அகில தனத்தை அல்லது அறிவை யுடையோனும்
हव्यवाहं	ஹவ்யவாஹம்	அவிகளைத் தாங்குவோனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாத் தன்மையனும்
यजिष्टं	யஜிஷ்டம்	வேட்போரிற் றலைவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
गिरा	கிரா	துதிவடிவ வாக்கால்
ऋञ्जसे	ருஞ்ஜஸே	மிக்க சாதனம் பண்ணுகின்றேன்.

கண்டம்—2, இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! அகில தனமுடையானும், அல்லது அகிலத்தை யறிந்தவனும், தேவர்கட்கு (தேவ வுணவுகளை)த் தாங்குபவனும், சாகாத

தன்மையனும், அதிசயமாய வேடபோனும், தேவர்களுடைய தூதனும் ஆகிய உன்னைத் துதிவடிவ வாக்கால் வளரச் செய்கின்றேன், என்பது பொருள் சாதனம் பண்ணல்—முடிக்குந் தொழில். ஈண்டு "ரிஞ்சதி என்றது மிக்கச் சாதிக்குங் கருமம்" என நிகண்டில் யாஸ்க முனிவர் கூறியுள்ளார். (2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—சிராமம்

१२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
13. उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीर्हविष्कृतः ।
२१र २र
वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-102-13

உப த்வா ஜாமயோ கி₃ரோ தே₃தி₃ஶதீர்ஹவிஷ்க்ருத: ।
வாயோரநீகே அஸ்தி₂ரந் ॥

அந்வயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः,
त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने!	அக்₃நே!	அக்கினியே!
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருத:	எசமானனுடைய
गिर.	கி₃ர:	தோத்திரங்கள்,
जामय (इव)	ஜாமய (இவ)	நினது உடன் பிறந்தாளொப்ப
देदिशतीः	தே₃தி₃ஶதீ:	குணங்களை விளக்குவனவாய்
त्वां उप	த்வாம் உப	உனக்கருகிலிருக்கின்றன.
वायोरनीके	வாயோரநீகே	வாயுவின் பக்கத்தில்
अस्थिरन्	அஸ்தி₂ரந்	நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. பிரயோக ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித் தலைவன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் தோத்திரங்கள், சகோதரிகளைப் போன்று உனது குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துவனவாகி உனக்கருகிலிருக்கின்றன. வாயுவின் சமீபத்திலுள்ளனவாய் சோபனவுமாகி நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—கிராமம் கேயம்.

१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२
14. **उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।**
२ ३ १२ ३ १ २
नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-1-7.

உபத்வாக்நே திவே திவே தோஷாவஸ்தர்தியா வயம் ।
நமோ பரந்த ஏமஸி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
वय	வயம்	நாங்கள்
दिवे दिवे	திவே திவே	நாடோறும்
दोषावस्तः	தோஷாவஸ்த:	இரவு பகல்
धिया	தியா	புத்தியால்
नमो भरन्तः	நமோ பரந்த:	வணக்கஞ் செய்கின்றவர்களாய்
उपत्वा	உபத்வா	உனது சமீபத்தை
एमसि	ஏமஸி	அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுச்சந்த ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம், அக்கினி—தேவதை

அக்கினியே! யாகாநுட்டானஞ் செய்யும் யாங்கள் மதியால் ஒவ்வொரு தினமும் இரவும் பகலும் வணக்கஞ் செய்துகொண்டு உனக்கருகில் வருகின்றோம். (4)

குறிப்பு.—*'தோஷாவஸ்த' என்பதற்கு —தோஷா - இரவில் தன்து பிரகாசத்தால், வஸ்த இருளை மறைக்கின்றது, (நீக்குகின்றது) எதுவோ?! அது தோஷாவஸ்த என்ப பொருட்படுத்தி அக்கினியின் விளிச (அழைக்குஞ்) சொல்லாகக் கொள்வாருமுளர்.*

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாமித்திர சாரபோதம்.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
15. जराबोध तद्विड्ढि विशे विशे यज्ञियाय ।
१ ३ १२ ३ २
स्तोमꣳ रुद्राय दृशीकम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-27-10

ஜராபோத தத்விட்டி விசே விசே யஜ்ஞியாய ।
ஸ்தோமம் ருத்ராய த்ருசீகம் ॥

அந்வயம்.

हे जराबोध! विशे, विशे, यज्ञियाय, तद्, विविड्ढि, यजमानोऽपि, रुद्राय, दृशीकं, स्तोमं, (करोति) ॥

பதவுரை.

हे जराबोध!	ஹே ஜராபோத!	துதியாலுணரத்தக்கோய்!
विशे विशे	விசே விசே	அவ்வவ் வேள்வித் தலைவனாகிய மனிதனின் அனுக்கிரகத்திற்கு
यज्ञियाय	யஜ்ஞியாய	வேள்வி யநுட்டானங் கைகூட
तद्	தத்	அத் தேவாராதனையிற
विविड्ढि	விவிட்டி	புகுவாயாக.
यजमानोऽपि	யஜமாநோऽபி	வேள்வித் தலைவனும
रुद्राय	ருத்ராய	கோரமாய வுனககு (அககினிககு)
दृशीकं	த்ருசீகம்	காணுதறகினிய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	தோத்திரக கோவையைச
(करोति)	(கரோதி)	(செயகினறான)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. சுனசசேபரிஷி. காயததிரி—சநதம். அக்கினி—தேவதை.

தோத்திரததா லறிதற்குரிய அககினியே! அவ்வவ் வேளவிததலைவாக ளாகிய மக்களின அநுககிரகததை முனனிட்டு வேளவியைபபறறிய அநுட்டானங் கைகூடுவதறகுத தேவாராதனை பணணுகினற விடததிற பிரவேசிபபாயாக. வேளவித தலைவனும, கோர வடிவமுள்ள உனககு அழகிய தோததிரததைச செயகினறான, எண்டுச செயகினறான எனபது எஞ்சி நினறது.

என்று யாஸ்க முனிவர், "जरा - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविड्ढि - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोमं रुद्राय दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக்கத்தக்கது" என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—जराबोध, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அக்கினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அநுக்கிரகம் பண்ணும் உருத்திரனது தோத்திரமும் உனக்குத் தெரியும் எனக் கொள்வா, மேனுட்டாசிரியரிற் சிலர்.

அழகிய துதி —அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

१ २ १ २र ३१ २ ३ २३ १ २
16. प्रति त्यं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।
३१ २ ३ १ २
मरुद्भिरग्न आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌯𑌸𑍇 ।
𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨 𑌆 𑌗𑌹𑌿 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्यं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அக்கினியே !
त्यं चारुं	𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌂	அவ் வண்ணமொழுங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿	வேள்வியை யுத்தேசித்து
प्रहूयसे	𑌪𑍍𑌰𑌹𑍂𑌯𑌸𑍇	இனிது அழைக்கப்படுகின்றாய்;
गोपीथाय	𑌗𑍋𑌪𑍀𑌥𑌾𑌯	சோமங் குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	𑌮𑌰𑍁𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	மருத்துக்களோடு
आगहि	𑌆𑌗𑌹𑌿	நீ வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

'த்யத்' என்பது நாமமின்னதென்றுக்குறித்தாகிய 'தத்ம்' என்பதின பரியாயச் சொல,

அககினியே! எவ் வேளவி அஙகக குறைவிலலாததோ, அததகைய அழகிய வேளவியைக குறியாககககொண்டு சோமரசம குடிபபதறகு, நீ ஆதரவோடழைககபபடுகினறாய. ஆதலின இவ வேளவியில நீ தேவாகட குள், ஓா வகைச சிறபபான மருததுககளோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவரும இம மநதிரததிறகு "அத தனமைய அழகிய வேளவியின சோமபானததிறகு அழைககபபடுகினறாய, அவ் வககினியே மருததுககளோடு வருவாயாக" எனறு நிகணடில உரை கூறியுளளாா. (6)

மருததுககள வாயுதேவதைகள.

மநதிரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அலலது பிருகு ரிஷி, வாரவநதி.

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २र

17. **अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।**

३ १ २ ३ १ २

सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருககு 1-27-1.

அஶ்வம் ந த்வா வாரவந்தம் வந்த்யா அக்நிம் நமோபி⁴: ।
ஸம்ராஜம் தமத்⁴வராணாம் ॥

அந்வயம்.

अध्वराणां, सम्राजं, वारवन्तं, अश्वं न, अग्निं, त्वा, नमोभिः, वन्दध्यै, (प्रवृत्ता) ॥

பதவுரை.

अध्वराणां	அத்⁴வராணாம்	வேள்விகட்கு
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	விளஙகிய கருததாவென்னும்,
वारवन्तं	வாரவந்தம்	வாலுளள
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரையைப்போன்ற
अग्निं त्वा	அக்நிம் த்வா	அககினியாமுன்னைத
नमोभिः	நமோபி⁴:	தோததிரஙகளால
वन्दध्यै	வந்த³த்⁴யை	வணஙகுவதறகு
(प्रवृत्ता)	(ப்ரவ்ருத்தா)	(யாம முயற்சிததோம).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—7 சுனச்சேப ரிஷி காயத்திரி—சந்தம் அக்கினி—தேவதை

வேள்விகளின் பிரகாச வடிவ எஜமானனாகிய அக்கினியா முன்னைத் தோத்திரங்களா லிறைஞ்சுவதற்கு யாம் முயற்சித்தோம் அக்கினிக்குவமை :—வாலுள்ள குதிரை என்றது குதிரை, வாலின் மயிர்களால் தன்னைப் பீடிக்கின்ற கொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீக்குமாறு, நீயுஞ் சுவாலைகளால் எங்களுடைய சத்துருக்களை நீக்குவாயாக என்பது பொருள். ஈண்டு முயற்சித்தோம் என்பது எஞ்சியது. (7)

குறிப்பு.—ஈண்டு மூலத்திலுள்ள நகாரம், உவமைப் பொருண்மேனின்றது. மூலத்திலுள்ள வாரவந்தம் என்பதற்கு யுத்தம் பண்ணுகின்ற குதிரை எனக் கொண்டுள்ளார் மேனாட்டாசிரியர்.'

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைத்ரிய ஔருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

३ १ २र ३१ २र
18. **और्वं भृगुवच्छुचिमप्नवानवदाहुवे ।**
३ १ २३१ २
अग्निंं समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-102-4.

ஔர்வப்⁴ருகு³வச்சு²சிமப்நவாநவதா³ஹுவே ।
அக்³நிம் ஸமுத்³ரவாஸஸம் ॥

அங்வயம்.

समुद्र वाससं, शुचिं, अग्निं, और्वं भृगुवत्,
अप्नवानवत्, आहुवे ॥

பதவுரை.

समुद्र वाससं	ஸமுத்³ரவாஸஸம்	கடலில் வசிப்பதும்
शुचि	ஶுசிம்	சுத்தமும் (ஆகிய)
अग्नि	அக்³நிம்	அக்கினியை
और्व भृगुवत्	ஔர்வப்⁴ருகு³வத்	ஔருவ பிருகுரிஷிபோலவும்
अप्नवानवत् ,	அப்நவாநவத்	அப்னவான ரிஷி போலவும்
आहुवे	ஆஹுவே	(யான்) அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கணடம—2. இருககு—8. பிரயோக ரிஷி. காயததிரி—சநதம. அக்கினி—தேவதை.

கடலின நடுவில் வசிககின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுததமாகவும உளள வககினியை ஔருவ பிருகுரிஷிககொபபாகவும, அபனவான ரிஷிக்கொபபாகவும யான அழைககினறேன யான எனறது எஞசி நினறது. (8)

குறிப்பு.—ஈணடுச 'சமுததிரம' எனறதறகு 'அநதரிடசம' எனக்கொள்வாருமுளா. யாஸக முனிவரும அவவாறே யுடனபடடுளளாா.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அததிரி ரிஷி அசங்கம்.

३ १ २ ३ २ २र ३ १ २ ३ १ २
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियंꣳ सचेत मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २
*अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ ९ ॥

இருககு 8-102-22.

അഗ്നിമിന്ധാനോ മനസാ ധിയം സചേത മർത്ത്യഃ ।
അഗ്നിമിന്ധേ വിവസ്വഭിഃ ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	മർത്ത്യഃ	மனிதன்
अग्निं	അഗ്നിം	அககினியை
इन्धानो	ഇന്ധാനോ	வளாததுககொணடு
मनसा	മനസാ	அனபுடையனுய்க
धियं	ധിയം	கருமததைக
सचेत	സചേത	காலததிற செயகினறனே
विवस्वभिः	വിവസ്വഭിഃ	வேடபோகளைககொணடும்
अग्नि	അഗ്നിം	அவவககினியையே
इन्धे	ഇന്ധേ	வளர்க்கினறன.

* अग्निमीधे, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 பிரயோக ரிஷி.

எம் மனிதன் விறகால் அக்கினியை வளர்த்துக்கொண்டு மனதினாலே அன்புடையனாய்க் கருமத்தைக் காலத்திற் செய்கின்றானோ, அவன் வேட்போர்களைக் கொண்டும் அவ் வக்கினியையே வளர்க்கின்றான் என்பதாம். (9)

குறிப்பு—ஈண்டு धियं (தியம்) என்னும் மூல பதத்திற்கு, 'பிரக்ஞை' எனவும், विवस्वसि. (விவஸ்வஸி), என்பதற்கு 'அவிகளால்' எனவும் பொருள் கொள்ளவாருமுளர்.

மந்திரம். 10.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம்.

२ उ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
20. **आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरम् ।**
३२उ ३ १ २ ३ २
परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

ஆதித் ப்ரத்நஸ்ய ரேதஸோ ஜ்யோதி꞉ பஶ்யந்தி வாஸரம் ।
பரோ யதித்⁴யதே தி³வி ॥

அந்வயம்

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य, रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	பரோ திவி	வானுலகின்மேல்
यद्	யத்	எக்காலத்தில்
(अयं)	(அயம்)	(இவ்வக்கினி)
इध्यते	இத்யதே	விளங்குகின்றதோ!
आदित्	ஆதித்	அதன் பின்னரே
प्रत्नस्य	ப்ரத்நஸ்ய	பண்டைக்காலத்தனாகிய
रेतसः	ரேதஸ꞉	செல்வோனுடைய (சூரியனுடைய)
वासरं	வாஸரம்	நியாமகமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதி꞉	பிரகாசத்தைப்
पश्यन्ति	பஶ்யந்தி	(மக்கள்) பார்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அறுதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையணுகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என்னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விகுதி வர 'ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிறறு. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின:' என்றது உதகமுடையானது எனவும பொருளாம். ஈண்டு, உதகம, என்றது வலியால் உதகமுடைய பொருளுககிலககியமாயிற்று. இவ்வாறுல இததன்மை வாயநத இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அலலது, வாசரம, என்றது நாளுமாதலின், நாள் வசிததறகுக் காரண வடிவாய் ஒளிராநின்ற பிரகாசததை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கின்ருர்கள என்பதாம, அலலது 'வாசரம் என்பதில் முழுச சமயோகத்தில இரணடாம வேறறுமை வநதது. வரவே நாள் முழுதும எனபதுமாம. ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அததமனமீறுகப பிரகாசததைப பாாககினறுர்களா, எனபதும ஓர்வகைப் பொருளாம. (ஈண்டுச், செலலுந தனமையணுகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்தைப பார்ககின்றுாகள் என இயைத்துக்கொளக.) (10)

இரண்டாங் கண்டம்

முற்றும.

—

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினூன்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைநது க்ஷிதம்.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २
21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरूतमम् ।
२ ३ २ ३ १२
अच्छा नप्त्रे सहस्वते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌵𑍋 𑌵𑍃𑌧𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌰𑍂𑌤𑌮𑌂 ।
𑌅𑌚𑍍𑌛𑌾 𑌨𑌪𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌵𑌤𑍇 ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), वः अध्वराणां, नप्त्रे, सहस्वते, वृधन्तं, पुरूतमं, अग्निं, अच्छा ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வ:	நீங்கள்
अध्वराणां	அத்வராணாம்	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्त्रे	நப்த்ரே	உறவும,
सहस्वते	ஸஹஸ்வதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதந்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरूतमं	புரூதமம்	மகத்தும (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अच्छा	அச்சா	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8, [illegible] 10. பிரயோக ரிஷி.

கெடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலைகளால் விருத்தி யடைந்ததும, அதிசயமாய மிகுதிப்பட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேட்போர்காள! நீவிர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—'நபத்ரே' 'சகஸ்வதே' என்னும் மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரண்டாம வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்து நின்றமை காண்க.

மற்றும் अध्वराणां = வேள்விகளை, वृधन्तं = வளரச் செய்யும व = உன்னை (அக்கினியை) सहस्वते = புத்திரப்பேற்றிற்கு, अच्छा = அடைய விரும்புகின்றோம, எனப் பொருட்படுத்திக் கொள்வாருமுளர். மேனாட்டாசிரியரிற் சிலருடைய கருத்துமிதுவேயாம்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यंॅसद्विश्वं न्यत्रिणम् ।
३ १ २ २ ३
अग्निर्नो वंॅसते रयिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-28.

அக்நிஸ்திக்மேந ஶோசிஷா யம்ஸத்விஶ்வம் ந்யத்ரிணம் ।
அக்நிர்நோ வம்ஸதே ரயிம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अत्रिणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்கினி
तिग्मेन	𑌤𑌿𑌗𑍍𑌮𑍇𑌨	கூர்மையாகிய
शोचिषा	𑌶𑍋𑌚𑌿𑌷𑌾	ஒளியால்
विश्वं अत्रिणं	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌤𑍍𑌰𑌿𑌣𑌂	எல்லாத துட்டர்களையும்
नियंसत्	𑌨𑌿𑌯𑌂𑌸𑌤𑍍	ஒழிக்குக. (மற்றும)
नः	𑌨𑌃	எங்கட்கு
अग्निः	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	அக்கினி
रयिं	𑌰𑌯𑌿𑌂	திரவியத்தைக்
वंसते	𑌵𑌂𑌸𑌤𑍇	கொடுக்குக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பாரத்துவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய சுடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களை யொழிக்குக, மற்றும அக்கினி எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுக்குக என்பதாம். (2)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'யம்சத்' என்பதிலுள்ள மகர வொற்றில் ஆகாரமிட்டு 'யாசத்' என ஓதுவார் இருக்குப் பாடமுடையார்.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २२
23. अग्ने मृड महाँ अस्य आ देवयुं जनम् ।
३१ २ ३ २ ३१ २
इयेथ बर्हि रासदम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-9-1.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍃𑌡 𑌮𑌹𑌾𑌂 𑌅𑌸𑍍𑌯 𑌆 𑌦𑍇𑌵𑌯𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌮𑍍 ।
𑌇𑌯𑍇𑌥 𑌬𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌰𑌾𑌸𑌦𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयु, जनं,
बर्हिः, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ഹേ അഗ്നേ!	அக்கினியே!
मृड	മൃഡ	நலஞ் செய்வாயாக
(यः त्वं)	(യഃ ത്വം)	(எந்த நீ)
अयः	അയഃ	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	ദേവയും	தேவர்களை விரும்பும்
जनं	ജനം	தலைவனது
बर्हिः	ബർഹിഃ	தருப்பை யாசனத்தில்
आसदं	ആസദം	இருப்பதற்கு
आ इयेथ	ആ ഇയേഥ	வந்துகொண்டிருக்கின்றவனுமாகு வீனு,
(स· त्वं)	(സഃ ത്വം)	(அந்த நீ)
महान् (असि)	മഹാന് (അസി)	பெரியோனாயிருக்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், நீ எவ் வண்ணத்தன் எனின்? நடந்துகொண்டிருக்குஞ் செயலையுடையவன். அதாவது'—தேவர்களைப் (பூசிக்க) விரும்புகின்ற எசமானனுடைய வேள்வியின்பாலுள்ள தருப்பையின் (ஆசனத்தின்) மீது உட்காருவதற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற அத் தன்மையன் நீ (என மேலே கூட்டிக்கொள்க) (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—இரக்ஷோகனம்.

२ ३ १ २ ३ १ २३ १ २ ३ २
24. अग्ने रक्षाणो अंहसः *प्रति स्म देव रीषतः ।
१ २ ३१ २
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-51-13.

അഗ്നേ രക്ഷാണോ അംഹസഃ പ്രതി ഷ്മ ദേവ രீഷതഃ ।
തപിഷ്ഠൈരജരോ ദഹ ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, नः, अंहसः, रक्षा, (हे) देव, अजरः (त्वं)
रीषतः तपिष्ठैः, प्रतिदहस्व ॥

* प्रति , ... [illegible]

பதவுரை.

अग्ने!	அக்னே!	அக்கினியே!
नः	நஃ	எங்களை
अंहसः	அம்ஹஸஃ	பாவத்தினின்றும்
रक्षा	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
हे देव!	ஹே தேவ!	பிரகாசிப்போய்!
अजरः (त्वं)	அஜரஃ (த்வம்)	மூப்புத்தன்மையற்ற நீ
रीषतः	ரீஷதஃ	துன்புறுத்துவோர்களை
तपिष्ठैः	தபிஷ்டைஃ	காயும் கிரணங்களால்
प्रतिदहस्म	ப்ரதிதஹஸ்ம	சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிஷ்டரிஷி. சந்தம்—காயத்திரி. அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அஃதன்றியும், விளங்குவோய்! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுத்துஞ் சத்துருக்களை மிகத் தகிக்குஞ் சுவாலைகளால் நீறுக்குவாயாக.

'ரக்ஷ' என்பது கீதபாடத்தால் 'ரக்ஷா' என நீண்டது 'ரீஷதஃ' என்பது மங்ஙனமே காண்க (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'அஜரஃ' என்னும் மூலபதத்திற்கு, ஜரா—துதி அஃதிலார் அஜரஃ அதாவது:—துதிக்காத சத்துருக்களை எனச், சத்துருக்கட்கு விசேடணமாக்கிக் கொள்வாருமுளர். மேனுட்டாசிரியர் கருத்து மிது.

ஈண்டு 'பிரதி தஹஸ்ம' என்பதிலுள்ள 'ஸ்ம' என்பதை கீதபாடத்தில் 'பிரதிஷ்ம' என, ஷகாரமாக்கி இருக்கோதுவார் கொள்வர். 'रीषतः' என்பதற்குக் கொலையினின்றுங் காப்பாற்றுவாயாக, என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—இரக்ஷோக்னம்.

१ २ ३ १ २र २र १ २ १२
25. अग्ने *युङ्क्ष्वा हि ये तवाश्वासो देवसाधवः ।
२३ १२ ३ १२
अरं *वहन्त्याशवः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-43.

அக்னே யுங்க்ஷ்வா ஹி யே தவாஶ்வாஸோ தேவஸாதவஃ ।
அரம் வஹந்த்யாஶவஃ ॥

* इङ्क्ष्वा, * वहन्ति मन्यव., என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे देव अग्ने !, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वासः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युङ्क्ष्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने !	ஹெ தெவ அக்நெ !	அககினிதேவனே !
ये	யெ	எவைகள
साधव,	ஸாதவஃ	பழககபபடடவைகளும
आशव,	ஆஶவஃ	விரைவிற செலபவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वास,	அஶ்வாஸஃ	(அததனமைய) குதிரைகள
(त्वदीयं रथं)	(த்வதீயம் ரதம்)	நினது இரததததைப
अर वहन्ति	அரம் வஹந்தி	போதுமாறு இழுககததககனவாம.
तान्	தாந்	(ஆதலின) அக குதிரைகளைப
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	(இரததததில) பூடடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருககு—5. பரததுவாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அககினிதேவனே! அக குதிரைகளை யிரததததிற் பூட்டுவாயாக. எக குதிரைகளை யெனின? உனனுடைய குதிரைகளுட பழககபபடடவைகளையே அலலது, நறகுணமுடையவைகளும விரைவிற செலபவைகளுமானவைகளை. என மேறகூடடுக. அவைகளே வேண்டுமாறு உனது இரததததை யிழுககததககனவாமாதலின 'ணடு 'யும க்ஷ்வா' எனனும மூலபதததில இடையிலுளள மகரவொறறை விலககி 'யுக்ஷ்வா' என, இருககு தைததிரீய, மோதுபவர்கள பாடங கொளவாகள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—வைசுவமானசம.

१ २ ३१ २ ३ २
26. नित्वानक्ष्य विश्पते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।
३ १२
सुवीर मग्न आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* दव धीमाह, எனபது இருககு.

நி த்வா நக்ஷ்ய விச்பதே த்யுமந்தம் தீமஹே வயம் ।
ஸுவீரம் அக்ந ஆஹுத ॥

அந்வயம்

नक्ष्य, विश्पते, आहुत, हे अग्ने, द्युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நக்ஷ்ய	எக்காலும் அடையத்தக்கவனும்
விச்பதே	பிரஜைகளுக்குத் தலைவனும்
ஆஹுத	அழைக்கப்பட்டவனும் (ஆகிய)
ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடையவனும்
ஸுவீரம்	மங்கலந்தருபவனும் (ஆகிய)
த்வா	உன்னை
வயம்	நாங்கள்
நிதீமஹே	பிரதிட்டை பண்ணுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

ம—3. இருக்கு—6. வசிட்டரிஷி

எப்போதும் அடையத்தக்கோனும், பிரஜைகட்குப் பதியும், வேள்வித் ர்க ளென்னவர்களாலும் அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய அக்கினியே! சமுடையானும், தோத்திரம் பண்ணுவார்க்கு நலந்தருவானுமாகிய ன் யாங்கள் நிலை நிறுத்துகின்றோம் என்பதாம். (6)

குறிப்பு.—நிறுத்துகின்றோம் என்பது நிறுத்தினோம் என்பதன் மேற்று. த்தேட்பாலது செயற்பாலது என்பதின் மேற்று. 'தகு பொருளில் உட ம் கருமச்செயலுடையது, 'நக்ஷதி' என்னும் வடமொழிப் பகுதி எனக் கூறு நிகண்டு 'सुवीर' என்றதற்கு மிகவீரமுடைய என்பார் மேனாட்டுக் கவிஞர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—ஆரேஷயம்.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३ २
27. अग्निर्मूर्द्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।
३ १ २र
अपाꣳ रेताꣳसि जिन्वति ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-44-6.

அக்³நிர்மூர்தா⁴ தி³வ: ககுத்பதி: ப்ருதி²வ்யா அயம் ।
அபாம் ரேதாம்ஸி ஜிந்வதி ॥

அந்வயம்.

मूर्द्धा, दिवः, ककुत्, पृथिव्याः, पतिः, अयं, अग्निः, अपां, रेतांसि, जिन्वति ॥

பதவுரை.

मूर्द्धा	மூர்தா⁴	தலைமையானதும்,
दिवः	தி³வ:	விண்ணுலகினும்
ककुत्	ககுத்	உயர்ந்ததும்,
पृथिव्याः	ப்ருதி²வ்யா:	பூமிக்கு
पतिः	பதி:	இறையுமாகிய
अयं अग्नि.	அயம் அக்³நி:	இவ்வக்கினி
अपां रेतांसि	அபாம் ரேதாம்ஸி	தாபர சங்கமங்களைக்
जिन्वति	ஜிந்வதி	களிப்படைவிக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. விரூப ரிஷி.

தேவர்களுட் சிறந்ததும், விண்ணுலகினு முயர்ந்ததும், பூமிக்குப் பதியானதுமாகிய இவ்வக்கினி, தாபர சங்கமமான பிராணிகளை இன்புறச் செய்விக்கின்றது என்பதாம். (7)

குறிப்பு.—'अपा रेतासि' என்பதற்கு, வான்மழையால், என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சோபம்.

३२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २३१र २र
28. इममूषु *त्वमसाकं *सनिं गायत्रं नव्यांसम् ।
१ २ ३२३ १
अग्ने देवेषु प्र वोचः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-27-4.

இமமூ ஷு த்வமஸ்மாகம் ஸநிம் கா³யத்ரம் நவ்யாம்ஸம் ।
அக்³நே தே³வேஷு ப்ர வோச: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,

गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने त्वं!	ஹே அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எமது
इमं	இமம்	இவ் வநுட்டானத்தையும்,
सनिं	ஸநிம்	அவி கொடுத்தலையும்,
नव्यांसं	நவ்யாம்ஸம்	மிகப்புதிய
गायत्र	காயத்ரம்	துதிவாக்கையும்
देवेषु	தேவேஷு	தேவர்களிடத்தில்
प्रवोचः	ப்ரவோச:	எனக்கு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நீ எம் எதிரில் அநுட்டிப்பதாய அவிகொடுத்தலையும், மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாக்குகளையும், தேவர்கட்கு முன் வெளிப்படையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அக்கினியே! முனிவோர்களால் செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத்திரத்தையும், நாங்கள் புரோடாச முதலியவைகளை கொடுப்பதையும், தேவர்கட்கு எனக்கு தெரிவிப்பாயாக. (எனக் கொள்வாருமுளர்)

மந்திரம் 9.

கீதம்—கோபவனம்.

१ २ ३१२ ३१ २र
29. *तं त्वा गोपवनो गिरा जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः ।
१ २ ३ १२
स पावक श्रुधी हवम् ॥ ९ ॥

தம் த்வா கோபவநோ கிரா ஜநிஷ்டதக்நே அங்கிர: ।
ஸ பாவக ச்ருதீ ஹவம் ॥

---

* यं त्वा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने!, गोपवनः, तं त्वा, गिरा, जनिष्ठत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं श्रुधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
गोपवनः	கோபவநः	கோபவன ரிஷி.
तं त्वा	தம் த்வா	அத்தகைய உன்னை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
जनिष्ठत्	ஜநிஷ்டத்	உண்டாக்குகின்றார்.
पावक!	பாவக!	சுத்தப்படுத்துவோய்!
अङ्गिरः	அங்கிரः	எவ்விடத்தும் செல்வோய்! நீ
स हवं	ஸ ஹவம்	அந்த துதியைக்
श्रुधी	ச்ருதீ	கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

அக்கினியே! உன்னை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளர்க்கின்றார், "துதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் வளர்கின்றார்கள்", (என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இது கொண்டு துதியால் தெய்வத்தன்மை வளர்கின்றமை காண்க) அத்தன்மைய அக்கினியே! எங்கும் செல்வோய்! அல்லது, அங்கிரசர் புத்திர! பரிசுத்தப்படுத்துவோய்! நீ கோபவன ரிஷி கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக. (9)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'अङ्गिर.' என்பதற்குச் சாடராக்கினி யென்ப பொருள் கொள்வாருமுளர். வேறுபட்டார் கருத்து மிது.

மந்திரம் 10.

ரிஷி—சூரியவர்ச்சா அல்லது வசுரோசி ரிஷி

२३ १२ ३ २३ २३ १ २
30. परिवाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यक्रमीत् ।
२३१ २ ३ १ २
दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருக்கு 4-15-3

பரிவாஜபதி: கவிரக்நிர்ஹவ்யாந்யக்ரமீத் ।
ததத்ரத்நாநி தாசுஷே ॥

அநவயம

वाजपति , कवि , अग्नि., दाशुषे, रत्नानि,
दधत्, हव्यानि, पर्य्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

वाजपतिः	வாஜபதி꞉	அனனததிறகிறைறவனும
कविः	கவி꞉	நீணமதியுடையனுமாகிய
अग्निः	அக்நி꞉	அககினிதேவன
दाशुषे	தாஶுஷே	அவி கொடுபபவனுககுத
रत्नानि	ரத்நாநி	திரவியஙகளைக
दधत्	தயத்	கொடுபபவனாய
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளைப
पर्यक्रमीत्	பர்யக்ரமீத்	பரவசசெயகினறுன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம —3. இருககு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அனனஙகட்கிறைறவனுகவும (பாதுகாபபோனுகவும) ஈணடு "அன்ன பதி, கவி, எனபதிது" என வேதபாகை கூறுகினறது. எலலையிலாப பாரவையனும, அலலது நுணணறிவோனும, அவியைககொடுககும வேள்வித தலைவனுககுச சிறநத தனததைத தருவோனுமாகிய அககினிதேவன, அவிகளை யாணடும வியாபிககச செயகினறுன. ஈணடுப பரவச செயதல் அனுபபுதலாம. (10)

மந்திரம் 11.

கீதம—சூரியவாசச (அலலது,) வசுரோசி ரிஷி சூரியம.

२३ २ ३१२ ३१ २ ३१२
31. **उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।**
३ १ २२३ १२
दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருககு 1-50-1.

உது த்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவ꞉ ।
த்ருஶே விஶ்வாய ஸூர்யம் ॥

அநவயம.

केतवः, त्यम् , जातवेदसं, देवं, सूर्य, विश्वाय,
दृशे, उद्वहन्ति ॥

பதவுரை.

केतवः	கேதவ꞉	கிரணங்கள் அல்லது பரிகள்
त्यं	த்யம்	பிரசித்தியானவனும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	தோன்றிய வறிவையும் தனத்தையு முடையவனும்
देवं	தேவம்	பிரகாசனும் (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
विश्वाय दृशे	விஶ்வாய த்ருஶே	உலகெலாங் காணுதற்கு
उद्वहन्ति	உத்வஹந்தி	மேலே தாங்குகின்றன (வெளிக் கொண்டுவருகின்றன)

சாயண பாஷ்யம்.

இம் மந்திரம் சௌரி ஆக்கினேயம் என்னுங் குறிப்புப் பகுபதம், குடையர்கள் போகின்றார்கள், பிராணிகளைத் தாங்குகின்றது, என்பது போற் காண்க. இலக்கணையால் அக்கினியினுடைய தென்பது கருத்து.

கண்டம்—3 இருக்கு—11 கண்ணுவ ரிஷி

மிக விளக்குவனவாய சூரியனுடைய குதிரைகள், அல்லது கிரணங்கள் அனைத்தையும் ஏவுகின்ற சூரியனை மேலே தாங்குகின்றன. ‘उद्वहन्ति’ என்றதில் ‘उद्’ என்பது அசைச்சொல். எது நிமித்தந் தாங்குகின்றனவென்னின்? புவனங்களெல்லாங் காண்பதன் பொருட்டு. அதாவது:—எவ்வாறனற்றுச் சனங்களெல்லாருஞ் சூரியனைக் காண்பார்களோ அவ்வாறே மேலே தாங்குகின்றன என்பதாம். எவ் வண்ணமாகிய சூரியனை யெனின்? பிரசித்தியா யுள்ளவனை. மற்றும், தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்தோனை, அல்லது தோற்றமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகின்றன, என்பதோடு மேற்கூட்டிக் கொள்க.) இவ்வாறே நிருத்தமுங் கூறுகின்றது.

சௌரி—சூரியனைத் தேவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம்—வசுரோசி ரிஷி, காவம்.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २

32. कवि मग्नि मुपस्तुहि सत्यधर्माण मध्वरे ।

३१२ ३ १२

देव ममीव चातनम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-12-7.

கவி மக்நி முபஸ்துஹி ஸத்யதர்மாண மத்வரே ।

தேவ மமீவ சாதநம் ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोतृसङ्घ!), अध्वरे, सत्यधर्माणं, कविं, अमीव चातनं,
देवं, अग्निं, उपस्तुहि ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतृसङ्घ!)	(ஹே ஸ்தோத்ருஸங்க!)	(துதிப்போர் கூட்டமே! நீவிர்)
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
सत्यधर्माणं	ஸத்யதர்மாணம்	சத்திய தருமமுடையதும்
कविं	கவிம்	நுண்மதியுடையதும்
अमीवचातनं	அமீவசாதநம்	துன்புறுத்துபவைகளைக் கெடுப்பதும்
देवं	தேவம்	பிரகாசமானதும் (ஆகிய)
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
उपस्तुहि	உபஸ்துஹி	தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேதாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழகத்தோர்காள்! (நீவிர்) இவ் வேள்வியில் அக்கினியை யடைந்து துதிப்பீர்களாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? பேரறிவுடைய அங்கியை என்க. மற்றும் சத்திய வாக்காகிய தருமத்தோடு கூடியதை, விளங்குவதை, மற்றுந், துன்பஞ் செய்பவைகளை, அல்லது சத்துருக்களை நாசமாக்குவதை. (துதிப்பீர்களாக எனபதனோடு மேலே கூட்டுக) (12)

மந்திரம் 13.

கீதம்—பாராவதி ரிஷி காசீதம், காபீதம், அல்லது சுமந்தம்.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
33. शं नो देवी रभिष्टये शं नो *भवन्तु पीतये ।
२उ ३ १ २
शं नो रभिस्रवन्तु नः॥ १३ ॥

இருக்கு 10-9-4.

ஶம் நோ தேவீ ரபிஷ்டயே ஶம் நோ பவந்து பீதயே ।
ஶம் நோ ரபிஸ்ரவந்து ந: ॥

அந்வயம்.

नः देवीः, शं, भवन्तु, अभिष्टये, भवन्तु, नः पीतये,
शं भवन्तु, यः, कुर्वन्तु, नः अभिश्रवन्तु ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எங்கட்கு
देवीः	தெவீஃ	தண்ணீரான தேவிகள்
शं भवन्तु	ஶம் ஭வந்து	நலமாவார்களாக.
अभिष्टये	அபிஷ்டயெ	இட்டமாம வேளவிக்கு
भवन्तु	஭வந்து	அநுகூலத்தர்களாகுக.
नः पीतये	நஃ பீதயெ	நாங்கள் அருந்துவதற்கு
शं भवन्तु	ஶம் ஭வந்து	இனியவாகளாகுக.
य·	யஃ	எத தகைய தோடநிவிருததியை யுஞ
(कुर्वन्तु)	(குர்வந்து)	செய்வாகளாக (நீக்குவார்களாக)
नः	நஃ	எமது
अभिस्रवन्तु	அபிஸ்ரவந்து	(உடல)மேல் தெளிப்பவாகளாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—13. சிநதுதத்துவீபா அல்லது அமபரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னும் தேவிகள் எங்கட்குப் பாவநிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங் களை யுண்டாக்குவார்களாக. எமது வேளவியினபொருட்டு அனுகூலஞ் செய் வாகளாக வேளவியின அஙகமாவாகளாக எனபது பொருள. மறறும, யாம அருநதுதறபொருட்டு இனிமை யுடையாகளாக. அவவாறே, உணடா கிய வியாதியைத தணிததலையும, உண்டாகாத வியாதிகளை வராது விலககு தலையுஞ செயவாகளாக. மறறும எஙகளமேற புரோடசிபப (தெளிபப) வாகளாகுக எனபதாம. (13)

மந்திரம் 14.

கீதம—கௌராஙகிரச கதம ரிஷி மஞசயம.

१ २ ३१ २र ३ १ २
34. कस्य नूनं परीणसि धियो जिन्वसि सत्पते ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருககு 8-84-7.

கஸ்ய நூநம் பரீணஸி தியொ ஜிந்வஸி ஸத்பதெ ।
கொஷாதா யஸ்ய தெ கிரஃ ॥

அநவயம்

सत्पते !, नूनं, कस्य !, परीणसि, धियः, जिन्वसि,
यस्य, ते गिरः, गोषाता ॥

பதவுரை.

सत्पते !	ஸத்பதே !	நல்லோர்கட்கு நாதனாகிய அக்கினியே !
नूनं	நூநம்	இப்பொழுது
कस्य ?	கஸ்ய ?	எவருடைய ?
परीणसि	பரீணஸி	வேள்வியில்
धियः	தியஃ	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிந்வஸி	விரும்புவாய்,
ते गिरः	தே கிரஃ	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	கோஷாதா	பசுலாபத்திற்காமோ, (அவர் கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனா ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ இப்பொழுது எவ்விதமாகிய மனிதருடைய வேள்வியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற் சோதக்க விரும்புவா யெனின்? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவின் லாபத்திற்கு உண்மையினுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விரும்புவா யென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கட்கிப்போது பசுவினிடத்து இச்சை யுண்டாகின்றது.

அல்லது உம் அக்கினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விரும்புவாய்? எவருடைய கருமங்களையும் விரும்பமாட்டா யென்பது பொருள். எங்களுடைய கருமங்களையே விரும்புவாய் என்பது கருத்து எனக் கொள்ளினுமமையும். (14)

குறிப்பு—ஈண்டு ‘परीणसि’ எனவும், ‘सत्पते’ எனவும், கீதமோதுவார் கொள்வர். ‘परीगस.’ எனவும், ‘दंपते’ எனவும், இருக்கோதுவார் கொள்வர்.

ஈண்டு அக்கினியே! எவருடைய மனதிற்குச் சுகங் கொடுப்பாய்? யாருடைய வாக்கு வேள்வியிற் றுதிப்பதாமோ, அவருக்கு என்றனர் மேனாட்டாசிரியர்

மூன்றாங் கண்டம்

முற்றும்.

குறிப்பு—இக்கண்டத்தில் ஆங்கிலேயப் பதிப்பில் மந்திரங்கள் 15 எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் 13 ம் மந்திரத்தையே இரண்டு மந்திரங்களாக்கிய பதினைந்தெனக்கொண்டிருப்பதன்றி மந்திரத்தில் மிகுதி குறைவு இன்று.

நான்காம் கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

'எக்ஞமெக்ஞம்' என்றற்றொடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது:—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் 'பிருகதீ' சந்தங்களை யுடையன. பின்னாக கூறும் மூன்று மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள் அக்கினியைத் தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன:—4-ம கண்டத்தில, 8-ம மந்திரம இந்திரனைத் தேவதையாக வுடையது. 6-ம கண்டத்தில 2-ம மந்திரம, பிரமணபதி, எனபதோா தேவதையை யுடையது. 6-ம கண்டத்தில 3-ம மந்திரம், பசுககட்டும யூபத்தினறுதி. ஏனைய தோத்திரங்கள அக்கினியின் றுதிகளே.

'आग्नेया' எனனும பகுபதக குறிப்புப் பெயா 'பிராணி' எனனும் நியாயத்தால என முன 3-ம கண்டம, 11-ம் மந்திரத்திறகு உரை கூறுங்கால் கூறப்பட்டது. அப்போதப்போது முன்போல இருடிகள கூறபபடுவாாகள. (சாயணுசாரியருகிய என்னுல எனபது எஞ்சி நினறது)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம—பரத்துவாச ரிஷி, உபஹுவம, சிரெஷ்டகவம, யகஞாயகஞியம.

३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १२
35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।
१ २ ३२ ३१२ ३ १२ ३ २ ३१ २ २
प्रप्र वय ममृतं ——— प्रियं मित्रं न शंसिषम् ॥ १ ॥

இருககு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வொ அக்நயெ கிரா கிரா ச தக்ஷஸெ ।
ப்ரப்ர வய மம்ருதம் ஜாதவெதஸம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतारः), वः, यज्ञा यज्ञा, दक्षसे, अग्नये, गिरा गिरा, (स्तोत्रं कुरुत वयं, (अपि) जातवेदसं, अमृतं, मित्रं न प्रियं (तं) प्रप्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹே ஸ்தோதாரः !)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வः	நீங்கள்
यज्ञा यज्ञा	யஜ்ஞா யஜ்ஞா	எல்லா வேள்விகளிலும்
दक्षसे	தக்ஷஸே	வளர்தற்பொருட்டு
गिरा गिरा	கிரா கிரா	தோத்திரமாகிய வாக்கால்
(स्तोत्रं कुरुत)	(ஸ்தோத்ரம் குருத)	(துதி செய்வீர்களாக)
वयं (अपि)	வயம் (அபி)	நாங்களும்
———•	ஜாதவேதஸம்	உண்டாகிய பொருள்களையு முணர்வுகளையு முடையதும்,
अमृतं	அம்ருதம்	இறவாததும்,
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனை யொத்ததும்
प्रियं	ப்ரியம்	அநுகூலத்ததுமாகிய
तं	தம்	அதை (அவ்வக்கினியை)
प्रप्रशंसिषं	ப்ரப்ரஶம்ஸிஷம்	இனிது போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சம்யு ரிஷி.

ஏத்துவோர்களே! நீங்கள் வேள்விகளனைத்திலும் தழைத்தோங்குதற்கு, அக்கினியின்பொருட்டுத் தோத்திரமாகிய வாக்கியத்தால் துதி செய்வீர்களாக. ஈண்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்றது எஞ்சி நின்றது. 'गिराच' என்பதிலுள்ள சகாரம். (உம்மை) மாற்றுப் பொருள் முறை. அதாவது, 'व,' நாங்கள் என்பதோடு கூட்டத்தக்கதாயிற்று. இவ்வாறு வழி நாங்களும், என்றாயிற்று. ஆகவே நீங்களும் தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக, நாங்களும் அவ் வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம் என முடிந்தது. எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? சாதலற்றதை, தோன்றும்பொருள்களை யுணர்வதை, அல்லது உளதாகிய மெய்யறிவுடையதை, அல்லது தோன்றிய தனமுடையதை, மற்றும் மித்திரனைப்போன்றதை, அநுகூலமானதைப் போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற்கூட்டிக்கொள்க. ஈண்டு 'प्र' என்பது இரட்டித்தது மந்திரபாதம் முடிவதற்காம் 'शंसिषं' என்னும் ஒருமை திரிந்து பன்மையாயிற்று 'प्रशंसाम.' என அதாவது துதிக்கின்றேன் என்றது துதிக்கின்றோம் என்றாயிற்று. அல்லது, நீ, என்றது. நாங்கள், என்

றுயிற்று ஆகவே அக்கினியைப் பயனிலையாக்கி வினைச்சொற் கொண்டு 'வளர்த்தற் பொருட்டு' என்பதை வளரும் வினையாக்கிச் செயப்படுபொருள் குன்றியதெனக் கொண்டு, உம்மையை ஏல, எனக் கொள்ளுங்கால், நண்ப! நீ வேள்வியின்கண் இவ் வக்கினியைத் தோத்திரத்தால் வளர்ப்பாயேல், நாங்களும் இறவாத தன்மை முதலிய குணம் வாய்ந்த அவ் வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம், என்பது பொருளாம் இதுவும் அதற்கொவ்வு மெனக. (1)

மந்திரம் 2.

கீதம்—காத்தயசம்.

१ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २

36. पाहि नो अग्न एकया पाह्यु३त द्वितीयया ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २

पाहि गीर्भि स्तिसृभि रूर्जांपते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருக்கு 8-60-8.

பாஹி நோ அக்ந ஏகயா பாஹ்யுத த்விதீயயா ।

பாஹி கீர்பி ஸ்திஸ்ருபி ரூர்ஜாம்பதே பாஹி சதஸ்ரு[பிர்வஸோ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जांपते!

तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! न.	ஹே அக்நே! நஃ	அக்கினியே! எங்களை
एकया	ஏகயா	ஒருவாக்கால்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
उत द्वितीयया	உத த்விதீயயா	மற்றும், இரண்டாம் வாக்கால்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
हे ऊर्जांपते!	ஹே ஊர்ஜாம்பதே!	அன்னங்கட்கு இறையே!
तिसृभि. गीर्भिः	திஸ்ருபிஃ கீர்பிஃ	மூன்று வாக்குகளால்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
वसो!	வஸோ!	அக்கினியே!
चतसृभिः	சதஸ்ருபிஃ	நான்கு வாக்குகளால்
पाहि	பாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம.

அககினியே! நீ எஙகளை ஒரு வாககெனனும இருககுவேத வாககாற காபபாறறுவாயாக மறறும, இரணடு வாககுகளாகிய இருககாற (மநதிரத தால) காபபாறறுவாயாக மூனறு வாககுகளான தோததிரஙகளாற பரி பாலிபபாயாக அனனஙகட கிறைவ! அககினியே! நானகு வாககுகளாற் (துதிகளாற) காபபாறறுவாயாக எனபதாம

குறிபபுரை.

ஒனறால அதாவது —கசுர முதறகொணடு மகர மீறுயுள்ள 25 எழுத துககள முதலிய வடிவததால எனபதாம. அலலது அககரபபோடம (எழுத துககடகுக காரணமாகிய வணுவொலி) எனபதனுற் காபபாறறுவாயாக. மற றும இரணடாவதால (அதாவது) யசுா இலககணததோடு கூடியதால, ய, ர, ல, வ, எனனும எழுததுககள மிகுதிபபாடடால, பதபபோடமாகிய வாககால எஙகளைப பாதுகாபபாயாக ஆறறலுககு அலலது அன்னததிறகு இறைவ! இருககு, யசுா, சாமம எனனு மிலககணததோடு கூடிய மநதிரஙக ளாய மூமமை ஒலி வகையால स, ष, स, ह, எனனு மககரஙகளை மிகுதியாகக கொணட பதஙகளால அலலது வாககியப போட வடிவாகிய வாககுகளால, எஙகளை யிரடசிபபாயாக காருகபததிய அககினியே! நானகால இருககு, யசுா, சாம, இலககண மநதிரஙகளான உயிரெழுததுகள மிகுநதுளள இருககால, அலலது அகணட வாககியமாகிய போட வடிவ வாககால, எங களைப பரிபாலிபபாயாக நாஙகள செயத இவ விலககணஙகளோடு கூடிய தோததிரங்களைக கேடடு, எஙகளை யினிது பாதுகாபபாயாக எனபது உடகிடை.

அஃதனறியும் ஒனறால்—இருக்கால். இரண்டால—யசுரால். மூன்றால் இருககு யசுா சாமஙகளால எனவும, நானகால—இருககு, யசுர், சாம, இலக கண, முதலியவைகளோடு கூடியதால எனவும,

பரிசம், சிறுபரிசம, அண்ணுபபு, சிறறணுப்பு எனனும பெயர்க ளுளள ககர முதல மகரவீறு ஐநது வருககஙகளான 25 அககரஙகள, ய, ர, ல, வ எனபவைகள, स, ष, स, ह, எனபவைகள, உயிரெழுததுககளுள மிகல, குறைதல பறறி நால வகையாயக கூறியுளளன எனவும,

அக்கரபபோடம, பதபபோடம, வாககியபபோடம, எனபவைகளையே நான்கு வகையாயக கொணடுளளது என உரை கூறுவாருமுளா. (2)

குறிப்பு —'वसो.' எனபதறகுத் தனமுளள அககினியே! எனபா மேனுட்டு ஆங்கிலக கவிஞா.

மந்திரம் 3.

கிந்தம்—பரத்துவாச ரிஷி பிரச்சிரி

३१२ ३१२ ३१२ ३१२
37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।
३१२ ३१२ ३१२
भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-48-7.

ப்ருஹத்பிரக்நே அர்சிர்பி: ஶுக்ரேண தேவ ஶோசிஷா ।
பரத்வாஜே ஸமிதாநோ யவிஷ்ட ரேவத்பாவக தீதிஹி ॥

அந்வயம்

हे देव!, यविष्ठ!, पावक!, अग्ने!, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे, समिधानः, त्वं, बृहद्भिः, अर्चिभिः, रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை

हे देव!	ஹே தேவ!	ஈகை முதலிய குணங்களையுடையோய்!
यविष्ठ!	யவிஷ்ட!	கட்டிளமையோய்!
पावक!	பாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
शुक्रेण	ஶுக்ரேண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஶோசிஷா	ஒளியால்
भरद्वाजे	பரத்வாஜே	பரத்துவாசரென்னும் எனது சகோதரரிடத்து
समिधानः	ஸமிதாந:	இனிது விளங்குபவனாகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भिः अर्चिभिः	ப்ருஹத்பி: அர்சிர்பி:	பெரும்பிரகாசங்களால்
(नः)	(ந:)	எனக்காகத்
रेवत्	ரேவத்	தனமுடையானாய
(यथास्यात् तथा)	(யதாஸ்யாத் ததா)	உள்ளவாறு
दीदिहि	தீதிஹி	விளங்குவாயாக.

சாயணபாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3 சம்யு அல்லது திருணபாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணங்களையுடையோய்! இளமையோய்! சுத்தப் படுத்துவோய்! அக்கினியே! தெளிந்த பிரகாசத்தால், பரத்துவாசா என்னும் எனது சகோதரிடத்தில் பேரொளியால் இனிது [illegible]

* [illegible] என்பது இருக்கு.

ஜாகி எனக்குத் திரவியமுடையதாந் தன்மை யெவ்வாறுமோ? அவ்வாறே விளங்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

மற்றும் 'रेवत् पावक' எனக் கீதம் பாடுவோரும், 'रेवन्न शुक्र दीदिहि द्युमत् पावक' என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (3)

குறிப்பு—ஈண்டுத் தனமெனறது வேள்விக்கட்செல்லாமோர் தனமாகிய ஆவை, சமயு, எனபவர் பரதவாச ரிஷிக்கு ஒத்ததோராசிரமத்தராதலின் சகோதரராவர், உண்மையில் உடன்பிறந்தாரல்லர் என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—உரோராங்கிசருடையது.

१ २ ३ १ २ ३१२

38. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।

३ २ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १

यन्तारो ये मघवानो *जनानामूर्वं दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-16-7.

த்வே அக்நே ஸ்வாஹுத ப்ரியாஸ: ஸந்து ஸூரய: ।
யந்தாரோ யே மகவாநோ ஜநாநாமூர்வம் தயந்த கோநாம் ॥

அந்வயம்.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मघवानो, यन्तार , जनानां, गोनां च, दयन्त·, ते (च) प्रियास· सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹே ஸ்வாஹுதாக்நே!	விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக்கினியே!
त्वे सूरयः	த்வே ஸூரய:	உன்னைத் துதிப்போர்களாய அறிஞர்களும்
ये च मघवान.	யே ச மகவாந:	எவர்கள் தனமுடையார்களோ,
यन्तारः	யந்தார:	கொடையாளர்களோ,
जनानां	ஜநாநாம்	எம்மவர்கட்கு
गोनां	கோநாம்	கோக்களது
ऊर्वं	ஊர்வம்	சமூகத்தைக்
दयन्त	தயந்த	கொடுக்கின்றார்களோ,
ते (च)	தே (ச)	அவர்களும்
प्रियास.	ப்ரியாஸ:	(நினக்கு) அன்புடையராய
सन्तु	ஸந்து	இருப்பார்களாக

* जनानामूर्वान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்வித தலைவாகளால விதிப்படி ஓமம பண்ணப் பட்டோய! உனனைப போறறுவோாகள இனபுடையாாகளாகுக. மறறும, எவாகள தனமுடையாாகளோ, பெருந கொடையாளாகளோ, எஙகளுடைய சமூகத்தையும, கோககளின சமூகததையும, எவாகள கொடுககினறாகளோ, அவாகளும உனதனபாகளா யிருபபாாகளாக. (4)

குறிப்பு—ஈணடு உரையாசிரியா, ஓமம பண்ணப்பட்டோய்! என இரணடாம முறையும விளியாகவே உரை கூறியுளளாா அதை 'அககினியே' எனனும விளிககே விசேடணமாககிக கொளளினும வழுவினறுமெனபது காணக. ஆதிக கினறவாகள பிரியமாவாாகளாக, மறறும வேளவிச சாமககிரியைகளைக கொணடு வருவாாகளாக. தலைவன கொடுககும பசுமநதைகளைப பஙகிடடுக கொளவாாகளாக. 1200 கோககள ஒரு அநதணன பாகம எனபது பாடியம. 'சனனும' எனபதன விரிவு எனபா மேனுடடாசிரியா.

மந்திரம் 5.

கீதம்—சாமதகன ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
39. अग्ने जरित विंश्पति *स्तपानो देव रक्षसः।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३२
अप्रोषिवान् †गृहपते महांऽ असि दिवस्पायु र्दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-60-19.

அக்நே ஜரித விச்பதி ஸ்தபாநோ தேவ ரக்ஷஸ: ।
அப்ரோஷிவாந் க்ருஹபதே மஹாம் அஸி திவஸ்பாயுர் துரோ
[ணயு: ॥

அநவயம்.

हे अग्ने देव! (त्वं) जरितः, विश्पतिः, रक्षसः, तपानः,
असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

---

* ते पानो † गृहपति எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने देव! (त्वं)	ஹே அக்நே தேவ! (த்வம்)	அக்கினிதேவ! நீ
जरितः	ஜரித:	துதித்தற்குரியானும்
विश्पतिः	விஶ்பதி:	பிரசைகளைக்காப்பாற்றுவோனும்
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராக்கதர்களைத்
तपानः	தபாந:	தகிக்கச் செய்வோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते!	ஹே க்ருஹபதே!	வீட்டுக்கிறைவ!
त्व	த்வம்	நீ
अप्रोषिवान्	அப்ரோஷிவாந்	வீட்டை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாந் அஸி	பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய்.
दिवः	திவ:	விண்ணுலகைக்
पायुः	பாயு:	காப்பாற்றுவோன்
दुरोणयुः	துரோணயு:	எஜமான வீட்டிலென்றுமிருப்பவன்
तादृशः (त्वं)	தாத்ருஶ: (த்வம்)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாந் அஸி	மகானாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

அக்கினிதேவ! நீ போற்றத்தக்கோனாகவும், பிரசைகளைக் காப்பாற்றுபவனாகவும், அசுரர்களைக் காய்பவனாகவும் இருக்கின்றாய். வேள்வித் தலைவன் வீட்டைக் காப்பாற்றுகின்ற அக்கினியே! நீ எஜமானன் வீட்டை நீங்காது பெரிதும் பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய். வானுலகத்தைக் காப்பவன், எசமானன் வீட்டிற் றொடர்ந்திருப்பவன், அதாவது —இடையறாதிருப்பவன் என்பதாம். அத்தன்மைய நீ மகானாயிருக்கின்றாய் என அந்வயித்துக் கொள்க. (5)

'तपान, तापान.' எனவும், 'गृहपते, गृहपति.' எனவும் பாட பேதங்களுண்டு.

குறிப்பு —'போற்றத்தக்கோன' என்பது முதலிய விசேடணங்களோடு கூடிய அக்கினியே! உன்னைத் துதிக்கின்றேன், எனக் கொள்வாருமுளர். துரோணம் - வீடு அதைக் கொடுப்போன் துரோணயு —'जरित.' என்னு மூல பதத்திற்கு எங்கள் துதியைத் தேவர்கட்குச் சொல்பவனும் எனக் கொள்வா மேனுட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

१३ १२ ३ १२ ३१ २र
40. अग्ने विवस्वदुषसश्चित्रंꣳ राधो अमर्त्य ।
२ ३ १२ ३ २३ २ २ १ २३१२
आ दाशुषे जातवेदो वहा त्वमद्या देवाꣳ उषर्बुधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-1.

அக்நே விவஸ்வது உஷஸஶ்சித்ரம் ராதோ அமர்த்ய ।
ஆ தாஶுஷே ஜாதவேதோ வஹா த்வமத்யா தேவாம் உஷர்புத: ॥

அந்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं,
राधः, दाशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्य, उषर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	ஹே அமர்த்ய!	இறப்பிலாதோய்!
जातवेदः	ஜாதவேத:	தோன்றியவைகளை யுணர்ந்தோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
उषसः	உஷஸ:	உஷா தேவதையினின்று,
विवस्वत्	விவஸ்வத்	விசேடமான இடத்தோடு கூடியதும்,
चित्रं	சித்ரம்	சித்திரமுடையதுமாகிய
राधः	ராத:	திரவியத்தை
दाशुषे	தாஶுஷே	தொண்டனும் வேள்வித் தலைவனுக்கு
आवह	ஆவஹ	கொண்டு வருவாயாக
किञ्च	கிஞ்ச	மற்றும்
अद्य	அத்ய	இப்பொழுது
उषर्बुधः	உஷர்புத:	விடியற்காலத்திலெழுந்துள்ள
देवान्	தேவாந்	தேவர்களை
आवह	ஆ வஹ	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி

அக்கினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவியைக் கொடுத்த எசமானனுக்குத் தனம் கொண்டுவந்து சோபப்பாயாக. மரணமிலாதோய்!

உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய! என்பன, அக்கினியைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றன எவ்விதமாகிய தன்மெனின்? விசேடம் வாய்ந்த இருக்கை யுடையதும் பலவகைப்பட்டதுமாம். மற்றும், இந்த யாக தினத்தில் விடியற் காலத்தி லெழுந்திருக்கின்ற தேவர்களை வரவழைப்பாயாக.

குறிப்பு:—தோன்றுகின்ற பொருளை யுணர்ந்ததும், இறவாததுமாகிய அக் கினியே! இருணீக்கு முன்னது வடிவம் விசித்திரப் பிரகாசமாம். அந்த காலத்தில் விழித்துள்ள ஏனைய தேவர்களை இப்பொழுது நீ அழைப்பாய் என எசமானன் பொருட்டு எனக் கொள்வாரு முளர்.

உஷா தேவதைகளிரண்டுள்ளன. ஒன்று வாயு சக்தியையுடையதாதலின், மேகத்தில் நீரைத் தங்கச் செய்கின்றது. மற்றொன்று காந்தியைத் தாங்குதலால், இயற்கையாகவே சூரியன் சம்பந்தப்பட்டது 'अद्य' என்பது வைதீகத்தால் 'अद्या' என நீண்டது.

மந்திரம் 7.

கீதம்—கௌதமம்.

१ २ ३२ ३ २उ ३ १ २

11. त्वं नश्चित्र ऊत्या वसो राधांसि चोदय ।

३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र

अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-48-9.

த்வம் நஶ்சித்ர ஊத்யா வஸோ ராதாம்ஸி சோதய ।
அஸ்ய ராயஸ்த்வமக்நே ரதீரஸி விதா காதம் துசே து நஃ ॥

அந்வயம்

हे वसो!, चित्रः त्वं, ऊत्या, नः राधांसि, चोदय, अस्य, रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை

हे वसो!	ஹே வஸோ!	வியாபகவக்கினியே!
चित्र त्वं	சித்ரஃ த்வம்	விசித்திரமாய்க்காணப்பட்ட நீ
ऊत्या	ஊத்யா	காப்பாற்றுவதுடன்
न,	நஃ	எங்கட்குத்
राधांसि	ராதாம்ஸி	தனங்களையும்
चोदय	சோதய	வரச் செய்வாயாக
अस्यराय.	அஸ்ய ராயஃ	இத்திரவியத்திற்கு

त्वं	ത്വം	நீ
रयी असि	രയീ അസി	நியமிபபோனுயிருககினறுய
(अपि च)	(അപി ച)	மறறும
न.	നഃ	எஙகளுடைய
तुचे	തുചേ	புததிரனுககு
गाधं तु	ഗാധം തു	கீாததியை
विदाः	വിദാഃ	அடைவிபபாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம—4, இருககு—7 திருணபாணி ரிஷி

வியாபகமாகிய அககினியே! விசிததிரமாகக காணபபடட நீ (எஙகளைக) காபபாறறுவதோடுகூட தனஙகளையும எஙகடகு அனுபபுவாயாக இவவுலகிற காணபபடட திரவியஙகடகு நீயே, தலைவனு யிருககினறுய ஆகையால எஙகடகுத தனஙகளை வரசசெயவாயாக எனபது பொருள மறறும, எஙகளுடைய பிதிாககள வீழாமைககுக காரணமாகிய புததிரனுககுப பெருமையை விரைவிற கொடுபபாயாக (7)

குறிப்பு —'பிரதிஷடை' எனபதின பொருளாகிய 'கீாதநியை' எனபது பாடியககாரா உடனபாடு பூமி முதலிய இடம எனபது விவரணா மதம.

மநதிரம் 8.

கீதம—கௌதமம.

२उ ३१२ ३१२ ३२ ३२
42. त्वमित् सप्रथा अस्यग्ने त्रातर्ऋतः कविः ।
२र ३ १ २ ३१२
त्वां विप्रासः समिधान दीदिव आ विवासन्ति वेधसः ॥ ८ ॥

இருககு 8-60-5

ത്വമിത് സപ്രഥാ അസ്യഗ്നേ ത്രാതൎഋതഃ കവിഃ ।
ത്വാം വിപ്രാസഃ സമിധാന ദീദിവ ആ വിവാസന്തി വേധസഃ ॥

அநவயம்

अग्ने !, त्रात:, ऋत:, कवि:, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),
समिधान! दीदिव ! विप्रास: वेधस: त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே!	அக்கினியே!
त्रात,	த்ராத:	காப்பாற்றுவோனும்
ऋत	ருத:	சத்தியவடிவனும்
कवि	கவி:	நீண்மதியுடையானும் (ஆகிய)
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
सप्रथा, असि	ஸப்ரதா: அஸி	யாண்டும் பரவியுள்ளாய்.
हे समिधान दीदिव !	ஹே ஸமிதாந தீதிவ:!	சுடர்மிகுந்த பிரகாசமாகிய அக்கினியே!
विप्रासः	விப்ராஸ:	பேரறிவாளர்களும்
वेधसः	வேதஸ:	போற்றுவோர்களும்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
आ विवासन्ति	ஆ விவாஸந்தி	இனிது சேவித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—8. விரூப ரிஷி

அக்கினியே! பரிபாலிப்போனும், சத்தியவடிவோனும், எல்லையில்லா வுணர்ச்சியுடையோனுமாகிய நீயே எவ்விடத்தும் வியாபித்துள்ளாய்! — மிகுந்த சோதியாகிய அக்கினியே! மேதாவிகளும், ஏத்துவோ[ர்களும்] உன்னை யுள்ளவாறு வழிபடுகின்றார்கள்.

குறிப்பு—மூலத்தில் 'त्वमित्' என்பதிலுள்ள 'इत्' என்பதற்கு யென்றே தேற்றேகாரப்பொருள் கொண்டனர் இவ்வுரையாசிரியர். பாத நிறைவாதற் பொருட்டென்பர் விவரணக்காரர். மற்றும் 'दीदिव' என பிரகாசமாகிய எனக்கொண்டார் பாடியக்காரர். தானமுடைய எனவும் (சிலர்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

43. आनो अग्ने वयो वृधꣳ रयिं पावक शꣳसम् ।

१ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहꣳ सुनीती *सुयशस्तरम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-60-11.

* स्वयशस्तर, என்பது இருக்கு.

ஆ நோ அக்நே வயோ வ்ருதம் ரயிம் பாவக ஶம்ஸ்யம் ।
ராஸ்வா ச ந உபமாதே புருஸ்ப்ருஹம் ஸுநீதீ ஸுயஶஸ்தரம் ॥

அந்வயம்.

हे पावक! अग्ने! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,
हे उपमाते!, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, रास्वा ॥

பதவுரை.

हे पावक!	ஹே பாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே! (நீ)
वयो वृधं	வயோ வ்ருதம்	அன்னத்தை வளர்ப்பதும்
शंस्यं	ஶம்ஸ்யம்	போற்றத்தக்கதுமாகிய
रयि	ரயிம்	தனத்தை
न	நஃ	எங்கட்கு
आ (आभर)	ஆ (ஆஹர)	நிறையவைப்பாயாக.
हे उपमाते!	ஹே உபமாதே!	எனதருகில் அளவோடு நெய்யேற்போய்!
न	நஃ	எங்கட்கு
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல துதியால்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பல்லோர்களும் விரும்பத்தக்க
सुयशस्तरं	ஸுயஶஸ்தரம்	கீர்த்தியாகிய தனத்தையும்
रास्वा	ராஸ்வா	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9 சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நிருமலத்தோய்! நீ அன்னத்தை விருத்திபண்ணுவதும், புகழத்தக்கதுமாகிய திரவியத்தை எங்கட்கு நிறையும்படி செய்வாயாக. நிறையும்படி செய்வாயாக என்பது எஞ்சிநின்றது. நிறையச் செய்துவிட்டு எமக்கருகில் அளவோடு நெய்யேற்கும் தன்மை வாய்ந்த அக்கினியே! எங்கட்கு நல்ல நீதியால் பலரும் விரும்பங்கொள்ளும் மிகப் பெருமையென்னும் திரவியத்தையும் கொடுப்பாயாக. (9)

மந்திரம் 10.

கீதம்—யாமம்.

२उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
44. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् ।
३ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २र २ ३१२
मघोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा यं त्वग्नये ॥ १० ॥

இருக்கு 4-9-1.

யோ விஶ்வா தயதே வஸு ஹோதா மந்த்ரோ ஜநாநாம் ।
மகோர்ந பாத்ரா ப்ரதமாந்யஸ்மை ப்ரஸ்தோமா யம் த்வக்நயே ॥

அந்வயம்.

होता, मन्द्रः, यः विश्वा, वसु, जनानां, दयते, (तस्मै), अस्मै, अग्नये, मघोः, न, प्रथमानि, पात्राः, स्तोमाः, प्रयन्ति ॥

பதவுரை.

होता	ஹோதா	வானோரை யழைப்பதும்
मन्द्रः	மந்த்ரஃ	களிப்பை யுண்டாக்குவதும
यः	யஃ	எவ் வக்கினியோ,
विश्वा वसु	விஶ்வா வஸு	எல்லாத தனஙகளேயும
जनानां	ஜநாநாம்	சனஙகட்குக
दयते	தயதே	கொடுககததககதுமாமோ
(तस्मै) अस्मै अग्नये	(தஸ்மை) அஸ்மை அக்நயே	அத்தகைய இவ வககினிககு
मघो न	மகோஃ ந	களிபபைச செயவனபோனறு
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முககியமான
पात्रा	பாத்ரா	பாததிரஙகள
स्तोमाः	ஸ்தோமாஃ	தோததிரஙகள
प्रयन्ति	ப்ரயந்தி	செலகினறன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருககு—10. சோபரி ரிஷி.

வானோரை யழைபபதும, களிபபைக கொடுப்பதுமாகிய அககினி எல்லாத தனஙகளேயுஞ சனஙகடகுக கொடுககின்றது'. அந தனமையை இவ வக

கினியின் பொருட்டுக் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தைப் (சோமரசத்தைப்) போல், முக்கியமான பாத்திரங்களுந் தோத்திரங்களும் போகின்றன. (10)

குறிப்பு.—मन्द्र. என்றதற்கு அனைவருந் தொழுதற்குரிய தேவர்களை, அழைக்கின்ற அக்கினியே என்று, தேவர்கட்கு விசேடணமாகக் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்

நான்காங் கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆக்கினேயம், மனுச்சியம்.

३ १ २ ३ २ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २

45. एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात माहुवे ।

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २

प्रियं चेतिष्ठ मरतिंꣳ स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருக்கு 7-16-1.

ஏநா வோ அக்நிம் நமஸோர்ஜோ நபாத மாஹுவே ।

ப்ரியம் சேதிஷ்ட மரதிம் ஸ்வத்வரம் விஸ்வஸ்ய தூத மம்ருதம் ॥

அந்வயம்.

ऊर्जः नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, अरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं, अमृतं, अग्निं, एना नमसा, वः, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊர்ஜ:	ஆற்றலுக்குப்
नपातं	நபாதம்	புத்திரனும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பனும்
चेतिष्ठं	சேதிஷ்டம்	மிக்குணர்வோனும்
अरतिं	அரதிம்	செல்வோன் அல்லது இறைவனும்

स्वध्वरं	ஸ்வத்⁴வரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	தூ³தம்	தூதுவனும்
अमृतं	அம்ருதம்	நித்தியனுமாகிய
अग्निं	அக்³நிம்	அக்கினியை,
एना नमसा	ஏநா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வ:	உங்கணிமித்தம்
आहुवे	ஆஹுவே	கூப்பிடுவோனாவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்காள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விப்பவனும், செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானர் யாவருக்குந் தூதுவனும், நித்தியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைப்போனாவேனாக என்பதாம். ஈண்டு 'இதம்' என்னும் வடமொழிப்பதம் ஏன, என வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி 'ஏனா' எனவானது. ஆகி, ஏனேன, (துதியால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—'ஆற்றலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையினின்றும் (கடைதலால்) அக்கினி யுண்டாகின்றதாமாதலின் அன்னதினுடைய புத்திரனென்பாரு முளர் அன்னத்தால் ஆற்றலுண்டாகின்றது, ஆற்றலால் அக்கினி யுண்டாகின்றது, ஆதலின் அதுவும் பொருந்துமென்றுணர்க

இம் மந்திரத்திற்கு வசிட்ட ரிஷி யென்பது ஆங்கிலப் பாடம் மற்றும் அன்னத்திற்குப் பௌத்திரனெனவும், அன்னத்தினின்று பிரமனும், பிரமனிலிருந்து அக்கினியும் உண்டாயிற்றெனவுங் கூறுகின்றது பாடியம் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம.

२ ३ १२ ३ २३ २ ३ १ २
46. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।
३ १ ३ २ ३ २उ ३ १२
*अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिद्देवेषु राजसि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-70-15.

---

* मात्रो हव्य , என்பது இருக்கு

ஶேஷே வநேஷு மாத்ருஷு ஸம் த்வா மர்த்தாஸ இந்ததே ।
அதந்த்ரோ ஹவ்யம் வஹஸி ஹவிஷ்க்ருத ஆதித்தேவேஷு ராஜஸி ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!) वनेषु, मातृषु, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,
(पश्चात्,) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே !
वनेषु	வநேஷு	வனங்களில்
मातृषु	மாத்ருஷு	அன்னைகளிடத்துத்
शेषे	ஶேஷே	தூங்குகின்றாய்
मर्तासः	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(ததா பூதம்)	(அவ்வித மாகிய)
त्वां	த்வாம்	உன்னை
समिन्धते	ஸமிந்ததே	வளர்க்கின்றார்கள்.
(पश्चात्)	(பஶ்சாத்)	பின்னர்
त्वं	த்வம்	நீ
अतन्द्रः	அதந்த்ர:	சோம்பலற்றவனாய்
हविष्कृतः	ஹவிஷ்க்ருத:	எசமானனுடைய
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை
वहसि	வஹஸி	ஏற்றுக்கொள்கின்றாய்.
आदित्	ஆதித்	பின்னர்
देवेषु	தேவேஷு	தேவர்களுக்குள்
राजसि	ராஜஸி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு 22. பாகசு ரிஷி.

அக்கினியே! வனங்களிலும், மா ... திலும் இருக்கின்றாய் அங்ஙனமாகிய உன்னை அத்துவரியுக்கள் (எசுர் வேதமோதுபவர்கள்)• கடைதலாலுண்டாக்கி வளரச் செய்கின்றார்கள். வளர்ந்த நீ பின்பு சோம்பலற்றோனாயிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத் (தேவ உணவை) தேவர்க

ளின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் அதன் பின்னரே தேவர்கட்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். 'मातृषु' எனவும், 'मात्रो' எனவும், 'हव्यं' எனவும், 'हव्य' எனவும் பாடபேதம். (2)

குறிப்பு —வனங்களில் தாவானல வடிவாய்க் குறிப்பற்று மிகத் தகிப்போடிருந்து ரமமான தருக்களிலும், உலர்ந்த தருக்களிலும் வசிக்கின்றாய் அன்னைகளிடத்து என்றது - அரணிக் கட்டைகளிடத்து. அரணிக்கட்டைகளிரண்டையுங் கடைதலாலுண்டாதலின் அவைகளன்னைகளாயின. தேவர்களுக்கு என்றது = இந்திரன் முதலியோர்களல்லா மற்றோ? அவி கொடுக்குஞ் சில வேட்போர்களுக்குள் என்ப. மழையின் பொருட்டும், புத்திரனின் பொருட்டும், மனிதர்கள் அக்கினியை வளர்க்கின்றார்கள் என்பது மேற்றட்டாசிரியர் கருத்தெனத் தோற்றுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

47. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।

२ ३ २ ३ १ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

उपोषु जातमार्य्यस्य वर्धनमग्निं *नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1103-1.

𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿 𑌗𑌾𑌤𑍁 𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑍋 𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾𑌦𑌧𑍁𑌃 ।
𑌉𑌪𑍋𑌷𑍁 𑌜𑌾𑌤𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌮𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌨𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌃 ॥

அந்வயம்.

(यजमानाः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (स.) अदर्शि, नो गिरः, सुजात, आर्य्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பதவுரை.

(यजमाना)	(𑌯𑌜𑌮𑌾𑌨𑌾𑌃)	(வேள்வித் தலைவர்கள்)
यस्मिन्	𑌯𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍	எவ் வக்கினியில்
व्रतानि	𑌵𑍍𑌰𑌤𑌾𑌨𑌿	கருமங்களைத்
आदधु	𑌆𑌦𑌧𑍁𑌃	தாபித்திருக்கின்றார்களோ,
गातुवित्तम·	𑌗𑌾𑌤𑍁𑌵𑌿𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃	நெறிகளை நன்குணர்ந்த
(स)	(𑌸𑌃)	(அவ் வக்கினி)
अदर्शि	𑌅𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿	தோற்றுக.

* नक्षन्त नो गिर., என்பது இருக்கு.

नो गिरः	நோ கிர:	எங்களுடைய துதி வாக்குகள்,
सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது காணப்பட்டதும்
आर्य्यस्य	ஆர்ய்யஸ்ய	உத்தமருடைய
वर्धनं	வர்த்தநம்	வளர்ச்சிக்குக் காரணமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
उपो नक्षन्तु	உபோ நக்ஷந்து	அருகிற சென்றடைவனவாகுக.

கண்டம்—5 இருக்கு—3. சௌபரிஷி.

எவ்வக்கினியினிடத்தில் வேள்வித் தலைவர்கள் கருமங்களை நிலை நாட்டியிருக்கின்றார்களோ, அவ்வக்கினி வெளிப்படுக. மற்றும், இனிது வெளிப்பட்டதும், உத்தம வருணத்தை விருத்தி செய்வதுமாகிய அவ்வக்கினியை, எங்களுடைய தோத்திர வடிவமான வாக்குகள் அருகிற்போய் அடைவனவாகுக. ஈண்டு, 'நக்ஷ' என்னும் வடமொழிப் பகுதி = அடைவு, என்னும் பொருளுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—விரத முதலிய கருமங்களைத் தேவர்கள் எதனிடத்தில் வைத்திருக்கின்றனரோ, அவ்வக்கினி யென்பப் பொருள் படுத்துகின்றார் மேனாட்டாசிரியர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—மனு ரிஷி வாராஹதுக்தம்.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
48. अग्निरुक्थे पुरोहितो ग्रावाणो बर्हिरध्वरे ।
३ १ २ १ ३ २ ३ १२
ऋचायामि * मरुतो ब्रह्मणस्पते देवा अवो वरेण्यम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-27-1.

அக்நிருக்தே புரோஹிதோ க்ராவாணோ பர்ஹிரத்வரே ।
ருசாயாமி மருதோ ப்ரஹ்மணஸ்பதே தேவா அவோ வரேண்யம்

அந்வயம்.

उक्थे, अध्वरे, अग्निः, ग्रावाणः, बर्हिः, पुरोहितः, हे मरुत!
हे ब्रह्मणस्पते! हे देवा! वरेण्यं, अवः, ऋचा, वः, ऋचा, वः, यामि

* मरुतो ब्रह्मणस्पतिर्देवान्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

उक्थे अध्वरे	உக்தே அத்வரே	சஸ்த்ரம் என்னும் தோத்திரஞ் செய்கின்ற வேள்வியில்
अग्निः	அக்நி:	அக்கினியும்
ग्रावाणः	க்ராவாண:	சோமரசந் தேடுவதற்குத்
बर्हिश्च	ப³ர்ஹிஶ்ச	தருப்பையும்
पुरोहितः	புரோஹித:	முன்பு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
हे मरुतः!	ஹே மருத:!	வாயு தேவதைகாள்!
हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	தோத்திரங் காப்போய்!
हे देवाः!	ஹே தேவா:!	தேவர்காள்! உங்களை
वरेण्यं	வரேண்யம்	மேலாகப் பூசிக்குந்தன்மையைப்
अव	அவ	பாதுகாக்கவேண்டுமென்று
ऋचा	ருசா	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான்) இரக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—4. மனு ரிஷி.

சஸ்த்ரம் என்னுமோர் தோத்திரவிசேடத்தைச் செய்யப்பட்டதும், கொல்லாமையையுடையதுமாகிய வேள்வியில், அதாவது வேள்விக்கு முன்னுள்ள உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) வேட்போர்களால் அக்கினி தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சோமந் தேடுவதன் பொருட்டுத் தருப்பையும் முன்பு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அநுகூல சாதனங்களிருக்குமிடத்து, நாற்பத்தொன்பதிமரான மருத்துக்கள்! தோத்திரத்தினுடைய பாதுகாப்பாளராகிய 'பிரமணப்பதி' என்னுந் தேவ! பிரகாச முதலியகுணங்களோடுகூடிய இந்திரன் முதலிய தேவர்காள்! உங்களை மேம்பாடாய்ப் போற்றுந்தன்மையைப் பாதுகாப்பாற்றுதலையே மந்திரமாகிய தோத்திரத்தால் மனுவாகிய யான் ஏற்கின்றேன்.

மருத்துக்கள்! பிரமணப்பதியே! தேவர்காள்! என் மும்முறையழைக்குந் தன்மையைச் சந்தமோதுவார் படிக்கின்றனர். மருத்துக்களை, பிரமணப் பதியை, தேவர்களை, என இரண்டாம் வேற்றுமையீருக்கக்கொண்டு இருக்கோதுவார் படிக்கின்றனர். (4)

குறிப்பு—சஸ்திரம் என்பது ஒரு வகைத் துதியின் பெயர் கொல்லாமையையுடைய தோத்திரமாகிய ஆயுத வழிய இவ்வேள்வியின்கண், சோமரசஞ் சம்பாதிப்பதற்கு, அக்கினியுந் தருப்பையும், முன்னர்த் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாற்பத்தொன்பதிமரான மருத்துக்களே! (வாயு தேவதைகளே) தோத்திரத்தைக்

காபபாறறும 'பிரமணபபதி' எனனும தேவதையே! மறறும ஏனைய தேவா காள! உஙகளைத தோததிர வாககினால இஃதொனறே எமமாலிரககப்படுகினறது. இத தனமைய காபபாறறுகிய காரியஞ செயறபாலதாம எனபதேயாம அஃதென னையோவெனின? எவ வாறறாலும முனபிலிருககின்றவாகளான இத தேவர்கள பூசிககததககவாகளாகவே இருபபாாகளாக. அதாவது:—பாதொரு தோடவசத தாலும வெளிபபடாதவாகளாகுக எனபதாம, இது வடகிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—பௌருமீடம.

२ १ २ ३ १२३ १ १ ३ १२
49. अग्निमीडिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।
३२ ३१२ ३२उ ३ १ २३१२ ३ २
अग्निंᳲ राये पुरुमीढ श्रुतं नरोऽ*ग्निः सुदीतये छर्दिः ॥ ५ ॥

இருககு 8-71-14.

அக்³நிமீளிஷ்வாவஸே கா³தா²பி⁴: ஶீரஶோசிஷம் ।
அக்³நிம் ராயே புருமீட⁴ ஶ்ருதம் நரோऽக்³நி: ஸுதீ³தயே ச²ர்தி³: ॥ 5 ॥

அநவயம்.

हे पुरुमीढ! (त्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, [illegible], श्रुतं, अग्निं, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये, छर्दिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरुमीढ!	ஹே புருமீட⁴!	புருமீட ரிஷியே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
शीरशोचिषं	ஶீரஶோசிஷம்	தூஙகிய பிரகாசமுள்ள
अग्नि	அக்³நிம்	அககினியை
राये	ராயே	தனததிறகும,
अवसे	அவஸே	காபபின பொருட்டும,
गाथाभिः	கா³தா²பி⁴:	மநதிர வாககுகளால
ईडिष्व	ஈளிஷ்வ	துதிபபாயாக,
श्रुतं अग्निं	ஶ்ருதம் அக்³நிம்	கீாததி வாயநத அககினியை
[illegible]	அந்யேऽபி நர:	ஏனைய மனிதாகளுந
[illegible]	(ஸ்துவந்தி)	([illegible])

* अग्निं सुवीतये छर्दिं, எனபது இருககு.

(तस्मात्)	(தஸ்மாத்)	(ஆதலால்)
अग्नि. सुदीतये	அக்நிஃ ஸுதீதயே	'சுதீதி' யாகிய எனக்கு அக்கினி
छर्दिः	ச²ர்தி³ஃ	வீட்டைக்
(प्रयच्छतु)	(ப்ரயச்ச²து)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தன்னைக்) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாக்குகளால் அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ணுவாயாக.

எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்! உள்ளடங்கிய பிரகாசமுடையதை. அங்ஙனமே திரவியத்தின் பொருட்டுந் துதிப்பாயாக. புகழ்பெற்ற இவ்வக்கினியை ஏனைய எசமானர்களும், தம் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள். ஆதலால் எமக்கு அக்கினி உன்னால் துதிக்கப்பட்டதாயிருந்து வீட்டைத் தருக, என்றிவ்வாறு சுதீதி யென்பவர் புருமீடர்க்குக் கூறு நின்றனர். 'अभि सुदीतये छर्दिः' எனக் கொள்வர் சந்தமோதுவார். 'अग्नि सुदीतये छर्दिः' என்று கொள்வர் இருக்குப் பாடகர் பலர். (5)

குறிப்பு —'शीरशोचिषं' *என்னும் மூலத்திற்கு சீரம்-வியாபகம், சோசிஷம்-சோதி, எனக் கொண்டு 'வியாபகமாகிய சோதியை யுடையது' எனவும், அல்லது, சீரம், ஆசிரயிக்கத் தக்கது அது 'சாடராக்கினி வடிவமாயப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் பிரகாசம்' எனவுங் கொள்வாரு முளர். பாடியகாரரோ, சயனசுபாவம் என்று கொண்டனர்.*

மந்திரம் 6.

கீதம்—காண சிரவசம், பிரகஸ்கண்வம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

50. **श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।**

१ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २३ १२ ३२

***आसीदतु बर्हिषि मित्रो अर्यमाप्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥**

இருக்கு 1-44-13.

ஶ்ருதி⁴ ஶ்ருத்கர்ண வஹ்நிபி⁴ர்தே³வைரக்³நே ஸயாவபி⁴ஃ ।
ஆஸீத³து ப³ர்ஹிஷி மித்ரோ அர்யமாப்ராதர்யாவபி⁴ரத்⁴வரே ॥

---

* आसीदन्तु बर्हिषि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, *என்பது இருக்கு.*

அந்வயம்.

हे श्रुत्कर्ण, अग्ने! (अस्मदीयं वचनं), श्रुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः, सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे श्रुत्कर्ण अग्ने!	ஹே ஶ்ருத்கர்ண அக்நே!	கேட்குஞ் செவியுள்ள அக்கினியே!
(अस्मदीयं वचनं)	(அஸ்மதீயம் வசநம்)	எமது வார்த்தையைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மித்ர:	மித்திரதேவரும்,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமாதேவரும்,
देवैः	தேவை:	தேவர்களோடும்,
सयावभिः	ஸயாவபி:	ஒத்த நடையுள்ள
वह्निभिः	வஹ்நிபி:	அக்கினிகளோடும்,
अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியின்கணுள்ள
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின்மீது
आसीदतु	ஆஸீதது	உட்காருவார்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

கேட்குமாற்றலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அக்கினியே! எமது மொழியைக் கேட்பாயாக. மித்திர தேவா, அரியமா தேவா என்னு மி(த்திர)வர்களும், விடியற்காலத்தில் தேவாராதனைக்குச் செல்கின்ற ஏனைய தேவா(ர்க)ளோடும், ஆகவனீய அக்கினியாம் உனக்கொத்த நடையுடைய ஏனைய அக்கினிகளோடும். ஏனைய தேவர்களோடும் வேள்வி நிமித்தமாகி(ய) தருப்பையின்மீது உட்காருவார்களாக.

'உட்காருதி தருப்பையில் மித்திர அரியமா விடியுங்காற் செல்பவா(ர்க)ளோடு' என்பார் சந்தமோதுவார். 'உட்காருவீர்களாக, தருப்பையி(ல்) மித்திர அரியமாக்கள் விடியும்போது செல்பவர்களுடன் வேள்விக்கண்' என்பார் இருக்கோதுவார். (இதில் ஒருமை பன்மைகளே வேறுபட்டன.)

மந்திரம் 7.

கீதம்—தைவோதாசம்.

१ २र ३ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
51. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।
१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-103-

தை³வோ தா³ஸோ அக்³நிர்தே³வ இந்த்³ரோ ந மஜ்மநா ।
அநு மாதரம் ப்ருதி²வீம் விவாவ்ருதே தஸ்தௌ² நாகஸ்ய ஶர்மணி ॥

அந்வயம்.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः)
(एनम्) मज्मना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	தே³வ꞉	பிரகாசிப்பதும்
इन्द्रः	இந்த்³ர꞉	ஐசுவரிய முடையதும்
दैवो दासः	தை³வோ தா³ஸ꞉	தைவோதாசன் என்பவனுலழைக்கப்பட்டதுமாகிய
अग्निः	அக்³நி꞉	அக்கினி
मातरं	மாதரம்	அன்னையைப்
अनुप्रविवावृते	அநுப்ரவிவாவ்ருதே	இனிது ஏவுகின்றது
(दिवो दासः)	(தி³வோ தா³ஸ꞉)	(திவோதாச ரிஷி)
(एनं)	(ஏநம்)	(இவ்வக்கினியை)
मज्मना	மஜ்மநா	ஆற்றலோடு
आजुहाव	ஆஜுஹாவ	அழைத்தனர்.
(तस्मात्)	(தஸ்மாத்)	(ஆதலின்)
नाकस्य	நாகஸ்ய	சுவர்க்க சம்பந்தமாகிய
शर्मणि	ஶர்மணி	தனதிடத்தில்
तस्थौ	தஸ்தௌ²	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. சௌபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும், மிகுந்த ஐசுவரியமுடையதும், திவோதாசனுலழைக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினி, உலகனைத்தையுந் தாங்கலின் மாதாவாகிய அப்பூமியைத் தேவர்கட்கு அவி தாங்கும்பொருட்டு நன்கு செலுத்துவிக்கின்றது. எக்காரணத்தால் இவ்வக்கினியைத் திவோதாசரிஷி ஆற்றலோடழைத்தாரோ, அக்காரணத்தாலே இவ்வக்கினி சுவர்க்க சம்பந்தமாகிய தனது உறைவிடமென்னும் வீட்டின்கண் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது.

'अग्निर्देव इन्द्र.' எனவும், 'नाकस्य शर्मण.' எனவும் கீதமோதுவார் கொள்வர். 'अग्निर्देवां अच्छ' எனவும், 'नाकस्य सानवि' எனவும் இருக்கோதுவார் கொள்வார்.

குறிப்பு.—தைவோதாசன எனபவனல் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகததிலும நிலைததிருககினறதெனபது பாடியக கருதது.

தைவோதாசன எனறதால மினனற சமபநதமாகிய அககினி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவவககினியும ஆறறலால மேக முதலியவைகளைப் பிளநதுகொண்டு வநதுவிட்டது, அஃது இப்போது தனனிடததில நிலைததிருககினறது எனறு கொளவா மேனுட்டாசிரியா.

மந்திரம் 8.

கீதம—சௌககிர தவம.

२ ३ १ २र ३ १ २३ १ २ ३ १ २र

52. *अधज्मो अधवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।

३ १ २ ३२२र ३२उ ३ १ २

अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥ ८ ॥

இருககு 8-1-18.

அயஜ்மோ அயவா திவோ ப்ருஹதோ ரோசநா ஊதி ।
அயா வர்த்தஸ்வ தந்வா கிரா மமா ஜாதா ஸுக்ரதோ ௮

அங்வயம்.

हे इन्द्र ! अध, ज्मः, अधवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि (.
अयातन्वा (तथा) ममा, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुक्रतो ! जाता पृण ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	ஐசுவரியமுள்ள அககினியே !
अध	அத	இப்பொழுது
ज्मः	ஜ்ம:	பூமியினினறும
अधवा	அயவா	அஃதனறி
दिवः	திவ:	அநதரிக்ஷததினினறும்
बृहतः	ப்ருஹத:	மகததாகிய
रोचनात्	ரோசநாத்	நட்சததிரப பிரகாசததினின்றும் (வருவாயாக)
(आगत्य)	(ஆகத்ய)	(வநது)
अधि	அதி	அதினின்றும்
अया	அயா	இநத
तन्वा (तथा)	தந்வா (தயா)	விரிநத (அததன்மையை)

मम गिरा	ஊா கிரா	எனது துதியால
वर्द्धस्व	வர்த்தஸ்வ	விருததியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹே ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இநதிர! (நீ)
जाता	ஜாதா	சனஙகளைத
पृण	ப்ருண	திருப்தி பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—8. மேதாதிதியும், மேததியாதிதியும ரிஷிகள்.

இநதிரனே! (நீ) மககளை நடநதுகொண்டிருததலின 'ஜமா' என்றது பூமியாம. அப் பூமியினின்றும, மறறும அநதரிடசததினின்றும, பெரும விளககமாகிய நக்ஷததிரததினின்றும, அலலது சுவாக்கததினின்றும இப்போது வநது, அஙகிருநதுகொண்டு பரவிய எனது இததோததிரததால வளருவாயாக. நறகருமமுடைய இநதிர! எமமவாகளை வேண்டிய பலன்களால திருபதி பண்ணுவிபபாயாக. (8)

குறிப்பு.—'जाता' என்றதற்கு புததிரன என்க கொண்டனா ஆங்கிலமொழி பெயாததவா வேதிகையின பரிமாாசசனததால், தேகமே அசுகினி வளாவ தறகோா சாதனமெனபது இவாதுடனபாடு. துதியால வளருமெனபதற்கோ, 'துதிககபபட்ட தேவதைகளை வளாகின்றாா்ள' என்னுஞசுருதியே பிரமாணமாம.

மந்திரம் 9.

கீதம—காண்வம்.

१२ ३२र ३१ २र ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातॄरजगन्नपः।
१ २र ३ १२ ३१२३ २ ३२उ ३ १२
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्निहाभुवः* ॥ ९ ॥

இருககு 3-9-2

காயமாநோ வநா த்வம் யந்மாத்ரூ ரஜகந்நப:।
நதத்தே அக்நே ப்ரம்ருஷே நிவர்த்தநம் யத்தூரே ஸந்நிஹாபுவ:॥

அந்வயம்

अग्ने! वना, (भक्षितुं), कायमानः, त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातॄः, अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन', प्रमृषे, यत्, दूरे, सन्, इहं, अभुवः ॥

* इहाभवः எனபது இருககு.

பதவுரை.

अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
वना	வநா	வனங்களைப்
(भक्षितुं)	(஭க்ஷிதும்)	(புசிப்பதற்கு)
कायमानः	காயமாநஃ	விரும்பிய
त्वं	த்வம்	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுக்கிவிட்டு
मातॄः	மாத்ரூஃ	மாதாவாகிய நீரில்
अजगन्	அஜகந்	மூழ்கிக்கிடக்கின்றாய்.
तत् ते निवर्तनं	தத் தே நிவர்த்தநம்	அந்த உனக்கு இயற்கையாயுள்ள தாந்த தன்மை
स नप्रमृषे	ஸ நப்ரம்ருஷே	அதைப் பொறுக்கமாட்டேன்.
यत् दूरे सन्	யத் தூரே ஸந்	எதனால் எனின்? தூரத்திலிருந்தும (நீ)
इह अभुवः	இஹ அ஭வஃ	இங்குண்டாகின்றாயோ, (அதனால்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே! ஆரணியங்களை யுண்பதற்கு விரும்பிய நீ, யாது கருதி அவ்வாரணியங்களை வேண்டாது, அன்னை வடிவாகிய அப்புவினகண் போயிருக்கின்றனை? அதாவது.—சலத்தினகண் பிரவேசமானதால் சாந்தனாக இருக்கின்றாய் என்பதாம். ஆகையால் உனக்கு உண்மையாகிய இருப்பு அதனகண்ணேயாம். ஆதலின், (அக்கினிக்கு) அழிவாந்தன்மை குறிக்கப்படுகின்றது (யான) அதைச்சகிக்கமாட்டேன். காரணம் என்னையெனின்! தூரத்தில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருக்கின்ற நீ இங்கு என்னுடைய அரணிக்கட்டைகளைக் கடைதலாற் கணப்போதில் எனக்கருகிலுண்டாகின்றாயாதலின். நீ தூரத்திலிருத்தல் எங்கட்குப் பிரியப்படா என்ற முடிந்த பொருள். (9)

—'इहा भुव.' எனவும், 'अभवः' எனவும், வடமொழிப்பாடம் அக்கி
... நீ வழிந்துபோகமாட்டாய் ? எங்களிடத்தில
யாதலின

மந்திரம் 10.

கீதம—மானவம்.

१ २र३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २
54. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।
३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र३ १ २ ३ १२
दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-36-19.

நித்வா மக்நே மநுர்ததே ஜ்யோதிர்ஜநாய ஶஶ்வதே ।
தீதேத கண்வ ருதஜாத உக்ஷிதோயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டய: ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः, उक्षितः (सन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
मनु.	மநு:	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசமாகிய
त्वां	த்வாம்	உன்னை
शश्वते जनाय	ஶஶ்வதே ஜநாய	பலவகையாகிய எசமானன் பொருட்டுத்
निदधे	நிததே	தாபித்தனர்.
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
ऋतजातः	ருதஜாத:	வேள்வியாலுண்டானவனும்
उक्षित. (सन्)	உக்ஷித: (ஸந்)	அவியால் நிறைந்தவனுமிருந்து
कण्वे	கண்வே	கண்ணுவன் என்னும் என்னிடத்தில்
दीदेथ	தீதேத	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்.
यं	யம்	எவ்வக்கினியை
कृष्टयः	க்ருஷ்டய:	மனிதர்கள்
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	வணங்குகின்றார்களோ, (அத்தகைய நீ)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருக்கு—10. கண்ணுவ ரிஷி.

அக்கினியே! பிரகாச வடிவமாகிய உன்னை அநேக விதமான எசமானர்களுக்காக 'பிரசாபதி' என்னும் மனுவானவர் தேவாராதனை பண்ணுமிடத்தில் தாபித்தனர். அக்கினியே! நீ நிமித்த வடிவ வேள்வியா

லுண்டானவனுகவும், அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி யுள்ளவ
மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய என்னிடத்தில் விளக்கமுடை
யிருக்கின்றாய் எவ் வக்கினியை மக்கள் இறைஞ்சுகின்றார்களோ,
தகைய நீ விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றா யென்பதோடு மேலே அக்னியை
கொள்க. (11)

குறிப்பு —'शश्वते' என்னும் மூலபதம் அநேகம், என எண்ணின் பரியாயச்
சொல்லாயின்றது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முற்றும்

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி திரவிணம்.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
55. देवो वो द्रविणोदाः पूर्णां * विवष्ट्वासिचम् ।
१ २ ३ २ ३१२ ३ १ २२ ३ १ २
उद्वासिञ्चध्वमुपवा पृणध्वमादिद्वो देव ओहते ॥ १ ॥

இருக்கு 7-17-11.

𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌵𑍋 𑌦𑍍𑌰𑌵𑌿𑌣𑍋𑌦𑌾𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌚𑌮𑍍 ।
𑌉𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌿𑌞𑍍𑌚𑌧𑍍𑌵𑌮𑍁𑌪𑌵𑌾 𑌪𑍃𑌣𑌧𑍍𑌵𑌮𑌾𑌦𑌿𑌦𑍍𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵 𑌓𑌹𑌤𑍇 ॥

அந்வயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्णां, आसिचं, (च) (स्रुचं), विवष्टु, (अतः)
उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

---

* विवष्ट्यासिचम्, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

द्रविणोदाः	த்ரவிணோதா:	[illegible]
देवः	தேவ:	அக்கினி
यः	ய:	[illegible]
पूर्णां	பூர்ணாம்	[illegible]
आसिचं (च)	ஆஸிசம் (ச)	[illegible]
(ऊर्जं)	([illegible])	([illegible])
विवष्टु	விவஷ்டு	[illegible]
(अतः)	(அத:)	[illegible]
उत् सिञ्चध्वं	உத் ஸிஞ்சத்வம்	[illegible]
उपपृणध्वं	உப[illegible]	[illegible]
आदित्	ஆதித்	[illegible]
देवः	தேவ:	அக்கினி
वः	வ:	[illegible]
ओहते	ஓஹதே	[illegible]

சாயண

கண்டம்—6. இருக்கு—1. [illegible]

[illegible] அக்கினி, [illegible] (ஆகுதி [illegible]) [illegible]. [illegible] (1)

குறிப்பு:—[illegible] 'அல்லது' [illegible]

மந்திரம் 2.

ரிதம—அக்கினி ரிஷி வார்ஹஸ்பத்தியம.

२३ १२३ ३ २३क२र ३१ २
56. प्रैतु ब्रह्मणस्पतिः प्रदेव्येतु सूनृता ।
१ २ ३१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अच्छा वीरं नर्यं पंक्तिराधसं देवा यज्ञं नयन्तु नः ॥ २ ॥

இருக்கு 1-40-3.

ப்ரைது ப்ரஹ்மணஸ்பதி: ப்ரதேவ்யேது ஸூந்ருதா |
அச்சா வீரம் நர்யம் பங்க்திராதஸம் தேவா யஜ்ஞம் நயந்து ந:

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पतिः, प्रैतु, सूनृता देवी, प्रैतु, देवाः, वीरं, प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु नर्यं, पक्तिराधसं, (तं) यज्ञं, अच्छ, नः, नयन्तु ॥

பதவுரை.

ब्रह्मणस्पति	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	அன்னத்திற்கிறைவன்
प्रैतु	ப்ரைது	இனிது கிடைப்பானாக.
सूनृता देवी	ஸூந்ருதா தேவீ	{ இனிமை, மெய்மை வடிவாகி வாக்குத் தேவியார்
प्रैतु	ப்ரைது	கிடைப்பாராக.
देवाः	தேவா:	தேவர்கள்
वीरं	வீரம்	விரோதியை
प्रैतु (दूरे प्रेरयन्तु)	{ ப்ரைது (தூரே ப்ரேரயந்து)	{ தூரத்தோட்டுவார்களாக.
नर्यं	நர்யம்	மனிதர்களினிதாகிய தும்
पक्तिराधसं	பங்க்திராதஸம்	வரிசையானிறைந்த துமாகிய
(तं) यज्ञ	(தம்) யஜ்ஞம்	(அவ்) வேள்வியை
अच्छ	அச்ச	நோக்கமாய
नः	ந:	எங்களை
नयन्तु	நயந்து	அடையச் செய்வார்களாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—2 கண்ணுவ ரிஷி.

தனிமையாகிய தேவன் எங்கட்குக் கிடைக்குக. அ
புண்மை வடிவாகிய சரஸ்வதி தேவியார் எங்கட்குக் கிடைப்பாராக. பி

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சததுருவை அடியோடு விலக்குவனவாகுக. மனிதாகட்கு இனியதும அவி வரிசைகளா லிரம்பியதுமாகிய அவ் வேள்வியை நோககமாய் எங்களை யடையுமாறு செய்வனவாகுக.

குறிப்பு:—பிரமணபபதி = என்பது அன்னததிற்குத தலைமையாகியதோர் தேவதை. இதையே அககினியெனவும் தேவியை இதன் மனையாளெனவும் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியா. எவ்வேள்வியின்கண முபபோதும் அவி கொடுக்கபபடுகினறதோ? அஃது 'அவி வரிசை' எனப்படும். எவ் வேளவியின்கண் முபபோதும் தெனபுலததார்க்குரிய பொருளை ஆகுதி செய்யபபடுகின்றதோ? அது 'நாராசம்சம்' எனபபடும. எவ வேள்வியில பசுவிற்காக, முபபோதும எச்சும பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சவன வரிசை' எனப்படும். பங்கி (வரிசை) இவவாற்றால மூவகை காண்க.

குறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தரும வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வி, பசுவின் (மறியின்) குடலிலோா பாகத்தை யெடுதது அவி கொடுக்கும் யாக மெனவும மேனாட்டு மொழி பெயாபபுக கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—வசிஷ்ட ரிஷி வீங்கம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ २ ३ २

57. ऊर्ध्व ऊषुण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदञ्जिभिर्वाघद्भिर्विह्वयामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊர்த்வ ஊஷுண ஊதயெ திஷ்டா தெவொ ந ஸவிதா ।
ஊர்த்வொ வாஜஸ்ய ஸநிதா யதஞ்ஜிபிர்வாகத்பிர்விஹ்வயாமஹெ ॥

அந்வயம்.

(हे यूप!) वा, (यूपस्थिताग्ने,) नः, ऊतये, ऊर्ध्वः तिष्ठ, सविता न, ऊर्ध्वः, वाजस्य, सनिता, (भविष्यसि,) यत्, अञ्जिभिः, वाघद्भिः (सह,) विह्वयामहे ॥

பதவுரை.

(हे यूप!)	(ஹே யூப!)	வேள்விப் பசுக்கட்டுந் தறியே!
वा	வா	அல்லது
(यूपस्थिताग्ने!)	(யூபஸ்திதாக்நே!)	(வேளவித் தம்பத்திலுள்ள அக்கினியே!)
नः	நः	எங்களைக்
ऊतये	ஊதயெ	காப்பாற்றுதற்பொருட்டு

ऊर्ध्वं तिष्ठा	ஊர்த்வ: திஷ்டா	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன் போல
ऊर्ध्वः	ஊர்த்வ:	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सनिता	ஸநிதா	கொடுப்போனாய்
(भविष्यसि)	(பவிஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यत्	யத்	எக்காரணத்தால் எனின்?
अञ्जिभिः	அஞ்ஜிபி:	பூசிப்பவர்களோடும்
वाघद्भिः (सह)	வாகத்பி: (ஸஹ)	ஏற்றுக்கொள்வோர்களோடும்
विह्वयामहे	விஹ்வயாமஹெ	இனிதழைக்கின்றும் (ஆதலின்).

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. கண்ணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிக்கும் தடியே! அல்லது அவ் வேளவித் தடியிலுள்ள அக்கினியே! எங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு உயர்ந்து நிற்பாயாக. சூரிய பகவான் வானில் உயர்ந்திருப்பதுபோன்று அன்னத்தைக் கொடுப்போனாய் உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமித்தத்தாலெனின்? வேள்வியால் பசுக்கட்டுத் தறிக்கு ஆராதனை செய்பவர்களோடும், வேள்வியை நடத்துகின்ற வேட்போர்களோடும், அன்னம் கொடுத்தற் பொருட்டு உன்னைச் சிறப்பித்து அழைக்கின்றோம் ஆகையால் அன்னத்தைக் கொடுப்போனாகுவாயென மேலே அக்வயித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—வைஸ்பார்த்தனம்.

२उ ३१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १२

58. प्रयो *राये निनीषति मर्त्तो यस्ते वसो दाशत् ।

२ ३१ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

स वीरं धत्ते अग्न उक्थशꣳसिनं त्मना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-4.

ப்ரயோ ராயெ நிநீஷதி மர்த்தோ யஸ்தே வஸொ தாஸத் ।
ஸ வீரம் தத்தே அக்ந உக்தஸம்ஸிநம் த்மநா ஸஹஸ்ரபொஷிணம் ॥

அந்வயம்.

हे वसो! अग्ने!, यः, राये, प्रनिनीषति, मर्त्तः, ते, दाशत्, सः, उक्थशंसिनं, त्मना, सहस्रपोषिणं, वीरं, धत्ते ॥

* प्रियं सये निनीसति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने !	ஹே வஸோ அக்னே !	காருகபத்திய அக்கினியே !
यः	ய:	எவன்
राये	ராயே	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	நினக்குக்களிப்புண்டாக்க விரும்புகின்றனனோ !
यः मर्तः	ய: மர்த்த:	எம் மனிதன்
ते	தே	உனக்கு
दाशत्	தாஶத்	அவி கொடுக்கின்றானோ,
(स)	(ஸ:)	(அவன்)
उक्थशंसिनं	உக்தஶம்ஸிநம்	சாத்திரம் படிப்பவனும்
त्मना	த்மநா	தன்னால்
सहस्रपोषिणं	ஸஹஸ்ரபோஷிணம்	ஆயிர வரைக் காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	தத்தே	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சௌபரி ரிஷி.

'வாஸக' என்னும் காருகபத்திய அக்கினியே! தனத்தின் பொருட்டு யார் உன்னைப் போற்றுகின்றாரோ, மற்றும், யார் நினக்குக் களிப்புண்டாக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றாரோ, அம் மனிதர், நூலுணர்பவனும், ஆயிர வரைப் பரிபாலிக்கத்தக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புத்திரனை யடைகின்றார். (4)

குறிப்பு.—'प्रयो राये निनीषति' 'प्रियं राये निनीषति' எனவும் பாடபேதம்.

ஈண்டு 'उक्थशंसिनं' என்பதற்குத் தோத்திரமென்னும் ஆயுதமுடையானும், அதாவது தோத்திர வடிவ அத்திரத்தால் சத்துருவைக் கொல்லுமாற்றலுடையானும் எனப் பாடியத்தில் கல்கத்தா பிரதியில் பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. 'प्रणिनीषति' என்றதற்கு ஆராதனை வீட்டிலிருந்து வேள்விச்சாலைக்குக் கொண்டு போக விரும்புகின்ற மனிதர், என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—ஏதவிராக்கிரம்.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
59. प्रवो यह्वं पुरूणां विशां देवयतीनाम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २
अग्निं सूक्तेभि * र्वचोभिर्वृणीमहे यं समिदन्यं इन्धते ॥ ५

இருக்கு 1-36-1.

ப்ரவோ யஹ்வம் புரூணாம் விஶாம் தேவயதீநாம் ।
அக்நிம் ஸூக்தேபி ர்வசோபி ர்வ்ருணீமஹே யம் ஸமிதந்ய [இந்ததே

அந்வயம்.

(हे ऋत्विचः! यजमाना !) देवयतीनां, पुरूणां, विशां, वः (अनुग्रहाय) यह्वं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते।

பதவுரை.

(हे ऋत्विच !)	(ஹே ருத்விச: !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना !)	(யஜமாநா:!)	(தலைவர்காள்!)
देवयतीनां	தேவயதீநாம்	தேவர்களைப் பூசிக்க விரும்பும்
पुरूणां	புரூணாம்	பலவகைப்
विशां	விஶாம்	பிரசைகளான
व:	வ:	உங்கட்கு
(अनुग्रहाय)	(அநுக்ரஹாய)	அநுக்கிரகமாதற்பொருட்டு
यह्वं अग्निं	யஹ்வம் அக்நிம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸூக்தேபி:	நற்பாடல் வடிவ
वचोभि	வசோபி:	வாக்கியங்களால்
प्रवृणीमहे	ப்ரவ்ருணீமஹே	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அந்யே இத்	ஏனைய ரிஷிகளும்
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிந்ததே	{ நன்கு வளர்த்தனர்களோ? (அவ் வக்கினியை)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—5. கண்ணுவ ரிஷி.

இருத்துவிக்குகாள்! எசமானர்காள்! தேவர்களை ஆராதிக்க விருப்பமுள்ள பலவிதப் பிரசைகளா...

* वचोभिरीमहे என்பது ... என்றும் கிரந்தத்து

மகத்தாகிய 'அக்கினியை இனிய பாக்கள் வடிவ வாக்கியங்களால் நன்கு தோத்திரம் பண்ணுகின்றோம், மற்றைய ரிஷிகளும் ஏந்த இவ்வக்கினியை நன்றாக வளர்த்தார்களோ? அவ்வக்கினியை யென மேலே அந்வயித்துக் கொள்க. वचोभिर्वृणीमहे, अन्य इन्धतम्, எனச் சந்தமோதுவாரும் वचोभि रीमहे, अन्य इच्छते, என இருக்கோதுவாரும் கொள்வர். (5)

குறிப்பு.—'प्रवृणीमहे' என்பதற்கு இரக்கின்றேன், எனக்கொண்டு 'திரவியத்தை' என்பது எஞ்சி நின்றது எனவும் சில பிரதியில் பாடிய வேறு பாடு காணப்படுகின்றது 'यह्वं' = மகத்து; 'इत्' என்பதற்கு, உவமையும், தேற்றமும் பொருளென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மகாரிஷி தோகம்.

३२३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २२
60. अयमग्निः सुवीर्य्यस्येशे हि सौभगस्य ।
३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत *ईशे वृत्रहथानाम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 3-16-1.

அயமக்நி: ஸுவீர்யஸ்யேஶே ஹி ஸௌபகஸ்ய ।
ராய ஈஶே ஸ்வபத்யஸ்ய கோமத ஈஶே வ்ருத்ரஹதாநாம் ॥

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्य्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य (च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्रहथानां ईशे ॥

பதவுரை.

अयं अग्निः	அயம் அக்நி:	இவ்வக்கினி
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்யஸ்ய	பேராற்றலுடையானுக்கும்
ईशेहि	ஈஶே ஹி	இறைவனாகின்றது.
सौभगस्य	ஸௌபகஸ்ய	நற்பாக்கியமுடையானுக்கும்
ईशे	ஈஶே	இறைவனாகின்றது.
राय	ராய:	தனத்திற்கும்
ईशे	ஈஶே	இறைவனாகின்றது.
स्वपत्यस्य (च)	ஸ்வபத்யஸ்ய (ச)	நற்புத்திரனுக்கும்
ईशे	ஈஶே	இறைவனாகின்றது

* ईशे महः, என்பது இருக்கு.

गोमतः	கொமத:	கோக்களுடையார்க்கும்
ईशे	ஈஶெ	இறைவனுகின்றது.
वृत्रहत्यानां	வ்ருத்ரஹத்யாநாம்	விரோதியாகிய பாவநாசங் கட்கு
ईशे	ஈஶெ	இறைவனுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசந்தம். இதனுல் (இம் மந்திரத்தால் 'ஆதகிலர் துதிக்கின்ருர்'. ஆராதிக்கற்குரியதாந் தன்மையால் அல்லாற் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது, 'இவ்வக்கினி யெனபது.

அக்கினியே! நீ நல்ல ஆற்றலுடையாரக்கும், பாக்கியமுடையார்க்கு ஈசுரனுகின்ருய். (எல்லாவற்றிற்கும 'ஆற்றல' ஆரோக்கிய காரணத்தாலும், நற்பாக்கியத்தை யுண்டுபண்ணலாலும என்க.) அங்ஙனே கோ, முதலிய பசுக்களையுடையாக்கும, நற்புத்திரர்களுக்கும், தனங்கட்கு ஈசனுகினருய். (புத்திர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்படும் கரும பலனைத் தேடுவோனுதலபற்றி அதற்குச சாமியாய் விளங்கலால் அவற்றை ஏவுகின்ருய் என்பதாம). அவ் வாறே இத்தன்மை வாய்ந்த அக்கினியாகிய நீ, சத்துரு வடிவ பாவநாசத்திற்கும ஈசனுகினருய. கருமங்களை உன்பால்அர்ப்பித்துள்ள வெங்கட்கு, நினதனுக்கிரகத்தாற் பாவம் நீங்குகினறதாமாதலின், அதற்கும நீயே இறைவனுகின்ரு யென்பதாம. (6)

குறிப்பு—பணடைககாலத்தில கோ முதலியவைகளே தனங்களாயிருந்தன இககாலத்திலோ, பசுககாத்தல, தாழந்தோா தொழிலாமென வழக்குமாய்... இதுவே தாழ்ந்த நிலைமைககுக காரணம.

மந்திரம் 7.

கீதம—வசிட்ட ரிஷி சமந்தம, வருண ரிஷி சமந்தம்.

१२ ३१२३ १ २र ३२
61. त्वमग्ने गृहपतिस्त्वꣳ होता नो अध्वरे ।
१ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं पोता विश्ववार प्रचेता *यक्षि यासि च ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-16-5.

த்வமக்நெ க்ருஹபதிஸ்த்வம் ஹொதா நோ அத்வரெ ।
த்வம் பொதா விஶ்வவார ப்ரசேதா யக்ஷி யாஸிச வாயச...

* ௧ ௨ ௧ ௪ ௧ ௪, ௭ ஆம் பது இருக்கு.

அநவயம.

हे अग्ने!, नः, अध्वरे, त्व, गृहपतिः, त्व, होता, हे विश्ववार!, त्वं, पोता, (अत) प्रचेताः, (त्वं) वार्य्यं, हविः, यक्षि, (अस्माक), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அககினியே!
न	நஃ	எஙகளுடைய
अध्वरे	அத்வரெ	வேளவியில
त्वं	க்வம	நீ
गृहपतिः	க்ருஹபதிஃ	தலைவனுகினறுய்.
त्वं	க்வம	நீ
होता	ஹொதா	அழைபபோனுகினறுய்.
हे विश्ववार!	ஹெ விஶ்வவார!	உலகால தொழுபபடடோய!
त्वं	க்வம	நீ
पोता	பொதா	போதாவெனும பெயாபூணட வேடபோனுகினறுய.
(अत) त्वं	(அதஃ) க்வம	இதனுல நீ
प्रचेता	ப்ரசெதாஃ	நுணணறிவாளன.
वार्य्यं (हवि)	வாய்யம (ஹவிஃ)	போறறததகக அவியை
यक्षि	யக்ஷி	வேடபாயாக. (கொடுபபாயாக).
(धनं)	(தநம)	தனததை
(अस्माकं)	(அஸ்மாகம)	எஙகடகு
यासि च	யாஸி ச	அடைவிபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சநதம, வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே! நீ எஙகளுடைய வேள்வியில தலைவனு யிருககின்றுய். யாவருமிறைஞசததகக அக்கினியே! நீயே போதா எனனும நாமம பூணட வேடபோனு யிருககினறுய. இதனுல நீ மிகக அறிவுளளவனுகையால கொண்டாடததகக அவியை (தேவ உணவை) வேடபாயாக எஙகட்குத தனததையும பெறுவிபபாயாக. 'यक्षि यासिच', எனபா சநதமோதுவாா, 'यक्षि वेषिच' எனபாா இருக்கோதுவாா.

(7)

குறிப்பு —प्रापय எனறதற்குக கேட்பாயாக எனவும, போதா = எனபதற்கு வேள்வியில அவி கொடுககப பகருவனு செயபவா எனவும ஆஙகில மொழி பெயாபபு கூறுகினறது.

மந்திரம் 8.

கிதம—வாமரவைகாநசம ரிஷி ஆநுசிகம.

१ २ ३१ २र ३१२
62. सखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्त्तास ऊतये ।
३ १ २र ३१२ ३१ २ ३१२ ३१२
अपां नपातꣳ *सुभगꣳ सुदꣳससꣳ सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥

இருககு 3-9 1.

ஸவாயஸ்வா வவ்ருமஹெ தெவம் மர்த்தாஸ ஊதயெ ।
அபாம் நபாதம் ஸுபகம் ஸுதம்ஸஸம் ஸுப்ரதூர்திமநெஹ [ஸஸ்ம்

அநவயம்.

(हे अग्ने !) सखायः, मर्त्तासः, (वय), ऊतये, अपां, नपातं, सुभगं, सुदंससं, सुप्रतूर्तिं, अनेहस देवं, (त्वां) ऊतये, ववृमहे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने !)	(ஹெ அக்நெ !)	அககினியே !
सखाय	ஸவாயঃ	மிததிரர்களாய
मर्त्तास	மர்த்தாஸঃ	மனிதாகள (அதாவது)
(वय)	(வயம்)	வேளவியாறறும நாஙகள
अपां नपात	அபாம் நபாதம்	நீரிறகுப பௌததிரனும
सुभगं	ஸுபகம்	நலல தனமுளளவனும
सुदंससं	ஸுதம்ஸஸம்	நறகருமமுளளவனும
सुप्रतूर्तिं	ஸுப்ரதூர்திம்	இனிது அடையததககவனும
अनेहसं	அநெஹஸம்	பீடையறறவனும
(देव)	(தெவம்)	பிரகாசிபபவனுமாகிய
त्वां	த்வாம்	உனனை
ऊतये	ஊதயெ	(எமமைக) காபபாறறுவதன் பொருட்டு
ववृमहे	வவ்ருமஹெ	வேணடிககொளகினறோம.

சாயண பாடியம

கண்டம—3 இருககு—11 விசுவாமிததிர ரிஷி.

அககினியே! சோமம, நெய முதலிய தேவ உணவுகளை அனபோடளிததலால உதவி செய்பவனுதல பறறி, நட்புடைய மக்களான இருத்துவிக்

* सुभग सुदीदि, எனபது இருககு.

குகளெனனும் (வேட்போர்கள்) நாங்கள், சலத்தினுடைய பௌத்திரனும், சிறந்த திரவியமுடையவனும், நற்கருமமுடையவனும், கருமாநுட்டானம் பண்ணுவோர்களால் இனிதாக அடையப்படுவோனும், பீடையற்றவனும் ஆகிய உன்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். (8)

குறிப்பு —'अनेहस्' என்றதற்கு, கோபமற்றவன், பாவமற்றவன், சத்துருவை யொழிப்பவன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பில். ஈண்டு நீரால் மரமுண்டாதலாலும், அம்மரக்கட்டையினின்று கடையப்பெற்று அக்கினி பிறத்தலாலும், நீரிற்குப் பௌத்திரன் எனப்பட்டது.

சாயணாசாரியரியற்றிய மாதவீயமென்னும் ஆததப் பிரகாச பாடியம்
சந்த-வியாக்கியானம்

முதலத்தியாயம், ஆறுவது கண்டம்
முற்றும்

—

ஏழாவது கண்டம்.

பத்து மந்திரங்களாலானது

═══

மந்திரம் 1.

கீதம்—சுவாசுவம்.

१ २ ३१२ ३ १ २र ३ १ २

63. *आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।

३२ ३१ २र ३१२ ३१ २ ३ २ ३क २र

इडस्पदे नमसा रातहव्यꣳ सपर्यता यजतं पस्त्यानाम् ॥ १ ॥

—சாமவேதம், காண்டம்—1, மந்திரம்—1.

ஆ ஜுஹோதா ஹவிஷா மர்ஜயத்வம் நி ஹோதாரம் க்ருஹபதிம் [தியித்வம் ।

இட்ஸ்பதே நமஸா ராதஹவ்யம் ஸபர்யதா யஜதம் பஸ்த்யாநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोता, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं, (अग्निं) निदधिध्व (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजतं, पस्त्यानां, (मध्ये) सपर्यत ॥

* இருக்குவேத நம்பரிட்ட மந்திரங்கள் சாமவேதத்திலுள்ள தனிமந்திரங்கள்

பதவுரை.

हे ऋत्विजः!	ஹே ருத்விஜ:!	வேட்போர்களே! (நீவிர்)
आ जुहोता	ஆ ஜுஹோதா	அக்கினியை யழைப்பீர்களாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால்
मर्जयध्वं	மர்ஜயத்வம்	களிப்புண்டாக்குவீர்களாக.
इडः पदे	இட: பதே	உத்தர வேதிகையில்
होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைக்கின்ற
गृहपतिं	க்ருஹபதிம்	வீட்டிற்குத் தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அக்நிம்)	(அக்கினியைத்)
निदधिध्वं	நிதயித்வம்	தாபிப்பீர்களாக.
नमसा (युक्तं)	நமஸா (யுக்தம்)	வணக்கத்தைப் (பெற்றுக்கொள்வதும்)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏற்றுக்கொள்வதும்
पस्त्यानां (मध्ये)	பஸ்த்யாநாம் (மத்யே)	வேள்விச் சாலைகளின் (நடுவில்)
यजतं	யஜதம்	ஆராதிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு
सपर्यत	ஸபர்யத	நல்ல பணிவிடை செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. சியாவாசுவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவ திருஷ்டுபசந்தம்.

வேட்போர்களே! அக்கினியை அழைப்பீர்களாக. அன்றியும் தேவ உணவினால் மகிழ்விப்பீர்களாக மற்றும், உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) தேவர்களை யழைப்பதும், வேள்விச் சாலையைப் பாதுகாப்பதுமாகிய அக்கினியை நன்றாகத் தாபிப்பீர்களாக இன்னும், பணிதலைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அல்லது அவியோடு கூடியதும், இதனாலே அவி யேற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், வேள்வி மனையின் மத்தியிற் பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு நன்றாகச் சேவை செய்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள '**नमसा**' என்பதற்கு, வணக்கத்தால் (தோத்திரத்தால்) தாபிப்பீர்களாக எனவும், அவியாற் பணி செய்வீர்களாக எனவும் பொருட்கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

இருத்துவிக்குகள் என்றதற்கு—எனது புத்திரர்கள் எனவும் '**पस्त्यानां**' வேள்விச் சாலைகளின் நடுவில் என்பதற்கு—தேவர்களுடைய வீடுகட்கு நடுவில் எனவுங் கொள்வாரு முளர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

३ २उ   ३ १२   ३ २ ३ २उ   ३ १२ ३ २ ३ १ २
64. चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवे ।
३ १   २र ३ १ २ ३ २ ३१२ ३ १२र ३ २ १ २
अनूधा * यदजीजन दधाच्चिदा ववक्ष त्सद्योमहि दूत्यञ्चरन्॥ २ ॥

இருக்கு 14-111-1.

𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌚𑍍𑌛𑌿𑌶𑍋𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌕𑍍𑌷𑌥𑍋 𑌨 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌤𑌰𑌾 𑌵𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿 [𑌧𑌾𑌤𑌵𑍇 ।
𑌅𑌨𑍂𑌧𑌾 𑌯𑌦𑌜𑍀𑌜𑌨 𑌦𑌧𑌾𑌚𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾 𑌵𑌵𑌕𑍍𑌷 𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌯𑍋𑌮𑌹𑌿 𑌦𑍂𑌤𑍍𑌯𑌞𑍍𑌚𑌰𑌨𑍍 ॥

அந்வயம்.

शिशोः, तरुणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति, यद्, अनूधा, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दूत्यं, चरन्, आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	𑌶𑌿𑌶𑍋𑌃	குழந்தையாகிய
तरुणस्य (अग्नेः)	𑌤𑌰𑍁𑌣𑌸𑍍𑌯 (𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃)	{ தருணப்பருவ (அவ்வக்கினியி னுடைய)
वक्षथः	𑌵𑌕𑍍𑌷𑌥𑌃	மார்பில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑍍	அற்புதமே.
यः	𑌯𑌃	எவ்வக்கினி
मातरौ	𑌮𑌾𑌤𑌰𑍌	{ வான், தரை என்னும் மாதாக்களிடத்து
धातवे	𑌧𑌾𑌤𑌵𑍇	முலையுண்ணுவதற்குப்
न अन्वेति	𑌨 𑌅𑌨𑍍𑌵𑍇𑌤𑌿	போகிறதில்லை யென்பது
यद् अनूधा	𑌯𑌦𑍍 𑌅𑌨𑍂𑌧𑌾	முலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	𑌅𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍	{ உண்டாக்கினவாமெனில் அன்றோ, (பொருந்தும்)
अध चित्	𑌅𑌧 𑌚𑌿𑌤𑍍	தோன்றிய அச் சமயத்திலேயே

---

* अप्येति धातवे, * यदजीजनत्, * अधाचन, * ववक्ष सद्यः, என்பன இருக்கு.

(असौ)	(அவன்)	(இவ் வக்கினி)
महि दूत्यं चरन्	மஹி தூத்யம் சரந்	பெரிய தூதத்தொழிலைச்செய்து கொண்டு
आववक्षत्	ஆவவக்ஷத்	தேவர்கட்கு அவிகளைத் தாங்கு கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வார்ஷ்டஹவ்யா ரிஷி அல்லது வார்ஷஹவ்யர். ஜகதீ—சந்தம்.

குழந்தை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம். உண்டாகிய அக்கினியானது, எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பனவான அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் அன்னை வடிவமான பூமி, அந்தரிட்சமென்னு மிரண்டினிடத்தும், அரணிக் கட்டைகளிடத்தும், முலை யுண்ணுவதற்குச் செல்கின்றதில்லை (அவ்வக்கள்) முலைகளில்லாதனவாகி இவ் வக்கினியை யுண்டாக்கினவாமெனில், அன்றே, முலை குடிக்கப் போகின்றதில்லை என்னுமிது பொருந்தும். அவ்வாறன்றில்லை. மற்றே, பூமி அந்தரிட்சமென்னுமிரண்டும் யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைகளைக் கறக்கின்றனவாம். வேண்டியவைகளைத் தருகின்றன என்பது பொருள். அங்ஙனமிருந்தும் அதன்பாற் போகின்றதில்லை யெனக் ஆதலின் இவ் வக்கினியின் அவியேற்குந் தன்மையானது மிக வியக்கத்தக்கதேயாம். தோன்றிய பின்னரே, அப்பொழுதே, மிக விரைவில் என்பது மது. தூதுவனது தொழிலைச் செய்துகொண்டு தேவர்களை யுத்தேசித்து அவிகளை யேற்கின்றது. (2)

குறிப்பு—ஏண்டுப் பாடியககாரர், பூமி யந்தரிட்சங்களை மாதாவெனக் கொண்டனர். அரணிக் கட்டைகளை யன்னைகளெனக் கொள்வாருமுளர். அக்கினி முலைப் பாலுண்ணுவதன்றுமாயினும், அவ்விரண்டனகண் தோன்றி வளர்கின்றதால் யாதேனு மோர்பொருளை முலை வடிவமாகக்கொண்டு பால் உண்ணுகின்றதென்பதே கொள்ளற்பாலதாம். ஆஃதின்றேல் வளர்தல் கூடாதெனக். தோன்றிய அக்கணத்திலேயே அவி தாங்குந் தொழிலை யேற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டது. இவ் வக்கினிக்கு அன் முலைப்பாலுண்ணுதலில் விருப்பமே காணப்படவில்லை. இஃதோர் வியப்பெனப் பாடியத்திற் கூறியுள்ளது. இதில் பிரயாணமும், முலை யுண்ணாமையும், உண்டாகிய பின்னர்ச் சிறிது காலத்திலன்றித்தாம என்றுணர்க. பிறவாமெனிலோ, அதற்கு முலை யுண்ணுந் தன்மையே காணப்போதும் பொருந்தாதெனபது காண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம்—அக்கினியாமம், கௌதமம்.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२३ १ २ ३ १२
65. इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।
३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
*संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-56-1.

இதம் த ஏகம் பர ஊ த ஏகம் த்ருதீயேந ஜ்யோதிஷா ஸம் விஶஸ்வ ।
ஸம்வேஶநஸ்தந்வே சாருரேதி ப்ரியோ தேவாநாம் பரமே ஜநித்ரே ॥

அந்வயம்

(हे मृत पुत्र!), ते, इदं, एकं, (तथा) पर ऊ, एकं, तृतीयेन ज्योतिषा, सविशस्व, तन्वे, चारु, भूत्वा, देवानां, परमे, जनित्रे प्रियः, संवेशनः, एधि॥

பதவுரை.

(हे मृत पुत्र!)	(ஹே ம்ருத புத்ர!)	உயிர் நீங்கிய குழந்தாய்!
ते इदं एकं	தே இதம் ஏகம்	உன்னுடைய ஒரு கூறு, சோதியாகிய இவ்வக்கினியாம்.
(तथा) पर ऊ एकं	(ததா) பர ஊ ஏகம்	அவ்வாறே மற்றொரு சோதியின் கூறு வாயுவாம்.
तृतीयेन ज्योतिषा	த்ருதீயேந ஜ்யோதிஷா	மூன்றாவதாகிய உன்னதானமா வென்னுஞ் சூரிய ஒளியோடு
संविशस्व	ஸம்விஶஸ்வ	பிரவேசமாவாயாக (கலப்பாயாக.)
तन्वे	தந்வே	மறு பிறப்பின் பொருட்டு
चारुभूत्वा	சாரு பூத்வா	மங்கலமாகி
देवानां परमे जनित्रे	தேவாநாம் பரமே ஜநித்ரே	தேவர்கட்கு மேலாகிய பிறப்பிடமாஞ் சூரியனிடத்தில்
प्रिय	ப்ரியஃ	விரும்பப்படுபவனாய்
संवेशनः	ஸம்வேஶநஃ	இனிது பிரவேசமாந்தன்மையை
एधि	ஏதி	அடைவாயாக

* सवेशने तन्व, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

இதனால் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாசினம, என்னும் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றார் :—

இறந்த மைந்த! உன்னுடைய இது ஒரு கூறுகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ஈண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக கூறப்படுமாத லால் இது என்னுஞ் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுள்ள அக்கினியின் கூறால் புறத்திலுள்ள அககினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மற்றோர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூறாலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பின்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும, புறத்தி லுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றாவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும பிரகாச மாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடிலாமையால் கூறெனல் பொருந் தும. மற்றும் "'எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்' 'சூரிய உருவமே யுலகிற்கு" எனறறறெடுக்கததுச சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனேடு கலததல் கூடுமென்க. தனுவின பொருட்டென்றது மீண்டு மூடலை யெடுப்பதறகெனபதாம மஙகலமாய அச சூரியனிடததிற புகுவாயாக என பது பொருள எவ வணணததன நீ யெனின, அதனேடு பிரியபபடத்தக்க வன. எததனமைய சூரியனிடததிலெனின ? தேவாகடகுச சி, பிறப்பிடமானதில. ஈண்டு "தேவாகடகு மேலாம பிறபபிடம எவ வாதித் தன" என்னும வேத வாக்கு (உணராறபாலது). (3)

குறிப்பு —இது—உனதோா கூறுகிய சோதி, மேமபடட மினனலாம. உன் னுடைய மறறோா கூறு சூரியனெனபதாம, மூனறுங்கூறுகிய மணணிலுளள தீயின கூறினுல பிரவேசமாவாயாக எதிலெனின ? தேகததிற புகுநது மங்கல வடிவமாகுவாய, என உரை கூறுவாருமுளா. ஈணடுத 'தேவாகடகுப பிரியப்பட்த தககவன' எனறது தோறறப்பட்ட வேளவி வடிவ கருமததில, அலலது தோற்றம் தோறறுவிபபது, தரு முதலியவைகளில எதன தோறறமோ ? அது என, 'பிறப பிடம' எனபதறகுப பொருள கொளவாருமுளா இதுவே மேனேடடார்க்கும் உடன்பாடாம

மந்திரம் 4.

கீதம—அக்கினி யெஞ்ஞசாரதி

३२ उ ३१२ २१२ ३ १२ ३ १ २ ३१ २

66. इमꣳ स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।

३ २ उ ३ १२ ३ २ २र ३ १ २ र ३१ २र

भद्राहि नः प्रमतिरस्य सꣳसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1

இமம் ஸ்தோமமர்ஹதே ஜாதவேதஸே ரதமிவ ஸம்மஹேமா மநீஷயா ।
பத்ராஹி நஃ ப்ரமதிரஸ்ய ஸம்ஸத்யக்நே ஸக்யே மாரிஷாம வயம் தவ ॥

அந்வயம்.

अर्हते, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोम, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्नेः, ससदि, नः, प्रमतिः, भद्रा हि, हे अग्ने!, तव, सख्ये, वय, मारिषाम ॥

பதவுரை

अर्हते!	அர்ஹதே!	ஆராதிக்கத்தக்கரியோய!
जातवेदसे!	ஜாதவேதஸே!	தோற்றமான பிரசுகளையும் தனத்தையுமுடைய அக்கினியே!
मनीषया	மநீஷயா	கூரிய புத்தியால
इमं स्तोमं	இமம் ஸ்தோமம்	இந்த தோத்திரத்தை
रथमिव	ரதமிவ	இரதத்தைத் திருத்துவதுபோல
सम्महेमा	ஸம்மஹேமா	நன்கு போற்றத்தக்க தாக்குகின்றோம.
अस्याग्नेः	அஸ்யாக்நேஃ	இவ்வக்கினியினுடைய
संसति	ஸம்ஸதி	பூசையில
न.	நஃ	எங்களுடைய
प्रमति	ப்ரமதிஃ	நற்புத்தி
भद्राहि	பத்ராஹி	மங்கலமாகியதேயாம.
हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
तव सख्ये वयं	தவ ஸக்யே வயம்	நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்தது
मारिषाम	மாரிஷாம	துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோமாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—4 சக்தி சந்தம். குத்ச ரிஷி

போற்றத்தக்கோய்! தோற்றமானவைகளை யுணர்கின்ற, அல்லது, தோன்றிய தனத்தையுடைய அக்கினியே! நுண்ணிய மதியால் இத்தோத்திரத்தை, இரதத்தைத் தச்சன் (தபதியானவன்) சீர்படுத்துமாறு இனிது போற்றத்தக்கதாக்குகின்றோம். இவ்வக்கினியினுடைய நல்ல ஆராதனையில் எங்களுடைய நற்புத்தி உண்மையாக ஆற்றலுடையதேயாம் இதனால் அத்தன்மைய புத்தியாற் செய்கின்றோ மென்பது பொருள் அக்கினியே! எங்கட்கு உன்னோடு நட்பாந்தன்மை யுள்ளவிடத்து நாங்கள் துன்பத்திற் படாதோர்களாவோமாக. எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பது பொருள் (4)

குறிப்பு—*இரதத்தை நடத்தும் புத்திபோன்ற மதியால் துதியை அடையச் செய்கின்றோம், நீ எங்களுடைய அவையில் நற்புத்தி முதலிய நலங்களைத் தருவோனா யிருக்கின்றாய், ஆதலின் உன்னைக் கெடுப்பதினால் வரும் பாவத்தையடையாம் விருப்போமாக என்பது கருத்தென்பார் மேனாட்டார்*

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாநரம்.

३ १२ ३ १ २३१ २ ३ १ २ ३२३२उ ३ २ ३ २
67. **मूर्द्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आ जातमग्निम् ।**
३२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २
कविꣳ सम्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-7-1

மூர்த்தாநம் திவோ அரதிம் ப்ருதிவ்யா வைஶ்வாநரம்ருத ஆஜாதமக்நிம்
கவிம் ஸம்ராஜமதிதிம் ஜநாநா மாஸந்ந: பாத்ரம் ஜநயந்த தேவா: ॥

அந்வயம்

दिव , मूर्द्धानि, पृथिव्या , अरति, वैश्वानरं, ऋते, आजातं, कविं, जनानां,
सम्राज, अतिथि, आसन्, पात्र, अग्नि, न (यज्ञे) देवा , आजनयन्त ॥

பதவுரை

दिव,	*திவ:*	*விண்ணுலகிற்குத்*
मूर्द्धान	*மூர்த்தாநம்*	*தலைமையானதும்*
पृथिव्याः	*ப்ருதிவ்யா:*	*பூமியினின்று*
अरति	*அரதிம்*	செல்வதும்

वैश्वानर	வைஶ்வாநரம்	உலகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்பதும்
ऋते	ருதே	சத்தியத்திற்காக
आजातं	ஆஜாதம்	முதலில் உண்டானதும்
कविं	கவிம்	பெருநோக்குடையதும்
सम्राज	ஸம்ராஜம்	மிக விளங்குகின்றதும்
जनानां	ஜநாநாம்	எஜமானர்களுடைய அவியை ஏற்கச்
अतिथिं	அதிதிம்	செல்வதும்
आसन्	ஆஸந்	வாய் வடிவானதும்
पात्रं	பாத்ரம்	காப்பாற்றுவது மாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
न. यज्ञे	நஃ யஜ்ஞே	எங்களுடைய வேள்வியில்
देवा.	தேவாஃ	வேட்போர்கள்
आ जनयन्त	ஆ ஜநயந்த	உண்டாக்கினார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7 இருக்கு—5 பரத்துவாச ரிஷி திருஷ்டுப் சந்தம்.

வானுலகிற்குச் சிரம் போன்றதும், பரந்த பூமிக்குச் செல்வதும், அவியேற்றுச் செல்வதும், அல்லது, அடையத்தக்கதோரிறைவன் என்பதும், மக்களனைவரையுந் தொடர்ந்துள்ளதும், படைப்பின் முன்னர் சத்தியத்திற்கு உண்டானதும், நீண்ட பார்வையுடையதும், தூரதிருஷ்டி யுடையதென்பது மது எசமானர்களுக்குள் நன்கு விளங்கப்பட்டதும், அவியேற்பதற்கு இடைவிடாது செல்வதும், அல்லது அதிதியைப்போல பூசித்தற்குரியதும், தேவர்கட்கு, 'வாய' என்னப்படுவதும், காப்பாற்றுவதும் அல்லது வாயாற்றுங்கப்பட்டதுமாகிய, இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய வைசுவா நராக்கினியை எங்களுடைய வேள்வியில், போற்றப்பட்ட வேட்போர்கள் அல்லது தேவர்கள், அரணிக்கட்டையினின்று உண்டாக்கினார்கள் என்பதாம். (5)

குறிப்பு—சத்தியமென்றது உண்மை, அல்லது வேள்வி. மூலத்தில், (ருதே) என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை, நிமித்தப் பொருளினின்றது. நிற்குமிடத்து, சத்தியத்திற்கு என்பப் பொருள் பட்டது, படவே சத்தியத்தின் பொருட்டுச் சிருட்டியின் முதலில் உண்டானதும் என்பப் பொருள் பட்டது. அக்கினியாகிய வாயால் தேவர்கள் அவிகளை யருந்துகின்றனர் என்பதால் அக்கினி வாயெனப்பட்டது. தேவர்கள் தங்கட்குத் தலைவனாயிருக்கும்படி வேள்வியில் முன்னர் நிலைத்துள்ள அக்கினியை உண்டாக்கினர் எனச் சில மேனாட்டறிஞர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

ரிஷிமு—ஆங்கிரஸ அல்லது ஸாரத்ஸ

२३ ३१ २र ३२३ १२ २२
68. *वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिरग्ने जनयन्त देवाः ।
२ ३ १२ ३१२ ३१ २र३१२ ३१२
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्वाः ॥६॥

இருக்கு 6-24-6.

விஶ்வதாபோ ந பர்வதஸ்ய ப்ருஷ்டா துக்தேபிரக்நே ஜநயந்த
[தேவா: ।
தம் த்வா கிர: ஸுஷ்டுதயோ வாஜயந்த்யாஜிம் ந கிர்வவாஹோ
[ஜிக்யுரஶ்வா: ॥

அந்வயம்

हे अग्ने! देवाः, उक्थेभि, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्ववाह!, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) त, त्वां, वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजि न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
देवा.	தேவா:	போற்றுவோர்கள்
उक्थेभि·	உக்தேபி:	தோத்திரங்களால்
पर्वतस्य	பர்வதஸ்ய	மேகத்தின்
पृष्ठात्	ப்ருஷ்டாத்	மேற்பக்கத்தினின்று
आपो न	ஆபோ ந	நீரைப்போல்
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
(आत्मन कामान्)	(ஆத்மந: காமாந்)	(தனது விருப்பங்களை)
व्यजनयन्त	வ்யஜநயந்த	பலவகையிலுண்டாக்கிக் கொள்கின்றார்கள்
हे गिर्ववाह.!	ஹே கிர்வவாஹ:!	துதிவாக்கா லேற்றுக்கொள்ளுந் தற்குரிய அக்கினியே!
(भरद्वाजा.)	(பரத்வாஜா:)	(பரத்துவாச குலத்துதித்த)
(स्तोतार.)	(ஸ்தோதார:)	(துதியாளர்கள்)

* वित्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठदुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञैः, तं त्वाभि. सुष्टुतिभिर्वाजयन्त आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वा. என்பது இருக்கு.

[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
(अपि च)	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible] शिरः	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]
[illegible]	[illegible]	[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] (6)

[illegible]

[illegible] 7.

[illegible]

60\. आवो राजान [illegible] रोदस्योः ।
अग्निं पुरा [illegible] ॥ ७ ॥

[illegible] 4-3-1.

[illegible]

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययजं, हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा, आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	வேட்போர்கள்!
अध्वरस्य	அத்வரஸ்ய	வேள்வியினுடைய
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும்
रुद्रं	ருத்ரம்	பயன்தரு மொழி செய்வோனும்
रोदस्यो:	ரோதஸ்யோ:	விண்ணுலக, மண்ணுலகங்களிரண்டனுக்கும்
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுப்பவனும்
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
व: अवसे	வ: அவஸே	உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்கு
तनयित्नो इव	தநயித்நோ: இவ	இடிபோல் விழுந்து
अचित्तात् पुरा	அசித்தாத் புரா	இறப்பதன் முன்
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுத்வம்	நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. 7. திருஷ்டுப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறுகின்றார் —

வேட்போர்கள்! எசமானர்கள்! வேள்விக்கரசனும், தேவர்களை யழைப்பவனும், பயன்தரு மொழியிடுவோனும், அல்லது சத்துருக்களை யழச்செய்பவனும், அல்லது "இஃதன்றிக் கோரமாகிய தநுக்கள் எவ்வுருத்திரன்" என்னு மறையால் உருத்திர வடிவனும், சுவாகாகம் பூமிகட்கு அன்னமளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அவியால் தேவர்களைப் பூசிப்பவனும், அல்லது சத்திய வானந்தத்தை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது மண்ணும் விண்ணும் வியாபித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினியை, உங்களுடைய பாதுகாப்பின்பொருட்டு, இடிபோன்று திடீரென வரும் சித்தமற்ற தன்மை அதாவது சித்தமொடுங்கலே யுபலக்கணமாகவுடைய இந்திரியங்களெல்லா மொடுங்கலாம் இறத்தலென்பது மிதுவே இம்மரணத்தின் முன்னரே நீங்கள் அக்கினியை அவிகளால் முழுதும் ஆராதிப்பீர்களாக, (7)

மந்திரம் 8.

கீதம—வைசுவம.

३ २उ ३ २३१ २र ३ २ ३ १२३ १२ १२
70. इन्धे राजा समर्यो नमोभिः यस्य प्रतीक माहुतं घृतेन ।
१२ ३ १ २ ३ २३ १ २र३१ २
नरो हव्येभिरीडते सबाध अग्निरग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-7-8.

இந்தே ராஜா ஸமர்யோ நமோபி: யஸ்ய ப்ரதீக மாஹுதம் க்ருதேந ।
நரோ ஹவ்யேபிரீடதே ஸபாத அக்நிரக்ர முஷஸாமசோசி ॥

அந்வயம்.

राजा, अर्यः, अग्निः, नमोभिः (सह), समिन्धे, यस्य प्रतीकं, घृतेन, आहुतं, नरः, सबाधः, हव्येभिः, (यं), ईडते, (सः) अग्निः, उषसां, अग्रं, आ अशोचि ॥

பதவுரை.

राजा	ராஜா	பிரகாசிப்பதும்
अर्य.	அர்ய:	சாமியுமாகிய
अग्नि	அக்நி:	அக்கினி
नमोभि· (सह)	நமோபி: (ஸஹ)	தோத்திரங்களோடு (கூட)
समिन्धे	ஸமிந்தே	வளர்கின்றது.
यस्य	யஸ்ய	எதனுடைய
प्रतीकं	ப்ரதீகம்	வடிவம
घृतेन आहुतं	க்ருதேந ஆஹுதம்	நெய்யால் ஆகுதிசெய்யப்பட்ட தாமோ,
नरः	நர:	மனிதர்கள்
सबाधः	ஸபாத:	தோன்றின பீடைகளோடுகூடினவர்களாய்
हव्येभि·	ஹவ்யேபி:	அவிகளோடு
(य) ईडते	(யம்) ஈடதே	எதைப் பூசிக்கின்றார்களோ,
(स·) अग्नि.	(ஸ:) அக்நி:	அவ் வக்கினி
उषसां अग्रं	உஷஸாம் அக்ரம்	உஷா உதிப்பதன் முன்னமேயே
आ अशोचि	ஆ அசோசி	நன்கு விளங்குகிறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம்.

விளங்குவதும, சாமியும, அல்லது அவிகளை செலுத்துவதுமாகிய அக்கினி, தோத்திரங்களோடு கூடவே நன்கு விருத்தியாகின்றது. எவ வக்கினிக்கு நெய்யாலாகுதிபண்ணலே வடிவமோ, எமமைசசோந்த மனிதாகள தோன்றின பிணைகளை யுடையவாகளாய அவிகளோடு எதைத் துதிக்கின்றாகளோ, அவ் வக்கினி உஷா தேவதையுதிபபதன் முன்னரே மிகவும பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. (8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இந்திர- தேவதையாமம்.

२ ३१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ १ २
71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्नि रारोदसी वृषभोरोरवीति ।
१ २ ३ २ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ २ २
* दिवश्चिदन्तादुपमामुदान डपामुपस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

ப்ரகேதுநா ப்ருஹதா யாத்யக்நி ராரோதஸீ வ்ருஷபோ ரோ
ரவீதி ।
திவஶ்சிதந்தா துபமாமுதாந டபாமுபஸ்தே மஹிஷோ வவர்த்த ॥

அந்வயம்.

अग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले), वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानट्, अपां, उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

अग्नि	அக்நிஃ	அக்கினி
बृहता केतुना (युक्त सन्)	ப்ருஹதா கேதுநா (யுக்தஃ ஸந்)	பிரகைஓடு கூடியதாயிருந்து
आ	ஆ	இப்போது
रोदसी	ரோதஸீ	வானுக்கும வையத்திற்கும்
प्रयाति	ப்ரயாதி	அழகாகச செல்கின்றது.
(देवाह्वान काले)	(தேவாஹ்வாந காலே)	(தேவரை யழைக்குங்கால)
वृषभ (इव)	வ்ருஷபஃ (இவ)	இடபத்தைப (போல)

* दिवश्चिदन्ता उपमा उदान ळपा, என்பது இருக்கு.

रोरवीति	ரொரவீதி	பேரொலி செய்கின்றது
दिवश्रित्	திவஸ்ரித்	விண்ணுலகம்
अन्तात्	அந்தாத்	வரையினும்
उपमां	உபமாம்	மேகத்திற்கருகில்
उदानट्	உதாநட்	மேலே வியாபிக்கின்றது.
अपां	அபாம்	மழைத் தண்ணீருக்குச்
उपस्थे	உபஸ்தே	சமீபத்தில்
महिषः	மஹிஷः	பெரிதாய்
ववर्द्ध	வவர்த	வளர்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—9. திரிசிரா துவாஷ்டர ரிஷி. திருஷ்டுப சந்தம்.

அக்கினி நுண்ணறிவோடு கூடியதாய் இப்போது விண்ணுலகிற்கும், மண்ணுலகிற்கும் நன்கு போகின்றது மற்றும், தேவர்களை யழைக்குஞ் சமயம் எருது போன்று பேரொலியிடுகின்றது அந்தரிடச் உலகத் தெல்லை வரையினும், மேகங்கட்கருகில் சுவாலை வடிவமாந்த சூரியனாயிருந்து மேல வியாபிக்கின்றது மழைத்தண்ணீரின் உறைவிடமெனனும் அந்தரிடசத்தில் மின்னல் வடிவாய் மிகப் பெருத்திருக்கின்றது எனபதாம். (9)

குறிப்பு.—அக்கினியை இடபமா யுவமித்ததற்கு நித்தியமாக இருடிகள் இவ்வாறு கற்பிக்கின்றார்கள். காலைப்போதில் தேவாராதனை செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லுங் கால இடப வடிவாம். அது புருடார்த்தத்தைக் கொம்பாகவுடையது- முத்தீ, மற்றும், உதய முதயமின்மைத் தீ எனபவைகளைக் கால்களாகவுடையது. விண்ணில் சூரிய வடிவம், அந்தரிடசத்தில் மின்னல் வடிவம், தரையில் விறகினுள்ளாமக்கினி வடிவம் எனனும், முக்கயிற்றாற் கட்டப்பட்டது, அக்கினி கொழுந்துவிட்டெரியுங்கா லுண்டாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம், இங்ஙனமிருக்க, இடபமாயு வமித்தல் கூடாதென்ப தெங்ஙனம்? இனிது கூடுமென்க.

மந்திரம் 10.

கீதம்—வசிட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராசிமராயம், ஸ்பாந்திகரணம், சயாவனம், சைகண்டினம், இந்தவம்.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३१२ १ २
72. अग्निं नरो दीधितिभि ररण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।
३ १ २ ३१२ ३ २
दूरे दृशं गृहपति मथव्युम् ॥ १० ॥

இருக்கு 7-1-7.

𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂 𑌨𑌰𑍋 𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌰𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂 𑌜𑌨𑌯𑌤 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌮𑍍।
𑌦𑍂𑌰𑍇𑌦𑍃𑌶𑌂 𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌮𑌥𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்

नर., प्रशस्त, दूरे, दृशं, गृहपति, अथर्व्युं, हस्तच्युतं, अरण्योः, (विद्यमानं), अग्नि, दीधितिभिः, जनयत ॥

பதவுரை.

नरः	𑌨𑌰𑌃	வேட்போர்கள்
प्रशस्तं	𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌂	மிகத் துதிக்கத் தக்கதும்
दूरे दृशं	𑌦𑍂𑌰𑍇 𑌦𑍃𑌶𑌂	தூரத்திற் காண்பதும்
गृहपतिं	𑌗𑍃𑌹𑌪𑌤𑌿𑌂	வீட்டைக் காப்பதும்
अथर्व्युं	𑌅𑌥𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑍁𑌂	வரக்கூடியதும்
हस्तच्युतं	𑌹𑌸𑍍𑌤𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌂	கைகளாலுண்டாக்கியதும்
अरण्योः (विद्यमानं)	𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌃 (𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌂)	அரணிக்கட்டைகளி லிருக்கின்றதுமாகிய
अग्नि	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌂	அக்கினியை
दीधितिभिः	𑌦𑍀𑌧𑌿𑌤𑌿𑌭𑌿𑌃	விரல்களினால்
जनयत	𑌜𑌨𑌯𑌤	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

நியமஞ் செய்கின்ற வேட்போர்கள், இனிது தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதும், தூரத்திற் காண்பதும், அல்லது தூரத்திற் காணப்பட்டதும், வேள்விச்சாலைகளைக் காப்பதும், செல்வதும், அல்லது அடையப்படுவதும், கைகளாலுண்டானதும், அரணிக் கட்டைகளிலிருப்பதுமாகிய அக்கினியை விரல்களினாலுண்டாக்குகின்றார்கள். நிருத்தம் 5-2-101-ல் யாஸ்க முனிவரு மிவ்வாறே இதற்குப் பொருள் கூறியுள்ளார். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம, சாயனம, தீரக்காயுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
73. **अबोध्यग्निः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।**
३ १ २३ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३१२ ३ २३१ २
यह्वा इव प्रवया मुज्जिहानाः प्र भानवः *सस्रते नाकमच्छ॥१॥

இருக்கு 5-1-1

அபோத்யக்னி: ஸமிதா ஜநாநாம் ப்ரதிதேநுமிவாயதீ முஷாஸம் ।
யஹ்வா இவ ப்ரவயா முஜ்ஜிஹாநா: ப்ரபாநவ: ஸஸ்ரதே நாகமச்ச ॥

அந்வயம்.

(अयं) अग्निः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि, (प्रवुद्धस्याग्नेः) भानवः, यह्वाः, वयां, प्रोज्जिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं, अच्छ, प्रसस्रते ॥

பதவுரை.

(अयं) अग्निः	(அயம்) அக்நி:	இவ் வக்கினி
जनानां	ஜநாநாம்	வேட்போர் முதலியோர்களுடைய
समिधा	ஸமிதா	சமித்துக்களால் (விறகுகளால்)
धेनुमिव	தேநுமிவ	பாற்பசுப்போல
आयती	ஆயதீம்	வருகின்ற
प्रति उषासं	ப்ரதி உஷாஸம்	ஒவ்வொரு உஷத் காலத்தும்
अबोधि	அபோதி	துயில் விட்டெழுந்தது.
(प्रबुद्धस्याग्ने.)	(ப்ரபுத்தஸ்யாக்நே:)	எழுந்த அக்கினியினுடைய
भानव.	பாநவ:	சுவாலைகள்
यह्वाः	யஹ்வா:	பெரிதான

* सिस्रते, என்பது இருக்கு.

वयां	வயாம்	கிளைகள்
प्रोज्जिहानाः	ப்ரோஜ்ஜிஹாநா:	இனி மேலே தளளிபபோகின்ற
(वृक्षा इव)	(வ்ருக்ஷா இவ)	மரஙகளைபபோல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अच्छ	அச்ச	நோககி
प्रसस्रते	ப்ரஸஸ்ரதே	விரிநது போகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருககு—1. புத கவிஷடிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப சந்தம. தேவதை அககினி.

இவ வககினி, வேளவி செயபவா முதலியோாகளுடைய ஓம விறகு களால நிததிரைவிட டெழுநதது தீயோமததின பொருடடுப பால தரும பசு அதிகாலையில எழுநது கொளவதுபோல, வாராநின்ற ஒவவொரு உஷத காலததிலும அககினி யெழுநதது. மறறும எழுநத அககினியினுடைய கிரணஙகள பருததகிளைகளைத தளளி மேலெழுந தருககளைபபோலப, பெரி தான தனது ஆதாரததைவிடட கிரணஙகள வானுலகை நோககிப பரவு கின்றன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஓமஞ் செயவாருடைய தீ, ஓாபோதும அவிநது போகின்ற தில்லை. அஙஙனமேனும இரவில விறகினறிக குறைதலே தூஙகுதல காலையில வளாததலே விழிபபாம எனக. மேறசெலலும் புட கூட்டஙகளைபபோல விரிகின றன என்றனா மேனுடடாசிரியரிற சிலா.

மந்திரம் 2.

கீதம—பௌஷம.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ २ ३ १२
74. प्रभूर्जयन्तं महां विपोधां *मूरैरमुरं पुरां दर्माणम् ।
१२ ३ २३ १ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २
नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिश्मश्रुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருககு 19-46-5.

ப்ரபூர்ஜயந்தம் மஹாம் விபோதாம் மூரைரமுரம் புராம் தர்மாணம் ।
நயந்தம் கீர்பிர்வநா தியம் தா ஹரிஶ்மஶ்ரும் நவர்மணா தநர்சிம் ॥

* மூர மானபது இருககு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, अमुरं, अग्निं, स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न, वर्मणा, (ज्वालया) (उपेतं), धनर्चिं, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹே ஸ்தோத꞉!)	(துதிப்போய்!)
जयन्तं	ஜயந்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாந்	மகத்தானதும்
विपोधां	விபோதாம்	தாங்குவதும்
मूरैः	மூரை꞉	மூடர்களால் விரும்பப்படும்
पुरां	புராம்	தேகங்களைக்
दर्माणं	தர்மாணம்	காப்பதும்
अमुरं	அமுரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	ப்ரபூ꞉	வல்லுநனுவாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
गीर्भिः	கீர்பி꞉	தோத்திரங்களாற்
वना	வநா	பூசிக்கத் தக்கதும்
(धनानि) नयन्तं	(தநாநி) நயந்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும்
हरिश्मश्रुं न	ஹரிஶ்மஶ்ரும் ந	மஞ்சணிற உரோமம்போல்
वर्मणा	வர்மணா	கவசமாகிய
(ज्वालया)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கூடியதும்)
धनर्चिं	தநர்சிம்	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியைக் குறித்துப்
धियं धाः	தியம் தா꞉	பணி செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வத்சப்பிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப சந்தம். அக்கினி தேவதை.

தோத்திரம்பண்ணுவோய! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கின்றதும், மகத்தும், பேரறிவாளர்களை யேந்துவதும், மூடர்களால் சிலைத்துள்ள உடம்புகளை அன்போடு காப்பதும், அறியாமையிலாததும், ஆகிய அக்கினியைத் தோத்திரம் பண்ண ஆற்றலுடையோனுவாயாக. தோத்திரத்தால் இனிது

போற்றுதற்குரியதும், தனங்களை யடைவிப்பதும், கவசமென்னுஞ் சுவாலையோடு கூடியதும, மஞ்சணிற வுரோமமபோல. (இதைக் கவசத்திற்கே விசேடணமாககிக கொளக.) செய்யா நினற துதிககு விடயமானதும, துதியால பிரியபபடுவதும, ஆகிய அககினியை முனனிடடுப பணிவிடை யெனனுங கருமததைச செயவாயாக. मूरै मूरा, எனப பாடபேதமுண்டு. ஈணடுக கணடபடி சநதமோதுவாரும, சிறிது வேறறுமையாக, இருககோதுவாருங கொளவர். (2)

குறிப்பு —அறிவுடையார்களின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் அறியாமையுடையார்களின தேகங்களையும பாதுகாபபதுகொணடு அககினியினுடைய பெருந தனமை எலலாவறறினுஞ சிறபபுடையதாமெனக கொளக

தரையை வெலவதும, மூடர்களுடனிருநதும மூடததனமையை யடையாததும, பேறிவுடையதும, வேடபோர்கள விரலகளாற கொளளபபடடதுமாகிய அககினியை விபபிரர்கள ஏறறுககொளகினறனர்கள் எனபது ஆஙகில மொழிபெயர்ப்பின கருதது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சுக்கிரம்.

३ १ २ ३ १२३१ २ ३ १ २र ३ १२ ३ १२
75. शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।
२ ३ २ ३ १ २र २ १ २ ३२ ३ १ २
विश्वा हि माया अवसि *स्वधावन् भद्रा ते पूषन्निह रातिरस्तु ॥३॥

இருககு 6-58-1.

ஶுக்ரம் தே அந்யத்யஜதம் தே அந்யத் விஷுரூபே அஹநீ [த்யௌரிவாஸி ।
விஶ்வா ஹி மாயா அவஸி ஸ்வதாவந் பத்ரா தே பூஷந்நிஹ [ராதிரஸ்து ॥

அநவயம்.

हे पूषन्!, ते, अन्यत्, शुक्रं, ते, अन्यत्, यजतं, (अत एव) विषुरूपे, अहनी, (त्वं), द्यौः इव, असि, हे स्वधावन्!, हि, विश्वा माया, अवसि, ते भद्रा, रातिः इह अस्तु ॥

*स्वधावा, எனபது பிருநத பாடம,

பதவுரை.

हे पूर्व्य!	[illegible] !	[illegible]
ते	[illegible]	[illegible]
युक्त (वर्ण)	[illegible]	[illegible]
अभयत्	[illegible]	[illegible]
ते यज्ञं	[illegible]	[illegible]
अभयान्	[illegible]	[illegible]
(अम दृश)	[illegible]	[illegible]
विपु रूपे	[illegible]	[illegible]
भरनी	[illegible]	[illegible]
(रवं)	[illegible]	[illegible]
द्यौः इव अति	[illegible]	[illegible]
हे सधावन्!	[illegible] !	[illegible]
हि विश्वा माया	[illegible]	[illegible]
भरसि	[illegible]	[illegible]
ते	[illegible]	[illegible]
अग्ना	[illegible]	[illegible]
राणि	[illegible]	[illegible]
इह भवन्तु	[illegible]	[illegible]

சாயண பாஷ்யம்.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

அககினிக்கு அது பொருநதும? என்னுமா சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன போற பிரகாசிபபவனு யிருககினறுய எனக கூறபபடுகினறது ஏதனுலெனின ? அனனமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளேயும (பிரகஞைகளெனபனவுமவை) எவ வேதுவினுலிரடசிககினறனேயோ, அக்காரணததால, பகலிரவிறகும நீ கருததன் என மேலொடடுக அததனமையி' உனது மஙகலமாகிய ஈகை எஙகளிடததுணடாகுக எனபதாம யாஸ்க முனிவரும இம மநதிரததிறகு நிருததம 12-2-6-ம சூததிரததில இவவாறே பொருள கூறியுளளாா எனக. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம—லெளதசம.

१ २ ३१ २ ३ १ २ २ ३ १ २२

76. इडामग्ने पुरुदंसं सनिं गोः शश्वत्तमं हवमानाय साध ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

स्यान्नः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति भूत्वस्मै ॥ ४ ॥

இருககு 3-6-11.

இடாமக்னே புருதம்ஸம் ஸநிம் கோ: ஶஶ்வத்தமம் ஹவமாநாய ஸாத ।

ஸ்யாந்ந: ஸூநுஸ்தநயோ விஜாவாக்னே ஸாதே ஸுமதி பூத்வஸ்மை ॥

அந்வயம்.

अग्ने! पुरुदंसं, गो., सनिं, इडां, शश्वत्तमं, हवमानाय, (मह्य), साध, (किञ्च) हे अग्ने!, नः, सूनुः, तनयः स्यात्, (इति या ते मति.) सा ते, सुमतिः अस्मे, विजावा. भूतु ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அககினியே!
पुरुदंसं	புருதம்ஸம்	பலவகைககருமஙகள கொண்ட
गो सनिं	கோ: ஸநிம்	கோ முதலியவறறைத தேடும
इडां	இடாம்	இடாம எனனும பெயாபூணட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	ஶஶ்வத்தமம்	எக காலமும
हमानाय (मह्य)	ஹவமாநாய (மஹ்யம்)	ஓமததலேவனு மெனககு
साध	ஸாத	சாததியம பணணிவைபபாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அககினியே!

न	நஃ	எமக்கு
सूनु. तनय स्यात्	ஸூநு: தநய: ஸ்யாத்	புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக
(इति या ते मति)	(இதி யா தே மதி:)	(உனக்குண்டாகும் யாதொரு இத்தகைய புத்தியுண்டோ),
सा ते सुमति·	ஸா தே ஸுமதி:	உன்னுடைய அத்தகைய நற்புத்தியானது
अस्मे	அஸ்மே	எமக்கு
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய
भूतु	பூது	ஆகுக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டுப். தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! அநேக கருமங்களுக்கிடமாகிய, கோ முதலிய பசுக்களைச் சம்பாதித்தற்குரிய 'இடாம்' என்னும் பெயர்பூண்ட கோ வடிவ தேவதையை எக்காலத்தும், வேள்வித் தலைவனாகிய எனக்குக் கைகூடுமாறு செய்துவைப்பாயாக. மற்றும், எங்கட்குப் புத்திர பௌத்திரர்களுண்டாகுக என உனக்குண்டாகும் நன் மதியானது எங்களிடத்துப் பலனுடையதாகுக.

குறிப்பு —ஈண்டு 'पुरुदंस' என்பதில் 'தம்சம்' என்றது வேடம் என நிகண்டு கூறியிருப்பினும் கருமப்பெயர்களுட் கூறினமைபற்றிக் கருமவாசகமாம், புரு, என்பது பலவகையாம். இவ்வாறியவிடத்து பலவகைக் கருமங்கள் என்றாயிற்று. மற்றும், அதை அன்மொழித் தொகையாக்கிப் பலவகைக் கருமங்களையுடையது எனக் கோடலால் கோவிற்கு விசேடமாயினமை காண்க.

மந்திரம். 5.

கீதம்—காசியபம்.

१　२र　३ २　३ १ २ ३ २　३ १ २　३　१ २　२ ३ २
77　प्र होता जातो महान्नभोविन् नृषद्मा सीद् *दपां विवर्त्ते ।
२ ३ २　३ २　३ १　२र　३　१　२र　३ १　२ ३ २
दधद्यो धायी सुते वयांꣳसि यन्ता वसूनि विधते तनूपाः ॥५॥

இருக்கு 10-46-1

ப்ர ஹோதா ஜாதோ மஹாந்நபோவிந் ந்ருஷத்மா ஸீததபாம் விவர்த்தே ।
ததத்யோ தாயீ ஸுதே வயாம்ஸி யந்தா வஸூநி விததே தநூபா:॥

* अपा मुपस्थे दधियो धायी स ते, என்பது இருக்கு.

அநவயம.

योऽग्नि , अपां, विवर्त्ते, आसीदत्, (सः) (इदानीं), होता, जातः, महान्, नभोवित्, नृषद्मा, प्रसीदत्, (यद्वा) अपां, विवर्त्ते प्रसीदत्, (सोऽग्नि), दधत्, सुधायी, (हे स्तोत.!) (सोऽग्नि.) विधते, ते, वयांसि, वसूनि, यन्ता (भवतु), (किञ्च) तनूपाः, भवतु ॥

பதவுரை.

योऽग्निः	யொ௨க்நி:	யாதொரு அககினி
अपां विवर्ते	அபாம் விவர்தே	அநதிரிடசப பிரதேசததில
आसीदत्	ஆஸீதத்	இருநது கொணடிருநததோ
(स)	(ஸ:)	அவ வககினி
(इदानीं)	(இதாநீம்)	(இபபோது)
होता जात.	ஹோதா ஜாத:	தலைவனது ஓமததை யுண்டாககுவதாகவும
महान्	மஹாந்	பூசிககத தககதாகவும
नभोवित्	நபோவித்	அநதரிககததை யுணாநததாகவும
नृषद्मा	ந்ருஷத்மா	வேடகும, மனிதாகடகு அருகிலிருபபதாகவும
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிபபடைகின்றது.
(यद्वा)	(யத்வா)	(அலலது)
अपां विवर्ते	அபாம் விவர்தே	கருமஙகட கருகில
प्रसीदत्	ப்ரஸீதத்	களிபபடைகினற
(सोऽग्नि)	(ஸோ௨க்நி:)	அவ வககினி
दधत्	தயத்	அவியைததாஙகிககொண்டு
सुधायी	ஸுதாயீ	வேதிகையிறருபிககபபடடது
(हे स्तोतः!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	(துதிபபோய்!)
(सोऽग्नि.)	(ஸோ௨க்நி:)	அவ வககினியானது
विधते	விததே	நறபணி செயயும
ते	தே	உனககு
वयांसि	வயாம்ஸி	அனனஙகளையும
वसूनि	வஸூநி	தனஙகளையும
यन्ता (भवतु).	யந்தா (பவது)	நியமிப்பது (ஆகுக.)
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மறறும)
तनूपा	தநூபா:	உடமபைக காபபாறறுவதும்
(भवतु)	(பவது)	ஆகுக.

சாயண பாடியம

கணடம—8 இருககு 4. வதசபபிரிய ரிஷி திருஷடுப சநதம அககினி தேவதை

யாதோரககினி அநதரிடச உலகததின பிரதேசததிய நீர் நிலையில மினனல வடிவா யிருநதுகொணடிருநததோ, அவ வககினி இபபோது எச மானாகளுடைய ஓமததை யுணடாககுவதாய வெளி வநதிருககினறது. மற றும, குணஙகளாற போறறபபததககதாயும அநதரிககததை புணாநததாயு மாகி, அஙகுத தோனறியதால அதை யுணாநத தனமை எனக வேளவித தலைவாகடகு அருகிலிருநதுகொணடு வேதிகையிற களிபபுறறுமிருககினறது. அலலது மூலததிலுளள ‘ अपा ’ (அபாம) எனபதறகுக கருமம பொருளா மாதலின கருமஙகடகுச சமீபததில வேதிகையில, கூறிய இலககணமுடைய தாயிருநது களிபபடைகினறது எனபதுமாம அலலது ‘ अपा ’ அபாம, என பதறகு நீரெனககொணடு நீரிறகு நடுவில யாதோரககினி அவியை யேறகப பொறுககொணடததாய் மறைநதிருநததோ? அவவககினி மறிததுந தேவா களாற பிராாததிககபபடடதாயக கூறியவணணமாயிருநது வேதிகையிற களிபபுறறிருககினறது எனினுமொககும அத தனமைய அவ வககினி அவிகளைத தாஙகிககொணடு (இருககுமாறு) வேதிகையில (மேடையில) தாபிககபபடடதானது, தோததிரஞ செயவோய! அவ வககினி, பணிசெயயு முனககு அனனஙகளையுந திரவியஙகளையும நியமிபபதாககுக (கொடுபப தாககு எனபது மதம்) மறறும உடமபை யிரடசிபபதாகவு மாககுக. (5)

குறிப்பு—‘ नृषद्मा ’ (நிருஷதமா) ‘ नृषद्वा ’ (நிருஷதவா) எனவும பாடபேத முணடு. ‘ दधय धायी सुते ’ எனச சநதமோதுவாரும ‘ दधिया वायी सते ’ என இருக கோதுவாருஞ சொலவா.

அபபு எனபதறகுக கருமமெனக கொணடதறகு நிருகதமே பிரமாணமா மெனக.

மந்திரம் 6.

கீதம—கிருதமேசர அஙகிரசம.

२ ३३३१२ ३ २ ३ १ २३१ २३ १२

78. **प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुंसः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।**

१२ ३ २ ३१२ ३ १२३ १ २३ १२

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु ॥ ६ ॥

இருககு 7-6-1.

ப்ர ஸம்ராஜமஸுரஸ்ய ப்ரஶஸ்தம் பும்ஸ: க்ருஷ்டீநாமநுமாத்ய [ஸ்ய ।

இந்த்ரஸ்யேவ ப்ர தவஸஸ்க்ருதாநி வந்தத்வாரா வந்தமாநா விவஷ்டு ॥

அந்வயம

असुरस्य, पुंस', कृष्टीनां, अनुमाद्यस्य, तवस', इन्द्रस्य, इव, अग्ने., प्रशस्त, सम्राजं, प्र (स्तौतु,) (तथा), वन्दद्वारा, वन्दमाना, कृतानि, विवष्टु ॥

பதவுரை

असुरस्य	அஸுரஸ்ய	வலி யுடையதும
पुंस	பும்ஸ:	வீரமுளளதும
कृष्टीनां	க்ருஷ்டீநாம்	சனஙகடகுத
अनुमाद्यस्य	அநுமாத்யஸ்ய	துதிககத தககதும
तवस.	தவஸ:	ஆறறலுடைய
इन्द्रस्य इव	இந்த்ரஸ்ய இவ	இநதிரனுககு ஒததததுமாகிய
(अग्ने)	(அக்நே:)	(அககினியினுடைய,)
प्रशस्तं	ப்ரஶஸ்தம்	மேமபடடதும
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளஙகுகினறதுமாகிய உருவததை
प्र (स्तौतु)	ப்ர (ஸ்தௌது)	நனகு (துதிபபீரகளாக,)
(तथा) वन्दद्वारा	(ததா) வந்த்வாரா	(அஙஙனமே) வணககத்தினதுவாரமாகிய துதி முதலியவைகளையும
वन्दमाना	வந்தமாநா	யாவராலும போறறபபடட
कृतानि	க்ருதாநி	கருமஙகளையும
प्र विवष्टु	ப்ர விவஷ்டு	நனகு விருமபுவீரகளாக.

சாயணபாடியம.

கணடம—8 இருககு—6. வசிடட ரிஷி திருஷ்டுப சநதம. அககினி தேவதை.

ஆறறலுடையதும, வீரமுள்ளதும, ரண்டு மூலத்திலுளள पुंस (புமச:) என்னும பதததிறகு வீரம எனப பொருள கொளளபபடடது. வீர னுடைய ஆண தனமையாதலின் வீரியம் எனபபடுகினறது. யாஸக முனிவ ரும, 'पुमान् पुरुमना भवति पुंसतेर्वा', என இதைக கூறியுளளார. சனஙகடகுத துதிககத தககதும, வலியுளள இநதிரன போனறதுமாகிய அவ வககினியின, பெருமை வாயநததும, மிக விளஙகுவதுமாகிய வடிவததை நனகு துதிப பீரகளாக. அவ வாறே துதி முதலியவைகளையும, யாவாகளும போறறு கினற கருமஙகளையும முழுதும விருமபுவீரகளாக. (6)

குறிபபு —'प्रसम्म्राज मसुरस्य प्रशस्तं', எனச சநதமோதுவாரும, 'प्रसम्म्राजो असुरस्य प्रशास्तिम्' என இருககோதுவாரும கொளவார்.

'वन्दद्वारा वन्दमाना विवष्टु', எனவும், 'वन्दे दारुं वन्दमानो विवच्मि' எனவும் பாட பேதமுணடு.

மந்திரம் 7.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி, பிராசாகம்.

३२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
79. अरण्योर्निहितो जातवेदा गर्भ इवे *त्सुभृतो गर्भिणीभिः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३क२र
दिवे दिव ईड्यो जागृवद्भिर्हविष्मद्भिर्मनुष्येभिरग्निः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-29-2.

𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾 𑌗𑌰𑍍𑌭 𑌇𑌵𑍇𑌤𑍍𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑍋 𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿[𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃 ।
𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌵 𑌈𑌡𑍍𑌯𑍋 𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑌿𑌰𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்.

जातवेदाः, अरण्योः, निहितः (अयं), अग्निः, गर्भिणीभिः, गर्भः, सुभृतः, इवेत्, (तादृशोऽग्निः) हविष्मद्भिः, जागृवद्भिः, मनुष्येभिः, दिवे दिवे, ईड्यः, (भवति) ॥

பதவுரை.

जातवेदाः	𑌜𑌾𑌤𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃	தோன்றிய பொருளெலா முணர்ந்த
(अयं) अग्निः	(𑌅𑌯𑌂) 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃	(இவ்) வக்கினி
अरण्योर्निहितः	𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍋𑌰𑍍𑌨𑌿𑌹𑌿𑌤𑌃	அரணிக் கட்டைகளிற் றுபிக்கப் பட்டிருக்கின்றது
गर्भिणीभिः	𑌗𑌰𑍍𑌭𑌿𑌣𑍀𑌭𑌿𑌃	கருப்பங்கொண்ட பூவைகளால்
गर्भः	𑌗𑌰𑍍𑌭𑌃	கருப்பமானது
सुभृतः इवेत्	𑌸𑍁𑌭𑍃𑌤𑌃 𑌇𑌵𑍇𑌤𑍍	இனிது தாங்கப்படுமாறு
(तादृशोऽग्निः)	(𑌤𑌾𑌦𑍃𑌶𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃)	(அத்தன்மைய அக்கினி,)
हविष्मद्भिः	𑌹𑌵𑌿𑌷𑍍𑌮𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	அவிகளைக் கைக்கொண்டவர்களும்
जागृवद्भिः	𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	விழித்துக்கொண் டிருப்பவர்களுமான
मनुष्येभिः	𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑍇𑌭𑌿𑌃	மனிதர்களால்
दिवे दिवे	𑌦𑌿𑌵𑍇 𑌦𑌿𑌵𑍇	ஒவ்வொரு நாளிலும்
ईड्यः (भवति)	𑌈𑌡𑍍𑌯𑌃 (𑌭𑌵𑌤𑌿)	துதிக்கத்தக்க(தாகின்றது)

* सुधितो गर्भिणीषु, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

எல்லா விடய வுணர்வுகளையுடைய இவ் வக்கினி, வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களால் இயற்கையாகவே அரணிக் கட்டைகளி லிருத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதிலுவமை —கருப்பம் போல என்றமை. கருப்பிணி மடந்தையர்களால் கருப்பம் நன்கு தாங்கப்படுவதுபோல என்பதாம். அவ் வண்ணத்த அக்கினி அவியைத் தாங்குபவர்களாயும், கருமங்களிற் சாக்கிரதையாயுமுள்ள மனிதர்களான எங்களால் ஒவ்வொரு தினத்திலும் துதி வடிவ வாக்குகளாற் போற்றத்தக்கதாகின்றது. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைசுவாநராக்கினி அத்திரி ரிஷி, ராக்ஷோக்னம்.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २
80. सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांꣳसि पृतनासु जिग्युः ।
१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अनुदह सह मूरान् *कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-87-19.

ஸநாதக்நே ம்ருணஸி யாதுதாநாந் ந த்வா ரக்ஷாꣳஸி ப்ருதநா [ஸு ஜிக்யு꞉ ।
அநுதஹ ஸஹ மூராந் கயாதோ மா தே ஹேத்யா முக்ஷத [தைவ்யாயா꞉ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! (त्वं), सनात्, यातुधानान्, मृणसि, रक्षांसि, पृतनासु, त्वा, न जिग्युः, (त्वं), सह मूरान्, कयादः, अनुदह, ते, दैव्यायाः, हेत्याः, मा मुक्षत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலமாய
यातुधानान्	யாதுதாநாந்	இராக்கதர்களை
मृणसि	ம்ருணஸி	பீடிக்கின்றாய்

* क्रव्यादः, என்பது இருக்கு.

रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	ப்ருதநாஸு	போர்களில்
त्वां	த்வாம்	உன்னை
न जिग्युः	ந ஜிக்யு:	வென்றிலர்
त्वं	த்வம்	நீ
सह मूरान्	ஸஹ மூராந்	கொல்லுந் தொழிலை யுடைய
क्रव्याद:	க்ரவ்யாத:	புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை
अनु दह	அநு தஹ	முறைப்படி யெரித்துவிடுவாயாக
ते	தே	உன்னுடைய
दैव्यायाः	தைவ்யாயா:	திவ்யமாகிய
हेत्याः	ஹேத்யா:	ஆயுதத்தினின்று
मा मुक्षत	மா முக்ஷத	(அவர்கள்) விடுபடாதிருப்பார்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாயு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால முதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் துன்புறுத்துகின்றாய். அங்ஙனமாயினும், உன்னை யுத்தத்தில் இராக்கதர்கள் வெல்ல முடியாராயினர். ஆயினும் அத்தகைய நீ இப்பொழுது கொல்லுந் தொழிலுக்குரிய புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை முறையே சுவாலையாற் சாம்பராக்குவாயாக. ஆயினும், உன்னுடைய சம்பந்தமாகிய திவ்யாத்திரத்தினின்றும் (அவர்கள்) விடுபடாதோராவார்களாக. (8)

குறிப்பு—माते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः என்பதற்கு அவர் புலாலை விடாதாராகுக. தேவர்கள் தமது திவ்ய வடிவத்தால் கொல்வார்களாக, என்னும் பொருள் கூறல் விவரணக்காரர் கொள்கை. ஏனையவை பாடியத்திற் கியைந்தனவே. இதற்கு ரிஷி சயா எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

ஈண்டு, க்ரவ்யாத (புலாலுண்ணும்) என்றதற்குப் பாவிகள் எனவும், அல்லது அவி வடிவ மாமிசத்தைத் தின்னும் வைதிகர்கள் எனவுங் கொள்வர், இதில் பாவிகளை நேரே தேவர்கள் கொல்கின்றார்கள். வைதிகர்களைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார்கள், என்பர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பதது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
.81 अग्न ओजिष्ठमाभर द्युम्नमस्मभ्य मध्रिगो ।
१ २ ३१२ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
*प्र नो राये पनीयसे रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥

இருககு 5-10-1.

அக்நெ ஓஜிஷ்ட2 மாஹர த்3யும்ந மஸ்மப்4ய மத்4ரிகோ3 ।
ப்ர நொ ராயெ வநீயஸெ ரத்ஸி வாஜாய வந்தா2ம் ॥

அங்வயம்.

हे अग्ने!, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्य, आभर, हे अध्रिगो!, पनीयसे, राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அககினியே!
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்ட2ம்	பேராறறலுடையதும
द्युम्नं	த்3யும்நம்	பூண முதலியவைகளால் விளங கபபடடதுமாகிய தனததை
अस्मभ्यं	அஸ்மப்4யம்	எஙகட்குக
आभर	ஆஹர	கொணடுவநது நிறையக கொடுப பாயாக.
हे अध्रिगो!	ஹெ அத்4ரிகொ3!	தடையறற போககுடையோய!-
नः	நஃ	எஙகளை
पनीयसे	வநீயஸெ	போறறததகக
राये	ராயெ	தனததோடு
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயொஜய)	கூடியவாகளாகச செய்வாயாக.
वाजाय	வாஜாய	அனனததிறகு
पन्थां	வந்தா2ம்	வழியைச
रत्सि	ரத்ஸி	செயவாயாக.

* प्र णो राया परीणसा, எனபது இருககு

சாயண பாடியம்

இம் மந்திரந் தொடங்கி ஏழாவது, எட்டாவது கண்டங்களில் '16 மந்திரங்கள்' அனுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன. 10-ம் கண்டத்தின் முதன் மந்திரம் வைசுவ தேவதையை யுடையது, 10-ம் கண்டத்தின் இரண்டாம் மந்திரம் அங்கிரசர்களின் துதி. எஞ்சின 14 மந்திரங்களும் அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்டன.

கண்டம்—9 இருக்கு—1. கயத்திரி ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! மிகுந்த வலி யுடையதும், கங்கணம், முடி, முதலிய வடிவங்களால் யாண்டும் விளங்கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தடையிலாது செல்வோய்! அல்லது கேடிலாக் கிரணங்களை யுடையோய்! எங்களைப் போராற்றுதற்குரிய தனத்தோடு கூடிய வர்களாகச் செய்வாயாக. அன்னம் எங்கட்கருகில் வந்தடையுஞ் சாதனமாம் மார்க்கத்தை யினிது வரையறுப்பாயாகச் செய்வாயாக என்பதுமது (1)

குறிப்பு—மூலத்தில் 'अध्रिगो!' என்றது தடையின்றிச் செல்லுதல் என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது, गो என்பது கமனம், (நடத்தல்) அல்லது கிரணம் எனக் கூறுகின்றது நிகண்டு.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினிதேவ பிருகத்து.

१२ ३२उ ३ २ ३१ २ ३१२
82. यदि वीरो अनुष्यादग्नि मिन्धीत मर्त्यः ।
३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
आ जुह्वद्धव्य मानुषक् शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருக்கு 5-2-6.

யதி வீரோ அநுஷ்யாதக்நி மிந்தீத மர்த்ய꞉ ।
ஆ ஜுஹ்வத்த⁴வ்ய மாநுஷக் ஶர்ம பக்ஷீத தைவ்யம் ॥

அந்வயம்.

यदि वीर. स्यात्, (तदा), (स') मर्त्यः, अग्निं, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्,
हव्य, आ जुह्वत्, (अपिच), दैव्य, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीर स्यात्	யதி வீர: ஸ்யாத்	எக்கால வீரக்குழந்தை பிறக்கின்றதோ,
(तदा स.) मर्त्य	(தடா ஸ:) மர்த்ய:	அக்கால அம்மனிதன்
अग्निं इन्धीत	அக்நிம் இந்தீத	அக்கினியை வளர்க்குக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(மற்றும்)
आनुषक्	ஆநுஷக்	இடையறாது
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியை (தேவ உணவை)
आजुह्वत्	ஆஜுஹ்வத்	இனிது கொடுப்பானாக.
(अपिच)	(அபிச)	(மற்றும்)
दैव्यं शर्म	தைவ்யம் சர்ம	வானவரின் இன்பத்தை அல்லது வீட்டை
भक्षीत	பக்ஷீத	அனுபவிப்பான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—2 வாமதேவர், பரத்துவாசர், அல்லது வார்ஹஸ்பத்தியா ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை

எப்போது எந்த மனிதனுக்கு வீரமாகிய மகப்பேறுண்டாகியதோ, அப்போது அம் மனிதன் தீ வளர்ப்பானாக மற்றும், உள்ளவாறு இடையின்றி நோக்கோடு அவி கொடுப்பானாக மற்றும் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய இன்பத்தையேனும் அல்லது வீட்டையேனும் அனுபவிப்பான் (2)

குறிப்பு—எக்கால மனிதன் அவியை இடையறாது கொடுத்து அக்கினியை வளர்க்கின்றானோ, அக்காலத்திலே வீரனாகின்றான். மற்றும் தேவர்களின் சுகத்தை யநுபவிக்கின்றான் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

३ १ २ ३१ ३ २उ ३ १२ २र

83. त्वेषस्ते धूम ऋण्वति * दिवि सञ्छुक्र आततः ।

२ ३ २उ ३२उ ३ १ २ ३ १ २

सूरो नहि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-2-6.

த்வேஷஸ்தே தூம ருண்வதி திவி ஸஞ்சுக்ர ஆதத: ।

ஸூரோ நஹி த்யுதா த்வம் க்ருபா பாவக ரோசஸே ॥

அநவயம்

हे अग्ने! त्वेष., ते, शुक्र., धूमः, दिवि, आतत, ऋण्वति, हे पावक!
सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அககினியே!
त्वेष ते	த்வெஷ: தெ	வளாகின்ற உனறு
शुक्र धूमः	ஶுக்ர: தூம:	வெணமைபபுகை
दिवि	திவி	வெளியில
आतत	ஆதத:	விரிநது
ऋण्वति	ருண்வதி	மேகவுருவாயப பரிணமிததுப் போகினறது
हे पावक!	ஹெ பாவக!	பரிசுததபபடுததுவோய!
सूरो न	ஸூரொ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुत. सन्)	க்ருபா (ஸ்துத: ஸந்)	நோககுணடா மாறு செயயக கூடிய துதியா றறு திககபபடட வனுய
त्वं	த்வம்	நீ
द्युता	த்யுதா	பிரகாசத (தால) தோடு
रोचसे हि	ரொசஸெ ஹி	உணமையாய விளஙகுகினருய்

சாயண பாடியம்

கணடம—9. இருககு—3. பாரதுவாசரிஷி. அநுஷடுப சநதம். தேவதை. அககினி.

அககினியே! பிரகாசிககின்ற உன்னுடைய நிரமலமாகிய அலலது வெணமை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிக்ஷத்தில விரிநது மேகவடிவாயப பரிணமிததுப போகினறது மறறும், பரிசுததமாககுவோய! சோதிப போய! அககினியே! இரவியொபபத துதிககததகக நோககுணடாமாறு செய்யவலலதுதியால துதிககபபடட நீ உணமையில ஒளியோடு விளஙகு கின்ருய் எனபதாம (3)

குறிப்பு—உலக வழககில 'ऋच्छति' என ஒருமையில் வாததககது வைதிகததில 'ऋण्वति' என 'நுக' எனனு மிடைசசொற பெறறுப பனமையுமாயிறறெனக.

மநதிரம் 1.

கீதம — அக்கினி தேவதையின பிருகது

१ २र३१ २र ३ १ २र

81\. त्वꣳ हि क्षैतवद्यशोऽग्ने मित्रो न पत्यसे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ ४ ॥

இருககு 6-2-1.

த்வம் ஹி க்ஷைதவத்யஶோऽக்நே மித்ரோ ந பத்யஸே ।

த்வம் விசர்ஷணே ஶ்ரவோ வஸோ புஷ்டிம் ந புஷ்யஸி ॥

அநவயம

हे अग्ने!, त्वं, हि, क्षैतवत्, यश., मित्र. न, पत्यसे, हे विचर्षणे!

वसो! त्व, श्रव, पुष्टि न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
त्वं	த்வம்	நீ
हि	ஹி	உணமையாய
क्षैतवत्	க்ஷைதவத்	காயநத விறகோடு கூடிய
यश	யஶ:	அனனததை
मित्र न	மித்ர: ந	பகலபிமானி தேவதையைப் போல
पत्यसे	பத்யஸே	அடைகினறாய (ஆதலின)
हे विचर्षणे !	ஹே விசர்ஷணே !	எலலாவறறையும பிரிது காண போய !
वसो!	வஸோ !	வியாபக !
त्वं	த்வம்	நீ
श्रवः	ஶ்ரவ:	புகழுறற அனனததிறகு
पुष्टिं न	புஷ்டிம் ந	வலுவையும
पुष्यसि	புஷ்யஸி	விருததி பணணுகினறாய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—4. பரததுவாச ரிஷி. சநதம அனுஷ்டுப தேவதை அககினி.

அககினியே! நீ உண்மையில உலாநத விறகோடு கூடிய அன்னததை அடைகின்றாய அதிதுவமை.—மிததிர தேவதைபோல எனறது. பகலை யபிமானிககுந தேவதை மிததிரனெனபபடும. அது போனறு எனபதாம. (இது மூலததிலுளள 'क्षैतं' கைக்ஷதம, எனறதறகு க்ஷய. குறைவு அதைப பற்றியது உலாநத விறகு எனப பொருடபடுததிக கூறபபடடது) அல்லது, க்ஷய எனபது வீடு என நிகணடு கூறுகினறது ஆதலின் அவவீட்டிலுளளது அவி வடிவ அனனம அவ வனனததையுடைய அவவீட்டை மிததிரனுகிய புருடன அடைவது போனறு அடைகினறாய எனபதுமாம அலலது 'पत्यसे' (பதயசே)எனனுஞ சொல ஐசுவரிய பொருளுடையது எனறு நிருகதந கூறுதலின இததனமைய அனனததைச செலுததுகினறாய எனபதுமாம. இககாரணததாலேயே சிறபபு வகையால எலலாவறறையுங காணப படடதும வியாபகமுமாகிய அககினியே! நீ தலைவன வீட்டிலுளள புகழ் வாயநத அனனததையும, அனன காரியமாகிய புஷ்டியையும விருததி பணணுகினறாய எனபதாம. (4)

குறிப்பு—மிததிரன எனபது சூரியனுககு மறறொரு பெயராம. இதுவே பகலையுண்டாககும அபிமானி தேவதை. நிருகததகதில இதுவே வாயுமுதலிய தேவகணங்கட்கு நடுவில இருககினறது எனக கூறபபடடுளளது.

நணடு 'यश.' எனறதும அனனமென நிகணடு கூறுகினறது. ஆதலின அவி வடிவ அனனம எனபது பொருள்.

மந்திரம் 5.

கீதம—கௌமுத ரிஷி பிருககம.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २३ १ २

85. प्रातरग्निः पुरुप्रियो विश स्तवेताऽतिथिः ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २

* विश्वे यस्मिन्नमर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருககு 5-18-1.

ப்ராதரக்நி: புருப்ரியோ விஶ ஸ்தவேதாऽதிதி: ।
விஶ்வே யஸ்மிந்நமர்த்யே ஹவ்யம் மர்த்தாஸ இந்ததே ॥

அநவயம்.

पुरुप्रियः, विशः, अतिथिः, अग्निः, प्रातः, स्तवेत, विश्वे, मर्त्तासः, यस्मिन्, अमर्त्ये, हव्यं, इन्धते ॥

---

* विश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेण्वति, எனபது இருககு

பதவுரை.

पुरुप्रियः	புருப்ரிய:	பலரோர்க்கும் பிரியமானதும
विश	விஶ:	தலைவனிடத்துப் பொருளைச் சேர்ப்பதும
अतिथि.	அதிதி:	எசமான வீட்டிற்கு எப்போதும் செல்
अग्नि.	அக்நி:	அக்கினி,
प्रातः	ப்ராத:	விடியற் போதில்
स्तुवेत	ஸ்துவேத	துதிக்கப்படுகின்றது.
विश्वे मर्त्तास.	விஶ்வே மர்த்தாஸ:	எல்லா மனிதர்களும
यस्मिन् अमर्त्ये	யஸ்மிந் அமர்த்யே	இறப்பிலாத எவ் வக்கினியில
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைத
इन्धते	இந்ததே	தாபிக்கின்றார்களோ, (அவ் வக்கினி துதிக்கப்படுகின்றது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—5. மிருகத வாஹாதவித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம. அக்கினி தேவதை.

எல்லார்க்கும பிரியனும, எசமானிடத்தில தனத்தைச் சேரச்செய்வோனும, எசமானர்களுடைய வீட்டிற்குத் திதிசளிற செலலாதோனும, எப்போதும் செல்பவனும என்பது மது. "அதிதி வீடுகட்குச் செல்பவன். திதிகளில பரகுலஙகளை அல்லது பரவீடுகளை அடைபவனுவான" என யாஸ்க முனிவரும நிருகதத்தில கூறியுள்ளார். ஆதலின இவவிதமாகிய அக்கினி விடியற்காலத்தில் ஸ்தோத்திரம பண்ணப்படுகின்றது இவ்வாத தருமமுடைய எவ வக்கினியில எல்லா மனிதர்களும அவியைக் கொண்டு போயத் தாபிக்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினி எனக் கூட்டிக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

கீதம—அக்கினி ரிஷி யதவாகிஷ்டீயம, யனமகிஷ்டீயம.

१ २२३ २३१२ ३१२
86 यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्च विभावसो ।
१२ ३ २ २ २उ ३ १ २
महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருக்கு 5-25-7.

யத்³வாஹிஷ்ட²ம் தத³க்³நயே ப்³ருஹத³ர்ச்ச விபா⁴வஸோ ।
மஹிஷீவ த்வத்³ரயிஸ்த்வத்³வாஜா உதீ³ரதே ॥

அந்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अग्नये, (क्रियते) हे विभावसो!, बृहत् अर्च, (यतः) त्वत्, महिषीव, रयिः, वाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஷ்டம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	யத் தத்	யாதொரு ஸ்தோத்திரமுண்டோ அது
अग्नये (क्रियते)	அக்நயெ (க்ரியதெ)	அக்கினிக்குச் (செய்யப்படு கின்றது)
हे विभावसो!	ஹெ விபாவஸொ!	கிரணமாகிய தனமுடையோய!
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்த, (அன்ன, தனங்களை)
अर्च	அர்ச	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
यतः	யதஃ	யாதினாலெனின்?
त्वत्	த்வத்	நின்னிடத்திலிருந்து
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयि	ரயிஃ	தனங்களும்
वाजा	வாஜா	அன்னங்களும்
उदीरते	உதீரதெ	வெளிப்படுகின்றன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசூயவ ஆத்ரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அனுஷ்டுப் அக்கினி தேவதை.

நன்மைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட ஸ்தோத்திர மெதுவோ, அது அக்கினிக்குச் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்வதால கிரணத்தையே தனமாகவுடைய, அக்கினியே! நீ மிகுந்த தனத்தையும், அன்னத்தையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. எவ்வாறு இதற்கு அன்ன தனங்களைக் கொடுக்குந்தன்மை? (என்றவா வருமிடத்துக் கூறப்படுகின்றது). எக்காரணத்தால நின்னிடத்திலிருந்து மிகுந்த திரவியங்களும், அன்னங்களும, வெளிப்படுகின்றனவோ, அக்காரணத்தாலேயே என்பதாம். மூலத்தி லுள்ள 'இவ' என்னுஞ் சொல் அசை. (6)

குறிப்பு—மூலத்தில 'महिषीव' என்பதற்கு வேந்தனுடைய மனைவி வேந்த னிடத்திலேயே இருப்பது போன்று தனமுதலியவைகள் நின்னிடத்திலேயேயிருக் கின்றன என்பா மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 7.

கீதம—அககினி ரிஷி, விசோவிசீயம அலலது எடம.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २
अग्निं वो दुर्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருககு 8-74-1.

விஶோ விஶோ வொ அதிதிம் வாஜயந்தঃ புருப்ரியம் ।
அக்நிம் வொ துர்யம் வசঃ ஸ்துஷெ ஶூஷஸ்ய மந்மபிঃ ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशः, विशः, पुरुप्रियं, अतिथिं, अग्नि, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्य्यं, अग्निं, शूषस्य, (लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विज !	ஹெ ருத்விஜः !	வேட்போர்காள !
यजमाना !	யஜமாநாः !	தலைவாகாள !
व	வः	நீஙகள
वाजयन्त	வாஜயந்தः	அனனததை விருமபினவாகளாய
विश विश	விஶः விஶः	எலலாப பிரசைகடகும
पुरुप्रिय	புருப்ரியம்	மிகப பிரியமும
अतिथिं	அதிதிம்	பூசிககத தககதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அககினியைத
स्तुत्या	ஸ்துத்யா	தோததிரததால
(परिचरत)	(பரிசரத)	(இறைஞசுவீாகளாக.)
(अहं च)	(அஹம் ச)	யானும
व	வः	உஙகணிமிததம
दुर्यं	துர்யம்	வீடடிறகினியனாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அககினியை
शूषस्य (लाभाय)	ஶூஷஸ்ய (லாபாய)	சுகமடைதற பொருடடு
मन्मभि वच.	மந்மபிः வசः	தெளிநத துதிகளான வாககுக ளால
स्तुषे	ஸ்துஷெ	துதிககினறேன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கோபவன ரிஷி அல்லது சப்தவத்ரி ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை

வேட்போர்கள்! வேள்வித் தலைவர்கள்! நீங்கள் அன்னத்தை விரும்பினவர்களாகி எல்லாச் சனங்கட்கும் மிகப் பிரியமாகியதும், பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினியைத் தோத்திரத்தால் இறைஞ்சுவீர்களாக. இறைஞ்சுவீர்களாக என்பது எஞ்சி நின்றது. யானும் உங்கட்காக வீட்டிற்கு இதமாகிய அக்கினியைச் சுக லாபத்தின் பொருட்டுத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். எச் சாதனங்களாலெனின்? மனனஞ் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால். போற்றுகின்றேன் என மேற் கூட்டிக்கொள்க. (7)

குறிப்பு.—*தூயம் = வீடு, சூழம் = சுகம், என நிருத்தம் கூறுகின்றது, வேட்போர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அதிதியாயும், வீட்டிற்கு வெளியே யாகத்தில் இருக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினியைத் துதிக்கின்றேன் தூயம் வாசலிலுண்டாவது எனப் பாடியம் கூறுகின்றது என்பர் மேனாட்டு மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.*

மந்திரம் 8.

கீதம்—சாக்கப் பிரசாபதி ரிஷி, கனிஷ்டிகம்.

३२उ ३ २ ३ १ २र ३ २ ३१२
88. **बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाग्नये ।**
२ ३१ २र ३ १ २ ३२ ३२
यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருக்கு 5-16-1.

𑌬𑍃𑌹𑌦𑍍𑌵𑌯𑍋 𑌹𑌿 𑌭𑌾𑌨𑌵𑍇𑌽𑌰𑍍𑌚𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 ।
𑌯𑌂 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌸𑍍𑌤𑌯𑍇 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌾𑌸𑍋 𑌦𑌧𑌿𑌰𑍇 𑌪𑍁𑌰𑌃 ॥

அந்வயம்.

भानवे, बृहत्, वयः, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अग्नये, वयः, अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे	𑌭𑌾𑌨𑌵𑍇	வேள்வியில் ஒளிர்கின்ற அக்கினிக்கு
बृहत्	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍	அவி வடிவாய் மிகுந்துள்ள
वयः	𑌵𑌯𑌃	அன்னம்

---

* प्रशस्तिमि मर्त्तासो, என்பது இருக்கு.

(दीयते)	(தீயதே)	(கொடுக்கப்படுகின்றது.)
हि (अत्र)	ஹி (அத்ர)	இக்காரணத்தால்
(त्वमपि)	(த்வமபி)	(நீயும்)
देवाय अग्नये	தேவாய அக்நயே	பிரகாசமாகிய அக்கினிக்கு
वय	வய:	அன்னங்
अर्चा	அர்சா	கொடுப்பாயாக.
मर्त्तास:	மர்த்தாஸ:	மனிதர்கள்
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
मित्रं न	மித்ரம் ந	நண்பனைப்போல்
प्रशस्तये	ப்ரஶஸ்தயே	மேலாகிய துதியின் பொருட்டு
पुर दधिरे	புர: தயிரே	முன்பு நிலை நிறுத்துகின்றாகளோ (அவ் வக்கினிக்கு).

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—8. புருராத்திரேய ரிஷி அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வேள்வியில் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி வடிவ மகத்தாகிய அன்னங் கொடுக்கப்படுகின்றது ஆதலின் நீயும் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியின் பொருட்டு அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. மனிதர்கள் எவ் வக்கினியை நண்பனைப்போன்று சிறந்த தோத்திரத்தின் பொருட்டு (அக்கினி நம் பொருட்டுத் தேவர்களைத் துதிக்குக என்னுந் துதியின் பொருட்டு அவ்வக்கினியை) முன்பு நிலைநிறுத்துகின்றாகளோ, (அவ்வக்கினிக்குக் கொடுப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க) (8)

குறிப்பு—'पुर दधिरे' என்றதற்கு—கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேதிகையில் தாபிக்கின்றாகளோ, எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலேய மொழி பெயர்ப்பில் ?

மந்திரம் 9

கீதம—அத்திரி ரிஷி, சுரௌத வாணம்.

१ २ ३१ २ ३ १२३ १ २र

89. *अगन्म वृत्रहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् ।

१ २ ३१२ ३ २ ३१२ ३ १ २

†यः स्म श्रुतर्वन्नार्क्षे बृहदनीक इध्यते ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-7-8.

* आगन्म, †यस्य श्रुतवा बृहन्नाक्षों अनीक एधते, என்பது இருக்கு.

அகன்ம வ்ருத்ரஹந்தமம் ஜ்யேஷ்டமக்நி மாநவம் ।
யஃ ஸ்ம ச்ருதர்வந்நார்க்ஷே ப்ருஹதநீக இத்யதே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन्तमं, ज्येष्ठं, आनव, अग्निं, अगन्म, यः, (अग्निः), आर्क्षे, श्रुतर्वन्, बृहत्, अनीकः इध्यते (स्म) ॥

பதவுரை

वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவத்தைத் மிகத் தொலைப்பதும்
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத் தக்கதும்
आनवं	ஆநவம்	மனிதனைப் பற்றியதுமாகிய
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
अगन्म	அகந்ம	அடைந்தோம், (யானடைந்தேன்),
यः (अग्नि)	யஃ (அக்நிஃ)	எவ்வக்கினி
आर्क्षे श्रुतर्वन्	ஆர்க்ஷே ச்ருதர்வந்	ரிக்ஷ புத்திரனாகிய சுருதவன்மன் நிமித்தம்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிய
अनीकः	அநீகஃ	சுவாலைக் கூட்டமுடையதாய்
इध्यते स्म	இத்யதே ஸ்ம	வளர்க்கப்பட்டிருந்ததோ, (அவ்வக்கினியை).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9 கோபவன ரிஷி

பாவங்களை முழுதும் ஒழிப்பதும், பூசிக்கத் தக்கதும், மனித சம்பந்த முடையதும், அவர்கட்கு இனிமை செய்வதும், ஆகிய அக்கினியை யாம் அடைந்தோம் (போற்றுதற்குப் பன்மை கூறல்) யாதோரக்கினி ரிக்ஷ புத்திரனாகிய 'சுருதவன்மன்' என்ப் பெயர் கொண்ட வேந்தன் பொருட்டுப் பெரிய சுவாலைக் கூட்டங்களை யுடைபதாய் விருத்தியாகி யிருந்ததோ, அவ்வக்கினியை யாம் அடைந்தோமென அந்வயித்துக்கொள்க இவ்வாறு சுருதவன்மன் வீட்டிற்கு உண்ணும் பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அக்கினியைத் துதிக்கின்றார் (9)

குறிப்பு —முற்காலத்தில் ஓர்கால் இம் மந்திரத்தைக் கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுண்பான சுருதவன்மன் என்னும் வேந்தனருகே சென்று அங்கு உண்மையில் அவ் வேந்தன், வேள்விவிரதம் பூண்டிருக்கின்றதையும், வேள்வித்தீ பெருஞ் சுவாலையோடு சொலிக்கின்றதையுங் கண்டனர். கண்டு இந்த ரிஷியானவர் 'விருத்திரஹந்தமம்' என்னும் இம் மந்திரத்தாற் றுதித்தனர் என இதிகாச மொன்றுளது.

'अगन्म, आगन्म' எனப் பாட பேதமுண்டு.

மநதிரம் 10.

ரிஷி—கசியப சவயோனீநா இநதிரியம

३ २ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
90. जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्भिः सहाभुवः ।
३ २उ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २र ३ २
पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருககு 11-90-11

𑌜𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌸𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌭𑍁𑌵𑌃 ।
𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌯𑌤𑍍𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌸𑍍𑌯𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾 𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌨𑍁𑌃 𑌕𑌵𑌿𑌃 ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, त्व, परेण, धर्मणा, जातः, यत्, सवृद्भिः, सह, अभुवः, यत्, अग्नेः, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्व), (यजमानायाभीष्ट फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने !	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 !	அககினியே !
(त्व)	(𑌤𑍍𑌵𑌂)	(நீ)
परेण धर्मणा	𑌪𑌰𑍇𑌣 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾	மேலாகிய தாபிததல (நாடடுதன) முதலிய தருமததநால
जातः	𑌜𑌾𑌤𑌃	உணடாணய.
यत्	𑌯𑌤𑍍	எவ வககினி
सवृद्भि	𑌸𑌵𑍃𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃	வேடபோாகளோடு
अभुव	𑌅𑌭𑍁𑌵𑌃	இருககினறதோ,
यत् अग्नेः	𑌯𑌤𑍍 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇𑌃	எவ வககினிககு
कश्यप	𑌕𑌶𑍍𑌯𑌪𑌃	கசியபரிஷி
पिता	𑌪𑌿𑌤𑌾	பிதாவோ,
श्रद्धा	𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾	சிரததை யெனபாள
माता	𑌮𑌾𑌤𑌾	அனனையோ,
मनु	𑌮𑌨𑍁	மனுவானவா
कविः	𑌕𑌵𑌿𑌃	துதிபபவரோ,

(सोऽग्नि. त्वं)	(ஸோ௨க்நி: த்வம்)	(அவ் வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமாநாய)	(தலைவனுக்கு)
(अभीष्टं फलं)	(அபீஷ்டம் பலம்)	(விரும்பிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(ப்ரயச்ச)	(இனிது கொடுக்கின்றாய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவர் அல்லது கசியபர், மரீசி, மனு, அல்லது வைவஸ்வதர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அநுஷ்டுப் தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமத்தால் (அதாவது தாபித்தல் முதலிய கருமத்தால்) வெளிப்பட்டோனாய் வேள்வியோடிருக்கின்ற வேட்போர்களுடன் தரையைப்பற்றிய வேள்வியினகணிருக்கின்றாய். கசியபருடைய அக்கினி, என்னும் மூல பதங்களின் வேற்றுமையை 'கசியபர் அக்கினியினுடைய' என மாறுபடுத்திக்கொள்க. எனவே, எவ் வக்கினிக்குக் கசியபர் பிதாவோ என்றாயிற்று. ஆகவே, எவ் வக்கினிக்கு கசியபர் பிதாவோ, சிரத்தையென்னுந் தேவி அன்னையாவளோ, அளவற்ற கருமமுடையவரும், அல்லது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவஸ்த மனு துதிசகின்றவராவரோ, அவ் வக்கினி எசமானனுக்கு விரும்பிய பலனைக்கொடுக்குக. இதனாற் குறிப்பிட்ட இதிகாசத்தை வேறு பிராமணத்திற்காணக (10)

குறிப்பு —எவ் வக்கினி, கசியப ரிஷியைப் பரிபாலிப்பதாமோ, சிரத்தையாகிய சத்தியத்தை யுடையதோ, மழை பெயவிசகுந் தன்மையால் உலகனைத்தையும் உண்டாக்குவதோ, மனுவாமோ, (பகுதி, பகுதியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ் வக்கினி, கூட இருக்கப்பட்ட தேவர்களோடு கூடவே வெளிப்படுகின்றதோ, அத் தகைய இவ் வக்கினி மேலாகிய தருமமென்னுங் கருமத்தால் வெளித்தோன்றியது என வியாணத்திற் காணப்படுகின்றது. இதுவே ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பிலுங் காணப்படுகின்றது

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பத்தாம் கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கிதம—பாஹிஸ் பிரததியம.

२ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ १२
91. सोमं राजानं *वरुणमग्निमन्वारभामहे ।
३ २उ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ १२
आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-141-3.

ஸோமம் ராஜாநம் வருணமக்நி மந்வாரபாமஹே ।
ஆதித்யம் விஷ்ணும் ஸூர்யம் ப்ரஹ்மாணம் ச ப்ருஹஸ்பதிம் ॥

அந்வயம்.

राजानं, सोमं, वरुणं, अग्निं, आदित्यं, विष्णुं, सूर्य्यं, ब्रह्माणं, बृहस्पतिं, च, अन्वारभामहे ॥

பதவுரை.

राजानं	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ராசனுகிய,
सोमं	ஸோமம்	சோமனையும
वरुणं	வருணம்	வருணனையும
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியையும
आदित्यं	ஆதித்யம்	அதிதி புத்திரனையும
विष्णुं	விஷ்ணும்	விஷ்ணுவையும
सूर्य्यं	ஸூர்யம்	சூரியனையும
ब्रह्माणं	ப்ரஹ்மாணம்	பிரமனையும
बृहस्पतिं च	ப்ருஹஸ்பதிம் ச	பிருகஸ்பதியையும
अन्वारभामहे	அந்வாரபாமஹே	அனபு பாராட்டுகினறோம

* अग्नसेऽरिं गीर्भिर्हवामहे, आदित्यान्, எனபது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினித்தாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். தேவதை விசுவேதேவா.

விளங்குகின்றவனும், அல்லது. ராசனுமாகிய, மதியையும், இரவியையும், வருணனையும், அக்கினியையும் எம்மைக் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் அவ்வாறே, அதிதி மைந்தனையும், விஷ்ணுவையும், பிரமனையும், பிருகற்பதியையும் தோத்திரங்களால் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு —' ஆதித்தியனை, என்றது = அதிதியின் புத்திரனாகிய வாயுவை. யாண்டும் ஆதித்யனென்னும் சொல் சூரியனென்னும் பொருளில் வெளிப்படையா மாயினும், ஈண்டுச் சூரியனை வேறாகக் கொள்ளப்படலால் சூரியனைக் குறிப்பதன்று அற்றேல், அதிதிபுத்திரர்களிற் பிறரைக் கொள்ளாததென்னைகொலோ வெனின்? பிரகரண வயத்தாற் பொருந்தாது. என்னை? பிரகரணத்திலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள், கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறே வாயுவைக் கொள்ளலும் மரபாமெனக.

ஈண்டுப் பூமிக்கு மூர்த்தியாகிய 'சருவன்' என்பவனைப் பிருகற்பதி என்பதாலும், சலவடிவ 'பவன்' என்பவனை வருணன் என்பதாலும், உருத்திரவடிவம் அக்கினியாம் அதை 'அக்கினி' என்பதாலும், உக்கிர வடிவ வாயுவை 'ஆதித்தியன' என்பதாலும் ஆகாசமூர்த்தி 'பீமன்' அதை விஷ்ணு என்பதாலும், சோம மூர்த்தியாகிய மாதேவனை சோமன் என்பதாலும் எசமான மூர்த்தியாகிய 'பசுபதியை' பிரமன் என்பதாலும், சூரியனாகிய 'ஈசானனை' சூரியனென்பதாலும், கூறப்பட்டிருத்தலால் இம் மந்திரத்தில் ஈசுரனது அட்ட மங்கல மூர்த்திகளின் உபாசனை வெளிப்படையாமென்பது காண்க.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆருடவத ஆங்கிரசம், அல்லது யாமம்.

३२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

92. इत एन उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

प्र भूर्जयो यथा पथोद्यामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

இத ஏந உதாரூஹந் திவ꞉ ப்ருஷ்டாந்யாரூஹந் ।
ப்ர பூர்ஜயோ யதா பதோத்யாமங்கிரஸோ யயு꞉ ॥

அந்வயம்.

भूर्जयः, आङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, द्यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा), इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

பதவுரை.

भूर्जय	ஹ்ருஜ்ஜய	அன்னத்தை (தேவவுணவை) பக்குவஞ் செய்வோர்களான
अङ्गिरस.	ஆங்கிரஸ:	அங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களெனனும்
एते	ஏதே	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேலவழியால
द्यां	த்யாம்	வானுலகை
प्रययु	ப்ரயயு:	இனிது அடைந்தார்களோ, அவர்கள்
यथा पथा (जना: तथा)	யதா பதா (ஜநா: ததா)	வழியைப்பற்றிக்கொண்டு சனங்கள் ஒரு ஊரை யடைகின்றது போல
इत.	இத:	தரையினின்றும்
उदारुहन्	உதாருஹந்	மேற்சென்று
आगत्य	ஆகத்ய	வந்து
दिव:	திவ:	சுவர்க்கத்தினின்றும
पृष्ठानि	ப்ருஷ்டானி	மேம்பாடான இடங்களைப்பற்றி
आरुहन्	ஆருஹந்	ஏறிச்செல்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2 வாமதேவ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். விசுவ தேவா தேவதை.

ஆங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களான இவர்கள் உயர்ந்த மார்க்கத்தால் வானுலகை யடைந்தார்கள். அவர்கள் எவ்விதமானவர்களெனின்! 'भूर्जय.' என்பதில் 'भृज्जति' என்பதின் பொருள் பக்குவஞ் செய்தலாமாதலின், தேவவுணவுகளைப் பக்குவஞ் செய்வோர்களாவர். அடைவதினுவமை —வழியைக் கொண்டு சனங்கள் கிராம முதலியவைகளை யடைவதுபோன்றெனல். மற்றும் இந்தப் பூமியினின்றும் மேலே போய் வந்துஞ் சுவர்க்கத்தினுடைய இடங்களைத் தாண்டி ஏறுகின்றார்கள். (2)

குறிப்பு.—'द्या' 'வானுலகை, என்னும் பதத்தால் வாழ்ஞருக்குப் பின் அடையத்தக்க தோரிடம் அல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? மார்க்கத்தைப்பற்றியதினாலேயே அடைவதமையாமையின் மற்றோ, மேம்பட்ட ஒழுக்கமாகிய மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அடையத்தக்க இன்ப விசேடமே ஈண்டு வானுலகென்றதாம் அல்லது, இமயமலை முதலிய உயர்ந்த விடமாம், எனக் கருதுகின்றோம் மற்றும் 'भूर्जय' என்றதற்கு, பூமிஜய வென்றவர்கள் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு. இதுவே ஆங்கில ... பதின் கருத்துமாம்.

மந்திரம் 3.

ரிஷிகம்—அஸிதம்

३१ २ ३२ ३ १ २३ १ २
93. राये अग्ने महे त्वा दानाय समिधीमहि ।
१ २ ३ २ ३१ २३ १ २ ३ १२ ३ १
ईडिष्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ ३ ॥

ராயெ அக்நெ மஹெ த்வா தாநாய ஸமிதீமஹி ।
ஈடிஷ்வா ஹி மஹெ வ்ருஷந் த்யாவா ஹொத்ராய ப்ருதிவீ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन्! महे, होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिष्वा ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அக்நெ!	அக்கினியே!
त्वा	த்வா	உன்னை,
महे	மஹெ	மிகுந்த
राये	ராயெ	திரவியத்தைக்
दानाय	தாநாய	கொடுப்பதற்கு
समिधीमहि	ஸமிதீமஹி	நன்கு வளர்க்கின்றோம்.
हे वृषन्!	ஹெ வ்ருஷந்!	தான (ங்கை) மழைபெய்வோய்!
महे	மஹெ	பெரிய
होत्राय	ஹொத்ராய	ஹோமத்தின் பொருட்டு
द्यावा पृथिवी	த்யாவா ப்ருதிவீ	வானுலகையும் மண்ணுலகையும்
ईडिष्वा	ஈடிஷ்வா	(நீ) துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. கசியபர் அல்லது அசிதர் அல்லது தேவலர் ரிஷி.

அக்கினியே! மிகுந்த தனங் கொடுப்பதன் பொருட்டு யாங்கள் நன்குக உன்னை வளர்க்கின்றோம். வேண்டியதை மழையெனப் பெய்யும் அக்கினியே! நீ பெரிதாகிய ஹோமத்தின் பொருட்டு, வானையும் மண்ணையுந் தோத்திரஞ் செய்வாயாக (3)

குறிப்பு —'होत्राय' என்றதற்கு ஓமத்தின் பொருட்டென்றனர் பாடியக்காரர், ஓமத்திரவியத்தின் பொருட்டென்றனர் விவரணக்காரர் வானுலகு மண்ணுல கிரண்டும் என்றது, வானுலகை மண்ணுலகை என, இரண்டாம் வேற்றுமை விரிக்கப் பெற்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம—துவாஷ்டரீ.

३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २३१ २३ २
91 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् *ब्रह्मेति वेरु तत् ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्र †मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 2-5-3

ஐயடுந்வே வா யதீ மநு வோசத் ப்ரஹ்மேதி வேரு தத் ।
பரி விஶ்வாநி காவ்யா நேமிஶ்சக்ர மிவா பு⁴வத் ॥

அந்வயம்.

वा, ईम्, अनु, (होत्रादिः), यत्, दधन्वे, यत् ब्रह्म, अनुवोचत्, तत्,
(सर्व) वेरु, (अयमग्निः), विश्वानि, काव्या, नेमिः चक्रं इव, पर्य्यभुवत् ॥

பதவுரை.

वा	வா	அல்லது
ईम्	ஈம்	இவ் வேள்வியைக்
अनु	அநு	குறியாகவைத்து
(होत्रादि)	(ஹோத்ராதி³:)	இருக்கு மறை படிப்போர் முதலியோர்கள்
यत्	யத்	எந்த அவியைத்
दधन्वे	த³த⁴ந்வே	தாங்குகின்றார்களோ,
यद्ब्रह्म	யத்³ ப்³ரஹ்ம	எந்தத் துதியைச்
अनुवोचत्	அநுவோசத்	சொல்கின்றார்களோ
तत् (सर्व)	தத் (ஸர்வம்)	அவ் வனைத்தையும்
वेरु	வேரு	அறிகின்றது
(अयमग्निः)	(அயமக்³நி:)	(இவ் வக்கினி)
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
काव्या	காவ்யா	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களால் செய்யப்படும் கருமங்களையும்
नेमि चक्रमिव	நேமி: சக்ரமிவ	இருப்புக் கட்டானது சக்கரத்தைப் பற்றிக்கொள்வது போல்
पर्य्यभुवत्	பர்யபூ⁴வத்	தன்வயப்படுத்திக்கொள்கின்றது.

* ब्रह्मापि वेरुत, † मिवा भवत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—4 பாாகக ஹாநதி ரிஷி, அலலது, சோம ரிஷி. அநுஷ்டுப சநதம தேவதை அககினி

அலலது, இவ வேளவியைக குறிதது அவியைத தாஙகுவோாகளான இருக கோதுவாா முதலியோாகள யாதொரு தோததிரஞ சொலகினறாாகளோ, மறறும, எசாா மறை, படிபபோாகள எநத அவியைத தாஙகுகினறாாகளோ, (ாணடு, அநு, என றதையுஞ சோததுவேளவியைக குறியாக கொணடு எனபபொருள கொளக) அவைகளனைததையும அககினி தான அனுடடிககுமாறு அறிகினறது, அலலது விருமபுகினறது. இவ வககினி மேதாவிகளான வேடபோாகளின சமபநதமான கருமஙகளனைததையும தன வசமாககிககொளளுகினறது வியாபிததுககொளகினற தெனபதுமது. வியாபிபபதிலுவமை —இருமபுக கடடு இரததததின சககரததை உளளவாறு முழுதும வியாபிததுககொளவது போல எனபது. (4)

குறிபபு —'दधन्वे' எனறது 'दधन्' எனபதாம 'वे' எனறதும, 'इम्, अनु' எனனு மிரணடும அசைச சொறகள எனபா விவாணககாாா. 'वेरु' எனறது 'वे , उ' எனலாம வே எனபது அறிதல உ எனறது அசை வே எனனுந தனமைச சொல அதாவது 'அறிவேன' எனபது, அறிகினறது, எனப்படாககையாயிறறு 'काव्या' எனறது —சுருதி வாககுகள அலலது அவிகள, எனபது விவாணககாாாது கொளகை. அஃது உலகியலில கவய என வரும.

'ब्रह्म' எனவும 'ब्रह्माणि' எனவும பாடபேதமுணடு.

மநதிரம் 5.

கீதம—அகததிய ரிஷி, ராகேஷுக்னம.

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २
95. प्रत्यग्ने हरसा हरः *शृणाहि विश्वतस्परिः ।
३ १ २ ३२ ३ २ ३क २र ३क२र
यातुधानस्य रक्षसो बलं †न्युब्ज वीर्य्यम् ॥ ५ ॥

இருககு 10-87-25

ப்ரத்யக்நே ஹரஸா ஹர: ஶ்ருணாஹி விஶ்வதஸ்பரி: ।
யாதுதாநஸ்ய ரக்ஷஸோ பலம் ந்யுப்ஜ வீர்யம் ॥

அநவயம்

हे अग्ने !, हरसा, हरः, यातुधानस्य, बलं, विश्वतः परिः, प्रति शृणाहि, (तथा) रक्षसः, वीर्य, न्युब्ज ॥

* शृणीहि, † विरुज वीर्य्यम् , எனபது இருககு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால்
हरः	ஹர:	கெடுக்குஞ் சீலமுள்ள
यातुधानस्य	யாதுதாநஸ்ய	இராக்கதருடைய
बलं	பலம்	வலியை
विश्वत परिः	விஶ்வத: பரி:	எல்லா வகையானும் நீங்குமாறு
प्रतिश्रृणाहि	ப்ரதிஶ்ருணாஹி	முழுதும் நாசஞ் செய்வாயாக
(तथा)	(தথா)	(அவ்வாறே)
रक्षस	ரக்ஷஸ:	இராக்கதருடைய
वीर्यं (च)	வீர்யம் (ச)	பராக்கிரமத்தையும்
न्युब्ज	ந்யுப்ஜ	ஒடுக்கி விடுவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 பாயு ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம் ரக்ஷோஹா அக்கினி, தேவதை

அக்கினியே! நீ உன்னுடைய ஒளியால் அல்லது கோபத்தால், ஈண்டு யாஸ்கமுனிவரும் 'हरो हरते ज्योतिहरे उच्यते' என்றனர் ஆதலின், 'हरसा' என்றதற்கு ஒளியால் எனக்கொள்ளப்பட்டது. பிறரை வாட்டுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதருடைய வலியை எல்லா வகையானும் போமாறு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக. (5)

குறிப்பு—'न्युब्ज' என்றதற்கு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக எனக் கொண்டனர் பாடியக்காரர். கீழ்ப்படுத்துவாயாக எனக் கொண்டார் விவரணக்காரர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மானவம்.

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
96. त्वमग्ने वसूꣳ रिह रुद्राꣳ आदित्याꣳ उत ।
१ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतप्रुषम् ॥ ६ ॥

ரி. 1-45-1.

த்வமக்நே வஸூꣳ ரிஹ ருத்ராꣳ ஆதித்யாꣳ உத ।
யஜா ஸ்வத்வரம் ஜநம் மநுஜாதம் க்ருதப்ருஷம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वध्वरं, मनुजातं, घृतप्रुषं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
त्वं	த்வம்	நீ
इह	இஹ	இக்கருமத்தில்
वसून्	வஸூந்	வசுக்களையும்
रुद्रान्	ருத்ராந்	உருத்திரர்களையும்
आदित्यान्	ஆதித்யாந்	ஆதித்தியர்களையும்
उत	உத	மற்றும்
स्वध्वरं	ஸ்வத்வரம்	நல்ல வேள்வியிலுள்ளதும்
मनुजातं	மநுஜாதம்	பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதும்
घृतप्रुषं	க்ருதப்ருஷம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜநம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. பிரஸ் கண்வ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ இக்கருமத்தில் வசு முதலியோர்களை யாராதிப்பாயாக. மற்றும், தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும் ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய பிராணியை யெனின்? அழகிய வேள்வியோடுகூடியதை. மனுப் பிராசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை மற்றும் நீரைத் தருவதை. ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க (6)

குறிப்பு —மூலத்தில் 'जनं' என்றதால் தேவதை வடிவப் பிராணி கொள்ளப்பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆகாயம் என்பது பொருள். ஆகாயமே பிரசாபதி என, சபரசுவாமி எழுதியுள்ளார். (பூர்வ மீமாஞ்சைச் சாபர பாடியத்தில்) பிராணன் என்பது வாயு அதுவும் உற்பத்தியின் முன்பு ஆகாயத்தினிலக்கின்றது எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது ஆதலின் சனம் என்பதால் பிரசாபதியே கொள்ளக்கிடக்கின்றது என்பதே துணிபு

'மநுஜாதம்' என்றது = இந்திரனே. என்னே? எல்லாத் தேவதைகளும் மனுவினாலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनोर्वै देवा यज्ञियास' என்ற ஒட்டக

கதது சுருதி கூறுவதால் என்க ஈணடு 'மநுஜாதம்' என வேறு கொளளப்பட்டமையின, அச சொலலால் இநதிரனே குறிககபபடுகினறுன 'घृतप्रुषं' நீா தருவோனே எனனும விசேடணம அவனுககே பொருநதுமாறறிக.

வசுகக ளைடடு.—தவன, தருவன, சோமன, சாவிததிரன, அகிலன, அநலன, பிரதயூஷன, பிரபாசன எனபன பதிெனுரு வருததிராகள —அசா, ஏகபாதா, அகிவிரகனா, பிஞகி, அபராசிதா, திரியமபகா, மகேசுரா, விருஷாகபி, சமபு, அரணா, ஈசுரா எனபவாகள.

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிநதது.

பிரபாடகம்—2. அர்த்தப்ரபாடகம் 1. கண்டம்—11.

பத்து மந்த்ரங்கள்.

மந்த்ரம் 1.

[illegible]

१ १ २   १ १   २ ३   १ २ ३   १ २   ३ २

97. पुरु त्वा * [illegible] तव स्विदा ।

१ १ २   ३ २ ३   ३ १ २

तोदस्येव शरण आ महस्य ॥ १ ॥

ரு. 1-150-1.

புரு த்வா தாசிவாம் வோசேரிரக்நே தவ ஸ்விதா ।
தோதஸ்யேவ சரண ஆ மஹஸ்ய ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, त्वा [illegible], (अहं), पुरु वोचे, (यत) महस्य, तोदस्य, शरण आ इव, तव स्विदा, अरिः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்நிதேவ!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
दाशिवान्	தாசிவாந்	[illegible]
(अहं)	(அஹம்)	(நான்)
पुरु वोचे	புரு வோசே	[illegible]
(यतः)	(யத:)	(ஏனென்றால்)
महस्य	மஹஸ்ய	[illegible]
तोदस्य	தோதஸ்ய	[illegible]
शरण आ इव	சரண ஆ இவ	[illegible]
तव स्विदा	தவ ஸ்விதா	[illegible]
अरिः	அரி:	[illegible], ([illegible]).

* दाश्वन्, [illegible]

சாயண பாடியம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின் 1-ம், மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் ககுப் சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள், 'உஷ்ணிக்' சந்தமுடையன. மற்றும், 11-ம், கண்டம், 5-ம் மந்திரம் பவமான தேவதையை யுடையது. ஷை கண்டம் 6-ம் மந்திரம் அதிதியின் துதியாம். எஞ்சினவைகள் அக்கினி தேவதையையுடையன. எல்லாவற்றிற்கும் 'ஆக்கினேயம்' என்னும் வழக்கு குடைக்காரர்கள் போகின்றார்கள் என்பதுபோற் கண்டு கொள்க.

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தீர்க்கதமஸ் ரிஷி உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை

அக்கினியே! உன்னைக்குறித்துப் பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பலவகை வரத்தைச் சொல்கின்றேன், அதாவது மைந்தனைத் தருவாயாக, திரவியந் தருவாயாக, என்பது முதலிய விசைகளைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம், ஒன்றுஞ் செய்திலே யெனிலோ, அன்று, மற்றோ அவி கொடுத்தவனா யிருக்கின்றேனாதலின் விரும்பியதைச் சொல்கின்றேன் என்க. இதர சாதாரணமாய்ப் பேசுகின்றவனுக்கு, எவ்வாறு கொடுக்கத்தக்கது என்பெண்ணற்க என்பதாம் பேராசிரியனுடைய தொண்டன் போல அக்கினியே! உனக்கே யான் தொண்டன் என்க.

ஈண்டு வடமொழியில் ஆகாரம் உவமைப்பொருளில் நின்றது. அக்கால், ஆண்டான் வீட்டில் எவ்வாறு கருப்பத்திலிருந்தே அடிமை யாதல் நியதமாயுள்ளதோ, அங்ஙனமே யானுமாதலின் விரும்பியதைப் பலவாறுயச் சொல்கின்றேன் என்பதாம், நீயும் வேண்டிய தனத்தையுந் தருவாயாக என்பது பொருள்

இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் நிருத்தம் 5, 2, 8-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார் (1)

குறிப்பு—அநேக விதமாக உன்னை யழைக்கின்றேன் என்பது ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆசுவ ரிஷி பர்கிருதம்.

१ २र २उ ३ १ २ ३ २

98. प्र होत्रे पूर्व्यं वचोऽग्नये भरता बृहत् ।

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २

विपां ज्योतींषि बिभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருக்கு 3-10-5,

ஷ்ர ஹொத்ரெ வ ஞுவ்ய-ம் வசோஅக்நயெ பரதா ப்ருஹத் ।
விபாம் ஜ்யோதீம்ஷி பிப்ரதெ ந வெயஸெ ॥

அநவயம.

(हे होत्रादयः !) विपां ज्योतींषि, बिभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्, पूर्व्यं, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः !)	(ஹெ ஹொத்ரா தய: !)	(இருககோதுவோா முதலியோர்களே !) (நீவிா)
विपां	விபாம்	எசாமறையோதும விபபிராக ளுடைய
ज्योतींषि	ஜெ்யாதீம்ஷி	கருமததாலுணடான ஒளிகளை
बिभ्रते	பிப்ரதெ	இனிது தாஙகபபடடதும,
वेधसे	வெயஸெ	உலகததைததாஙகுவதும,
होत्रे	ஹொத்ரெ	தேவதைதயை யழைபபதும (ஆகிய)
अग्नये	அக்நயெ	அககினியின பொருடடுச
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பணடைக காலததிய
बृहत्	ப்ருஹத்	மகததான
वच	வச:	தோததிரஙகளை,
प्रभरता	ப்ரபரதா	சமபாதிபபிாகளாக, (துதிபபிாகளாக)

சாயண பாடியம.

கணடம—11 இருக்கு—2. விசுவாமிததிர ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம. அககினி தேவதை

எசமானன, இருககோதுவாா முதலியோாகடகுக கூறுகின்றுன — ஹோதருளனனும இருககோதுவாா முதலியோாகளே ! (நீவிா) அறிவு மிகுந்த 'அதது வாபு' எனபபடும எசுா படிபபோா முதலானவாகளுடைய நற்கருமாநுடடானததாற் றேடிய, ஒளிகளை நிமிததமாசக கொளளபபடடதும், உலகததை யினிது தாஙகுவதும, தேவாகளை யழைபபதுமாகிய அககினிககு, மகததாய பணடைககாலததிய துதிமுதலிய தோததிர வாககியஙகளை, அலலது உலகததைப படைககும பரமேசுரன இரவி முதலிய சோதிகளை யுணடாககுமாறு, இனிது சமபாதிபபிாகளாக தோததிரஞ் செயவீாகளாக எனபது பொருள. (2)

குறிப்பு —அககினியை, பிருகத எனனும தோததிரததால திருபதி செயவீாகளாக எனபது ஆஙகில ஆசிரியா கருதது. ஈணடு வடமொழியிலுளள நகாரம ஒரு வகையில பொருள தராமலும ஒரு வகையில உவமைப பொருளைத தநதும நினறது.

மந்திரம் 3.

கீதம—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிரே சிரத்தாம சிரததம சநயம

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।

३ १ २ ३ २ २ १ २

*अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ ३ ॥

இருககு 1-97-4.

அகநெ வாஜஸ்ய கொமத ஈஶாநஃ ஸஹஸொயஹொ ।
அஸ்மெ தெஹி ஜாதவெதொ மஹி ஶ்ரவஃ ॥

அநவயம்.

हे सहसो यहो !, अग्ने !, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
हे जातवेदः ! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो !	ஹெ ஸஹஸொ யஹொ !	ஆறறலின மைநதனாகிய
अग्ने !	அகநெ !	அகனியே ! (நீ)
गोमतः	கொமதஃ	கோககளோடு கூடியவனும
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அனனததிறகு
ईशान.	ஈஶாநஃ	இறைவனுமாக
(असि)	(அஸி)	(இருககினறாய்)
(अतः)	(அதஃ)	(இதனால)
हे जातवेदः !	ஹெ ஜாதவெதஃ !	தோனறிய வுணாவு தனமைகளை யுடையோய !
अस्मे	அஸ்மெ	எமக்கு
महि	மஹி	மிகுநத
श्रव.	ஶ்ரவஃ	அனனததைநக
देहि	தெஹி	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம்—11. இருககு—3 கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக சநதம். அகனி தேவதை.

வலியினுடைய குழநதையாகிய அகனியே! பல கோக்களை யுடைய வர்ககும, அனனததிறகும, இறைவன நீயா யிருககினறாய. ஆதலின

* अस्मे धेहि, எனபது இருககு.

உணடாகிய தனமுளளோய! அலலது உணடானவைகளை புணாநதோய! அககினியே! மிககுளள அனனததை எமபாலிருககுமாறு இனிது தருவா யாக. நிலை நிறுததுவாயாக எனபதுமது. ஆறறலின மைநத! எனபது பிறவறறிறகுக கருவியாந தனமையால ஆறுமவேறறுமைத தொடாபு விளி எனபபடடது 'अस्मे' எனறது ஏழாம வேறறுமைப பொருளில சே விகுதி பெறறது நானகாம வேறறுமையாககொளளின, எமககுத தருவாய் எனப பொருள படும ஏழாம வேறறுமை யெனக கொளளின 'अस्मासु' எஙக ளிடதது ஜாதவேதாவாகிய அககினியே! (நீ) தனததை நிலை நிறுததுவாயாக என முடியும (3)

குறிப்பு—அரணிக கடடையை வலி கொணடு கடைதலாலெழுதலின, தீ ஆறற லுககு மைநதனென உபசரிககப்படடது.

'अस्मे देहि' எனவும, 'अस्मे धेहि' எனவும பாடம

மநதிரம் 4.

இதம—பிரசாபதி ரிஷி, சநதம.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २
100. अग्ने यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।
१ २ ३ १ २र३ २ ३ १ २
होता मन्द्रो विराजस्यति स्रिधः ॥ ४ ॥

இருககு 3-10-7.

அகெ்ந யஜிஷெ்டா அயவரெ தெவாநெதவயதெ யஜ ।
ஹொதா மநெ்்ரா விராஜஸ்யதி ஸ்ரிுயஃ ॥

அநவயம்

हे अग्ने! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता, मन्द्रः, (त्वं), स्रिध., अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அகெ்ந!	அககினியே!
यजिष्ठ. (त्व)	யஜிஷ்டஃ (த்வம்)	ஆராதிபபதிறசிறநதவனாகிய (நீ)
अध्वरे	அயவரெ	வேளவியில
देवयते	தெவயதெ	தேவாகளை விருமபும எசமானன பொருடடு
देवान्	தெவாந்	தேவாகளை
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அனறியும்)

होता	ஹோதா	தேவரை யழைப்பவனும்
मन्द्र. (त्व)	மந்த்ர: (த்வம்)	களிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
स्रिध.	ஸ்ரித:	சத்துருக்களினும்
अति	அதி	மேலாய்
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! ஆராதனை செய்வதிற் சிறந்த நீ, வேள்வியில் தேவர்களை விரும்புகின்ற எசமானன் பொருட்டுப் போற்றத்தக்க தேவதைகளைப் பூசிப்பாயாக. மற்றும், தேவர்களை யழைப்பவனும், எசமானனுக்குக் களிப்புண்டாக்குபவனுமாகிய நீ நாசம்பண்ணுகின்ற எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்கிக்கொண்டு மேலாய் விளங்குகின்றாய். (4)

குறிப்பு—ஈண்டுச் சத்துருக்கள் என்றது சோம்பல் நித்திரை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம்.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २र ३ २
101. *जज्ञानः सप्त मातृभिर्मेधा माशासत श्रिये ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-101-4.

ஜஜ்ஞாந: ஸப்த மாத்ருபிர்மேதா மாஶாஸத ஶ்ரியே ।
அயம் த்ருவோ ரயீணாம் சிகேததா ॥

அந்வயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) जज्ञानः (सः अग्निः) मेधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः	த்ருவ:	நிலையுள்ள
अयं	அயம்	இவ் வக்கினி
रयीणां	ரயீணாம்	திரவியங்கட்கு

* जज्ञान सप्त मातर , वेधामशासत, चिकेतयत्, என்பது ...

आचिकेतत्	ஆசிகெதத்	கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந்திருக்கின்றது.
सप्त	ஸப்த	ஏழு
मातृभिः	மாத்ருபி:	நாக்குகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
जज्ञानः	ஜஜ்ஞாந:	வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.
(सः अग्नि.)	(ஸ: அக்நி:)	(அவ் வக்கினி)
मेधां	மேதாம்	கருமத்தை நியமிக்குஞ் சோமத்தைக் குறித்து
श्रिये	ச்ரியெ	தொண்டின் நிமித்தம்
आ शासत	ஆ சாஸத	கட்டளை யிடுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். தேவதை பவமான னென்னுஞ் சோமன்.

நிலையாயுள்ள இவ் வக்கினி தனக்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந்திருக்கின்றது. ஏழெனனுந்தொகைகொண்ட அவிகளை அளக்குமாற்றலுள்ள நாக்குகளோடு, அல்லது, தன்மேல் அவிகளை யெறிகின்ற நாக்குகளோடு கூட வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. அவ் வக்கினி, கருமங்களை நன்கு நடப்படுத்துகின்ற சோமத்துக்குச் சேவையின் பொருட்டுக் கட்டளையிடுகின்றது சோமத்திற்குத் தொண்டு செய்ய விரும்புகின்றது என்பதுமது (5)

குறிப்பு—ஏழு மாதாக்கள் என்பதற்கு, நாக்குகள் போன்ற ஏழு சுவாலைகளுடன் அல்லது பிருதிவி, தாதரீ, காசீ, வேதன மனைவி, அநந்தமாது, குருபத்தினி, கருப்பிணி, என்னும் ஏழு மாதாக்களுடன் என்பதும், இவர்களை யாராதிக்கில அக்கினியைப் பூசித்த பயனுண்டு. இவைகள் கோபமடையின் அக்கினியும் முனிவுடையும், ஆதலின் இவைகள் தேவதைகள் போன்று வழிபடத்தக்கன என்பதும் பிறமதம். ஏழு சந்தங்கள், ஏழு ஓத்துருக்கள், ஏழு சோம சமஸ்தாக்கள், ஏழு தேவதைகள், ஏழு வேள்விகள், ஏழு அவிகள் என்பனவே ஏழு மாதாக்களாகா என்பது விவரணக்கார மதம்

மந்திரம் 6.

கீதம்—அதிதி ரிஷி ஆதிநயம.

३२उ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
102. उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।
१ २र ३ १ २ ३ २३ १ २
सा शन्तात मयस्करदप स्रिधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-7.

உத ஸ்யா நோ திவா மதிரதிதி ரூத்யாகமத் ।
ஸா ஶந்தாதா மயஸ்கரதப ஸ்ரிதஃ ॥

அந்வயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, ऊत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)
सा, शंताता, मयः, करत्, स्रिधः, अप (गमयतु) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	மதிஃ	பூசிக்கத்தக்க
स्या	ஸ்யா	முற்கூறிய அந்த
अदितिः	அதிதிஃ	அதிதி தேவதை,
ऊत्या	ஊத்யா	பாதுகாத்தலுடன்
दिवा	திவா	பகலில்
नः	நஃ	எங்களைக் குறித்து
अगमत्	அகமத்	வருக.
(आगत्य च)	(ஆகத்ய ச)	(வந்து)
सा	ஸா	அவ்வதிதி தேவதை
शंताता	ஶந்தாதா	சாந்தமுண்டாக்குரு
मयः	மயஃ	சுகத்தையுஞ்
करत्	கரத்	செய்வதாகுக.
स्रिधः	ஸ்ரிதஃ	சத்துருக்களையும்
अप (गमयतु)	அப (கமயது)	விலக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அதிதி, தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில் எங்களை முன்னிட்டு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகத்தையும் அவ்வதிதி தேவதை செய்குக. கொலைத்தொழிற் புரியுஞ் சத்துருக்களைத் தூரத்தில் ஒதுக்குக. 'स्रिधि' என்பதற்குக் கொல்லுதல் என்பது பொருள். (6)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாடியத்திற் கொண்டபடி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள்ளாது (அறிவுடையாள்) எனக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். தாகாலுந் தன்புருஷனர் அதிதி. அவளே தேவமாதாவானவள் என்பதும் அவர் கொள்கையே. தீனத்தன்மையிலாமை என்பது பிறர் கொள்கை. பிரகிருதி யென்பது இதிகாசக்காரர் கொள்கை. அதிதி—அந்தரிட்சம் எனவும், மயம்—என்பது சுகமெனவுங் கூறுகின்றது நிகண்டு.

'उत, स्या' எனவும், उत, त्या, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வார்கக சமயம்.

१२ ३ १ २ ३ २ १२ ३ १२
103. ईडिष्वा हि * ्ँ यजस्व जातवेदसम् ।
३ १ २ ३ १२
चरिष्णु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஈடிஷ்வா ஹி ப்ரதீவ்யாம் யஜஸ்வ ஜாதவேதஸம் ।
சரிஷ்ணு தூமமக்ருபீத சோசிஷம் ॥

அந்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिष्णु धूमं, अगृभीत शोचिषं, जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	ப்ரதீவ்யாம்	சத்துருக்களிடத்து மாறுதலை யுடைய
(अग्निं) हि	(அக்நிம்) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஈடிஷ்வா	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(கிஞ்ச)	(அன்றியும்)
चरिष्णु धूमं	சரிஷ்ணு தூமம்	பரந்து செல்லும் புகையையுடையதும்
अगृभीत शोचिषं	அக்ருபீத சோசிஷம்	பற்றவொண்ணாத வொளியை யுடையதும்
जातवेदसं	ஜாதவேதஸம்	தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்ததுமாகிய அவ் வக்கினியைப்
यजस्व	யஜஸ்வ	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனு யசுவரிஷி. உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செல்லுந் தன்மையுள்ள அக்கினியையே தோத்திரங்களாற் றுதிப்பாயாக என்று மூலத்திலுள்ள 'ஹி' என்பது தேற்றத்தினின்றது. மற்றும், யாண்டுஞ் செல்கின்ற சீலமுடைய

* प्रतीच्यम्, என்பது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலைகளை யுடையதும், இராக்கதர்களாற் கெ
முடியாத வொளியை யுடையதும், தோன்றின, பிராணிகளனைத்
முணர்ந்ததுமாகிய அவ்வக்கினியைத் தேவவுணர்வுகளால் ஆராதிப்பாயாக

குறிப்பு —प्रदीव्यं, என்பதற்கு மாறிச்செல்லுஞ் சீலமுடையதென்று யத்திற் கொண்டபடி கொள்ளாது, 'யாண்டுமுள்ளது' எனவும் 'ஹி' என அசை யெனவுங் கொண்டனர் விவரணக்காரர்.

जातवेदसं, என்பதற்கு அக்கினி யென்றார் பாஷ்யக்காரர். சூரியனெ கொண்டனர் விவரணக்காரர். 'இதில' "उदुत्यं जातवेदस" என்னும் மறை கும், जातवेदसे सुनवाम, என்னும் நிகண்டு வாசகமும் பிரமாணமாமென்பர

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரக்ஷோக்னம்.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २
104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो अग्नये ददाश *हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-23-2

𑌨 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌯𑌯𑌾 𑌚 𑌨 𑌰𑌿𑌪𑍁 𑌰𑍀𑌶𑍀𑌤 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃 ।
𑌯𑍋 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇 𑌦𑌦𑌾𑌶 𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

यः, हव्यदातये, अग्नये, ददाश, तस्य, मर्त्यः, रिपुः (सन्), मायया च न, ईशीत ॥

பதவுரை.

यः	𑌯𑌃	யாதொருவன்
हव्यदातये	𑌹𑌵𑍍𑌯𑌦𑌾𑌤𑌯𑍇	அவி யேற்றுக்கொள்ளுகின்ற
अग्नये	𑌅𑌗𑍍𑌨𑌯𑍇	அக்கினிக்கு
ददाश	𑌦𑌦𑌾𑌶	அவி கொடுக்கின்றானோ,
तस्य	𑌤𑌸𑍍𑌯	அவனுக்கு
मर्त्यः	𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑌃	யாதொரு மனிதனும்

* हव्यदादिभि: என்பது இருக்கு.

रिपुः (सन्)	ரிபு: (ஸந்)	சத்துருவாயிருந்து
मायया च	மாயயா ச	கபடத்திலேயும்
न ईशीत	ந ஈசீத	தலைவனாகமாட்டான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. வைசுவமனு வையசுவ ரிஷி உஷ்ணிக சந்தம். அக்கினி தேவதை

ச. ந என்னு மசைச சொற்கட்கு உண்மைப் பொருள். அவியேற்கு மாற்றலுடைய அக்கினிக்கு அவிகளைக் கொடுக்கின்றவனுக்கு எவனும் வஞ்சகத்தாலேனும் தலைவனாகமாட்டான். அவனுடைய சத்துரு வலியில்லாதவனாகின்றான் என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு—மாயை யென்பதை பாடியக்காரர் கபடமென்றார். விவரணக்காரரோ, பிரக்ஞை யென்றார் நகாரத்தை உண்மையெனக் கொண்டார் பாடியக்காரர். அசை யென்றனர் விவரணக்காரர்.

மந்திரம் 9

கீதம்—சௌமக்ரதவம் பிருகத்தாக்னேயீயம்.

२३ १ २ ३ २ ३२ ३१२ ३क २र
105 अप त्यं वृजिनꣳ रिपुꣳस्तेनमग्ने दुराध्यम् ।
१ २ २ २ ३२
दविष्ठमस्य सत्पते कृधी सुगम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-14.

அப த்யம் வ்ருஜிநம் ரிபும் ஸ்தேநமக்நே துராத்யம் ।
தவிஷ்டமஸ்ய ஸத்பதே க்ருதீ ஸுகம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, त्यं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्य, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृधी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹே அக்நே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
त्यं	த்யம்	பிரசித்தனாகிய அந்த
वृजिनं	வ்ருஜிநம்	வஞ்சகனும்
रिपुं	ரிபும்	பாவஞ் செய்பவனும்

दुराध्यं	து₃ராத₄யம்	கொடிய எண்ணத்தனுமாகிய
स्तेनं	ஸ்தேநம்	துன்புறுத்துவோனை
दविष्ठं	த₃விஷ்ட₂ம்	மிகத்தூரத்தில
अपास्य	அபாஸ்ய	நீக்குவாயாக. (எடுத்துப்போடு வாயாக)
हे सत्पते!	ஹே ஸத்பதே!	சத்துருக்களைக்காப்பாற்றுவோய்!
सुगं	ஸுக₃ம்	நன்மார்க்கத்தாலடையு மின்பத்தைச
कृधी	க்ருதீ₄	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம. வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை

அக்கினியே! பிரசித்தியாயுள்ள அக கபடனும், பாவஞ் செயவோனும், துக்கத்தாற கிடடுவதை யுணபவனும, அலலது, கெடட கருத்துடையவனுமாகிய இததனமைய இமசை செயவோனை மிகததூரததில எடுதெதறிவாயாக. ஈணடு, 'அசு' எனனும 'धातु' (பகுதி) எறிதல எனனும முதனிலைத தொழிறபெயா கொணடது. நலலோாகளைப பாதுகாககு மக்கினியே! எஙகடகு நல வழியாற பெறததகக சுகததைச செய்வாயாக. ஈணடு எலலாத தேவதை வடிவமாகிய அககினியைத துதிததலால விசுவ தேவததனமை அமையு மாறறிக வைசுவ தேவம எனபது மிதுவே. (9)

குறிப்பு —வைசுவ தேவத தனமையை, விசுவே தேவா, சாவே தேவா: என நிருகதம கூறுகினறது. மிக அருதியாகிய தேவதா லிஙக மநதிர சமுதாயம எலலாத தேவாகட்கும பொதுவாமாதலின வைசுவ தேவம எனபா தேவராச வேட் பாா். இம மநதிரததிறகு ரிகிசுவன ரிஷியெனறு கூறுகினறது ஆஙகில மொழி பெயாபபு.

மந்திரம் 10.

கீதம—அகததிய ரிஷி ரக்ஷோக்னம.

३क२र ३ १२ ३ १२
106 श्रुष्टयग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विश्पते ।
२ ३ २ ३ १२ ३१ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருக்கு 8-32-14.

* तपुषा, எனபது இருககு.

ஶ்ருஷ்ட்யக்நே நவஸ்ய மே ஸ்தோமஸ்ய வீர விஶ்பதே ।
நி மாயிநஸ்தபஸா ரக்ஷஸோ தஹ ॥

அந்வயம்

हे वीर! विश्पते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை.

हे वीर!	ஹே வீர!	வீரனே!
विश्पते!	விஶ்பதே!	மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்!
अग्ने!	அக்நே!	அக்கினியே!
नवस्य	நவஸ்ய	இவ்வேளை செய்தலின் புதிதான
मे स्तोमस्य	மே ஸ்தோமஸ்ய	எனது தோத்திரசமுதாயத்தைக்
श्रुष्टी	ஶ்ருஷ்டீ	கேட்டு
मायिनः	மாயிநஃ	மாயையையுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸஃ	இராக்கதர்களை
तपसा	தபஸா	தகிக்கின்ற பிரகாசத்தால்
निदह	நிதஹ	முழுதும் சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிப்போய்! அல்லது, வீரிய முடையோய்! மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! இப்போது செய்தலின் புதிதாகிய தோத்திரக் கொத்துக்களைக் கேட்டு மாயையை யுடையவர்களும், இது பற்றியே கருமங்கட் கிடையூறு செய்கின்றவர்களுமான இராக்கதர்களை, காய்கின்ற சுவாலையால் அடியோடு சாம்பராக்குவாயாக. (10)

குறிப்பு—ஈண்டுப் பாடியக்காரர், பலவகையாய வேற்றுமைகளைத் திரிபாக்கிப் பொருள் கொண்டுள்ளார். விவரணக்காரரோ, எனது புதிதாகிய தோத்திரத்தின் வலியால் வீரமுள்ளோய்! மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! மாயாவியான இராக்கதர்களை ஒளியால் விரைவில் சாம்பராக்குதி, என்பப் பொருட்படுத்தியுள்ளார்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

கீதம—இந்திர வசிஷ்ட பிரமமிடமயம.

१ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
107. प्र मंहिष्ठाय गायत ऋताव्ने बृहते शुक्रशोचिषे ।
३ १ २ ३१२
उप स्तुतासो अग्नये ॥ १ ॥

இருக்கு 8-103-8

ப்ர மம்ஹிஷ்டாய காயத ருதாவ்னே ப்ருஹதே ஶுக்ரஶோசிஷே ।
உப ஸ்துதாஸோ அக்னயே ॥

அநவயம்.

हे उपस्तुतासः!, मंहिष्ठाय, ऋताव्ने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
अग्नये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतास.!	ஹே உபஸ்துதாஸ:!	அருகிற் றுதிபபோர்கள்! (நீவிர)
मंहिष्ठाय	மம்ஹிஷ்டாய	தலைவனானும
ऋताव्ने	ருதாவ்னே	வேள்வி அல்லது, சத்தியமுடையவனும
बृहते	ப்ருஹதே	மகானும
शुक्रशोचिषे	ஶுக்ர ஶோசிஷே	ஒளிமிகுந்த சுடரோனும (ஆகிய)
अग्नये	அக்னயே	அககினிககுத
प्रगायत	ப்ர காயத	நனகு தோததிரம படிபபீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபாககவ ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அருகிற ருதிபபோர்காள்! நீவிர சிறநத கொடையுடையோனும், வேளவியுடையோனும, அலலது, சததியமுடையோனும, மகானும, ஒளி மிகுநத சுடரோனும ஆகிய அககினிககுத தோத்திரஞ சொலவீர்களாக. (1)

குறிப்பு —ऋताव्ने, எனறதற்கு, நீரைததரும் எனறும இதறகு சௌப ரிஷி யெனறும கொளவா பேருடைடாசிரியர்

மந்திரம் 2.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத வாசாபிருத வாசபர்மீயம்

१ २र३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः *सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः ।

२ ३ २ ३१ २र

यस्य त्वꣳ सख्यमाविथ ॥ २ ॥

இருககு 8-19-20.

ப்ர ஸோ அக்3நே தவோதிபி4: ஸுவீராபி4ஸ்தரதி வாஜகர்மபி4: ।
யஸ்ய த்வம் ஸக்2யமாவித2 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीराभिः, वाजकर्मभिः,
ऊतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்3நே!	அககினியே!
त्वं	த்வம்	நீ
यस्य	யஸ்ய	எவனுககு
सख्यं	ஸக்2யம்	நணபன்
आविथ	ஆவித2	ஆகினறுயோ,
तव	தவ	உனனுடைய
सुवीराभिः	ஸுவீராபி4:	நலல மககடபேறளிறத் தருவனவும

* सुवीराभिस्तिरते वाजमर्मभि , எனபது இருககு.

वाजकर्मभिः	வாஜகர்மபி:	அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும் காப்பாற்றுவனவும் ஆன
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பரிபாலனங்களினால்
स	ஸ:	அவன்
प्रतरति	ப்ரதரதி	விருத்தியாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. சௌபரி ரிஷி. ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னுடைய பாதுகாப்புக்களினால் அந்த எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களாலெனின்), பாதுகாப்புக்கள் விசேடித்துக் கூறப்படுகின்றன:—அழகிய புத்திரன் முதலியோர்களை யுடையனவும், அன்னங்களின் கருமத்தையேனும், அல்லது ஆற்றலின் கருமத்தையேனும் காப்பாற்றுவனவுமான, அத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களினால் என மேலநவயித்துக் கொள்க. அக்கினியே! நீ எந்த எசமானனுக்கு சிநேகனாகின்றனையோ, அவன் விருத்தியாகின்றான் என முன்னுள்ளதுடன் சேர்த்துக்கொள்க. (2)

குறிப்பு —तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभि : எனவும், பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சௌபரம்.

१ २ ३क २र ३ १ २ ३१२३ १ २
109. तं *गूर्द्धया स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दधन्विरे ।
३ २ ३ १ २
देवत्रा †हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம் கூர்த்தயா ஸ்வர்ணரம் தேவாஸோ தேவமரதிம் ததந்விரே ।
தேவத்ரா ஹவ்ய மூஹிஷே ॥

அநவயம்

(हे स्तोतः !), गूर्द्धया, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे, (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवत्रा हव्यं, आ ऊहिषे ॥

* गूर्धया, †हव्य मोहिरे, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे स्तोत.!)	(ஹே ஸ்தோத:!)	துதிப்போய! (நீ)
गूर्द्धया	கூர்த்தயா	போற்றுங் கருமத்துடன்
स्वर्णरं	ஸ்வர்ணரம்	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும்
तं	தம்	அவ் வக்கினியைத்
(स्तुहि)	(ஸ்துஹி)	(தோத்திரம் பண்ணுவாயாக)
देवासः	தேவாஸ:	வேட்போர்கள்
देवं	தேவம்	ஈகை முதலிய குணங்களை யுடையதும்
अरतिं	அரதிம்	இறையுமாகிய (எதை)
दधन्विरे	தயந்விரே	அடைந்தார்களோ,
(प्राप्यच)	(ப்ராப்ய ச)	(அடைந்து)
(तेन अग्निना)	(தேந அக்நிநா)	அவ் வக்கினி வாயிலாக
देवत्रा	தேவத்ரா	தேவரை நோக்கி
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைச்
आ ऊहिषे	ஆ ஊஹிஷே	சேர்க்கின்றார்களோ (அவ்வக்கினியை யெனக் கூட்டுக)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—3 சௌபரி ரிஷி ககுப் சந்தம் அக்கினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோய்! பிரசித்தியாகிய அவ் வக்கினியைத் துதிக்குங் கருமத்தாற் றுதிப்பாயாக எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின? அனைத்தையுஞ் செலுத்துவதை, எசமானர்க ளனைவர்களாலும் கரும முதலிய திறங்கொண்டு போகப்பட்டதை. அல்லது சுவர்க்கத்தைக் குறித்து அவிகளைக் கொண்டுபோவதை ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும், இறை ஆயதும், அல்லது இனிதுடையதும் தக்கதுமாய எதை அடைகின்றார்களோ, அதாவது, துதி முதலியவைகளா லடைகின்றார்களோ, அடைந்து அவ் வக்கினி வாயிலாகத் தேவர்களை யுத்தேசித்து, புரோடாசம் முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு—தேவாகள = அதாவது துதிப்போாகள எனவே வேட்போாகள எனபபட்டது.

'दधन्विरे' எனபதில धवि, எனபதறகு அடைதல பொருள.

देवत्रा, எனபதில 'தேவ மனுட' எனபதாதியால, त्रा இரணடாம வேறறுமை யில வநதது

ாணடு, गूर्द्धयति, எனபதறகுத துதிததல பொருளென நிருகதம 3 14 5 கூறுகினறது.

ம ந் தி ர ம் 4.

கீதம—பககம அல்லது சௌபரம்.

१ २ ३ १२ ३ १२३ २ २ ३ २ ३२

110. *मा नो हृणीथा अतिथिं वसुरग्निः पुरुप्रशस्त एषः ।

२ ३ १ २ ३ २

यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மா நோ ஹ்ருணீதா அதிதிம் வஸுரக்னி: புருப்ரஶஸ்த ஏஷ: ।
ய: ஸுஹோதா ஸ்வத்⁴வர: ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विक्सङ्घ!) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अग्निः, पुरुप्रशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हृणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विक्सङ्घ!	ஹே ருத்விக்ஸங்க!	வேட்போா கூட்டத்தோாகளே! (நீவிா)
यः	ய:	எது
सुहोता	ஸுஹோதா	இனிது தேவாகளை யழைபபதும்
स्वध्वर	ஸ்வத்⁴வர:	நலல வேளவியையுடையதுமாமோ,
(स.) एषः अग्नि.	ஸ: ஏஷ: அக்னி:	அத தகைய இவ வககினி
पुरुप्रशस्त	புருப்ரஶஸ்த:	பலலோராற றுதிககபபட்டதும
वसु	வஸு:	வாசஞ் செயவிபபதுமாம.
(तं) अतिथिं	(தம்) அதிதிம்	அதிதிபோற பூசிககததகக (அவ வககினியை)

* मानो हृणीता मतिथिर्वसु, எனபது இருககு.

(न यज्ञे)	(நः யஜ்ஞே)	(எமது வேள்வியில்)
मा हृणीथा.	மா ஹ்ருணீதா:	வேறிடஞ் செல்லுமாறு அலக்கழிக்காதீர்கள்.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12 இருக்கு—4 ப்ரயோகபார்க்கவ ரிஷி. அல்லது சோபரி காண்வ ரிஷி ககுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை

வேட்போர் கழகத்தோர்களே! (நீவிர்) எமது வேள்வியில் அதிதி போற் பிரியப்படத்தக்க அக்கினியை வேறோரிடத்திற் போகச் செய்யாதீர்கள். எவ்வக்கினியை? என்றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —யாதோரக்கினி தேவர்களை யினிதழைப்பதும், அழகிய வேள்வியுடையதுமாமோ, அதை யெனக் எவ்வக்கினி பலரோர்களாற் போற்றப்பட்டதும், வசிக்கச் செய்வதுமாகின்றதோ, அதை என மேல் அந்வயித்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு—அக்கினியானது எங்களையும் அதிதிகளையும் வெறுக்காதிருக்குக என்பது ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பாசிரியின் கருத்து.

மந்திரம் 5.

கீதம்—பக்த ரிஷி தேவானீகம், அல்லது பதி.

३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
111. भद्रो नो अग्निराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।
३ २ ३ १ २र
भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-19-19.

பத்ரோ நோ அக்நிராஹுதோ பத்ரா ராதி: ஸுபக பத்ரோ அத்வர:।
பத்ரா உத ப்ரசஸ்தய: ॥

அந்வயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग!, नः भद्रा रातिः, अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुत	ஆஹுத:	அவிகளாற் களிப்படைந்த
अग्नि.	அக்நி:	அக்கினி
न.	ந:	எங்கட்கு
भद्रः (भवतु)	பத்ர: (பவது)	மங்கள (மாகுக).
हे सुभग!	ஹே ஸுபக!	மங்களமாகிய தனமுள்ளோய!

नः	நஃ	எங்கட்கு
भद्रा राति	பத்₃ரா ராதிஃ	மங்களமாகிய தனமும் ஈகையும்
भवतु	ப₄வது	உண்டாகுக.
भद्र. अध्वर;	ப₄த்₃ரஃ அத்₄வரஃ	மங்களமாகிய வேள்வி
(भवतु)	(ப₄வது)	(உண்டாகுக).
उत भद्राः प्रशस्तयः	உத ப₄த்₃ராஃ ப்ரஶஸ்தயஃ	மற்றும், மங்களமாகிய துதிகள்
(भवन्तु)	(ப₄வந்து)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி.

அவிகளால் திருப்தியடைந்த அக்கினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அக்கினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும், தானங்களும் உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேள்வியும் மற்றும், மங்களங்களான பெருமைகளும், துதிகளும் உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு—आहुत. என்பதற்குத் தேவர்களை யழைக்க நியமித்தல் பொருளென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கௌதமம். அல்லது, சாத்தியம்.

१ २ ३ १ २३ १ २र३ १ २
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-3.

யஜிஷ்ட²ம் த்வா வவ்ருமஹே தே³வம் தே³வத்ரா ஹோதாரமமர்த்யம் ।
அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதும் ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्यं, अस्य यज्ञस्य,
सुक्रतुं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने!)	(ஹே அக்₃நே!)	(அக்கினியே!)
यजिष्ठ	யஜிஷ்ட²ம்	ஆராதனையிற் சிறந்ததும்
देवत्रा	தே³வத்ரா	தேவர்களுக்குள்
देवं	தே³வம்	சிறந்த ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும்

होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்பவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாதவனும்
अस्य यज्ञस्य	அஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ்வேள்விக்கு
सुक्रतुं	ஸுக்ரதும்	நற்கருத்தனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
ववृमहे	வவ்ருமஹே	நன்கு பூசிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! பூசிப்பதிற் சிறந்த உன்னை இனிது போற்றுகின்றோம். எவ்வண்ணத்தனாகிய உன்னை யெனின்? தேவர்களுக்குட் சிறந்த தானமுதலிய குணமுடையோனை. மற்றுந் தேவர்களை யழைப்போனை மற்றும் இறவாதோனை, மற்றும் இவ்வேள்வியிற் சிறந்த தலைவனை. (போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற் கூட்டுக) (6)

குறிப்பு —अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्, என்றதற்கு இவ்வேள்வியை இனிது முடிக்க, என்ப் பொருள் கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சமதக்னி ரிஷி, சமவாக்கம்.

१२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
113. **तदग्ने द्युम्नमाभर *यत्सासाहा सदने कञ्चिदत्रिणम् ।**
३ १ २र ३क२र
मन्युं †जनस्य दूढ्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-19-12.

தத³க்³நே த்³யும்நமாப⁴ர யத்ஸாஸாஹா ஸத³நே கஞ்சித³த்ரிணம் ।
மந்யும் ஜநஸ்ய தூ³ட்⁴யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसदने, (वर्तमानं), कञ्चित्, अत्रिणं, सासाहा, (तथा), दूढ्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

* यत्सा सहस्त्सहने, † जतस्य दूढ्य, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
तत्	தத்	அந்த
द्युम्नं	த்யும்நம்	அன்னத்தை, அல்லது, கீர்த்தியை
आभर	ஆபர	எங்கட்குத் தருவாயாக
यत् आसदने	யத் ஆஸதநே	எக்கால் வேள்வி மண்டபத்தில்
(वर्तमानं) कश्चित्	(வர்த்தமாநம்) கச்சித்	(இருக்கின்றவன்) எவனாலும்
अत्रिणं	அத்ரிணம்	புலாலுண்ணும் அவ்விராக்கதனை
सासाहा	ஸாஸாஹா	மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக (மற்றும்)
(तथा)	(ததா)	அவ்வாறே
दूढ्यम्	தூட்யம்	பாவமதியுள்ள சத்துருவையும்
जनस्य मन्युं	ஜநஸ்ய மந்யும்	சனங்களின் கோபத்தையும்
सासाहा	ஸாஸாஹா	முற்று மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! (நீ) அவ்வன்னத்தை அல்லது கீர்த்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. ஓர்கால் வேள்வி மனையில் புலாலுண்ணும் இராக்கதர் யாரேனுமிருப்பரேல், அவ்விராக்கதர் முதலியோர்களையும் அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவ்வாறே பாவ மதியுடைய சத்துருவையும், மக்களின் கோபங்களையும் அடக்கி விடுவாயாக. (7)

குறிப்பு —दूढ्या, எனவும் दूढ्यम्, எனவும் பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ராக்ஷோக்னம்.

१ २र ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
114. यद्वा उ विश्पतिः शितः सुप्रीतो * मनुषो विशे ।
२उ ३२उ ३ १ २
विश्वेदग्निः प्रति रक्षांसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யஜா உ விஶ்பதிஃ ஶிதஃ ஸுப்ரீதோ மநுஷோ விஶே ।
விஶ்வேதக்நிஃ ப்ரதி ரக்ஷாம்ஸி ஸேததி ॥

அந்வயம்.

विश्पतिः, शितः (अयं), अग्निः, सुप्रीतः, मनुषः, विशे, यत्, वै, वर्तते, (तदा), अग्निः, विश्वा इत्, रक्षांसि, प्रतिषेधति उ ॥

பதவுரை.

विश्पतिः	விஶ்பதிஃ	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும்
शितः (अयं)	ஶிதஃ (அயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
सुप्रीत	ஸுப்ரீதஃ	மிக்க களிப்புடையதாய்
मनुष	மநுஷஃ	மனிதரது
विशे	விஶே	வீட்டில்
यत् वै (वर्तते)	யத் வை (வர்த்ததே)	எப்பொழு[illegible] றதோ
(तदा)	(ததா)	அப்பொழுது
अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி
विश्वा इत्	விஶ்வா இத்	அவரைப் பீடிக்கின்ற எல்லா
रक्षांसि	ரக்ஷாம்ஸி	இராக்கதர்களையும்
प्रतिषेधति	ப்ரதிஷேததி	நாசப்படுத்துகின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. விசுவமனு ரிஷி. சந்தம் உஷ்ணிக். தேவதை அக்கினி.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அவிகளால் சுடர் மிகுந்ததுமாகிய அவ் வக்கினி மக்கள் தம் மனைக்கண் உள்ளனபோடு எக்காலம் வரை இருக்கின்றதோ, அக்காலம் வரை அவருடைய பகைவராய்த் துன்புறுத்தும் இராக்கதர்களனைவரையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது. மூலத்திய உகாரம், பிரசித்தியில் நின்றது, இது பிரசித்தியாம் என்பதாம். (8)

வேதப்பொருளை விளக்கலால் இருளின் துன்பத்தை நீக்கி, புருடார்த்தங்கள் நான்கையும் விதத்தியாதீர்த்தேசா கொடுப்பாராக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மார்க்கப் பிரவர்த்தக,
ஸ்ரீவீரபுக்க பூபால சாம்ராச்சிய துரந்தரராகிய சாயணாசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னும்
சந்த வியாக்கியானம்,
ஆக்கினேய காண்டத்தின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரண்டாவது கண்டம்
முற்றும்.

ஆக்கினேய காண்டம்

அல்லது

ஆக்கினேய பருவம்

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்
முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமண்யோம ! ஓம சுப்ரமண்யோம் ! ஓம சுப்ரமண்யோம !

ஓம சாந்தி ! சாந்தி. ! சாந்தி !

சாமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்,

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
115. तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।
२उ ३ २ ३ १ २
शं यद्गवे न शाकिने ॥ १ ॥

இருக்கு 6-45-22.

தத்³வோ கா³ய ஸுதே ஸசா புருஹூதாய ஸத்வநே ।
ஶம் யத்³க³வே ந ஶாகிநே ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः!, वः, सुते, पुरुहूताय, सत्वने, यत्, शाकिने, गवे न, शम्, तत्, सचा, गाय ॥

பதவுரை.

हे स्तोतार.!	ஹே ஸ்தோதார: !	துதிப்போர்கள் !
वः	வ:	நீங்கள்
सुते	ஸுதே	சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து
	புருஹூதாய	பலராலழைக்கப்பட்டவனுய
सत्वने	ஸத்வநே	பகைவுரைக் காய்கின்ற அல்லது தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திரன் பொருட்டு

यत्	யத்	யாதொரு ஸ்தோத்திரம்
शाकिने	ஶாகிநே	வலிமிக்க இந்திரனுக்கு
गवे न	கவே ந	ஆவிற்கு (புல்) ஒப்ப
शम्	ஶம்	சுகங் கொடுப்பதாகின்றதோ?
तत्	தத்	அத் துதியைக்
सचा	ஸசா	கூடி நின்று
गाय	காய	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடைய, மூச்சுக் காற்று மறைகளோ, எவர், மறைகளினின்றும் உலகை யுண்டாக்கினரோ, அவ் வித்தியாதீர்த்த மகேசுவரரை வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சம்யு வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

துதிப்போர்களே! நீங்கள், சோமரசம் பிழிந்தானவிடத்து அநேக எசமானர்களா லழைக்கப்பட்டவனும், பகைஞரைக் கெடுப்போனும், அல்லது, திரவியந்தருவோனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு கூடிக்கொண்டு ஸ்தோத்திரம் பாடுவீர்களாக. ஆவிற்குப்புல் சுகந்தருமாறு யாதொரு துதி ஆற்றலுடைய இந்திரனுக்கு இன்பந்தருகின்றதோ? அத்துதியை. (செய்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க) (1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன் எருதின் நலத்தைக் கருதுவது போல அன்போடு பாடுவீர்களாக என்பதும், இதற்குப் பாரத்துவாச ரிஷி யென்பதும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
116. यस्ते नूनꣳ शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः ।
१ २ ३ १ २र
तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-16.

யஸ்தே நூநம் ஶதக்ரதவிந்த்ர த்யும்நிதமோ மத:।
தேந நூநம் மதே மதே:॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो इन्द्र !, द्युम्नितमः, य , मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो इन्द्र!	ஹே ஶதக்ரதோ இந்த்ர!	நூற்றுக்கணக்கான உணர்வின மிக்க இந்திர!
द्युम्नितमः	த்யும்நிதம:	மிக்க கீர்த்தியுள்ள
यः मद	ய: மத:	யாதொரு சோமமுண்டோ, அது
नून	நூநம்	நிச்சயமாய் முன்னரேயே
ते	தே	உனக்குப் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
तेन	தேந	அதனால்
नूनं	நூநம்	இப்போது
मदे	மதே	களிப்படைந்து விட்டது எமக்கும்
मदे	மதே:	ஆனந்தம் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—2 சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

இதில் சோமம் துதிக்கப்படுகின்றது —நூறுவகை மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! சிறந்த கீர்த்தியுடைய மதம் என்னும் களிப்பைத் தருதலால் மதமெனப்பட்டது சோமம் (சொடி வகையிலொன்று) அத்தகைய யாதொரு சோமமுண்டோ அது நிச்சயமாய் முன்னரே உனக்கு எங்களால் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்களால் கொடுக்கப்பட்ட அச் சோமரசத்தால் (இப்போது அதைக் குடித்தலால்) உனக்கு மிக்க களிப்புண்டாய் விட்டது எங்களையும் திரவிய முதலியதைக் கொடுத்தலால் களிப்படைவிப்பாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு —உன்னுடைய களிப்பைப்போல எம்மையும் களிப்படையச் செய்வாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३२ ३ २ ३१२ ३ १ २

117 गाव *उप व्रदाऽवटे मही यज्ञस्य रप्सुदा ।

३ १ २ र ३ १ २

उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-22.

காவ உப வதாऽவடே மஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரப்ஸுதா ।

உபா கர்ணா ஹிரண்யயா ॥

* उपावतावत, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे गावः! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गाव·!	ஹே காவঃ!	கோக்களே!
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள்)
अवटे	அவடே	மகாவீர (பாத்திர) த்தைக் குறித்து
उपवद	உபவத	அடைவீர்களாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரப்ஸுதா	மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்க
मही	மஹீ	ஆடு பசுக்களின் பால் முக்கிய மானதாம், மற்றும்
उभाकर्णा	உபாகர்ணா	இப்பாத்திரத்தின் காதுகளென் னுங் கைப்பிடிகள்
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப் பட்டுள்ளன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. அரியத பிரகாத ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

பாற்பசுக்களே! நீங்கள் மகாவீரபாத்திரத்தை முன்னிட்டு (மகா வீர பாத்திரம் என்பது முக்கலசங்களை யொன்றாய்ச் சேர்த்ததுபோன்ற ஒரு மண்பாத்திரம்) அதன் பக்கத்திற் சேர்வீர்களாக. இவ் வேள்வியின் சாதனமாகிய பயன் தரத் தக்கதும், அல்லது மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்கது மாகிய, பசுவின் பால், ஆட்டின் பால், மிக விரும்பப்பட்டதாமாதலின் அங்குப் போய்ச் சேர்வீர்களாக என முடிக்க. பசுவின் பாலும் ஆட்டின் பாலும் மகா வீரபாத்திரத்திற் பெய்தற்குரியதாமாதலின் பசுக்கள் என்றமை, ஆட்டிற்கு முபலக்கணமானது. மற்றும் இப்பாத்திரம் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த இரண்டு காதுகளை யுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு, மூலத்திலுள்ள गाव., என்னும் பதத்திற்கு பசுக்களென்றும், 'अवटे' என்றதற்கு=கிணறு, அல்லது பள்ளம், என்றுங் கொண்டு கோக்களே! (நீங்கள்) கிணற்றுக்கருகில் வருவீர்களாக என்பார்கள் உவடா மகீதரர்கள். அவடே என்பதற்கு வேள்விக்குண்டத்தில் என்பர் மற்றோர் சாரார். மற்றோர் வகையார் 'गावः' என்பது, வாக்குகள் என்றும். 'அவடே' என்றது, அவ, என்னும் பகுதி காத்தற் பொருளுடையதா மாதலின் காக்குந்தன்மையுடைய இந்திரன், அல்லது ஓங்காரமாகும், அதனிடத்து வாக்குகளே! நீங்கள் சேர்வீர்களாக என்பர். என்று வாக்குகள் பொற்குண்டலக் காதுகளையுடைய இந்திரனையும், நீர் தரும் பூமியையுங் குறிக்க என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

२३ १ २ ३ १ २३ २३ १२
118. अरमश्वाय गायत * श्रुतकक्षारं गवे ।
२३ १ २ ३ १ २
अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥ ४ ॥

இரு. 8-29-25.

அரமச்வாய காயத ச்ருதகக்ஷாரம் கவே ।
அரமிந்த்ரஸ்ய தாம்நே ॥

அந்வயம்

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!, अश्वाय, अरं, गायत, (तथा) गवे, अरं, गायत, इन्द्रस्य धाम्ने, अरं गायत ॥

பதவுரை.

हे श्रुतकक्ष आत्मन्!	ஹே ச்ருதகக்ஷ ஆத்மந்!	(யாளுகிய) சுருதகக்ஷன் என்னும் ஆன்மாவே! (நீ)
अश्वाय	அச்வாய	குதிரையின் பொருட்டு
अरं	அரம்	நிறைய
गायत	காயத	துதி பாடுவாயாக.
(तथा)	(ததா)	அப்படியே
गवे	கவே	ஆவின் பொருட்டும்
अरं	அரம்	நிறைய
गायत	காயத	ஸ்தோத்திரம் பாடுவாயாக
इन्द्रस्य धाम्ने	இந்த்ரஸ்ய தாம்நே	இந்திரனுடைய வீட்டின் பொருட்டும்
अर	அரம்	நிறைய
गायत	காயத	ஸ்தோத்திரம் பாடுவாயாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

சுருதகக்ஷ ரிஷி என்பவர் தனதான்மாவையே கூப்பிட்டுக் கூறுகின்றார்:—சுருதகக்ஷ ஆன்மாவே! நீ நிறைய ஸ்தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக. எதன் பொருட்டு இந்திரனைக் குறித்த துதியெனின்? கூறுகின்றார் — அசுவத்தின் பொருட்டென்றது. இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட குதிரையின்

* श्रुतकक्षो अरं, என்பது இருக்கு.

பொருட்டு என்பதாம். போதுமானவரை இந்திரனைக் குறித்துத் தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பது கருத்து அங்ஙனமே ஆவை யடைதற் பொருட்டும், போதுமானவரை தோத்திரம் பண்ணுவாயாக இந்திரனைக் கருத்தாவாகக் கொண்ட வீட்டை அடைதற் பொருட்டும் போ r தோத்திரஞ் செய்வாயாக என்பதாம். இந்திரன் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றான் ஆதலின் அதன் பொருட்டுத் துதிசெய்வாயாக என்பது பொருள் அல்லது, இந்திரனுடைய, என்பதிலுள்ள ஆறும் வேற்றுமை செய்யப்படு பொருளில் வந்தது. கோ முதலியவற்றின் இலாபத்தின் பொருட்டு இந்திரனைத் துதிப் பாயாக என்பதுமாம் (4)

குறிப்பு.—श्रुतकक्षा, எனவும் श्रुतकक्ष, எனவும் பாடமுண்டு தகக்ஷ, என்பது—வேதப்பிரியா எனப் பொருள்படும், சுருதகக்ஷ, என்ற விளியை சுருதகக்ஷரின் புத்திராகாள! எனப் பொருள்படுத்தியுள்ளது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 5.

१ २र ३ २ ३ २ ३ १ २
119. तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।
१ २र ३ १ २
स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

தமிந்த்ரம் வாஜயாமஸி மஹே வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
ஸ வ்ருஷா வ்ருஷபோ புவத் ॥

அந்வயம்

(यजमानाः आहुः), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि,
वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(யஜமாநா:)	(வேள்வி நடத்துவோர்கள்)
(आहुः)	(ஆஹு:)	(கூறுகின்றார்கள்)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்ல
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	[illegible] ப்போம்
वृषा	வ்ருஷா	வள்ளலாகிய
(सः)	(ஸ:)	அவ் விந்திரன்
वृषभः	வ்ருஷப:	தன்னுங் கொடுப்போனாக
भुवत्	புவத்	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகக்ஷ ரிஷி காயத்திரி சந்தம்.

எசமானர்கள் சொல்கின்றார்கள் :—முற்கூறிய அவ் விந்திரனைச் சோம ரசத்தாலும், தோத்திரங்களாலும், ஆற்றலுடையவனாகச் செய்கின்றோம். எதன் பொருட்டெனின்! நீரைத் தடுக்கின்ற பெரிதாகிய விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற்பொருட்டு என்று, சோமரசங் குடித்ததலால் மதங்கொண் டோனாயிருந்து. அல்லது, எனது தோத்திரங்களால் துதிக்கப்பட்டோனா யிருந்து, விருத்திராசுரனைக் கொல்வதிலும் ஆற்றலுடையனாயச் செய்விக்கின் றோம் என்பது திரண்ட பொருள். வள்ளலாகிய அவ்விந்திரன், துதிக்கப் பட்டவர்களும், சோமமளிக்கப்பட்டவர்களுமான எங்கட்குத் திரவியந் தரு வோனாகுக என்பதாம். (5)

குறிப்பு —விருத்திரனைக் கொன்றவனுக்கு அன்னங்களைக் கொடுக்கின்றோம். எருது வீரியத்தைப் பெய்வதுபோன்று அவன் மழையைப் பெய்வோனாகுக என்பது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २र
120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओजसः ।
१ २र ३ १२र
त्वँ सन् वृषन् वृषेदसि ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-153-2.

ത്വമിന്ദ്ര ബലാദധി സഹസൊ ജാത ഓജസഃ ।
ത്വം സന് വൃഷന് വൃഷെദസി ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं, सहसः, बलात्, ओजस., अधिजातः, हे वृषन् !, सन्, त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ഹെ ഇന്ദ്ര !	இந்திரனே !
त्वं	ത്വം	நீ
सहसः	സഹസഃ	பிறரை யடக்கும்
बलात्	ബലാത്	வலியினின்றும்
ओजस	ഓജസഃ	தைரியத்தினின்றும்

अधिजात:	ஸுயிஜாதஃ	புகழ் பெற்றவன்.
हे वृषन्!	ஹெ வ்ருஷந !	வரத்தைப் பெய்கின்றவனே !
सन्	ஸந	மேம்பட்ட
त्वं	த்வம்	நீ
वृषा इत् असि	வ்ருஷா ஊத் அஸி	வேண்டியபலனைப் பெய்கின்ற வனாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. இந்திரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

இந்திரனே ! நீ பிறரை யமிழ்த்தும் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் எண்டு, अधि, என்றது ஐந்தாம வேற்றுமைப் பொருண்மே னின்றது. நிற்குங்கால விருத்திரன் முதலியோர்களைக் கொல்வதற்குக் காரண வடிவ ஆற்றலினின்றும் புகழ்பெற்றவனா யிருக்கின்றாய் என்பப் பொருளபட்டது மற்றும் ஆற்றலுக்குக் காரணமாகிய தைரியத்தினின்றும் நீ புகழுடையோனா யிருக்கின்றாய் (கேட்டதைப்) பொழிவோய ! வள்ளற் றன்மையால மேம்பட்ட நீ விரும்பியதைப் பெய்கின்றவனா யிருக்கிறாய் எனபதாம். (6)

குறிப்பு —இந்திர ! நீ தன வலியாலும, பிறா வலியின அனுகூலத்தாலும அடக்கத்தாலும, எலலா இடையூறுகளையும போக்குகின்றாய. மற்றும நலத்தையும் பொழிகின்றவனா யிருக்கின்றாய எனபது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २उ ३ १ २
121. यज्ञ इन्द्रमवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।
३ १ २ ३२ ३ २
चक्राण ओपशं दिवि ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-14-5.

யஜ்ஞ இந்த்ரமவர்த்தயத் யத் பூமிம் வ்யவர்த்தயத் ।
சக்ராண ஓபஶம் திவி ॥

அந்வயம்.

यज्ञः, इन्द्रं, अवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओपशं, चक्राणः, भूमिं, व्यवर्त्तयत् ॥

பதவுரை.

यज्ञः	யஜ்ஞ:	வேள்வியானது
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयत्	அவர்த்தயத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின் ?
दिवि	திவி	வானில்
ओपशं	ஒவபசம்	(மேகத்தைப) பரவசெய்து
चक्राणः	சக்ராண:	இந்திரன
भूमिं	பூமிம்	தரையை
व्यवर्त्तयत्	வ்யவர்த்தயத்	தழைக்கச் செயதனன், (அதனால்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. கோ சூக்தி, அசுவசூக்தி ரிஷிகள்.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுஷ்டிக்கப்பட்ட யாகம், இந்திர தேவதையை விருத்தியாக்கிற்று. "இந்திர! இந்த அவி வளரச் செய்தது ஆராதனையாற் பெரிது செய்தது", எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது. அவ் விந்திரன் எதன் பொருட்டு தரையை மழை முதலிய நன்கு தருவதால் மிக விருத்திபண்ணினனே, (அக்காரணத்தால் வளரச் செய்கின்றது என முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருத்தி பண்ணுகின்றான்) எனின்!? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செயதுகொண்டு அல்லது, தனபாலுள்ளதோர் ஆற்றல விசேடத்தை வானில் நிகழச் செய்துகொண்டு தரையை மழை வாயிலாக விருத்தி பண்ணுகினறான என முடித்துக்கொள்க. (7)

குறிப்பு —வானைச் சுற்றிக்கொண்டு இடி முதலியவைகளை யுண்டாக்கி பூமியைத் திருத்தியதால், என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 8.

१ २ ३२उ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वस्व एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-14-2.

யதிந்த்ராஹம் யதா த்வமீசீய வஸ்வ ஏக இத் ।
ஸ்தோதா மே கோமஸகா ஸ்யாத் ॥

* गो षखा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यथा, त्वं, एकः इत्, वस्वः, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे, स्तोता, गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यथा	யதா	எவ்வாறு
त्वं	த்வம்	நீ
एक. इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
वस्व	வஸ்வ:	தனத்திற் கிறைவனோ,
(तथा)	(ததா)	(அவ்வாறே)
अहं	அஹம்	நானும்
यत् ईशीय	யத் ஈசீய	ஐசுவரியமுடையவனாகுவனேல்,
मे	மே	எனனைத்
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போன்
गोसखा स्यात्	கோஸகா ஸ்யாத்	கோக்களை யுடையவனாவான்,

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. கோஷூக்தி அசுவஷூக்திகள ரிஷிகள்.

இந்திரனே! தனத்திற்கு நீ பொருவனே தனி இறைவனாகின்றது போன்று யானும் ஐசுவரியமுடையவனாகுங்கால் என்னைத் துதிப்பவர்களும் கோக்களோடு கூடியவராவார்கள். இறைவனாகிய உன்னைத் துதிப்போர்கள் யாதுபற்றிக் கோக்களை யுடையார்களாகார்கள்? மற்றோ, கோக்களை யுடையார்களே யாவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
123. पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मद्याय ।
१ २ ३ २ ३ १ २
सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-2-25.

பந்யம் பந்யமித்ஸோதார ஆதாவத மத்யாய ।
ஸோமம் வீராய சூராய ॥

அந்வயம்

हे सोतारः!, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्य, पन्यं इत्, सोमं, आधावत ॥

பதவுரை.

हे सोतार!	ஹே ஸோதார:!	சோமரசம் பிழிவோர்களே! (நீவிர்)
मद्याय	மத்³யாய	களிப்புண்டாக்கத்தக்கவனும்
वीराय	வீராய	பராக்கிரம முடையானும்
शूराय	ஶூராய	சூரனுமாகிய இந்திரனுக்கு
पन्य पन्यं इत्	பந்யம் பந்யம் இத்	யாண்டும் புகழத்தக்க
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
आधावत	ஆதா⁴வத	அர்ப்பணம் பண்ணுவீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—9 மேதாதிதி ஆங்கிரச ரிஷி

சோமரசம் பிழியும் அத்துவர்யுக்களே! நீவிர் (எசுர் வேதமோதும் வேட்போர்கள்—அத்துவரியுக்கள்) களிப்பைத் தரத்தக்கவனும், விருத்திரனைக்கொன்ற வீரனும், சூரத்தன்மை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு எங்கும் போற்றத்தக்க சோமரசத்தை அளிப்பீர்களாக என்பதாம் (9)

மந்திரம் 10.

३१ २ ३२उ ३ २ ३ १२ ३१२
124. इदं वसो सुतमन्धः पिबा सुपूर्णमुदरम् ।
१ २ ३ १ २
अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

இத³ம் வஸோ ஸுதமந்த:⁴ பிபா³ ஸுபூர்ணமுத³ரம் ।
அநாப⁴யிந் ரரிமா தே ॥

அந்வயம்.

हे वसो! इदं, सुतम्, अन्धः, पिबा, उदरं, सुपूर्ण, हे अनाभयिन्!, ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो!	ஹே வஸோ!	உள்ளிருந்தியக்குமிந்திர!
इदं	இத³ம்	இப்போதுள்ள
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்த சோமமாகிய

अन्धः	அந்த:	அன்னத்தை
पिबा	பிபா	அருந்துவாயாக
उदरं	உதரம்	வயிறு
सुपूर्णं	ஸுபூர்ணம்	இனிது நிறையுமாறு
हे अनाभयिन्!	ஹே அநாபயிந்!	யாண்டும பயமற்றோய!
ते	தே	நின பொருட்டுச
ररिमा	ரரிமா	சோமம கொடுக்கின்றோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கண்ணுவா, பிரியமேததிர ரிஷி.

வசிக்கச்செய்யும இந்திர! இங்கே முன்னிருக்கின்ற பிழிந்தெடுத்த சோமரசமாகிய அன்னத்தை யருந்துவாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையுமாறு என்பது பொருள யாண்டும பயமிலாத இந்திரனே! நின்பொருட்டுக கூறிய குணத்தோடு கூடிய சோமரசத்தைக கொடுக்கின்றோம என்பதாம். (10)

குறிப்பு—தன்முடைய இந்திர! சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அவியை நிறையப புசிப்பாயாக. உனக்கு களிப்புண்டாமாறு யாங்கள உண்கின்றோம என்பது ஆங்கிலம.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

125. २उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
उद्घेदभि श्रुतामघं वृषभं नर्यापसम् ।
१ २
अस्तारमेषि सूर्य ॥ १ ॥

இருக்கு 8-63-1.

உதெ3தி3 ஶ்ருதாமக4ம் வ்ருஷப4ம் நர்யாபஸம் ।
அஸ்தாரமெஷி ஸூர்ய ॥

அநவயம்.

हे सूर्य्य !, (सुवीर्य) !, श्रुतामघं, वृषभं, नर्यापसं, अस्तारं, इदं, उदेषि, घ ॥

பதவுரை.

हे सूर्य्य !	ஹெ ஸூர்ய !	சூரியனாகிய
(सुवीर्य !)	(ஸுவீர்ய !)	மிக வீரமுள்ள இநதிரனே !
श्रुतामघं	ஶ்ருதாமக4ம்	புகழுறகொடுககுந தனமுடைமையும
वृषभं	வ்ருஷப4ம்	ஈகையைப பொழியுநதனமையும
नर्य्यापसं	நர்யாபஸம்	மககடகுதவியாங கருமமுடைமையும
अस्तारं	அஸ்தாரம்	உதாரமுடையதாந தனமையும ஆகிய
(इदं)	(இத3ம்)	(இப புகழை)
उदेषि	உதெ3ஷி	யாண்டும விரியச் செயகினறாய்.
घ	க4	இது பிரசிததமாம.

சாயண பாஷ்யம.

கண்டம—2. இருககு—1. சூதககக்ஷா அலலது சுருதககக்ஷ ரிஷி

இவ விரணடு மநதிரஙகளிலும் சூரிய வடிவ இநதிரன துதிககப படுகினறன.—'இவவாதிததன இநதிரன, என மறையுங கூறுகினறது. இரவிகள பனனிரணடனுள இநதிரன சூரிய வடிவமெனக கூறப்பட்டிருக் கினறன. ஆதலின இநதிரன சூரிய வடிவன, நலல வீரமுடைய சூரியனாகிய இநதிர ! நீ எககாலுமீயுந தனமையால கீரததியுள்ள தனமுடைமை, இது பறறியே இரபபோாகடகுத தனததை வருஷிககுந தனமை, மனிதாகடகு இனிமையான கருமஞ் செயதற றனமை, வளளற்றனமை, உதாரமுடைமை எனனு மிததனமைய புகழை யாணடும விரிககினறாய இதம, எனறது தேறறமாதலின, நீயே அவனுடைய வேளவியில் சூரிய வடிவமாயத தோன றுகினறாய எனபதாம. க எனபது பிரசிததமாம எனக (1)

குறிப்பு.—சூரிய ! நீ இநதிரனுககு முனனிறபோனாகினறாய எனபது ஆங்கிலக கருதது.

மந்திரம் 2.

२ ३१ २र ३ १ २ ३ १ २
126. यदद्य कच्च वृत्रहन्नुदगा अभि सूर्य्य ।
२३ १२ ३ १२
सर्वं तदिन्द्र ते वशे ॥ २ ॥

இருக்கு 8-63-4

யதத்³ய கச்ச வ்ருத்ரஹன்னுதகா அபி ஸூர்ய்ய ।
ஸர்வம் ததிந்த்ர தே வஶே ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् सूर्य्य! अद्य, यत्, कच्च, अभि, उदगाः, इन्द्र! तत्, सर्वं, ते, वशे ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	மழையைத் தடுக்கும் மேகத்தைத் தொலைக்கின்ற
सूर्य्य!	ஸூர்ய்ய!	சூரியனாகிய இந்திரனே!
अद्य	அத்³ய	இந்தத் தினத்தில்
यत् कच्च	யத் கச்ச	எப்பொருட் சமுதாயங்களை
अभि	அபி	மேற்றோன்றுமாறு செய்து
उद्गाः	உத்³கா³:	உதித்தனையோ,
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
तत् सर्वं	தத் ஸர்வம்	அவ்வனைத்தும்
ते	தே	உன்னுடைய
वशे	வஶே	வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. சூதகக்ஷா அல்லது சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நீரைத் தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய்! அதாவது—சூரியனாகிய இந்திரனே! இந்தத் தினத்தில், எப்பொருட் சமுதாயங்கள் அனைத்

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செய்து உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப்பொருட் கூட்டம் உனது வசமாயிருக்கின்றது என்பதாம். (2)

இம் மந்திரத்திற்கு இவ்வாறே சௌனகரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு —வெளியில் எவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற் கனுப்புகின்றாய். அனைத்தும் உன் வசமாய் நிற்றலின் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २र २३३ १ २ ३२३ १ २

127. य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।

२ ३ २ ३ २ ३ १ २

इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

ய ஆநயத் பராவதஃ ஸுநீதீ துர்வஶம் யதும் ।

இந்த்ரஃ ஸ நோ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்.

यः, तुर्वशं, यदुं, सुनीती, परावतः, आनयत्, युवा, सः, इन्द्रः, नः, सखा ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்விந்திரன்
तुर्वशं	துர்வஶம்	துர்வசனென்பானையும்
यदुं	யதும்	எது என்பானையும் தூரத்திற் றாக்கி யெறிந்துவிட்டு, பின்னர்
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
परावतः	பராவதஃ	அந்த தூரதேசத்தினின்று
आनयत्	ஆநயத்	மறித்துங் கொண்டுவந்தனனோ,
युवा	யுவா	தருணனாகிய
सः इन्द्रः	ஸஃ இந்த்ரஃ	அவ்விந்திரன்
नः	நஃ	எங்கட்கு
सखा	ஸகா	நண்பனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பரதத்துவாச ரிஷி.

எவ் விந்திரன், தூர்வசன, எது என்னும் பெயர் கொண்ட வேந்தன், என்னுமிவ்விருவரையுஞ் சத்துருக்களோடு தூரதேசத்தி லெடுத்தெறிந் தனனோ, எறிந்த பின்னர் நல்ல மார்க்கத்தால் அத் தூர தேசத்தினின்றுங் கொண்டுவந்தனனோ, தருணப் பருவமுள்ள அவ் விந்திரன் எங்கட்கு நண்பனுகுக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २र
128. मा न इन्द्राभ्या३ दिशः सूरो अक्तु *ष्वायमत् ।
२ ३ १ २ ३ २
त्वायुजा वनेम तत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-62-31.

மா ந இந்த்ராப்யா திஶ꞉ ஸூரோ அக்துஷ்வாயமத் ।
த்வாயுஜா வநேம தத் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आदिशः, सूरः, अक्तुषु, नः, मा अभ्यायमत्, तत्, त्वायुजा, वनेम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
आदिशः	ஆதிஶ꞉	நாற்புறத்தும் அதிரங்களை வருஷிப்பவனும்
सूरः	ஸூர꞉	யாண்டுஞ் சலிப்பவனுமான இராக்கதன்
अक्तुषु	அக்துஷு	இரவுகளில்
नः	ந꞉	எங்கட்கு
मा अभ्यायमत्	மா அப்யாயமத்	எதிரேநோக்காய் வாராதிருப்பானாக (வ.ரில)
तत्	தத்	அவனை
त्वायुजा	த்வாயுஜா	நினது சகாயத்தால்
वनेम	வநேம	நாசஞ் செய்வோமாக.

* आयमन्, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாற்புறமும் ஆயுதங்களை வீசிக்கொண்டு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சிலமுள்ள இராக்கதர்கள் இரவுகளில் எங்கட்கு எதிரில் வர முடியாதவர்களாவார்களாக. மற்றும் வருவார்களேல், அவ் விராக்கதர்களை உன்னுடைய உதவியால் கொன்றுவிடுவோமாக. (கொல்லுமாறு செய்வாயாக என்பது பொருள்.) (4)

மந்திரம். 5.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
129. एन्द्र सानसिंꣳ रयिंꣳ सजित्वानꣳ सदासहम् ।
१ २३२ १२
वर्षिष्ठमूतये भरा ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

ஐந்த்ர ஸாநஸிம் ரயிம் ஸஜித்வாநம் ஸதாஸஹம் ।
வர்ஷிஷ்ட ஊதயே பர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ऊतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! (நீ)
ऊतये	ஊதயே	எம்மைக் காப்பாற்றுதற் பொருட்டு
सानसिं	ஸாநஸிம்	இனிது போகிக்கத்தக்கதும்
सजित्वानं	ஸஜித்வாநம்	ஒத்தவிரோதியை வெல்லுஞ் சிலமுடையதும்
सदासहं	ஸதாஸஹம்	எக்காலுஞ் சத்துருவை யடக்கத்தக்க கருவியாயுள்ளதும் (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வர்ஷிஷ்டம்	மிகுந்த
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக்
आभर	ஆபர	கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திரனே! (நீ) என்னைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. எவ் வண்ணமாகிய திரவியத்தை யெனின்? நமக்கு அனுப

விக்கத் தக்கதும், மற்றும், ஒத்த சத்துருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும். தனத்தினாலேயே சூராகளான தொழிலாளிகளைத் தேடிக்கொண்டு சத்துருவை வெல்கின்றாகளாதலின் எனக. அன்றியும், எப்போதுஞ் சத்துருக்களை யடக்குவதற்கு நிமித்தமானதும, நிறைவானதுமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று முடித்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २ ३२उ ३१२
130. इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
१ २ ३१२ ३ १ २
युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-7-5.

ഇന്ദ്രം വയം മഹാധന ഇന്ദ്രമർഭെ ഹവാമഹെ ।
യുജം വൃത്രേഷു വജ്രിണം ॥

அந்வயம.

वयं, अर्भे, इन्द्रं, हवामहे, महाधने, वृत्रेषु, युजं, वज्रिणं, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

वयं	വയം	நாங்கள்
अर्भे	അർഭെ	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
इन्द्र	ഇന്ദ്രം	இந்திரனை
हवामहे	ഹവാമഹെ	[illegible]றோம
महाधने	മഹാധനെ	பெருந்தனத்தின பொருட்டும
वृत्रेषु	വൃത്രേഷു	தனலாபத்திற் றடைபண்ணுவோரை நீக்குவான
युजं	യുജം	துணைவனும
वज्रिणं	വജ്രിണം	வச்சிர மேந்தியவனுமாகிய
इन्द्रं	ഇന്ദ്രം	இந்திரனை
हवामहे	ഹവാമഹെ	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம. (அழைக்கின்றோம.)

சாயணபாடியம்

கண்டம—2. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

அனுட்டானஞ் செய்கின்ற நாங்கள், மிகுந்த தனத்தின பொருட்டும, இந்திரனை யழைக்கின்றோம சிறிது தன நிமித்தமாகவும இந்திர

னைக கூபபிடுகினறோம எவவிதமாகிய இநதிரனை யெனின? துணைவனை அலலது பொறுமையுடையானை மறறும, தன லாபததிறகு விரோதிகள கிடடியவிடதது அவாகளைபபோகக வசசிராயுதந தாஙகினறனை அழைககினறோம எனபதனோடு சோததுககொளக 'மகாதனம' எனறது உயுததவாசகமாயிருபபினும, ஈணடுப பெருநதனததைக கூறும வேடகையினினறது (6)

குறிப்பு—ஈணடு மகாதனம எனறதறகுப போரெனககொணடு, சிறிய போரிலும பெரும போரிலும, சததுருககளுடன போா செயவதறகு இநதிரனை யழைககினறோம் எனறு கூறுகினறது ஆஙகிலம்.

மநதிரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
131. अपिबत् कद्रुवः सुतमिन्द्रः सहस्रबाह्वे ।
१ २ ३ १ २
* तत्राददिष्ट पौंस्यम् ॥ ७ ॥

இருககு 8-45-23

அபிபத் கத்ருவ꞉ ஸுதமிந்த்ர꞉ ஸஹஸ்ரபாஹ்வே ।
தத்ராததிஷ்ட பௌம்ஸ்யம் ॥

அநவயம

इन्द्रः, कद्रुवः, सुतं, अपिबत्, सहस्रबाह्वे, (अहनत्) तत्र, पौंस्यं, आददिष्ट ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர꞉	இநதிரன
कद्रुव	கத்ருவ꞉	கததுருவரிஷியால்
सुत	ஸுதம்	பிழியபபடட சோமரசததைப்
अपिबत्	அபிபத்	பருகினன, பருகிய பினனா
सहस्रबाह्वे	ஸஹஸ்ரபாஹ்வே	சகததிரவாகு எனனுமசுரனைக
(अहनत्)	(அஹநத்)	(கொனறனன)
तत्र	தத்ர	அதில
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	(இநதிரனுடைய) வீரததனமை
आददिष्ट	ஆததிஷ்ட	வெளிபபடடது.

* अत्रादेदिष्ट எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—7. விசோக ரிஷி.

இந்திரன் 'கத்துரு' என்ப பெயர்பூண்ட இருடி சம்பந்தமாய்ப் பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தைப் பருகினன் அங்ஙனம் பருகிய பின்னர் 'சகத்திர வாகு' என்னுஞ் சத்துருவைக் கொன்றனன். கொன்றனன் என்பது எஞ்சி நின்றது. அச் சமயத்தில் இந்திரனுடைய வீரத்தன்மை முழுதும் விளங்கியதென்பதாம். (7)

குறிப்பு—तत्राददिष्ट *எனக் கீதமோதுவாரும்,* अत्राददिष्ट, *என இருக்கோதுவாருங் கொள்வர். கத்துரு என்றதற்கு, காசிப ரிஷியின் மனைவி எனக் கொள்ளப் பட்டுள்ளது ஆங்கிலத்தில்*

மந்திரம் 8.

३१२ ३२३१ २र
132. वयमिन्द्र त्वायवोऽभि *प्रनोनुमो वृषन् ।
३ २ १ २
विद्धी त्वा३स्य नो वसो ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-31-4

வயமிந்த்ர த்வாயவோऽபி ப்ரநோநுமோ வ்ருஷந் ।
வித்தீ த்வாஸ்ய நோ வஸோ ॥

அந்வயம்.

हे वृषन्!, इन्द्र!, त्वायवः, वयं, त्वा, अभिप्रनोनुमः, हे वसो!, अस्य, नः, विद्धी ॥

பதவுரை.

हे वृषन्!	ஹே வ்ருஷந்!	விருப்பத்தை வருஷிக்கின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वायव. वयं	த்வாயவ: வயம்	நின்னை விரும்பும், யாம்
त्वा	த்வா	உன்னை
अभिप्रनोनुम	அபிப்ரநோநும:	நேர்முகமாகி அளவிலாவணக்கஞ் செய்து துதிக்கின்றோம்
हे वसो!	ஹே வஸோ!	வியாபகமாகிய இந்திர!
अस्य न.	அஸ்ய ந:	எமது இத் தோத்திரத்தை
विद्धी	வித்தீ	அறிவாயாக

* प्रणोनुम, *என்பது இருக்கு.*

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—8. வசிஷ்ட ரிஷி.

விருப்பியதை மழையெனப் பெய்யும் இந்திரனே! நின்னை விரும்புகின்ற வசிஷ்டரிஷி சம்பந்தமான யாங்கள் உன்னை இனிது வணங்கித் துதிக்கின்றோம் வியாபகமாகிய இந்திர! எங்களுடைய இந்த துதியை மனதில் தரித்துக் கொள்வாயாக. (8)

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३ १ २ ३१ २३२
133. आ घा ये अग्निमिन्धते *स्तृणन्ति बर्हिरानुषक् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
येषामिन्द्रो युवा सखा ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-25.

ஆ கா யெ அக்நிமிந்தெ ஸ்த்ருணந்தி பர்ஹிராநுஷக் ।
யெஷாமிந்த்ரொ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषा, युवा, इन्द्र. सखा, ते, आनुषक्, बर्हिः, स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	யெ	எவர்கள்
आ घा	ஆ கா	உண்மையில் மனதொருமைப் பட்டவர்களாகி
अग्निं	அக்நிம்	அக்கினியை
इन्धते	இந்தெ	வளர்க்கின்றார்களோ,
येषां	யெஷாம்	எவர்கட்குக்
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடைய
इन्द्र,	இந்த்ரஃ	இந்திரன்
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானோ,
ते	தெ	அவர்கள்
आनुषक्	ஆநுஷக்	முறையாயத்
बर्हिः	பர்ஹிஃ	தருப்பையைப்
स्तृणन्ति	ஸ்த்ருணந்தி	பரப்பி வைக்கின்றார்கள்.

---

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हि., என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம.

கண்டம—2. இருககு—9. திரிசோக ரிஷி

எவ விருடிகள உணமையில ஒருமைபபடடவாகளாகி அககினியை வளாககின்றாகளோ, எவாகளுககு என்று மினேயோனுகிய இநதிரன நணபனுகினறுனே, அவாகள வரிசையாகத தருபபையைப பரபபுகினறாகள. (9)

குறிப்பு —அககினியை வளாபபவாகளும, இநதிரனே நணபனுகக கொணடவாகளும, தருபபையைப பரபபுவோாகளும இனபுறுகினறாகள எனபது ஆங்கிலம.

மநதிரம் 10.

३ २उ ३ २३ २ ३ २३ १ २ ३ १ २र
134. भिन्धि विश्वा अपद्विषः परि बाधो जही मृधः ।
१ २ २ १ २र
वसु स्पार्ह तदा भर ॥ १० ॥

இருககு 8-45-40

பிந்தி விஶ்வா அபத்விஷঃ பரி பாதோ ஜஹீ ம்ருதঃ ।
வஸு ஸ்பார்ஹம் ததாபர ॥

அநவயம்.

(हे इन्द्र!) विश्वाः, द्विषः, अपभिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्ह, तत्, वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹே இந்த்ர!)	(இநதிரனே!)
द्विषः	த்விஷঃ	துவேஷிககினற சததுரு சேனேகள
विश्वाः	விஶ்வாঃ	எலலாவறறையும
अपभिन्धि	அபபிந்தி	முழுதுந தொலேததது விடுவாயாக
बाधः	பாதঃ	தீமை செயகினற
मृधः	ம்ருதঃ	போரை
परिजही	பரிஜஹீ	இனிது வெலவாயாக.
स्पार्ह	ஸ்பார்ஹம்	இசசிததற குரிய
तत् वसु	தத் வஸு	அநதத தனததை
आभर	ஆபர	எஙகடகுக கொண்டுவநது கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

-டம்—2. இருககு—10. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! நீ துவேஷம பண்ணுகின்ற சததுருசேனைகளனைத்தையுங்
ிவாயாக ஸ்ருஷ, எனனும முதனிலைத தொழிற்பெயா (தாது) போரின
ர்களுககுட கூறபபட்டிருததலின ரணடு உபுததப பொருளுடையதாம்.
தக் கெடுபபாயாக. (வெலவாயாக) பினனா அவாகளுடைய தனததை
ட்ருக கொணடுவநது கொடுப்பாயாக. (10)

குறிப்பு —சசோக ரிஷி எனபது முணடு.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २ ३ १ २३ १ २र
135. इहेव श्रृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।
१ २र ३१२
नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருககு 1-27-2.

ஐஹேவ ஶ்ருண்வ ஏஷாம் கஶா ஹஸ்தேஷு யத்வதாந் ।
நி யாமம் சித்ரம்ருஞ்ஜதே ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, श्रृण्वे, यामं, चित्र, न्यृञ्जते ॥

பதவுரை.

एषां	ஏஷாம்	இம் மருத்துக்களின்
हस्तेषु	ஹஸ்தேஷு	கைகளிலுள்ள
कशाः	கஶா:	தத்தமது வாகனத்தை யடிக்கின்ற சாட்டைகள்
यद्वदान्	யத்வதாந்	எந்தச் சத்தமிடுகின்றனவோ, அதை
इहेव	இஹேவ	இங்கேயே நின்று
शृण्वे	ஶ்ருண்வே	கேட்கின்றேன். (அச் சத்தம)
यामं	யாமம்	போரில்
चित्रं	சித்ரம்	பலவித சூரத்தன்மையை
न्यृञ्जते	ந்ய்ருஞ்ஜதே	அழகுபடுத்துகின்றது (அலங்காரஞ் செய்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இந்த மருத்துக்களினுடைய கைகளில் இருக்கப்பட்ட தங்கள் தங்கள் வாகனத்தை அடிப்பதற்குக் காரணமான சாட்டை முதலியவைகள் எந்தச் சத்தமிடுகின்றதோ, அந்தச் சத்தத்தை இவ்விடத்திலேயே நின்று கேட்கின்றேன். அச் சத்த விசேடமானது போர்க்களத்தில் பலவகையாகிய சூரத்தனமையை இயற்கையாக அலங்காரம் பண்ணுகின்றது

ரண்டு ऋञ्जति, என்றது அலங்கரித்தலாகிய பொருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகின்றது யாஸ்க முனிவர் நிருக்தம். (1)

குறிப்பு —சாட்டைகளின் சத்தம்—சாட்டைகளால் அடித்தலினின்று எழு மொலி

கைகளிலுள்ள சௌக்கடிச் சத்தமும் இரதத்தின் சப்தமும் கேட்கப்படுகின்றது என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

३१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

130 इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २

पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-46-16.

இம உ த்வா விசக்ஷதே ஸகாய இந்த்ர ஸோமிந: ।
புஷ்டாவந்தோ யதா பஶும் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा, विचक्षते ॥

पதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே !
सोमिनः	𑌸𑍋𑌮𑌿𑌨𑌃	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	𑌸𑌖𑌾𑌯𑌃 𑌇𑌮𑍇 𑌉	எனது நண்பர்களாய இம் மனிதர்கள்
पुष्टावन्त	𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌾𑌵𑌨𑍍𑌤𑌃	மிகப்பற்றுடையவர்களாய்ப்
पशुं यथा	𑌪𑌶𑍁𑌂 𑌯𑌥𑌾	பசுவைப்போல்
त्वा	𑌤𑍍𑌵𑌾	உன்னையே
विचक्षते	𑌵𑌿𑌚𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇	விசேடமாய்ப் பார்க்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே! உன்னை சோமரசம் பிழிந்தவர்கள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த் தெளிந்த இம் மக்கள் பற்றுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மற்றொன்றை ஒருமையோடு பார்ப்பதுபோல்) ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் நின்னையே சிறப்பாகப் பார்க்கின்றார்கள். (2)

குறிப்பு—பசுக்காப்போன் பசுவைப் பார்த்தல்போல் சோமரசம் அருந்துகின்ற இந்திரனை இங்குள்ளார் பார்க்கின்றார். பாசம்—மிகப்பற்று என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।
३ १२३ १ २
समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-6-4.

𑌸𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌨𑍍𑌯𑌵𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍋 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌮𑌨𑍍𑌤 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃 ।
𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌵 𑌸𑌿𑌨𑍍𑌧𑌵𑌃 ॥

அந்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	விஶஃ	உட்கார்ந்தவர்களாய்
विश्वा.	விஶ்வாஃ	எல்லாப்
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	பிரசைகளும்
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
मन्यवे	மந்யவே	கோபத்தின் பொருட்டு அல்லது, மனனம் பண்ணுதற்குரிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு
समुद्राय	ஸமுத்³ராய	சமுத்திரத்திற்கு
सिन्धव इव	ஸிந்த⁴வஃ இவ	நதிகள் பணிவனபோல்
सं नमन्त	ஸம் நமந்த	இனிது பணிகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும் உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விந்திரனுடைய கோபத்தின் பொருட்டு, அல்லது ‘மந்யு’ என்றது மனன சாதனமா மாதலின் மனன சாதனமாகிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு, இயற்கையில் தாமாகவே இனிது பணிகின்றார்கள். அதிலுவமை ‘சமுத்திரத்திற்கு’ என்றது. கடலைக்குறித்துச் செல்லுஞ் சீலமுடைய நதிகள் தாமாகவே பணிகின்றன போன்று என்பதாம். (3)

குறிப்பு—மந்யவே, என்பதற்கு சந்தோஷப்படுத்த என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३१ २र ३२
138. देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।
१ २ ३ १ २ ३१ २
वृष्णामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-72-1.

தே³வாநாமித³வோ மஹத்தத³ா வ்ருணீமஹே வயம் ।
வ்ருஷ்ணாமஸ்மப்⁴யமூதயே ॥

அந்வயம்.

(हे देवाः !), देवानां, इत्, महत्, अवः, वृष्णां, तत्, वयम्, अस्मभ्यम्, ऊतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹே தேவா:!)	(தேவர்காள்!)
देवानां इत्	தேவாநாம் இத்	மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கட்கே
महत् अव	மஹத் அவ:	பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதும்
वृष्णां	வ்ருஷ்ணாம்	வேண்டியவற்றைப் பொழிகின்ற தங்கட்குத் தனமாகவுமுள்ள
यत्	யத்	யாதொரு பாதுகாப்புண்டோ,
तत्	தத்	அப்பாதுகாத்தலை
वयं	வயம்	தலைவர்களான யாங்கள்
अस्मभ्यमूतये	அஸ்மப்⁴யமூதயே	எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு
आ वृणीमहे	ஆ வ்ருணீமஹே	எல்லாவகையானும் வேண்டுகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—4 குசீதி கண்ணுவ ரிஷி.

தேவர்களே! எப்போதும் பிரகாசமாய் விளங்கப்பட்டவர்களான உங்கட்கே வியாபகமாகிய அல்லது பெரிதாகிய பரிபாலிக்குந் தன்மை யாதொன்றுள்ளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப் பெய்கின்ற உங்கட்குத் தன்வடிவமாம், அங்ஙனமாகிய காத்தலை (அவ்வாறு காக்கவேண்டுமென) எசமானர்களாய யாங்கள் எல்லா வகையானும் பிரார்த்திக்கின்றோம் எதன் பொருட்டெனின்? பரிபாலனத்தின் பொருட்டு முன்னர் 'எங்கட்கு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது அது ஈண்டுச் சிறப்பிக்கிக்கப்படுகின்றது :—எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டென. (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ २ ३ १ २
139. * सोमानꣳ स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २
कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-38-1.

ஸோமாநம் ஸ்வரணம் க்ருணுஹி ப்³ரஹ்மணஸ்பதே ।
கக்ஷீவந்தம் ய ஔஶிஜ: ॥

* सोमानं, என்பது இருக்கு.

அநவயம்.

हे ब्रह्मणस्पते!, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते!	ஹெ ப்ரஹ்மணஸ்பதெ!	பிரமணபபதியெனனுந தேவதையே! நீ
सोमानां	ஸொமாநாம்	சோமரசஙகளை யெடுதது அனுடடானம பணணுகினறவனாகிய எனனை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவந்தம்	தேவாகளுள சிறநதோனாயுளள கக்ஷீவநதன எனனும
य. औशिज	யঃ ஔஶிஜঃ	உசிசனுடைய புததிரன யாதொருவன உளனோ, அவனைபபோல
स्वरणं	ஸ்வரணம்	தேவாகளுட பிரகாசிபபவனாகச
कृणुहि	க்ருணுஹி	செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருககு—5 மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே! நீ, சோமரசம பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம பணணுகின்றவனுமாகிய எனனைப பிரகாசமுடையவனாகச செயவாவாயாக அதிலுவமை '—'கக்ஷீவநதம' என்றது. எண்டுப போல என்னு முவமைசசொல கூட்டிககொளளற பாலது. கக்ஷீவான் தேவாகளுககுள எவ வணணம பிரகாசமா யிருககின்றானோ, அதுபோல எனபது பொருள. கக்ஷீவன எனனும ரிஷி அனுட்டானஞ செய்கினற முனிவாகளுட கீாததி பெறறவா எனபது, தைததிரீயம படிபபோாகளாலும, एवं वै पर आद्गणार कक्षीवानोशिजो वीतहव्य श्रायसस्त्रसदस्यु पोरुक्रस्य प्रजाकामा अचिन्वत, எனக கூறபபட்டுளளது. வேறு மநதிரததிலும இவா இருடிகளுள அனுடடானததிற கீாததி பெறறவரெனக கூறபபட்டிருககின்றது அதாவது "நான கக்ஷீவான ரிஷி விபரன எனபதாம." ஆகையால இவருககு அனுட்டானம பணணுவோரை உவமையாககக கூறியது பொருததமுடையதேயா மெனக மறறும, "சோமரச மெடுபபோனைப பிரகாசமுடையவனாகச செயகுதி பிரமணபபதியே! கக்ஷீவநதனை யொபப, யாதொரு கக்ஷீவன உசிசருடைய புததிரனோ!" என இம மநதிரததிறகு யாஸக முனிவரும நிருககததில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ १ २र

140. *बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।

३ १२ ३ २ ३ १२

शृणोतु शक्र आशिषम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-63-18.

போதந்மநா இதஸ்து நோ வ்ருத்ரஹா பூர்யாஸுதி꞉ ।
ஶ்ருணோது ஶக்ர ஆஶிஷம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिष, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்
भूर्यासुतिः	பூர்யாஸுதி꞉	மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடையவனுமாகிய (இந்திரன்)
न	ந꞉	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	போதந்மநா இத்	மனோ வேட்கைகளை யறிகின்றவனாகவே
अस्तु	அஸ்து	இருப்பானாக
शक्रः	ஶக்ர꞉	போரிற் பொருநரைக்கொல்லுஞ் சமர்த்தனாகிய இந்திரன்
आशिषं	ஆஶிஷம்	எங்களுடைய துதியைக்
शृणोतु	ஶ்ருணோது	கேட்பானாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இது பரோக்ஷமாய்ச் செய்யப்பட்ட துதி. விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவனும், துதிப்போர்களின் விருப்பத்தையுணர்கின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன் எங்களுடைய மனோ வேட்கையை என்றும் அறிகின்றவனாகவே யிருப்பானாக. 'எங்களுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களை யறிவானாக' என்பதுமது. அல்லது இவ்வாறாகிய இந

* बोधिन्मना, என்பது இருக்கு.

திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் தோன்றுவானாக என்பதுமாம் அ
லென்னுமெனின், யுத்தத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுமாற்றலுள்ள இ
ரன் எமது துதியை, அல்லது, வேண்டுகோளைக் கேட்பானாக என்பதா
(துதியைக் கேட்பானேல் விரும்பியதைத் தருவான் என்பது கருத்து) (

இந்திரன் பொருட்டு, பல தேசங்களிலும், சோமரசம் பிழியப்ப
தாலும், சோமரச முதலிய அவிகள் கொடுக்கப்படுவதாலும் இந்திரன் ப
ரசமுடையான் எனப்பட்டான்

ரண்டு 'இத' என்னும் வடமொழிப்பதம் தேற்றப் பொரு
நின்றது.

மந்திரம் 7.

141. अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
परा दुष्वप्न्यꣳ सुव ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-82-4

அத்3ய நோ தே3வ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவீ: ஸௌப4க3ம் ।
பரா து3ஷ்வப்ந்யம் ஸுவ ॥

அந்வயம்.

हे सवितः देव!, न., अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्वप्न्यं, परासु

பதவுரை.

हे सवित· देव!	ஹே ஸவித: தே3வ!	சூரியதேவனே!
नः	ந:	எங்கட்கு
अद्य	அத்3ய	வேள்வியாற்றுகின்ற இந்த தி தில
प्रजावत्	ப்ரஜாவத்	புத்திரரோடுகூட
सौभगं	ஸௌப4க3ம்	தனத்தைக்
सावी.	ஸாவீ:	கொடுப்பாயாக
दुष्वप्न्यं	து3ஷ்வப்ந்யம்	தீக் கனவுபோன்ற வறுமை
परासुव	பராஸுவ	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதித்ததேவே! நீ எங்கட்கு இவ வேளவித தினத்தில புத்திரன் முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிப்பாயாக. தீய கன வென்ற துன்பந்தரும் வறுமையைத் தூரத்திற போககுவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २३१ २र ३२३१२
142. *क्वा३स्य वृषभो युवा तुविग्रीवो अनानतः ।
३१ २र
ब्रह्मा कस्तं सपर्यति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-64-7.

க்வாஸ்ய வ்ருஷபோ யுவா துவிக்ரீவோ அநாநத: ।
ப்ரஹ்மா கஸ்தம் ஸபர்யதி ॥

அங்வயம்.

वृषभः, युवा, तुविग्रीवः, अनानतः, स्यः, क्व?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति ॥

பதவுரை.

वृषभः	வ்ருஷப:	மனவேட்கையை நிறைப்பவனும
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविग्रीवः	துவிக்ரீவ:	நீண்ட கழுத்துடையானும்
अनानत.	அநாநத:	வணங்காதோனுமாகிய
स्यः	ஸ்ய:	அவ்விந்திரன்
क्व?	க்வ?	எங்குள்ளான? இவனை யாவனறிவான?
तं	தம்	அவ்விந்திரனை
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிக்கின்றவகிஞய
कः?	க:?	எவன?
सपर्यति	ஸபர்யதி	பூசிக்கின்றனே, (அவனறிவான் எனக).

* क्वस्य, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.

விருபாமை வருஷிபபோனும, நித்திய இளமையோனும், நீண்ட கழுத்தனும, ஓரபோதும யாாக்கும வணஙகாதோனுமாகிய அவவிநதிரன, எஙகுளளான? எனனுமிதை யாவ ரறிவார்? துதியாளனுகிய எவன் பூசிககினருனே, அவன் அறிவான் எனபதாம. (8)

குறிப்பு.—*எலலாவறறையுந தனககுள் அடக்கிககொளவோனும பிறரை வெல்லுந தகைமையோனும என இநதிரனுககு விசேடணங கூறியுளளது ஆஙகிலததில். பிரமாவினுலும பூசிககபபடுபவன எனபதும ஆஙகிலக குறிபபே.*

ம ந் தி ர ம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
143. उपह्वरे गिरीणाꣳ *सङ्गमे च नदीनाम् ।
३ १ २र
धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உபஹ்வரெ கி³ரீணாம் ஸங்க³மெ ச நதீ³நாம் ।
தி⁴யா விப்ரோ அஜாயத ॥

அநவயம்.

गिरीणां, उपह्वरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	*கி³ரீணாம்*	*மலைகளைசசார்நத*
उपह्वरे	*உபஹ்வரெ*	*பிரதேசததிலும,*
नदीनां	*நதீ³நாம்*	*நதிகளின*
सङ्गमे च	*ஸங்க³மெ ச*	*சஙகமததிலும,*
धिया	*தி⁴யா*	*செய்யபபட்ட துதியால்*
विप्र.	*விப்ர:*	*நுணணிய மதியுடைய இநதிரன்*
अजायत	*அஜாயத*	*வெளிபபடுகினருன.*

* सङ्गथे नदीनां, எனபது ...

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மலைகளின் நடுப்பிரதேசத்திலும், நதிகள் கூடுமிடத்திலும், தோத்திரஞ் செய்தால் இந்திரன் தனது துதியைக் கேட்க இனிது வெளிப்படுகின்றான். ஈண்டுத் துதியைக் கேட்க என்பது எஞ்சி நின்றது. (9)

सङ्गथे च, எனவும் பாடமுண்டு.

குறிப்பு—மிகுந்த மேகக் கூட்டத்திலும் புத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २
144. प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रꣳ स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१ २ ३ २ ३ १ २
नरं नृषाहं मꣳहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருக்கு 8-16-1.

ப்ர ஸம்ராஜம் சர்ஷணீநாம் இந்த்ரம் ஸ்தோதா நவ்யம் கீர்பி:।
நரம் ந்ருஷாஹம் மம்ஹிஷ்டம் ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்குள்
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இனிது விளங்குபவனும்
गीर्भिः	கீர்பி:	தோத்திரங்களால்
नव्यं	நவ்யம்	துதிக்கத்தக்கோனும்
नरं	நரம்	தலைவனும்
नृषाहं	ந்ருஷாஹம்	சத்துருவை யடக்குவோனும்
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	வள்ளலுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
प्रस्तोता	ப்ரஸ்தோதா	மிகுந்து துதிப்பாராளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீட ரிஷி.

மககளுககுள் ஈனகு விளஙகுபவனுகிய அலலது மனிதாகளுக்கு இறைவனுகிய இநதிரனை, துதிபபோாகாள! நீவிா இனிது தோததிரஞ செயவீாகளாக. எத தனமைய இநதிரனை யெனின? தோததிரஙகளாற றுதிககததககோனை, மறறுஞ செலுததுவோனை, இனனுஞ சததுருககளான மனிதாகளை யடககுவோனை, மற்றும சிறநத கொடையுடையானை துதிபபீாகளாக எனபதனேடு சோததுககொளக. (10)

மூனருவது கண்டம்

முறறும.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
145. अपादु शिप्रचन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
२ ३ २ ३ १ २
इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருககு 8-92-4.

அபாது ஶிப்ரயந்தஸ꞉ ஸுதக்ஷஸ்ய ப்ரஹோஷிண꞉ ।
இந்தோ ரிந்த்ரோ யவாஶிர꞉ ॥

அந்வயம்.

शिप्री, इन्द्र., प्रहोषिणः, सुदक्षस्य, यवाशिरः, इन्दोः, अन्धसः, उ, अपात् ॥

பதவுரை.

शिप्री	ஶிப்ரீ	அழகிய மூககு, அலலது தலைப பாகையை உடையவனாகிய
इन्द्रः	இந்த்³ர꞉	இநதிரன,
प्रहोषिणः	ப்ரஹோஷிண꞉	மிகுதியாக அவிகளால ஓமஞ செயகினற
सुदक्षस्य	ஸுத³க்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின
यवाशिरः	யவாஶிர꞉	கோதுமையோடு சமைததது
इन्दोः	இந்தோ³꞉	பாணட முழுதுங கொதிததுள் ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்த⁴ஸ꞉	சோமவடிவ அன்னததை
उ	உ	உண்மையாய
अपात्	அபாத்	அருநதினன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருககு—1. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

அழகிய மூககு, அலலது, தலைபபா உடைய இநதிரன், மிகுந்த அவிகளால தேவாகளைப பூசிககினற சுதக்ஷ எனனும இருடி சமபாநதமாகியதும கோதுமைகளோடு கலநது பககுவமாகியதும, பாணடஙகளொஙகுங கொதிததுத ததுமபியதுமாகிய சோமமெனனும அன்னததை அருநதினன. அலலது இநதிரனபொருட்டு ஏற்படுததிய சோமரச பாகததை யருநதினன. (1)

குறிப்பு.—**सुदक्षस्य,** எனறதறகு வலிமைத தரும சோமரசததை எனக கொளளபபட்டது ஆஙகிலததில்.

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २र ३ १ ३
146 *इमा उ त्वा पुरुवसोऽभि प्रनोनवुर्गिरः ।
१ २ ३ २उ ३ १२
गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருககு 6-45-25.

இமா உ த்வா புரூவஸோऽபி⁴ ப்ரணோநவுர்கி³ர꞉ ।
கா³வோ வத்ஸம் ந தே⁴நவ꞉ ॥

---

* इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रणोनुवुर्गिर । इन्द्र वत्सं न मातर । எனபது இருககு.

அந்வயம்

हे पुरुवसो !, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹே புரூவஸோ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
त्वा अभि	த்வா அபி	நின்னைக் குறித்து
इमा. गिर	இமா: கிர:	எனது, இந்த துதிகள்
धेनवः	தேநவ:	பால்தருகின்ற
गाव	காவ:	பசுக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	கன்றை யடைவன்போல
प्रनोनवु	ப்ரநோநவு:	அடிக்கடி நன்கு அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—2 மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந் தனமுடையோய்! அல்லது, வசுக்கள் என்றது வேள்விகளுமா மாதலின், மிகுந்த வேள்விகளை யுடையோய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்தே என்னுடைய ஸ்தோத்திரங்கள் மிகுதியாய் மீண்டும் மீண்டும் (நின்பால்) வந் தடைந்து (நின்னை) வியாபிக்கின்றன அதிலுவமை —கோக்கள் காம தேனுக்கள் வீட்டிலுள்ள கன்றைக்குறித்து விரைவில் வந்தடைகின்றன போல அதாவது —கோக்கள் கன்றைக்குறித்துக் கத்றுவதுபோல எனது வாக்குகள் உன்னைக்குறித்து ஒலிக்கின்றன (முழக்கமாயத் துதிக்கின்றன) என்பதாம் . (2)

குறிப்பு —நௌதி, என்றது ஈண்டு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாற்பசுக்களின் சத்தம் அவற்றின் கன்றுகளுக்குக் களிப்புண்டாக்குமாறு எனது ஸ்தோத்திரம் நினக்குக் களிப்பைத்தருகின்றது என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

२ उ३ १ २ ३ २३ १ २ ३क २र

147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।

३ २ ३ १२ ३ २

इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-15.

அத்ராஹ கோரமந்வத நாம த்வஷ்டுரபீச்யம் ।
இத்தா சந்த்ரமஸோ க்ருஹே ॥

அந்வயம்.

गोः, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை

गोः	கொ³:	செல்கின்ற
चन्द्रमसः	சந்த்³ரமஸ:	சந்திரனுடைய
अत्राह	அத்ராஹ	இந்த
गृहे	க்³ருஹே	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टुः	த்வஷ்டு:	துஷ்டா, என்னும் ஆதித்தனுடைய
अपीच्यं	அபீச்யம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாம	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इत्था	இத்தா²	இவ்வாறு
अमन्वत	அமன்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—3 கோதம ரிஷி.

செல்கின்ற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா! என்னும் இரவியின் சம்பந்தமான இரவில் மறைந்துள்ள அதனுடைய எந்தக் கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களேயாம், என்றிவ்வாறு அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

தெளிந்த நீர்மயசந்திர விம்பத்தில் சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அதிற் பிரதிபலித்துள்ள கிரணங்கள் சூரியனிடத்தில் எத்தன்மைய பெயரை அடைகின்றனவோ, அத்தன்மைய பெயரையே சந்திரன்பா விருப்பனவாகி அடைகின்றன என்பதாம். (3)

குறிப்பு—இரவில் மறைந்துள்ள இரவியின் கிரணங்கள் சந்திரமண்டலத்திற் புகுந்து பகற்போல இருளை நீக்கி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. இத்தன்மைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன் இந்திரனேயாவன் பன்னிரு சூரியருள் இந்திரனையு மொருவனுயெண்ணி யிருத்தலின், இதனால் பகல் இரவுகளிற் பிரகாசிக்கின்றவன் இந்திரனே என்பதாம். இந்திரனுடைய துதி காணப்படுதலால் இதற்கு இந்திரதேவதை என்பது பொருத்தமுடையதேயாம். இத்தன்மைய கிரணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மையால் சந்திரனை முக்கியமாய்க் கூற விரும்பிய தன்மைபற்றி சாந்திர மசி இஷ்டியில் (ஓம விசேடத்தில்) விநியோகமுமமைகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்

எண்டு யாஸ்க முனிவர் நிருக்தமும —இதனுடைய, ஓர் கிரணம் சந்திரனை விளக்குகின்றது. ஆதித்தனிடத்தினின்று இவ்விளக்கமுண்டாகியதெனக் கூறற்பாலது. ஆகையால் மறைந்துள்ள சூரிய கிரணம் சந்திரன் கந்தருவ, என்பது நியமமாகின்றது அதுவும் கோக்களால் உணரப்படுகின்றது கோக்கள் = கிரணங்கள் அதாவது மறைந்துள்ளன அல்லது, இலயித்தன சென்றுள்ளன மேல் சந்திர மண்டலத்தில் எனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

२ उ ३ २३३ १ २ ३ २३ १ २र
148. यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।
१२ ३ १ २३ १ २
तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-4.

யதிந்த்ரோ அநயத்ரிதோ மஹீரபோ வ்ருஷந்தம: ।
தத்ர பூஷா பு⁴வத் ஸசா ॥

அந்வயம்.

यत्, वृषन्तमः, इन्द्रः, रितः, महीः, अपः, अनयत्, तत्र, पूषा, सचा, भुवत् ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
वृषन्तमः	வ்ருஷந்தம:	அதிகமாய் மழை பெய்விக்கின்ற
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
रित·	ரித:	ஓடுகின்ற
मही·	மஹீ:	மிகுந்த
अप	அப:	மழைத்தண்ணீரை
अनयत्	அநயத்	இவ்வுலகத்திற் சேர்க்கின்றாரோ,
तत्र	தத்ர	அப்பொழுது
पूषा	பூஷா	போஷக (வளர்க்கின்ற) தேவதை
सचा	ஸசா	அநுகூலம்
भुवत्	பு⁴வத்	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

எக்காலத்தில் மிக மழை பெய்விக்கின்ற இந்திரன் நிரம்ப மழைத்தண்ணீரை இவ்வுலகமடையுமாறு செய்கின்றாரோ, அக்காலத்தில் போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மதம்) இந்திரனுக்கு அநுகூலமாயிருக்கின்றது. (4)

குறிப்பு—பூஷா = இரவி விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதை யெனப்படுகின்றது.

மந்திரம் 5.

१ २　　३ १ २　　३　२ ३ २　३ १ २
149. गौर्धयति मरुतांश्‍ श्रवस्युर्माता मघोनाम् ।
३ २उ　३ १ २
युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

𑌗𑍌𑌰𑍍𑌧𑌯𑌤𑌿 𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌾 𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌮𑍍 ।
𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀 𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

मघोनाम्, मरुताम्, माता, रथानां, वह्नीः, युक्ता, गौः, श्रवस्युः, धयति ॥

பதவுரை.

मघोनां	𑌮𑌘𑍋𑌨𑌾𑌂	தனமுள்ள
मरुतां	𑌮𑌰𑍁𑌤𑌾𑌂	மருத்துக்களுடைய
माता	𑌮𑌾𑌤𑌾	மாதாவானவள்
रथानां	𑌰𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂	மருத்துக்களின்
वह्नीः	𑌵𑌹𑍍𑌨𑍀𑌃	வடவானலத்தினின்று தாங்கு விப்பாளாய்
युक्ता	𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾	யாண்டும் பூசிக்கப்பட்டவளாகிய
गौः	𑌗𑍌𑌃	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
श्रवस्युः	𑌶𑍍𑌰𑌵𑌸𑍍𑌯𑍁𑌃	அன்னத்தை விரும்பியவளாய்
धयति	𑌧𑌯𑌤𑌿	தனது புத்திரனைப் போஷிக்கின் றுள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. விந்து, அல்லது, பூதக்ஷேஷ்ா ரிஷி.

தனமுடைய மருத்துக்களை யுண்டாக்கப்பட்ட, கோ, என்னும் ஆகாய வடிவ மாதா சோமத்தைக் குடிக்கின்றுள், அல்லது தனது புத்திரர்களைப் பாதுகாக்கின்றுள, யாது விரும்பி மருத்துக்களைக் காப்பாற்றுகின்றுள் எனின்? அன்ன விருப்புடையாளாய்) (அவள்) எத்தன்மையாளெனின்?

மருத்துக்களை பெரிய வடவாலனங்களோடுச சேர்ப்பவள். அவள் யாண்டும் புசிககததககாளா யிருககினறுள.

'கோ மாதாவினினறு பாலகள, அலலது மருத்துககளுணடாயின, என மறையுங கூறுகினறது ஆதலின கௌ—எனறது 'மததிமை' எனனும வாககு அதன கணணேயே மததியததானமான மருததுககளு மிருததலின அவைகள அதனுடைய புததிராகள என உபசரிககபபடு கினறன. (5)

குறிப்பு—வாயு புததிராகளான மருததுககளோடு சோநது கீாததியை விருமபி மழையை அனுபபுகினறுள எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २

150. उप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते ।

१२ ३ १२ ३ २

उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நோ ஹரிபிஃ ஸுதம் யாஹி மதாநாம் வதே ।

உவ நோ ஹரிபிஃ ஸுதம் ॥

அந்வயம்.

मदानां, पते !, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि, हरिभिः, नः, सुतं, उपयाहि ॥

பதவுரை.

मदानां	மதாநாம்	சோமஙகடகு
पते !	வதே !	இறைவனுகிய இநதிர !
हरिभिः	ஹரிபிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதறபொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக
हरिभिः	ஹரிபிஃ	ஆயிரம பரிகளோடு
नः	நஃ	எஙகளுடைய (வேளவியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருநதற்பொருடடு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில வருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—4. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ அல்லது, சுகக்ஷோவா ரிஷி.

மதஙகட்குத தலைவனே! மதந தருவது மதமாம. சோமரசத்தால் மதம் (களிபபு) உணடாகலின சோமரசம் மதமெனபபட்டது எனவே சோமஙகட கிறைவ! (என்பது திரணட பொருள). இநதிரனே! நீ நூறு, ஆயிர மெண்கொண்ட (அளவறற) குதிரைகளோடு கூடிய இரதத்தில் எங்களுடைய வேள்வியில பிழிநதுளள சோமரசத்தை அருநதற பொருட்டு விரைவில வருவாயாக என்பதாம

उप नो हरिभि. सुतं என மறிததுங கூறியது, ஆதரவின பொருட்டாம

'आ शतेन हरिभि ' எனபது முதலிய வாககியஙகளில அநேக குதிரைகள எனச சுருதியில கூறபபட்டிருததலின, ஈணடும இஃது ஆயிரக கணககாயக கொளளபபட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २

151. इष्टा होत्रा असृक्षतेन्द्रं वृधन्तो अध्वरे ।

१ २ ३ १ २र

अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருககு 8-93-23.

ஐஷ்டா ஹோத்ரா அஸ்ருக்ஷதேந்த்ரம் வ்ருதந்தோ அத்வரே ।
அச்சாவப்ருதமோஜஸா ॥

அந்வயம்

अध्वरे, वृधन्तः, इष्टाः, होत्राः, अवभृथं अच्छ, ओजसा, इन्द्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

अध्वरे	அத்வரே	வேள்வியில்
वृधन्तः	வ்ருதந்தঃ	அவியால இநதிரனை வளாககினற வாகளும
इष्टाः	இஷ்டாঃ	வேட்கினறவாகளுமான
होत्राः	ஹோத்ராঃ	இருககுமறை படிபபோர்கள் எழுவரும
अवभृथं अच्छ	அவப்ருதம் அச்ச	வேள்வி முடிவு நீராடுமவரை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆறறலோடு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனைக குறிதது
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	அவியைக கொடுததுக கொண டிருபபார்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகக்ஷா அல்லது சுதக்ஷா ரிஷி.

எங்களுடைய வேள்வியில் அவிகளால் இந்திரனை வளர்க்கப்பட்டவர்களும், வேள்வியாற்றுவோர்களுமான ஏழு ஹோத்தாக்கள் என்னும் இருக்குணர்ந்தார்கள், சோமரசம் பிழிந்தெடுக்குமளவும் தமதாற்றலோடு கூடியவர்களாய இந்திரனைக் குறித்து ஆகுதி செய்துகொண்டிருப்பார்களாக, வேள்வி முடிவில் நீராடுமவரை இருக்கு மறை யோதுவோர்கள் ஆராதிக்கின்றார்கள் என்பது கருத்து (7)

குறிப்பு —வேள்வியில் குறைவுபாடிருக்குமாயின் அதை நீக்குதற்குரிய அவிகளைத் தயார் செய்வீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்,

மந்திரம் 8.

३२उ ३१ २र ३२३१२ ३१२

152. अहमिद्धि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २र

अहꣳ सूर्य्य इवाजनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

அஹமித்தி பிதுஷ்பரி மேதாம்ருதஸ்ய ஜக்ரஹ ।
அஹம் ஸூர்ய்ய இவாஜநி ॥

அந்வயம்.

पितुः, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्य्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	பிதுஃ	பரிபாலிப்போனாகிய
ऋतस्य	ருதஸ்ய	உண்மை வடிவுள்ள இந்திரனுடைய
मेधां	மேதாம்	அநுக்கிரகமாகிய புத்தியை
अहं इत्	அஹம் இத்	யானே
परिजग्रह	பரிஜக்ரஹ	கிரகித்துள்ளேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின் ?
अहं	அஹம்	யான்
सूर्य्य इव अजनि	ஸூர்ய்யஃ இவ அஜநி	சூரியன் விளக்கிக்கொண்டு எழுமாறு எழுந்துள்ளேன் (ஆதலின் எனக)

* जग्रभ, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வத்ச கண்வ ரிஷி.

பாதுகாப்பவனும், சத்தியனுமாகிய அவ் விந்திரனுடைய அநுக்கிரக மாகிய புத்தியை, யானொருவனே அடைந்தவனாக யிருக்கின்றேன். மற்றை யா அலா யாது காரணத்தால் இவ்வாறும் எனின்? நான் சூரியன்போ லுண்டானேன் ஆதலின். அதாவது—சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோன்றினேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३२३१२ ३१२
153. रेवतीर्नः सधमाद इन्द्रे सन्तु तुविवाजाः ।
३२ ३ २३१२
क्षुमन्तो याभिर्मदेम ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-13.

𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌰𑍍𑌨𑌃 𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌜𑌾𑌃 ।
𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌯𑌾𑌭𑌿𑌰𑍍𑌮𑌦𑍇𑌮 ॥

அந்வயம்.

क्षुमन्तः, याभिः, मदेम, नः, इन्द्रे सधमादे, रेवतीः, तुविवाजाः, सन्तु ॥

பதவுரை.

क्षुमन्तः	𑌕𑍍𑌷𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌃	அன்னமுடைய யாங்கள்
याभिः	𑌯𑌾𑌭𑌿𑌃	எப்பசுக்களால்
मदेम	𑌮𑌦𑍇𑌮	களிப்படைகின்றோமோ,
नः	𑌨𑌃	எம்முடைய (அப் பசுக்கள்)
इन्द्रे सधमादे	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦𑍇	எம்மோடு இந்திரன் களிப்புற்ற விடத்து
रेवती.	𑌰𑍇𑌵𑌤𑍀𑌃	பால், நெய், முதலியவைகளென்னும் தனமுடையவைகளாகவும்
तुविवाजा.	𑌤𑍁𑌵𑌿𑌵𑌾𑌜𑌾𑌃	மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும்
सन्तु	𑌸𑌨𑍍𑌤𑍁	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—9 சுனசசேப ரிஷி

அன்ன முடையாாகளான யாஙகள எப பசுககளால ஆனநதமடைவோமோ, எஙகளோடுகூட இநதிரன களிபபடைநத விடடது எஙகளுடைய அப் பசுககள, பால, நெய முதலியவைகளெனனுந தனமுடையவைகளாகவும, மிகுநத ஆறறலுடையவைகளாகவும இருககுக (9)

குறிப்பு—அனனததையுந தனததையுமம விருமபும் எஙகளுடைய தோததிரஙகள எபபோதும களிபபுறற இநதிரனிடதது இருககுக எனபது ஆஙகிலம்.

மநதிரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
154. **सोमः पूषा च चेततुर्विश्वासां सुक्षितीनाम् ।**
३ २ २क ३ २ २
देवत्रा रथ्योऽर्हिता ॥ १० ॥

ஸோம꞉ பூஷா ச சேததுர்விஶ்வாஸாம் ஸுக்ஷிதீநாம் ।
தேவத்ரா ரத்யோऽஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथ्यः, अहिता, सोमः, पूषा च, विश्वासां, सुक्षितीनां, चेततु. ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தேவத்ரா	தேவாகளுககுள
रथ्यः	ரத்ய꞉	தேருககுரியனும
अहिता	அஹிதா	ஏறிச செலலுகினற
सोमः	ஸோம꞉	சோமனும,
पूषा च	பூஷா ச	சூரியனும,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எலலா
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	மனிதாகளாலும இநதிரனுககுக கொடுக்கபபடட அவிகளை
चेततु.	சேததும்	அறிவாாகளாக.

சாயண பாடியம

கண்டம—4. இருககு—10 சுனசேபா அலலது வாமதேவ ரிஷி.

தேவாகளுககுள இரத மேறததகக சோமனும, அததகைய சூரியனும, நலல மனிதாகள சமபநதமாய இநதிரனுககுக கொடுககபபடும அவிகளை அறிவாாகளாக (10)

குறிப்பு—ஏண்டு க்ஷிதி எனறது—பிரஜை வேளவிததலை ன தலைவிகளாற கொடுககபபடட அவிகளைச, சோம சூரியாகள தேவாகடகுக ெ காணடுபோயக கொடுபபதறகு நியமிககபபடடவாகள எனபது ஆஙகிலம.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அததியாயம்—2. கணடம்—5.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २ ३ १ २र
155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।
३ १२ ३१ २३ १ २ ३ २
विश्वासाहꣳ शतक्रतुं मꣳहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருககு 8-92-1.

പാന്തമാ വൊ അന്ധസ ഇന്ദ്രമഭി പ്രഗായത ।
വിശ്വാസാഹം ശതക്രതും മംഹിഷ്ഠം ചർഷണീനാം ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः, आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்காள!)
वः	வ:	நீவிர்
विश्वासाहं	விஶ்வாஸாஹம்	சத்துருக்களனைவரையும் அடக்குபவனும்
शतक्रतुं	ஶதக்ரதும்	பலவகை அறிவுகளை அல்லது கருமங்களை யுடையவனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்கட்கு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிகத் தனங்கொடுப்பவனும்
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமமாகிய அன்னத்தை
आपान्तं	ஆபாந்தம்	நோக்கமாய் அருந்துபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ரகாயத	நன்கு துதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேட்போர்களே! நீங்கள் சோம' மெனப்படும் அன்னத்தை நோக்கமாக அருந்துவோனாகிய இந்திரனை இனிது போற்றுவீர்களாக. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? சத்துருக்களனைவரையும், அல்லது பூதங்களனைத்தையும் அடக்குபவனும், இதுபற்றியே, பலவகை நுண்ணறிவுகளை யுடையானும், அல்லது பலவகைக் கருமமுடையானும், மற்றும், மனிதர்கட்கு மிகுந்த திரவியத்தை யளிப்போனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்கட்கு ஆராதிக்குந் தன்மையாற் போற்றத்தக்கவனுமாகிய இந்திரனை. இனிது தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக என அந்வயித்துக்கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १२३ १ २
156. प्र व इन्द्राय मादनꣳ हर्य्यश्वाय गायत ।
१ २ ३ १ २
सखायः सोमपाव्ने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

ப்ர வ இந்த்ராய மாதநம் ஹர்யஶ்வாய காயத ।
ஸகாய: ஸோமபாவ்நே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, वः, हर्य्यश्वाय, सोमपाव्ने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய:!	நண்பர்களே !
व:	வ:	நீங்கள்
हर्यश्वाय	ஹர்யச்வாய	அரி என்னும் குதிரைகளையுடையவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நே	சோமரசம் அருந்துவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
मादनं	மாதநம்	களிப்புண்டாக்குதற்குரிய தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிது பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே! நீங்கள் அரி யென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை யுடையானும், சோமபானம் பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம் விளைவிக்குந் தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு—பொன்னிறம் அல்லது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும் என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் என்பதும் ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

157. वयमु त्वा तदिदर्था इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।

१ २ ३ १ २

कण्वा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16

வயமு த்வா ததித³ர்தா² இந்த்³ர த்வாயந்த: ஸகா²ய: ।

கண்வா உக்தே²பி⁴ர்ஜரந்தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदर्थाः, त्वा, कण्वाः, उक्थेभिः, जरन्ते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वायन्तः	த்வாயந்த:	உன்னைத் தம மவனுகச் செய்ய விரும்பிய
सखाय वयं	ஸகாய: வயம்	மித்திரர்களான யாங்கள்
तदिदर्थाः	தத்இதர்தா:	உன்னைத் துதிப்பதுவே பய னெனக் கொண்டவர்களாய்
त्वा	த்வா	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.
कण्वाः	கண்வா:	கண்ணுவ கோத்திரத்தினாக ளான எனது புத்திராகளும
उक्थेभिः	உக்தேபி:	வேதமந்திரங்களாகிய துதிகளால
जरन्ते	ஜரந்தெ	உன்னையே துதிக்கின்றாகள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒத்த அறிவுடைய நண்பர்களான யாங்கள், நின்னைத் துதிப்பதுவே பயனெனக் கொண்டவர்களாய் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரத்திலுதித்த எனது புத்திரர்களும் சஸ்திரமென்னும் தோத்திர விசேடங்களால நின்னையே போற்றுகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

* उ—(உ) என்றது, அசைச சொல்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ २र ३ १ २

158. इन्द्राय मद्वने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।

३ १ २ ३१२

अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-93-19.

இந்த்ராய மத்வநே ஸுதம் பரிஷ்டோபந்து நோ கிர: ।
அர்கமர்சந்து காரவ: ॥

அந்வயம்.

मद्वने, इन्द्राय, सुतं, नः, गिरः, परिष्टोभन्तु, कारवः, अर्कं, अर्चन्तु ॥

பதவுரை.

मद्दने	மத்நே	களிக்குந் தன்மையையேயுடைய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுக்குப
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
नः	ந:	எமது
गिरः	கி₃ர:	தோத்திர வாக்குகள
परिष्टोभन्तु	பரிஷ்டோப₄ந்து	முற்றுந்துதிப்பனவாகுக.
कारव	காரவ:	துதிப்போர்கள
अर्कं	அர்க்கம்	யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப
अर्चन्तु	அர்சந்து	பூசிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்குந் தன்மையையுடைய இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள் மிகத் துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும், தோத்திரஞ் செய்விப்போர்களும் துதிப்போர்களும், யாவராலும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப் பூசிப்பார்களாக. (4)

स्तोभति : என்பதற்கு—துதித்தல் பொருளென நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு—சோமத்தைத் தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।
१ २ ३ २ उ ३ १ २
एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

அயம் த இந்த்₃ர ஸோமோ நிபூதோ அதி₄ ப₃ர்ஹிஷி ।
ஏஹீமஸ்ய த்₃ரவா பிப₃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोम·, बर्हिषि अधि, निपूतः, इम्, अस्य, एहि, द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தெ	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸொமஃ	இச் சோமம்
बर्हिषि अधि	பர்ஹிஷி அதி	வேதிகையில் விரித்துள்ள தருப்பையின்மீது
निपूतः	நிபூதஃ	பவித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது.
इम्	இம்	இப்போது
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமத்திற்கருகில்
एहि	ஏஹி	வருவாயாக, (வந்து ஓமம்பண்ணுமிடத்திற்கு)
द्रव	த்ரவ	விரைவில் போவாயாக.
पिब	பிப	(போய் அச் சோமத்தை) அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமீட ரிஷி.

இந்திரனே! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையிற் பரப்பியிருக்கின்ற தருப்பையின் மீது ஆடையின் நுனியால் சோதிக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது இடித்துப் பிழிதல் முதலிய சமஸ்காரங்களால் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதென்பது பொருள். இப்போது இத் தகைய சோமத்தின் பொருட்டு வருவாயாக. வந்து யாண்டு ரசவடிவ சோமம் ஓமம் பண்ணப்படுகின்றதோ, ஆண்டு விரைவிற் செல்வாயாக. (சென்ற) பின்னர் அச்சோமத்தை அருந்துவாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३   २ ३१२ ३१ २   ३१२

160. सुरूपकृत्नुमूतये सुदुघामिव गोदुहे ।

३ २ ३ १ २

जुहूमसि द्यवि द्यवि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-4-1

ஸுரூபக்ருத்நுமூதயே ஸுதுகாமிவ கோதுஹே ।
ஜுஹூமஸி த்யவி த்யவி ॥

அந்வயம்.

सुरूपकृत्नुं, ऊतये, गोदुहे, सुदुघां इव, द्यवि द्यवि, जुहूमसि ॥

பதவுரை

सुरूपकृत्नुं	ஸுரூபக்ருத்னும்	நற்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை
ऊतये	ஊதயே	தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு,
गोदुहे	கோதுஹே	பால் கறத்தற் பொருட்டு
सुदुघां इव	ஸுதுகாம் இவ	அழகிய பாற்பசுவை யழைப்பது போல
द्यवि द्यवि	த்யவி த்யவி	ஒவ்வொரு நாளும்
जुहूमसि	ஜுஹூமஸி	ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 மதுச்சந்த ரிஷி.

நற்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை, எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாடோறும் அழைக்கின்றோம். அழைப்பதிலுவமை —பால் கறப்பதற்கு நற்பசுவை அழைப்பது போன்றெனல். அதாவது நன்கு பால் கறக்கும் பசுவை உலகில் பால் கறப்போன் பால் கறப்பதற்கு வேண்டிக் கூப்பிடுவது போன்று என்பதாம். 'த்யவி த்யவி' என்றது பன்னிரு தினத் தின் பெயர் எனக் கூறுகின்றது நிருக்தம். ஆதலின் நாடோறும் என்றது பன்னிரு பகலெனக் கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ २ ३१ २ ३१२

161. अभि त्वा वृषभा सुते सुतꣳ सृजामि पीतये ।

३ १ २ ३ १२

तृम्पा व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

அபி த்வா வ்ருஷபா ஸுதே ஸுதம் ஸ்ருஜாமி பீதயே ।

த்ரும்பா வ்யஶ்னுஹீ மதம் ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुत, पीतये, अभिसृजामि, तृम्पा, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ!	ஹே வ்ருஷப!	வேட்கையைப் பெய்யும் இந்திர!
त्वा	த்வா	உன்னைக் குறித்து
सुते	ஸுதே	சோமரசம் பிழிந்த காலத்து
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச் சோமரசத்தை
पीतये	பீதயே	அருந்துவதற்கு
अभिसृजामि	அபிஸ்ருஜாமி	(நினக்கு) ஆப்பிக்கின்றேன்.
तृम्पा	த்ரும்பா	திருப்தியைச் செய்வதும்
मदं	மதம்	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய சோமரசத்தை
व्यश्नुही	வ்யஶ்னுஹீ	நன்கு ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—7. திரிசோக ரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெய்வோனாகிய இந்திரனே! உனக்குச் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து, பிழிந்த அச் சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு ஆப்பணஞ் செய்கின்றேன். திருப்தியைத் தருவதும், களிப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய அச் சோமரசத்தை இனிது பெற்றுக்கொள்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र३ १ २ ३ २
162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमश्चमूषु ते सुतः ।
१ २र३ १ २
पिबेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-82-7.

ய இந்த்ர சமஸேஷ்வா ஸோமஶ்சமூஷு தே ஸுத: ।
பிபேதஸ்ய த்வமீஶிஷே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं, पिब इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
ते	தே	நின பொருட்டு
सुत	ஸுத:	பிழியபபட்ட
यः सोम·	ய: ஸோம:	எச சோமரசம
चमसेषु	சமஸேஷு	சமசு, எனனுமபாததிரங்களிலும
चमूषु	சமூஷு	கிரகம எனனும பாததிரங்களிலும
आ	ஆ	நிறைககபபட்டிருக்கின்றதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச சோமரசததை
त्वं	த்வம்	நீ
पिब इत्	பிப இத்	அவசியம அருநதுவாயாக, (இநதிர! நீ)
ईशिषे	ஈஶிஷே	ஈசனாயிருக்கின்றாய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம.

கண்டம்—5. இருககு—8. குசித ரிஷி.

இநதிர ! உனபொருட்டுப பிழியபபட்ட சோமரசம, சமசு, எனனும பாத்திரங்களிலும, அருநதறகுரிய கிரகம, எனனும பாததிரங்களிலும, நிரமபியிருக்கின்றது. இதனுடைய அச சோமரசததை ஒரு தலையாகக குடிபபாயாக. எவவாறு அஃது யான குடிததறகுரியதோவெனின? ஆண்டுக் கூறபபடுகின்றது '—இநதிரனே ! நீ உணமையில அதறகு ஈசனாயிருக்கின்றாய ஆதலின. அருநதுவயாக என முடிததுககொள்க (8)

குறிப்பு.—பிழிநதெடுக்கும பலலோர்களால அநேக அகபபைகளில நிறைய வைததிருக்கின்றது அதை அருநதுவாயாக எனபது பிறர் கொள்கை.

மந்திரம் 9.

१२ ३१२३ १२

163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।

१२३१२३१२

सखाय इन्द्रमूतये ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-7.

யோகே யோகே தவஸ்தரம் வாஜே வாஜே ஹவாமஹே ।

ஸகாய இந்த்ரமூதயே ॥

அநவயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखाय', हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொகெ யொகெ	ஒவவொரு கருமத தொடககததிலும
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	இடையூருகப போரவிளைநத விடதது
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராறறலுடைய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எமமை) காககும பொருட்டு
सखाय.	ஸவாய:	மிததிரரகளான நாஙகள
हवामहे	ஹவாமஹெ	அழைககினறேம

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருககு—9 சுனசசேப ரிஷி.

அவவக கருமததின றொடககததில கருமததைக கெடுககநநகக போருணடாகிய விடதது, ஆறறல மிககுடைய இநதிரனை, மிததிரரகளைப போல அனபுடைய யாஙகள எமமைப பாதுகாத்தற பொருட்டு அழைககினறேம். (9)

மந்திரம் 10.

२उ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २र

164. आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।

१ २ ३ १ २

सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

ஆத்வேதா நிஷீததேந்த்ரமபிப்ரகாயத ।

ஸவாய: ஸ்தோமவாஹஸ: ॥

அந்வயம்.

स्तोमवाहसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

स्तोमवाहस:	ஸ்தோமவாஹஸঃ	ஸ்தோத்திரக் கொத்துகளை யடைவிக்கின்ற
(हे) सखाय. !	(ஹே) ஸகாயঃ !	வேட்போர்களே ! நீவிர்
तु	து	மிக விரைவாய்
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக,
आ इत	ஆ இத	வருவீர்களாக. (வந்து)
निषीदत	நிஷீத³த	உட்காருங்கள். (உட்கார்ந்து)
इन्द्रं	இந்த்³ரம்	இந்திரனைப்
अभिप्रगायत	அபி⁴ப்ரகா³யத	பலவகையாயத் தோத்திரம் புரிவீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. மதுச்சந்த ரிஷி.

ஈண்டு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-இத. ஆ-இத, என இரண்டு ஆகாரங்களால் மந்திரத்தில் இத:—வருவீர்களாக, என்பதை இரட்டித்துக்கொள்ளக் கொண்டுவிட்டது நண்பர்களான வேட்போர்களே! (நீவிர்) விரைவாக இக்கருமத்தில் வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப் பொருள்பட்டது. ஈண்டு அன்பின் பொருட்டு இரட்டித்தலாம். வந்து உட்காருவீர்களாக. மற்றும் இந்திரனை எல்லா வகையாலும் நன்கு துதிப்பீர்களாக. எத்தன்மையர் நீவிரெனின்? மும்முறையாகவும், ஐம்முறையாகவும், பத்துமுறையாகவும் சொல்லப்படுகின்ற தோத்திர மஞ்சரிகளை (ஸ்தோமங்களை) இக்கருமத்தில் அடைவிப்போர்களாவீர்கள்.

குறிப்பு —ஸ்தோமம்—துதிமஞ்சரி.

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१ २र ३१ २
165. इदँ *ह्यन्वोजसा सुतँ राधानां पते ।
२ ३ २ १ २
पिबात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருக்கு 3-51-10.

இதம் ஹ்யந்வோஜஸா ஸுதம் ராதாநாம் பதே ।
பிபாத்வா ஸ்ய கிர்வண: ॥

அந்வயம்.

हे राधानां पते!, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य, तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते!	ஹே ராதாநாம் பதே!	தனங்கட் கிறைவனே!
गिर्वण!	கிர்வண!	தோத்திரத்தாற் போற்றத்தக்க இந்திர!
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	இதம் அநு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியுடன் (கற்களாலிடித்து)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தை
तु	து	விரைவில்
पिब हि	பிப ஹி	அருந்துவாயாக

* अन्वौजसा, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியஙகட கிறைவனே! துதியாற போறறத்தக்க இந்திர! வலி யோடு கூடிய நீ இமமுறையால் ஆறறலோடு கற்களாற் (இடிததுப) பிழிந தெடுககபபட்ட இச சோமரசததை விரைவி லருநதுவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २र ३१२ ३१२ ३१२

166. महाँ इन्द्रः परश्च *नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।

१ २र ३ १ २र

द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருககு 3-51-10.

மஹாம் இந்த்ர: பரஶ்ச நோ மஹித்வமஸ்து வஜ்ரிணே ।
த்யௌர்ந ப்ரதிநா ஶவ: ॥

அங்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	ந:	எமது
इन्द्रः	இந்த்ர:	இவ், விநதிரன்
महान्	மஹாந்	தேகததாற் பெரியனுகவும்
परः	பர:	குணததால மேமபட்டவனுகவு (முளளான)
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வசசிரமேநதிய இநதிரனுககு
महित्वं	மஹித்வம்	(முற்கூறிய இருவகைப) பெருந தன்மைகளும
अस्तु	அஸ்து	எபபோதும இருககுக, (மற்றும)
द्यौः न	த்யௌ: ந	வானுலகுபோன்று
शवः	ஶவ:	சேனைவடிவ ஆறறலும
प्रथिना	ப்ரதிநா	மிகக கீரததியுளளதாகுக

* नु, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்த அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இந்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைட் தன்மைகளும் எப்போதுமுண்டாகுக. ஆபினும, இபற்றையிலை யும வாழ்ததுதல் அன்பினலாம இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைததோஙகுக. ஈண்டுத் தழைத என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவவாறு விரிநதுள்ள தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிநதோஙகுக என்பது பொருள. ' ந ' விரைவு நாமஙகளுட் கூறியிருப்பினும அப் பொருள் ஈண்டு யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ஈண்டுக கொள்ளபபட்டது. உலகவழக்கில் நிடேதப்பொருள, உவமைப் பொருள் என இ பொருளை யுடைத்து. அவற்றுள் எப பதத்தோடு அநவயப்படுகி அப் பதத்தினின்றும முற்கூறப்பபட்ட நகாரம நிடேதப்பொருளை தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம உவமைப பொருளையுடையதாம முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதறகு இவ் வண்ணமே பொருள கூறி (இது பற்றியே) ஈஙகு உவமை வாசகமாகிய ' द्यौ ' 'தயௌ ' சொல்லின் பினனா, ' द्यौर्न ' என நகாரங கூறப்பட்டிருததலின் நகார உவமைப் பொருள் கொள்ளக கிடநதமை காண்க.

குறிப்பு.—ஈணடுப் பாடியததிற் குறிப்பிட்ட ' ந ' என்னுஞ் சொ பிரதிகளிலிருககலாம.

மந்திரம் 3.

१ २र ३१ २ ३२ ३१ २र
167. आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभꣳ संगृभाय ।
३ १ २र
महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-

ஆ து ந இந்த்ர க்ஷுமந்தம் சித்ரம் க்ராபம் ஸம்க்ருபாய மஹாஹஸ்தீ தக்ஷிணேந ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ˆ, तु, नः, क्षुमन्तं, चित्रं, ग्राभं, दक्षिणेन,
आसंगृभाय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
महाहस्ती	மஹாஹஸ்தீ	பெருங் கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இப்போது
नः	நஃ	எங்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு,
क्षुमन्तं	க்ஷுமந்தம்	துதிக்கத்தக்கதும்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையானதும்
ग्राभं	க்ராபம்	கொள்ளத்தக்கதுமாகிய தனத்தை
दक्षिणेन	தக்ஷிணேந	வலக்கையால்
आसंगृभाय	ஆஸம்க்ருபாய	நேர்முகமாய் எடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3 குசிதோ கண்ணுவ ரிஷி

இந்திர! மகத்தான கைகளையுடைய நீ எங்கட்குக் கொடுத்தற் பொருட்டு, போற்றத்தக்கதும், பலவகைப்பட்டதும், கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனத்தை வலக்கையால் இப்போதே ஒருமுகப்பட்டு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு—வலக்கையால் (சோம) பாத்திரத்தை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २
168. अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।
३ २ ३ २ ३ १ २
सूनुꣳ सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-66-4.

அபி ப்ர கோபதிம் கிரேந்த்ரமர்ச்ச யதா விதே ।
ஸூநும் ஸத்யஸ்ய ஸத்பதிம் ॥

அந்வயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सूनुं, सत्पति, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை

गोपतिं	கொவதிம்	கோககடகுத தலைவனும
सत्यस्य	ஸதயஸய	வேளவியினுடைய
सूनुं	ஸூநும்	புததிரனும
सत्पतिं	ஸதபதிம்	எசமானாகளைப் பரிபாலிபபவனு மாகிய
इन्द्रं	இநதரம்	இநதிரனை
गिरा	கிரா	துதியால
यथा विदे	யதா விதெ	துதியையும, வேளவிககு வரு தலையும அவன அறியுமாறு
अभि अर्च	அபி அரச	முறறும மிகப் பூசிபபீரகளாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—6. இருககு—4. பிரியமேத ரிஷி

கோககடகு இறைவனுகிய இநதிரனைத தோததிரததால (நீவிர) இனிது பூசிபபீரகளாக அவ் விநதிரன எவவாறறால தனது தோததிர முறையை அறிகினறனே, அலலது எவ வாறறால வேளவியை யுததேசிதது செலலற பாலது, என வுணாகினறனே, அவவாறறால பூசிபபீரகளாக என முடிதது கொளக எவ வணணமாகிய இநதிரனை யெனின? வேளவியினுடைய புததிரனை ரணடுப புததிரனெனறது, அதில மிக விருபபுடைமையால புததிரனென உபசரிககபபடடது. மறறும, எசமானாகளைப பாதுகாபபோனை. பூசிபபீரகளாக என மேலே சோததுககொளக. (4)

குறிப்பு—எனது அறிவளவில சோமரசததின தலைவனுகிய இநதிரனை வாககாற போறறுகினறேன எனறு கூறுகினறது ஆங்கிலம.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२३ १ २

169. कया नश्चित्र आ भुव दूती सदावृधः सखा ।

२ ३ १ २ ३ २

कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருககு 4-31-1.

கயா நஶ்சித்ர ஆ புவ தூதீ ஸதாவ்ருத: ஸகா ।

கயா ஶசிஷ்டயா வ்ருதா ॥

அந்வயம்

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, ऊती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृध.	ஸதாவ்ருத:	எக்காலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவனும்
चित्रः	சித்ர:	விசித்திர குணமுடையோனும்
सखा	ஸகா	நண்பனுமாகிய இந்திரன்
कया	கயா	யாதானுமோர்
ऊती	ஊதீ	திருப்தியைச் செய்கின்ற கருமத்தால்
नः	ந:	எங்கட்கு முன்
आ भुवत्	ஆ புவத்	தோன்றுவானாக.
शचिष्ठया	ஶசிஷ்டயா	அறிந்துசெய்த
कया वृता	கயா வ்ருதா	யாதானுமொரு அநுட்டானத்தால்
आ भुवत्	ஆ புவத்	நேரே வெளிப்படுவானாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி

என்றும் வளர்பவனும், பற்பல குணமுடையவனும், மித்திரனுமாகிய இந்திரன் யாதானுமோர் திருப்தியின் காரணத்தால் எங்களை முன்னிட்டுத் தோன்றுவானாக. மிக நன்குணர்ந்து அநுட்டிக்கப்பட்ட யாதேனுமொரு தற்காலத்திய கருமத்தாலும் முன் தோன்றுவானாக. (5)

குறிப்பு—எங்களுடைய மித்திரனும் எப்போதும் வளர்பவனும், அநேக குணங்களை யுடையவனுமாகிய இந்திரன் தற்காலத்திய வேள்விக்கருமத்தை நடத்திக்கொண்டு காப்பாற்றுதற் பொருட்டு எங்களிடத்தி லிருப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ २३ १ २ ३ १२
170. त्यमु वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्ष्वायतम् ।
१ २ ३१
आच्यावयस्यूतये ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-62-7.

த்யமு வ: ஸத்ராஸாஹம் விஶ்வாஸு கீர்ஷ்வாயதம் ॥
ஆச்யாவயஸ்யூதயே ॥

அநவயம்

हे स्तोतः!, सत्रासाहं, वः, विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्यं उ, ऊतये,
आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोत.!	ஹெ ஸ்தோத:!	துதிப்போர்காள! (நீவிர்)
सत्रासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துகின்ற
वः	வ:	உங்களுடைய
विश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லாத
गीर्षु	கீர்ஷு	தோத்திரங்களிலும்
आयतं	ஆயதம்	பரவியுள்ள
त्यं उ	த்யம் உ	அவ் விந்திரனையே
ऊतये	ஊதயெ	எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
आच्यावयसि	ஆச்யாவயஸி	நேர்முகமாகக் அநுபவிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேள்வித்தலைவன் துதிப்போர்களை யழைத்து இனிது கூறுகின்றான் — துதிப்போர்காள! நீவிர் பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துவனவும், அல்லது சத்துருக்களைத் தனது வலியா லடைந்து வெற்றிகொள்வனவுமான உங்களுடைய எல்லாத் தோத்திரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற (யாண்டும் இந்திரனே, துதிக்கப்படுகின்றானாதலின் அத் துதிகளில் இந்திரன் பரவியுள்ளான) அவ் விந்திரனையே எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு உங்களுடைய தோத்திரங்களால் எனது வேள்வியை நேரே அடையச் செய்வீர்களாக. (6)

குறிப்பு—எல்லோர்களாலுந் துதிக்கப்பட்டவனும், எக்காலும் வெற்றியுள்ளவனுமாகிய இந்திரனை, எனதானமாவே நீ உனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அடைவாயாக எனபது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 7.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
171· सदसस्पति मद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३ २ ३ १ २
सनिं मेधामयासिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-18-6.

ஸத³ஸஸ்பதி மத்³பு⁴தம் ப்ரியமிந்த்³ரஸ்ய காம்யம் ।
ஸநிம் மேதா⁴மயாஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பதவுரை.

मेधां	மேதாம்	கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
अद्भुतं	அத்புதம்	வியப்பைத் தருவதும்
इन्द्रस्य प्रियं	இந்த்ரஸ்ய ப்ரியம்	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काम्यं	காம்யம்	விரும்பத்தக்கதும்
सनिं	ஸநிம்	தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய
सदसस्पतिं	ஸதஸஸ்பதிம்	சதசற்பதி யென்னும் வேட்போரவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்	(யான்) அடைந்துள்ளேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

நுண்ணறிவைப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைந்தவனாயிருக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய தேவதையை யெனின்? ஆச்சரியத்தைத் தரத்தக்கதும், சோம மருந்துவதிற் கூடவிருக்குந்தன்மையாற் பிரியமானதும், விரும்பத்தக்கதும், திரவியத்தை யளிப்பதுமாகிய இத்தன்மைய சதசற்பதி என்னுந் தேவதையை. அடைந்துள்ளவனா யிருக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க (7)

ஈண்டு, सदसस्पतिं, என்பது வேட்போர் அவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை.

குறிப்பு—சபைத் தலைவனும் கீர்த்தியுடையவனும், விரும்பத்தக்கோனும் அழகுடையவனும் வேட்போனுக்கு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இந்திரனைத் தனத்தின்பொருட்டு வேண்டுகின்றேன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३क२र ३१२

172. ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः ।

३१ २ ३ १२

उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யே தே பந்தா அதோ திவோ யேபிர்வ்யஶ்வமைரய: ।

உத ஶ்ரோஷந்து நோ புவ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः, भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
दिवः	திவ:	வானுலகிற்குக்
अधः	அத:	கீழே
ये पन्थाः	யே பந்தா:	எந்த மார்க்கங்க ளிருக்கின்றனவோ,
येभिः	யேபி:	எம் மார்க்கங்களினால்
विश्वं	விஶ்வம்	உலகனைத்தையும்
ऐरयः	ஐரய:	அடைந்திருக்கின்றாயோ,
ते	தே	அம் மார்க்கங்கள் தலைவர்களாற் றுதிக்கத்தக்கனவாம்.
उत	உத	மற்றும்
नः	ந:	எங்களுடைய
भुवः	புவ:	உறைவிடங்களைத்
श्रोषन्तु	ஶ்ரோஷந்து	தலைவர்கள் கேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர!) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைத்தையும் அடைந்திருக்கின்றாயோ, அவ் வழிகள் எசமானர்களாற் ஸ்தோத்திரம் பண்ணத்தக்கனவாம். ஈண்டுத் தோத்திரம் பண்ணத்தக்கன என்பது எஞ்சி நின்றது. மற்றும் நினது அநுக்கிரகத்தால் எசமானர்கள் எங்களுடைய நிவாசஸ்தானங்களைக் கேட்பார்களாக. (8)

குறிப்பு—விரைவிலோடும் பரிபோல சுவர்க்கத்தின் கீழ் எம் மார்க்கத்தில் நீ சென்றபோதிலும் பூமியில் எங்கள் துதிகள் நினது செவியிற்படத் தக்கனவாகுக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३२३१ २
173. भद्रंभद्रं न आ भरेषमूर्जꣳ शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

ப⁴த்³ரம் ப⁴த்³ரம் ந ஆ ப⁴ரேஷமூர்ஜம் ஶதக்ரதோ ।
யதி³ந்த்³ர ம்ருட³யாஸி ந: ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्जं, नः, यत्, मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஶதக்ரதோ !	நூற்றுக்கணக்கான கருமங்களைச் செய்தோய் !
इन्द्र !	இந்த்³ர !	இந்திரனே !
भद्रं भद्रं	ப⁴த்³ரம் ப⁴த்³ரம்	மிக நலந்தரும் தனத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
आभर	ஆப⁴ர	நிறையத் தருவாயாக.
इषम् ऊर्जं	இஷம் ஊர்ஜம்	வலிவுள்ள அன்னத்தைத் தருவாயாக
न	ந:	எங்களைச்
यद् मृडयासि	யத்³ ம்ருட³யாஸி	சுகப்படுத்துவையேல் (தன முதலியவைகளைத் தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

நூற்றுக் கணக்கான கருமத்தோய ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான மெய்புணர்வுளளோய் ! இந்திரனே ! மங்களமிக்குடைய அல்லது இன்பமுண்டாக்குகின்ற தனத்தை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அங்ஙனமே அன்னரசத்தை அல்லது வலிவுள்ள அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்களைச் சுகப்படுத்துவையேல், திரவிய முதலியவைகளைத் தருவாயாக என்பதாம்.

ரண்டு, மிருட என்னும் வடமொழிப் பகுதிச் சொல், சுகமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३ १२
174. अस्ति सोमो अयꣳ सुतः पिबन्त्यस्य मरुतः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उत स्वराजो अश्विना ॥ १० ॥

இருக்கு 8-94-4

அஸ்தி ஸொமொ அயம் ஸுதஃ பிபந்த்யஸ்ய மருதஃ ।
உத ஸ்வராஜொ அஶ்விநா ॥

அந்வயம.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत, अश्विना ॥

பதவுரை.

अयं	அயம்	இந்தச்
सोमः	ஸொமஃ	சோமரசம
सुतः	ஸுதஃ	பிழியபபட்டு
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசததை
स्वराजः	ஸ்வராஜஃ	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	மருதஃ	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	காலையில் அருந்துகினறார்கள்.
उत	உத	மற்றும
अश्विना	அஶ்விநா	அசுவினி குமாராகளும காலையமததில அருநதுகின்றா கள.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிநதுர் ரிஷி.

முனனிலிருககின்ற இசசோமரசம மருததுககளின பொருட்டு எங்களால பிழியபபடடிருககினறது இதை ஏறறுககொணடவிடதது தனது பிரகாசததால் விளஙகபபடட அதாவது பிறவற்றின பிரகாசததால விளங்கபபடாத எனபதாம மருததுககள (வாயு தேவதைகள) இசசோமரசததை காலையில அருநதுகினறாகள. இனனும அசுவினி குமாராகளும காலையிற செயயும சவனததில (கருமததில) அருநதுகினறாகள எனபதாம. (10)

ஆறாவது கணடம்

முறறும.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ २३१२ ३१ २र

175. ईङ्खयन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।

३ १२ ३१२

*वन्वानासः सुवीर्य्यम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-153-1.

𑌈𑌙𑍍𑌖𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌰𑌪𑌸𑍍𑌯𑍁𑌵 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌜𑌾𑌤𑌮𑍁𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇 ।
𑌵𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

ईङ्खयन्तीः, अपस्युवः, जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्यं, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईङ्खयन्ती	𑌈𑌙𑍍𑌖𑌯𑌨𑍍𑌤𑍀𑌃	துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந்தவர்களும்
अपस्युवः	𑌅𑌪𑌸𑍍𑌯𑍁𑌵𑌃	தமது கருமத்தை விரும்பியவர்களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள்
जातं	𑌜𑌾𑌤𑌂	வெளித்தோன்றிய
(तं) इन्द्रं	(𑌤𑌂) 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌂	(அவ்) விந்திரனைப்
उपासते	𑌉𑌪𑌾𑌸𑌤𑍇	போற்றுகின்றார்கள். (மற்றும்)
सुवीर्यं	𑌸𑍁𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑌂	மிக்க வீரமுள்ள தனத்தை
वन्वानासः	𑌵𑌨𑍍𑌵𑌾𑌨𑌾𑌸𑌃	அவ் விந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

* भेजानासः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. இந்திரமாதாக்கள், தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால் இந்திரனை யடைந்தவர்களும், தமது கரு மத்தை விரும்பினவர்களுமான இந்திர மாதாக்கள், அதாவது இம் மந்தி ரத்தைக் கண்டவர்கள், வெளிப்பட்ட அவ் விந்திரனைக் குறித்துப் பணிசெய் கின்றார்கள் மற்றும் மிக வீரமுள்ள தனத்தை இந்திரனிடத்தினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றவர்களாகின்றார்கள். (1)

ஈண்டு இந்திர மாதாக்களென்பது இருடிகளே.

குறிப்பு—எமது துதிகள் இந்திரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைந்து. இருந்து ஆற்றலைப்பெற இந்திரனை வேண்டுகின்றன என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २र

176. *न कि देवा इनीमसि न क्या †योपयामसि ।

३ १२

मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருக்கு 10-134-1

ந கி தேவா இநீமஸி ந க்யா யோபயாமஸி ।
மந்த்ரஶ்ருத்யம் சராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे देवा !, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवा !	ஹே தேவா: !	தேவர்களே !
न कि इनीमसि	ந கி இநீமஸி	(உங்கள் விஷயத்தில்) சிறிதுங் கெடுதல் செய்யோம்
न कि योपयामसि	ந கி யோபயாமஸி	மாறுமுகத்தால் மோகிக்கவும் செய்யோம்.
मन्त्रश्रुत्य	மந்த்ரஶ்ருத்யம்	உங்களுடைய வாக்கினின்றுங் கேட்கப்பட்ட கருமத்தை
चरामसि	சராமஸி	அனுட்டிக்கின்றோம்

* 'न कि देवा 'इनीमसि' என்பன இருக்கு.

† पजोभिरपि कक्षेभिरत्राभिसरभामहे என்பது இருக்கில் அதிக பாடம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. கோதா ரிஷி.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களே! உங்கள் விஷயத்தில் சிறிதும் துன்பஞ் செய்யோம், ஒழுக்கமில்லாததாலும், அல்லது மாறுபட்ட அனுட்டானத்தாலும் மோகிக்கவுஞ் செய்யோம், மற்றென்னெனில்? வேதவிதி வாக்கியங்களால் கூறப்பட்ட உங்களைப்பற்றிய கருமங்களை அனுட்டிக்கின்றோம். (2)

ஈண்டு 'மாங்' எனனும் வடமொழிப் பகுதி, அகரமாய்க் குறுகி, மகாரங் கெட்டு ஆகாரங்கூடி 'இரீமஹி' எனவாகி துன்பமெனனும் பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३१ २ ३ १ २
177. *दोषो आगाद् बृहद्गाय द्युमद्गामन्नाथर्वण ।
३ २ ३ १ २ ३ १२
स्तुहि देवꣳ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதர்வணம் 6-1-1.

தொஷோ ஆகாத் ப்ருஹத்₃காய த்₃யுமத்₃காமந்நாத₂ர்வண ।
ஸ்துஹி தே₃வம் ஸவிதாரம் ॥

அந்வயம்.

हे बृहद्गाय!, द्युमद्गामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहद्गाय!	ஹே ப்ருஹத்₃காய!	பெருங் கீதம் பாடுவோய!
द्युमद्गामन्!	த்₃யுமத்₃காமந்!	ஒளியுடன் நடப்போய!
आथर्वण!	ஆத₂ர்வண!	அதர்வண ரிஷி சந்தானனே! (நீ)
दोष	தொ₃ஷ:	வேட்போர், எசமானன் என்னுமிவர்களுடைய பிழைகளால் யாதொரு தோஷம்
आगात्	ஆகாத்	வருகின்றதோ, (அதை) நீக்குதற் பொருட்டு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் தே₃வம்	பிரேரகம், என்னுந் தேவதையைத்
स्तुहि	ஸ்துஹி	துதிப்பாயாக.

---

* दोषो गाय बृहद्गाय द्युमद्धेहि आथर्वण देवं सवितारम्, என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—3 ததறியக ஆதாவண ரிஷி

பிருகத எனனுங கீதம பாடுவோய! பிரகாசத்தோடு செலவோய! அதாவண ரிஷியின சநதானனே! என, இநத ரிஷி தனதானமாவையே அழைககின்ருா. வேடபோா, எசமானன, எனபவாகளின பிழையால யாதாகினுஞ சிறிது தோடம வருமாகில அதைப போகக 'பிரேகம' எனனும தேவதையை நீ துதிபபாயாக. அலலது இருளை நாசம பணணும சவிதா தேவதை, அலலது இராககதாகளைத தகிககச செயயுஞ சவிதா தேவதை வநதிருககின்றது. ஆதலின அதாவண ரிஷியின சநதான! நீ பிருகத எனனுந தோததிரததைப பாடுவாயாக இததன்மைய பாடலைப பாடும எனதானமாவே! நீ விளககமுளள மறறையத துதியைப பாடுவாயாக. எஞசியது மறிததும அனபின பொருட்டுக கூறபபடடது எனபதாம. (3)

குறிப்பு—வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்குந தருணததில வநதுவிடடேன. சவிதா தேவதையைப பூசிபபீாகளாக. சவிதா = உணடாககுகினற தேவதை எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३क २र ३ २ ३ २
178. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।
३२ २ ३२
स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருககு 1-46-1.

ஏஷோ உஷா அபூர்வ்யா வ்யுச்சதி ப்ரியா திவஃ ।
ஸ்துஷே வாமஶ்விநா ப்ருஹத் ॥

அநவயம்

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे ॥

பதவுரை.

प्रिया	ப்ரியா	யாவாககும பிரிய காரணமாகியதும
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	முறபோதிலாததும (இசசமயததிலுளளதும)
एषः	ஏஷஃ	எஙகடகுக காணபபடுகினறதுமாகிய இநத

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
दिवः	திவ:	வானுலகிலிருந்து வந்து
व्युच्छति	வ்யுச்சதி	இருட்டைப் போக்குகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ!	ஹே அச்விநௌ!	அசுவினி குமாரர்களே!
वाम्	வாம்	உங்களிருவரையும்
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகவும்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி.

எங்களால் காணப்பட்டதும், யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமானதும், முந்திய நடு இரவு முதலிய காலங்களில் இராததும், அதாவது இப்போதிலுள்ளதுமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்று வந்து இருளைப் போக்குகின்றது அசுவினி குமாரர்களே! உங்களிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத் துதிக்கின்றேன். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २३ १ २र
179. इन्द्रो दधीचो अस्थभिर्वृत्राण्यप्रतिष्कुतः ।
३ १२ ३ १ २र
जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

இந்த்ரோ தயீசோ அஸ்தபிர்வ்ருத்ராண்யப்ரதிஷ்குத: ।
ஜகாந நவதீர்நவ ॥

அந்வயம்.

अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, दधीचः, अस्थभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குத:	மாறுபட்ட சப்தமில்லாத (பிறரால் வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
दधीचः	ததீச:	அதர்வண மறையோதும் ததீசி ரிஷியின்
अस्थभिः	அஸ்தபி:	தலை யெலும்புகளினால்

नव	நவ	ஒன்பதாற் பெருக்கிய
नवती.	நவதீ:	தொண்ணூறு (810)
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	அசுரர்களை
जघान	ஜகாந	கொன்றனன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில் சாட்டியாயனருடைய இதிகாசம் சொல்லப்படுகின்றது:— அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டதினாலேயே அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்துவிட்டார்கள். அவர் சுவர்க்கஞ் சென்றவிடத்து இப் பூவுலகம் அசுரர்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்திரன் அசுரர்களோடு போராட முடியாதவனாய், அந்த ரிஷியைத் தேடிச்செல்ல அவர் சுவர்க்கமடைந்தனர் எனக் கேள்விப்பட்டனன் கேட்டு இங்கே அவருடைய எலும்பு சிறிதேனும் மீந்திருக்கின்றதா? என அங்குள்ளார்களை வினவினன். அவர்கள் எந்தத் தலையினால் அசுவினி குமாரர்கட்கு மது வித்தையை உபதேசித்தாரோ, குதிரையின் றலை வடிவ, அந்தச் சிரசிருக்கினறதென, இந்திரனுக்குக் கூறினார்கள். மற்றும் அது யாண்டுளதோ? எனபதை யாங்களறியோம் எனவுங் கூறிவிட்டனர். அது கேட்ட இந்திரன் அதைத் தேடுவீர்களாக, அல்லது, அதைத்தேட விரும்புவீர்களாக என்றனன். அதைக் கேட்டுத் தேடியவிடத்து குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள, 'சாயணுவத' என்னும் புட்கரணியிற் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அவருடைய எலும்புகளால் இந்திரன் அசுரர்களைக் கொன்றனன் எனபதாம்.

(மந்திரப் பொருள்) அன்னியர்களால் மாறுபட்ட வார்த்தை கூறப்படாத இந்திரன் அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷியின் முதுகுமுதலிய விடங்களிலுள்ள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொண்ட (அதாவது 810) அசுரர்களைக் கொன்றனன். அது வருமாறு:— மூவுலகத்திலுள்ள தேவர்களையும் வெல்லுதற்பொருட்டு அசுரமாயை முதலில் மூன்று வகையாகின்றது அம் மூன்றும், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் எனனும் வேறுபாட்டால் அக்காலத்தவர்களைவெல்ல மூன்று வகையாகின்றது, மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் முக்குணமுடையதாகின்றது, இவ்வாறு ஒன்பதாகின்றன. மீண்டும், உற்சாகமுதலிய மூன்று சக்திகளால் முக்குணமான விடத்து இருபத்தேழு (27) ஆகின்றன மறித்தும் முக்குணத்தால எழுபத்தொன்று (71) ஆகின்றன. இவ்வாறு நான்குமுறை மூன்றுற பெருக்கினமாயைகளால பத்துத் திக்குகளிலும், ஒவ்வொன்றும நிலைத்தவிடத்து (810-வகை) எனபது பொருந்துகின்றது இவ் விதமாகிய ஆவரணங்களை, அல்லது அசுரக் கூட்டங்களைக் கொன்று விட்டனன் எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
180. इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।
३ १ २ ३ १ २२
महाँ अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-9-1.

ஐந்த்ரேஹி மத்ஸ்யந்தஸோ விஶ்வேபி⁴: ஸோமபர்வபி⁴: ।
மஹாம் அபிஷ்டிரோஜஸா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा, महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
एहि	ஏஹி	இப்போது வருவாயாக (வந்து)
विश्वेभिः	விஶ்வேபி⁴:	எல்லாச
सोमपर्वभिः	ஸோமபர்வபி⁴:	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அந்தஸ:	அன்னங்களால்
मत्सि	மத்ஸி	களிப்படைவாயாக. (பின்னர்)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால்
महान्	மஹாந்	மகானாகிச
अभिष्टिः	அபிஷ்டி:	சத்துருவை யடக்குவோனாகுதி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

"இந்திர ! இக் கருமத்தில் வருவாயாக, வந்து, சோமரசமாகிய அன்னங்களினைத்தாலும் களிப்படைவாயாக. அதன் பின்னர், வலியால் பெரியோனாகிச் சத்துருக்களை அடக்குவாயாக" என்று ஆவாயாக என்பது எஞ்சி நின்றது. வலியினுடைய பெயர்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஓஜ:—என்பதும் நிருத்தம் 2-9-ல் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஓஜ:—என்பது வலியெனக் கொள்ளப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३ २ ३२३ १ २
181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्नस्माकमर्द्धमागहि ।
३ २ २ १ २ २ १ २
महान् महीभिरूतिभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-32-1.

ஆ தூ ந இந்த்ர வ்ருத்ரஹந்நஸ்மாகமர்த்தமாகஹி ।
மஹாந் மஹீபிரூதிபி: ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, ऊतिभिः, अस्माकं, अर्द्धं, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வ்ருத்ரஹந்!	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
नः	ந:	எமக்கருகில்
आ तु	ஆ தூ	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	மஹாந்	மகானாகிய நீ
महीभिः	மஹீபி:	பெரிய
ऊतिभिः	ஊதிபி:	பாதுகாப்புகளுடன்
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுக்குச்
अर्द्धं	அர்த்தம்	சமீபத்தில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும் இந்திரனே! நீ, எங்களைக் குறித்துச் சீக்கிரம் வருவாயாக. இந்திர! பெரியோனாகிய நீ முற்றுங் காப்பாற்றுவதோடு எங்கட்குச் சமீபமாயும் வருவாயாக (7)

மந்திரம். 8.

२ ३ १२ ३२उ ३ १२
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।
२ ३ १ २३ १२
इन्द्रश्चर्मेव रोदसी ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-5.

ஓஜஸ்ததஸ்ய தித்விஷ உபே யத்ஸமவர்த்தயத் ।
இந்த்ரஶ்சர்மேவ ரோதஸீ ॥

அந்வயம்.

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எவ்வலியினாலே
इन्द्र:	இந்த்ர:	இந்திரன்
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும்
चर्म इव	சர்ம இவ	தோலைப்போல
समवर्तयत्	ஸமவர்த்தயத்	அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றானோ,
अस्य	அஸ்ய	இவ்விந்திரனுடைய
तत्	தத்	அந்த
ओजः	ஓஜ:	ஆற்றல்
तित्विषे	தித்விஷே	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—8. வத்ச ரிஷி.

இவ்விந்திரன் எவ்வலியினாலே வானையும் மண்ணையும் சருமம்போல் இனிது தன் வயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றானோ, அவ்வன்மை விளங்குகிறது. அதாவது ஒருவன் ஒரு தோலைத் தாகால் விரித்து ஒருபோது சுருட்டுவதுபோல (வானும் மண்ணும்) அவன் வட்டாகவே ஆகிவிட்டன என்பது பொருள். (8)

குறிப்பு.—'தவிஷ' என்னும் பகுதி விளக்கப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ ३ १२ २ २
183. अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।
२ ३ १२
वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-4

அயமு தெ ஸமதஸி கபொத இவ கர்ப்பதிம் ।
வசஸ்தச்சிந்ந ஒஹஸெ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र!,) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः, वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹெ இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
अयं उ	அயம் உ	காணப்படும் இச் சோமரசம்
ते	தெ	நினக்குத் தேடி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (நீ சோமரசத்தை)
कपोत·	கபொதஃ	ஆண்புறவு
गर्भधि इव	கர்ப்பதிம் இவ	சூல்கொண்ட பெண்புறவை யடைவதுபோல
समतसि	ஸமதஸி	எப்பொழுதும் நனகு அடைகிறாய்.
तच्चित्	தச்சித்	அக்காரணத்தாலே
न	நஃ	எங்களுடைய
वच,	வசஃ	வார்த்தையையும்
ओहसे	ஒஹஸெ	அடைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ கருப்பங்கொண்ட பெண்புறவை ஆண்புறவு அடைவது போல இச் சோமரசத்தை எப்போதும் இனிது பெறுகின்றாயோ, அச் சோமரசந் தேடப்பட்டது. அக்காரணத்தானே எங்களுடைய வாக்கும் நின்னை அடைகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२३ १ २ ३२ ३ १ २ ३१ २ ३२

184. वात आ वातु भेषजꣳ शम्भु मयोभु नो हृदे ।

२ ३ १२

प्र न आयूꣳषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-186-1.

வாத ஆ வாது பேஷஜம் ஶம்பு மயோபு நோ ஹ்ருதே ।

ப்ர ந ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ॥

அந்வயம்

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूंषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாத:	காற்று
नः	ந:	எங்களுடைய
हृदे	ஹ்ருதே	உள்ளத்திற்கு
शम्भु	ஶம்பு	வியாதியை யொழிப்பதும்
मयोभु	மயோபு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	பேஷஜம்	மருந்தையேனும், அல்லது நீரை யேனும்
आ वातु	ஆ வாது	அடைவிக்குக. (மற்றும்)
नः	ந:	எங்களுடைய
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை(யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	வளர்ப்பதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—10. வாதாயன உலல ரிஷி:

காற்றானது எங்களுடைய இருதயத்திற்கு மருந்தையேனும் அல்லது தண்ணீரையேனுங் கொண்டுவருக. எத்தன்மையதை யெனின்? வியாதியை நீக்கிச் சுகமுண்டாக்கத்தக்கதை. கொண்டுவருக என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்க. அன்றியும் எங்களுடைய ஆயுளை வளர்க்குக. (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
185. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्य्यमा ।
२ ३ १ २ ३ १२
*न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-16-3.

யம் ரக்ஷந்தி ப்ரசேதஸோ வருணோ மித்ரோ அர்யமா ।
ந கிஃ ஸ தப்யதே ஜநஃ ॥

அந்வயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्र., अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतस.	ப்ரசேதஸஃ	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुण.	வருணஃ	வருணதேவன்
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவன்
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா தேவதை (என்னுமிவர் கள்)
यं	யம்	எவ வேள்வித் தலைவனைக்
रक्षन्ति	ரக்ஷந்தி	காப்பாற்றுகின்றனரோ,
सः जनः	ஸஃ ஜநஃ	அவ வேள்வித்தலைவனாகிய மனி தன்
न किः दभ्यते	ந கிஃ தப்யதே	எவற்றாலேனும் துன்புறுத்தப் படான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. கண்ணுவ ரிஷி.

மெய்யுணர்வையுடைய வருணன் முதலிய தேவர்கள், எவ்வெசமானனைக் காப்பாற்றுகின்றனரோ? அவ்வெசமானன் எவற்றாலும் துன்பமடையான் என்பதாம். (1)

* नूचित्स, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 2.

३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२३२
186. गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत रथया ।
३ २ ३ १ २
*वरिवस्या महोनाम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-64-10.

கவ்யோஷு ணோ யதா புராஶ்வயோத ரதயா ।
வரிவஸ்யா மஹோநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत, रथया, महोनां, वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே! நீ)
यथा	யதா	எவ்வண்ணம்
पुरा	புரா	முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக் கொடுப்பதற்கு வந்ததுபோல இப்போதும்
नः	நः	எங்கட்கு
सु गव्या	ஸு கவ்யா	நல்ல பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற இச்சையாலும்
उ	உ	மற்றும்
अश्वया	அஶ்வயா	குதிரையைக் கொடுக்கவேண்டுமெனனும் இச்சையாலும்
उत	உத	அஃதன்றியும்
रथया	ரதயா	தேரைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் இச்சையாலும்
महोनां	மஹோநாம்	கீர்த்தியைத் தரும் தனங்களைக் கொடுப்பதற்கும்
वरिवस्या	வரிவஸ்யா	வருவாயாக.

* वरिवस्य महामह, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசச ரிஷி.

இந்திர ! எங்கட்கு ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும் இச்சையால் எங்களுடைய வேள்வியின்கண் முன்னர் வந்தனை, அதுபோல இப்போதும் அழகிய பசுவைக் கொடுக்கும் பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் மாத்திரமன்று, மற்றோ, அசுவத்தையுந் தரவேண்டு மென்னு மிச்சையினாலும் வருவாயாக. அஃதன்றியும், இரதங் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தானும் வருவாயாக. மற்றும் பெருங் கீர்த்தியைத் தரும் தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டும் வருவாயாக. இவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு—பசு, குதிரை, தோ, என்பவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ள நாங்கள் முன்போல நின்னைத் துதிக்கின்றோம். எனெனின் ? அவி கொடுப்போர்களால் நீ துதிக்கத்தக்கோனு யிருக்கின்றாய ஆதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

187. **इमास्त इन्द्र पृश्नयो घृतं दुहत आशिरम् ।**

३ २ ३१ २ ३ १ २

एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-6-19.

இமாஸ்த இந்த்ர ப்ருஶ்நயோ க்ருதம் துஹத ஆஶிரம் ।
ஏநாம்ருதஸ்ய பிப்யுஷீ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृश्नयः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	உன்னுடைய
ऋतस्य	ருதஸ்ய	சத்தியத்தை அல்லது வேள்வியை
पिप्युषीः	பிப்யுஷீ:	விருத்தி பண்ணப்பெற்ற
इमाः	இமா:	இந்த
पृश्नयः	ப்ருஶ்நய:	நல்ல நிறமுடைய கோக்கள்

घृतं	க்ருதம்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
एनां	ஏநாம்	இந்தப்
आशिरं	ஆசிரம்	பாலை
दुहते	துஹ்ரதே	(பாத்திரத்தில்) நிறைக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இந்திர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இந்தக் கோக்கள் பொங்குந் தன்மையுள்ள பாலைப் பாத்திரம் நிறையக் கறக்கின்றன. நன்னிறப் பசுக்கள் எத்தன்மையன வெனின்? சத்தியத்தை அல்லது இந்திரனுடைய வேள்வியை வளர்க்கத்தக்கன என்பதாம். (3)

குறிப்பு.—சோமரசமும் வெண்ணெயும் எடுக்குமிடத்தில் பாடப்படும் பாடல்கள் நினைக்காகுக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ ३ १ २र

188. अया धिया च गव्यया पुरुणामन् पुरुष्टुत ।

१ २र ३ १ २

यत्सोमे सोम *आभुवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-91.

அயா தியா ச கவ்யயா புருணாமந் புருஷ்டுத ।

யத்ஸோமே ஸோம ஆபுவ: ॥

அந்வயம்.

पुरुणामन्!, पुरुष्टुत!, सोमे सोमे, यद्, आभुवः, गव्यया, अया, धिया ॥

பதவுரை.

हे पुरुणामन्!	ஹே புருணாமந்!	பல நாமங்களையுடையோய்!
पुरुष्टुत!	புருஷ்டுத!	பல்லோரால் துதிக்கப்படுகின்ற ஸ்ரேய! இந்திர!
सोमे सोमे	ஸோமே ஸோமே	எமது சோமயாகமனைத்திலும்
यद्	யத்	எக்கால
आभुवः	ஆபுவ:	அதையருந்த வருவையோ, அப்போது

* आ भव', என்பது இருக்கு.

गव्यया	கவ்யயா	"நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்." எனனும
अया	அயா	இநதப
धिया	யியா	புததியோடு கூடியவர்களாவோம. (பசு தன முதலியவைகளை யுடைததானவாகளாவோம).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

சக்கரன், விருததிரனைக் கொன்றோன, எனபது முதலிய பல நாமங்களை யுடையோய்! அல்லது பலராலும ஸ்தோததிரம் பணணப்படுவோய்! இநதிரனே! எனனுடைய சோமயாகமனைத்திலும, நீ எப்போது அதை யருநதுவான் வருவையோ, அபபோது நாஙகள் எம பொருட்டுக கோககளை விருமபும புத்தியுடையவாகளாவோம. நீ சோமரசங் குடி-த்தவிட்டதும யாஙகள கோககள முதலியவைகளை யுடையவாகளாவோம எனபது பொருள (4)

குறிப்பு.—சணடு நமயதி, துதிககினற தேவதையிடம நயதி - கொணடு போகினறது ஆதலின் நாமம் எனபது தோததிரமாம்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।
३ १ २ ३ १ २
यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருககு 8-45-26.

பாவகா நஃ ஸரஸ்வதீ வாஜெபிர் வாஜிநீவதீ ।
யஜ்ஞம் வஷ்டு யியா வஸுஃ ॥

அநவயம்.

पावका, वाजिनीवती, धिया वसुः, सरस्वती, वाजेभिः, नः, यज्ञं, वष्टु ॥

பதவுரை.

पावका	பாவகா	பவித்திரம பண்ணுபவரும்
वाजिनीवती	வாஜிநீவதீ	அன்னநதருஞ சத்தியானவரும்
धिया वसु:	யியா வஸுஃ	கருமததாலடையும தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான
सरस्वती	ஸரஸ்வதீ	சரஸவதி தேவியார

वाजेभिः	வாஜெபிஃ	கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேள்வியை
वष्टु	வஷ்டு	விரும்புவாராக. (மற்றும் அதை முடித்துவைப்பாராக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

கலைமகளாந் தேவியார் அவிகளென்னும் அன்னங்களான நிமித்தங்களோடு, அல்லது, எசமானர்கள் கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களான நிமித்தங்களோடு எம்முடைய வேள்வியை விரும்புவாராக. அதாவது நடத்துவிப்பாராக என்பது பொருள். கலைமடந்தை எத்தன்மையரெனின்? பவித்திரம் பண்ணுபவர். அன்னமுள்ள கிரியையுடையார் கருமத்தாலுடையத்தக்க தனத்திற்கு நிமித்தமானவர். (5)

இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் நிருக்தத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார்.

ஐதரேய ஆரண்யகாண்டச் சுருதியாலும் இவ்வாறு உரை கூறப்பட்டுள்ளது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २
190. क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रꣳ सोमस्य तर्पयात् ।
२ ३ २३ १ २
स नो वसून्या भरात् ॥ ६ ॥

க இமம் நாஹுஷீஷ்வா இந்த்ரம் ஸோமஸ்ய தர்ப்யாத் ।
ஸ நோ வஸூந்யா பராத் ॥

அந்வயம்.

नाहुषीषु, कः, इमं इन्द्रं, सोमस्य, तर्पयात्, सः, नः, वसूनि, आभरत् ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மநுடப்பிறப்பினுள்
कः	கஃ	எவன்
इमं इन्द्रं	இமம் இந்த்ரம்	இவ்விந்திரனைச்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசத்தைக் கொண்டு

तर्पयात्	தர்பயாத்	திருப்திபண்ண வல்லான் ?
सः	ஸ:	அத்தன்மைய இந்திரன்
न.	ந:	எங்கள் வேள்வியில் திருப்தனாய்த்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
आभरत्	ஆபரத்	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8 இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப் பிறப்பினுள் இவ் விந்திரனைச் சோமரசத்தால் திருப்திபண்ண (பிரியமுண்டாக்க) வல்லார் யாவர்? (ஒருவருமிலர் என்பதாம்), அத்தன்மைய, (அதாவது மனிதர்களால் பிரியப்படுத்த முடியாத) அவ் விந்திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் திருப்தியுடையனாய்த் தனங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுப்பானாக என்பது பொருள் (6)

குறிப்பு —இரண்டு க்ருஷ் என்பது மனிதர் பெயர் என, 239ல் நிருக்தம் கூறுகின்றது ஆதலின் மனுடப் பிறப்பினுள் எனப்பட்டது.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३२
191. आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिबा इमम् ।
२उ ३१ २ ३ १२
एदं बर्हिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-7-1

ஆ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த இந்த்ர ஸோமம் பிபா இமம் ।
ஏதம் பர்ஹி: ஸதோ மம ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिब, मम, इदं, बर्हिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
ते	தே	நினக்கு
सुषुमा हि	ஸுஷுமா ஹி	யாம் சோமரசத்தைப் பிழிந்துள்ளோம்

इमं	இமம்	இந்தச்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	மம	எமது
इदं	இதம்	இந்த
बर्हिः	பர்ஹி:	வேதிகையில் விரிந்துள்ள தருப்பையின் மீது
आसदः	ஆஸத:	உட்காருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் நின் பொருட்டு உண்மையில் சோம ரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கின்றோம் அத்தகைய இச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேள்வியின் வேதிகையில் நினக்கு விரித்து வைத்திருக்கும் தருப்பையின் மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२र ३२ ३ १ २ ३ २
192. **महि त्रीणामव * रस्तु द्युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।**
३ २३ १२
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

மஹி த்ரீணாமவரஸ்து த்³யுக்ஷம் மித்ரஸ்யார்யம்ண: ।
து³ராத⁴ர்ஷம் வருணஸ்ய ॥

அந்வயம்.

मित्रस्य, अर्यम्णः, वरुणस्य, त्रीणां, द्युक्षं, दुराधर्षं, महि, अवः, अस्तु ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	மித்ரஸ்ய	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	அர்யம்ண:	அரிய மாதேவன்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணாம்	(இம்) மூவர்களுடைய
द्युक्षं	த்³யுக்ஷம்	ஒளியானது,

* **अवोस्तु**, என்பது இருக்கு.

दुराधर्षं	து-ராத⁴ர்ஷ-ம்	பிறரால் கெடுக்கமுடியாத
महि	மஹி	பெரிய
अवः	அவ:	பாது காப்பாக
अस्तु	அஸ்து	(எமக்கு) இருக்குக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வாருணி சத்தியத்திருதி ரிஷி.

மித்திரன், அரியமா, வருணன், என்னும் இம் மூன்று தேவர்களின் பேரொளியானது, அதாவது பிறரால் கெடுக்க முடியாத முழுப் பிரகாசம் எங்கட்கு பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குக (8)

அவ. என்பது சந்தம் பற்றி அவர: என வந்தது.

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २
193. त्वावतः पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।
१ २
स्मसि स्थातर्हरीणाम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-46-1.

த்வாவத: புருவஸோ வயமிந்த்₃ர ப்ரணேத: ।
ஸ்மஸி ஸ்தாதர்ஹரீணாம் ॥

அந்வயம்.

हे पुरुवसो !, प्रणेतः, हरीणां, स्थातः, इन्द्र !, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹே புருவஸோ !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
प्रणेतः	ப்ரணேத:	கருமத்தினின்றும் கரையேற்றி வைப்போனும்
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, என்னும் குதிரைகளுக்கு
स्थात.	ஸ்தாத:	இறைவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்₃ர !	இந்திரனே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
त्वावतः	த்வாவத:	நின்னுடையவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. வதச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னுங் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருமங்களின் கரையைக் கடக்கச் செய்வோனுமாகிய இந்திர! உனக் கொப்புள்ளார் வேறொருவருமின்மையால் நாங்கள் நின்னுடையவராக வாகவே இருக்கின்றோம். (9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது பிரபாடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

191. उ त्वा मदन्तु *सोमाः कृणुष्व राधो अद्रिवः ।

१ २ ३ १ २

अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருக்கு 6-6-1.

உ த்வா மத₃ந்து ஸோமா꞉ க்ருணுஷ்வ ராதோ₄ அத்₃ரிவ꞉ ।

அவ ப்₃ரஹ்மத்₃விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अद्रिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः, अवजहि ॥

---

* स्तोमा, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னை
सोमाः	ஸோமா:	சோமரசம்
उत्	உத்	மிக்க
मदन्तु	மதந்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अद्रिवः	அத்ரிவ:	வச்சிரமேந்திய இந்திர! நீ
राधः	ராத:	தனத்தைக்
कृणुष्व	க்ருணுஷ்வ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मद्विष	ப்ரஹ்மத்விஷ:	பிரமத் துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை யுண்டாக்கத்தக்க தாகுக. வச்சிரந் தரித்த இந்திர! எங்கட்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மற்றும், பிரமத் துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २ ३२उ ३ २२
195. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।
२३ १ २३१ २र
इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

கிர்வண: பாஹி ந: ஸுதம் மதோர்தாராபிரஜ்யஸே ।
இந்த்ர த்வாதாதமித்யஶ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः!, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र!, त्वादातम्, इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः!	கிர்வண:!	துதியாற் போற்றத் தக்க இந்திர! நீ
नः सुतं	ந: ஸுதம்	தேடப்பட்ட எங்களுடைய இச் சோமத்தை

पाहि	வாஹி	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்)?
मधोः	மயொ꞉	களிப்பைத்தருஞ் சோமரசத்தின்
धाराभिः	யாராஹி꞉	தாரைகளால்
अज्यसे	அஜ்யஸெ	நீ தெளிக்கப்படுகின்றாய்.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वादातं इत्	த்வாதாதம் இத்	நின்னால் சுத்தமாக்கிய
यशः	யஶ꞉	அன்னம் (எங்களிடத்தி லிருக்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி.

தோத்திரவாக்குகளாற் றுதிக்கத்தக்கோய! இந்திரனே! பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. ஏனெனின? களிப்புண்டாக்குஞ் சோமரசத்தின தாரைகளால நீ நனைக்கப்படுகின்றா யாதலின் எனக. இந்திர! நின்னால் உண்டாக்கப்பட்ட அன்னமே எங்களிடத்திலிருக்கின்றது. (2)

ரண்டு வந்தீயம எனபதற்கு - துதிக்கத்தக்கது என்ப பொருள் கொண்டமை காண்க.

அங்ஙனமே யாஸ்க முனிவரும், "தோத்திரவாக்காற் றுதிக்கத் தக்கோர் தேவராகின்றார். துதி வாக்குகளால இவரைத் துதிக்கின்றார்கள்" எனக் கூறியுள்ளார் நிருக்தத்தில.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २३२उ ३ १ २र ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कृषदा उपोनु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३२उ ३ १ २
न देवो वृतः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

ஸதா வ இந்த்ரஶ்சர்க்ருஷதா உபொநு ஸ ஸபர்யந் ।
ந தெவொ வ்ருத꞉ ஶூர இந்த்ர꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!), (हे यजमानाः!), इन्द्रः, सदा, उपोनु, स सपर्यन्, वः,
आचर्कृषत्, वृतः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ:!)	(வேட்போர்களே!)
(यजमानाः!)	(யஜமாநா:!)	(வேள்வி நடத்துபவர்களே!)
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
उपोनु	உபோ நு	உங்கட்கருகில் (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபர்யந்	பிரார்த்திப்போனாய்
वः	வ:	உங்களை
आचर्कृषत्	ஆசர்க்ருஷத்	வேள்வி யநுட்டானஞ்செய்விக்க விரும்புகின்றான்.
वृतः	வ்ருத:	பிரார்த்திக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரனாகிய
देवः	தேவ:	தேவன்
शूरः न	ஶூர: ந	சூரனல்லன். (பாதகஞ் செய்யான்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே! எசமானர்களே! உங்களை இந்திரன் எப்போதும் வேள்வி யனுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றான். யாது செய்துகொண்டெனின்? உங்கட்கருகிலேயே மீண்டும், மீண்டும், அல்லது மிகுதியாக, பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு. அதாவது "அவியுண்ண நீவிர் எம்மை யழைப்பீர்களாக" என வேண்டுகின்றான் என்பது பொருள். இதுபற்றியே "தானத்தாலே தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்" என்னும் சுருதியும் தேவர்கள் எசமானன் கொடுத்த அவியால் வாழ்கின்றார்களெனக் கூறுகின்றது. இதனால் எங்களைப் பிரார்த்திப்பதற்குக் கருத்துடைமையால் (எங்களை வேண்டிக்கொள்வதால்) இந்திரதேவன் எசமானர்கட்குப் பாதகஞ் செய்பவனல்லன் என்பதாம். (3)

குறிப்பு—புத்திரர்களுக்கும், பௌத்திரர்களுக்கும் இந்திரன் எப்போதும் நன்மை செய்கின்றான் எனக் கூறப்படுகின்றதென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २३ ३ १ ३ ३ १ २
197. आ त्वा विशन्त्विन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।
२उ ३ १ २
न त्वामिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

ஆ த்வா விஶந்த்விந்தவ: ஸமுத்ரமிவ ஸிந்தவ: ।
ந த்வாமிந்த்ராதிரிச்யதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, इन्दवः, सिन्धवः, समुद्रं इव, त्वा, आविशन्तु, इन्द्र!, त्वां, न अतिरिच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
इन्दव	இந்தவ:	யாகங்களில் கொடுத்த ஒழுகுகின்ற சோமரஸம்
सिन्धव.	ஸிந்தவ:	ஆறுகள்
समुद्रं इव	ஸமுத்ரம் இவ	கடலிற் புகுவதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னைச்
आविशन्तु	ஆவிஶந்து	சேரவதாகுக.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர! (ஆற்றலாலுந் தனத்தாலும் ஒருவரும்)
त्वां	த்வாம்	உன்னைக்
न अतिरिच्यते	ந அதிரிச்யதே	கடக்கின்றவரில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனே! எம்மாற் கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுகுகின்றதுமாகிய சோமரசம் உன்னை யடைவதாகுக. அதிலுவமை '—செலவுஞ் சீலமுடைய நதிகள் (கடலில்) நாற்புறத்தும் வந்தடைவனபோன்றென்ல. இவ்வாறுன்மையின் இந்திர! தேவர்களுளொருவரும் தனத்தாலும், வலியாலும் நின்னை கடக்கின்ற மேம்பட்டார் இலர் (என்பது பெற்றும்.) நின்னில் மேம்பட்ட ஆற்றலுடையார் இலர் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ २ ३ १ २३ १ २र३ १२ ३१२
198. इन्द्रमिद्गाथिनो बृहदिन्द्रमर्केभिरर्किण· ।
२ ३ १ २
इन्द्रं वाणीरनूषत ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

இந்த்ரமித்காதினோ ப்ருஹதிந்த்ரமர்கேபிரர்கிண: ।
இந்த்ரம் வாணீரநூஷத ॥

அநவயம்

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनूषत, अर्किणः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை

गाथिनः	காதிநஃ	சாமவேதமபாடுகினற உதகாதாக கள எனபவாகள
इन्द्रं इत्	இந்த்ரம் இத்	இநதிரனையே
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத எனனும பாடலகளால
अनूषत	அநூஷத	துதிககினறாாகள.
अर्किण.	அர்க்கிணஃ	அருசசனை மநதிரமெனனும இருக கோதும ஓதாககள எனபவாகள
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனைப
अर्केभि	அர்கேபிஃ	பாடல வடிவ மநதிரஙகளால் துதிககினறாாகள. (எஞசின எசுரோதும அததுவரியுககள)
वाणी	வாணீஃ	எசுராகிய வாககுகளால
इन्द्रम्	இந்த்ரம்	இநதிரனைத (துதிககினறாாகள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருககு—5. மதுசசநத ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம பாடுகினற உதகாதா எனபவாகள பிருகதென்னும பாடலகளால அதாவது "உனனையே அழைககினறோம" என்னும இததனமைய மநதிரததில உணடாகிய பிருகதெனனுங் கீததால் இநதிரனையே துதிககினறாாகள . அருசசனைககுக காரணமான மநதிரததை ஓதுகினற ஓதாககள எனபவாகளும, யாபபு வடிவ மநதிரஙகளால துதிககினறாாகள. எஞசின அததுவரியுககளும (வேட்போாகளும) எசுரெனனும மநதிரஙகளால இநதிரனைத துதிககினறாாகள் எனபதாம.

அாககம - எனறது மநதிரம எனனும பொருணமேனினறது யாஸ்க முனிவரும .—" இதனால அருசசிககபபடுதலின அாககம எனறது மநதிரமாம" என நிருததம 5-4-ல கூறியுளளாா (5)

மநதிரம் 6.

१ २ ३१ २ ३ १२ ३ २ ३ २
199. इन्द्र इषे ददातु न ऋभुक्षणमृभुं रयिम् ।
३ १ २ ३ १ २
वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருககு 8-93-34.

இந்த்ர இஷே ததாது ந ருபுக்ஷணம்ருபும் ரயிம் ।
வாஜீ ததாது வாஜிநம் ॥

அந்வயம்.

इन्द्रः, ऋभुक्षणं, रयिं, ऋभु, नः, इषे, ददातु, वाजी, वाजिन, ददातु ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர꞉	என்று துதிக்கப்பட்ட இந்திரன்
ऋभुक्षण	ருபுக்ஷணம்	அனைத்தினும் மேம்பட்ட
रयि	ரயிம்	கொடையாளியாகிய
ऋभुं	ருபும்	சோமபானத்தால் மரணமிலாத் தன்மைவாய்ந்த, ரிபு என்னுந் தேவதையை
नः	ந꞉	எங்கட்கு
इषे	இஷே	அன்னத்தின் பொருட்டுக்
ददातु	ததாது	கொடுப்பானாக. அல்லது
वाजी	வாஜீ	வலியுள்ள இந்திரன்
वाजिनं	வாஜிநம்	ஆற்றலுடைய இளைய சகோதரனைக் (அன்னத்தின்பொருட்டுக்)
ददातु	ததாது	கொடுப்பானாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரன் இவ்வாறு எங்களால் துதிக்கப்பட்டு அதனால் பிரியமுடையோனாகி, வேள்வி முதலிய கருமங்களைச் செய்ததால் மகத்தானவனும், அல்லது எல்லாச் சகோதரர்களுள்ளுஞ் சிறந்த சௌதன்வனை, அல்லது மூன்றாஞ் சவனத்தில் பிரசாபதி, சவிதா என்னு மிருவர்களுக்குஞ் சோமபானத்தால் பெரியோனானவனும், அல்லது கொடையாளியும், அல்லது, சோமபானத்தால் மனிதத்தன்மை நீங்கித் தேவத்தன்மையை யடைந்தவனுமாகிய ரிபு என்னுந் தேவனை எங்கட்கு அன்னத்தின் பொருட்டுத் தருவானாக. அல்லது அவ்வாறே ஆற்றலுடைய இந்திரன், வலியுடைய 'வாசம்' எனப் பெயர் பூண்டானை அல்லது இளைய சகோதரனாகிய சௌதன்வனை, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுக் கொடுப்பானாக. (6)

குறிப்பு —இந்திரன் சந்ததிகளையும் குதிரைகளையுங் கொடுப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३२ ३ २ ३ १ २र
200. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपचुच्यवत् ।
२र ३ १ २र
स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 2-61-10

𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌙𑍍𑌗 𑌮𑌹𑌦𑍍𑌭𑌯𑌮𑌭𑍀 𑌷𑌦𑌪𑌚𑍁𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍 ।
𑌸 𑌹𑌿 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋 𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 ॥

அந்வயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्, अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिर	𑌸𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌃	நிலையுடன் கூடியவனும்
विचर्षणि इन्द्र	𑌵𑌿𑌚𑌰𑍍𑌷𑌣𑌿𑌃 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃	உலகத்தைக் காண்போனுமாகிய இந்திரன்
महत्	𑌮𑌹𑌤𑍍	மிகுந்த
भयं	𑌭𑌯𑌂	பயத்தை
अङ्गम्	𑌅𑌙𑍍𑌗𑌂	விரைவில்
हि	𑌹𑌿	நிச்சயமாக
अभीषत्	𑌅𑌭𑍀𑌷𑌤𑍍	குறைக்கின்றான்
अपचुच्यवत्	𑌅𑌪𑌚𑍁𑌚𑍍𑌯𑌵𑌤𑍍	நிவிர்த்தியுஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கிருத்சமத ரிஷி.

இந்திரன் மிகுந்த பயத்தை, அல்லது, பயகாரணத்தை விரைவில் அடக்குகின்றான், நீக்கியும் விடுகின்றான். அல்லது, பயகாரணத்தை விலக்குவானாக. யாதினாலெனின்? எவராலும் அசைக்க முடியாதவனும், உலகத்தைக் காண்பவனும் இருக்கின்றான் ஆதலின் எனக். (7)

மந்திம் 8.

२ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
201. इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।
२ ३ ३२उ ३१२
*गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

இமா உ த்வா ஸுதே ஸுதே நக்ஷந்தே கிர்வணோ கிர: ।
காவோ வத்ஸம் ந தேனவ: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः !	கிர்வண: !	வாக்கால் துதிக்கத்தக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸுதே ஸுதே	சோமரசத்தைப் பிழிந்த விடத்து
इमाः	இமா:	(எமது) இந்தத்
गिरः	கிர:	துதிகள்,
धेनवः	தேனவ:	பால் தரும்
गावः	காவ:	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸம் ந	(தமது) கன்றையடைவன போன்று
त्वा	த்வா	உன்னை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தே	அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளால் துதிக்கத் தக்கோய்! இந்திர! சோம ரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து எமது தோத்திர வாக்குகள், பாற் பசுக்கள் கன்றை விரைவில் அடைவன போன்று உன்னைச் சூழ்கின்றன என பதாம். (8)

* वत्सं गावो, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

२ ३ २ ३१ २ ३२ ३ १ २ ३ १२
202. इन्द्रा नु पूषणा वयꣳ सख्याय स्वस्तये ।
३२३ १ २
हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

ஐந்த்ரா நு பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
ஹுவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

इन्द्रा पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	இந்த்ரா பூஷணா	இந்திரன் பூஷா என்னுமித்தேவதைகளை
नु	நு	இப்போது
वयं	வயம்	நாங்கள்
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்களமாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	மித்திரத் தன்மையின் பொருட்டும்
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அன்னத்தையேனும், வலியையேனும் அடைதற்பொருட்டும்
हुवेम	ஹுவேம	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, என்னுமிவ்விரண்டு தேவதைகளையும், இப்போது நலத்திற்கும், அழகிய நண்பனுந் தன்மைக்கும், அன்னம் அல்லது ஆற்றலை அடைதற் பொருட்டும் நாங்கள் ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம், அல்லது துதிக்கின்றோம் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र
203. न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
२ ३२३ ३ २
न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30-1.

ந கி இந்த்₃ர த்வ து₃த்தரம் ந ஜ்யாயோ அஸ்தி வ்ருத்ரஹந் ।
ந கேவம் யதா₂ த்வம் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र !) त्वं, यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

वृत्रहन् !	வ்ருத்ரஹந் !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	இந்த்₃ர !	இந்திரனே ! (வானுலகத்தும்)
त्वत्	த்வத்	நின்னில்
उत्तर.	உத்தர:	மிகச் சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	யாருமிலர்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாந்	மிகப் புகழுற்றவரும் (இலர்.)
(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்₃ர !)	(இந்திரனே !)
त्वं	த்வம்	நீ, (உலகத்தில்)
यथा	யதா₂	எவ்வண்ணம் கீர்த்தியடைந்தனையோ,
एवं	ஏவம்	இவ்வண்ணம் கீர்த்தி பெற்றவர்
न कि अस्ति	ந கி அஸ்தி	ஒருவருமிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகத்திலும், நின்னில் மிகப் புகழுற்றவர் யாருமிலர். நின்னில் மேம்பட்டாரும் ஒருவருமிலர். ஈண்டு வானுலகத்திலும் என்பது எஞ்சி நின்றது. இந்திர ! நீ உலகத்தில் கீர்த்திபெற்றது போன்று கீர்த்தி பெற்றவர் ஒருவருமே இலர். அதாவது உலகில் இந்திரனைப் போன்றார் ஒருவருமே இலர் என்பது பொருள். (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2 கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३१२ ३ १२ ३१ २र १ २
204. तरणिं वो जनानां त्रदं वाजस्य गोमतः ।
३ २३ १२
समानमु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-45-28.

தரணிம் வொ ஜநாநாம் த்ரதம் வாஜஸ்ய கொமத: ।
ஸமாநமு ப்ரஶம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः !), वः, जनानां, तरणिं, त्रदं, गोमतः, वाजस्य, समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया.)	(ஹெ அஸ்மதீயா:)	(எமது)
(जना. !)	(ஜநா: !)	(சனங்களே !)
वः	வ:	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாம்	புத்திர, பௌத்திரா முதலிய மக்களைக்
तरणिं	தரணிம்	கரையேற்றுபவனும்,
त्रदं	த்ரதம்	சத்துருக்கட்குப் பயங்கொடுப்போனும்,
गोमतः	கொமத:	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னமளிப்போனுமாகிய இந்திரனை
समानं उ	ஸமாநம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	ப்ரஶம்ஸிஷம்	நன்கு துதிக்கின்றேன்.

ஸாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—1. திரிசோக ரிஷி

என்னைச் சேர்ந்த சனங்களே! உங்களுடைய புத்திரன், பௌத்திரன், முதலியவர்களைக் கரையேற்றுவோனும், சத்துருக்களைப் பயப்படுத்துவோனும், கோக்களை யுடையோனும், ஆற்றலையும், அன்னத்தையுங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரனை எப்போதும் யான் இனிது துதிக்கின்றேன். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २३ २ ३ १ २र

205· असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।

३ १ २ ३१ २र

सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

அஸ்ருக்ரமிந்த்ர தே கிர: ப்ரதி த்வாமுதஹாஸத ।
ஸஜோஷா வ்ருஷபம் பதிம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सजोषा ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते गिरः	தே கிர:	உனது துதிகளை
असृग्रं	அஸ்ருக்ரம்	யான் இயற்றினேன், (அத்துதிகள்)
वृषभ	வ்ருஷபம்	மனோவேட்கையை வருஷிப்பவனும்
पतिं	பதிம்	சோமம் அருந்துவோனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும்
त्वां प्रति	த்வாம் ப்ரதி	சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உன்னைக் குறித்து
उदहासत	உதஹாஸத	வந்து சேர்ந்தன
सजोषा	ஸஜோஷா	அவைகளை நீயும் பெற்றுக் கொண்டனை.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திரனே! நினது சம்பந்தமான துதிகளை இயற்றி யிருக்கின்றேன். அத்துதிகள், சுவர்த்திலிருக்கும் உன்னைக்குறித்து மேலெழும்பி வந்து சேர்ந்தன. அத்தன்மைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனா யிருக்கின்றாய். நீ எவ்வண்ணத்தன் எனின்! விரும்பியவைகளை வருஷிப்பவன். மற்றும், சோமரசமருந்துவோன். அல்லது, எசமானர்களைப் பாதுகாப்பவன். (2)

'காப்பாற்றுவோன் அல்லது அருந்துவோன்' என 10—11-ல் யாஸ்க முனிவரும் கூறியுள்ளாராதலின் (பதி என்பதற்கு அருந்துவோன் காப்பாற்றுவோன் என இருபொருளும் கொள்ளப்பட்டது.)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ २

206· सुनीथो घा स मर्त्यो यं मरुतो यमर्यमा ।

३ २उ ३१२

* मित्रास्पान्त्यद्रुहः ॥ ३ ॥

இருககு 8-46-4.

ஸுநீதோ² கா⁴ ஸ மர்த்யோ யம் மருதோ யமர்யமா ।

மித்ராஸ்பாந்த்யத்³ருஹ: ॥

அநவயம்.

अद्रुह॰, मरुत॰, यं पान्ति, अर्यमा, मित्रा॰, यं, पान्ति, स॰, मर्त्य॰,

सुनीथ॰, घा ॥

பதவுரை.

अद्रुह	அத்³ருஹ:	தீயன புரியாத
मरुत	மருத:	மருததுககள (வாயு தேவாகள்)
यं पान्ति	யம் பாந்தி	எவனைப பாதுகாபபாறறுகினறாா களோ,
अर्यमा	அர்யமா	அரியமா (சூரிய விசேட) தேவ தை
मित्रा.	மித்ரா:	(மிததிரன) பகற றேவதை எனனு மிவாகளும
यं	யம்	எவனைப
पान्ति	பாந்தி	பாதுகாப்பாறறுகினறாகளோ,
स:	ஸ:	அநத
मर्त्य:	மர்த்ய:	தலைவணஙகிய மனிதன
सुनीथ.	ஸுநீத²:	அழகிய, வேளவி, அலலது நேத திரமுடையோனுகினறன
घा	கா⁴	இது பிரசிததமாம

சாயண பாடியம்.

கணடம—10. இருககு—3 வதச ரிஷி.

அம மனிதன (எசமானன) நலல வேளவி அலலது நேததிரஙகளை உடையவனுகின்றான். அம மனிதன எனக கூறபபடடது எவனையெனின ? அதறகு உததரங கூறபபடுகினறது :—எவ வேளவித தலைவனைத துரோகம

செயயாத மருததுத தேவதைகள இரட்சிககினறாகளோ, அஙஙனமே அரியமா தேவதையும எவனைக காபபாறறுகினறதோ! எவ வெசமானனை மிததிர தேவதையும காபபாறறுகினறதோ, அவனை எனக. அமமனிதன எனறது இததனமையுளளவனை எனச சோததுககொளக. (3)

குறிபபு.—ஈணடு '஘' எனறது புகழாகிய பொருளைத தாதது நின்றது.

மந்திரம் 4.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २र ३ १२

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शाने पराभृतम् ।

१२ ३१ २र

वसु स्पार्हं तदाभर ॥ ४ ॥

இருககு 8-6-45.

𑌯𑌦𑍍𑌵𑍀𑌡𑌾𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍇 𑌪𑌰𑌾𑌭𑍃𑌤𑌮𑍍 ।

𑌵𑌸𑍁 𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂 𑌤𑌦𑌾𑌭𑌰 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शाने, यत्, पराभृत, स्पार्हं, तत्, वसु, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இநதிரனே ! நீ
वीडौ	𑌵𑍀𑌡𑍌	எவராலும அசைககமுடியாதவனிடததும
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாதொரு தனததை
स्थिरे	𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍇	நிலைதத புருடனிடததும
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாதொரு தனததை
पर्शाने	𑌪𑌰𑍍𑌶𑌾𑌨𑍇	பொறுமையிலலாதவனிடததும
यत्	𑌯𑌤𑍍	யாதொரு தனததை
पराभृत	𑌪𑌰𑌾𑌭𑍃𑌤𑌂	நிறுததி வைததிருககினறனையோ,
स्पार्हं	𑌸𑍍𑌪𑌾𑌰𑍍𑌹𑌂	விருமபததகக
तत्	𑌤𑌤𑍍	அநதத
वसु	𑌵𑌸𑍁	தனததை
आभर	𑌆𑌭𑌰	எமககுக கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—10 இருககு—4. திரிசோக ரிஷி

இநதிர ! உன்னால திடமாகியவனிடததில அதாவது —அன்னியாகளா லசைககமுடியாதவனிடததில யாதொரு தனம வைககபபடடிருககினறதோ, இயறகையிலேயே அசையாதவனிடததும யாதொரு தனம வைககபபட டிருககிறதோ, விவேகமிலலாதவனிடததும யாதொரு தனம வைககபபட டிருககினறதோ, யாதொரு தனம விருமபறபாலதோ, அநதத தனததை எமககுக கொணடுவநது தருவாயாக (4)

குறிப்பு —பெட்டியிலும, மலையின கணணும, கிணற்றிலும உள்ள தனததைக கொணடுவநது கொடுபபாயாக எனபது ஆஙகிலம.

மநதிரம் 5.

३ १ २ ३१ २३ १ २र २ २
208 श्रुतं वो वृत्रहन्तमं प्र शर्द्धं चर्षणीनाम् ।
३ २३ १२ २३
* आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருககு 8-9-93

ஶ்ருதம் வோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ப்ர ஶர்த்⁴ம் சர்ஷணீநாம் ।
ஆஶிஷே ராத⁴ஸே மஹே ॥

அநவயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तमं, शर्द्धं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை

श्रुतं	ஶ்ருதம்	கீரததியுடையவனும
वृत्रहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	விருததிராசுரனைககொனற சிறப்புடையோனும
शर्द्धं	ஶர்த்⁴ம்	மிக வேகமுடையவனுமாகிய இநதிரனைக குறிதது
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனி
वः	வ꞉	உஙகள நிமிததம
महे	மஹே	மிகுநத
राधसे	ராத⁴ஸே	தனததின பொருட்டு
प्र आशिषे	ப்ர ஆஶிஷே	சநதோஷிததது ஆபபணஞ செய்கினறேன.

* आशुष, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சுகக்ஷ ரிஷி.

மனிதர்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, கீர்த்தியுள்ளவனும் விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும், ஆற்றலை அல்லது, மிகுந்த வேகத்தை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். அதாவது அவ் விந்திரனைத் தோத்திரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவ வுணவுகளை மிகுதியாயக் கொடுக்கின்றேன் என்பதாம். எதன் பொருட் டெனின்? உங்கட்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டெனக. (5)

குறிப்பு —வீரர்களுக்குள் வலிவுள்ள அத்தன்மையுடைய இந்திரனை அடைகின்றேன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२   ३ १२   ३१२ ३ १२
209. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।
१ २ ३ १ २
अरꣳ शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

அரம் த இந்த்ர ச்ரவஸே கமேம சூர த்வாவத: ।
அரம் சக்ர பரேமணி ॥

அந்வயம்.

हे शूर!, इन्द्र!, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र!, त्वावतः, परेमणि, अरम् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर!	(ஹே) சூர!	சூரனாகிய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
श्रवसे	ச்ரவஸே	கீர்த்தியைக் கேட்க
अरं	அரம்	போதுமானவரை
गमेम	கமேம	முயலவோமாக.
हे शक्र!	ஹே சக்ர!	ஆற்றலுடைய இந்திர!
त्वावतः	த்வாவத:	உனக்கொப்பாக
परेमणि	பரேமணி	ஏனைய தேவர்களின் கீர்த்தியையும்
अरम्	அரம்	வேண்டியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூரனாகிய இந்திரனே! கேட்கத்தக்க உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்பதற்கு வேண்டியவாறு முயலவோமாக. வலியுள்ள இந்திர! உனக்கொத்த ஏனைய தேவர்களின் மேம்பாட்டின் நிமித்தமாயுள்ள கீர்த்தியையும் வேண்டியவரை அடைவோமாக. அதாவது நின்னுடைய புகழைப்போன்று நின்னையொத்த தேவர்களின் புகழையும் அடைவோமாக என்பது பொருள்.

குறிப்பு.—அவிகளுடன் உன்னை யடைகின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २
210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।
१ २ ३ १२
इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3·52·2.

யாநாவந்தம் கரம்பிணமபூபவந்தமுக்திநம் ।
இந்த்ர ப்ராதர்ஜுஷஸ்வ நঃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, धानावन्तं, करम्भिणं, अपूपवन्तं, उक्थिनं, नः, प्रातः, जुषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
धानावन्तं	யாநாவந்தம்	கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும்
करम्भिणं	கரம்பிணம்	தயிர் கலந்த மாவையுடையதும்
अपूपवन्तं	அபூபவந்தம்	வேள்வி சம்பந்தமாகிய புரோடாச மென்னும் பணியாரத்தோடு கூடியதும்
उक्थिनं	உக்திநம்	துதி செய்யப்பட்டதுமாகிய
नः	நঃ	எங்களுடைய சோமத்தை
प्रातः	ப்ராதঃ	விடியற்காலத்தில் செய்யும் ஓமத்தில்
जुषस्व	ஜுஷஸ்வ	அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி.

எசமானன் கூறுகின்றான் —இந்திரனே! வறுத்த கோதுமைப் பொரிகளையுடையதும், தயிர்கலந்த மாவோடு கூடியதும், ஓமம்பண்ணும் புரோடாசத் (பணியாரத்)தோடு கூடியதும், தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய எங்களுடைய இச் சோமரசத்தை நீ காலை யோமத்திலருந்துவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।
२ ३ १ २र ३ १२
विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

அபாம் பேநேந நமுசே: ஶிர இந்த்ரோதவர்தய: ।
விஶ்வா யதஜய ஸ்ப்ருத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र!, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர! (நீ)
यत्	யத்	எப்போது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ருத: விஶ்வா:	போரிடும் எல்லா அசுர சேனைகளையும்
अजयः	அஜய:	வென்றனையோ, (அப்போது)
अपां फेनेन	அபாம் பேநேந	வச்சிர வடிவமாகிய நீர் நுரையால்
नमुचेः	நமுசே:	நமுசி, என்னு மசுரனுடைய
शिर	ஶிர:	தலையை
उदवर्तयः	உதவர்தய:	அறுத்துவிட்டாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—8. கோசூக்தி அசுவசூக்தி ரிஷி

முன் காலத்தில் இந்திரன் அசுரர்களை வென்றும், நமுசி, என்னும் அசுரனைப் பிடிக்க முடியாதவனாயினன். அன்றியும் போர் செய்த அவ் வசுரனால் இந்திரன் பிடிக்கப்பட்டான். அப்போது அவ் வசுரன் இரவிலும

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ஈரமாகிய ஆயுதத்தால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன் என்ப பிடிப்பட்டுள்ள இந்திரனுக்குக் கூறினன். அதற்குடன்பட அவ் விந்திரன் அவ் வசுரனால் விடப்பட்டவனாகி, இரவு பகற் காலங்களின் சந்தியில் (இடையில்) உலர்ந்ததற்கும் ஈரமானதற்கும் வேறாகிய நீர் நுரையால் அவ்வசுரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டனன் என்னும் இப்பொருள் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது.

இந்திரனே! நீ நீர்நுரை வடிவமாகிய வச்சிராயுதத்தால் நமுசி, என்னும் அசுரனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டாய். எப்போதெனிலோ? போராடும் அசுர சேனைகளைத் தகைபும் வென்றவனுபுள்ள காலத்து. "விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன் அசுராகளைச் செயித்தது நமுசி, என்னும் அசுரனைக் கொன்றிலன்" என்பது முதலிய பிராமமண வாக்கியம். ரண்டு வேட்போர்களாற் சிந்திக்கற்பாலது. (8)

குறிப்பு—பிராமமணம் என்பது மறையில் ஒரு பாகம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
212. इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।:
१ २
तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

ஐமெ த ஐந்த்ர ஸோமாஃ ஸுதாஸோ யெ ச ஸோத்வாஃ ।
தெஷாம் மத்ஸ்வ ப்ரபூவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, इमे, सोमाः, सुतासः, च, ये, सोत्वाः, प्रभूवसो,
तेषां, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தெ	நின் பொருட்டு
इमे	ஐமெ	இந்தச
सोमाः	ஸோமாஃ	சோமரசம்
सुतास.	ஸுதாஸஃ	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
च	ச	இன்னும்

ये	யெ	எச சோமரசம
सोत्वा·	ஸொத்வா:	தேடபபடுமோ,
तेषा	தெஷாம்	அதைதக குறிதது
प्रभूवसो !	ப்ரபூ⁴வஸோ !	மிகுநத தனமுடைய இநதிர ! நீ
मत्स्व	மத்ஸ்வ	களிபபடைவாயாக

சாயண பாடியம.

கணடம—10. இருககு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிர ! நின பொருடடு முனனே காணபபடுகின்ற இச சோமரசம பிழிநதெடுககபபடடிருககினறது இதறகுமேல எச சோமரசம பிழிநது எடுககபபடுமோ, பிழிநது எடுததது்ம எடுககவேணடுவதுமாகிய அதைதக குறிதது மிகத திரவியமுளள இநதிர ! நீ களிபபடைவாயாக. (9)

மநதிரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ १ २

213· तुभ्यꣳ सुतासः सोमाः स्तीर्णं बर्हिर्विभावसो ।

३ १ २

स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருககு 8-93-25.

துப்⁴யம் ஸுதாஸ: ஸோமா: ஸ்தீர்ணம் ப³ர்ஹிர்விபா⁴வஸோ ।
ஸ்தோத்ருப்⁴ய இந்த்³ர ம்ருட³ய ॥

அந்வயம்.

विभावसो !, तुभ्यं, सोमा·, सुतासः, बर्हिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விபா⁴வஸோ !	ஒளி வாய்நத தனமுடைய இந்திர !
तुभ्यं	துப்⁴யம்	நின பொருட்டுச்
सोमा.	ஸோமா:	சோமரசம
सुतास.	ஸுதாஸ:	பிழியபபடடிருக்கினறது.
बर्हिः	ப³ர்ஹி:	தருபபையாசனமும
स्तीर्णं	ஸ்தீர்ணம்	விரிககபபடடிருககினறது.
इन्द्र !	இந்த்³ர !	இநதிரனே ! நீ (அவ வாசனத் தமர்நது சோமததைப பருகி)
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோத்ருப்⁴ய:	துதிககினற எஙகடகு
मृडय	ம்ருட³ய	நலஞெசெய்வாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—10 இருககு—10. சுருதககக்ஷ ரிஷி.

ஒளிாகினற தனமுடையோய! அலலது ஒளியால வியாபகமுடைய இநதிர! நின பொருட்டுச சோமரசம பிழியபபட்டிருககினறது. அஙஙன மே தருபபையாசனமும விரிததிருககினறது. இககாரணததால இநதிர னே! நீ தருபபை யாசனததி லுடகாாநதுகொணடு சோமததைப பருகி எஙகடகு அருள செயவாயாக அலலது நலஞசெயவாயாக எனபதாம. (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மநதிரங்களாலானது.

மநதிரம் 1.

२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१२
214. आ व इन्द्रं क्रिविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
१ २ ३ १ २
मंꣳहिष्ठंꣳ सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருககு 1-30-1.

ஆ வ இந்த்ரம் க்ரிவிம் யதா வாஜயந்த: ஶதக்ரதும் ।
மம்ஹிஷ்டம் ஸிஞ்ச இந்துபி: ॥

அநவயம்.

(हे ऋत्विग्यजमानाः!,) वाजयन्त., वः, शतक्रतु, महिष्ठ, इन्द्रं, क्रिविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमाना. !)	(யஜமாநா: !)	(வேள்வித் தலைவர்களே !)
वाजयन्त:	வாஜயந்த:	அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங்கள்
व.	வ:	உங்கள் சம்பந்தமாகிய
शतक्रतु	ஶதக்ரதும்	நூறு வகைக் கருமமுடையவனும்
महिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	மிகப் பூசிக்கத் தக்கோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
कूवि यथा	கூவிம் யதா	விளை நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்று
इन्दुभि	இந்துபி:	சோமரசத்தால்
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	இனிது தெளிக்கின்றோம் (வழிபடுகின்றோம்)

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—11 இருக்கு—1. சுனச்சேப ரிஷி.

அன்னத்தை விரும்புகின்றவர்களும் சுனச்சேப ரிஷி சம்பந்தமுடையவர்களுமான யாங்கள், வேட்போர்களே! வேள்வித் தலைவர்களே! உங்கள் சம்பந்தமுள்ள இந்திரனைக் குறித்துச் சோமரசங்களால் முழுதுந் தெளிக்கின்றோம், அதாவது வழிபடுகின்றோமென்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்! நூறு வகைக் கருமங்களை யுடையவனை. மற்றும் விசேடமாய்ப் பூசிக்கத்தக்கோனை எனக், தெளிப்பதில் உவமை.—உழுத நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்றெனல் (1)

குறிப்பு—கிணற்றிற்குப் போம் வழியில் சாணத் தண்ணீர் தெளித்தல் போல என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २र ३ १ २
215 अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।
३ २ ३ १ २
इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

அதஶ்சிதிந்த்ர ந உபா யாஹி ஶதவாஜயா ।
இஷா ஸஹஸ்ரவாஜயா ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, अतश्चित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! (நீ)
अतश्चित्	அதஶ்சித்	விண்ணுலகினின்று
शतवाजया	ஶதவாஜயா	நூறுவகை ஆற்றல்களோடும்
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அன்னங்களோடும்
इषा	இஷா	அன்னரசங்களோடும்
नः	நः	எங்களிடத்து
उपयाहि	உபயாஹி	நோக்கமாய வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 சுருதகக்ஷ ரிஷி

இந்திர! நீ, இவ விண்ணுலகினின்றே, அல்லது, இவ் ஏதாநுருவி னிடத்தினின்று, நூறுவகை வலிகளோடும், அங்ஙனமே ஆயிரவகை அன்னங்களோடும், அன்னரசங்களோடுங் கூடியவனுய எங்களைக் குறித்து மிக நோக்கமாய் வருவாயாக (2)

வாஜம் - அன்னம் என நிருக்தம் 2-7ல் கூறியிருக்கின்றது

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २३ १ २ ३१ २ ३ २ ३१२

216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम् ।

२ ३ १ २र

क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-45-4.

ஆ புந்தம் வ்ருத்ரஹா ததே ஜாதः ப்ருச்சாத்வி மாதரம் ।

க உக்ராः கே ஹ ஶ்ருண்விரே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, जातः, बुन्दं, आददे इह, उग्राः, शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

इन्द्रो	வ்ருத்ரஹா	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
जात:	ஜாத:	பிறந்தவுடனே
बुन्दं	பு₃ந்த₃ம்	பாணத்தை
आददे	ஆத₃தே₃	ஏந்திக்கொண்டு
इह	இஹ	இவ்வுலகில்
उग्रा:	உக்₃ரா:	ஆற்றலைக் காட்டுவோர்களான
श्रृविरे	ஶ்ருண்விரே	புகழாளர்
के के ?	கே கே ?	யாவர்? யாவர்? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विपृच्छात्	விப்ருச்சா₂த்	வினவினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரும் வலியுடையாராய் உண்டு வீரத்தாற் கீர்த்தியுடை யார் யாவர்? யாவர்? எனத் தனது அன்னையைக் கேட்டனன் என்பதாம். (3)

புந்தம் என்பது பாணமென்று நிருக்தம் 6-32-ல் யாஸ்கமுனிவர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 4.

३१२ ३१२ ३१२
217. वृवदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्नमूतये ।
१२ ३ २ ३ १२
साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-32-10.

வ்ருவது₃க்த₂ம் ஹவாமஹே ஸ்ருப்ரகரஸ்நமூதயே ।
ஸாத₄: க்ருண்வந்தமவஸே ॥

அந்வயம்.

ऊतये, सृप्रकरस्नं, अवसे, साधः, कृण्वन्तम्, वृवदुक्थं, हवामहे ॥

பதவுரை.

ऊतये	ஊதயெ	உலகத்தை யிரக்ஷிதததற்பொருட்டு
सुप्रकरस्नं	ஸுப்ரகரஸ்நம்	கைதூககிககொணடு நிறபவனும,
अवसे	அவஸெ	உலக பரிபாலனததிறகாக
साधः	ஸாயஃ	அனுகூலமாகிய திரவியததைக
कृण्वन्तं	க்ருண்வந்தம்	கொடுககப்படடவனும,
घृवदुक्थं	வூவகுக்தம்	மிகத துதிககபபடுபவனுமாகிய இநதிரனை
हुवामहे	ஹுவாமஹெ	யாம அழைககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருககு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுததுககொண்டிருப்பவனும, உலக பரிபாலனததின பொருட்டு அநுகூலமாகிய தனததைக கொடுபபவனும மிகத துதிககபபடடோனுமாகிய இநதிரனை ஆவாகனம பணணுகினறோம. (அழைக்கினறோம)

யாஸ்க முனிவரும 'மிகத துதிககப்படுவோன' எனவும, பாது காப்புத தொழிற செயய எடுததுளள கைகளை யுடையான, எனவுங கூறியுளளார். (4)

மநதிரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।
३ २ ३२ ३ १ २
अर्यमा देवैः सजोषा ॥ ५ ॥

இருககு 1-90-1

ருஜுநீதீ நொ வருணொ மித்ரா நயதி விதாந் ।
அயர்மா தெவெஃ ஸஜொஷாஃ ॥

அநவயம்

मित्रः, वरुणः, विद्वान्, नः, ऋजुनीती, नयति, देवैः, सजोषाः, अर्यमा ॥

---

* नयतु, எனபது இருககு

பதவுரை.

मित्रः	மித்ர:	பகலுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
वरुण	வருண:	இரவுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
विद्वान्	வித்வான்	சேரப்பிக்கத்தக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனும்
न	ந:	எங்களை
ऋजुनीती	ருஜுநீதீ	நேர்வழியாக
नयति	நயதி	கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றான்.
देवै.	தேவை:	ஏனைய தேவர்களோடு
सजोषा	ஸஜோஷா	சமப்பிரியமுள்ள
अर्यमा	அர்யமா	பகலிரவுகளை வேறுபடுத்தும் சூரியனும், (நல்ல வழியாய் அவ்விடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பானாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11　இருக்கு—5.　கோதம ரிஷி.

பகலுக்கு அபிமான தேவன் மித்திரன், இரவிற்கு அபிமான தேவன் வருணன் என்னு மிவ்விருவர்களும், தாம் கொண்டுபோகத் தக்க உத்தம விடத்தையுணர்ந்து கோணவழியிற் கொண்டுபோகாது நல்வழியிற் கொண்டு போய் எங்களை வேண்டியபலனை அடையுமாறு செய்கின்றார்கள். அங்ஙனமே இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவர்களோடு சமமாகிய பிரியமுள்ளவனும், இரவு பகலை வேறுபடுத்துங் கருத்தனுமாகிய சூரியனும், எங்களை நேர் வழியாய் விரும்பிய இடத்தை அடையுமாறு செய்வானாக.　(6)

மந்திரம் 6.

२ २३ २३　२ ३ २ ३२ ३ १ २
219. दूरादिहेव *यत्सतोऽरुणप्सु रशिश्वितत् ।
२ ३२ ३ १ २
वि भानुं †विश्वथाऽतनत् ॥ ६ ॥

தூராதிஹேவ யத்ஸதோऽருணப்ஸு ரஶிஶ்விதத் ।
வி பா⁴நும் விஶ்வதா²ऽதநத் ॥

* यत्सत्त्वरणप्सु, † विश्वधातनत्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

दूरात्, इह सतः इव, अरुणप्सुः, यत्, अशिश्वितत्, भानुं, विश्वथा, व्यतनत् ॥

பதவுரை.

दूरात्	தூ₃ராத்	தூரத்திலிருந்து (கொண்டே)
इह सत इव	இஹ ஸத꞉ இவ	ஈண்டு அருகிலிருப்பது போன்று
अरुणप्सुः	அருணப்ஸு꞉	பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை
यत्	யத்	எப்போது
अशिश्वितत्	அஶிஶ்விதத்	விளங்குகின்றதோ, (அப்போது)
भानु	பா₄நும்	பிரகாசத்தைப்
विश्वथा	விஶ்வதா₂	பல வகையாக
व्यतनत्	வ்யதநத்	விரியச் செய்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6 பிரமாதிதி ரிஷி.

தூரத்திலேயே அதாவது ஆகாசத்தின் பூர்வபாகத்திலிருந்துகொண்டே ஈண்டு அருகில் இருப்பது போன்று பிரகாசமாகிய உஷா தேவதை எப்போது விளங்குகின்றதோ, அப்போது சூரியப் பிரகாசத்தைப் பல வகையாகப் பரவச் செய்கின்றது.

அசுவினி குமாரர்களே! உஷா தேவதை துதிக்கப்பட்டதாய் வெளிப்பட்டது. விதிக்கப்பட்ட அசுவினியின் வேள்வியைக் கேட்க நீங்களிரு வரும் வெளிப்படுவீர்களாச், என்ற பிராத ரனுவாக உஷா காண்டத்தைத் தழுவி இம் மந்திர வாக்கியத்தை முடித்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३१ २र

220\. आ नो मित्रावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुक्षतम् ।

२ ३ १ २

मध्वा रजांसि सुक्रतू ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-62-16

ஆ நோ மித்ராவருணா க்₄ருதைர்க₃வ்யூதிம் உக்ஷதம் ।

மத்₄வா ரஜாம்ஸி ஸுக்ரதூ ॥

அந்வயம்

सुक्रतू, मित्रा वरुणा, नः, गव्यूतिं, घृतैः, आ उक्षतम्, रजांसि, मध्वा उक्षतम् ॥

பதவுரை.

सुक्रतू	ஸுக்ரதூ	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरुणा	மித்ரா வருணா	மித்திர வருணர்களே! நீவிர்
न	ந:	எங்களுடைய
गव्यूति	கவ்யூதிம்	கோக்களுறைவிடத்தை
घृतै.	க்ருதை:	நெய்க்குக் காரணமான பாலால்
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	எங்கும் தெளிப்பீர்களாக (அதாவது பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக)
रजांसि	ரஜாம்ஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களைத்
मध्वा (उक्षतम्)	மத்வா (உக்ஷதம்)	தீம் பாலால் (தெளிப்பீர்களாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர், அல்லது சமதக்கினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்களையுடைய மித்திர வருணர்களே! நீவிர் எங்களுடைய கோக்களின் வழியை அதாவது.—கோக்கள் வாழுமிடத்தை, வெண்ணெய்க்குக் காரணமாகிய பாலினால் முற்றும் தெளிப்பீர்களாக. பாற்பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக என்பது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலால் தெளிப்பீர்களாக (7)

குறிப்பு —மித்திர வருணர்கள் பசுக்கள் மேயும் புறபூமியை மழையால் நனைப்பார்களாக. மற்றும் உள்ளுலக மண்ணுலகங்களுக்கும் நீரால் நலஞ் செய்வாராக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २

221. **उदु त्ये सूनवो गिरः काष्ठा * यज्ञेष्वत्नत ।**

३ १ २ ३ १ २र

वाश्रा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உது த்யே ஸூநவோ கிர: காஷ்டா யஜ்ஞேஷ்வத்நத ।
வாஶ்ரா அபிஜ்ஞு யாதவே ॥

அந்வயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्ठाः, उत् उ, अत्नत, वाश्राः, अभिज्ञु, यातवे ॥

* अज्मेष्वत्नत, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற அந்த
गिर. सूनवः	கிர: ஸூநவ:	வாக்கையுண்டாக்கும் வாயுக்கள் (மருத்துக்கள்)
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	தமது யாகங்களிலிருக்கும்போது
काष्ठा.	காஷ்டா:	நீரை
उत् उ	உத் உ	மேம்பாடாக
अत्नत	அத்நத	பெருக்குகின்றன (அதை யருந்தற்பொருட்டு)
वाश्राः	வாஶ்ரா:	கத்துகின்ற பசுக்களை
अभिज्ञु	அபிஜ்ஞு	கால் தூக்கிக்கொண்டு
यातवे	யாதவே	ஓடுமாறு (செலுத்துகின்றன).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

புகழுற்ற வாக்கை யுண்டாக்கப்பட்ட அவ்வாயுக்கள், (நா அண்ணம் முதலிய விடங்களிலிருந்து சலித்துக்கொண்டு வாக்கை யுண்டாக்குகின்றன) தமது வேள்விகளிலிருக்குமிடத்து நீரைப் பெருக்குகின்றன நீரைப் பெருக்கச்செய்து அதைக் குடிப்பதன் பொருட்டுச், சத்தமிட்டுக்கொண்டு கால் தூக்கி ஓடுமாறு பசுக்களைச் செலுத்துகின்றன ஈண்டுச் செலுத்துகின்றன என்பது எஞ்சி நின்றது (7)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'காஷ்டம்' என்பதற்கு = நீர், என்பது பொருளாம் 'அப்புக்களுங் காஷ்டமெனப்படுகின்றன, என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

குறிப்பு —அவிகளை விரும்பி வருவீர்களாக, என அழைக்குமாறு மருத்துக்கள் (பிருஷ்ணியின் புத்திரர்கள்) சத்தத்தோடு மழையையும் வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு அனுப்புகின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ १ २उ ३ २
222 इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
१ २ ३ २
समूढमस्य पांसुले ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-22-17

இதம் விஷ்ணுர்விசக்ரமே த்ரேதா நிதயே பதம் ।
ஸமூடமஸ்ய பாம்ஸுலே ॥

அநவயம

विष्णु , इदं, विचक्रमे, त्रेधा, पदं, निदधे, अस्य, पांसुले, समूढम् ॥

பதவுரை

विष्णु	விஷ்ணு:	திரிவிககிரமாவதாரங கொணட பகவான
इदं	இதம்	இவ வுலகனைததையும
विचक्रमे	விசக்ரமே	விசேடமாய் ஆககிரமிததுக கொணடனன (அககால)
त्रेधा	த்ரேதா	மூவகையாக
पदं	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிததே	வைததனன
अस्य	அஸ்ய	இப பகவானுடைய
पांसुले	பாம்ஸுலே	தூளியையுடைய திருவடிககண
समूढ	ஸமூடம்	இவ வுலகனைததும அடஙகின.

சாயண பாடியம

கண்டம்—11 இருக்கு—9 மேதாதிதி ரிஷி

திரிவிககிரமாவதாரமெடுதத விஷ்ணு, காணபபடும இவ்வுலகனைததை யுங குறிதது விசேடமாக ஆககிரமிததனா அபபோது மூவகையாகத தனது அடியை வைததனா இவ விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிநத திருவடியினபால இவவுலகனைததும அடஙகிவிடடது

ராண்டு வியாபகமாகிய விஷ்ணு மூனறடி வைததனா. மண, விண, சுவாககம எனனும மூனறு தனமையாம பொருடடெனபா சிலா, கயாசுரன சிரசில எனபா சிலா, எலலாம அடஙகியவிடதது அந்தரிககததில திருவடி காணபபடாமையின தூளிபோல திருவடி காணபபடவிலலை யெனறு அடஙகியதன உவமையாமெனபா சிலா, இவவாறு யாஸக முனிவா நிருததங கூறுகின்றது (இது நிருததததின கருதது.) (9)

பதினோராவது கணடம

முறறும.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २र
223. अतीहि मन्युषाविणꣳ सुषुवाꣳ *समुपेरय ।
३ २ ३ २ ३ १ २
अस्य रातौ सुतं पिब ॥ १ ॥

இருக்கு ௮-32-22

அதீஹி மந்யுஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸமுபேரய ।

அஸ்ய ராதௌ ஸுதம் பிப ॥

அந்வயம

हे इन्द्र!, मन्युषाविणं, अतीहि, सुषुवांस, उपेरय, अस्य, रातौ, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
मन्युषाविण	மந்யுஷாவிணம்	கோபத்தால் சோமரசம் பிழிந்து கொடுக்கின்றவனை
अतीहि	அதீஹி	நீக்கிவிடுவாயாக.
सुषुवांसं	ஸுஷுவாம்ஸம்	அழகிய முறையில் இந்த ரசம் பிழிந்தவனை
उपेरय	உபேரய	தன்னிடம் வரச் செய்வாயாக.
अस्य	அஸ்ய	இந்தத் தலைவனுடைய
रातौ	ராதௌ	வேள்வியைப் பற்றிய நகையில்
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக

* समुपारये इम रातं सुतं पिबं, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபத்தோடு சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை யணுகாதே. இவ்விடத்தில் அன்போடு சோமரசம் பிழிந்தவனை அருகில் வரச்செய்துகொள்வாயாக. இந்த எசமானனுடைய வேள்வி ஈகைப்பிற பிழிந்த சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. (1)

குறிப்பு —சோமரசம்பிழியும் ஏனையோர்கள்பாற் செல்லுமிடத்து மேம்பட்ட சோமரசம் பிழியுமென்னிடத்தும் வருவாயாக என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
221. कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।
१ २२३ १ २
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

𑌕𑌦𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇 𑌮𑌹𑍇 𑌵𑌚𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯 𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌤𑌦𑌿𑌦𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌧𑌨𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

महे, प्रचेतसे, देवाय, कदु, वच:, शस्यते, तदित्, अस्य, वर्द्धनम् ॥

பதவுரை.

महे	𑌮𑌹𑍇	மகத்தாகியதும்
प्रचेतसे	𑌪𑍍𑌰𑌚𑍇𑌤𑌸𑍇	மேம்பட்ட அறிவையுடையது மாகிய
देवाय	𑌦𑍇𑌵𑌾𑌯	இந்திர தேவதைக்கு
कदु	𑌕𑌦𑍁	பழிப்புள்ள
वचः	𑌵𑌚𑌃	துதியாகிய எனது வாக்கும்
शस्यते	𑌶𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇	புகழுடையதாகின்றது
तदित्	𑌤𑌦𑌿𑌤𑍍	அது(வே)
अस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯	இவ் வேள்வித் தலைவனுடைய
वर्द्धनं	𑌵𑌰𑍍𑌧𑍍𑌧𑌨𑌂	வளர்ச்சிக்குச் சாதனமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை யுடையவனும், பிரகாச முதலிய குணங்களோடு கூடிய வனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாக்கும் பெருமை யுடையதாகின்றது. அதாவது —மேம்படுமாறு இந்திரதேவன் அனுக்கிரகிப்பானாக என்பது பொருள் அதுவே இவ் வெசமானன் வளர்வதற்குக் காரணமாகும் அதாவது உண்மையில் முயற்சிக்குச் சாதனம் என்பதாம். (2)

குறிப்பு—துதிப்பது எதற்கு? இந்திரனுடைய கீர்த்தியை வளரச்செய்வதற்கு என்பது ஆங்கிலக் கருத்து.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ १ २र

225. उक्थं च न शस्यमानं *नागोरयिराचिकेत ।

१ २३२ ३ १ २

न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உக்தம் ச ந ஶஸ்யமாநம் நாகோரயிராசிகேத ।

ந காயத்ரம் கீயமாநம் ॥

அந்வயம்.

अगोः, अयिः, शस्यमानं, उक्थं च न, आचिकेत, न, गायत्रम् ॥

பதவுரை.

अगोः	அகோ:	துதியாதவனுக்குச்
अयिः	அயி:	சத்துருவாகிய இந்திரன்
शस्यमानं	ஶஸ்யமாநம்	ஓதா, என்னும் இருக்குப் படிப்போன் கூறிய
उक्थं च	உக்தம் ச	துதிகளையும்
आचिकेत	ஆசிகேத	அறிகின்றான்.
न	ந	இப்போது
गीयमानं	கீயமாநம்	பாடப்படுகின்ற
गायत्रं	காயத்ரம்	கீதநடையையும் அல்லது காயத்திரி யென்னுஞ் சந்த விசேடத்தையும் (அறிகின்றான்)

* आगो, अरि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதாகள் ரிஷிகள்.

துதிககாதவாகடகுச சததுருவாகிய இநதிரன, இருககோதுவாரகளென்னுடைய ஓதாககள சொலகினற சஸதிரமெனனும ஸதோததிரஙகளையுங கேடகினருன இபபோது துதிபபோாகளாற பாடததகக கீதஙகளையும (சாமததையும) அலலது காயததிரி எனனுஞ சநதப பாடலையுங கேடகினருன. இககாரணததால யாஙகளும அவவிநதிரனைத துதிககினறேம எனபது பொருள. (3)

குறிப்பு —தனமுள்ள இநதிரன இனிமையறற துதியைக கேடகான நற றுதியைக கேடபான எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 4.

१२ ३२३१ २३ १२ ३१२
226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्ठो वाजानां च वाजपतिः ।
१२ ३२३१२
हरिवान्त्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

இந்த்ர உக்தேபிர்மந்திஷ்டோ வாஜாநாம் ச வாஜபதி: ।
ஹரிவாந் ஸுதாநாம் ஸகா ॥

அந்வயம்.

वाजानां, वाजपति , हरिवान्, इन्द्रः, उक्थेभिः, मन्दिष्टः, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

वाजानां	வாஜாநாம்	அனனஙகளுககுள
वाजपतिः	வாஜபதி:	சிறபபுறற அனனஙகட்கு இறைவனும
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரி, எனனுங குதிரைகளையுடையவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ர:	இநதிரன
उक्थेभिः	உக்தேபி:	பாடலவடிவத ஸதோததிரஙகளால
मन्दिष्टः	மந்திஷ்ட:	மிககளிபபடைநதனன.
सुतानां	ஸுதாநாம்	பிழிநத சோமரசததிறகு
सखा	ஸகா	நணபனபோற பிரியமுளளான.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4 விசுவாமித்திர ரிஷி

அன்னங்களுக்குள் மேம்பட்ட அன்னங்கட்குத் தலைவனும், அரி, என்னுங் குதிரையையுடையவனுமாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார் கூறுகின்ற ஸ்தோத்திரங்களால் மிக்க களிப்படைந்தோனாய், பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தில் நண்பன்போல் பிரியமடைகின்றான் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २र ३ १२
227. आया ह्युप नः सुतं वाजेभिर्मा हृणीयथाः ।
३ १ २३ १२
महांइं इव युवजानिः ॥ ५ ॥

ஆயா ஹ்யுப ந꞉ ஸுதம் வாஜேபி⁴ர்மா ஹ்ருணீயதா²꞉ ।
மஹாம் இவ யுவஜாநி꞉ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) युवजानिः, महान् इव, नः, सुतं, उपयाहि, वाजेभिः, मा हृणीयथाः॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
युवजानिः	யுவஜாநி꞉	தருணியாகிய மனைவியாளையுடைய
महान् इव	மஹாந் இவ	தலைவன் போல
नः	ந꞉	எங்களுடைய
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை
उपयाहि	உபயாஹி	ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (மற்றும்)
वाजेभिः	வாஜேபி⁴꞉	ஏனைய அன்னங்களால்
मा हृणीयथाः	மா ஹ்ருணீயதா²꞉	களிப்படையாதோனாவாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—5 மேதாதிதி பிரியமேதாகள் இருடிகள்

இந்திர! பிழிந்தெடுத்த எங்களுடைய சோமரசத்தை நீ வந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மற்றும் ஏனையோர்கள் கொடுத்த அவியாகிய அன்னங்களால் களிப்படையாதோனாவாயாக. அதிலுவமை—தருணியாகிய மனை

யானையுடைய தலைவன்போன்று அதாவது அழகிய மாதை மணந்த தருணன் ஏனைய பெண்களால் கைவிடப்பட்டயான், ஆனால் அந்த தருண மாதையே தழுவுவான் அம்மாதிரி என்பதாம் (5)

குறிப்பு:—சோமரசத்தைவிட ஏனைய அன்னங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள எங்களிடம் வருவாயாக. வயது முதிர்ந்தவன் தருணியிடத்தில் கோபம் வையாததுபோல எங்களிடத்தில் கோபம் வையாதே என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २३ २

228· **कदा वसो स्तोत्रꣳ हर्यत आ अव श्मशारुधद्वाः ।**

३र ३र ३ १ २

दीर्घꣳ सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1

கதா வஸோ ஸ்தோத்ரம் ஹர்யத ஆ அவ ச்மசாருதத்வா: ।
தீர்கம் ஸுதம் வாதாப்யாய ॥

அந்வயம்

वसो !, हर्यते, स्तोत्र, श्मशा, वाताप्याय, दीर्घं, सुतं, कदा, अवारुधत्, वाः ॥

பதவுரை.

वसो !	வஸோ !	வியாபகனாகிய இந்திரனே !
हर्यते	ஹர்யதே	துதிவிரும்பிய நின்னை
स्तोत्र	ஸ்தோத்ரம்	எனது துதி
श्मशा	ச்மசா	வாய்க்கால் வழியாக நீரைக்கட்டி வைப்பதுபோல
वाताप्याय	வாதாப்யாய	தண்ணீரைக் கொடுக்குமாறு
दीर्घं	தீர்கம்	பரந்த
सुतं	ஸுதம்	சோமரசத்தை முன்னிட்டு
कदा	கதா	எப்போது
अवारुधत् ?	அவாருதத் ?	கட்டுப்படுத்துமோ ?
वा; ?	வா: ?	தடுத்து நிவர்த்திக்குமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—6 கௌதச தாமிதந்திர ரிஷி.

வாழுவிக்கின்ற இந்திரனே! துதி விரும்பிய உன்னை, எனது தோத்திரம் எக்காலத்தில் கட்டுப்படுத்துமோ? கட்டுப்படுத்தி, எப்போது நீக்கு

மோ? அதாவது இத்தன்மைய சமயம் எக்காலம் எமக்குக் கிடைக்குமோ? என விரும்புகின்றேன் என்பதாம். அதிலுவமை —வாயக்கால் வழியாக வயலில் தண்ணீரைக் கட்டிவைத்து விடுமாறெனல் யாது கருதித் தடுத்த லெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —வேள்வியின் மூவகைக் கருமங் களால் மிகப்பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை முன்னிட்டு எனக் எதன்பொருட் டெனின்? தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு ரண்டு வாதமாகிய காற்றுல் கீழே விழத்தப்படுதலின் தண்ணீர் 'வாதாபயம்' எனப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२३ २ ३ १२३१ २र

229 ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिबा सोममृतूꣳ रनु ।

२ ३ २ ३ १ २र

तवेदं सख्यमस्तृतम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-35-5

ப்ராஹ்மணாதிந்த்ர ராதஸ꞉ பிபா ஸோமம்ருதூ ரநு ।
தவேதம் ஸக்யமஸ்த்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ब्राह्मणात्, राधसः सोम, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्य, अस्तृतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
ब्राह्मणात्	ப்ராஹ்மணாத்	வேட்போர்களிற் சிறந்த நாயகர்கள் எனனும் பிரமணைப் பற்றிய
राधस	ராதஸ꞉	பொன் வடிவப் பாத்திரத்திலிருந்து
सोम	ஸோமம்	சோமரசத்தை
ऋतून् अनु	ருதூந் அநு	தேவர்கட்குப் பின்னர்
पिब	பிப	அருந்துவாயாக, ஏனெனின்?
तव	தவ	உனக்கு
इद सख्य	இதம் ஸக்யம்	தேவர்களோடு கூடிய இந்த நட்புத் தன்மையானது
अस्तृतं	அஸ்த்ருதம்	கெடாதிருக்கலாம். (அழிவின்றி எனக)

சாணய பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! நீ 'பிரமன' எனனும வேளவி நியாமகனுடைய சமபந்த மாகிய பொனமயப பாததிரததினினறும் சோமரசததை யருநதுவாயாக யாது செயதுகொணடெனின? தேவாகளைத தழுவிககொணடு. அதாவது தேவாகளும அருநதுவாாகளாக எனபது பொருள. தேவாகளுடைய நடபுத தனமை கெடாதிருககினற இககாரணம பறறியே தேவாகளாலும அருநதற பாலது எனபது பொருநதுமெனக (7)

மநதிரம் 8.

३१ २ ३ १ २ ३ १२
230. वयं घा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।
१ २
त्वं नो जिन्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-32-7.

வயம் வா தெ அபி ஸ்மஸி ஸ்தோதார இந்த்ர கிர்வணః ।
த்வம் நோ ஜிந்வ ஸோமபாঃ ॥

அநவயம.

हे गिर्वणः!, हे इन्द्र!, ते, अपि, वयं घा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं, नः, जिन्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः!	ஹே கிர்வணः!	வாக்குகளால் துதிககத் தகக
हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते अपि	தெ அபி	உனககு
वय घा	வயம் வா	யாஙகள உணமையில்
स्तोतार.	ஸ்தோதாரः	தோததிரம பணணுகினறவர்களாக
स्मसि	ஸ்மஸி	இருககினறோம
सोमपा.!	ஸோமபாः!	சோமமருநதுவோய!
त्वं	த்வம்	நீ
न.	நः	எஙகடகுப
जिन्व	ஜிந்வ	பிரியமுணடாககுவாயாக.

* अपिष्मसि, எனபது இருககு.

சாயண பாடியம

கணடம—12. இருசகு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வாககுகளாற போறறததகக இநதிரனே! உணமையாய உனனை நாங கள துதிககபபடடவாகளா யிருககினறோம. சோமரச மருநதுவோய! நீ எஙகளைப் பிரியபபடுததுவாயாக (8)

மநதிரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२
231. एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।
१ २ २ १ २
सत्राजिदुग्र पौंस्यम् ॥ ९ ॥

𑌐𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁 𑌕𑌾𑌸𑍁𑌚𑌿𑌨𑍍 𑌨𑍃𑌮𑍍𑌣𑌂 𑌤𑌨𑍂𑌷𑍁 𑌧𑍇𑌹𑌿 𑌨𑌃 ।
𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌦𑍁𑌗𑍍𑌰 𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, पृक्षु, कासुचित्, नः, तनूषु, नृम्ण, आधेहि, उग्र !, सत्राजित्, पौंस्यं, आधेहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இநதிரனே!
पृक्षु	𑌪𑍃𑌕𑍍𑌷𑍁	கூடியுளள
कासुचित्	𑌕𑌾𑌸𑍁𑌚𑌿𑌤𑍍	யாதானுமொரு
नः	𑌨𑌃	எஙகளுடைய
तनूषु	𑌤𑌨𑍂𑌷𑍁	அஙகஙகளில
नृम्णं	𑌨𑍃𑌮𑍍𑌣𑌂	ஆறறலை
आधेहि	𑌆𑌧𑍇𑌹𑌿	நிலை நாடடுவாயாக.
उग्र !	𑌉𑌗𑍍𑌰 !	முழு வலியுளளோய !
	𑌸𑌤𑍍𑌰𑌾𑌜𑌿𑌤𑍍	பனனிரு தினஙகளிலாகினற வேளவியால வசபபடடோனாய்
	𑌪𑍌𑌂𑌸𑍍𑌯𑌂	ஆணமககடகு நலநதருமபயனைக்
	,𑌹𑌿	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திரா, அல்லது நாதினர், அல்லது மிபாதா, அல்லது உதலா ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாயுள்ள அங்கங்களில் எவைகளிலேனும் வலிமை நிறையக்கொடுப்பாயாக முழுவன்மையுடையோய்! பன்னிரண்டு நாட்களிற் செய்யப்படும் வேள்விகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனு யிருந்து பருடாரிடத்து நலந்தரும் பயனைத் தருவாயாக என்பதாம. (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३२३ १ २र३२ ३ २
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः।
३ २३ २ ३१२
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-28.

ஏவாஹ்யஸி வீரயுரேவா ஶூர உத ஸ்திர:।
ஏவா தே ராத்⁴யம் மந:॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே! (நீ)
वीरयुः एव	வீரயு: ஏவ	போர்வீரர்களைக் கொல்ல விருப்புடையனாகவே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हि	ஹி	இக்காரணத்தால் நீ
शूरः एव	ஶூர: ஏவ	சூரனே.
उत	உத	மற்றும்
स्थिरः	ஸ்தி²ர:	தைரியமுடையோன். ஆதலின்
ते	தே	உனது
मनः	மந:	மனம்
राध्यम्	ராத்⁴யம்	ஆராதிக்கத் தக்கதாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. மந்திரம் 10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திர! நீ போர்த் தொழிலில் வல்லுநரான சத்துருக்களைக் கொல்ல உண்மையில் விருப்புடையவனாகவே யிருக்கின்றாய். இதுபற்றியே நீ சமர்த்தனே ஆகின்றாய் மற்றும் போர்க்களத்தில் நிலையுடையவனாகின்றாய். அதாவது—ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டே சத்துருக்களை அடியோடழிக்கின்றாய் என்பதாம் இவ்வாறன்மையின் உன்னுடைய மனம் தோத்திரங்களாற் போற்றத் தக்கதேயாம். அதாவது மனதால் நீ சத்துருக்களை யழிக்கப் போரில் தைரிய முதலியவைகளை யடைகின்றதினாலேயே உன்னுடைய மனது யாவர்களாலுந் துதிக்கற்பாலது என்பது பொருள் (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்திர காண்டம் முற்பாதி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முடிந்தது.

மூன்றும் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ ३ १ २ ३ १ २
233. अभि त्वा शूर नोनुमो दुग्धा इव धेनवः ।
१ २ ३ १ २र ३२ ३ १ २ ३ १ २
ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्थुषः ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-22.

அபி த்வா ஶூர நோநுமோ து³க்³தா⁴ இவ தே⁴நவ꞉ ।
ஈஶாநமஸ்ய ஜக³த꞉ ஸ்வர்த்³ருஶமீஶாநமிந்த்³ர தஸ்து²ஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

हे शूर इन्द्र!, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः, धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र!	ஹே ஶூர இந்த்³ர!	சூரத் தன்மையுள்ள இந்திரனே!
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜக³த꞉	இச் சங்கமப் பொருள்கட்கும்
तस्थुषः	தஸ்து²ஷ꞉	தாபரப் பொருள்கட்கும்
ईशानं	ஈஶாநம்	ஈசனும்,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்³ருʼஶம்	அனைத்தையுங் காண்கின்றவனு மாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அது³க்³தா⁴꞉	கறவாது பால்நிறைந்துள்ள
धेनवः इव	தே⁴நவ꞉ இவ	கோக்கள் போல, (சோமரசத்தை யேந்தி நிற்கும் யாகங்கள்)
अभिनोनुमः	அபி⁴நோநும꞉	பன்முறை வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

இவ் வத்தியாயத்திலும் இந்திரனே துதிக்கப்படுகின்றான். மற்றும், ஏனைய தேவதைகளுந் துதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

எவர்பால் வேதம் வெளிப்பட்டதோ! எவர் வேதங்களால் உலகனைத்தையு முண்டாக்கினாரோ! அந்த வித்தியா தீர்த்த மகேசுரனை யான் வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரத்தன்மையுள்ள இந்திரனே! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு இறைவனும், எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றவனுமாகிய நின்னையே, கறவாத கோக்கள் பாலை மடியில் நிறைய வைத்துக்கொண்டு நிற்பன போல, சோம ரசத்தால் நிறைந்துள்ள 'சமசு' என்னும் அகப்பை விசேடத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு நிற்கின்ற யாகங்கள் பன்முறை வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு —ஈசனென்பதை யிரட்டித்தது அன்பின் பொருட்டு.

மந்திரம் 2.

१ २र ३१ २र ३१२

234. त्वा मिद्धि हवामहे *सातौ वाजस्य कारवः ।

२ ३१ २ ३१२३ २ ३२उ ३१२

त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ २ ॥

இருக்கு 4-46-1.

த்வா மித்தி ஹவாமஹே ஸாதௌ வாஜஸ்ய காரவ: ।

த்வாம் வ்ருத்ரேஷ்விந்த்ர ஸத்பதிம் நரஸ்த்வாம் காஷ்டாஸ்வர்வத: ॥

அந்வயம்.

इन्द्र!, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र!, सत्पतिं, त्वां, नरः, वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
कारवः	காரவ:	துதிக்கின்ற யாங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सातौ	ஸாதௌ	கொடுப்பதற்கு
त्वामिद्धि	த்வாமித்தி	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லோரைக் காப்பாற்றும்
त्वां	த்வாம்	நின்னை
नरः	நர:	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	சத்துருக்களுக்குண்டான விடத்து
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்கள் மற்றும்
अर्वतः	அர்வத:	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	திக்களிருக்குமிடத்தும்
त्वाम्	த்வாம்	(அழைக்கின்றார்கள் நின்னை யாங்களும் அழைக்கின்றோம் என்க)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பாரத்துவாச ரிஷி

தோத்திரம் பண்ணுகின்ற யாங்கள் அன்னத்தை யடைவதை முன்னிட்டு, இந்திர! நின்னையே யழைக்கின்றோம் மற்றும் நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுபவனும், மேம்பட்டவனுமாகிய நின்னையே ஏனைய மனிதர்களும

* साता, என்பது இருக்கு

சத்துருக்களால் மறைப்புண்டான விடத்தில் அவர்களை வெல்வதற்கு அழைக்கின்றார்கள் அங்ஙனன்றியும், குதிரைகளைக் கட்டியிருக்கும் தறிகளி லும் அதாவது, போர்புரிய விரும்புவோர்களும், நின்னையே அழைக்கின்றார் கள் இதனால் யாங்களுமழைக்கின்றோம் என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு—யாங்கள் அன்னத்திற்கும் தனத்திற்கும் நின்னை அழைக்கின்றோம். ஏனையோர்கள் மழையின் பொருட்டும் சத்துருவை வெல்வதற்கும் அழைக்கின் றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
235. अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ १ २
यो जरितृभ्यो मघवा पुरूवसुः सहस्रेणेव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-49-1.

அபி ப்ர வ: ஸுராதஸமிந்த்ரமர்ச யதாவிதே ।
யோ ஜரித்ருப்யோ மகவா புரூவஸு: ஸஹஸ்ரேணேவ
[ஶிக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

पुरूवसु., य., मघवा, जरितृभ्य , सहस्रेण इव, शिक्षति, यथाविदे, व., सुराधसं, इन्द्र, अभि, प्रार्च ॥

பதவுரை.

पुरूवसु	புரூவஸு:	பலவகைத் தனங்களையுடைய
य.	ய:	யாதொரு
मघवा	மகவா	இந்திரன்,
जरितृभ्य	ஜரித்ருப்ய:	ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகின்ற எங்கட்கு
सहस्रेणेव	ஸஹஸ்ரேணேவ	ஆயிரவகைத் தனங்களாற் போன்று
शिक्षति	ஶிக்ஷதி	கட்டளையிடுகின்றான் அதாவது (மிகுந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள்)
यथाविदे	யதாவிதே	யாங்கள் உணர்ந்தவாறே (உணர்ந்து)
वः	வ:	வேட்போர்களான நீவிரும்

सुराधसं	ஸுராதஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्र	இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रार्च	அபி ப்ரார்ச	ஒருமுகமாய் நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3 பாலகில்யா ரிஷி

பசு முதலிய பலவிதத் தனங்களையுடைய, அல்லது, வேள்வி பலவாமாதலின் பல வேள்விகளில் வசிக்கின்ற யாதொரு இந்திரனுண்டோ, அவன் துதிப்போர்களான எங்கட்கு ஆயிரவகைத் திரவியத்தாற் போன்று கட்டளையிடுகின்றான். அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கட்குக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள். அவ்விந்திரன் எங்களால் அறியப்படுவது போன்று, வேட்போர்காள்! நீவிரும் சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திரதேவனை அறிந்து நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக (3)

குறிப்பு—தனத்தைக் கொடுக்கும் நினைத் துதிக்கின்றேன் யாதினாலெனின்? எல்லாச் சாத்திரமுணர்ந்தோனாகவும், மிகுந்த திரவியமுடையோனாகவும் இருக்கின்றபடியாலென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३२३ १ २ ३१ २र
236· तं वो दस्ममृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
३ २ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १ २
अभि वत्सं न स्वसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-1

தம் வோ தஸ்மம்ருதீஷஹம் வஸோர்மந்தாநமந்தஸ꞉ ।
அபி வத்ஸம் ந ஸ்வஸரேஷு தேநவ இந்த்ரம் கீர்பிர்நவாமஹே ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज !,) (यजमाना !,) दस्म, ऋतीषहं, वसो., अन्धसः, मन्दानं,
त इन्द्र, व., धेनव, वत्स न, गीर्भि, स्वसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः!)	(ஹே ருத்விஜ꞉!)	(வேட்போர்களே!)
(यजमाना!)	(யஜமாநா꞉!)	(நல்லோர்களே!) (யாம்)
दस्मं	தஸ்மம்	தரிசிக்கத்தக்கோனும்

ऋतीषहं	ஐதீஷஹம்	சததுருககளை யடககுவோனும
वसो,	வஸோ:	துனபததை நீககுவோனும
अन्धस	அந்தஸ:	சோமமாகிய அனனததால
मन्दानं	மந்தாநம்	களிபபடைகினறவனும
व·	வ:	உஙகடகுப போறறத தககவனுமாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவவிநதிரனை)
धेनव·	தேநவ:	பாற பசுககள
वत्स न	வத்ஸம் ந	கனறைக கருதிக கதறுமாறு
गीर्भिः	கீர்பி:	துதியாகிய வாககுகளால
स्वसरेषु	ஸ்வஸரேஷு	பகற காலஙகளில
अभिनवामहे	அபிநவாமஹே	யாம பலவகையாக இறைஞசுகினறோம.

சாயண பாடியம

கணடம—1. இருககு—4 நோதா ரிஷி இநதிரனைத துதிதகினறா

வேடபோாகளே! தலைவாகளே! தரிசிததறகுரியோனும, துனபுறுததுஞ சததுருககளை யடககுவோனும, மறறும, துனபததைப போககுவோனும, அலலது, பாததிரததில இருககினற சோமமெனனும அனனததை யருநதியதால களிபபுறுகினறோனும, ஆராதிககபபாலதாந தனமையால உஙகளைப பறறியவனுமாகிய அவ விநதிரனைப பெரிதும இறைஞசுகினறோம யாம இநதிரனைக குறிததுக கதறுகினறோமெனபது பொருள. எககாலஙகளிலெனின ? இரவியால நியமிககபபடட பகலகளில (ஸவசரேஷு,) எனறதறகு யாஸக முனிவரும 5-4-ல பகலகள, எனப பொருள கூறியுளளாா. (பகற போதுகளில தோததிரததாற கதறுகினறோம எனபது திரணட பொருள) அதிலுவமை'—கோடடஙகளில புதிதாயீனற பசுககள தமது கனறைக குறிததுக கதறுவன போனறெனல. (4)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३१२ ३ १२ ३ १२
237· तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सबाध ऊतये ।
३१ २र ३१२ ३२ ३२उ ३ २ ३१२
बृहद्गायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருககு 8-64-1.

தரோபிர்வோ விதத்வஸுமிந்த்ரம் ஸபாத ஊதயே ।
ப்ருஹத்காயந்த: ஸுதஸோமே அத்வரே ஹுவே பரம் ந காரிணம்॥

அந்வயம

(हे ऋत्विज·!,) व , तरोभिः, विदद्वसु, इन्द्र, सबाध·, ऊतये, बृहत्, गायन्त·, सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारिण न, हुवे ॥

பதவுரை

(हे ऋत्विज !)	(ஹெ ருத்விஜ: !)	வேட்போர்கள்!
व	வ:	நீங்கள்
तरोभि.	தரொபி:	விரைவுள்ள பரிகளோடு கூடியவனும்
विदद्वसुं	விஜ் வஸும்	தனத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
सबाधः	ஸபாத:	பீடையுற்றோர்களாகித்
ऊतये	ஊதயெ	தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத், என்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायन्त	காயந்த:	பாடுவோர்களாய (ஆராதிப்பீர்களாக,) யானும்
सुतसोमे	ஸுதஸொமெ	சோமரசம் நடப்பட்டுள்ள
अध्वरे	அத்வரெ	வேள்வியில்,
भरं	பரம்	குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவோனைய
कारिणं न	காரிணம் ந	தமக்குதவி செய்பவனை மக்கள் முதலியோர்கள் அழைப்பது போல
हुवे	ஹுவெ	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—.1 இருக்கு—5. கலி பிரகாத ரிஷி

வேட்போர்கள்! நீவிர், வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும், மிக வேகமாய்த் தனங்களை யடைகின்றவனுமாகிய இந்திரனை, பீடையுற்றவர்களாகி தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, பிருகத் சாமம், என்னும் பாடலைப் பாடுகின்றவர்களாயிருந்து ஆராதிப்பீர்களாக. ரண்டு 'ஆராதிப்பீர்களாக' என்பது எஞ்சி நின்றது. யாண்டெனின்? கூறப்படுகின்றது — சோமரசம் பிழிந்தெடுத்துள்ள விடத்தில், சோமயாகத்தில் என்பதாமது. யானும் அவ்விந்திரனை அழைக்கின்றேன் எனக் எதைப்போலெனின்? குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்றவனும், தமக்கு நலஞ்செய்யுஞ் சீலமுடையவனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புத்திரர் முதலியோர்கள் தமக்குதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றதைப் போன்றேனல் அத் தன்மைய இந்திரனை யான் அழைக்கின்றேன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३२३१२ ३ २३
238. तरणिरित्सिषासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।
२ ३१२ ३१ २ ३२३१ २र ३१२
आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुद्रुवम् ॥ ६ ॥

தரணி ரித்ஸிஷாஸதி வாஜம் புரந்த்யா யுஜா ।
ஆ வ இந்த்ரம் புருஹூதம் நமே கிரா நேமிம் தஷ்டேவ ஸுத்ருவம் ॥

அந்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुद्रुवं, नेमिम्, तष्टा इव, पुरुहूतं, इन्द्र, गिरा, वः, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரித்	போரில் வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அநுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	பெரும் புத்தியால்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைப்
सिषासति	ஸிஷாஸதி	பெறுகின்றான்.
सुद्रुवं	ஸுத்ருவம்	நற்கட்டையை
नेमिं	நேமிம்	சக்கரமாய்
तष्टा इव	தஷ்டா இவ	தச்சன் வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்பட்ட
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனைத்
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கட்காக
आनमे	ஆநமே	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—6. வசிஷ்ட ரிஷி.

போர்த்தொழில் முதலிய கருமங்களில் அநுகூலமாகிய பெரும் புத்தியால் விரைவாகவே ஒருவன் அன்னத்தை நுகர்கின்றான். பலர்களால் அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை, வேள்வித் தலைவர்காள்! நும்பொருட்டு யான் தோத்திரத்தால் ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன். அதிலுவமை —தச்சன் ஒரு மரத்தைச் சக்கரமாகச் செய்வது போன்றெனல். (6)

குறிப்பு —பெரும் புத்தியோடுகூட அன்னத்தைக் கொடுக்க விரும்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
239. पिबा सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।
३ १ २ ३ १ २ ३२ १ २ ३ १ २
आपिर्नो बोधि *सधमाद्ये वृधेऽस्माँ अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-1.

பிபா ஸுதஸ்ய ரஸிநோ மத்ஸ்வா ந இந்த்ர கோமத: ।
ஆபிர்நோ போதி ஸதமாத்யே வ்ருதேऽஸ்மாம் அவந்து தே திய:॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, रसिनः, गोमतः, न , सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः, नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (நீ)
रसिनः	ரஸிந:	இரசத்தையுடையதும்
गोमतः	கோமத:	பசுநெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
नः	ந:	எங்களுடைய
सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	மத்ஸ்வ	களிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	ஸதமாத்யே	தேவர்கள் களிப்பெய்தும் வேள்வியில்
आपि.	ஆபி:	சுற்றத்தானாய
नः	ந:	எங்களுடைய
वृधे	வ்ருதே	விருத்தியின் பொருட்டுச்
बोधि	போதி	சாவதானமாவாயாக.
ते	தே	உன்னுடைய
धियः	திய:	அனுக்கிரகமாகிய புத்திகள்
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களைப்
अवन्तु	அவந்து	பாதுகாப்பனவாகுக

* सधमाद्य , என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர! சுவையுடையதும், ஆவின் பரிணாமமாகிய பால், நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக் களிப்படைவாயாக. மற்றும், தேவர்கள் களிப்படைதலின் சத்மாத்யம் எனப்படும் வேள்வியில் நீ சுற்றத்தானாக இருந்து, நாங்கள் வளர்தற்பொருட்டுக் கருத்துடையோனாகி உன்னுடைய அனுக்கிரகமாகிய புத்தி துதிக்கின்றவர்களான எங்களைக் காப்பாற்றுக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १२ ३२उ३ १२
240. त्वꣳ ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।
१ २
उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टय उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-17-6.

ത്വം ഹ്യേഹി ചേരവേ വിദാഭഗം വസുത്തയേ ।
ഉദ്വാവൃഷസ്വ മഘവൻ ഗവിഷ്ടയ ഉദിന്ദ്രാശ്വമിഷ്ടയേ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये, उद्वावृषस्व, इन्द्र! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ഹേ ഇന്ദ്ര!	இந்திரனே! நீ
हि	ഹി	உண்மையில் வள்ளலாதலின்
वसुत्तये	വസുത്തയേ	எமக்குத் தனத்தைக்கொடுத்தற் பொருட்டு
एहि	ഏഹി	வருவாயாக வந்து
चेरवे	ചേരവേ	நல்லொழுக்கமுடைய எமக்கு
भग	ഭഗം	ஐசுவரியத்தைக்
विदा.	വിദാഃ	கொடுப்பாயாக.
मघवन्!	മഘവൻ!	இந்திர!
गविष्टये	ഗവിഷ്ടയേ	கோக்களை விரும்பும் எமக்கு

उद्वावृषस्व	உதாவ்ருஷஸ்வ	பசுக்களைத் தருவாயாக.
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர!
अश्वमिष्टये	அஶ்வமிஷ்டயே	அசுவத்தை விரும்பும் எமக்கு
उद्वावृषस्व	உதாவ்ருஷஸ்வ	அசுவத்தையுந் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. பாக்கரி ரிஷி.

இந்திர! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளியென்று அறியப்படுகின்றாய். இதனால் நீ வருவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு வந்து நல்லொழுக்கமுடைய எமக்குப் போற்றத்தக்க ஐசுவரியத்தைத் தருவாயாக. தன்முள்ள இந்திர! ஆவை விரும்பும் எமக்கு ஆவைத் தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிச்சிக்கு மெமக்குக் குதிரையுந் தருவாயாக என்பதாம். (8)

குறிப்பு.—நல்லறிவுடைய எமது ஐசுவரியத்தை புணர்ந்தவனாய, கோ, பரி முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

१ २र ३२ ३ १ २र ३१ २
241. न हि वश्चरमं च न वसिष्ठः परिमंसते ।
३ १ २ ३२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे *पिबन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-59-3.

ந ஹி வஶ்சரமம் ச ந வஸிஷ்ட: பரிமம்ஸதே ।
அஸ்மாகமத்ய மருத: ஸுதே ஸசா விஶ்வே பிபந்து காமிந: ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, वः, चरमं च न, वसिष्ठः, न हि परिमंसते, अद्य, अस्माकं, सुते, मरुतः कामिनः, विश्वे, सचा, पिबन्तु ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹே மருத: !	மருத்துக்களே!
वः	வ:	உங்களுக்குள்
चरमं च न	சரமம் ச ந	சிறுவரையுங் கூட

* पिबत என்பது இருக்கு.

वसिष्ठः	வஸிஷ்ட꞉	வசிட்ட ரிஷியாகிய யான
न हि परिमंसते	ந ஹி பரிமம்ஸதே	நீக்கித் துதித்திலேன.
अद्य	அத்ய	இப்போது
अस्माकं	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
सुते	ஸுதே	சோமரசந் தேடியவிடத்து
मरुत· कामिनः	மருத꞉ காமிந꞉	சோமரசத்தை விரும்புகின்ற
विश्वे	விஶ்வே	நீவிர் எல்லோரும்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடி
पिवन्तु	பிபந்து	அருந்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோட்சமாய்க் கூறுகின்றார்.

மருத்துக்களே! 'வசிட்டன்' என்னும் ரிஷியாகிய நான், உங்களுக்குட் கடையனாயுள்ளவனையுங்கூட நீக்கித் துதி செய்திலேன். மற்றோ, உங்களெல்லோரையுமே துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள் எமது சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த இச்சமயத்தில் சோமரசம் வேண்டிய மருத்துக்களான நீவிர் யாவருமொருங்கு சேர்ந்து குடிப்பீர்களாக. (9)

குறிப்பு—மருத்துக்களே! நீங்களிருக்குமிடம் சிறிதும் தெரியவில்லை ஆயினும் தேவர்களுடன் வந்து சோமரசம் அருந்துவீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २र ३१ २ ३ १ २
242· मा चिदन्यद्विशंसत सखायो मा रिषण्यत ।
२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
इन्द्रमित्स्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥

இருக்கு 8-1-6.

மா சிதந்யத்விஶம்ஸத ஸகாயோ மா ரிஷண்யத ।
இந்த்ரமித் ஸ்தோதா வ்ருஷணம் ஸசா ஸுதே முஹுருக்தாச ஶம்ஸத ॥

அந்வயம்.

हे सखाय !, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्, सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹே ஸகாய: !	(துதிப்போராய) நண்பீர் !
अन्यत्	அந்யத்	இந்திரனது துதியினும் வேறு துதியைச்
मा चिद्विशसत	மா சித்விஶம்ஸத	சொல்லாதீர்கள்
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வீணாய் மெலியாதீர்கள்
सुते	ஸுதே	சோமரசந் தேடியவிடத்து
वृषणं	வ்ருஷணம்	விழைந்தவாற்றுப் பெய்தளிக்கும்
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இந்திரனையே
सचा	ஸசா	ஒன்று சேர்ந்து
स्तोत	ஸ்தோத	துதிப்பீர்களாக.
उक्था च	உக்தா ச	இந்திரனைப் போற்றும் சஸ்திர மென்னுந் துதிவிசேடங்களை யும்
मुहु	முஹு:	அடிக்கடி
शसत	ஶம்ஸத	ஓதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—10 பிரகாத காண்வ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணர்வுடைய துதிப்போர்களே! நீவிர், இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மற்றைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள் துன்புறுத்துவோராகாதீர்கள். பிற துதிகளால் வீணாக மெலியாதீர்கள் என்பதாம். சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து, மனம் விரும்பியவைகளை மழையென்பப் பெய்யும் இந்திரனையே நீவிரெல்லீருமொருங்கு கூடிமிகத் துதிப்பீர்களாக. இந்திரனைப்பற்றிய சஸ்திரமென்னும் மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக (10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २र ३२३ १२ ३ १२
243· नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।
२ ३ २ ३२३ १ २ ३१ २ ३१ २ ३ १ २र
इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं *धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-3

நகிஷ்டம் கர்மணா நஶத்யஶ்சகார ஸதாவ்ருதம் ।
இந்த்ரம் ந யஜ்ஞைர்விஶ்வகூர்த்தம்ருப்வஸமத்ருஷ்டம் த்ருஷ்ணு
[மோஜஸா ॥

அந்வயம்

यः, सदावृधं, विश्वगूर्तम्, ऋभ्वसं, ओजसा, अधृष्ट, न, धृष्णुं, इन्द्रं, यज्ञैः, चकार, तम्, कर्मणा, नकिः, नशत् ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு வேள்வித் தலைவன்,
सदावृध	ஸதாவ்ருதம்	எப்போதும் வளரப்பெற்றவனும்
विश्वगूर्त	விஶ்வகூர்த்தம்	உலகம் தொழத்தக்கோனும்
ऋभ्वसं	ருப்வஸம்	பெரியோனும்
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
अधृष्ट	அத்ருஷ்டம்	எவருக்கும் அடங்காதோனும்
न	ந	மற்றும்
धृष्णु	த்ருஷ்ணும்	சத்துருக்களை அடக்குவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
यज्ञै	யஜ்ஞைஃ	வேள்விகளால், வசமாக்கச்

* धृष्ण्वोजसम्, என்பது இருக்கு.

चकार	அகார	செய்துவிட்டானோ,
तं	தம்	அவ் வேள்வியற்ற தலைவனை
कर्मणा	கர்மணா	கொல்லுதல் முதலிய கருமத்தால (வரும்பலன்)
नकि. नशत्	நகி: நசத்	வியாபிக்காது (பற்றாது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 ஆங்கிரசா புருஷமா ரிஷிகள்.

அவ் வேள்வித் தலைவனைக் கொல்லுதல் முதலிய தொழிலால வரும் பயன) வியாபிக்காது. (எவ்விதமாகிய தலைவனை யெனின்?) யாவனொருவன அநுகூலமான வேள்விகளால இந்திரனையே தனவயமாக்கிக்கொண்டானோ, (அவனை என முடித்துக்கொள்க) எவ வண்ணனாகிய இந்திரனை யெனின்? எப்போதும வளரப்பெற்றானை மற்றும், அனைவர்களாலும் துதிக்கத் தக்கோனை மற்றும பெரியோனை மற்றும பிறராற்றலா லமிழ்த்தப்படாதோனை. சத்துருக்களை யடக்குவோனை. (வியாபிக்காது என்பதனோடு [illegible]ர்க்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
244. य ऋते चिदभिश्रिषः पुरा जत्रुभ्य आतृदः ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३२३ १ १ १ ३ १ २३ १२
सन्धाता सन्धिं मघवा पुरूवसु *र्निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-1-129

ய ருதே சிதபிச்ரிஷ: புரா ஜத்ருப்ய ஆத்ருத: ।
ஸந்தாதா ஸந்திம் மகவா புரூவஸுர் நிஷ்கர்தா விஹுதம் புந: ॥

அந்வயம்.

य:, अभिश्रिष:, ऋते चित्, जत्रुभ्य:, आतृद:, पुरा, सन्धि, सन्धाता, मघवा, पुरूवसु:, (इन्द्र:), विहुत, पुन:, निष्कर्ता ॥

---

* इष्कर्त्ता विहुत, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
अभिश्रिषः	அபி⁴ஶ்ரிஷ:	கூட்டுங் கருவிகள்
ऋते चित्	ருதே சித்	இல்லாமலே
जत्रुभ्यः	ஜத்ருப்⁴ய:	கழுத்துகளினின்றும்
आतृद	ஆத்ருத³:	இரத்தமெழுவதனை
पुरा	புரா	முன்பே
सन्धि	ஸந்தி⁴ம்	கூட்டத்தக்கதைத்
सन्धाता	ஸந்தா⁴தா	கூட்டிவைப்பவ னாகின்றானோ,
मघवा	மக⁴வா	தனமுடையோனும்
पुरूवसु	புரூவஸு:	மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவனுமாகிய
(इन्द्र)	(இந்த்³ர:)	(அவ் விந்திரன்)
विहुत	விஹ்ருதம்	துணிந்து வேறாக்கியவைகளை
पुन.	புந:	மறித்தும்
निष्कर्ता	நிஷ்கர்தா	சுத்தப்படுத்தி வைக்கின்றான் (சேர்த்து வைக்கின்றான் என்பது பொருள்,)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும் மந்திரத்திற்கும் ரிஷிகளாவார்கள்.

சேர்த்துவைக்கும் பொருள்களில்லாமலே (மருந்து முதலிய இல்லாமலே) எவ் விந்திரன் கழுத்துகளினின்று இரத்த மெழுவதனை முன்னமே அவற்றைச் சேர்த்துவைப்போனாகின்றானோ, தனமுள்ளோனும், ஐசுவரிய முடையானுமாகிய அவ் விந்திரன் துணிக்கப்பட்ட அவற்றை மீண்டும் மிக நலப்படுத்துகின்றான். (ஒட்டி வைக்கின்றான்) என்பது மது. (2)

குறிப்பு—வச்சிரம் என்பது இடி, வேள்விச்சாலையில் வாத்தகசாதகர்கள் வரில் அவர்களைத் தடுக்க துவாரபாலகர்கள் வைத்திருக்கும் தலையிலொருணைடையுடைய இரும்பாணிகள் சூழ்ந்த தடியுமாகும் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २३ २ ३ १ २र ३ १ २
245. आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।
३ २ ३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १ २
ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1-24.

𑌆 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌶𑌤𑌂 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌰𑌥𑍇 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍁𑌜𑍋 𑌹𑌰𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑍋 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌸𑍋𑌮𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्रह्मयुज:, केशिनः, हिरण्यये, रथे, युक्ताः, आसहस्रं, शतं, हरय , त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 !	இந்திரனே !
ब्रह्मयुजः	𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍁𑌜𑌃	துதிசெய்து கொடுத்த அவிகளோடு கூடினவைகளும
केशिन.	𑌕𑍇𑌶𑌿𑌨𑌃	கழுத்தில் நீண்ட மயிர்களுள்ளவைகளும
हिरण्यये	𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑍇	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	𑌰𑌥𑍇	தேரில்
युक्ताः	𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃	ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான
आसहस्रं शतं	𑌆 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌂 𑌶𑌤𑌂	ஆயிரத்து நூறு
हरयः	𑌹𑌰𑌯𑌃	குதிரைகள்
त्वा	𑌤𑍍𑌵𑌾	உன்னைச்
सोमपीतये	𑌸𑍋𑌮𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇	சோமரச மருந்துவதற்கு
आ वहन्तु	𑌆 𑌵𑌹𑌨𑍍𑌤𑍁	...க்கொண்டு வருவன வாருக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—3

இந்திரனே! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வியைக் குறித்து உன்னைக்கொண்டு வருவனவாகுக. யாண்டுங் குதிரைகளிரண்டே அங்ஙனமாயினும், அதன் ஐசுவரியங்களான ஏனைய குதிரைகளுமிருக்கின்றன. (ஆதலின் ஆயிரத்தின்மேற் கணக்கிடப்பட்டன) ஒரே சமயத்தில் அநேக குதிரைகளால் கொண்டுவரப்படுதல் எவ்வாறுமென்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான என்றது விரைவில் வருமாறு பொன்மயமாகிய இரதத்திற் பூட்டப்பட்டிருத்தலின் அநேக குதிரைகள் ஒரே சமயத்திலேயே செலுத்தல் பொருந்துமென்பது கருத்து. எவ்விதமான குதிரைகளெனின்? பிரமனுகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள். அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அவிகளோடு கூடியனவைகள். மற்றும், கழுத்திற்கு மேலுள்ள சடைமயிர்களை

யுடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது —சோமரச மருந்துவதற்கு என. எமது சோமரசத்தை யருந்துமாறு கொண்டு வருவனவாகுக என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
246. आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।
२ ३ २ ३ १ २३ २उ ३ २उ ३ १ २३ १ २
मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव ताँइहि ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-45-1.

ஆ மந்த்ரைரிந்த்ர ஹரிபிர்யாஹி மயூரரோமபி: ।
மா த்வா கேசிந் நியேமுரிந்ந பாசிநோऽதி தந்வேவ தாँஇஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, मन्द्रैः, मयूररोमभि, हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि, इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमुः, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
मन्द्रै.	மந்த்ரை:	களிப்பைத் தருபவைகளும்
मयूररोमभि	மயூரரோமபி:	மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களுள்ளனவுமான
हरिभिः	ஹரிபி:	குதிரைகளவாயிலாக.
धन्वेव	தந்வேவ	வழிப்போக்கர் உவர்ப்பூமியை விரைவிற் கடக்குமாறு
तान् अति	தாந் அதி	செல்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
इत्	இத்	இன்னும்
पाशिन. न	பாசிந: ந	வேடன் வலைபாற் பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னை
मा नियेमु.	மா நியேமு:	ஒருவரும் தடைபண்ணாதோராகுக,
एहि	ஏஹி	வருவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—4 விசுவாமித்திரர் உண்மையாகிய இந்திரனை யழைக்கின்றார் :—

இந்திரனே! களிப்பையுண்டாக்குகின்ற மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர்களையுடைய குதிரைகளவாயிலாக நீ வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாதொரு விதமான சனங்களும் நின்னை நியமிப்போராக ளாகாதொழிவாராக ளாக. பிரயாணத்திற் றடை செய்யாதோர்களாக என்பது கருத்து 'அதி லுவமை'—வலைக்கயிற்றைக் கையிற் கொண்ட வேடர்கள் பறவைகளைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்றென்ல. அதுபோல தடைப்படுத்தாதோராக ளாவார்களாக என்பது பொருள் ஆயினும், வழி நடப்போர்கள் உவர்ப் பூமியை விரைவிற் கடந்து செல்வதுபோல பிரயாணஞ் செய்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து விரைவில் வருவாயாக என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—வழியில் தடைப்படுத்துவரேல், அவர்களுடன் தனுவினாற் போராடுதி, ரண்டுக் குதிரைகள் என்றது வானவில் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

२ ३२ २र ३ १ २ ३ १ २
247. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।
२उ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्डितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-19

த்வமங்க ப்ரசம்ஸிஷோ தேவ: சவிஷ்ட மர்த்யம் ।
ந த்வதந்யோ மகவந்நஸ்தி மர்டிதேந்த்ர ப்ரவீமி தே வச: ॥

அந்வயம்

हे अङ्ग शविष्ठ!, इन्द्र!, देवः त्वं, मर्त्य, प्रशंसिषः, मघनन्!, इन्द्र!, त्वदन्यः, मर्डिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

अङ्ग शविष्ठ!	அங்க சவிஷ்ட!	ஆற்றலுடையார்களுட் சிறந்த
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
देव. त्वं	தேவ: த்வம்	பிரகாசிக்கின்ற நீ
मर्त्य	மர்த்யம்	தன்னைத் துதிக்கும், மரணத்தை யுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	ப்ரஶம்ஸிஷ:	இவன் என்னை மிக நன்கு துதித்தனன், என்பபோற்றுகின்றாய
मघवन्!	மகவந்!	தனமுடைய
इन्द्र!	இந்த்³ர!	இந்திரனே!
त्वदन्य	த்வத³ந்ய:	நின்னைத் தவிர்த்து வேறொருவரும்
मर्डिता	மர்டி³தா	நலஞ்செய்வோர்
नास्ति	நாஸ்தி	இலர். ஆதலின்
ते	தே	உன்னுடைய
वचः	வச:	துதியாகிய வாக்கை
ब्रवीमि	ப்³ரவீமி	யாண்டுஞ் சொல்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

மூலத்தில் ‘அங்க’ என்றது மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டை புணர்த்தி நின்றது. ஆற்றலுடையாரில் மேம்பட்ட இந்திர! பிரகாசவடிவமாகிய நீ நின்னைத் துதிக்கின்ற மரண தருமத்தையுடைய வொருவனே, இவனால் மிக நன்கு துதிக்கப்பட்டேன் என்பபோற்றுகின்றாய தனமுடைய இந்திரனே! நின்னையொழிய வேறியாருஞ் சுகப்படுத்துவோரிலர் இதனால் நின் பொருட்டுத் துதியாகிய வாக்கைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र३१ २
248. त्वमिन्द्र यशा अस्यृजीषी शवसस्पतिः ।
२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१२ ३ १ २
त्वं वृत्राणि हंस्यप्रती*न्येक इत्पुर्वनुत्तश्चर्षणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-90-5.

த்வமிந்த்³ர யஶா அஸ்ய்ருஜீஷீ ஶவஸஸ்பதி: ।
த்வம் வ்ருத்ராணி ஹம்ஸ்யப்ரதீந்யேக இத்³புர்வனுத்தஶ்சர்ஷணீ
[த்⁴ருதி: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, शवसस्पति., ऋजीषी, त्व, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि, अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हसि ॥

* एक इदनुत्ता चर्षणी धृता, என்பது இருக்கு

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே !
शवसस्पति	- - - - - - தி:	ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும
ऋजीषी	ருஜீஷீ	போற்றற்குரிய சோமரசத்தை ஏற்றுக்கொள்வோனுமாகிய
त्वं	த்வம்	நீ
यशा	யசா	கீர்த்தியுடையோனுக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (ஏனெனின்) ?
अप्रतीनि	அப்ரதீநி	பேராற்றலுடையோர்களும் எதிர்நிற்கமுடியாத
पुरु	புரூ	அநேக
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராக்கதர்களை
अनुत्तः	அநுத்த:	ஒருவராலும் தூண்டப்படாமலே
चर्षणीधृति·	சர்ஷணீத்ருதி:	வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனுகவே
हसि	ஹம்ஸி	நாசஞ்செய்கின்றனை (ஆதலின் எனக்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—6 நிருமேதா, புருமேதா ரிஷிகள்

இந்திரனே ! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்தெடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனு யிருக்கின்றாய் இவன் எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான் என்றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது.—பெரும் வலியுடையோர்களான அநேக இராக்கதர்களை, வேறெவராலுந் தூண்டப்படாமல் வேள்வித் தலைவனைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியின்றி யொருவனுகவே நாசஞ்செய்கின்றனை, ஆதலின் கீர்த்தி மிக்குடையோன் எனப்தாம். (௬)

குறிப்பு—ஒலவமுடையதும, தகிக்கத் தக்கதும், வீரனுற் றுங்கப்பட்டதுமாகிய வச்சிராயுதத்தால் சத்துருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றனை எனபது ஆங்கிலம

மந்திரம் 7

२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ २क २र ३ २

249. इन्द्रमिद्देवतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

इन्द्रꣳ समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-5.

ஐநத்ரமித்தேவதாதய ஐநத்ரம் ப்ரயத்யத்வரே ॥
ஐநத்ரம் ஸமீகே வநிநோ ஹவாமஹ ஐநத்ரம் தநஸ்ய ஸாதயே ॥

அந்வயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्र, समीके, वनिनः, इन्द्रं, धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

देवतातये	தேவதாதயே	வேளவியின பொருட்டும
इन्द्रमित्	இந்த்ரமித்	இநதிரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம
अध्वरे प्रयति	அத்வரே ப்ரயதி	வேளவி தொடஙகுமிடததும
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம
समीके	ஸமீகே	வேளவி முடிவிலும, அலலது போரிலும
वनिन:	வநிநஃ	ஆராதிககினற யாம
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம
धनस्य	தநஸ்ய	தனததின
सातये	ஸாதயே	இலாபததின பொருட்டும
इन्द्र	இந்த்ரம்	இநதிரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம (ஆதலின இநதிரன விரைவில வருவானாக எனபது கருதது.)

சாயண பாஷியம.

கண்டம—2 இருககு—7. மேததியாதிதி ரிஷி

வேளவியின பொருட்டுத தேவாகளுககுள இநதிரனையே அழைக்கின றோம வேளவி தொடஙகிய விடததும இநதிரனை யழைககினறோம. வேளவி இனிது முடிவு பெறறவிடததும ஆராதிககினற யாஙகள இநதிரனை யழைக கினறோம அலலது போரிலும இநதிரனையே அழைககினறோம தன லாபததின பொருட்டும இநதிரனையே அழைககினறோம இதனால விரை வில இநதிரன வருவானாக எனபதாம (7)

ஈணடுச சமீகம எனபது போா என நிருததம. 2-17-11-ல கூறி யுளளது.

குறிப்பு —ஈணடு, தேவாகளெனனும தோததிரஞ செயவோாகளால விரிககப படுதலின தேவதாதி எனபது வேளவியாம.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र

250. इमा उ त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

पावकवर्णाः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-3-3

இமா உ த்வா புருவஸோ கி³ரோ வர்த்³த⁴ந்து யா மம ॥
பாவகவர்ணா: ஶுசயோ விபஶ்சிதோऽபி⁴ஸ்தோமைரநூஷத ॥

அந்வயம்

हे पुरुवसो !, मम, इमाः, याः गिरः त्वा, वर्द्धन्तु, पावक वर्णाः, शुचयः, विपश्चितः, स्तोमैः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

हे पुरुवसो !	ஹே புருவஸோ !	மிகுந்த தனமுள்ள இந்திர !
मम	மம	என்னுடைய
इमा.	இமா:	இத்தகைய
याः गिरः	யா: கி³ர:	எந்த வாக்குகளுண்டோ, அவை
त्वा	த்வா	உன்னை
वर्द्धन्तु	வர்த்³த⁴ந்து	வளர்ப்பனவாகுக அவ்வாறே
पावकवर्णाः	பாவகவர்ணா:	தீயொத்த வொளியுடையார்களும்
शुचय.	ஶுசய:	சுத்தர்களுமான
विपश्चितः	விபஶ்சித:	அறிஞர்கள்
स्तोमै.	ஸ்தோமை:	தோத்திரங்களால்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—8 மேதாதிதி ரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சஸ்திர மென்னும் என்னுடைய இந்தத் துதி விசேடவாக்குகள் உன்னை வளர்க்குக அவ்வாறே, அழல் நிறமுடையார்களும், அதாவது அக்கினி போன்ற ஒளியுடையவர்களும், இதனாலேயே சுத்தர்களுமான வித்வான்களும், வேத கீதம் பாடுவோர்களுமான நீவிர் தோத்திரங்களால் போற்றுவீர்களாக. ஈண்டு அத் தோத்திரங்களாவன 'பகிஷ்பவமானுதிகள்' என்க. (8)

குறிப்பு.—வேள்விக்குப் புறம்பாய அசுவினி குமாரர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தச் செய்கின்ற பாடல்வடிவ துதியைப் பகிஷ்பவமானம் என்பர் வேள்வியாளர்.

மந்திரம் 9.

२ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३
251. उदु त्ये मधुमत्तमा गिरः स्तोमास ईरते ।
१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
सत्राजितो धनसा अक्षितोतयो वाजयन्तो रथा इव ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-15.

உது த்யே மதுமத்தமா கிர꞉ ஸ்தோமாஸ ஈரதே ।
ஸத்ராஜிதோ தநஸா அக்ஷிதோதயோ வாஜயந்தோ ரதா இவ ॥

அந்வயம்

सत्राजितः, धनसा, अक्षितोतयः, वाजयन्तः, त्ये, मधुमत्तमाः, गिरः, स्तोमासः, उदीरते, रथा इव ॥

பதவுரை.

सत्राजित	ஸத்ராஜித꞉	எக்காலுஞ் சத்துருக்களை வெல்கின்றவைகளும்
धनसा	தநஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
अक्षितोतय.	அக்ஷிதோதய꞉	கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும்
वाजयन्तः	வாஜயந்த꞉	அன்னத்தை விரும்புவைகளுமான
रथा इव	ரதா இவ	இரதங்களைப் போல
त्ये	த்யே	புகழ்பெற்ற
मधुमत्तमा.	மதுமத்தமா꞉	மிகுந்த தீஞ்சுவை வாய்ந்த
गिर	கிர꞉	மேம்பட்ட வாக்குகளும்
स्तोमासः	ஸ்தோமாஸ꞉	பஹிஷ்பவமானுதி ஸ்தோத்திரங்களும்
उदीरते	உதீரதே	வெளிக்கிளம்புகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—9 மேதாதியாதிதி ரிஷி.

புகழ்பெற்ற தீஞ்சுவை மலிந்த சஸ்திர மென்னும் வாக்கு விசேடங்களும் பஹிஷ்பவமான (வேள்விக்கு வெளியே செய்கின்ற துதி) முதலிய கீதப்பாட்டுகளும், இந்திர! உன்னைக் குறித்து எழுகின்றன. அதிலுவமை:—எப்போதுஞ் சத்துருக்களை வெற்றிகொள்வனவும், இதனாலேயே தனங்களை மிக ஏற்றுக்கொள்வனவுமென்றாயிற்று. மற்றும், கெடாத பாதுகாப்புடையவைகளும், அன்னத்தை விரும்புகின்றவைகளுமான இரதங்களை யெனல் இரதங்களைப்போல வெளிக்கிளம்புகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २३२उ ३ १ २र
252. यथा गौरो अपाकृतं तृष्यन्नेत्यवेरिणम् ।
१ २ ३२ उ ३ १ २३ १ २३२उ ३ १२
त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருக்கு 8-4-3.

யதா கௌரோ அபாக்ருதம் த்ருஷ்யந்நேத்யவேரிணம் ।
த்வே ந: ப்ரபித்வே தூயமாகஹி கண்வேஷு ஸு ஸசா பிப ॥

அந்வயம்

गौरः, तृष्यन्, अपा, कृतं, इरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !, नः, तूय, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	கௌரா:	செந்நிறமுடைய மான்கள்
तृष्यन्	த்ருஷ்யந்	தாகமுற்று
अपा	அபா	நீரால்
कृतं	க்ருதம்	நிறைந்துள்ள
इरिणं	இரிணம்	புல்லற்ற குளத்தைக் குறித்து
यथा	யதா	எவ்வாறு
अवैति	அவைதி	ஒருமுகப்பட்டுச் செல்லுகின்றனவோ, அவ்வாறே
आपित्वे	ஆபித்வே	சுற்றமாந் தன்மையை
प्रपित्वे	ப்ரபித்வே	அடைந்த விடத்து
(इन्द्र !)	(இந்த்ர !)	(இந்திரனே ! நீ)
नः	ந:	எங்களிடத்து
तूयं	தூயம்	விரைவில்
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக. வந்து
कण्वेषु	கண்வேஷு	கண்ணுவ ரிஷியைச் சேர்ந்த எங்களுக்குள்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடித் தேடிய சோமரசத்தை
सु पिब	ஸு பிப	இனிது அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. தேவாதிதி கண்ணுவ ரிஷி.

செந்நிறமுடைய மான், நீர்வேட்கை யடைந்து நீர்களானிறைந்த புல்லற்ற தடாகத்தை யடையுமாறு, அதாவது —ஒருமுகப்பட்டு விரைவிலடைவது போல் என்பதாம். சுற்றமாந் தன்மையை யடைந்தவிட்டது, இந்திரனே! நீ எங்களிடத்து விரைவில் வருவாயாக வந்து, கண்ணுவரின் புத்திரர்களான எங்களுக்குள் ஒன்றுகூடி விடாமுயற்சியாற் றேடிவைக்கப் பட்ட சோமரசத்தை இனிது அருந்துவாயாக (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
253. शग्ध्यू३षु शचीपत इन्द्र विश्वाभिरूतिभिः ।
२३ १ २र ३ १ २ ३२३ १ २ ३ १ २
भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருக்கு 8-61.5.

ஶக்த்யூஷு ஶசீபத இந்த்ர விஶ்வாபிரூதிபி: ।
பகம் நஹி த்வா யஶஸம் வஸுவிதமநு ஶூர சராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे शचीपते!, शूर, इन्द्र!, विश्वाभि', ऊतिभि., शग्धि, भगं न, यशसं, वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

शचीपते!	ஶசீபதே!	இந்திராணி கொழுந! நீ
शूर!	ஶூர!	சூரனே!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
विश्वाभि ऊतिभि	விஶ்வாபி: ஊதிபி:	எல்லாப் பாதுகாப்புகளுடனே
शग्धि	ஶக்தி	விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக
भगं न	பகம் ந	எமது பாக்கியத்திற் கொத்த
यशसं	யஶஸம்	கீர்த்தியுடையோனும்
वसुविदं	வஸுவிதம்	தனங் கொடுப்போனுமாகிய
त्वा	த்வா	நின்னையே
अनुचरामसि	அநுசராமஸி	(யாம்) ஆராதிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. பாக்க ரிஷி.

இந்திராணிக்கு இறை [illegible] இந்திர! நீ எல்லாவகைப் பாதுகாப்புக்களோடும் விரும்பியதைத் தருவாயாக. சூரனே! பாக்கியத்தைப் போன்ற கீர்த்தி யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுப்போனுமாகிய நின்னை யாம் ஆராதிக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २क २र ३ १२
254. या इन्द्र भुज आभरः स्वर्वाँ असुरेभ्यः ।
३ २ ३१२ ३ २ ३ २३१२
स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तबर्हिषः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-1

யா இந்த்ர புஜ ஆபர: ஸ்வர்வா஁ அஸுரேப்ய: ।
ஸ்தோதாரமிந்மகவந்நஸ்ய வர்த்தய யே ச த்வே வ்ருக்தபர்ஹிஷ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, स्वर्वान्, भुज, याः, असुरेभ्य, आभरः, मघवन्!, अस्य, स्तोतारमित्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तबर्हिषः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
स्वर्वान्	ஸ்வர்வாந்	சுவர்க்கத்திலுள்ளதும்
भुज.	புஜ:	போகித்தற்குரியதுமாகிய

या:	யா:	யாதொரு தனததை
असुरेभ्य	அஸுரேப்ய:	இராககதாகளிடததிலிருநது
आभर.	ஆபர:	கொணடு வநதனையோ, அது கொணடுவரபபடடதாதலின
मघवन्!	மகவந!	தனமுடைய இநதிரனே! நீ
अस्य	அஸ்ய	இத திரவியததைதத தானஞ செயதலால
स्तोतारमित्	ஸ்தோதாரமித்	தனனைத துதிபபோாகளையே
वर्द्धय	வர்த்தய	வளாபபாயாக
ये च	யே ச	மறறும வேடபோாகளான எவா கள
त्वे	த்வே	நினபொருடடுத
वृक्तबर्हिष'	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருபபையை விரிககினறவாக ளாகினறாாகளோ, (அவாகளையும வளாககுதி)

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—2 இரேபராகிய காசியப ரிஷி

இநதிரனைப பிராாததிககினறாா —இநதிரனே! சுகமுடையவனுகிய, அலலது, சுவாககததிலுளளவாகளையுடையவனுகிய, அலலது, பூத சமுதாயத்தை யுடையவனுகிய நீ அனுபவிககததககு எநதெநத தனஙகளுணடோ? அவைகளைப போாபுரிபவாகளான அசுராகளிடததிலிருநது கொணடுவநதனை. அதாவது,—அசுராகளைக கொனறு பறிததுககொணடு வநதவனுயிருககினறய. இதனாலேயே தனமுடைய இநதிரனே! நீ இவவணணம கொணடுவநத திரவியததைதத தானஞ செயதலால நினனைத தோததிரம பணணுவோாகளைப் விருததியுடையாாகளாயச செயவாயாக. அனறியும ஏனைய வேட போாகள நினபொருடடுத தருபபையை யாசனம விரிபபோாகளா யிருக கினறாாகள. அதலின அவாகளையுந தனததினுல நீ விருததி செயவாயாக எனபதாம். (2)

குறிப்பு—மூலததிலுளள 'சுவ' எனனுஞ் சொல அனைததும் எனபதன பரியாயச சொலலாக நினறது. எலலாப பூததொகுதிகளும ஆனமாவினிடததிலிருநது உணடானவைகளாமாதலின 'சுவ' எனபதறகு அனைததும எனவும பொருள சொளளபபடடது.

மந்திரம் 3.

२ ३२३ २३ १ २३क२र

255. प्र मित्राय प्रार्य्यम्णे सचथ्यमृतावसो ।

३ २ १२३ २३ १२ ३१ २र

वरूथ्ये३ वरुणे छन्द्यं वचः स्तोत्रꣳ राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-103-2.

ப்ர மித்ராய ப்ரார்யம்ணே ஸசத்யம்ருதாவஸோ ॥
வரூத்யே வருணே சந்த்யம் வச: ஸ்தோத்ரம் ராஜஸு காயத ॥

அந்வயம்.

ऋतावसो!, मित्राय, सचथ्यं, छन्द्यं, वचः, स्तोत्रं, अर्यम्णे, वरूथ्ये, वरुणे, राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो!	ஹே ருதாவஸோ!	வேள்வியாகிய தனமுடையோய! நீ
सचथ्यं	ஸசத்யம்	தொண்டு செய்தற்குரிய
छन्द्यं	சந்த்யம்	வேள்வியிலுண்டாகும்
वच.	வச:	வாக்காகிய
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரம்	தோத்திரத்தை,
मित्राय	மித்ராய	மித்திர தேவதையின் பொருட்டும்
अर्यम्णे	அர்யம்ணே	அரியமா தேவதையின் பொருட்டும்
वरूथ्ये	வரூத்யே	வேள்விச் சாலையிலுள்ள
वरुणे	வருணே	வருணனின் பொருட்டும்
राजसु	ராஜஸு	இம் மூவரும் விளங்குமிடத்தில்
प्रगायत	ப்ரகாயத	நன்கு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—3. சமதக்கினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனமெனக் கொண்டோய! நீ சேவிக்கத் தக்கதும், வேள்வி மனையிலுண்டாவதுமாகிய, அல்லது, கருத்திற்கிசைந்ததாகிய தோத்திரத்தை மித்திர தேவதையின் பொருட்டு இனிது படிப்பாயாக (அங்ஙனமே) அரியமா தேவதையின் பொருட்டும், வேள்வி வீட்டின்பாலுள்ள

வருணனை பொருட்டும் படிப்பாயாக அதாவது விளங்குகின்ற மித்திர தேவதை முதலிய மூவரையும் துதிப்பாயாக என்பது திரண்ட பொருள். (3)

ரண்டு மூலத்திலுள்ள காயத, என்னும் பன்மைச் சொல் போற்றுதற் பொருட்டாம்

குறிப்பு.—வேள்வியாற் றனங்கொடுப்போய்! என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३१२ ३ २ ३ १२ ३१२
256. अभि त्वा पूर्वपीतय इन्द्र स्तोमेभिरायवः ।
३ १२ ३ २३ १२ ३ १ २ ३ २
समीचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

𑌅𑌭𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍀𑌤𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑍇𑌭𑌿𑌰𑌾𑌯𑌵𑌃 ।
𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌾𑌸 𑌋𑌭𑌵𑌃 𑌸𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍍 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾 𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, आयवः, पूर्वपीतये, स्तोमेभिः, त्वा, अभि, समीचीनासः, ऋभवः, समस्वरन्, रुद्राः, पूर्व्य, गृणन्त ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே!
आयव	𑌆𑌯𑌵𑌃	துதிப்போர்கள்,
पूर्वपीतये	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇	முன்னர், சோமரசம் அருந்துவதற்குத்
स्तोमेभि	𑌸𑍍𑌤𑍋𑌮𑍇𑌭𑌿𑌃	துதிகளால்
त्वा अभि	𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌅𑌭𑌿	நின்னைத் துதிக்கின்றார்கள்
ऋभव	𑌋𑌭𑌵𑌃	ருபு, முதலியோர்கள்
समीचीनासः	𑌸𑌮𑍀𑌚𑍀𑌨𑌾𑌸𑌃	ஒன்று கூடியவர்களாய்
समस्वरन्	𑌸𑌮𑌸𑍍𑌵𑌰𑌨𑍍	நின்னையே இனிது போற்றினார்கள்
रुद्रा.	𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃	உருத்திரனுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்க(ளும்)
पूर्व्यं	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌂	பழையோனாகிய உன்னையே
गृणन्त	𑌗𑍃𑌣𑌨𑍍𑌤	துதித்தார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—4 மேதாதிதி ரிஷி

இந்திரனே! தோத்திரம் பண்ணுவோர்கள் தோத்திரங்களால் நின்னையே ஏத்துகின்றார்கள் எதன்பொருட்டெனின்? எல்லாத் தேவர்கட்கு முன்னரே நீ சோமரச மருந்துதற்பொருட்டு (மற்றும்) சவன காலத்தில் அகப்பை விசேடங்களால் சோமரசமும் இந்திரனையே அழைக்கின்றது அவ்வாறே ஒன்றாய்க் கூடின ருபுக்கள், அதாவது ருபு, விபு, ஆச என்னும் இம்மூவர்களும் நின்னையே மிக்க இனிமையோடு துதித்தார்கள் உருத்திரனுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்கள், பழையோனாகிய வுன்னைத் துதித்தார்கள் அதாவது —விருத்திராசுரனைக் கொல்லுங்கால், பகவ! நன்கு கொல்லுதி, வெல்லுதி, வீரனாகுதி என்னுந் துதியாகிய இவ் வாக்கால் நின்னையே துதித்தனர் என்பது பொருள் (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
257. प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।
३१ २ ३ २ ३ १२ ३१२ ३१२
वृत्रꣳ हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वणा ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-89-3

ப்ர வ இந்த்ராய ப்ருஹதே மருதோ ப்ரஹ்மார்சத ।
வ்ருத்ரம் ஹநதி வ்ருத்ரஹா ஶதக்ரதுர்வஜ்ரேண ஶதபர்வணா ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वणा, वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பதவுரை.

हे मरुत !	ஹே மருதः!	துதிப்போர்கள்!
बृहते	ப்ருஹதே	மகானாகிய
व. इन्द्राय	வः இந்த்ராய	உங்களுடைய இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தைச்
प्रार्चत	ப்ரார்சத	இனிது சொல்வீர்களாக. அக்கால

वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தைத் தொலைக்கின்றவனும்
शतक्रतुः	ஶதக்ரது:	நூற்றுக் கணக்கான வேள்வி செய்தவனுமாகிய இந்திரன்
शतपर्वणा	ஶதவர்வணா	நூறு வகையாய்ச்செல்கின்ற
वज्रेण	வஜ்ரேண	வச்சிராயுதத்தால், விருத்திராசுரனை, அல்லது
वृत्रं	வ்ருத்ரம்	பாவத்தை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—5. நிருமேத புருமேதாகள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! தோத்திரப்பண்ணல் தோத்திரம் பண்ணு[illegible] தன்மையால் உங்களுடைய சமபத்தியானவனும், மகானுமாகிய இந்திரன் பொருட்டுச் சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக. அதினின்று, மேகத்தை அல்லது, பாவத்தை நாசஞ் செய்பவனுட, நூறு வகையான கருமட, அல்லது அறிவை யுடையவனுமாகிய இந்திரன், உங்களா[illegible] துதிக்கப்பட்டோனாயிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை யுடைய வச்சிரம் எனனுட பெபருள்ள ஆயுதத்தால் மழையின் இடையூறை, அல்லது விருத்திரன் என்னும அசுரனைக் கொல்லுகின்றான் என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

२१ २र ३ १२ ३१ २
258. बृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।
२ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २३ १ २
येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருக்கு 8-89-1.

ப்ருஹதிந்த்ராய காயத மருதோ வ்ருத்ரஹந்தமம் ।
யேந ஜ்யோதிரஜநயந்ந்ருதாவ்ருதோ தேவம் தேவாய ஜாக்ருவி ॥

அந்வயம்

हे मरुत !, वृत्रहन्तमं, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृध:, देवाय, देवं, जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ மருதஃ!	இனசொற் கூறுந துதியாளர்களே! நீவிர
बृहहन्तमं	வ்ருத்ரஹந்தமம்	பாவமுழுவதையுமபோககுகின்ற
बृहत्	ப்ருஹத்	பிருகத எனனும் பாடலை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன பொருட்டுப
गायत	காயத	பாடுவீர்களாக
ऋतावृधः	ருதாவ்ருதஃ	சததியததை வளாககின்ற தேவதைகளா, அலலது, இருடிகளா,
देवाय	தேவாய	பிரகாசமுளள இநதிரனுககு
देवं	தேவம்	திவயமாகியதும
जागृवि	ஜாக்ருவி	யாவரையும விழிததிருககச செய்வதுமாகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சோதியை
येन	யேந	எநதச் சாமவேதப பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	உணடாககினாகளோ, அப பாடலைப பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருககு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருததுககளே! அதாவது —துதிபபோர்களே! நீவிர பாவ முழுவதையுந தொலைககும 'பிருகதசாமம' எனனுங கீதபபாடடை எமது வேளவிபிற பாடுவீர்களாக சததியததை, அலலது வேளவியை வளாபபோரான விசுவ தேவாகளா, அலலது அஙகிரசரெனனும இருடிகளா, பிரகாசமுடைய இநதிரன பொருடடு, திவயத தனமையுடையதும, எலலாரையும விழிககச செயயுஞ சீலமுடையதுமாகிய சோதியை, எநதச சாமவேதப பாட்டால் இநதிரன பொருடடு உணடாககினாகளோ, அச சாமவேத பாடலைப பாடுவீர்களாக என முடிததுககொளக. (6)

குறிப்பு—நமது பகைவரைக கொலலுதலிற சிறநதவனும், கருமததை நிறுவியவனும, பிரகாசததை புணடுபணணியவனுமாகிய இநதிரனைத துதிபபீர்களாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ३२ ३ १ २
259. इन्द्र क्रतुं न आभर पिता पुत्रेभ्यो यथा ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२
शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-33-26.

இந்த்ர க்ரதும் ந ஆபர பிதா புத்ரேப்யோ யதா ।
ஶிக்ஷாணோ அஸ்மிந் புருஹூத யாமநி ஜீவா ஜ்யோதி ரஶீமஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नः, क्रतुं, आभर, यथा, पिता, पुत्रेभ्यः, नः, शिक्ष, पुरुहूत!, यामनि, जीवाः, ज्योतिः, अशीमहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
क्रतुं	க்ரதும்	கருமத்தை, அல்லது, ஞானத்தைக்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக. மற்றும்
यथा	யதா	எவ்வாறு
पिता	பிதா	பிதாவானவன்
पुत्रेभ्य.	புத்ரேப்யஃ	புத்திரர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றானோ, அதுபோல
नः	நஃ	எங்கட்கு
शिक्ष	ஶிக்ஷ	அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக
पुरुहूत!	புருஹூத!	இந்திர!
यामनि	யாமநி	வேள்வியில்
जीवाः	ஜீவாஃ	ஜீவர்களான யாங்கள்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	சூரியனை
अशीमहि	அஶீமஹி	நாடோறு மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமத்தையேனும், உண்மையுணர்வையே னுந் தருவாயாக. மற்றும், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தனத்தைத் தருவாயாக. பலரோரால் அழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவாக ளான யாங்கள் வேள்வியில் சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும் அடைவோமாக. அல்லது, பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனென்னும் பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும், அல்லது தன்னையுணரும் உணர்வையேனும் எங்கட் குத் தருவாயாக என்பது பொருள். அதிலுவமை—பிதா புத்திரர்கட்கு வித்தையையேனும், அல்லது தனத்தையேனுங் கொடுக்குமாறெனல் பலரால் அழைக்கப்படுவோய்! இந்திர! யாவர்களாலு மடையத்தக்க இந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சீவாகளான யாங்கள் பரவொளியாயச் சேர்வோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
260. मा न इन्द्र परावृणग्भवा नः *सधमाद्ये ।
१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १२
त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र परावृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

𑌮𑌾 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌣𑌗𑍍𑌭𑌵𑌾 𑌨𑌃 𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨 𑌊𑌤𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨 𑌆𑌪𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌾 𑌨 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नः, मा परावृणक्, नः, सधमाद्ये, भव, इन्द्र!, नः, त्वमित्, ऊती, त्वं, नः, आप्यं, इन्द्र!, नः, मा परावृणक् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	𑌹𑍇 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰!	இந்திரனே! நீ
नः	𑌨𑌃	அவிகொடுக்கின்ற எங்களை
मा परावृणक्	𑌮𑌾 𑌪𑌰𑌾𑌵𑍃𑌣𑌕𑍍	விட்டுவிடாதே
नः	𑌨𑌃	எங்களுடைய
सधमाद्ये	𑌸𑌧𑌮𑌾𑌦𑍍𑌯𑍇	களிப்புக்குக்காரணமாகிய வேள்வியில (சோமரசமருந்துவதற்குத)
भव	𑌭𑌵	தோன்றுவாயாக.

* सधमाद्यः, என்பது இருக்கு.

इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नः	ந꞉	எங்களை
त्वमित्	த்வமித்	நீயே
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக.
त्व	த்வம்	நீ
नः	ந꞉	எங்கட்கு
आप्यं	ஆப்யம்	சுற்றத்தோனாகின்றாய்.
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
न.	ந꞉	எங்களைத்
मा परावृणक्	மா பராவ்ருணக்	தள்ளி விடாதே

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. ரேபரிஷி

இந்திர ! நீ அவி கொடுக்கின்ற எங்களை விட்டு விடாதே (மேலும்) இப்பொருளே கூறப்படுகின்றது, நீ எங்களுடைய களிப்புச்சுக் காரணமாகிய வேள்வியில் சோமரச மருந்துவதற்கு வெளிப்படுவாயாக அன்றியும் இந்திரனே ! எங்களை நீயே பாதுகாப்பில் நிலை நிறுத்துவாயாக. அல்லது நீயே உண்மையில் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகுவாய் அங்ஙனமே நீயே எங்கட்குச் சுற்றத்தானாகின்றாய், இதனால் எங்களைத் தள்ளிவிடாதே என்பது திரண்ட பொருள் (8)

மந்திரம் 9.

३१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२
261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्तबर्हिषः ।
३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
पवित्रस्य प्रस्रवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3 [2]-1.

வயம் க த்வா ஸுதாவந்த ஆபோ ந வ்ருக்தபர்ஹிஷ꞉ ।
பவித்ரஸ்ய ப்ரஸ்ரவணேஷு வ்ருத்ரஹந் பரி ஸ்தோதார
[ஆஸதே ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन् !, त्वा, वयं, घ, सुतावन्तः, आपः न, पवित्रस्य, प्रस्रवणेषु, वृक्तबर्हिषः स्तोतारः, परि आसते ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹெ வ்ருத்ரஹந்!	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரனே!
त्वा	த்வா	நின்னைக் குறித்து
वयं	வயம்	நாங்கள்
घ	வ	உண்மையில்
सुतावन्त	ஸுதாவந்த:	சோமரசந் தேடினவர்களாய்
आप. न	ஆப: ந	நீரைப்போல் அடைகின்றோம்
पवित्रस्य	பவித்ரஸ்ய	நிருமலமாகிய சோமத்தைப் பிழிந்து
प्रस्रवणेषु	ப்ரஸ்ரவணேஷு	இரச மெடுக்குமிடத்து
वृक्तबर्हिष	வ்ருக்தபர்ஹிஷ:	தருப்பாசனம் விரிக்கின்ற
स्तोतार,	ஸ்தோதார:	துதிப்போர்களும்
परि आसते	பரி ஆஸதெ	நின்னையே வழிபடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருத்திரனைக் கொன்றோய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்து நாங்கள் உண்மையில் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்தோம் (மற்றும்) நீரைப் போலடைகின்றோம். பவித்திரமாகிய சோமரச மெடுக்குமிடத்துத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிப்போர்களும் நின்னையே உபாசிக்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।
२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
यद्वा पञ्चक्षितीनां द्युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंस्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

யதிந்த்ர நாஹுஷீஷ்வா ஓஜோ ந்ருண்ணம் ச க்ருஷ்டிஷு ।
யத்வா பஞ்சக்ஷிதீநாம் த்யும்நமாபர ஸத்ரா விஶ்வாநி பௌம்ஸ்யா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, नाहुषीषु, कृष्टिषु, ओजः, च, नृम्णं, यद्वा, पञ्च, क्षितीनां, द्युम्नं, आभर, सत्रा, विश्वानि, पौंस्या ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மக்களான
कृष्टिषु	க்ருஷ்டிஷு	பிரசைகளுக்குள் இருக்கின்ற
ओजः	ஓஜ:	ஆற்றலையும்
नृम्णं च	ந்ரும்ணம் ச	தனத்தையும்
यद्वा	யத்வா	அல்லது
पञ्च क्षितीनां	பஞ்ச க்ஷிதீநாம்	வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின்
द्युम्न	த்யும்நம்	விளங்குகின்ற அன்னங்களைத் தையும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக அவ்வாறே
सत्रा	ஸத்ரா	பெரிதான
विश्वानि	விச்வாநி	எல்லா
पौंस्या	பௌம்ஸ்யா	ஆற்றல்களையும் கொடுப்பாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3 இருக்கு—10 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! மனிதர்களிடத்து எவ்வளவு ஆற்றலும், தனங்களும் உள்ளனவோ, அவைகளையும், அல்லது வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின் அன்ன மனைத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அவ்வாறே பேராற்றல்களையும் எங்கட்குத் தருவாயாக (10)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள ஆகாரம் சேர்க்கைப் பொருளில் நின்றது.

குறிப்பு —'நகுஷ' என்பது மனிதரின் பெயர், என நிருத்தம் 2 9 ல் கூறியுள்ளது.

மூன்றாவது கண்டம்.

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ २१ १ २र ३ १२ ३ २
263. सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*र्नोऽविता ।
२ ३क२र ३ २ २ ३२ ३ १ २ ३१ २ ३१
वृषाह्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருக்கு ८-33-01.

ஸத்யமித்தா வ்ருஷேதஸி வ்ருஷஜூதிர்நோऽவிதா ।
வ்ருஷாஹ்யுக்ர ச்ருண்விஷே பராவதி வ்ருஷோ அர்வாவதி
[ச்ருத: ॥

அந்வயம்.

हे उग्र !, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूति., नः, अविता, वृषाहि, शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र !	ஹே உக்ர !	வேகமுள்ள இந்திர !
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உண்மையாக
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இத் அஸி	விருப்பத்தை மழையெனப் பெய்வோனாக யிருக்கின்றாய்
वृषजूतिः	வ்ருஷ ஜூதி:	சோமரசந் தெளிப்போர்களால் அழைக்கப்பட்டோனாகி
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனாகின்றாய்.

---

* नोऽवृत', என்பது இருக்கு.

वृषाहि	வ்ருஷாஹி	வர தானங் கொடுப்போனென்று
श्रृण्विषे	ஶ்ருண்விஷே	நீ கேட்கப்படுகின்றாய். (சொல்லப்படுகின்றாய்.)
परावति	பராவதி	தூரத்திலிருந்தும் நீ
वृषेव	வ்ருஷேவ	வேண்டியவைகளை வருஷிக்கின்றவனாகவே இருக்கின்றாய்.
अर्वावति	அர்வாவதி	அருகிலிருந்து
वृष	வ்ருஷ:	மனோவேட்கையை நிறைவேற்றச் செய்வோனென்றும்
श्रुत.	ஶ்ருத:	கேட்கப்பட்டிருக்கின்றாய். (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றாய்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

வேகமுள்ள இந்திரனே! நீ உண்மையாய் இன்னணம் விரும்பியதை மழையெனப் பொழிவோனாகவே யிருக்கின்றாய். சோமரசத்தைத் தெளிப்போர்களாலும், பிழிந்தெடுப்போர்களாலும் அழைக்கப்பட்டோனாய், எங்களைப் பாதுகாப்போனாயிருக்கின்றாய். வரதானங்களைப் பொழிகின்றவனெனச் சொல்லப்படுகின்றாய். நீ தூரத்திலிருப்பவனாயினும் வேண்டியவைகளைப் பொழிகின்றவனாகவே இருக்கின்றாய் அருகிலிருந்து விரும்பியவைகளைப் பொழிகின்றோனெனவே கேட்கப்படுகின்றாய். அதாவது சொல்லப்படுகின்றாய் என்பது பொருள். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २
264. यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।
१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अतस्त्वा गीर्भिर्द्युगदिन्द्र केशिभिः सुतावाꣳ आविवासति ॥ २ ॥
இருக்கு 8-97-4.

யச்சக்ராஸி பராவதி யதர்வாவதி வ்ருத்ரஹந் ।
அதஸ்த்வா கீர்பிர்த்யுகதிந்த்ர கேஶிபி: ஸுதாவாம் ஆவிவாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे शक्र !, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र !, द्युगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र!	ஹே ஶக்ர!	இந்திரனே! நீ
परावति	பராவதி	தூரமாகிய வானுலகில்
यत् असि	யத் அஸி	இருப்பையேல் (அதினின்றும்) மற்றும்
वृत्रहन्!	வ்ருத்ரஹந்!	இந்திர!
यत् अर्वावति	யத் அர்வாவதி	அதினின்றும் அருகிலுள்ள அந்தரிக்ஷத்திலிருப்பையேல் (அதினின்றும்)
अतः	அத꞉	அல்லது, இம் மண்ணுலகினின்றும் [illegible]னும்
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திர!
द्युगत्	த்யுகத்	சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கின்ற
केशिभिः	கேஶிபி꞉	குதிரைகளைப் போன்றுள்ள
गीर्भि	கீர்பி꞉	தோத்திரங்களால்
सुतवान्	ஸுதவாந்	சோமந் தேடப்பட்ட வேள்வித்தலைவன்
त्वा	த்வா	உன்னையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேள்விக்கு அழைக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. ரேபரிஷி.

சத்துருவைக் கொல்லும் ஆற்றலுடைய இந்திர! (நின்னை) தூரமாகிய சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கும்போதேனும், விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திர! அல்லது, அதினின்றுங் கீழேயுள்ள (அதை நோக்க அருகிலுள்ள) வானிலிருக்கும்போதேனும், அல்லது, இந்தப் பூவுலகிலிருக்கும்போதேனும், யாண்டுஞ் செல்லுகின்ற கேசங்களையுடைய அசுவம் போன்று இருக்கப்பட்ட தோத்திரங்களால் இந்திர! சோமரசம் பிழிந்த வேள்வித்தலைவன் தனது வேள்வியைக் குறித்து அவ்வுலகங்களினின்று (வருமாறு) அழைக்கின்றான். அல்லது உன்னை இத்தோத்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றான் என்பதாம். (2)

குறிப்பு —நீண்ட மயிர்களுள்ள குதிரைகளையுடைய இந்திரன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३१ २र३ १२ ३ २ ३ १ २र

265. अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

அபி வோ வீரமந்தஸோ மதேஷு காய கிரா மஹா விசேதஸம் ।
இந்த்ரம் நாம ஶ்ருத்யம் ஶாகிநம் வசோ யதா ॥

அந்வயம.

(हे उद्गात्रादय !,) वः, (हे यजमाना !) वः, अन्धसः, मदेषु, वीरं, नाम, विचेतस, श्रुत्य, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वचः, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादय !	ஹே உத்காத்ராதய: !	சாமமறை பாடுவோர் முதலி யோர்களே ! அல்லது
(हे यजमानाः !)	(ஹே யஜமாநா: !)	எசமானர்களே !
व.	வ:	உங்களுடைய நலத்தின்பொருட்டு
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமத்தைத்
मदेषु	மதேஷு	தேடும் பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	சத்துருவைப் பயமுறுத்துவோ னும்
नाम	நாம	சத்துருவைப் பணியச்செய்வோ னும்
विचेतसं	விசேதஸம்	சிறந்த உணர்வுடையவனும்
श्रुत्यं	ஶ்ருத்யம்	யாண்டும் துதித்தற்குரியோனும்,
शाकिनं	ஶாகிநம்	ஆற்றலுடையோனு மாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை,
महा	மஹா	பெரிதாகிய
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वचः	வச:	உங்களுடைய வாக்கு
यथा	யதா	எவ்வாறு எழுகின்றதோ அவ வாறே
अभिगाय	அபிகாய	இனிது பாடுவீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இம்மந்திரத்தைப் பிபீலிகா மத்தியா பிருகதி என்பார் [illegible] ஓதுவார். முதல் ஈற்றிலுள்ள பாதங்கள் பதின்மூன்றெழுத்துகள் இடையில் எட்டெழுத்துகள் கொண்டது என்பர் திரிபதிகள்

சாமமறையோதுவோர் முதலியோர்களே! நீவிர், அல்லது வேள்விக் தலைவர்களே! நீவிர், உங்கண்மலத்தின் பொருட்டுச் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கும் காலங்களில், சத்துருவைப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருவைப் பணியச் செய்பவனும், மெய்யுணர்வுடையோனும், யாண்டும் கேட்கத் தக்கோனும், அல்லது துதிக்கத் தக்கோனும், வலிவுடையானுமாகிய இந்திரனை மகத்தாகிய தோத்திரத்தால் உங்களுடைய [illegible]ாக்கு எவ்வாறெழுகின்றதோ, அவ்வாறே அதாவது —காயத்திரிப் பாடலாலேனும், அல்லது திருஷ்டுப், பாடலாலேனும் தோத்திரஞ் செய்வீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३

266. इन्द्र त्रिधातु शरणं त्रिवरूथं स्वस्तये ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

छर्दिर्यच्छ मघवद्भ्यश्च मह्यञ्च यावया दिद्युमेभ्यः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-90.

இந்த்3ர த்ரிதா4து ஶரணம் த்ரிவரூத2ம் ஸ்வஸ்தயே ।
ச2ர்தி3ர்யச்ச2 மக4வத்3ப்4யஶ்ச மஹ்யஞ்ச யாவயா தி3த்3யுமேப்4ய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्रिधातु, त्रिवरूथं, स्वस्तये, छर्दिः, शरणं, मघवद्भ्यः, मह्यञ्च, एभ्यः, दिद्यु, यावया ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்3ர !	இந்திரனே !
त्रिधातु	த்ரிதா4து	மூவகை நிமித்தங்களாலாய
त्रिवरूथं	த்ரிவரூத2ம்	குளிர், வெயில், மழைகளெனும் மூன்றையும் (குறித்து)
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கலத்தின் பொருட்டு
छर्दिः	ச2ர்தி3:	மேல் மூடப்பட்டுள்ள
शरणं	ஶரணம்	வீட்டை (இல்லத்தை)

मघवद्भ्यः	மகவத்ப்ய:	அவியென்னும் தனமுடைய வேள்வித் தலைவர்களுக்கும்
मह्यञ्च	மஹ்யஞ்ச	எனக்கும்
यच्छ	யச்ச	கொடுப்பாயாக
दिद्युं	தித்யும்	சத்துரு விடுத்த ஒளியுள்ள ஆயுதத்தை
एभ्यः	ஏப்ய:	இவர்கட்கருகில் வரவொட்டாது
यावया	யாவயா	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4 சம்யு ரிஷி.

இந்திரனே! மூன்று காரணங்களாலுண்டாகிய, குளிர், வெயில், மழைகளை நீக்கத் தக்கதும் கெடாதிருப்பதன் பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருப்பதுமாகிய வீட்டை, அவிகள் (தேவுணவுகள்) என்பதையே தனமாகக் கொண்ட வேள்வித் தலைவர்களான வர்கட்கும், பரத்துவாச குலத்தலைவர்களான எங்கட்குங் கொடுப்பாயாக. இன்னும் சத்துருக்களால் விடப்பட்ட ஒளிமலிந்த ஆயுதங்களை இவர்களிடத்தில் வராமல் விலக்குவாயாக. (4)

குறிப்பு—*மூன்று தேவர்கள் செய்ததும், மூன்று அக்கினிகளையுடையதுமாகிய வீட்டைத் தருவாயாக. இடியால் வீட்டை நாசப்படுத்தாமலிருப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.*

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २र
267. श्रायन्त इव सूर्य्यं विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र
वसूनि *जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न †दीधिमः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-99-3

ச்ராயந்த இவ ஸூர்யம் விச்வேதிந்த்ரஸ்ய பக்ஷத ।
வஸூநி ஜாதோ ஜநிமாந்யோஜஸா ப்ரதி பாகம் ந தீதிம: ॥

அந்வயம்.

हे अस्मदीया जनाः !, श्रायन्तः, इव सूर्य्यं, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि, जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भाग न, प्रतिदीधिमः ॥

---

* जाते जनिमान, † दीधिम, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

(हे अस्मदीया जनाः!) (ஹே அஸ்மதீயா ஜநா:!) எமது சனங்களே! நீவிர்

श्रायन्त इव सूर्यं	ஶ்ராயந்த இவ ஸூர்யம்	சூரியனைப் பற்றிய கிரணங்கள், சூரியனை அடைந்திருப்பன போன்று
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
विश्वेत्	விஶ்வேத்	எல்லாத் தனங்களையும்
भक्षत	பக்ஷத	அடைந்துகொள்வீர்களாக (அவ்விந்திரன்)
वसूनि	வஸூநி	எந்தத் தனங்களை
जाते	ஜாதே	உண்டானவரிடத்தும்
जनिमानि	ஜநிமாநி	உண்டாகுவோர்களிடத்தும்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
करोति	கரோதி	பரவசஞ்செய்கின்றனனோ, (அதில்)
भागं न	பாகம் ந	தந்தையின் தனத்தில் பாகம் வருமாறு வருந் தனத்தை
प्रतिदीधिम	ப்ரதிதீதிம:	(யாம்) ஏற்றுக்கொள்வோமாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களே! நீவிர் இரவியைப் பற்றின கிரணங்கள் இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் அடைவீர்களாக. அவ்விந்திரன் எந்தத் தனங்களை, உண்டாகுவோரிடத்தும், உண்டானவர்களிடத்தும் வலியாற் பரவசஞ் செய்கின்றனனோ, அதினின்றும் தந்தையின் தனத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளுமாறு பாகம் பண்ணிய தனங்களை யாம் அடைந்துகொள்வோம். அல்லது, இரவியைத் தழுவின கிரணங்கள் இரவியையே யடைகின்றன போன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் பாகம் பிரிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை யுள்ளவர்களான மருத்துக்கள் இந்திரனையே யடைகின்றார்கள். ஏனெனில் இந்திரனை அடைகின்றார்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. மருத்துக்கள் தண்ணீராகிய தனத்தை, தோன்றினவர்களும் தோன்றுபவர்களுமான மனிதர்கட்கு ஆற்றலால் பிரித்துக்கொடுக்கின்றார்கள். அதில் எங்கட்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவில்லையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதாம். இவ்வாறே நிருத்தத்தில் 6, 8-ல் யாஸ்க முனிவரும் பொருள் கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு—சூரியன் ஜலமாகிய சம்பத்தைக் கொடுத்தலால் பிதுர்க்களுக்கு அவி கொடுத்தல் போன்று இந்திரனுக்கும் கொடுக்கின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 6.

२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २
268. न सीमदेव *आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।
१२ ३ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
एतग्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக் 8-70-7

ந ஸீமதேவ ஆப ததிஷம் தீர்காயோ மர்த்ய: ।
ஏதக்வா சித்ய ஏதசோ யுயோஜத இந்த்ரோ ஹரீ யுயோஜதே॥

அந்வயம்

हे दीर्घायो !, अदेव॰, मर्त्य॰, सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतग्वाचित्, यः, एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो !	ஹே தீர்காயோ !	நீண்ட ஆயுளையுடைய இந்திர !
अदेव.	அதேவ:	தேவ சம்பந்தமற்ற
मर्त्य	மர்த்ய:	மரணத் தன்மையுடைய மனிதன்
सीं तत् इषं	ஸீம் தத் இஷம்	புகழுற்ற எல்லா அன்னத்தை(யும்)
न आप	ந ஆப	அடையமாட்டான்
य.	ய:	(எவனென்னின்?) எவன்
एतग्वाचित्	ஏதக்வாசித்	பலவகை நிறங்களையுடைய
एतश	ஏதச:	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யுயோஜதே	இரதத்திற் பூட்டுகின்றானோ, அவன் எதனாலெனின்?
य	ய:	யாதொரு
इन्द्रः	இந்த்ர:	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்தக்) குதிரைகளை
युयोजते	யுயோஜதே	புகழுகின்றிலனோ, (அவைகளைப் பூட்டுகின்றான் ஆதலின் எனக).

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6 புருஹந்மா ரிஷி.

நித்தியனாகிய இந்திர! இந்திரனென்னும் நினது தேவத்தன்மையைச் சம்பந்தமற்ற, அதாவது மரண தருமத்தை யடைந்த மனிதன் புகழுற்ற அன்னங்களனைத்தையும் அடையான். எம்மனிதன் எனின்! பல நிறங்களமைந்த இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேள்விக்குப் போதவற்கு இரதத்திற் பூட்டுகின்றவனை, எதனாலெதின? இந்திரனுக்குப் பிரியமிலாத குதிரைகளைப் பூட்டுவேனாதலின் எனக (6)

* आप तदिषं, य एतशा, हरी इन्द्रो युयोजते, என்பது [illegible]

மந்திரம் 7.

२ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
269. आनो विश्वासु *हव्यमिन्द्रं समत्सु †भूषत ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उप ब्रह्माणि सवनानि ‡वृत्रहन् परमज्या §ऋचीषम ॥ ७ ॥

இருக்கு 0-90-1.

ஆநோ விஶ்வாஸு ஹவ்யமிந்த்ரம் ஸமத்ஸு பூஷத ।
உப ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ரஹந் பரமஜ்யா ருசீஷம ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः!, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्र, नः, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्, परमज्याः!, ऋचीषम!, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை

हे स्तोतार !	ஹே ஸ்தோதார: !	துதிப்போர்காள் ! நீவிர்
विश्वासु	விஶ்வாஸு	எல்லா (அசுரர்களுடைய)
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
हव्य	ஹவ்யம்	அழைக்கப்படும்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
नः	ந:	எமது வேள்வியில்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோத்திரங்களை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வீர்களாக. அல்லது, ஏவுவீர்களாக.
हे वृत्रहन् !	ஹே வ்ருத்ரஹந் !	பாவத்தைப் போக்குவோய் !
परमज्याः !	பரமஜ்யா: !	சத்துருவைக் கொல்ல, வில்லில் நாணேற்றிக் கொண்டிருப்போய் !
ऋचीषम !	ருசீஷம !	தோத்திரத்தாலொருமுகப்படுத்தற்குரியோய் ! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	காலை முதல் மூன்று போதிலுஞ் செய்யுங் கருமத்தொகுதிகளை
उपभूषत	உபபூஷத	அழகுறச் செய்வாயாக.

* हव्य इन्द्र, † भूषतु, ‡ वृत्रहा, § ऋचीषमः, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. ~ ~ ~ 7. திருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

ஸ்தோத்திரம் செய்பவர்களே! நீவிர், அசுரர்களின் எல்லாப் போகங்களையும் கெடுப்பவனும், தன் தன்மையைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அழைக்கத் தக்க இந்திரனைக் குறித்து, யாகத்து வேள்வியில் ஸ்தோத்திரங்களை, அல்லது அன்னமாகிய அவிசை அர்ப்பணம் செய்வீர்களாக. (செலுத்துவீர்களாக,) விருத்திரனை, அல்லது பாவத்தைக் கொன்றோய்! போரில் சத்துருவைக் கொல்லக் கூர்மையான கூடாத வில்லையுடையோய்! அல்லது, மேம்பட்ட ஆயுதமுடைய சத்துருக்களைக் கொல்வோய்! ஸ்தோத்திரங்களா லொருமுகப் படுத்தப்படுவோய்! நூறுகர்மாக்களுடைய இந்திர! நீயும், காலை முதலிய மூப் போதிலும் செய்யும் சவனக்கிரமங்களை (மூன்று சவனங்களை)யும், ஸ்தோத்தி ரங்களையும் அறிந்து செய்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २र ३२३ ३ १ २ ३ २

270. तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।

३ २ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्ट्वा गोषु वृण्वते ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-16

തവേദിന്ദ്രാവമം വസു ത്വം പുഷ്യസി മധ്യമം ।
സത്രാ വിശ്വസ്യ പരമസ്യ രാജസി നകിഷ്ട്വാ ഗോഷു വൃണ്വതേ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अवमम् , वसु, तवेत् , स्वम् , मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य, सत्रा, राजसि, त्वा, गोपु, नकि वृण्वते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ഹേ ഇന്ദ്ര !	இந்திரனே!
अवमं	അവമം	தரையின் கீழுள்ள
वसु	വസു	தனம்
तवेत्	തവേത്	நின்னுடையதேயாம். (மற்றும்)
त्व	ത്വം	நீ
मध्यमं	മധ്യമം	பொன், வெள்ளி முதலிய நடுத்தரமாகிய தனத்தையும்
पुष्यसि	പുഷ്യസി	வலியுறுத்துகின்றாய்.

परमस्य	பரமஸ்ய	இரத்தினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	எல்லாத் தனத்திற்கும்
सत्रा	ஸத்ரா	உண்மையாகவே (நீ)
राजसि	ராஜஸி	இறைவனாகின்றாய்.
त्वां	த்வாம்	நின்னை
गोषु	கோஷு	கோ, முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில்
नकि वृण्वते	நகி வ்ருண்வதே	எவரும் தடை செய்யார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! கீழ்ப்பட்ட அப்பிரகம், தாமிர முதலிய தனங்கள், அல்லது, தரையிலுண்டான தாழ்ந்த தனங்கள், நின்னுடைய பொருள்களே யாகின்றன நீயே நடு நிலையிலுள்ள, வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளை, அல்லது, வானுலகத்தை, வன்மையுறச் செய்கின்றனை. மேம்பட்ட இரத்தினம் முதலிய எல்லாப் பொருள்கட்கும், அல்லது, வானிலுண்டான தனங்கட்கும் உண்மையில் நீயே தலைவனாகின்றாய். இன்னும் கோக்கள் முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நின்னை யாரும் தடை செய்யார். (8)

மந்திரம் 9.

१२र३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२

271. क्वेयथ क्वेदसि पुरुत्रा चिद्धि ते मनः ।

१ २ ३ १ २र३ १ २

अलर्षि युध्म खजकृत्पुरन्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-7.

க்வேயத க்வேதஸி புருத்ரா சித்தி தே மந: ।
அலர்ஷி யுத்ம கஜக்ருத்புரந்தர ப்ர காயத்ரா அகாஸிஷு: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, क्व, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मनः, युध्म !, खजकृत्, पुरन्दर !, अलर्षि, गायत्रा, प्रागासिषु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே! நீ முன்னர்
क्व ?	க்வ ?	எங்கே?
इयथ	இயத	சென்றிருந்தனை?
क्वेत् असि	க்வேத் அஸி	இப்போது எங்குள்ளாய்?

पुरुत्राचित् हि	புருத்ராசித் ஹி	அநேக விடங்களில்
ते मनः	தே மந:	நினது மனம் போகின்றது
युधम!	யுத்ம!	போர்க்குசல! (போர்வல்ல!)
खजकृत्!	கஜக்ருத்!	போர் புரிவோய்!
पुरन्दर!	புரந்தர!	அசுரபுர நாசக!
अलर्षि	அலர்ஷி	(நீ) வருவாயாக
गायत्रा	காயத்ரா	பாடுவதில் வல்லுநரான எமது துதியாளர்கள்
प्रागासिपु	ப்ராகாஸிஷு:	துதி முதலியவைகளைப் பாடுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் ரிஷிகள்

இந்திர! நீ முன் எவ்விடஞ் சென்றிருந்தாய்? இப்போது எங்கே யிருக்கின்றாய்? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற்) சலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போர் வல்லோய்! போர்புரிவோய்! அசுரர்களின் புரங்களை யழித்தோய்! இந்திர! வருவாயாக. பாடுவதில் வல்லுநரான எம்முடைய பாடகர்கள் தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३१ २र ३२ ३१२
272. वयमेनमिदा ह्योऽपीपेमेह वज्रिणम् ।
१२ ३१ २र ३२ ३२३१ २ ३२
तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-66-7.

வயமேநமிதா ஹ்யோऽபீபேமேஹ வஜ்ரிணம் ।
தஸ்மா உ அத்ய ஸவநே ஸுதம் பரா நூநம் பூஷத ஶ்ருதே ॥

அந்வயம்.

वय, एन, इदा, ह्यः, इह, अपीपेम, तस्मात् उ, अद्य, सवने, सुतं, भर, नून, श्रुते, आभूषत ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	வேள்வித் தலைவர்களான யாங்கள்
एनं वज्रिणं	ஏநம் வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கிய இவ் விந்திரனை
इदा	இதா	இப்போதும் (இன்றைக்கும்)
ह्यः	ஹ்ய:	நேற்றும், (முன்னாளும்) ஆகிய

इह	இஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेम	அபீபெம	சோமரசத்தால் திருப்தி பண்ணி வைத்தோம
तस्मा उ	தஸ்மா உ	அக்காரணத்தாலே (இந்திர! நீ)
अद्य सवने	அத்ய ஸவநே	இன்றைய சவனகாலத்தில
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	பர	ஏற்றுக கொளவாயாக. (வேட் போர்களே! நீவிர)
नूनं	நூநம்	இபபோது
श्रुते	ச்ருதே	துதியைக் கேட்டவிடதது
आभूषत	ஆபூஷத	அழகுபெற விளஙகுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. கலி ரிஷி.

வேளவித தலைவர்களான யாஙகள், வச்சிராயுதந் தாங்கிய [illegible]னை இப்போதும. சென்ற தினததிலுஞ் சோமரசததாற் களிபபடைவிததோம. இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இபபோது இந்தச்சவன காலததில பிழிந்தெடுதத சோமரசததை யேற்றுககொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும, உண்மையில இககால துதியைக கேட்டவிடதது அழகுற விளஙகுவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २र ३२उ ३ १ २ ३१ २

273. यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरध्रिगुः ।

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३ २ ३ २

विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-1.

யொ ராஜா சர்ஷணீநாம் யாதா ரதெபிரத்ரிகு: ।
விஶ்வாஸாம் தருதா ப்ருதநாநாம் ஜ்யெஷ்டம் யொ வ்ருத்ரஹா
[க்ருணெ ॥

அந்வயம்.

य , चर्षणीनां, राजा, रथेभि', याता, अध्रिगु', विश्वासां, पृतनानां, तरुता, यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனாயிருக்கின்றானோ,
रथेभिः	ரதெபி:	இரதங்களால்
याता	யாதா	யாத்திரை பண்ணுகின்றானோ,
अध्रिगु	அத்ரிகு:	தடையில்லாப் போக்குடையவனோ,
विश्वासां	விஶ்வாஸாம்	எல்லாச்
पृतनानां	ப்ருதநாநாம்	சேனைகளின்
तरुता	தருதா	கரையைக் கடந்தவனோ,
यः	ய:	எவன்
वृत्रहा	வ்ருத்ரஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யெஷ்டம்	எல்லாரினும் மேம்பட்ட அவ்விந்திரனைத்
गृणे	க்ருணெ	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—1 புருஹன்மா ரிஷி.

எவ்விந்திரன் மக்களுக்கிறைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அன்னியர்களால் தடையில்லாப் போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லாவற்றின் கரைகடந்தவனும், குணங்களாற் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிகப் பழையோனும் பெரும்பாக்கியமுடையவனுமாவனோ. அவ்விந்திரனைத் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३१२ ³३ १ २

274. यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।

१२ ३ २उ ३ १ २ ३ २३ २उ ३ १ २र

मघवन् छग्धि *तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-91-13.

யத இந்த்ர ஹயாமஹெ ததொ நொ அஹயம் க்ருயி ।

மஹவநு ஶஃதி தவ தஞ ஊதயெ விஷிஷொ விம்ருயொ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मघवन्!, शग्धि, तव, ऊतये, द्विष , विजहि, मृध·, वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே! யாங்கள்
यतः	யதஃ	எவனால்
भयामहे	ஹயாமஹெ	பயப்படுகின்றோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
न.	நஃ	எங்களைப்
अभय	அஹயம்	பயமிலாதிருக்கச்
कृधि	க்ருயி	செய்வாயாக
मघवन्!	மஹவநு !	இந்திர! (நீ)
शग्धि	ஶஃதி	பயப்படாதிருக்கச் செய்யும் ஆற்றல் உடையோன ஆவாயாக
तव	தவ	உன்னுடைய
ऊतये	ஊதயெ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
द्विषः	ஷிஷஃ	எமது சத்துருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும் வெல்வாயாக
मृधः	ம்ருயஃ	எம்மைத் துன்புறுத்துவோர்களை(யும்)
वि	வி	நாசமாக்குவாயாக

* तवतन्न ऊतिभि., என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—2 பாக்க ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, எக்கொலைஞரால் யாங்கள் பயப்பட்டுப் பெறுகின்றேமோ, அவரினின்று எங்களைப் பயமடையாதிருக்கச் செய்வாயாக. இந்திர! எங்களைப் பயமுறாதிருக்கச் செய்ய ஆற்றலுடையோனாகுதி. உன்னுடைய பாதுகாப்பின் பொருட்டு எமது சத்துருக்களை அடியோடு வெல்வாயாக. எம்மைத் துன்புறுத்துவோர்களையும் வெல்வாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ १ २

275. वास्तोष्पते ध्रुवा स्थूणांꣳ सत्रꣳ सोम्यानाम् ।

३ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

द्रप्सः पुरां भेत्ता शश्वतीनामिन्द्रो मुनीनांꣳ सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-101-91.

வாஸ்தோஷ்பதே த்ருவா ஸ்தூணாம் ஸத்ரம் ஸோம்யாநாம் ।
த்ரப்ஸ: புராம் பேத்தா ஶஶ்வதீநாமிந்த்ரோ முநீநாம் ஸகா ॥

அந்வயம்

हे वास्तोष्पते!, स्थूणा, ध्रुवा, सोम्याना, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां, भेत्ता, इन्द्रः, मुनीनां, सखा ॥

பதவுரை.

वास्तोष्पते!	வாஸ்தோஷ்பதே!	வசிக்கத் தக்க இல்லத்திற்கு இறைவ!
स्थूणा	ஸ்தூணா	வீட்டைத் தாங்கும் தூண்
ध्रुवा	த்ருவா	நிலைத்திருக்குக
सोम्यानां	ஸோம்யாநாம்	சோமந்தேடும் மெங்கட்கு
अंसत्र	அம்ஸத்ரம்	தோள் முதலியவைகளைக் காப்பாற்றும் வலியுண்டாகுக.
द्रप्स	த்ரப்ஸ:	சோமம் அருந்துவோனும்
शश्वतीना	ஶஶ்வதீநாம்	பலவகையான
पुरा	புராம்	அசுர நகரங்களை
भेत्ता	பேத்தா	உடைப்பவனுமாகிய
इन्द्र.	இந்த்ர:	இந்திரன்
मुनीना	முநீநாம்	முனிகளான எங்கட்கு
सखा	ஸகா	மித்திரனுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருககு—3. இரிமீடி ரிஷி

வீடுகடகு இறைவனே! வீட்டிறகு நிலையாயுளள தூண நிலைததிருக குக. சோமரசததிறகுரிய, அலலது, சோமந தேடபபடட எஙகடகு, தோளால உபலக்ஷணமாயக கொணட உடமபு முழுவதையும பாதுகாககும ஆறறலுணடாகுக. மறறும, ஒழுகுகினற சோமரசததை உடையோனும, அநேக அசுர நகரஙகளை யுடைபபவனுமாகிய இநதிரன இருடிகளான எங கட்கு மிததிரனுகுக (3)

குறிப்பு.—வீடடைத தூண தாங்குமாறு எம்மைக காப்பாற்றுவரியர்க என பாருமுளளார சிலர்.

மநதிரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ ३ २ १ २
276. बण्महाँ असि सूर्य बडादित्य महाँ असि ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
महस्ते सतो महिमा *पनिष्टम ‡मन्हादेव महाँ असि ॥ ४ ॥
இருககு 8-101-11.

ப³ண்மஹாம் அஸி ஸூர்ய ப³டா³தி³த்ய மஹாம் அஸி ।
மஹஸ்தே ஸதோ மஹிமா பநிஷ்டம மஹ்நாதே³வ மஹாம் அஸி ॥

அநவயம்

हे सूर्य !, महान्, असि, बट्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, बट्, देव ! महः, सतः, ते महिमा, पनिष्टम, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य !	ஹே ஸூர்ய !	ஏவுகினற இநதிர ! நீ
महान्	மஹாந்	ஆறறலாற பெரியோனுய
असि	அஸி	இருககினருய.
बट्	ப³ட்	இஃது உணமையாம.
आदित्य !	ஆதி³த்ய !	அதிதியின புததிர ! நீ
मन्हा	மந்ஹா	வீரியததினுலும
महान्	மஹாந்	பெரியோனுய
असि	அஸி	இருககினருய

* पनस्यत, ‡ अद्धा, எனபது இருககு.

वट्	வட்	இது உண்மை.
देव!	தேவ!	சூரிய தேவனே!
महः	மஹ:	மகானும
सतः	ஸத:	சததியனுமாகிய
ते महिमा	தே மஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्टम	பநிஷ்டம	துதிககபபடுகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—5. இருக்கு—4. சமதககினி ரிஷி.

எலலாவற்றைவயுஞ் செலுததுகினற இநதிர! நீ ஒளியாற் பெரியோனு யிருககினறாய். இது உணமை பொய்யன்று என்பதாம. அதிதியின மைந்த! நீ ஆறறலாலும பெரியோனுயிருக்கினறாய், இஃதுண்மையே. மகானும், நிலைதது இருபபவனுமாகிய நினது மகிமை தோததிரம பண்ணுவோர்களாற் றுதிக்கபபடுகிறது. பிரகாச முதலிய குணஙகளோடுகூடிய சூரிய! நீ, வீரத்தன் மையினுலும பெரியோனு யிருககினறாய். இதில ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—"வட்மகான என்னும் மநதிரததைச் சபிதது இரவியை நோககி யுட்காருவாராக. பொயமை புகலினும பொயயோடு அவர் சேரார" எனக் கூறியுள்ள சௌனரிஷியின வாககையும ஈணடும உணக.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २३२उ ३ १ २ ३ १ २

277. अश्वी रथी सुरूप इद्गोमाँ यदिन्द्र ते सखा ।

३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र

श्वात्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभामुप ॥ ५ ॥

இருசகு 8-4-6.

அஶ்வீ ரதீ ஸுரூப இத்கோமாம் யதிந்த்ர தே ஸகா ।

ஶ்வாத்ரபாஜா வயஸா ஸசதே ஸதா சந்த்ரைர்யாதி ஸபாமுப ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र!, यत्, ते, सखा, इत्, अश्वी, रथी, सुरूपः, गोमान्, श्वात्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
यत्	யத்	எவன்
ते	தே	உன்னுடைய
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானோ, அவன்
इत्	இத்	ஒருதலையாக
अश्वी	அச்வீ	குதிரையுடையவனும்
रथी	ரதீ	இரதமுடையவனும்
सुरूपः	ஸுரூப:	அழகிய உருவமுடையவனும்
गोमान्	கோமாந்	கோக்களையுடையவனுமே, ஆகின்றான் மற்றும்
वाजभाजा	வாஜபாஜா	விரைவில் அடையத்தக்க தனத்தோடும்
वयसा	வயஸா	அன்னத்தோடும்,
सदा	ஸதா	எப்போதும்
सचते	ஸசதே	கூடினவனுமாகின்றான் பின்னர்
चन्द्रैः	சந்த்ரை:	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற குதிரைகளோடு கூடியவனாய்
सभां	ஸபாம்	நற்சங்கத்தையும்
उपयाति	உபயாதி	அடைகின்றான்.'

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! உனக்கு மித்திரனானவன் குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களையு முடையவனே யாகின்றான். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகின்றான். ஓர்காலும் குதிரைக ளிலாதோனாகா னென்க. இரதமுள்ளோனே யாகின்றான். அழகுமலிந்த அங்கங்களுடையவனே யாகின்றான் அநேகங் கோக்களையுடையோனே யாகின்றான் என்பதாம். எப்போது இவைகளினின்றும் நீங்கான் என்பது பொருள். மற்றும் எப்போதும் விரைவில் அடையத் தக்க நல்ல திரவியத்தோடு அன்னமுடையவனுமே யாகின்றான் இதனுனே எல்லாத் தேவர்களையு மழைக்கத் தக்க தோத்திரங்களை யுடையோனாய் அறிஞர் கழகத்தையும் அடைகின்றான் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २र ३ २ ३ २ २ र ३ २
278. यद्याव इन्द्र ते शतꣳ शतं भूमीरुत स्युः ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
न त्वा वज्रिन्त्सहस्रꣳ सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-5.

யத்3்யாவ இந்த்3ர தே ஶதம் ஶதம் பூ4மீருத ஸ்யு: ।
ந த்வா வஜ்ரிந்த்ஸஹஸ்ரம் ஸூர்யா அநு ந ஜாதமஷ்ட
[ரோத3ஸீ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यत्, द्याव, शतं, स्युः, त्वा, न, अनु अष्ट, उत, भूमी, शतम्, वज्रिन्, सहस्रं, सूर्या, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்3ர !	இந்திரனே !
द्याव	த்3யாவ:	வானுலகங்கள்
शत	ஶதம்	நூற்றுக் கணக்காய
यदि स्यु	யதி3 ஸ்யு:	இ[illegible] அவையும்,
त्वा	த்வா	உன்னைத்
न अनु अष्ट	ந அநு அஷ்ட	தம்முள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியாதனவே.
उत	உத	மற்றும்,
भूमि	பூ4மீ	உலகங்கள்
शतं	ஶதம்	நூறு உலகங்கள் இருப்பினும், நினது பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதனவாம்.
वज्रिन् !	வஜ்ரிந் !	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய் !
सहस्र	ஸஹஸ்ரம்	ஆயிரக்கணக்கான
सूर्याः	ஸூர்யா:	இரவிகளும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न	ந	விளக்க முடியாதனவாம்.
जातं	ஜாதம்	தோன்றப் பெற்ற எவையும் நின்னைத் தம்முள்ளடக்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளேயாம்
रोदसी	ரோத3ஸீ	வானுலகும் மண்ணுலகும் நின்னை அடக்கிக்கொள்ள முடியாதனவே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. புருஹன்மா ரிஷி.

இந்திரனே! வானுலகங்கள் நூற்றுக் கணக்கானவைகளாமாயினும் நின்னை யளப்பதற்கு முடியாதனவேயாம், மற்றும், தரைகள் நூற்றுக்கணக்கானவை களாயினும் நினது உருவப் பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதவைகளேயாம் வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்! இரவிகள் எண்ணிலாதனவாயினும் நின்னைப் பிரகாசிப்பிக்க முடியாதனவேயாம். 'ஆண்டுச் சூரியன்

விளங்கிலன், என்னும் மறைவாக்காலென்க. விரிப்பதிலென்? தோன்றின வினைத்தும் நின்னை அடையமுடியாதனவேயாம். அங்ஙனமே, வானும மண்ணும நினைனைத தமமுள் அடக்கிககொள்ளமுடியாதனவேயாம. இதனால் நீ எல்லாவற்றினும் மேமபட்டவன் எனபது பொருள. "தரையினும பெரியான், வானினும பெரியான, சுவர்ககததினும பெரியான, இவவுலகஙகளினின றும பெரியான்" என மறையுங கூறப பெறறுள்ளதாலுமெனக. (6)

மந்திரம் 7.

१२३ २उ३२३क २ ३२३ १२
279. यदिन्द्र प्रागपागुदग्न्यग्वा हूयसे नृभिः ।
१२३१२ ३२३१ २ ३१२
सिमा पुरू नृषूतो अस्यानवेऽसि प्रशर्ध तुर्वशे ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-4-1.

யதிந்த்ர ப்ராகபாகுதக்ந்யக்வா ஹூயஸே ந்ருபி꞉ ।
ஸிமா புரூ ந்ருஷூதோ அஸ்யாநவே஽ஸி ப்ரசர்த துர்வசே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, प्राक्, वा, अपाक्, उदक्, न्यक्, नृभिः, हूयसे, सिम्, आनवे, पुरु, नृषूतः, असि, प्रशर्ध, तुर्वशे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திர! நீ
प्राक्	ப்ராக்	கிழக்கு
अपाक्	அபாக்	மேறகு
उदक्	உதக்	வடககு
न्यक्	ந்யக்	தெறகு என்னும நான்கு திசைகளினுமுளள
नृभिः	ந்ருபி꞉	மனிதாகளால
यदिहूयसे	யதி ஹூயஸே	தததமது காரியததின பொருட்டு அழைககபபட்டோனாயினும
आनवे	ஆநவே	அநு, எனனும வேநதனுடைய புததிரன பொருட்டு
पुरु नृषूतः	புரூ ந்ருஷூத꞉	துதிககினற அநேகாகளை ஏவிக கொண்டே
असि	அஸி	இருககின்றாய்.
प्रशर्ध!	ப்ரசர்த!	சததுருககளை யடக்குவோய்! நீ
तुर्वशे	துர்வசே	துருவசன, எனபவனுககும அவ்வாறே யிருககின்றாய.

சாயண பாடியம்.

கணடம—5. இருககு—7 தேவாதிதி ரிஷி.

இநதிர! நீ, கிழததிசைசக ணிருபபவர்களால, அல்லது, மேறறிசைசக ணிருப்பவாகளால, அலலது தெனறிசைசக ணிருப்பவர்களால அலலது, வட திசைசக ணிருபபவாகளால, அதாவது நினனைத துதிககின்ற நாற்றிசை களிலுமுளள மனிதாகளால தததமது காரியததின் பொருட்டு அழைக் கப்படுகின்றாய. மேமபடட இநதிர! ாண்டிச சிமம் எனறது, சிறப்பாம. "சிமம எனபது மேமபாடெனபபடுகினறது" என வாச சனேய சமமிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின எனக. எப்போதும பல்லோாகளாலுமழைக கபபடுகின்றாய எனபதாம். அததனமையனாயினும, அரு, என்னும அரச னது புததிரராகிய இராசரிஷி விஷயததில் அவருடைய துதியாளர்களால ஏவபபடடோனா யிருககினறாய. அதாவது அரசனுககு நலஞ செய்யுமாறு தோததிரஞ செய்வோாகள ஏவுகினறாாகள என்பது பொருள். மறறும, சததுருககளை முழுது மடககுவோய்! இநதிர! நீ, துருவசண, எனனும வேநதன விஷயததிலும மனிதாகளால ஏவபபட்டோனாகவே யிருக்கின்றாய எனபதாம. (7)

குறிப்பு.—நாறறிசைகளி லிருககினற மனிதாகடகும, துருவசனுக்கும தன முதலியவைகளைக கொடுபபாயாக எனபது ஆஙகிலம.

மந்திரம் 8.

१ २र ३ १ २र

280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २र

*श्रद्धा हि ते मघवन् पार्य्ये दिवि वाजी वाजꣳ सिषासति ॥८॥

இருககு 8-32-14.

கஸ்தமிந்த்ர த்வா வஸவா மர்த்யோ தத⁴ர்ஷதி ।

ஶ்ரத்³தா⁴ ஹி தே மக⁴வந் பார்யே தி³வி வாஜீ வாஜம் ஸிஷாஸதி ॥

அநவயம்.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मघवन्!, ते श्रद्धा, वाजी, पार्य्ये दिवि, वाजं, सिषासति ॥

* श्रद्धा इत्था, எனபது இருககு.

பதவுரை

वसो! इन्द्र!	வஸோ! இந்த்ர!	வியாபகனாகிய இந்திரனே!
त त्वा	தம் த்வா	புகழ்பெற்ற அந்தனமைய நின்னை
कः मर्त्यः?	க: மர்த்ய:?	எம்மனிதன்?
आदधर्षति?	ஆததர்ஷதி?	இழிவு பண்ணவல்லான்?
हे मघवन्!	ஹே மகவந்!	இந்திர!
ते	தே	நின் பொருட்டு
श्रद्धा	ச்ரத்தா	அன்புள்ள யாதொரு வேள்வித் தலைவன்
वाजी	வாஜீ	அவியுடையோன் ஆகின்றானோ, அவன்
पार्ये दिवि	பார்யே திவி	சோமரசந் தேடும் நாளில்
वाजं	வாஜம்	அவியென்னும் தேவவுணவை
सिपासति	ஸிஷாஸதி	(நினக்குக்) கொடுக்க விரும்புகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனாகிய இந்திர! கீர்த்தியுடையோனாகிய உன்னை எவன் தாழ்வுப்படுத்துபவன்? (எவனுமிலன் என்பதாம்) இந்திர! நின்பொருட்டு யாவனொருவன், (தலைவன்) அன்போடு அவி தேடுகின்றானோ! அவன் சோமரசந் தேடுகின்ற 'சௌத்தியம' என்னும் நாளில் அவியாகிய அன்னத்தைக் கொடுக்க இச்சிக்கின்றான். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ २ ३ १ २र ३१ २

281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।

३ २ ३ १२३१२ ३ २ ३ १ २

*हित्वा शिरो जिह्वया रारपच्चरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥९॥

இருக்கு 3-45-1.

இந்த்ராக்நீ அபாதியம் பூர்வாகாத் பத்வதீப்ய: ।

ஹித்வா ஶிரோ ஜிஹ்வயா ராரபச்சரத் த்ரிம்ஶத்பதாந்யக்ரமீத் ॥

* हत्वी शिरो जिह्वया वावदच्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुप्ताभ्यः, पूर्वा, आगात्, शिरः, हित्वा, जिह्वया, रारपत्, चरत्, त्रिंशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை

हे इन्द्राग्नी !	ஹே இந்த்ராக்நீ !	இந்திர, அக்கினிகளே !
अपात्	அபாத்	காலின்றிய
इय	இயம்	இந்த உஷாதேவதை (விடியற் காலதேவதை)
पद्वतीभ्य	பத்வதீப்ய:	கால்களையுடைய
सुप्ताभ्य	ஸுப்தாப்ய:	சனங்களினின்றும்
पूर्वा	பூர்வா	முன்னரேயே
आगात्	ஆகாத்	வருகின்றது
शिर	சிர:	(பிராணிகளின்) தலையை
हित्वा	ஹித்வா	நீக்கிவிட்டு
जिह्वया	ஜிஹ்வயா	பிராணிகளிடத்துள்ள வாக்கிந்திரிய வழியாகப்
रारपत्	ராரபத்	பெருஞ் சத்தமிட்டுக்கொண்டு
चरत्	சரத்	செல்கின்ற உஷா தேவதை
त्रिशत् पदानि	த்ரிம்சத் பதாநி	முப்பது முகூர்த்தங்களைக்
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	கடக்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு—9 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திராக்கினிகளே! பாதமின்றிய இந்த உஷா தேவதை, பாதங்களையுடைய பிராணிகளுக்கு முன்னரேயே வந்து தோன்றுகின்றது. அங்ஙனமே, பிராணிகளுடைய தலையைத் தவிர்த்து, அதாவது தான் தலையில்லாததாயிருந்தும் பிராணியினிடத்துள்ள அவைகளின் வாக்கிந்திரியத்தால் பேரொலி செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கின்றது. இவ்வாறு சஞ்சரிக்கின்ற உஷா தேவதை, கூறுகளான முப்பது முகூர்த்தங்களை ஒருபகலால் தாண்டிவிடுகின்றது. இதுவும் உங்களிருவர்களுடைய தொழிலேயாம் என்று தோத்திரஞ் செய்யப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ ३ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २
282. इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरूतिभिः ।
१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १ २
आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-53-5

இந்த்ர நேதீய ஏதிஹி மிதமேதாபிரூதிபி: ।
ஆசந்தம சந்தமாபிரபிஷ்டிபிரா ஸ்வாபே ஸ்வாபிபி: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, नेदीय·, मितमेधाभि·, ऊतिभि·, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः, अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
नेदीय	நேதீய:	மிக்கருகிலுள்ள எமது வேள்வியினிடம்
मितमेधाभि	மிதமேதாபி:	மிதமான புத்திகளோடும்
ऊतिभि	ஊதிபி:	பாதுகாப்புகளோடும்
एदिहि	ஏதிஹி	வருவாயாக
शन्तम!	சந்தம !	பேரின்பவடிவோய் !
शन्तमाभिः	சந்தமாபி:	இன்பமமிந்த
अभिष्टिभि	அபிஷ்டிபி:	நண்பர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக
स्वापे!	ஸ்வாபே !	உறவினனே ! நீ
स्वापिभिः	ஸ்வாபிபி:	அன்புள்ள மித்திரர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம—12. இருக்கு—6 பால கில்லியா ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிக அருகாயுள்ள எமது வேள்வியிடத்திற்கு வரவே வேண்டும் எவைகளுடன் எனின்! கூறப்படுகின்றது அளவுள்ள இனிய நற்புத்திகளையுடைய பாதுகாப்புக்களோடு அல்லது, வேள்வியை யுண்டாக்கின மருத்துக்களோடு, இன்பமமிந்த வடிவோய்! நீ அன்பு மிகுந்தவாக

ளுடன் அல்லது வேண்டியவை (பொருள்) களுடன் வருவாயாக. ரண்டு வருவாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது எங்களுடைய சுற்றத்தோய! அல்லது இன்பந் தருவோய! சுற்றத்தாரகளோடு, அல்லது இன்பங் கொடுக்கின்ற அன்பாகளோடு நீ வருவாயாக என்பதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १ २ ३१२ ३२ ३ १ २
283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।
२२३ १ २ ३ १२ १ १ २ ३१२
आशु जेतारं हेतारꣳ रथीतम मतूर्तं *तुग्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-99-7.

இத ஊதீ வொ அஜரம் ப்ரஹேதாரமப்ரஹிதம் ।
ஆஶும் ஜேதாரம் ஹேதாரம் ரதீதம மதூர்தம் துக்ரியாவ்ருதம் ॥

அந்வயம்

(हे अस्मदीयाः !,) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशुं, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, अतूर्तं, तुग्रियावृध, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः !)	(ஹே அஸ்மதீயா: !)	(எம்மைச் சேர்ந்தோர்களே !)
वः	வ:	நீவிர்
अजर	அஜரம்	மூப்புத் தன்மையற்றவனும்,

---

* तुग्रया वृधम् , என்பது இருக்கு

प्रहेतारं	ப்ரஹேதாரம்	சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும,
अप्रहितं	அப்ரஹிதம்	ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும,
आशु	ஆசும்	விரைவுள்ளவனும,
जेतार	ஜேதாரம்	சதததுருவை வெலவோனும,
हेतारं	ஹேதாரம்	செலகினறவனும,
रथीतम	ரதீதமம்	இரத முடையாாகளில மேமபட்டோனும
अतूर्त	அதூர்தம்	ஒருவராலுங கொலலபபடாதோனும
तुग्रियावृध	துக்ரியாவ்ருதம்	மழையைப பெருககுவோனுமாகிய இநதிரனை
ऊती	ஊதீ	(எமது) பாதுகாபபினபொருடடு
इत. (कुरुत)	இத: (குருத)	முனனிறபோனுயச செயவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி

என்னைச் சோநத சனஙகளே! நீஙகள், கிழததனமையற்றவனும, விரோதிகளை யேவுவோனும, ஒருவராலும ஏவபபடாதோனும, விரைவுளளோனும, பகைஞரை வெலவோனும, செலகினறவனும, இரதமுளளாாகளுட சிறநதோனும, யாவராலுங கொலலபபடாதோனும, நீாவளததைததருவோனுமாகிய இநதிரனை, எமமைப பாதுகாககும விஷயததில முனனிறபோனுயச செயவீாகளாக (1)

மநதிரம் 2.

१ २र ३१२३२उ ३ १ २र

284. मो षु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २र

*आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருககு 7-31-2

மொ ஷு த்வா வாகதஶ்சநாரே அஸ்மந்நி ரீரமந் ।

ஆராத்தாத்வா ஸதமாதம் ந ஆகஹீஹ வா ஸந்நுபஶ்ருதி ॥

அநவயம

(हे इन्द्र !,) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिरीरमन्, आरात्ताद्वा, नः, सधमाद, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹே இந்த்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वा	த்வா	நின்னை
वाघतश्चन	வாவதஶ்சந	வேள்வித் தலைவனும்
अस्मत्	அஸ்மத்	எம்மினின்று
आरे	ஆரே	தூரத்தில் (இருந்து)
मोनिरीरमन्	மோநிரீரமந்	இரமிக்கச் செய்யாதோனாகுக.
आरात्ताद्वा	ஆராத்தாத்வா	(நீ) தூரத்திருப்பினும்,
न	ந:	எமது
सधमादं	ஸதமாதம்	வேள்விக்கு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	இஹ வா ஸந்	அல்லது இங்கிருந்து கொண்டேனும்
उपश्रुधि	உபஶ்ருதி	எமது துதியைக் கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

இந்திரனே ! உன்னை வேள்வித் தலைவனும், எம்மினின்று தூரத்திலிருந்து கொண்டு, இயற்கையாயிரமிக்கச் செய்யாதோனாகுக. இதனால் நீ தூரத்திலிருப்பினும் எமது வேள்விகளில் இனிது வருவாயாக என்பது பெறும். அல்லது, இங்கிருந்துகொண்டேனும் எமது தோத்திரத்தைக் கேட்பாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ १२ ३ २ ३ २३ १ २ २ १ २

285. सुनोत सोमपाव्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।

१२ ३ १ २र ३ २ ३ ३२ २र३१ २र

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுநோத ஸோமபாவ்நே ஸோமமிந்த்ராய வஜ்ரிணே ।
பசதா பக்தீரவஸே க்ருணுத்வமித் ப்ருணந்நித் ப்ருணதே மய: ॥

அந்வயம்

(हे मदीयाः पुरुषाः !,) वज्रिणे, सोमपाव्ने, इन्द्राय, सोम, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषा !)	(ஹே மதீயா புருஷா:!)	என்னைச் சேர்ந்த மக்கள் நீவிர் !
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
सोमपाव्ने	ஸோமபாவ்நே	சோமரசம் அருந்துவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டுச்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தைப்
सुनोत	ஸுநோத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
अवसे	அவஸே	இந்திரனைத் திருப்தி செய்தற் பொருட்டு
पक्ती:	பக்தீ:	பக்குவம் பண்ணத்தக்கவைகளை
पचता	பசதா	பாகஞ் செய்வீர்களாக.
कृणुध्वमित्	க்ருணுத்வமித்	இந்திரன் களிக்கத்தக்க கருமங்களைச் செய்வீர்களாக. ஏனெனின் ?
मय:	மய:	சுகத்தை
पृणन्नित्	ப்ருணந்நித்	வேள்வித் தலைவனுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டே
पृणते	ப்ருணதே	அவிகளை விரும்புகின்றான். (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்ட ரிஷி.

என்னைச் சேர்ந்த மனிதர்காள்! நீவிர், வச்சிராயுதத்தை யேந்தியவனும், சோமரசத்தைப் பானம் பண்ணுவோனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசத்தைப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. இந்திரனைக் களிப்படைவித்தற்பொருட்டு பக்குவஞ் செய்யத்தக்க புரோடாச முதலியவைகளை (மாவுருண்டை முதலியவைகளை) பக்குவஞ் செய்வீர்களாக. (மற்றும்) இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாகத்தக்க கிரியைகளைச் செய்வீர்களாக, யாதினாலெனின்? வேள்வித் தலைவனுக்கு இன்பங் கொடுத்துக்கொண்டே அவன் அவிகளை (தேவ உணவுகளை) விரும்புகின்றான் ஆதலின் என்பதாம் (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३२
286. यः सत्राहा विचर्षणिरिन्द्रं तꣳ हूमहे वयम् ।
१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
*सहस्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समत्सु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-3

* सहस्रमुष्क, என்பது இருக்கு

யஃ ஸத்ராஹா விசர்ஷணிரிந்த்ரம் தம் ஹூமஹே வயம் ।
ஸஹஸ்ரமந்யோ துவிந்ருண ஸத்பதே பவா ஸமத்ஸு நோ வ்ருதே ॥

அந்வயம்.

यः, सत्राहा, विचर्षणिः, तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो !, तुविनृम्ण !,
सत्पते !, समत्सु, नः, वृधे, भव ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
सत्राहा	ஸத்ராஹா	பகைஞரைத் தொலைத்தனனோ,
विचर्षणिः	விசர்ஷணிஃ	(மற்றும்) சிறப்புடன் அனைவரையும் பார்க்கின்றானோ,
तं इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
वयं हूमहे	வயம் ஹூமஹே	யாம் துதியால் அழைக்கின்றோம்.
सहस्रमन्यो !	ஸஹஸ்ரமந்யோ !	ஆயிரக்கணக்கான முனிவுகளையுடையோய் !
तुविनृम्ण !	துவிந்ருண !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
सत्पते !	ஸத்பதே !	நல்லார்களைக் காப்போய் ! நீ
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
नः	நஃ	எங்களை
वृधे	வ்ருதே	வளர்த்தற் பொருட்டுத்
भव	பவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சமயு ரிஷி.

எவ்விந்திரன், பெரும் பகையுடையாரைக் கொன்றனனோ, மற்றும் விசேடமாக எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றானோ, அவ்விந்திரனை யாங்கள் தோத்திரங்களாலழைக்கின்றோம். இதன் பிற்பாதி மந்திரம் பிரத்தியட்சமாயச் செய்யப்பட்டது. பகைஞர்கள் பலரை யழிக்க ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய் ! அல்லது, மந்யு:, என்றது வேள்வியாமாதலின் ஆயிரக்கணக்கான வேள்விகளாற் போற்றத்தக்க இந்திர ! மிகுந்த தனமுடையோய ! நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற இந்திர ! நீ எங்களுடைய வளர்ச்சியின் பொருட்டுப் போர்களிற் றோன்றுவாயாக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २
287. शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं *दिशस्यतम् ।
२ ३ १ २र ३ २३ २उ ३ २ ३ २३२
मावां रातिरुप दसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-139-5

ஶசீபி⁴ர்ந: ஶசீவஸூ தி³வா நக்தம் தி³ஶஸ்யதம் ।
மாவாம் ராதிருப த³ஸத்கதா³சநாஸ்மத்³ராதி: கதா³சந ॥

அந்வயம்

हे शचीवसू !, शचीभिः, दिवानक्तं, दिशस्यत, वां, रातिः, कदाचन, मा उपदसत्, अस्मत्, रातिः, कदाचन, मा (उपदसत्) ॥

பதவுரை.

हे शचीवसू !	ஹே ஶசீவஸூ !	அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகக் கொண்ட அசுவினி குமாரர்களே! உங்களால்
शचीभि	ஶசீபி⁴:	எமது வேள்விகளான கருமங்களென்னும் காரணங்களினால்
दिवानक्तं	தி³வா நக்தம்	இரவு பகல்
दिशस्यत	தி³ஶஸ்யதம்	வேண்டிய பலன் கொடுக்கப்பட்டது.
वां	வாம்	உங்களுடைய
राति.	ராதி:	வரம், ஈகை முதலிய தன்மைகள்
कदाचन	கதா³சந	ஒரு காலும்
मा उपदसत्	மா உபத³ஸத்	குறையாதிருக்குக.
अस्मत्	அஸ்மத்	எனது
राति	ராதி:	அவி கொடுத்ததற்றனையும்
कदाचन	கதா³சந	ஒரு காலும்
मा (उपदसत्)	மா (உபத³ஸத்)	குறையாதிருக்குக

* दशस्यताम्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6 இருக்கு—5. புருசசேப ரிஷி அசுவினி குமாரர்கள் - தேவதைகள்

அக்நிஷ்டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகவுடைய அசுவினி குமாரர்களே! நாங்களனுஷ்டிக்கின்ற வேள்வி முதலிய கரும நிமித்தங்களால இரவு பகல் உங்களுடைய வரங் கொடுக்குந் தன்மை (விருப்பியவைகளை யீதற்றன்மை) ஒருநாளும், அதாவது வேள்வியாற்றும்போதும், வேள்வி யியற்றுந் காலத்தும், குறைவுபடாதிருக்குக உங்களுடைய ஈகை மாத்திரம அங்ஙனமன்று, மற்றோ, எங்களுடைய அவி முதலிய ஈகையும், அல்லது, வேண்டுவோர்களின் பொருட்டு எல்லா ஈகைகளும் ஒருகாலும், அதாவது எல்லா அவஸ்தைகளிலும் குறையாதிருக்குக என்பதாம் யானும் எப்போதும் உங்களைக் குறித்து (அவி முதலியவற்றைக்) கொடுத்துக்கொண்டிருப் பேனாக. நீவிரும் என்று விருப்பத்தை எக்காலுங் கொடுத்துக்கொண்டிருப் பீர்களாக என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

३२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २
288. यदा कदा च मीढुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।
१ २२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३२३ १२
वरुणं विपा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யதா கதா ச மீடுஷே ஸ்தோதா ஜரேத மர்த்ய꞉ ।
ஆதித்வந்தேத வருணம் விபா கிரா தர்த்தாரம் விவ்ரதாநாம் ॥

அந்வயம்

यदा कदा च, मीढुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां, धर्त्तारं, विपा, गिरा, वन्देत ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யதா கதா ச	எப்போதோ ஓர் கால்
मीढुषे	மீடுஷே	அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனது வேள்வியின் பொருட்டு
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்பவனாகிய
मर्त्यः	மர்த்ய꞉	மனிதன்
जरेत	ஜரேத	துதி செய்கின்றானோ,

आदित्	ஆதித்	அதன் பின்னரேயே (அப்போது)
वरुण	வருணம்	பாவத்தைப் போக்குவோனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	பலவகைக் கருமங்களைத்
धर्त्तारं	தர்த்தாரம்	தாங்கப்பட்டவனுமாகிய வருண தேவனை
विपा	விபா	நன்கு பாதுகாத்தற்குரிய
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
वन्देत	வந்தேத	வணங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

ஏககாலத்தில் அவிகொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனுடைய வேள்வியின் பொருட்டு மிக்குந் தன்மையுடைய மாத்தியனென்னும், வேதம் (சாம வேதம்) பாடுவோன் துதி செய்கின்றுனே, அதன் பின்னரேயே அதாவது அக்காலத்திலேயே என்பது பொருள் பாவத்தை நீக்குவோனும், பல வகைக் கருமங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய 'வருணன்' என்னுந் தேவனைச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்குரிய தோத்திரத்தால் வணங்கல் வேண்டும், அல்லது துதித்தல் வேண்டும் என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

३१ २र३ २३ १ २
289. *पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेध्यातिथे ।
१ २र ३ २ ३ १ २३२३ १ २ ३१ २३ १२
यः संमिश्लो †हर्योर्यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-46-1.

பாஹி கா அந்தஸோ மத இந்த்ராய மேத்யாதிதே ।
ய꞉ ஸம்மிஶ்லோ ஹர்யோர் யோ ஹிரண்யய இந்த்ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யய꞉ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्राय !, मेध्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, हर्योः, संमिश्लः, वज्री, हिरण्यय , हिरण्ययः ॥

* पाहि मायान्धसो, என்பதும், † हर्योऽर्य. सुते सचा वज्रो हिरण्यय., என்பதும் இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्राय!	ஹெ ஊ௩்ராய!	இநதிரனே!
मेध्यातिथे	ஶெயூாதிஶெ	வேளவியில் அதிதியாகின்றேய்! நீ
अन्धसः	ஃநூஸஃ	சோமரசம அருநதியதால்
मदे	ஶெ	களிபபுற்றவிடடதது
गाः	மாஃ	எனது கோககளை (பிரசைகளை)க்
पाहि	வாஹி	காபபாயாக.
यः इन्द्र	யஃ ஊ௩்ரஃ	யாதொரு இநதிரன்
हर्यो	ஹயொஃ	அரியெனனும பரிகளை
संमिश्ल	ஸமிஸூஃ	இரததறிற கடடுகின்றனே,
वज्री	வஜீ	வசசிராயுத மேநதியவனே,
हिरण्ययः	ஹிரணூயஃ	இனிமையுடையதும இனப வடிவினதும ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரணூயஃ	பொனமய இரதமுடையானே, அவன நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—6. இருக்கு—7. மேதயாதிதி ரிஷி

வேள்வியிலுளள அதிதிவடிவ இந்திர! சோமரசத்தை யருநதிக் களிபபுணடாய விடதது நீ எஙகளுடைய பிரசைகளைக காபபாயாக குதிரைகளை இரததறிற கடடுகினறவனும, வசசிர மேநதினேனும, இனிய பொனவடிவத தேருளளானும எவ விநதிரன ஆவனே, அததனமையன நீ. (ஆதலின எனக.) (7)

குறிப்பு—இநதிராய, எனற நான்காம வேறறுமை ஒருமை விளிககண் காணக. அதாவது இநதிரனே! எனபதாம. மூலததில மேததியாதிதே எனறது மேத - என றது வேளவி, அதிலுளளான மேததியன மேததியனுகிய அதிதி, அவனை விளிதத தெனறுணாக

மநதிரம் 8.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २२
290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।
३ १ ३ ३२३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
सत्राच्या मघवान्त सोमपीतये धिया शविष्ट आगमत् ॥ ८ ॥

இருககு 8-61-1.

உஹயம் ஶ்ருணவச்ச ந இந்த்ரோ அர்வாகிதம் வசஃ।
ஸத்ராச்யா மகவா ஸோமபீதயே தியா ஶவிஷ்ட ஆகமத்॥

அந்வயம்.

उभयं, नः, इदं वचः, अर्वाक्, इन्द्रः, शृणवत्, च, सत्राच्या, धिया, मघवान्, धिया, शविष्टः, सोमपीतये, आगमत् ॥

பதவுரை.

उभयं	உஹயம்	வேண்டுகோள், துதி, என்னுமிரு வகையாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய
इदं वच.	இதம் வசஃ	இவ் வாசகத்தை
अर्वाक्	அர்வாக்	எம்பால் நோக்கமாய்
इन्द्रः	இந்த்ரஃ	இந்திரன்
शृणवत्	ஶ்ருணவத்	கேட்பானாக.
च	ச	கேட்டு, (மற்றும்)
मघवान्	மகவாந்	தனமுள்ளவனும்
शविष्ट	ஶவிஷ்டஃ	பேராற்ற லுடையோனுமாகிய இந்திரன்
सत्राच्या	ஸத்ராச்யா	எமது வேள்வியைப் பூசிக்கும்
धिया	தியா	புத்தியுடையோனாய்ச்
सोमपीतये	ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
आगमत्	ஆகமத்	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பர்க்க ரிஷி.

தோத்திரம் பிரார்த்தனை என்னு மிருவகையாகிய இவ் வாசகத்தை இந்திரன் எமது நோக்குடன் கேட்பானாக. கேட்டு, தனமுடையானும், மிகுந்த, ஆற்றலுடையானுமாகிய இந்திரன் எமது வேள்வியைப் போற்றும் புத்தியுடையோனாய்ச் சோமரசம் அருந்துவதற்கும் வருவானாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
291. महे च न त्वाद्रिवः *परा शुल्काय दीयसे ।
२ ३१२३ १ २र ३ २ ३१२
न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-5.

மஹே ச ந த்வாத்ரிவ: பரா ஶுல்காய தீயஸே ।
ந ஸஹஸ்ராய நாயுதாய வஜ்ரிவோ நஶதாய ஶதாமக ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः!, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न, अयुताय, न, शतामघ!, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ஹே அத்ரிவ: !	வச்சிராயுத முடைய இந்திர !
महेच	மஹேச	மிகுந்த
शुल्काय	ஶுல்காய	விலைக்கும்
त्वा	த்வா	நின்னை
न परादीयसे	ந பராதீயஸே	விற்கமாட்டேன்
वज्रिवः!	வஜ்ரிவ: !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய் !
सहस्राय	ஸஹஸ்ராய	ஆயிரங்கணக்கான பொன்கட்கும்
न	ந	(நின்னை) விலைப்படுத்தேன்.
अयुताय	அயுதாய	பத்தாயிரத்தி (பொன்னி) றகும்
न	ந	விற்கமாட்டேன்.
शतामघ!	ஶதாமக !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
शताय न	ஶதாய ந	எண்ணிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விலைப்படுத்தேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9 மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் இருடிகள்.

வச்சிராயுதத்தோய ! இந்திர ! பெரும் விலைக்கும் நான் உன்னை விலைப்படுத்தமாட்டேன், வச்சிராயுதக் கையனே ! இந்திர ! ஆயிரம் எண்கொண்ட பொன்கட்கும் விற்கமாட்டேன் பத்தாயிரம் பொன்களுக்கும் நின்னை விலையாக்கேன். மிகுந்த தனமுடைய இந்திர ! சதம் - என்பது அளவிலாப

* परा शुल्काय देयाम्, என்பது இருக்கு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விற்க மாட்டேன எனபதாம. அதாவது மேறகூறிய அளவுகொணட பொருளை முனனிட்டு உனனை விட்டுவிடேன, மறறே, அநேகம அவிகளால (தேவ உணவுகளால) வழிபடுவேன எனபது பொருள. (५)

பெரும விலைக்கே கொடுபபேன் எனபார் இருக்கோதுவார.

குறிப்பு —மூலததிலுளள ச காரம, ந•காரம, என்னும இரணடு அசைச சொற றையும பிரிததுச சேர்ததுககொளக.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २ उ ३ १ २

292, वस्याँ३ इन्द्रासि मे पितुरुत भ्रातुरभुञ्जतः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

माताच मे छदयथः समा वसो वसुत्वनाय राधसे ॥ १० ॥

இருககு 8-1-6.

வஸ்யாம் இந்த்ராஸி மே பிதுருத ப்ராதுரபுஞ்ஜத꞉ ।
மாதாச மே சதயத꞉ ஸமா வஸோ வஸுத்வநாய ராதஸே ॥

அங்வயம்

हे इन्द्र !, मे, पितुः, वस्यान्, उत, अभुञ्जतः, भ्रातुः, वसो, मे, समा, वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
मे	மே	எனனுடைய
पितुः	பிது꞉	தநதையினும
वस्यान् असि	வஸ்யாந் அஸி	மிகத தனமுடையோனுகினறுய்.
उत	உத	மறறும
अभुञ्जतः	அபுஞ்ஜத꞉	பாதுகாபபாறறுத எனது
भ्रातुः	ப்ராது꞉	உடனபிறநதோனினும மிகுநத தனமுடையோனுகினறுய.
वसो !	வஸோ !	வியாபகனே ! நீ
मे	மே	எனது
वसुत्वनाय	வஸுத்வநாய	தனததின பொருட்டும
राधसे	ராதஸே	அனனததின பொருட்டும
माता च	மாதா ச	அனனையும நீயும ஒதததவாகளாகி
छदयथः	சதயத꞉	எனனை மேமபட்டோனுயச செய வீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10 மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

இந்திரனே! நீ, எனது தந்தையாரினும் மேம்பட்ட தனமுடையோனாகின்றாய். மற்றும், பாதுகாப்பாற்றாத எனது சகோதரனினும் மேம்பட்டோனாயிருக்கின்றாய். வியாபகனாகிய இந்திர! எனது அன்னையாரும் நீயும் ஒத்தவர்களாயிருந்து, என்னைப் புகழுடையோனாய்ச் செய்வீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? தனம், அன்னம் என்னுமிரண்டின் இலாபத்தின் பொருட்டு என்பது பொருள். (10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

--

ஏழாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।

१ २र ३ २३ १ २ ३ २ ३ २

ताँ आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-4.

இம இந்த்ராய ஸுந்விரே ஸோமாஸோ தத்யாஶிர꞉ ।

தாம் ஆ மதாய வஜ்ரஹஸ்த பீதயே ஹரிப்யாம் யாஹ்யோக ஆ ॥

அந்வயம்

हे वज्रहस्त !, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त!	𑌹𑍇 𑌵𑌜𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤!	வசசிராயுத மேநதிய கையோய!
दध्याशिर	𑌦𑌧𑍍𑌯𑌾𑌶𑌿𑌰𑌃	தயிர கலநத
इमे	𑌇𑌮𑍇	இநதச
सोमास.	𑌸𑍋𑌮𑌾𑌸𑌃	சோமரசம
इन्द्राय	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌯	இநதிரனாகிய நினககுத
सुष्विरे	𑌸𑍁𑌷𑍍𑌵𑌿𑌰𑍇	தேடபபடடிருககினறது
तान्	𑌤𑌾𑌨𑍍	அச சோமரசததை
मदाय	𑌮𑌦𑌾𑌯	களிபபின பொருடடு
पीतये	𑌪𑍀𑌤𑌯𑍇	அருநதுவதறகு
ओकः	𑌓𑌕𑌃	வேளவி மணடபததை
आ	𑌆	நோககி
हरिभ्यां	𑌹𑌰𑌿𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂	இரணடு குதிரைகளவாயிலாக
आयाहि	𑌆𑌯𑌾𑌹𑌿	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—1 வசிடட ரிஷி

வசசிராயுதக கைய! தயிர கலநத இச சோமரசம, இநதிரனாகிய நின பொருடடுத தேடபபடடிருககினறது. அச சோமரசததை ஆனநததததை முனனிட்டு அருநதுவதற்கு வேளவி மணடபததை நோககி குதிரைகளின மீது வருவாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२
294. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।
१२ ३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
मधोः पपान उप नो गिरः शृणु रास्व स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

𑌇𑌮 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌦𑌾𑌯 𑌤𑍇 𑌸𑍋𑌮𑌾𑌶𑍍𑌚𑌿𑌕𑌿𑌤𑍍𑌰 𑌉𑌕𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 ।
𑌮𑌧𑍋𑌃 𑌪𑌪𑌾𑌨 𑌉𑌪 𑌨𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌃 𑌶𑍃𑌣𑍁 𑌰𑌾𑌸𑍍𑌵 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌯
[𑌗𑌿𑌰𑍍𑌵𑌣𑌃 ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ते, मदाय, उक्थिनः, इमे, सोमाः, चिकित्रे, मधोः, पपान,
न. गिरः, उपशृणु, गिर्वणः, स्तोत्राय, रास्व ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இநதிரனே!
ते	தே	உனககு
मदाय	மதாய	ஆனநதமுணடாதற பொருட்டு
उक्थिनः	உக்தி2ந:	துதிகளோடு கூடிய
इमे	இமே	இநதச
सोमा	ஸோமா:	சோமரசம
चिकित्रे	சிகித்ரே	(இஙகு) காணபபடுகினறது.
मधो	மதோ4:	களிபபைத தரும இச சோம ரசததை
पपान	பபான:	நிறைய அருநதியவனாய
न. गिर.	ந: கி3ர:	எமது துதியாகிய வாசகததை
उपश्रृणु	உபஶ்ருணு	இனிது கேடபாயாக
गिर्वण !	கி3ர்வண: !	தோததிரததாற போறறத தகக இநதிர !
स्तोत्राय	ஸ்தோத்ராய	துதிககினற எமககு
रास्व	ராஸ்வ	விருமபிய பலனைத தருவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—2 வாமதேவ ரிஷி

இநதிரனே! நினது களிபபின பொருட்டு, தோததிரததோடு கூடிய இச சோமரசங காணபபடுகினறது. மறறும, களிபபை யுணடாககுஞ சோமரசததை நிறைய அருநதி எனது தோததிரமாகிய வாசகததை இனிது கேடபாயாக. துதிவாககாற போறறற்குரிய இநதிர! தோததிரம பணணு கினற எமககு விருமபியதைக கொடுபபாயாக. (2)

மநதிரம 3.

१ २ ३ २३ १ २ ३१ २३ १ २

295. आ त्वा३द्य सर्वदुघां हुवे गायत्र वेपसम् ।

१ २ ३ २ ३२३२ ३ १२ ३१ २ ३ १ २

इन्द्र धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥ ३ ॥

இருககு 8-3-10.

ஆ த்வாऽத்3ய ஸப3ர்து3கா4ம் ஹுவே கா3யத்ரவேபஸம் ।
இந்த்3ரம் தே4நும் ஸுது3கா4மந்யாமிஷமுருதா4ராமரங்க்ருதம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अद्य, सर्वदुघा, गायत्रवेपस, सुदुघां, अन्यां, उरुधारा, इषं, धेनु, अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்ய	இப்போது
सर्वदुघां	ஸர்வதுகாம்	மிகப் பால் கொடுப்பதும்
गायत्रवेपसं	காயத்ரவேபஸம்	புகழ்த் தக்க வேகமுடையதும்
सुदुघा	ஸுதுகாம்	நன்கு பால் கறத்தற் குரியதும்
अन्यां	அந்யாம்	கோக்களினின்றும் வேறோர் வகை யுடையதும்
उरुधारां	உருதாராம்	முலைகளினின்று பாலின் தாரை யொழுகப்பட்டதும்
इष	இஷம்	விரும்பத் தக்கதாகிய
धेनु	தேநும்	காமதேனு வென்னும்
अरंकृतं	அரங்க்ருதம்	அழகு மிகுந்த இந்திரனை
तु	து	விரைவாக
आहुवे	ஆஹுவே	அழைக்கின்றேன்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

சிலர் விசுவாமித்திரர் என்பர். இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைக் காம தேனு வடிவமாகவும், மழை வடிவமாகவுந் துதிக்கின்றார். இப்போது காம தேனுவாகிய இந்திரனை விரைவில் அழைக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய காம தேனுவை யெனின்? மிகுந்த பால் தருவதும், போற்றத்தக்க வேகமுடைய தும், இனிது பால் கறக்கத் தக்கதும், வேறு வகையுடையதும், நிறைய முலையினின்றும் பாலொழுகப்பட்டதும், விரும்பற்பாலதுமாகிய மழையை அல்லது காமதேனுவை அதாவது அழகு வாய்ந்த, அல்லது, போதுமான வைகளைத் தருகின்ற இந்திரனை அழைக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க.

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१ २
296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।
१ २र ३ १ २र३ २ ३ २ ३ १ २ र
*यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति ते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-3

* यद्दित्सति, என்பது இருக்கு

நத்வா வ்ருஹந்தோ அத்ரயோ வரந்த இந்த்ர வீடவ: ।
யச்சிக்ஷஸி ஸ்துவதே மாவதே வஸு ந கிஷ்டதா மிநாதி தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, बृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुवते, मावते, यत्, वसू, शिक्षसि, ते, तत्, नकिः, आमिनाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
बृहन्त	ப்ருஹந்த:	வலியாற் பெரியவைகளும்
वीडव	வீடவ:	மிக உறுதி யுடையவைகளுமான
अद्रय	அத்ரய:	மலைகளும்
त्वा	த்வா	நின்னைத்
न वरन्ते	ந வரந்தே	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்.
स्तुवते	ஸ்துவதே	(மற்றும்) துதிக்கின்ற
मावते	மாவதே	எமைப் போன்றார்க்கு
यत् वसु	யத் வஸு	யாதொரு தனத்தை
शिक्षसि	சிக்ஷஸி	கொடுக்கின்றனையோ,
ते तत्	தே தத்	உன்னுடைய தனத்தைக் கொடுக்கும் அவ் விஷயத்தில்
नकि आमिनाति	நகி ஆமிநாதி	நின்னை ஒருவரும் தடுக்கமாட்டார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி.

இந்திர! வலியாற் பெரியவைகளும், இதனாலே உறுதியானவைகளும் அதாவது நீ எவர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றனையோ அவர்களெல்லாரினும் உறுதியானவைகளா யிருந்தும், மலைகள் வலியால் நின்னைத் தடுக்கமாட்டாதனவாயின என்பதாம். தடுக்காத தன்மையே மந்திரத்தின் பிரபாதியாற் கூறப்படுகின்றது. நின்னைத் துதிக்கின்ற எமை யொத்தார்கட்கு யாதொரு தனத்தைக் கொடுக்கின்றனையோ, உனது அத் தனத்தைக் குறித்து நோக்கமாகி ஒருவருந் தடுக்கார் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ २उ   ३ १ २ ३   १ २र

297. क ईम् वेद सुते सचा पिबन्तं कद्वयो दधे ।

३ १   २र   ३   २र   ३ २   ३   १२

अयं यः पुरो विभिनत्त्योजसा मन्दानः शिप्रचन्धसः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-33-7.

ക ഈം വേദ സുതേ സചാ പിബന്തം കദ്വയോ ദധേ ।
അയം യഃ പുരോ വിഭിനത്ത്യോജസാ മന്ദാനഃ ശിപ്ര്യന്ധസഃ ॥

அந்வயம்.

सुते, सचा, पिबन्तं, ईम्, को वेद?, कत्, वयः, दधे, यः अय, शिप्री, अन्धसः, मन्दानः, ओजसा, पुरः, विभिनत्ति ॥

பதவுரை

सुते	സുതേ	சோமரசம் பிழிந்த விடத்து
सचा	സചാ	வேட்போர்களுடன்
पिबन्तं	പിബന്തം	சோமரசம் அருந்துகின்ற
ईम्	ഈം	இந்திரனை
को वेद?	കോ വേദ?	யாவனறிவான்? (ஒருவனும் அறியான்.)
कत्	കത്	(அல்லது) எவ்வளவு
वयः	വയഃ	அன்னத்தைத்
दधे?	ദധേ?	தாங்கு (தரிக்) கின்றான்?
यः अय	യഃ അയം	இத்தன்மைய யாதோரிந்திரன் உள்ளானோ, அவன்
शिप्री	ശിപ്രീ	வேகமுடையோனும்,
अन्धसः	അന്ധസഃ	சோமரசத்தால்
मन्दानः	മന്ദാനഃ	களிப்புடையோனுமாய்
ओजसा	ഓജസാ	வலியால்
पुरः	പുരഃ	பகைஞரின் நகரங்களை
विभिनत्ति	വിഭിനത്തി	நாசஞ்செய்கின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம் பிழிந்தெடுத்த காலத்தில், வேட்போர்களோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான்? எவனும் அறியான் என்பது பொருள். அல்லது, அவன் எத்தனை யன்னத்தைத் தாங்குகின்றான்? அவ்விந்திரன் வேகமுடையோனும், சோமரசத்தால் களிப்புடையோனுமாகி ஆற்றலுடன் பகைஞரின் புரங்களைத் தகர்க்கின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३२ २२ ३ १२३ १२
298. यदिन्द्र शासो अव्रतं च्यावया सदसस्परि ।
३ ३ २१ २ २१२ ३२३ १२
अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधिबर्हय ॥ ६ ॥

யதிந்த்ர ஶாஸோ அவ்ரதம் ச்யாவயா ஸதஸஸ்பரி ।
அஸ்மாகமம்ஶும் மகவந் புருஸ்ப்ருஹம் வஸவ்யே அதிபர்ஹய ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, शासः, सदसः, परि, अव्रतम्, च्यावय, मघवन्, पुरुस्पृहं, अस्माक, अशु, वसव्ये, अधिबर्हय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எக்காரணத்தால்
शासः	ஶாஸ:	வேள்விக்கிடையூறு செய்வோர்களைச் சிட்சிக்கின்றனையோ, (அக்காரணத்தால்)
सदसः	ஸதஸ:	எமது வேள்விச்சாலைக்கு
परि	பரி	நாற்புறத்திலுமுள்ள
अव्रतम्	அவ்ரதம்	வேள்விக்கு விரோதியானவர்களை
च्यावय	ச்யாவய	ஓட்டுவாயாக. மற்றும்
मघवन्!	மகவந்!	பொருள்கட்கிறைவனே!
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பல்லோர்கள் விரும்பத்தக்க
अस्माक	அஸ்மாகம்	எங்களுடைய
अंशु	அம்ஶும்	சோமரசத்தை
वसव्ये	வஸவ்யே	அஃதிருக்கத்தக்க இடத்தில்
अधिबर्हय	அதிபர்ஹய	மிகப் பெருகுமாறு செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி

இந்திர! யாது காரணத்தால் வேள்விக்கு விரோதியான தண்டிக்கத் தக்கவர்களைத் தண்டிக்கின்றவன் நீ யாதலின், எமது வேள்விச் சாலைக்கு நாற் புறத்துமுள்ள வேள்வி விரோதிகளைத் தூரத்தில் ஓட்டி விடுவாயாக. இன்னும், தனமுடையோய்! பல்லோர்களால் இச்சிக்கப் பெற்றும் எங்களுடைய

சோமரசத்தை அக்கிருகத்த தக்க விடத்தில மிகப் பெருகச் செய்வாயாக. வேள்விச் சாலையினின்றும் வேள்விக்கு விரோதிகளான இராக்கதர்களைத் தூரத்தில் ஓட்டிவிட்டுச் சோமரசத்தைப் பெருகச் செய்வாயாக என்பது பொருள். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
299. त्वष्टा नो दैव्यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।
३ १ २२३१२ ३ १ २ ३२३ १२३ १ २
पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नु पातु नो दुष्टरं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

த்வஷ்டா நோ தைவ்யம் வச: பர்ஜந்யோ ப்ரஹ்மணஸ்பதி:।
புத்ரைர்ப்ராத்ருபிரதிதிர்நு பாது நோ து:ஷ்டரம்
[த்ராமணம் வச: ॥

அந்வயம்

त्वष्टा, पर्जन्यः, ब्रह्मणस्पतिः, पुत्रैः, भ्रातृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं, दैव्यं, नः, वचः, नु, पातु ॥

பதவுரை.

त्वष्टा	த்வஷ்டா	உருவத்தை அபிமானிக்கின்ற துவஷ்டா என்னும் தேவதையும்
पर्जन्यः	பர்ஜந்ய:	மேகத்திற்கு நிலைக்களமாகிய தேவதையும்,
ब्रह्मणस्पतिः	ப்ரஹ்மணஸ்பதி:	மந்திரத்திற் கபிமானியாகிய பிரமணஸ்பதி என்னும் தேவதையும்,
पुत्रैः	புத்ரை:	புத்திரர்களுடனும்
भ्रातृभिः	ப்ராத்ருபி:	உடன்பிறந்தார்களுடனும்
अदिति	அதிதி:	தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியாரும்,
दुस्तरं	து:ஸ்தரம்	விரோதிகளால் அடக்கமுடியாததும்
त्रामणं	த்ராமணம்	காப்பாற்றத் தக்கதுமாகிய
दैव्य	தைவ்யம்	பிரகாசமுடைய

न	நः	எமது
वच.	வசः	வெளியின் நுதிவடிவ வாக்கை
नु	நு	விரைவாகப்
पातु	பாது	பாதுகாத்திடுக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—7 இருக்கு—7 வாமதேவ ரிஷி.

'துவஷ்டா' என்னும் பெயர் பூண்ட உருவத்தை யபிமானிக்கும் தேவதை எங்களுடைய வாக்கைக் காப்பாற்றுக 'பிரமணஸ்பதி' என்னும் மந்திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப் பரிபாலிக்குக மற்றும் வரையப்படாத, அல்லது, தீனத்தன்மையற்ற 'அதிதி' என்னும் தேவமாதா வானவர் தமது புத்திர சகோதரர்களுடன், பகைவரால் தாழ்த்தக்கூடாததும் பரிபாலிக்கத் தக்கதுமாகிய எமது வாக்கைப் பாதுகாப்பவராகுக என்பதாம். (7)

குறிப்பு—துவஷ்டா தேவதை வாக்கைக் கொடுக்குக, பிரமணஸ்பதி மழையைப் பெய்விக்குக அதிதி தேவியார் சத்துருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று எம்மையும், எமது புத்திர பௌத்திரர்களையுங் காப்பாற்றுவாராக என்பர் சிலர்.

மந்திரம். 8.

३ २ ३२ ३ १२३ १ २ ३ १२

300. कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्चसि दाशुषे ।

२ ३ १ २र २ ३ २उ ३ १ २ ३१ २

उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-53-7.

கதா³சந ஸ்த்ரீரஸி நேந்த்³ர ஸஶ்சஸி தா³ஶுஷே ।

உபோபேந்நு மக⁴வந் பூ⁴ய இந்நு தே தா³நம் தே³வஸ்ய

[ப்ருச்யதே

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्चसि, मघवन्, देवस्य, ते, भूयः, दान, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இநதிரனே! நீ
कदाचन	கதாசந	ஒர போதும
स्तरी.	ஸ்தரீ:	தனபுறததுவோனுய
न असि	ந அஸி	இருககினறிலை
दाशुषे	தாஶுஷெ	அவிகொடுபபோனுககு
सश्चसि	ஸஶ்சஸி	(பயனை) அடைவிககினருய.
मघवन्!	மவவந்!	தனமுடையோய்!
देवस्य	தெவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தெ	உனது
भूयः	பூயஃ	மிகுநத
दान	தாநம்	ாகையானது
उपोपेत् पृच्यते	உபொபெத் ப்ருச்யதெ	எமபாலே வநது சேர்கினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—7 இருககு—8 பால கிலலியாகள ரிஷிகள.

இநதிரனே! நீ, ஒர காலும தனபுறததுவோனுகாய. அதாவது மலட்டாவைப போல ஆகமாட்டாய எனபதாம மலடடு ஆ கனறைக கருதி வீட்டிறகுச செலலாவாறு செயயமாட்டாய எனபது பொருள மறறும, அவிகொடுககினற வேளவித தலைவன பொருட்டு வருவாய அதாவது எமமை வநதடைவாய் எனபதாம தனமுடைய இநதிர! ஒளி முதலிய குணஙகளையுடைய உனது வர தானம எஙகளிடததிலேயே சேர்கினறது மலட்டுப பசுபபோலிராது, நீ எஙகளிடம வநது எமககு வேணடிய வரததைத தருகினருய எனபது கருதது (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २र ३ १२ ३१२
301. *युङ्क्ष्वा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।
३ १ २३ १ २ ३२ ३ २ ३ १
अर्वाचीनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋष्वेभिरागहि ॥ ९ ॥

இருககு 8-3-17.

யுங்க்ஷ்வா ஹி வ்ருத்ரஹந்தம ஹரீ இந்த்ர பராவதஃ ।
அர்வாசீநோ மகவந்த் ஸோமபீதய உக்ர ருஷ்வேபிராகஹி ॥

† युक्ष्वाहि, எனபது இருககு

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्तम !, हि, हरी, युङ्क्ष्व, मघवन् !, उग्र , सोमपीतये, अर्वाचीनः, ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

(तम !) ஹே வ்ருத்ரஹந்தம !	விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்புடையோய் !
ஹி	நிச்சயமாக
ஹரீ	நினது குதிரைகளை
யுங்க்ஷ்வ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.
மகவந் !	இந்திர !
உக்ர:	மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
ஸோமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
அர்வாசீந:	எம்பால் நோக்கமாய
ருஷ்வேபி:	காணத் தக்க
மருத்பி:	மருத்துக்களாய தேவதைகளுடன்
பராவத:	பரவுலகினின்றும்
ஆகஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

ம—7. இருக்கு—9 மேதாதிதி அல்லது மேத்தியாதிதி ரிஷி. விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மலிந்தோய்! அதாவது—மிகுந்தும் மாறு கொன்றோய்! என்பதாம். நினது குதிரைகளை இரதத்திற் பூட்டிடும். தனமுடைய இந்திர! உயர்ந்த வன்மையுள்ள நீ சோமரசம் துய்த்தற் பொருட்டு எம்பால் நோக்கமாயுள்ள மருத்துக்களோடு தூர வானுலகிலிருந்து வருவாயாக என்பதாம். (9)

'ஹி' என்னுஞ் சொல் தேற்றப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २र ३ १ २
302. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।
१ २ ३ १ २ ३२ ३ २ ३ १ २३ २
स इन्द्र *स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

* स्तोमवाहसामिह, என்பது இருக்கு.

த்வாமிதா ஹ்யோ நரோऽபீப்யந் வஜ்ரிந் பூர்ணய: ।
ஸ இந்த்ர ஸ்தோமவாஹஸ இஹ ச்ருத்யுப ஸ்வஸரமாகஹி ॥

அந்வயம்

हे वज्रिन्!, त्वा, भूर्णयः, नरः, इदा, ह्य, अपीप्यन्, इन्द्र!, सः, स्तोमवाहसः, इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹே வஜ்ரிந் !	வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினோயே!
त्वां	த்வாம்	நினக்கு
भूर्णय	பூர்ணய:	அவிகொடுப்போராகிய
नर.	நர:	வேள்வி நாயகன்
इदा	இதா	இன்றும்
ह्य	ஹ்ய:	முந்திய, தினமும்,
अपीप्यन्	அபீப்யந்	சோமரசம் அருந்துவித்தனன்.
सः	ஸ:	அத்தகைய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
स्तोमवाहस	ஸ்தோமவாஹஸ:	தோத்திரஞ் செய்கின்றோராகிய (எமது துதியை)
इह	இஹ	இவ் வேள்வியிற்
श्रुधि	ச்ருதி	கேட்பாயாக
स्वसर	ஸ்வஸரம்	எமதிடத்திற்கு
उप आगहि	உப ஆகஹி	வருவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10 நிருமேத ரிஷி.

வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர! நின்னைக்குறித்து அவிகளை நிறையக் கொடுக்குஞ் சீலர்களான வேள்வித் தலைவர்கள், இன்றும், நேற்றும், நின்னைச் சோமரச மருந்தச் செய்தனர் அத்தகைய இந்திர! நீ துதியாளர்களான எங்களுடைய தோத்திரத்தை இவ் வேள்வியிற் கேட்பாயாக எமது வீட்டிற்கும் வருவாயாக (10)

குறிப்பு—ஈண்டுச் 'சுவசரம்' என்றது வீடாம் (நிருத்தம் 3 4 10)ல் இது வீட்டின் பெயர்களுட் கூறப்பட்டிருத்தலின் எனக.

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—8.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

303. प्रत्यु अदर्श्यायत्यू ३ च्छन्ती दुहिता दिवः ।
*अपो मही वृणुते चक्षुषा तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी ॥ १ ॥

இருக்கு 7-8-1

ப்ரத்யூ அத³ர்ஶ்யாயத்யூ௩ச்ச²ந்தீ து³ஹிதா தி³வ: ।
அபோ மஹீ வ்ருணுதே சக்ஷுஷா தமோ ஜ்யோதிஷ்க்ருணோதி ஸூநரீ ॥

அந்வயம்.

आयती, उच्छन्ती, दिवः दुहिता, प्रत्यदर्शि उ, चक्षुषा, महीतमः,
अप उ वृणुते, सूनरी, ज्योतिः, कृणोति ॥

பதவுரை.

आयती	ஆயதீ	எழும்போதே
उच्छन्ति	உச்ச²ந்தி	இருளைப் போக்கிக்கொண்டே
दिव दुहिता	தி³வ: து³ஹிதா	இரவியின் மகளாகிய உஷா தேவியார்
प्रत्यदर्शि उ	ப்ரத்யத³ர்ஶி உ	அனைவராலும் உண்மை வடிவாய்க் காணப்படுகின்றார்.
चक्षुषा	சக்ஷுஷா	பார்வையால்
महीतमः	மஹீ தம:	இரவிலுள்ள பேரிருளை
अप उ वृणुते	அப உ வ்ருணுதே	போக்குகின்றார்
सूनरी	ஸூநரீ	மனிதர்கட்குச் சுணங்கிய உஷா தேவியார் (மற்றும்)
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தைச்
कृणोति	க்ருணோதி	செய்கின்றார்

---

* अपो मही वयति चक्षसे, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

சூரியனுடைய மகளாகிய, அல்லது, வானுலகத்தின் மகளாகிய உஷா தேவியார் தோன்றும்போதே இருளைப் போக்குகின்றவராகவே யாவர்களா லும் காணப்படுகின்றார் இவர் மகத்தானவர், அல்லது மகத்தாகிய இராக் காலத்து இருளைப் போக்குகின்றவர். எதனாலெனின்? தமது பார்வை யால் இவ்வாறு செய்துகொண்டு மனிதர்களின் நல்ல நேத்திரமாகிய உஷா தேவதை பிரகாசிக்கின்றார் என்பது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
304. इमा उ वां दिविष्टय उस्रा हवन्ते अश्विना ।
३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २२
अयं वामह्वेऽवसे शचीवसू विशंविशꣳ हि गच्छथः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-74-1.

𑌇𑌮𑌾 𑌉 𑌵𑌾𑌂 𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯 𑌉𑌸𑍍𑌰𑌾 𑌹𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 ।

𑌅𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌮𑌹𑍍𑌵𑍇𑌽𑌵𑌸𑍇 𑌶𑌚𑍀𑌵𑌸𑍂 𑌵𑌿𑌶𑌂 𑌵𑌿𑌶𑌂 𑌹𑌿 𑌗𑌚𑍍𑌛𑌥𑌃 ॥

அந்வயம்.

उस्रा, अश्विना, दिविष्टयः, उ, इमा., वा, हवन्ते, शचीवसू, अयं, वां, अवसे अह्वे, हि, विशं विशं, गच्छथः ॥

பதவுரை.

उस्रा	𑌉𑌸𑍍𑌰𑌾	வியாபகமாகிய
अश्विना !	𑌅𑌶𑍍𑌵𑌿𑌨𑌾 !	அசுவினி குமாரர்களே !
दिविष्टय.	𑌦𑌿𑌵𑌿𑌷𑍍𑌟𑌯𑌃	வானுலகை விரும்புகின்றவர்களும
उ	𑌉	வேட்போர்களுமான
इमा	𑌇𑌮𑌾𑌃	இவர்கள
वां	𑌵𑌾𑌂	உங்களிருவர்களையும
हवन्ते	𑌹𑌵𑌨𑍍𑌤𑍇	அழைக்கின்றார்கள
शचीवसू !	𑌶𑌚𑍀𑌵𑌸𑍂 !	கருமத்தையே தனமாகக் கொண்டோர்களே !
अयं	𑌅𑌯𑌂	இத்தகைய யானும

वां	வாம்	உங்களிருவரையும்
अवसे	அவஸெ	தனது காப்பின்பொருட்டு, அல்லது, உங்கள் திருப்தியின் பொருட்டு
अह्वे	அஹ்வெ	அழைக்கின்றேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின்? நீவிர்
विशं विशं	விஶம் விஶம்	தம்மைத் துதிக்கின்ற ஒவ்வொருவரிடத்தும்
गच्छथः	கச்சதஃ	செல்கின்றவர்கள் (ஆதலின் எனக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விரும்புகின்ற இச் சனங்களும், (மற்றும்) வேட்போர்களும், அசுவினி குமாரர்காள்! வியாபகமான உங்களை யழைக்கின்றார்கள். இத் தன்மைய வசிட்டனாகிய நானும், கருமத்தைத் தலமாகக் கொண்டோர்களே! உங்களிருவரையும் என்னைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு, அல்லது, உங்களிருவரையும் களிப்படைவித்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றேன் எதன் பொருட்டுப் பிரசைகளும் யானும் நினக்கு அன்பு கூறல் எனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது தம்மைத் துதிக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் தாமே செல்கின்றீர்கள் ஆதலின் எனக. தோத்திரம் பண்ணுகின்ற மக்களை முன்னிட்டு நீங்களிருவரும் உண்மையாயச் செல்கின்றீர்கள், அதனால், இவ்வாறு (உங்கட்கு) இன்சொற் கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
305. कु ष्ठः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।
३ १ २ ३ १ २२ ३ २ ३ २ ३ २३ १ २
घ्नता वामश्नया क्षपमाणोंशुनेत्थमु आद्वन् यथा ॥ ३ ॥

கு ஷ்ட꞉ கொ வாமஶ்விநா தபாநொ தெ³வா மர்த்ய꞉ ।
க்⁴நதா வாமஶ்நயா க்ஷபமாணொம் ஶுநெத்த²மு ஆத்³வந் யதா² ॥

அந்வயம்.

देवा, अश्विना, कु ष्ठः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्नया, घ्नता, अशुना, क्षपमाणः, आद्वन् यथा, इत्थं उ ॥

பதவுரை.

देवा	தேவா	பிரகாசமுடைய
अश्विना !	அஶ்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
कुष्ठः	குஷ்டஃ	தரையில் வாழ்கின்ற
कः मर्त्यः ?	கஃ மர்த்யஃ ?	எம்மனிதர் ?
वां	வாம்	உங்களைப்
सपातः	ஸபாதஃ	பிரகாசிப்பவர்கள் ? (யாருமிலர்)
वां	வாம்	உங்கள் நிமித்தம்
अश्नया	அஶ்நயா	கல்லால்
घ्नता	க்நதா	இடித்துச்
अंशुना	அம்ஶுநா	சோமரசத்தைப் பிழிந்ததால்
क्षपमाण	க்ஷபமாணஃ	களிப்புற்ற வேள்வித் தலைவன்
आद्नन् यथा	ஆத்நந் யதா	அரசனைப்போல
इत्थं उ	இத்தம் உ	{ இத்தன்மைய ஐசுவரியமுடையவனாகின்றான்

ஸாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. அசுவினிகள் வைவஸ்வத ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கின்ற அசுவினி குமாரர்களே! உங்களைப் பூமியினகண்ணுள்ள எம் மனிதர் (மரண சீலமுள்ள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார்? ஒருவருமிலர் என்பது பொருள். உங்கள் நிமித்தம், பிழிவதற்குக் கருவியாகிய கல்லாலிடித்துச் சோமரசம் எடுத்ததலால், அல்லது, எங்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச் சேருகின்ற சோமரசத்தால் களிப்புற்ற வேள்வித் தலைவன் இவ்வாறாகவே யாகின்றான் அதாவது மிகுந்த ஐசுவரியமுடையானாகின்றான் என்பது பொருள் (யாரைப் போலெனின்றோ?) வேண்டிய அன்னரச முதலியவைகளை யருந்துகின்ற மன்னன் முதலியோர் போல. அவ் வேந்தன் எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தியுடையோனுய் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு விடயமாகின்றானோ, அங்ஙனமே இவனுமாகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ १२ ३२३ ३ १ २
306. अयं वां मधुमत्तमः सुतः *सोमो दिविष्टिषु ।
१२ ३ १ २ ३ १ २र ३१२
तमश्विना पिबतं तिरो अन्ह्यं धत्तंं रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

---

* साम ऋतावृता, என்பது இருக்கு.

ம் வாம் மது⁴மத்தம꞉ ஸுத꞉ ஸோமோ தி³விஷ்டிஷு ।
ஶ்விநா பிப³தம் திரோ அஹ்ந்யம் த⁴த்தம் ரத்நாநி தா³ஶுஷே ॥

அந்வயம்.

अश्विना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, सुतः, तिरो अन्ह्य, पिबतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्त ॥

பதவுரை

ஹே அஶ்விநா !	அசுவினி குமாரர்களே !
வாம்	உங்களுக்கு
தி³விஷ்டிஷு	வேள்விகளில்
மது⁴மத்தம꞉	தீஞ்சுவை மிகுந்த
அயம் ஸோம꞉	இச் சோமரசம்
ஸுத꞉	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது
திரோ அஹ்ந்யம்	முற்பகற் றேறிய சோமரசத்தை
பிப³தம்	அருந்துவீர்களாக
தா³ஶுஷே	அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனுக்கு
ரத்நாநி	இரத்தினங்களைக்
த⁴த்தம்	கொடுப்பீர்களாக.

சாணய பாடியம்

-4. இருக்கு—8. பிரகண்ணுவ ரிஷி

வினி குமாரர்களே ! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும் வேள்விக (முன்னுள்ள) சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது மானதெனின் ?) மிக்க சுவையுடையது என்று முன் தினத்தில் ந்தத அச் சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, அவி கொடுக்கின்ற த் தலைவனுக்கு இரமணீயமான தனங்களைக் கொடுப்பீர்களாக என (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २३१ २
. * आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।
१ २ ३ २ २२ ३ १ २२३ १ २
भूर्णिं मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-1-20.

मात्वा, † घिरा, என்பன இருக்கு.

ஆ த்வா ஸோமஸ்ய கல்தயா ஸதா யாசந்நஹம் ஜ்யா ।
பூர்ணிம் ம்ருகம் ந ஸவநேஷு சுக்ருதம் க ஈசாநம்
[ந யாசிஷத் ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, भूर्णि, मृग न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गल्दया, ज्या, अहं, सदा, याचन्, आचुक्रुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
भूर्णि	பூர்ணிம்	தலைமையாகிய
मृग न	ம்ருகம் ந	மிருகம் போன்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
सवनेषु	ஸவநேஷு	வேள்விகளில்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசத்தின்
गल्दया	கல்தயா	பெருக்கோடும்
ज्या	ஜ்யா	வெற்றித்தன்மையுள்ள தோத்திரத்தோடுங்கூடிய யான்
सदा	ஸதா	எக்காலும்
याचन्	யாசந்	இரப்போனாகி
आचुक्रुधं	ஆசுக்ருதம்	நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன்.
क ?	க: ?	யார் ?
ईशान	ஈசாநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாசிஷத் ?	இரக்கமாட்டார் ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5 மேதாதிதி மேத்தியாதி ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, வேள்விகளில் சோமரச வொழுக்கோடும், வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரத்தோடுங் கூடிய யான், எப்போதும் யாகஞ் செய்வோனாய நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன். மிகுதியாய ஏற்குமிடத்து நின்பால் குரோதமுண்டாகின்றது, அதைச் சோமரசத்தின் ஒழுக்கினாலும், தோத்திரத்தாலும் நீக்குகின்றேன் என்பது பொருள். எத்தன்மைய நின்னை யெனின்? நிறைந்த தன்மையுள்ள சிங்கம்போல் பயங்கொடுக்கும் அத்தன்மையனை இறைவனாகிய இந்திரனை யிரப்பதில் உலகம் பற்றிய

நியாயம் காட்டப்படுகிறது —உலகில் எவன் இறைவனை (தலைவனை) யாசிக்க மாட்டான்? யாவர்களுமே யாசிப்பார்கள் (இரக்கின்றார்கள்) எனக் இதனால் யானும் இறைவனாகிய நின்னை யிரக்கின்றேன் என்பது உட்கிடை. (5)

குறிப்பு — 'ஐயா' என்றதற்கு, வெற்றிச் சிலமுள்ள தோத்திரம் எனப்பொருட்படுதல் பற்றியே गिरा (கிரா) என ஓதுகின்றார்கள் இருக்குப் படிப்போர்கள். ரண்டு ஆ, என்னும் இடைச்சொற்கு, நீக்கப் பொருளாம். இடைச் சொற்களுக்குப் பல பொருளாமாதலின். இதுபற்றியே இருக்குப் படிப்போர்கள் 'மாதவா' என நீட்டத வாசகத்தை யோதுகின்றார்கள் (என்பது காண்க.)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २
308. अध्वर्यो द्रावया त्वꣳ सोममिन्द्रः पिपासति ।
१ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२ १ २ ३ २
*उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-4-11.

அத்4வர்யோ த்3ராவயா த்வம் ஸோமமிந்த்3ர: பிபாஸதி ।
உபோ நூநம் யுயுஜே வ்ருஷணா ஹரீ ஆ ச ஜகா3ம வ்ருத்ரஹா ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं, उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்4வர்யோ!	வேள்வியாற்றுவோய்!
त्वं	த்வம்	நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமத்தை
द्रावया	த்3ராவயா	உத்தரவேதிமேல், என்னும் பிட்த்திற் சேரப்பாயாக ஏனெனின்?
इन्द्र	இந்த்3ர:	இந்திரன்
पिपासति	பிபாஸதி	சோமரசம் அருந்துவதற்கு விரும்புகின்றான்
वृषणा	வ்ருஷணா	தருணப் பருவமுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை

* उपनूनं, என்பது இருக்கு

नूनं	நூநம்	நிச்சயமாய (இன்று)
उपो युयुजे	உபோ யுயுஜே	இரதத்திற் பூட்டிவிட்டான்
वृत्रहा च	வ்ருத்ரஹா ச	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
आ जगाम	ஆ ஜகாம	வந்துவிட்டனன் (ஆதலின் எனக்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 தேவாதிதி ரிஷி

வேள்விசெய்கின்றவனே! நீ, உத்தரவேதிகையிற் சோமத்தைச் சோபப்பாயாக அல்லது இளகுமாறு செய்குதி அதாவது பிழிந்தெடுப்பாயாக என்பது பொருள். காரணமென்னையோவெனின்? இந்திரன் சோமரசத்தை அருந்த இச்சிக்கின்றான் ஆதலினென்க. நின்னால் இஃதெவ்வாறு உணரப்பட்டதெனின்றோ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது—இப்போது தருணமான குதிரைகளைத் தோப்பாகன் இரதத்திற் பூட்டிவிட்டனன் விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன் வந்துவிட்டான் (இவ்வாறறுனென்க) (6)

மந்திரம் 7

३ २३२उ ३२ ३ २ ३ १ २
309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।
३ २ ३ १ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २
पुरूवसुर्हि * मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्य· ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-37-76

அபீஷதஸ்ததா பரேந்த்ர ஜ்யாயஃ கநீயஸஃ |
புரூவஸுர்ஹி மகவந் பபூவித பரே பரே ச ஹவ்யஃ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ज्यायः, इषतः, तत्, कनीयसः, अभ्याभर, मघवन्!, पुरूवसुः, बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ज्याय	ஜ்யாயஃ	எவரினும் சிறந்தோனாகிய நீ
इषत·	இஷதஃ	வேண்டப்பட்டதும்
तत	தத்	புகழ்பெற்றதுமாகிய தனத்தை

* मघवन्तसनासि, என்பன இருக்கு

कनीयस·	கநீயஸ:	தாழ்ந்தோனாகிய எனக்கு
अभ्याभर	அப்⁴யாப⁴ர	எல்லாவகையானும் கொடுப்பாயாக
मघवन्!	மக⁴வந்!	தனமுள்ளோய்! நீ
पुरूवसु	புரூவஸு:	பலரால் துதிக்கப்பட்டோனாக
बभूविथ	ப³பூ⁴வித²	இருக்கின்றாய்.
भरे भरे	ப⁴ரே ப⁴ரே	ஒவ்வொரு போரிலும்
हव्य च	ஹவ்ய: ச	அழைக்கத்தக்கோனும் இருக்கின்றாய் அல்லது, அவி கொடுக்கத்தகுரியோனும் இருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேம்பட்டோனாகிய இந்திர! நீ உண்மையாய்த் தாழ்மையுடைய எனக்குப் புகழ் வாய்ந்த திரவியத்தை எல்லாவாற்றானும் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர! நீ, பலராலும் போற்றப்பட்டோனாயிருக்கின்றாய். ஒவ்வொரு போர்களிலும் அழைக்கப்படுவோனும், அவி கொடுக்கத் தக்கோனுமாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २३ २ ३ १ २३१ २

310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

३ २ ३१ २ ३ १ २३ १ २

*स्तोतारमिद्दधिषे रदावसो न पापत्वाय रंꣳसिषम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-18.

யதி³ந்த்³ர யாவதஸ்த்வமேதாவத³ஹமீஶீய ।

ஸ்தோதாரமித்³த³தி⁴ஷே ரதா³வஸோ ந பாபத்வாய ரம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो, स्तोतारं, इत्, दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

---

*स्तोतारमिद्दिधिषेय रदावसो न पापत्वाय रासीय, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீ
यावतः	யாவத:	எவ்வளவு தனத்திற்கு
ईशिषे	ஈசிஷே	இறைவனாகின்றனையோ,
एतावत्	ஏதாவத்	அவ்வளவு தனத்திற்கே
अहं	அஹம்	யானும்
ईशीय	ஈசீய	தலைவனாகின்றேன்.
यत्	யத்	இதற்கு யாது காரணமோ, அதனால்
रदावसो!	ரதாவஸோ!	தனமீயும் இந்திர! யான
स्तोतारं	ஸ்தோதாரம்	சாமமறை பாடுவோனையே
इत् दधिषे	இத் தயிஷே	பாதுகாப்பேன்.
पापत्वाय	பாபத்வாய	பாவத்திற்கு
न रंसिषं	ந ரம்ஸிஷம்	ராயவேமாட்டேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவ்வளவு தனத்திற்கு இறைவனாகின்றனையோ, அவ்வளவு தனத்திற்கே யானும் தலைவனாகின்றேன். ஆதலின், தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்திர! நான் என்னைச் சேர்ந்த ஸ்தோதா, என்னும் சாமவேத பாடகனையே தனங்கொடுத்துப் பாடவைப்பேன், (காப்பாற்றுவேன்) தீமையிற் செல்விடேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २

311. त्वमिन्द्र प्रतूर्त्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।

३ १ २ ३ १ २ ३१२ २ १ २ ३२

अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य्य तरुष्यतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-99-5.

த்வமிந்த்ர ப்ரதூர்த்திஷ்வபி விச்வா அஸி ஸ்ப்ருத: ।
அசஸ்திஹா ஜநிதா வ்ருத்ரதூரஸி த்வம் தூர்ய்ய தருஷ்யத: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, प्रतूर्तिषु, विश्वा स्पृधः, अभ्यसि, तूर्य!, त्वं, अशस्तिहा, जनिता, वृत्रतूः, असि, तरुष्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्व	த்வம்	நீ
प्रतूर्तिषु	ப்ரதூர்திஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृध	விஶ்வா ஸ்ப்ருத:	போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும்
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूर्य !	தூர்ய !	பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
त्व	த்வம்	நீ
अशस्तिहा	அஶஸ்திஹா	தெய்வீக ஆபத்துக்களைப் போக்கின்றாய்.
जनिता	ஜநிதா	எனது விரோதிகட்கு ஆபத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்
वृत्रतू !	வ்ருத்ரதூ: !	பகைஞர் (கூட்டங்)களைத் தொலைப்போனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
तरुष्यतः	தருஷ்யத:	எனக்கிடையூறானவைகளை நீக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—8. இருக்கு—9. நிருமேத ரிஷி.

இந்திர ! நீ, யுத்தங்களில் போர் செய்வோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும் அடக்கி விடுகின்றாய் மற்றும் பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெய்வீகமாய் வரும் ஆபத்தை நீக்குவோனா யிருக்கின்றாய் அசுரர்கட்குத் தெய்வீகமாய ஆபத்துக்களை யுண்டாக்குவோனாகவும் இருக்கின்றாய் எல்லாப் பகைஞர் குலங்களை யறுப்போனாகவும் இருக்கின்றாய். எனது பாதகங்களைத் தொலைப்போனாகவும் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २र३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

312. *प्रयोरिरिक्ष ओजसा ‡दिवः सदोभ्यस्परि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव †मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

ப்ரயோரிரிக்ஷ ஓஜஸா திவ: ஸதோப்யஸ்பரி ।

ந த்வா விவ்யாச ரஜ இந்த்ர பார்திவமதி விஶ்வம் வவக்ஷித ॥

* प्ररिरिक्ष, ‡ दिव अन्तेभ्यस्परि, † अनुस्दधा विवक्षित, என்பன இருக்கு.

அந்வயம

हे इन्द्र !, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, प्ररिरिक्षे, पार्थिवं, रजः, त्वा, नविव्याच, विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
यः	ய:	யாதொரு நீ
दिवः	திவ:	வானுலகின
परि सदोभ्य	பரி ஸதோப்ய:	பதவி (யிடங்) களினின்று
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால
प्ररिरिक्षे	ப்ரரிரிக்ஷே	மிகச் சிறந்தவனாகின்றாய். மற்றும்,
पार्थिवं	பார்திவம்	தரையிலுண்டாகிய
रज	ரஜ:	உலகம
त्वा	த்வா	உன்னை
नविव्याच	ந விவ்யாச	தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாது. (அத்தன்மைய நீ)
विश्व	விஶ்வம்	உலகத்தைத்
अति	அதி	கடக்கச் செய்வித்து
ववक्षिथ	வவக்ஷித	(என்னைத்) தாங்கிக்கொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—10. நோதா ரிஷி

இந்திர! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால் மிக மேம்பட்டவனாயிருக்கின்றாய். அன்றியும், இந்திர! தரையிற்றோன்றிய உலகம் உன்னை மகத்தாகிய தனது வடிவால் அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற்கையில் அதினின்றும் ஆற்றலுடையோனாயிருக்கின்றாய் என்பது பொருள். இவ்வண்ணனாயுள்ள நீ எம்மை, உலகங்களைத் தாண்டச் செய்வித்துத் தாங்கிக்கொள்ள விரும்புவாயாக. (எம்மை எல்லாவற்றினும் மேம்பாடாகச் செய்வாயென்பது கருத்து.) (10)

குறிப்பு—இந்திர! நீ தூளி படலம் போல உலகனைத்தினும் வியாபித்திருக்கின்றாய் நின்பால் உலகெலாம் வியாப்பியமாம் என்ப பொருள் கொள்வாருமுளா

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३२ ३क २र ३ १ २ ३ १२
313. **असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषे मुवोच ।**
१ २ ३ १ २र ३ २३१ २ ३ १२
बोधामसि त्वा हर्यश्व यज्ञैर्बोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருக்கு 7-21-1

அஸாவி தேவம் கோ ருஜீகமந்தோ ந்யஸ்மிந்நிந்த்ரோ ஜநுஷே முவோச|
போதாமஸி த்வா ஹர்யச்வ யஜ்ஞைர்போதாந ஸ்தோமமந்தஸோ
[மதேஷு ||

அந்வயம்.

देव, गो ऋजीक, अन्धः, असावि, ई, इन्द्र, अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच, हर्यश्व!, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	தேவம்	பிரகாசமானதும்
गो ऋजीकं	கோ ருஜீகம்	ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய
अन्ध	அந்த:	சோமமென்னும் அன்னம்
असावि	அஸாவி	தேடி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
ईं इन्द्र.	ஈம் இந்த்ர:	இவ்விந்திரன்
अस्मिन्	அஸ்மிந்	தேடிய இச் சோமமாகிய அன்னத்தில்
जनुषा	ஜநுஷா	இயற்கையாகவே
न्युवोच	ந்யுவோச	மிக வொருமுகப்பட்டவனாகினன்.
हर्यश्व!	ஹர்யச்வ!	பொன் குதிரையையுடைய இந்திர!

त्वा	த்வா	உன்னை
यज्ञे.	யஜ்ஞை:	ஸ்தோத்திரங்களாலும் அவிகளாலும்
बोधामसि	போதாமஸி	ஞாபகமடையச் செய்கின்றேன்
अन्धस.	அந்தஸ:	சோமத்தின்
मदेषु	மதேஷு	களிப்புண்டாமிடங்களில்
न	ந:	எங்களுடைய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	ஸ்தோத்திரத் தொகுதியை
बोध	போத	(நீ) அறிவாயாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி

பிரகாசமுள்ளதும், ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளோடு கலந்துள்ளதும் (கவப்பத்தால் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட தென்பதும் அது) ஆகிய சோமமென்னும் அன்னம் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ் விந்திரன் பிழிந்தெடுத்துள்ள சோமமாகிய இவ் வன்னத்தில் இயற்கையாகவே தற்பரனாகின்றான் இனிமேல் பிரத்தியட்சமாகிய ஸ்தோத்திரம் இந்திர! உனக்கு, ஸ்தோத்திரங்களால், அல்லது, அவிகளால் அறிவுறுத்துகின்றேன் சோமத்தினுடைய களிப்புண்டாமிடங்களில் எங்களுடைய ஸ்தோத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २

314. योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।

२ ३ १ २ ३ २ ३२३ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २

असो यथा नोऽविता वृधश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-24-1.

யோநிஷ்ட இந்த்ர ஸதநே அகாரி தமாந்ருபி: புருஹூத ப்ரயாஹி ।
அஸோ யதா நோऽவிதா வ்ருதச்சித்ததோ வஸூநி மமதச்ச ஸோமை: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, ते, सदने, योनि., अकारि, पुरुहूत !, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, न:, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, ददः, च, सोमैः, ममद ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உன்னுடைய
सदने	ஸதநே	இருப்பின் பொருட்டு
योनिः	யோநி:	ஓர் இடம்
अकारि	அகாரி	செய்யப்பட்டிருக்கின்றது
पुरुहूत!	புரூஹூத!	பலரால் அழைக்கப்படும் இந்திர!
नृभिः	ந்ருபி:	நியமிக்கும் மருத்துக்களோடு
त	தம்	அவ்விடத்தைக் குறித்து
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனும்
वृधश्चित्	வ்ருதச்சித்	விருத்தி பண்ணுவோனுமாக
यथा	யதா	எவ்வாறு
असः	அஸ:	இருக்கின்றாயோ, (அவ்வாறே) எமக்குத்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
दद	தத:	கொடுப்பாயாக.
सोमै च	ஸோமை: ச	மற்றும், சோமரசத்தால்
ममदः	மமத:	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! வசிப்பதற்கு உனக்கு ஓரிடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பலரோரால் அழைக்கப்பட்ட இந்திர! நியந்தாக்களான மருத்துக்களோடு அவ்விடத்திற்கு வருவாயாக எவ்வாற்றால் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவும் விருத்தி செய்வோனாகவும் இருக்கின்றாயோ, அவ்வாற்றானே எங்கட்குத் தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக எங்களுடைய சோமரசத்தாலுங் களிப்படைவாயாக என்பதாம் (2)

குறிப்பு —वृधेच என்பர் இருக்கோதுவார்.

மந்திரம் 3

१ २ ३ ३ १ ३ २उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

315. अदर्दरुत्समसृजो वि खानि त्वमर्णवान् बद्बधानाँ * अरम्णः ।

३ १ २ ३ १२ ३ २उ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ २

महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्वः सृजद्धारा †अव यद्दानवान् हन्॥३॥

இருக்கு 5-32-1

அதர்தருத்ஸம ஸ்ருஜோ வி கானித்வமர்ணவாந் பத்பதாநாந் அரம்ண:|

மஹாந்தமிந்த்ர பர்வதம் வி யத்வ: ஸ்ருஜத்தாரா அவ யத்தானவாந் ஹந் ||

அந்வயம

हे इन्द्र !, त्वं, उत्स, अदर्द, खानि, व्यसृज , बद्बधानान्, अर्णवान्, अरम्ण., यत्, महान्त, पर्वतं, व्यसृजत्, धारा , यत्, दानवान्, अवहन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	உத்ஸம்	நீர் நிறைந்துள்ள மேகத்தைப்
अदर्द	அதர்த:	பிளந்தனை பின்னர்
खानि	கானி	மேகத்தின் நீர் வரும் வழிகளை (யும்)
व्यसृजः	வ்யஸ்ருஜ:	இனிது உண்டுபண்ணினுய.
बद्बधानान्	பத்பதாநாந்	பீடை தருகின்ற
अर्णवान्	அர்ணவாந்	மேகங்களை
अरम्ण.	அரம்ண:	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	யத்	எப்போது
यत्	யத்	யாதொரு நீ
महान्तं	மஹாந்தம்	பெரிதாகிய
पर्वत	பர்வதம்	மேகத்தை
व्यसृजत्	வ்யஸ்ருஜத்	விரியச் செய்தாயோ, (மற்றும்)
धारा	தாரா:	நீர்த்தாரைகளை விழச்செய்தனை யோ,
दानवान्	தாநவாந்	தானவர்களை
अवहन्	அவஹந்	நனிகொழித்தனையோ , (அப்போ தெனக)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव इन् , என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. காது ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, நீர்கொண்ட மேகத்தை பிளந்தோனு யிருக்கின்றாய். பின்னர், மேகத்தினுடைய நீர்வரும் வழிகளைச் சிறப்புடையனவாகச் செய்தவனு யிருக்கின்றாய். இன்னும், பீடிக்கின்ற நீர் நிறைந்த மேகங்களைப் பிழிந்தாய். (விடுதலை பண்ணினாய்.) இந்திர! நீ, பெரிய மேகத்தை விரியச் செய்தாய் நீர்த்தாரைகளை விழச் செய்தவனு யிருக்கின்றாய் எப்போதெனின்? தானவர்களை, (தநுவின் புத்திரர்களை) அல்லது, நீரைக் கொடுக்கும் மேகங்களை நாசமாக்கினையோ, அப்போதெனக் இங்ஙனமே நிருத்தமும் இதற்குப் பொருளுரைக்கின்றது (3)

குறிப்பு.—ஆசீர்வாதம் சொல்லுகின்ற இந்திரன் அழியாதவன் என, விசேடமாக்கியும் பொருள் கொள்வர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
316. सुष्वाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चित्तुविनृम्ण वाजम् ।
१ २ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २
आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सह्याम त्वोताः ॥४॥

இருக்கு 10-148-1.

ஸுஷ்வாணாஸ இந்த்ர ஸ்துமஸி த்வா ஸநிஷ்யந்தஶ்சித்துவிந்ரும்ண [வாஜம் ।

ஆ நோ பர ஸுவிதம் யஸ்ய கோநா தநாத்மநா ஸஹ்யாம [த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सुष्वाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाज, सनिष्यन्तः, नः, सुवित, आभर, यस्य, कोना, त्वोता., तना, त्मना, सह्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
सुष्वाणासः	ஸுஷ்வாணாஸ:	சோமரசம் பிழிந்தெடுப்போர்களான யாங்கள்
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸ்துமஸி	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.

* चाकन्त्मना तना सनुयान, என்பது இருக்கு.

तुविनृम्ण!	துவிந்ருஂண!	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர!
वाजं	வாஜம்	அவியாகிய அன்னத்தை
सनिष्यन्त:	ஸநிஷ்யந்த:	பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம் (ஆதலின்)
न	ந:	எங்கட்கு
सुवित	ஸுவிதம்	இனிய தனத்தைக்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.
यस्य	யஸ்ய	எதைப்பற்றி
कोना	கோநா	வேட்கின்றாய்கொல், அந்தத் தனத்தைத் தருவாயாக
त्वोता	த்வோதா:	நின்றால் காப்பாற்றப்பட்ட நாங்கள்
तना	தநா	மிகுந்த தனங்களைத்
त्मना	த்மநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாம	நினது அநுக்கிரகத்தா லடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்

காண்டம்—9. இருக்கு—4. பிருகுஸ்தாவைந ரிஷி.

இந்திர! சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைப் போற்றுகின்றோம் மிகுந்த தனமுடையோய்! அல்லது, மிகுந்த வலியுடையோய்! இந்திர! சரு, புரோடாசம் முதலிய அன்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். இங்ஙனமாதலின், எங்கட்கு அடையத்தக்க இனிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக அல்லது, எந்தத் தனத்தை விரும்புகின்றவனாய் இருக்கின்றனையோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. யாங்கள் நின்னாற் காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய் மிகுந்த தனங்களைத் தாமாகவே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைந்துகொள்கின்றோம் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக எனப் பாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
317. * जगृह्मा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम् ।
३२उ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २
विद्मा हि त्वा गोपतिं शूर गोनामस्मभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥

இருக்கு 10-47-1.

ஜக்3ருஹ்மா தே த3க்ஷிணமிந்த்3ர ஹஸ்தம் வஸூயவோ வஸுபதே
[வஸூநாம் |
வித்3மா ஹி த்வா கோ3பதிம் ஶூர கோ3நாம் அஸ்மப்4யம் சித்ரம் வ்ருஷ
[ணம் ரயிம் தா3: ||

அந்வயம்.

वसूनां, वसुपते, इन्द्र, वसूयव., ते, दक्षिणं हस्तं, जगृह्म, शूर, गोनां, त्वा, गोपतिं, विद्म , अस्मभ्यं, चित्रं, वृषण, रयिं, दाः ॥

பதவுரை.

वसूनां	வஸூநாம்	தனமுடையார்கட்குள்
वसुपते इन्द्र !	வஸுபதே இந்த்3ர !	தனங்கட்கு இறைவனாகிய இந்திர !
वसूयव	வஸூயவ:	தனத்தை இச்சிக்கின்ற நாங்கள்
ते	தே	நினது
दक्षिण हस्तं	த3க்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக் கையைப்
जगृह्म	ஜக்3ருஹ்ம	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
शूर !	ஶூர !	பராக்கிரமமுடையோய் !
गोनां	கோ3நாம்	கோக்களுடையார்களுள்
त्वा	த்வா	நின்னை
गोपतिं	கோ3பதிம்	கோக்கட்கு இறைவனென்று
विद्म.	வித்3ம:	(யாம்) அறிகின்றோம். ஆதலின்
अस्मभ्यं	அஸ்மப்4யம்	எங்கட்குப்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையான
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக்
दाः	தா3:	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. சப்தகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திர! திரவியத்தை யிச்சிக்கின்ற நாங்கள் உனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம் எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போகக்கூடாது என்றிருந்த தனமுடையவர் தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூட்டுக) பராக்கிரமமுடைய இந்திர! உன்னை, கோக்கட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். ரண்டு இருத்தலானும், இல்லாமையானும் இறைவனுந் தன்மையும், அநேகமாந் தன்மையுங் கூறப்படுகின்றது. இதனால் எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யுந் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३१२३ २ ३ २

318. इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पार्य्या युनजते धियस्ताः ।

२ ३ १२ ३ १२३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

शूरो नृषाता *श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருக்கு 7-27-1.

இந்த்ரம் நரோ நேமதிதா ஹவந்தே யத்பார்யா யுநஜதே தியஸ்தா:
ஶூரோ ந்ருஷாதா ஶ்ரவஸஶ்சகாம ஆ கோமதி வ்ரஜே பஜா த்வம்
[ந: ॥

அந்வயம்.

यत्, पार्याः, ताः, धियः, युनजते, नरः, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः, नृषाता त्व, श्रवस , चकामे, गोमति, व्रजे, नः, भज ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்போது
पार्याः	பார்யா:	போரிற் பாதுகாப்பிற்குக் காரணமானவைகளும்
ताः	தா:	கீர்த்தியுள்ளவைகளுமான
धियः	தியஃ	எவற் றொழில்கள்
युनजते	யுநஜதே	பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அக்கால
नरः	நர:	வேள்வி, அல்லது போராற்றுகின்ற மனிதர்கள்
नेमधिता	நேமதிதா	வேள்வியில் அல்லது போரில்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	எவ்விந்திரனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைக்கின்றார்களோ,
शूर.	ஶூர:	வீரனும்
नृषाता त्वं	ந்ருஷாதா த்வம்	மனிதர்களைப் பாகுபாடு செய்வோனுமாகிய அந்த நீ
श्रवस.	ஶ்ரவஸ:	அன்னம் அல்லது வலியை
चकामे	சகாமே	விரும்புமிடத்து

* शवसश्चकान, என்பது இருக்கு

गोमति	கொமதி	கோக்களுள்ள
व्रजे	வ்ரஜெ	கோசாலையில்
न	ந:	எங்களை
भज	ஹஜ	பாக்முடையோர்களாகச் செய்வாயாக.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—9 இருக்கு—6 வஸிஷ்ட ரிஷி.

எக்காலத்தில் போரில் இருப்பவைக் காரணமாக வுடைய (மரண பயத்தால்) கருமத் தொழில்கள் பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அப்போது வேள்வியின் கருத்தர்கள், அல்லது, போர்த் தலைவர்கள், வேள்வியில், அல்லது போரில், எவ்விந்திரனை யழைக்கின்றார்களோ, இந்திர! அத்தகைய நீ, வீரனுகவும், மனிதர்களைப் பாதுகாப்பு செய்வோனுகவும் இருக்கின்றாய் (ஆதலின்) அன்னத்தையேனும், வலிமையையேனும் இரக்ஷிக்குமிடத்தில் கோக்கள் வாழும் கோட்டத்தில் எங்களைப் பாக்முடையார்களாயச் செய்வாயாக (6)

மந்திரம் 7

१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
319. वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
१ २ १ १ २३ २ ३ १ २र ३ २ २ ३ १ २ ३ २
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्या३स्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13

வய: ஸுபர்ணா உபஸேதுரிந்த்ரம் ப்ரியமேதா ருஷயோ நாத[மாநா: ।

அப த்வாந்தமூர்ணுஹி பூர்தி சக்ஷுர்முமுக்த்யா3ஸ்மாந்நித[யேவ பத்தாந் ॥

அந்வயம்.

वय , सुपर्णा, प्रियमेधा', ऋषय , नाधमाना', इन्द्र, उपसेदु , इन्द्र!, ध्वान्तं, अपोर्णुहि, चक्षु:, पूर्द्धि, निधया इव बद्धान्, अस्मान्, मुमुग्धि ॥

பதவுரை.

वय	வய:	செல்கின்றவைகளும்
सुपर्णा	ஸுபர்ணா	மிகுந்த நலத்தைக் கொடுப்பவைகளும்
प्रियमेधा.	ப்ரியமேதா:	வேள்வியை விரும்புகின்றவைகளும்

ऋपयः	ருஷய:	நீண்ட பார்வையுடையவைகளும்
नाधमाना:	நாதமாநா:	மெய்யுணர்வை வேறுபவைகளு மான கிரணங்கள்,
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
उपसेदु:	உபஸெது:	அடைந்தன அடைந்து
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
ध्वान्तं	த்வாந்தம்	இருளைப்
अपोर्णुहि	அபொர்ணுஹி	போக்குவாயாக.
चक्षुः	சக்ஷு:	ஒளியைப்
पूर्द्धि	பூர்த்தி	பரப்புவாயாக
निधया इव बद्धान्	நிதயா இவ பத்தாந்	பாசக்கூட்டங்களாற் கட்டுப்பட்ட வர்களை (விடுவிப்பதுபோல)
अस्मान्	அஸ்மாந்	எங்களை
मुमुग्धि	முமுக்தி	விடுவிப்பாயாக (என வேண்டு கின்றன எனக்)

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—9 இருக்கு—7 கௌரிவீதி ரிஷி.

செல்லுகின்றவைகளும், சுகங் கொடுப்பதை வளர்ப்பவைகளுமான இரவியின் கிரணங்கள், இந்திரனை யடைந்தன. எவ்விதமானவைகளென்னில்? வேள்வியிற் பிரியப்படுபவைகள், நீண்ட நோக்குடையவைகள், வேள்வியை வேண்டுபவைகளாம். வேண்டுகின்ற வகைகளே கூறப்படுகின்றன.—இந்திரனே! இருளை யொதுக்குவாயாக. ஈண்டு "எவ்விருள் மறைக்கப்பட்டுள்ளதோ அது மனதாலடையத்தக்கது இதினின்றும் கெட்டு உலோபமாகின்றது" எனனும் ஐதரேயப் பிராமணம் (பிராமணம் எனனும் வேத பாகத்தின் வாக்கு) சிந்திக்கற்பாலது. மற்றும், ஒளியையும் நிறையச் செய்வாயாக. அதாவது பாசக்கூட்டங்களாற் கட்டுப்பட்டவர்களான எங்களைப் பாசங்களினின்று நீங்குமாறு விடுவிப்பாயாக எனபதாம். ஈண்டு 'வயோவோ' என்ற ஒட்டகத்து 4-3-ல் உள்ள நிருத்தச் சூத்திரத்தில் இதன் பொருள் காணத் தக்கது. (7)

குறிப்பு —இந்திரியங்கட்கு ஆன்மாவை முன்னிட்டும், மாணுக்கர்கட்கு பிரம ஞானியாகிய ஆசிரியரை முன்னிட்டும், இருடிகட்கும் ஞானிகட்கும், பரமான்மா வைக் குறித்தும் நடந்த பேச்சென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ १ २र ३ १ २र ३ १ २
320. नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तꣳ हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा ।
१२ ३ १२ ३ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २३२
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम् ॥ ८ ॥

இரு. 3-45-1.

நாகே ஸுபர்ணமுபயத்பதந்தம் ஹ்ருதா வேநந்தோ அப்யசக்ஷத த்வா ।
ஹிரண்யபக்ஷம் வருணஸ்ய தூதம் யமஸ்ய யோநௌ ஶகுநம் புரண்யும் ॥

அந்வயம்.

सुपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूत, यमस्य, योनौ, शकुन, भुरण्यु, त्वा, हृदा, वेनन्त , नाके, अभ्यचक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை

सुपर्णं	ஸுபர்ணம்	இனிய வீழ்ச்சியுடையவனும் (வீழ் வருபவனும்)
पतन्त	பதந்தம்	வானில் செல்பவனும்
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்யபக்ஷம்	பொற் சிறகுள்ளவனும்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	நீரை யபிமானிக்குந் தேவதைக்குத் (வருணனுக்கு)
दूतं	தூதம்	தூதனும்
यमस्य	யமஸ்ய	மின்னலாகிய தீயினுக்கு
योनौ	யோநௌ	இடமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில்
शकुन	ஶகுநம்	பறவையா யிருப்பவனும்
भुरण्यु	புரண்யும்	மழை முதலியவைகளால் உலகைக் காப்பாற்றுபவனுமாகிய
त्वा	த்வா	(கந்தருவனெனனும்) உன்னை
हृदा	ஹ்ருதா	உள்ளத்தால்
वेनन्त	வேநந்த:	வேண்டப்பெற்ற துதிப்போர்கள்
नाके	நாகே	விண்ணில்
अभ्यचक्षत	அப்யசக்ஷத	பார்க்கின்றார்கள் அக்கால்
उपयत्	உபயத்	வந்துகொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—8. வேனோபாக்க ரிஷி தேவதை வேந:

வேநனே! உன்னை, உள்ளத்தில் விருப்பமிருந்த துதிப்போர்கள் வானில் இனிது பார்க்கின்றார்கள். எப்போது பார்க்கின்றார்களோ, அப்போது வந்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னை யென்னின? வானிற் செல்கின்றவனும், பொன்மயமான சிறகுகளை யுடையவனும், நீரபிமானி தேவதையாகிய வருணனுக்குத் தூதனும், நியமிக்கப்படும் மின்னலாகிய அக்கினியின் இருப்பிடத்தில் (அந்தரிக்ஷத்தில்) பறவை வடிவாக இருப்பவனும், மழை முதலியவைகளால் உலகனைத்தையும் பரிபாலிப்பவனுமாகிய உன்னை காண்கின்றார்கள் என முடித்துக் கொள்க. (8)

குறிப்பு—ஈண்டு வேனன் என்பவன் வானிலிருந்து வரும் ஒரு கந்தருவன்

மந்திரம் 9

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३१ २ ३१ २

321. ब्रह्म जज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विसीमतः सुरुचो वेन आवः ।

२ ३क २र ३ १ २ ३ २ ३२३ २ ३ १२ ३ १२

स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९॥

இருக்கு 5-6-1

ப்ரஹ்ம ஜஜ்ஞாநம் ப்ரதமம் புரஸ்தாத்விஸீமத꞉ ஸுருசோ வேந [ஆவ꞉ ।

ஸ புத்ந்யா உபமா அஸ்ய விஷ்டா꞉ ஸதஶ்ச யோநிமஸதஶ்ச விவ꞉ ॥

அந்வயம்

वेनः, पुरस्तात्, जज्ञानं, ब्रह्म, प्रथम, विसी, अतः, सुरुचः, आवः, सः,
बुध्न्याः, अस्य उपमा, विष्ठाः, सतः, च, असत, योनि, विव. ॥

பதவுரை

वेन	வேந꞉	வேனன், என்னும் பெயருடைய கந்தருவன்
पुरस्तात्	புரஸ்தாத்	முற்காலத்தில்
जज्ञान	ஜஜ்ஞாநம்	தோன்றிய, அல்லது, ஞானமுடைய
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	உத்தம ப்ரஹ்மத்தை

विसीं	விஸீ ம்	விசீம, விசீம, என னும நலக்குறி யாகிய
अतः	அ_த:	காணபபடும இவவனைததினின றும
सुरुच.	ஸுருச:	நற காநதிபுடையவனுய்க்
आव	ஆவ:	காபபாறறினுனே,
स	ஸ:	அக கநதருவன
बुध्न्या	புத்ந்யா:	அநதரிக்ஷததின
अस्य उपमा	அஸ்ய உபமா:	இதறகொபபான இரவி முதலிய வறறின காநதிகளை
विष्ठा	விஷ்டா:	சிறபபாய நிலை நிறுததினுன. (அவவாறே)
सत.	ஸத:	இபபோதிருபபதும
च	ச	மறறும
असत	அஸத:	இபபோ திலாததும, மேலுண டாவதுமாகிய
योनि	யோநிம்	இருபபிடததையும
विवः	விவ:	உணடாககினுன,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—9. பிருகறபதி, அலலது, நகுல ரிஷி.

'வேனன' என னும மேற செலலுகின்ற ஒரு கநதருவன. "வேனன் அதைக கணடு" என்று தொடஙகி "கநதருவன எனபோன" என ஏனைய மறைச்சாகையும முடிவிற கூறுகின்றது காணக அவ வேனன, முறகாலத திலே உணடாகிய, அலலது, மெயயறிவுடைய, உததம குலமாகிய முனனுடம பை, இவைகளினின்று மேலாகப பாககபபட்ட ஒளியாற காபபாறறினுன. விசீம, என்று சொலலபபடடது அவன வாயினின றெழுமோா ஒலிககுறிபபு, அதாவது அநுககிரகக குறியாம. அத தனமைய ஒலியை வாயினின்றும வெளிபபடுததிககொணடு உததமகுல உடமபை பேரொளி புடையதாகச செயதுவிடடான எனபது (திரணட) பொருள அவ வேனன இச சரீரத திறகு ஒபபான வானிறறோனறுகின்ற இரவியின ஒளி முதலியவைகளை விசேடமாகத தாபிததனன அஙஙனமே இபபோது இருககபபடடதும, மேல வருஙகாலததில இராததுமாகிய, உறபததியின காரணததை அலலது வசிககுமிடததை வெளிபபடுததினுன எனபதாம (9)

குறிப்பு —வேனன எனபதை அறிவுமயமாகிய பரமானமா எனபாா ஒரு சாராா. மூலததில் 'பிரமம' எனபது உததம குலததின உடமபெனபபடடது பாடியததில.

மந்திரம் 10.

१२ ३१ २ ३२ ३१२ ३१२ ३१ ३
322. अपूर्व्या पुरुतमान्यस्मै महे वीराय तवसे तुराय ।
३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
विरप्शिने वज्रिणे शन्तमानि वचांस्यस्मै स्थविराय तक्षुः॥१०॥

இருக்கு 6-32-1

அபூர்வ்யா புருதமாந்யஸ்மை மஹே வீராய தவஸே [துராய ।
விரப்ஶிநே வஜ்ரிணே ஶந்தமாநி வசாம்ஸ்யஸ்மை ஸ்தவிராய [தக்ஷு: ॥

அந்வயம்

महे, वीराय, तवसे, तुराय, विरप्शिने, वज्रिणे, स्थविराय, अस्मै, अपूर्व्या, पुरुतमानि, शन्तमानि, वचांसि, तक्षु ॥

பதவுரை.

महे	மஹே	மகானும்
वीराय	வீராய	வீரனும்
तवसे	தவஸே	வலியுடையோனும்
तुराय	துராய	வேகமுடையோனும்
विरप्शिने	விரப்ஶிநே	சிறப்பாகிய தோத்திரத்திற்கு விடயமாவோனும்
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுத முடையானும்
स्थविराय	ஸ்தவிராய	பழையோனுமாகிய
अस्मै	அஸ்மை	இவ் விந்திரன் பொருட்டு,
अपूर्व्या	அபூர்வ்யா	புதியவைகளும்
पुरुतमानि	புருதமாநி	பலவகைகளும்
शन्तमानि	ஶந்தமாநி	நலந் தருபவைகளுமான
वचांसि	வசாம்ஸி	தோத்திர வாக்குகளைத்
तक्षु	தக்ஷு:	துதிப்போர்கள் சொல்லினார்கள்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—10 சுகோத்திர ரிஷி. இந்திரன்-தேவதை.

பண்டைக் காலத்தோர்களால் துதிக்கப்படாதனவும், சிருஷ்டிப்பட்டனவும், இன்பந் தருவனவுமான தோத்திர வாக்குகளை இவ்விந்திரன் பொருட்டுத் துதியாளர்கள் பாடினார்கள். எனது துதியாளர்கள் என்பது

எனுசி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனுகிய இந்திரனுக்கெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞர்களைக் கொல்வோனும், ஆற்றலுடையோனும், வேகமுடையோனும், சிறந்த துதிகட்கு விடயனும், பழையோனும், வச்சிராயுதமுடையோனுமாகிய இந்திரனுக்கு பாடுகின்றூர்களென மேற்கூட்டுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்— 10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
323. अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
२ ३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नीहितिं नृमणा अपद्राः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-96-13.

அவ த்ரப்ஸோ அம்ஶுமதீமதிஷ்டதியாந: க்ருஷ்ணோ தஶபி: ஸஹ
[ஸ்ரை: ।
ஆவத்தமிந்த்ர: ஶச்யா தமந்தமப ஸ்நீஹிதிம் ந்ருமணா அபத்ரா: ॥

அந்வயம்.

द्रप्सः, दशभिः, सहस्रैः, इयानः, कृष्णः, अंशुमतीं, अव अतिष्ठत्, शच्या, धमन्तं, तम्, इन्द्रः, आवत्, (अथ,) नृमणाः, स्नीहितिं, अपद्राः ॥

பதவுரை.

द्रप्सः	த்ரப்ஸ:	வேகமாய்ச் செல்கின்ற
दशभिः सहस्रैः	தஶபி: ஸஹஸ்ரை:	பத்தாயிரம் அசுரர்களுடன்
इयानः	இயாந:	முன்னேறிவந்த
कृष्णः	க்ருஷ்ண:	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரன்

अंशुमतीं	அம்ஶுமதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	அவ அதிஷ்டத்	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	ஶச்யா	தனது, செய்கையால் அல்லது ஞானத்தால்
धमन्तं	தமந்தம்	உலகிற்குப் பீதியுண்டாக்குகின்ற
तं	தம்	அவ்வசுரனை
इन्द्रः	இந்த்ர:	(மருத்துக்களோடுகூட) இந்திரன்
आवत्	ஆவத்	போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டனன்
(अथ)	(அத)	(பின்னர்)
नृमणाः	ந்ருமணா:	வேட்போர்கள் (பால்) மனம் வைக்கும் அவ்விந்திரன்
स्नीहितिं	ஸ்நீஹிதிம்	துன்புறுத்துகின்ற அவ்வசுர சேனைகளை
अपद्राः	அபத்ரா:	நாசஞ்செய்து விட்டனன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. [illegible] 1. த்யுதான ரிஷி.

பண்டோர் இதிகாசங் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன் என்பதோர் அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப்பட்டோனாய் அம்சுமதி என்னும் நதிக்கரையிற் றங்கியிருந்தனன். அங்கு நீர் நடுவிலிருந்த அக் கிருஷ்ணனை, இந்திரன் பிருகஸ்பதியோடு போய்ச் சேர்ந்து அவனையும், அவனைப் பின்றொடர்ந்தார்களையும், பிருகற்பதியின் சகாயத்தாற் கொன்றனன் என்பதாம். சோமன், என்பவன் அஞ்சுமதி நதிக்கரையிலிருந்தனன். அவனை, பிருகஸ்பதியோடு இந்திரன் சென்று, பணாட் போராற்றிக் கொன்றனன் என, இவ்விதிகாசத்தை மற்றோர் வகையாய்க் கூறுவார் சிலர். இவ்விதிகாசமனைத்தும் இம்மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறப்படாததெனினே, கொள்ளற் பாலதன்றாம். (இருடி மொழியாதலின் இஃது கொள்ளற்பாலதேயாம் என்பது கருத்து.)

இனி முறையாய மந்திரத்தின் பொருள் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு :—விரைவாகச் செல்கின்ற பத்தாயிர மெண்கொண்ட அசுரர்க[illegible] சூழப்பட்ட கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரன், அம்சுமதி, என்னும் ந[illegible] விருந்தனன். பின்னர், தனது செய்கையால், அல்லது, [illegible] விருக்கப்பட்ட, அல்லது, உலகம் பயப்படுமாறு ஒலி செய்யப்பட்ட, கிரு[illegible]ணன் என்னும் அவ்வசுரனை இந்திரன் மருத்துக்களோடு போய் அடைந்தனன். அடைந்த பின்னர் அவனையும், அவனைப் பின்பற்றினோர்களையும், இந

திரன் கொன்றுவிட்டனன் என்பதாம். மனிதர்களிட்டது, அல்லது, வேட போர்களிட்டது மனமுள்ள, அவ் விந்திரன் அனைவரையும் துன்புறுத்தும் அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன் இருந்தோர்களையும் கொன்று, விரைவில் ஓடிய அவ் வசுரனையும் கொன்றுவிட்டனன் என்பது கருத்தெனக் கொள்க.

மந்திரம் 2

३१२ ३२३१२ ३ १ २३१ २ ३१ २र

324. वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा अजहुर्ये सखायः ।

३१२ ३ १ २ ३ २ ३२उ ३ १२

मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वाः पृतना जयासि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-96-7.

வ்ருத்ரஸ்ய த்வா ஶ்வஸதாதீஷமாணா விஶ்வேதேவா அஜஹுர்யே [ஸகாய: ।

மருத்பிரிந்த்ர ஸக்யம் தே அஸ்த்வதேமா விஶ்வா: ப்ருதனா ஜயாஸி ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र!, ये, विश्वेदेवा , सखाय , वृत्रस्य, श्वसथात्, ईषमाणा , त्वा, अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वा पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (உனக்கு)
ये	யே	எந்த
विश्वे देवाः	விஶ்வே தேவா:	விசுவதேவர்கள்
सखाय.	ஸகாய:	(போரில், முன்னர்) உதவியாயிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வ்ருத்ரஸ்ய	விருத்திராசுரனுடைய
श्वसथात्	ஶ்வஸதாத்	பெருமூச்சால்
ईषमाणा.	ஈஷமாணா:	வெருண்டோடினவர்களாய்
त्वा	த்வா	நின்னை
	அஜஹு:	விட்டுவிட்டார்கள் (ஆதலின் இந்திர!)
मरुद्भिः	மருத்பி:	மருத்துக்களோடு
ते	தே	உனது
सख्यं	ஸக்யம்	நட்புத்தன்மை
अस्तु	அஸ்து	இருக்குக.

अथ	அத	பின்னர்
इन्द्रः	இந்த்ர	இந்த
विश्वाः	விஶ்வாः	எல்லாப்
पृतनाः	ப்ருதனாः	பகைவர் படைகளையும்
जयाति	ஜயாதி	வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயணபாஷ்யம்.

காண்டம்—10 இருக்கு—2. தபுதான ரிஷி

இந்திரனே! முன்னர் நினக்கு எந்த விசுவ தேவர்கள் (எல்லாத் தேவர்களும்) யுத்தபோரில் உதவி செய்பவர்களாயிருக்கின்றோம், என்று நண்பாக ஆனார்களோ, அத்தேவர்களனைவரும், விருத்திராசுரனுடைய பெருமூச்சால், அதாவது வருகின்ற தேவர்கள் அனைவர்களையும் விருத்திராசுரன் நோக்கி அவர்கட்குப் பயமுண்டாமாறு பெருமூச்செறிந்தனன். அப் பெருமூச்சாற் பயந்தோராயினா என்பதாம் இதுகொண்டே யாண்டு மோடினவர்களாயப் போரில் உன்னைக் கைவிட்டு விட்டார்கள் இவ்வாறுயவழி இந்திர! மருத்துக்களோ (தேவதைகளோ)டு நினக்கு மித்திரத் தன்மையிருக்குக. எவ்வண்ணம் தாசனான மருத்துக்களோடெனின்? எம் மருத்துக்கள் நின்னைப் பிரியமாட்டார்களோ, அவர்களோடு பின்னர் இவர்களனைவர்களும் பகைவர் படைகளைத் தமது வலியாலடக்கி விடுவார்கள் என்பது கருத்து. "இந்திரன் விருத்திரனைக் கொன்று" என்றற் றொடக்கத்து (3-2-9.) ஐதரேயப் பிராமணம் கூறுகின்றது ஈண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३१ २र ३१ २र३ १ २ ३ १ २
325. विधुं दद्राणꣳ समने बहूनां युवानꣳ सन्तं पलितो जगार ।
३ १ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २३ १ २र
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-55-5

விதும் தத்ராணம் ஸமனே பஹூநாம் யுவாநம் ஸந்தம் பலிதோ
[ஜகார ।
தேவஸ்ய பஶ்ய காவ்யம் மஹித்வாத்யா மமார ஸ ஹ்ய: ஸமான: ॥

அந்வயம்.

विधुं, समने, बहूनां, दद्राण, युवान सन्त, पलित, जगार, दे[illegible]
काव्य, पश्य, अद्य, ममार, स , ह्यः, समानः ॥

பதவுரை

विधुं	விதும்	போர் முதலியவைகளைச் செய்பவனும்
समने	ஸமநே	போரில்
बहूना	பஹூநாம்	அநேகம் பகைஞர்களை
दद्राण	தத்ராணம்	வெருட்டுபவனுமாகிய
युवान सन्तं	யுவாநம் ஸந்தம்	தருணப் பருவத்திலுள்ள ஒருவனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால்)
पलितः	பலித:	கிழவன் ஒருவன்
जगार	ஜகார	வென்றனன்.
देवस्य	தேவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महित्वा	மஹித்வா	மகிமை மிக்க
काव्यं	காவ்யம்	(இந்த) ஆற்றலை
पश्य	பஶ்ய	(யானாகிய ஆன்மாவே நீ) பார்ப்பாயாக
अद्य	அத்ய	(மிக்க கிழத் தன்மையுடைய ஒருவன்) இன்று
ममार	மமார	இறந்தனன்
स	ஸ:	அவன்
ह्य.	ஹ்ய:	மறு தினத்தில்
समान	ஸமாந:	பிறப்பெடுத்து வருகின்றான். (இதையும் பார்ப்பாயாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பிருகத்துக்த ரிஷி.

இம் மந்திரத்தில் இந்திரன் கால வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றான். எல்லா யுத்தங்களையும் நியமிப்பவனும், அதாவது போரனைத்தையுஞ் செய்பவனும்) அவ்வாறே போரில் எல்லாப் பகைஞர்களையும் வெருட்டுபவனுமாகிய இத்தகைய வலியோடுகூடிய ஒரு தருணனை, கிழத்தன்மையுடையோனான ஒருவன் இந்திரனுடைய கிருபையால் வென்றனன் இத்தன்மைய இயல்புள்ளவனும், மேற்கூறிய இலக்கணத்தை யுடையவ காலன் என்னும் இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆற்றலை, பிருகத்துக்தனே! நீ காண்பாயாக இந்த ரிஷி தன் ஆன்மாவையே கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். எவன் கிழத்தன்மையடைந்து இன்று இறக்கின்றானோ, அவன் மற்றைய தினத்தில் தனது பிழைக்கின்றான் அதாவது மறு பிறப்பில் வெளிப்படுகின்றான் (இதையுங் காண்பாயாக) (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
326. त्वंह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽशत्रुभ्यो अभवः शत्रुरिन्द्र ।
३१ २२ २ १ २२ ३२ ३ १२ १२
गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमद्भ्यो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥

இருக்கு 8-96-16.

த்வம்ஹ த்யத் ஸப்தப்யோ ஜாயமாநோऽஶத்ருப்யோ அபவ:
[ஶத்ருரிந்த்ர ।
கூடே த்யாவாப்ருதிவீ அந்வவிந்தோ விபுமத்ப்யோ புவநேப்யோ
[ரணம் தா: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्वं ह, त्यत्, जायमानः, अशत्रुभ्यः, सप्तभ्यः, शत्रुः, अभवः, गूढे, द्यावापृथिवी, अन्वविन्दः, विभुमद्भ्यः, भुवनेभ्यः, रणं धाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वं ह	த்வம் ஹ	உண்மையில் நீ
त्यत्	த்யத்	(மேல்வரும்) இவ்வித பராக்கிரம முடையாய
जायमानः	ஜாயமாந:	தோன்றும் போதே
अशत्रुभ्यः	அஶத்ருப்ய:	சத்துருக்களற்ற
सप्तभ्यः	ஸப்தப்ய:	கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுசி முதலிய ஏழுவர்களின் பொருட்டுச்
शत्रुः	ஶத்ரு:	சத்துருவாக
अभवः	அபவ:	ஆனாய். (மற்றும், நீ)
गूढे	கூடே	இருள் மூடியுள்ள
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானையும் மண்ணையும்
अन्वविन्दः	அந்வவிந்த:	விளக்கிக்கொண்டனை. (அங்ஙனமே)
विभुमद्भ्यः	விபுமத்ப்ய:	பெரிதாகின
भुवनेभ्यः	புவநேப்ய:	புவனங்களினின்றும்
रणं	ரணம்	இரமித்தலைக்
धाः	தா:	கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. த்யுதான ரிஷி.

இந்திர! உண்மையில நீ இத் தன்மைய செய்கையைச செய்தோனு யிருக்கின்றய அஃதெனனை யெனின? தோனறிய போதே சததுருக்க ளிலலாத கிருஷ்ணன, விருததிரன, நமுசி, சமபரன முதலிய எழுவருக்குஞ் சததுருவாயினை அலலது, எழுபுரியின பொருட்டுச சததுருவாயினை 'எழு புரததை எவன நாசஞ்செயகினறனே' என்று நிருகதமுங கூறுகினறது அலலது இருக்கோதுவான முதலிய எழு வேடபோரின பொருட்டு வேளவி யிற றேனறும்போதே இடையூறு விளைபபவாகடகுச சததுருவானய. அனறியும, இநதிர! நீ இருளால மூடபபடட வானுலகையும மண்ணுலகை யும, இரவி வடிவமாய விளக்கி முறையாய அவைகளை யடைநதாய. அஙஙனமே மகததான புவனஙகளினினறும ஆடல செயவதை மேறகொணடாய. (இததனமைய அரிய செயலை நீ செய்தனை எனபது கருததது.) (4)

மநதிரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २
327. मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुधस्मानं वृषभꣳ स्थिरप्स्नुम् ।
३ २उ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २३१ २
द्युक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடிம் ந த்வா வஜ்ரிணம் ப்ருஷ்டிமந்தம் புருதஸ்மாநம் வ்ருஷபம் [ஸ்திரப்ஸ்நும் |
கரோஷ்யர்யஸ்தருஷீர்துவஸ்யுரிந்த்ர த்யுக்ஷம் வ்ருத்ரஹணம் [க்ருணீஷே ||

அநவயம்.

हे इन्द्र !, दुवस्युः, अर्यः, तरुषीः, करोषि, वृत्रहणं, द्युक्षं, पुरुधस्मानं, वृषभं, स्थिरप्स्नुं, वज्रिण, भृष्टिमन्त, त्वा, मेडि न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
दुवस्युः	துவஸ்யு:	துதி முதலிய வழிபாடடை விழைநது
अर्यः	அர்ய:	எனது பகைஞா தாழநதவராக வும
तरुषी.	தருஷீ:	யான வெறறியுமை யனுகவும
करोषि	கரோஷி	செய்கினறய

वृत्रहणं	வ்ருத்ரஹணம்	விருத்திரனைக் கொன்றவனும்,
शुष्म	ஶுஷ்மம்	வானுலகி லிருப்போனும்,
पुरुधस्मानं	புருதஸ்மானம்	நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது பகைஞரைக் கெடுப்போனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	வேண்டியதை மழையெனப் பொழிவோனும்
स्थिरप्स्नुं	ஸ்திரப்ஸ்னும்	நிலைத்த வடிவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
भृष्टिमन्तं	ப்ருஷ்டிமந்தம்	பகைஞரைக் காய்பவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
मेडि न	மேடிம் ந	மழையைக் கொடுக்கின்ற வாகனத் தைத் துதிக்குமாறு
गृणीषे	க்ருணீஷே	தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர! துதித்தல் முதலிய பணியை விரும்புகின்ற நீ எனது பகைஞர்களைத் தாழ்ந்தவர்களாகவும் (தோல்வி யுடையவர்களாகவும்) எங்களை வெற்றியுடையவர்களாகவுஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, எங்களைத் தருணர்களாகவும், எமது சத்துருக்களை மெலிவுடையவர்க (கிழவர்க) ளாகவுஞ் செய்கின்றாய். ஆதலின், மழையைக் கொடுக்கும் மத்திமை வாகனைப்போல, அதாவது மழையின் பொருட்டு (அவ்வாகனை)த் துதிக்குமாறு உன்னைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னை யெனின்? விருத்திராசுரனைக் கொன்றோனும், மேகத்தைக் கடிந்தோனும், வானுலகிலிருப்போனும், மிகுந்த நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது, பல சத்துருக்களை யடக்குவோனும், விருப்பியவைகளை மழையாய்ப் பெய்விப்போனும், உண்மை வடிவனும், இந்திரனுடைய வடிவம் ஓகாலும் நழுகுவதில்லை ஆதலினென்க அல்லது, நிலையான சத்துருக்களைக் கொல்வோனும், வச்சிராயுதமுடையோனும், பகைஞரைக் காய்வோனுமாகிய நின்னை துதிக்கின்றேன் என்பதனோடு சோத்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ २३ १२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २
328. प्रवो *महे महे वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।
१ २ ३ १ २र ३ २
विशः पूर्वीः प्रचर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10

* महो महि वृध, என்பது இருக்கு.

ப்ரவோ மஹே மஹே வ்ருதே பரத்வம் ப்ரசேதஸே ப்ர ஸுமதிம்
[க்ருணுத்வம் |

விஶ꞉ பூர்வீ꞉ ப்ரசரா சர்ஷணிப்ரா꞉ ||

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः !,) व॰, महे वृधे, महे, प्रभरध्वं, प्रचेतसे, सुमतिं, प्रकृणुध्वं, चर्षणिप्राः, पूर्वीः, विशः, प्रचर ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीया !)	(ஹே அஸ்மதீயா꞉ !)	(எம்மவர்களே !)
व	வ꞉	நீவிர்
महे वृधे	மஹே வ்ருதே	தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற
महे	மஹே	பெரியோனாகிய இந்திரனுக்கு
प्रभरध्वं	ப்ரபரத்வம்	சோமரசத்தை ஆப்பணஞ் செய்வீர்களாக.
प्रचेतसे	ப்ரசேதஸே	மேலாகிய அறிவுடைய இந்திரன் பொருட்டு
सुमतिं	ஸுமதிம்	இனிய தோத்திரத்தை
प्रकृणुध्वं	ப்ரக்ருணுத்வம்	நனகு செய்வீர்களாக (இந்திர !)
चर्षणिप्राः	சர்ஷணிப்ரா꞉	பிரசைகளின் மனோவேட்கையை நிறையப் பண்ணுகின்ற நீ
पूर्वीः	பூர்வீ꞉	அவி கொடுக்கின்ற
विशः	விஶ꞉	பிரசைகளை
प्रचर	ப்ரசர	நனகு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி. விராட் சந்தம்.

எம்மவர்களே ! நீவிர் தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற பெரியோனாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசங்களை ஆப்பணஞ் செய்வீர்களாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இந்திரன் பொருட்டு அழகாகிய தோத்திரத்தையுஞ் செய்வீர்களாக. இனிய பிரதிக்கியட்சத் தோத்திரம். இந்திர ! வேண்டியவைகளாற் பிரசைகளைத் திருப்தி செய்கின்ற நீ, அவிகளை நிறையக் கொடுக்கின்ற பிரசைகளை இனிதடைவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३१ २ ३ १ २३ २उ ३ १२३ १२

329. शुनं हुवेम मघवानमिन्द्रमस्मिन् भरे नृतमं वाजसातौ ।

३ १ २३२३२२ ३२३ १२ ३ १२ ३२३ १२

शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु घ्नन्तं वृत्राणि सञ्जितं धनानि ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-30-22.

ஶுநம் ஹுவேம மகவாநமிந்த்ரமஸ்மிந் பரே ந்ருதமம் வாஜஸாதௌ |
ஶ்ருண்வந்தமுக்ரமூதயே ஸமத்ஸு க்நந்தம் வ்ருத்ராணி ஸஞ்ஜிதம்
[தநாநி ||

அந்வயம்.

वाजसातौ, भरे, अस्मिन्, शुन, मघवान, नृतमं, इन्द्रं, हुवेम, शृण्वन्त, उग्रं, समत्सु, वृत्राणि, घ्नन्तं, धनानि, सञ्जित, ऊतये ॥

பதவுரை.

वाजसातौ	வாஜஸாதௌ	அன்னத்தை யடைவிப்பதும்
भरे	பரே	போராடுறுவோர்க்கு வெற்றியென்னும் இலக்குமியை யடைவிப்பதுமாகிய
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இப் போரின்கண்
शुनं	ஶுநம்	வளர்ந்துள்ளவனும்
मघवानं	மகவாநம்	தன முடையவனும்
नृतमं	ந்ருதமம்	மனிதர்களுள் மேம்பட்டவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हुवेम	ஹுவேம	வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம். (அழைப்பனமே)
शृण्वन्त	ஶ்ருண்வந்தம்	எனது துதியைக் கேட்போனும்
उग्रं	உக்ரம்	பகைஞர்கட்குப் பயங் கொடுப்போனும்
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இராக்கதர்களை
घ्नन्त	க்நந்தம்	கொல்வோனும்
धनानि	தநாநி	பகைஞரின் தனங்களை
सञ्जित	ஸஞ்ஜிதம்	வெற்றியிற் கொள்கின்றவனுமாகிய இந்திரனை
ऊतये	ஊதயே	எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுக் (கூப்பிடுகின்றோம்)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10 இருக்கு—7 விசுவாமித்திர ரிஷி சந்தம் திருஷ்டுப்.

அன்னலாபத்தைத் தரும் வெற்றி இலக்குமியை யளிக்கும் உயுத்தத்தில் உற்சாகத்தால் வளர்கின்றவனும், தனமுடையவனும், இதனாலே வியப்புற்ற ஐசுவரியமுடையானும், உலகனைத்தையும் வியப்புடன் நியமிப்போனுமாகிய இந்திர! உன்னை, குசிகர்களான நாங்கள் வேள்வியின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம். அங்ஙனமே எனது தோத்திரத்தைக் கேட்போனும், பகைஞர்களை அச்சப்படுத்துவோனும், போர்களில் விருத்திராசுரனை உபலக்கணமாய்க் கொண்ட எல்லா அசுரர்களையுங் கொன்றோனும், சத்துருக்களின் தனங்களை இனிது வெற்றிகொள்வோனுமாகிய நின்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு அழைக்கின்றோம் என்பதாம். (7)

குறிப்பு—குசிகர்கள் குசிக ரிஷியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २
330. उद्‌ ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रꣳ समर्ये महया वसिष्ठ ।
१   २ २ ३ १ २   ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचाꣳसि ॥८॥

இருக்கு 7-23-1

உது ப்₃ரஹ்மாண்யைரத ஶ்ரவஸ்யேந்த்₃ரம் ஸமர்யே மஹயா [வஸிஷ்ட₂ |
ஆ யோ விஶ்வாநி ஶ்ரவஸா ததாநோபஶ்ரோதா ம ஈவதோ [வசாம்ஸி ||

அந்வயம்.

श्रवस्या, ब्रह्माणि, उदैरत, वसिष्ठ, समर्ये, इन्द्रं, महय, यः, विश्वानि, श्रवसा, आततान, ईवत, मे, वचासि, उपश्रोता ॥

பதவுரை.

श्रवस्या	ஶ்ரவஸ்யா	அன்ன வேட்கையால்
ब्रह्माणि	ப்₃ரஹ்மாணி	துதிகளை, அல்லது அவிகளை (இந்திரன் பொருட்டு)
उदैरत	உதை₃ரத	(இருடிகள்) ஆரப்பணஞ் செய்கின்றார்கள் (ஆதலின்)
वसिष्ठ!	வஸிஷ்ட₂!	இந்திரியங்களை வென்றோனாகிய வசிட்ட! நீ

समर्ये	ஸமர்யே	வேளவியில
इन्द्र	இந்த்ர	இந்திரனே
महय	மஹய	ஆராதிப்பாயாக (மற்றும்)
य	ய:	எவ் விந்திரன்
विश्वानि	விஶ்வாநி	உலகங்களை
श्रवसा	ஶ்ரவஸா	அன்னத்தால், அல்லது, கீர்த்தியால்
आततान	ஆததாந	விருத்தி பண்ணுகின்றானோ, (அவன்)
ईवत	ஈவத:	உபாசிக்கின்ற
मे	மே	எனது
वचांसि	வசாம்ஸி	வாக்குகளைக்
उपश्रोता	உபஶ்ரோதா	கேட்போனாகுக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி

அன்னம் (வேண்டுமெனனும்) விருப்பால் தோத்திரங்களையும், அன்னங்களையும், இந்திரன் பொருட்டு இருடிகள் ஆரம்பிக்கின்றார்கள் ரண்டு இருடிகள், என்பது எருசி நின்றது வசிட்ட! நீயும் வேளவியில் இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும், அவியாலேனும் பூசிப்பாயாக மற்றும், யாதொரு இந்திரன் இப் புவனங்களை அன்னத்தினாலேனும், கீர்த்தியினாலேனும், விருத்திபண்ணுகின்றானோ, அவன், வழிபடுகின்ற வெனனுடைய துதியாகிய வாக்குகளைக் கேட்போனாகுக (8)

மந்திரம் 9

331\. चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विच्चच्छद्यात् ।
पृथिव्यामतिषितं यदूध पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥ ९ ॥

இருக்கு 10-73-9.

சக்ரம் யதஸ்யாப்ஸ்வா நிஷத்தமுதோ தத³ஸ்மை மத்⁴விச்சச்ச²த்³யாத் ।
ப்ருதி²வ்யாமதிஷிதம் யதூ³த⁴: பயோகோ³ஷ்வத³தா⁴ ஓஷதீ⁴ஷு ॥

அந்வயம்

अस्य, यत् चक्रं, अप्सु, आ, निषत्त, उतो, अस्मै, मध्वित्, चच्छद्यात्, तत्, पृथिव्यां, अतिषितं, यत् ऊध , पयोगोषु, ओषधीषु, अदधाः ॥

பதவுரை.

अस्य	அஸ்ய	இவ விநதிரனுடைய
यत् चक्र	யத் சக்ரம்	யாதொரு சககராயுதம
अप्सु	அப்ஸு	வானில
आ	ஆ	நாறபுறததும
निषत्त	நிஷத்தம்	மேகததைதககடிய நினறதோ,
उत	உத:	(மறறும)
अस्मै	அஸ்மை	இவ விநதிரன பொருட்டு
मधिवत्	மத்விக்	நீரையும
चच्छद्यात्	சச்சத்யாத்	வசபபடுததுகினறதோ.
तत्	தத்	அது
पृथिव्यां	ப்ருதிவ்யாம்	தரையில
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடபபட்ட
यत् ऊध	யத் ஊத:	நீரை
पयो गोपु	பயோ கோஷு	பாறபசுககளிலும
ओषधीषु	ஓஷதீஷு	பசசிலைகளிலும
अदधा	அததா:	நிலைகக வைககினறது

சாயண பாடியம்

கணடம—10 இருககு—9 கௌாரவீதி ரிஷி.

இவ விநதிரனுடைய சககராயுதம, அநதரிடசததில நாறபுறமும மேகங்களைக கடிததறபொருட்டுத தோனறியது மறறும, அது இநதிரனுககு நீரையும வசமாககுகினறது தரையினகண விழுபபட்ட நீரை, பசசிலைகளிலும, பால கறககினற பசுககளிடததும நிறுததி வைககினறது என படும். (9)

பததாவது கண்டம்.

முறறும

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

२ ३२ ३ १२ ३१ २ ३ १२ ३ १२ १२
332. त्यमूषु वाजिनं देवजूतꣳ सहोवानं तरुतारꣳ रथानाम् ।
१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ १ ३ १ २
अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुꣳ स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥

இருக்கு 10-178-1

த்யமூஷு வாஜிநம் தேவஜூதம் ஸஹோவாநம் தருதாரம் [ரதாநாம் |
அரிஷ்டநேமிம் ப்ருதநாஜ மாசும் ஸ்வஸ்தயே தார்க்ஷ்யமிஹா [ஹுவேம ||

அந்வயம்

वाजिनं, देवजूत, सहोवान, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाज, आशु, त्य तार्क्ष्यं, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	அன்ன முடையோனும், அல்லது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	தேவஜூதம்	தேவர்களால் நியமிக்கப் பட்டோனும்
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆற்றலுடையோனும்
रथानां	ரதாநாம்	போரில் ஏனைய இரதங்களைக்
तरुतारं	தருதாரம்	கடந்து செல்வோனும்
अरिष्टनेमि	அரிஷ்டநேமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும்
पृतनाजं	ப்ருதநாஜம்	பகைஞர் படைகளை வெல்வோனும்
आशुं	ஆசும்	வேகமாய்ச் செல்வோனுமாகிய
त्य तार्क्ष्य	த்யம் தார்க்ஷ்யம்	புகழுற்ற அந்தத் திருக்ஷ புத்திரனாகிய சுபாணனை
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கலத்தின் பொருட்டு
इह	இஹ	இக் கருமத்திற்குப்
हुवेम	ஹுவேம	பன்முறை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தார்க்ஷிய புத்திரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.

புகழ்மலிந்த திருக்ஷனுடைய புத்திரன், தார்க்ஷியன் (சுபர்ணன்) என்னும் தேவனை மங்கலத்தின் பொருட்டு இக் கிரியை(கரு)யில் பன்முறை அழைக்கின்றோம். எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? அன்னமுடையானும், அல்லது பலமுடையானும், தேவர்களால் சோமங்கொண்டு வருதற்கு நியமிக்கப்பட்டவனும், அல்லது தேவர்களால் பிரியப்பட்டவனும், ஈண்டு யாஸ்க முனிவரும் "தேவ தூதனை தேவப் பிரியனை" எனக் கூறியுள்ளார் வலியுள்ளானும், இதனாலே போரில் ஏனையோர்களின் இரதத்தைத் தாண்டிச் செல்வோனும், அல்லது, இரதமெனனும் இவ்வுலகத்தை, சோமரசங் கொண்டு வருங்கால் கரையேற்றுபவனும், ஈண்டு 'இவனே இவ்வுலகங்களை இப்போதே கரையேற்றுகின்றான்" என ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது துன்புறுத்தாத தேருடையானும், அல்லது துன்புறுத்தாத ஆயுதமுடையானும், அல்லது அரிஷ்டநேமி, என்னும் எனது காரணமானவனும், பகைஞரின் சேனைகளை அடையுமாறு செய்வோனும், அல்லது, செய்பபோனும், விரைவிற் செல்பவனுமானவனை. (இனிது அழைக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்க்க) (1)

குறிப்பு—அரிஷ்டநேமியாகிய யானும் இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பாரு முளர்.

மந்திரம் 2.

३ २३ १ २   ३ २३ २ ३   १ २ ३२३   २३ १ २
333. ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रꣳ हवेहवे सुहवꣳ *शूरमिन्द्रम् ।
३२उ ३१   ३१ २र ३२   ३२ ३१ २   ३ १ २
†हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदꣳ हविर्मघवा ‡वेत्विन्द्रः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-47-11

ருதாரமிந்த்ர மவிதாரமிந்த்ரம் ஹவே ஹவே ஸுஹவம் ஶூரமிந்த்ரம் |
ஹ்வே நு ஶக்ரம் புருஹூதமிந்த்ரமிதம் ஹவிர்மகவா வேத்விந்த்ர:

அந்வயம்.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं, पुरुहूतं, इन्द्र, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इद, हवि', वेतु ॥

* सूरं, † ह्वयामि, ‡ यात्विन्द्र., என்பன இருக்கு

பதவுரை.

त्रातारं	த்ராதாரம்	பகைஞர்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
हुवे	ஹுவே	(யான்) அழைக்கின்றேன்.
अवितारं	அவிதாரம்	மனோ விருப்பை நிறையச் செய்கின்ற
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவே)	இந்திரனை யழைக்கின்றேன்.
हवे हवे	ஹவே ஹவே	போர்களனைத்திலும்
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைக்கத் தக்கோனும்
शूर	ஶூரம்	சூரனும்
शक्रं	ஶக்ரம்	எல்லாச் செய்கையிலும் வல்லுநனும்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய
इन्द्रं (हुवे)	இந்த்ரம் (ஹுவே)	இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
मघवा इन्द्र	மகவா இந்த்ர:	தனமுள்ள இந்திரன்
इदं	இதம்	இந்த
हवि.	ஹவி:	அவியை
वेतु	வேது	அருந்துவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2 பரத்துவாச ரிஷி.

சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். அங்ஙனமே மனோவேட்கைகளை நிறையச் செய்கின்ற இந்திரனை யழைக்கின்றேன் யுத்தங்களனைத்திலும் இனிது அழைத்தற்குரியோனும், வீரமுடையானும், காரியங்களனைத்திலும் வல்லுநனும், பாதுகாக்குமாறு பல்லோர்களால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவனும், தனமுடையவனுமாகிய அவ்விந்திரன் முன்னிருக்கின்ற இந்த அவியை அருந்துவானாக என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणꣳ हरीणाꣳ *रथ्या३विव्रतानाम् ।
१२र ३ १ २ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र
प्रश्मश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वधा भुवद्विसेनाभि ‡भयमानो वि राधसा ॥३॥

இருக்கு 10-23-1.

---

* रथ्यं, ‡ दयमानो, என்பன இருக்கு.

யஜாமஹ இந்த்ரம் வஜ்ரதக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரத்²யம் விவ்ரதாநாம் ।
ப்ரஶ்மஶ்ருபிர்தோதுவதூர்த்வதா புவத் வி ஸேநாபிர்பயமாநோ
[வி ராதஸா ॥

அந்வயம்.

वज्रदक्षिणं, विव्रतानां, हरीणां, रथ्यं, इन्द्रं, यजामहे, श्मश्रुभिः, दोधुवत्, ऊर्ध्वधाः, विभुवत्, सेनाभि, भयमानः, वि राधसा ॥

பதவுரை.

वज्रदक्षिण	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
विव्रतानां	விவ்ரதாநாம்	தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலைச் செய்கின்ற
हरीणां	ஹரீணாம்	அரி, யென்னுங் குதிரைகளை
रथ्यं	ரத்²யம்	வசமாக்கித் தேரிற் செலுத்துவோனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
यजामहे	யஜாமஹே	அவிகளாற் பூசிக்கின்றோம். (பின்னர் அவன்)
श्मश्रुभि दोधुवत्	ஶ்மஶ்ருபி: தோதுவத்	தனது மீசைகளை யடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு
ऊर्ध्वधा	ஊர்த்வதா:	மேலே
विभुवत्	விபுவத்	நன்கு வெளிப்படுகின்றான். (மற்றும்)
सेनाभि	ஸேநாபி:	சேனைகளுடன்
भयमान	பயமாந:	பகைஞர்களைப் பயமுறுத்திக்கொண்டு
वि राधसा	வி ராதஸா	போ[illegible] பல வகைத் [illegible]டுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசுக்குரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

இந்திரனை, சோமங்களென்னும் அவிகளால் யாம் ஆராதிக்கின்றோம் எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? பகைஞர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு இடைவிடாது வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனை மற்றும், தேரிழுத்தல் முதலிய பலவகைத் தொழிலைச் செய்கின்ற அரி, என்னுங் குதிரைகளைக் கொண்டு தேரைச்செலுத்துவோனை. ஆராதிக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. அவ் விந்திரன் சோமரசம் அருந்திய பின்னர்

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு விசேடமாய மேலே தோற்று கின்றான். அன்றியும் மருத்துக்கள் முதலான தனது சேனைகளால் சத்ருக்களை நடுங்கச் செய்துகொண்டு அதிப்போக்கட்குப் பலவிதமான தனங்களைக் கொடுக்கின்றான். (3)

குறிப்பு—ரண்டு மூலத்தில் வி, என்னும் அடைச்சொல்லைக் கொண்டு அதற்குரிய வினைச்சொல் சோக்கப்பாலதாமாதலின், பலவகைத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என வருவித்துரைக்கப்பட்டமை காண்க.

மந்திரம் 4.

३ २ १ १२ ३ २११ २ ३१२३१ २३२ ३१ २
335. सत्राहणं दाधृषिं तुम्रमिन्द्रं महामपारं वृषभꣳ सुवज्रम् ।
२ ३ २ ३१ २र ३२उ ३ १२ ३१२ ३१२ ३१२
हन्ता यो वृत्रꣳ सनितोत वाजं दाता मघानि मघवा सुराधाः ॥४॥

இருக்கு 84-17-8

ஸத்ராஹணம் தாத்ருஷிம் தும்ரமிந்த்ரம் மஹாமபாரம் வ்ருஷபம் ஸு [வஜ்ரம் |
ஹந்தா யோ வ்ருத்ரம் ஸநிதோத வாஜம் தாதா மகாநி மகவா [ஸுராதா: ||

அந்வயம்.

सत्राहणं, दाधृषिं, तुम्रं, महां, अपारं, वृषभं, सुवज्रं, इन्द्रं, यः, वृत्रं हन्ता, उत, वाज सनिता, सुराधा., मघवा, मघानि दाता ॥

பதவுரை.

सत्राहणं	ஸத்ராஹணம்	சத்துருவைக் கொல்வோனும்
दाधृषिं	தாத்ருஷிம்	மிகப் பயப்படுத்துவோனும்
तुम्र	தும்ரம்	பகைஞரை வெருட்டுவோனும்
महां	மஹாம்	பெரியோனும்
अपार	அபாரம்	கெடாதோனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மழைத்துளிகளை மழையெனப் பொழிவோனும்
सुवज्रं	ஸுவஜ்ரம்	அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றோம்.)
य	யஃ	யாதொரு இந்திரன்

वृत्रं हन्ता	வ்ருத்ரம் ஹந்தா	விருத்திரனைக் கொன்றவனே,
उत	உத	மற்றும்
वाज सनिता	வாஜம் ஸநிதா	அன்னம் அளிப்பவனே,
सुराधा	ஸுராதா:	மிகுந்த தனமுடையானே,
मघवा	மகவா	எவ்விந்திரன்
मघानि दाता	மகாநி தாதா	தனங் கொடுக்கின்றானோ, (அவனைத் துதிக்கின்றேன் என்க கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும், வியப்பாகப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும், பெரியோனும் விகாரப்படாதோனும், (நாசமற்றோனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனை ஏந்துவோர்களான யாங்கள் துதிக்கின்றோம் ஈண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. யாதொரு இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றவனாகின்றானோ, மற்றும், எவ்விந்திரன் அன்னங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அழகிய தனமுடைய எவ்விந்திரன் தனங் கொடுப்போனாகின்றானோ, அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க. (4)

மந்திம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

336. यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யோ நோ வநுஷ்யந்நபிதாதி மர்த்த உகணா வா மந்யமாநஸ்துரோ வா ।

க்ஷிதீ யுதா ஶவஸா வா தமிந்த்ராபீஷ்யாம வ்ருஷமணஸ்த்வோதா: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी, युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஊந்ர !	இநதிரனே !
य	யঃ	எநத
मर्त्तः	உத்தஃ	மனிதன
न	நঃ	எஙகளைக
वनुष्यन्	வநுஷ்யந	கொலல விருமபி
अभिदाति	அஹிதாதி	மேலேறிவருகினறனே, மறறும,
यो वा	யொ வா	எவன
मन्यमान.	உநூமாநঃ	தனனைப பெரியோனெனமதிககினறவனே,
क्षिधी	க்ஷிஹீ	அறுககததகக
थुधा	யுயா	ஆயுததததை யெடுததுககொணடு
शवसा	ஶவஸா	வேகமாக
उगणा. वा	உ஗ணாঃ வா	பெருங கூட்டமானவைகளும
तुर.	தரঃ	கொலலுதற குரியவைகளுமான எமது பிரசைகளினமேல ஏறி வருகினறனே,
त	தං	அவனை
स्रोता	ஸொதாঃ	உனனுற காபபாறறபபடடவாகளும
वृषमण·	வ்ருஷமணঃ	வலிய நடை யுடையவாகளுமான யாஙகள
अभिष्याम	அஹிஷூாம	அடககி விடுவோமாக. (நாசஞ செயவோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இநதிரனே ! எம மனிதன எஙகளைக கொலல விருமபி ஒருமுகபபடடு வருகினறனே, அலலது, எவன தனனைப பெரியோனுய அபிமானிததுக கொண்டு, சிறநத கூட்டமானவைகளும கொலலததககவைகளுமான எமது பிரசைகளைக குறிதது எறபமாய வருகினறனே, எவ வாயுதததாற றுன புறுததிககொணடு வருகினறனெனின ? கொலலுமாயுததகதோடு விரைவாக, அலலது, வலியோடு வருகினறன அவனை, நினனுற காபபாறறபபடட வாகளாய ஆறறன மிகக நடையோடு கூடின நாஙகள கொனறு விடுவோமாக (எனபதாம) (5)

குறிப்பு—எவன எனனைக கொனறு எனது திரவியததையும பிறருககுக கொடுககினறனே, நானே கொடையாளியெனக கருவமடைகினறனே, அவனை, எனக கூறுவாா சிலா.

மநதிரம் 6

१ ३१२ ३ २३ १२ ३ ३ ३१२३१२ ३ १२
337. यं वृत्रेषु क्षितयः स्पर्धमाना यं युक्तेषु तुरयन्तो हवन्ते ।
१ २र ३ २३१२र ३१ २र ३१२३ १ २र
यꣳ शूरसातौ यमपामुपज्मन्यं विप्रासो वाजयन्ते स इन्द्रः ॥६॥

யம் வ்ருத்ரேஷு க்ஷிதய: ஸ்பர்தமானா யம் யுக்தேஷு துரயந்தோ [ஹவந்தே ।

யம் ஶூரஸாதௌ யமபாமுபஜ்மந்யம் விப்ராஸோ வாஜயந்தே ஸ [இந்த்ர: ॥

அநவயம

वृत्रेषु, स्पर्धमाना·, क्षितय·, यं, हवन्ते, युक्तेषु, तुरयन्त·, यं, शूरसातौ, यं, अपां, य, उपज्मन्, यं, विप्रास , वाजयन्ते, स·, इन्द्रः ॥

பதவுரை

वृत्रेपु	வ்ருத்ரேஷு	யுததஙகளில
स्पर्धमाना	ஸ்பர்தமானா:	குரோதஙகொணட
क्षितय.	க்ஷிதய:	மனிதாகள
य	யம்	எவனை
हवन्ते	ஹவந்தே	அழைககினறாகளோ,
युक्तेषु	யுக்தேஷு	படைகளைக கைககொணட போா களில
तुरयन्तः	துரயந்த:	ஒருவாககொருவா கொனறு கொளகினறவாகள
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
शूरसातौ	ஶூரஸாதௌ	போாவீராகளைப பிரிககுங காலத தில, அலலது, போாவீராக ளைப பெறுதறகு
यं	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
अपा	அபாம்	தணணீா வேணடின
य	யம்	எவனை அழைககினறாகளோ,
उपज्मन्	உபஜ்மந்	மழையின பொருட்டு
य	யம்	எவனைச சரணடைகினறாகளோ,
विप्रास.	விப்ராஸ:	அறிவுள்ள வேளவித தலைவாகள
वाजयन्ते	வாஜயந்தே	எவனை அவிகளால வலியுறுததுகினறாகளோ,
सः	ஸ:	அவன
इन्द्रः	இந்த்ர:	இநதிரன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—6 வாம தேவரிஷி

நமக்கு இடையூறுன உயுத்தங்களில் முனிவு கொண்ட மனிதர்கள் எவ விந்திரனை யழைக்கின்றார்களோ, போர் முகப்பட்டுப் படைகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய்ப் போர்களில் ஒருவரை யொருவர் கொல்லப்பட்டுள்ள சனங்கள், எவனை ~~~றார்களோ, போர்வீரர்களை இனிது பகுக்குங்கால போரை வெல்லுதற்பொருட்டு எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மற்றும், தண்ணீர்கள் இலாபமாகு நிமித்தம், எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மழை பெய்தற் பொருட்டு எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ, அதாவது எவனை அழைக்கின்றார்களோ என்பது பொருள் மிகுந்த உணர்வுள்ள வேள்வித்தலைவர்கள் எவனை அவிகளால வலிமிக்கானுயப் பண்ணுகின்றார்களோ, அத்தன்மையன இந்திரன் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ ३ २र ३२उ ३ १२ ३१ २

338. इन्द्रापर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहतꣳ सुवीराः ।

३२ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३१ २र ३ १२

वीतꣳ हव्यान्यध्वरेषु देवा वर्द्धेथां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७॥

இருக்கு 3-53-1.

இந்த்ராபர்வதா ப்ருஹதா ரதேந வாமீரிஷ ஆவஹதம் ஸுவீராঃ।
வீதம் ஹவ்யாந்யத்வரேஷு தேவா வர்த்தேதாம் கீர்பிரிடயா மதந்தா॥

அந்வயம்.

हे इन्द्रापर्वता!, बृहता, रथेन, वामीः, सुवीराः, इषः, आवहतं, देवा!, अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वर्द्धेथाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापर्वता!	இந்த்ராபர்வதா!	இந்திர, பருவதர்களே! நீவிர்
बृहता	ப்ருஹதா	பெரிய
रथेन	ரதேந	இரதத்தினமீது வந்து
वामीः	வாமீঃ	போற்றுதற்குரிய
सुवीराः	ஸுவீராঃ	நற்புத்திரர்களோடு
इष	இஷঃ	அன்னத்தையும்
आवहतं	ஆவஹதம்	கொடுப்பீர்களாக.
देवा!	தேவா!	விளங்குவோர்களே!

अध्वरेषु	அத்⁴வரேஷு	எமது வேள்விகளில
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளை
वीतं	வீதம்	உணபீரகளாக. அவவாறே
इडया	இட³யா	யாங கொடுதத அனனததால
मदन्ता	மத³ந்தா	களிபபடைவீரகளாக (களிப புறறு)
गीर्भिः	கீ³ர்பி⁴:	துதியாகிய எமது வாககுகளால
वर्द्धेथां	வர்தே⁴தா²ம்	விருததி யடைவீரகளாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—7. விசுவாமிததிரா ரிஷி துதிககின்றூா.

இநதிரன, பருவதன எனனு மிருவாகளே! நீவிர், பெரிதாகிய தேரில வநது, போறறததகக புததிராகளோடு அனனததையும எஙகடகுக கொடுப பீரகளாக. அனறியும, விளககமான இநதிர பருவதாகளே! எமது வேளவி களில ஓமஞ செய்தறகுரிய புரோடாச முதலியவைகளைப புசிபபீரகளாக. மறறும, எஙகளாற் கொடுககபபட்ட அனனததாற களிபபுடையோரகளாய நீஙகளிருவரும எமது துதியாகிய வாககுகளால விருததியாவீரகளாக. (7)

மநதிரம். 8.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २२ ३२ ३ १ २
339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैरयत् सगरस्य बुध्नात् ।
१ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२
यो अक्षेणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருககு 10-89-4.

இந்த்ராய கி³ரோ அநிஶிதஸர்கா³ அப: ப்ரைரயத் ஸக³ரஸ்ய [பு³த்⁴நாத் |
யோ அக்ஷேணேவ சக்ரியௌ ஶசீபி⁴ர்விஷ்வக்தஸ்தம்ப⁴ ப்ருதி²வீமுத [த்³யாம் ||

அநவயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, य,
शचीभिः, पृथिवी, उत, द्यां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अनिशितसर्गा	அநிசிதஸர்கா:	இடையறாது பேரொலியோடு சொல்லப்படுகின்ற
गिर	கிர:	தோத்திரங்களால்
सगरस्य बुध्नात्	ஸகரஸ்ய புத்நாத்	வானிடத்தினின்று
अप	அப:	மழை நீரைச்
प्रैरयत्	ப்ரைரயத்	செலுத்துகின்றவன்
य	ய:	யாதொரு இந்திரனோ, அவன்
शचीभि:	ஶசீபி:	வேள்வி முதலிய கருமங்களினால்
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	மண்ணையும்
उत	உத	மற்றும்
द्यां	த்யாம்	விண்ணையும்,
चक्रियौ	சக்ரியௌ	இரதத்தின் சக்கரங்கள்
अक्षेण इव	அக்ஷேண இவ	அச்சில் நிலைத்திருப்பன போல்
विष्वक्	விஷ்வக்	நாற்புறத்தும்
तस्तम्भ	தஸ்தம்ப	நிலை நிறுத்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. ரேணு ரிஷி.

இந்திரன் பொருட்டு மேன்மேல் கிளம்புகின்ற தோத்திரங்களினால் வானிலிருந்து நீரைச் செலுத்துகின்றவன் எவ்விந்திரனோ, அவன், வேள்வி முதலிய கருமங்களால் இரதத்தின் சக்கரங்கள் அச்சில் நிலைத்திருப்பனபோன்று வானுலகையும் மண்ணுலகையும் யாண்டும் நிலை நிறுத்தியுள்ளான் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरूचिदर्णवां जगम्याः ।

३१२२२३ १२ १ ३ २ ३ १२ २ २ ३ २२

पितुर्नपातमाद्धीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-24-1.

ஆ த்வா ஸகாய: ஸக்யா வவ்ருத்யுஸ்திர: புரூசிதர்ணவாம் [ஜகம்யா: ।

பிதுர்நபாதமாததீத வேதா அஸ்மிந் க்ஷயே ப்ரதராம் தீத்யாந:॥

* चित्सखाय सख्या ववृत्यास्तिर पुरूचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा अधि क्षमि प्रतरं दीध्यान ॥ என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सखायः, सख्या, त्वा, आववृत्युः, पुरु, अर्णवां, तिरः, जगम्याः, अस्मिन्, क्षये, प्रतरां, दीद्यानः, वेधाः, पितुः, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஊநு!	இநதிரனே !
सखायः	ஸவாயஃ	துதிபபோாகள
सख्या	ஸவ்யா	அன்புகொணட தோததிரததால்
त्वा	க்வா	உனனை
आववृत्युः	ஆவவ்ருத்யுஃ	எமமை நோககுமபடி செயகின ரூாகள ஏனெனின? நீ
पुरु	புரு	விரிநத
अर्णवां	அணவாம்	வானுலகிறகு
तिर	திரஃ	எழுநது
जगम्याः	ஜமமாஃ	போய்விட்டனை. (ஆதலினெனக).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மின் க்ஷயெ	வசிககினற இடமாகிய இவ வேள வியில்
प्रतरां	புதராம்	மிகுந்த
दीद्यानः	தீத்யாநஃ	ஒளி வீசும
वेधा	வெயாஃ	இநதிரன
पितुः	பிதுஃ	எனது தநதைககுப்
नपातं	நபாதம்	பௌததிரனைக
आदधीत	ஆதயீத	கொடுபபாகுக (எனககுப புத திரனைத தருவாகுக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம—11. இருக்கு—4. வாம தேவரிஷி.

இநதிர! உனனை, நண்பர்களான துதிபபோாகள் அனபாாநத துதிகளால ஒருமை நோக்காகச செய்கினருாகள. யாது பறறியெனின? நீ விரிவாகிய அநதரிக்ஷததிறகு எழுநது போய் விடடனை, அதனுலெனக. இனிப பரோக்ஷமாய்ச செயயபபடடது. (அனைததையும) விசேடமாய்த தாஙகு கினற இநதிரன என்னுடைய தநதையாககுப பௌததிரனைக கொடுபபா குக (எனககுப புததிரனைக கொடுபபாகுக எனபதுமது) எவவணணகுகிய இநதிரன எனின ? நலல இருபபிடமாகிய இவவேளவியில மிகுநத ஒளியோடு விளஙகுகினறவன. (8)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
341. को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ २ ३ १ २
* आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून्य एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கோ அத்³ய யுங்க்தே து⁴ரி கா³ ருதஸ்ய ஶிமீவதோ பா⁴மினோ
[து³ர்ஹ்ருணாயூந் ।
ஆஸந்நேஷாமப்ஸுவாஹோ மயோபூ⁴ந் ய ஏஷாம் ப்⁴ருத்யாம்
[ருணத⁴த்ஸ ஜீவாத் ॥

அந்வயம்.

अद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः, मयोभून्, आसन्, क , युंक्ते, य , एषा, भृत्या, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	அத்³ய	இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியையில்
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்விக்குச் செல்லும் இந்திரனுடைய இரதத்தின்
धुरि	து⁴ரி	நுகத்தடியில்
गा	கா³:	பூட்டப் பட்டவைகளும்,
शिमीवत.	ஶிமீவத:	வீரமாய் வேலை செய்பவைகளும்
भामिनः	பா⁴மின:	பிரகாசமுடையவைகளும்
दुर्हृणायून्	து³ர்ஹ்ருணாயூந்	பகைஞர்களால் பொறுக்கமுடியாத கோபமுடையவைகளும்
अप्सुवाह	அப்ஸுவாஹ:	வேள்வியின் பொருட்டு இந்திரனைக் கொண்டு போகின்றவைகளுமான
मयोभून्	மயோபூ⁴ந்	(இன்பந்தரும்) குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை,
आसन्	ஆஸந்	வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயிலாக
क ?	க: ?	யாவன் ?
युंक्ते ?	யுங்க்தே ?	ஏவ வல்லான் ?
य	ய:	எவ்வேள்வித் தலைவன்

* आसन्निषून्हृत्स्वसो, என்பது இருக்கு

एषां	ஏஷாம	இக குதிரைகளின
भृत्यां	ஹ்ருத்யாம	தொழிலைத
ऋणधत्	ஊணயக	துதிககினறனே,
स	ஸ:	அவன
जीवात्	ஜீவாக	வாழகினறுன

சாயண பாடியம்.

கணடம—11 இருககு—10 கோதம ரிஷி

இக கிரியையில வேளவிககுச செலகினறவைகளும, இநதிரனுடைய இரததின நுகததடியிற கடடபபடடவைகளும, விரைவாய நடககினறவை களுமான குதிரைகளே, அலலது கடிவாளஙகளே, வாயினின றெழுந தோத திரததால யார நிறுததுவதறகு ஆறறலுடையார? யாருமிலர் எனபது பொருள எவவிதமான குதிரைகளெனின? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும, பிரகாசததோடு கூடினவைகளும, பகைவாகளாற பொறுகக முடியாத கோபமுடையவைகளும, இநதிரனைக கொணடு செலபவைகளும, இனபநதருபவைகளு மானவைகள இததனமைய குதிரைகளின பணியை (இரதஙகொணடேகுந தொழிலை) எவவேளவித தலைவன துதிககினறனே, அவன நீணட ஆயுளுடையோனுகினறுன அலலது, "யாவன எனபவன பிரசாபதி" எனனும மறைமொழியால, யாவன எனபவன பிரசாபதியாவன. அவன வேளவியை நடததுவதில (கோ—எனபது வாககு.) வேதவடிவ வாககுவிசேடஙகளே இபபோது சோககினறவன, எவவணணதத வேத வாககுகளெனின? கூறபபடட கருமஙகளோடு கூடினவைகளும, (அதாவது கூறல கூறபபடல எனனுஞ சமபநதததால வேளவி முதலிய கருமங களையுடையவைகளும,) விளககமானவைகளும, கெடுகக முடியாதவைகளும, வேதமோதல நிததியமாதலாலெனக. ஆனமாவைக கூறுவதால முககம போனறவைகளும, அநதரிக்ஷததிறகு வேளவித தலைவனைச செலுததுபவைகளும, மறையோதலால் வரும புண்ணியததை (அ— —த) உடையவைகளுமானவைகளே இததனமைய மறைமொழிகளின நன்மைத தொழிலைப பயனுடையதாககச செயகினறவன எவனே, அவனொருவனே வாழகினறுன. பிறா பிழைததிருநதும இறநதவரேயாவா எனபதாம.

பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
342. गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।
३ १ २ ३ २३ १ २
ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

காயந்தி த்வா காயத்ரிணோऽர்சந்த்யர்க்கமர்க்கிண: |
ப்ரஹ்மாணஸ்த்வா ஶதக்ரத உத்வம்ஶமிவ யேமிரே ||

அந்வயம்

हे शतक्रतो!, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्कं, अर्चन्ति, ब्रह्माणः, वंश इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो!	ஹே ஶதக்ரதோ!	இந்திரனே !
त्वा	த்வா	உன்னைச்
गायत्रिण	காயத்ரிண:	சாமமறை பாடுவோர்கள்
गायन्ति	காயந்தி	துதிக்கின்றார்கள்
अर्किण.	அர்க்கிண:	ஓமத்திற்கு இருக்குமறையோதுகின்ற ஓதார்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	போற்றத்தக்க நின்னை
अर्चन्ति	அர்சந்தி	ஓத்துக்களா லேத்துகின்றார்கள்
ब्रह्माण	ப்ரஹ்மாண:	ஏனைய அந்தணர்கள்
वंश इव	வம்ஶம் இவ	கழைக்கூத்தன் மூங்கிலை யுயர்த்தி நாட்டுமாறு
त्वा	த்வா	உன்னை
उद्येमिरे	உத்யேமிரே	மேலாக்கச் செய்கின்றார்கள்

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12 இருக்கு—1 மதுச்சந்த ரிஷி

28 மந்திரங்கள் அநுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன. மருத்துக்கள், அக்கினி, வைசுவ தேவம், ... சாமம், என்னும் இவைகள் இடையிலுள்ள தேவதைகள். ஏனையவைகள் இந்திரனையே தேவதையாக வுடையன. குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் என்பதொடங்கும் அனைத்தும் ஐந்திரம் (இந்திர தேவதையை யுடையன) எனப்படுகின்றன.

அநேக கருமங்களை, அல்லது, மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! நின்னைச் சாமவேதம் பாடுவோர்கள் துதிக்கின்றார்கள். ஆராதனைக்குரிய மந்திரங்களைப் படிக்கின்ற ஹோதாக்கள் இருக்குமறை யோதுவோர்கள் ஆராதித்தற்குரிய நின்னை மந்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றார்கள். பிரமன், என்னும் வேள்வியை நடாத்துவோன் முதலிய ஏனையோர்கள் உன்னை மேன்மையுடையதாகச் செய்கின்றார்கள். அதிலுவமை—கழைக்கூத்தாடிகள் உறுதியாகிய மூங்கிலை உயரமாய் நாட்டுதல் போலென்னல். அல்லது, நல்ல வழியிலுள்ள புத்திரர்கள் தமது குலத்தை மேன்மையுடையதாகச் செய்வது போலென்னல. இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவரும் நிருத்தத்தின் 5, 4-ல் இவ்வாறே யுரை கூறியுள்ளார். (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १२
343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।
३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
रथीतमꣳ रथीनां वाजानाꣳ सत्पतिं पतिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 3-11-1

இந்த்³ரம் விஶ்வா அவீவ்ருத⁴ந்த்ஸமுத்³ரவ்யசஸம் கி³ர꞉ |
ரதீ²தமம் ரதீ²நாம் வாஜாநாம் ஸத்பதிம் பதிம் ||

அந்வயம்

विश्वा., गिर', समुद्रव्यचस, रथीना, रथीतम, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं, अवीवृधन् ॥

பதவுரை

विश्वा	விஶ்வா꞉	எமது, எல்லாத்
गिर	கி³ர꞉	தோத்திரங்களும்,
समुद्रव्यचसं	ஸமுத்³ரவ்யசஸம்	கடலைச் சூழ்ந்துள்ளவனும்

रथीनां	ரதீநாம்	தேரையுடைய போர்வீரர்களுள்
रथीतम	ரதீதமம்	மிகச்சிறந்த போர்வீரனும்,
वाजानां	வாஜாநாம்	அன்னத்திற்கு
पति	பதிம்	இறைவனும்
सत्पतिं	ஸத்பதிம்	நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवीवृधन्	அவீவ்ருதந்	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

எங்களுடைய ஸ்தோத்திர வாக்குகளெல்லாம், இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? கடலைத் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டுள்ளானை மற்றும், தேருடைய போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்த தேருடையோனை. அன்னங்கட் கிறைவனை நல்வழியிலுள்ளாரைப் பாதுகாப்போனை (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (2)

மந்திரம் 3.

३१२ २१२३ २३१२३१२
344. इममिन्द्र सुतं पिब ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
३१२ २क २२३ १२ ३२३१२
शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-4.

இமமிந்த்ர ஸுதம் பிப ஜ்யேஷ்டமமர்த்யம் மதம் ।
ஶுக்ரஸ்ய த்வாப்யக்ஷரந் தாரா ருதஸ்ய ஸதநே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ज्येष्ठ, मद, अमर्त्य, इमं सुत, पिब, ऋतस्य, सदने, शुक्रस्य, धारा., त्वा अभ्यक्षरन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ज्येष्ठ	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத்தக்க
मद	மதம்	களிப்பைத்தருவதும்
अमर्त्य	அமர்த்யம்	பிறவாறுள்ள மாந்தர்போற் கேடடைதகாததும்

इम सुतं	ஐமம் ஸுதம்	பிழிந்தெடுத்ததுமாகிய, இச் சோம ரசத்தை
पिब *	பிப	அருந்துவாயாக
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின்
सदने	ஸதநே	மண்டபத்தில்
शुक्रस्य	ஶுக்ரஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின்
धारा	தாரா:	தாரைகள்
त्वा अभ्यक्षरन्	த்வா அப்யக்ஷரந்	நின்னை நோக்கி வந்துகொண்டிருக்கின்றன.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தன்மைய தெனின்? மிகப் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும் சோமம் அருந்துவதாலுண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போலக் கொல்லாதது என்பது பொருள். அவ்வாறே வேள்வியின் சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதுமாம் அத்தன்மைய சோம ரசத்தின் தாரைகள் நினது நோக்காய் வருகின்றன உன்னையடைவதற் குத் தாமாகவே வருகின்றன என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு—சுக்கிரன் சோமரசத்தையுண்டு மயங்காமல் கசன், என்பவனை எழுப்பினன் என மச்சிய புராணக் கதைப்படி இதற்குப் பொருள் கொள்வாருமுளர்

மந்திரம் 4.

१२   ३२उ   ३   १ २
345. यदिन्द्र *चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।
२ ३ १ २   ३ १ २
राधस्तन्नो विदद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1

யதிந்த்ர சித்ர ம இஹ நாஸ்தி த்வாதாதமத்ரிவ: ।
ராதஸ்தந்நோ விதத்வஸோ உபயா ஹஸ்த்யாபர ॥

அந்வயம்

चित्र!, अद्रिवः! विदद्वसो!, इन्द्र!, त्वादात, राध, यत्, इह, मे, नास्ति, तत्, नः, उभया, हस्त्या, आभर ॥

† चित्र मेह नास्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे चित्र !	ஹே சித்ர !	விசித்திரமாகிய குணமுடையோய !
अद्रिवः !	அத்ரிவஃ !	வச்சிராயுதந தாஙகிஞைய !
विदद्वसो !	விதத்வஸோ !	தனததைப பெறறுளோய !
इन्द्र !	இந்த்ர !	இநதிரனே ! நீ
त्वादातं	த்வாதாதம்	கொடுககநதகக
राधः	ராதஃ	தனம
यत्	யத்	யாதோ, அது
इह	இஹ	இவவுலகில
मे	மே	எமககு
नास्ति	நாஸ்தி	இலலை.
तत्	தத்	அநதத தனததை
नः	நஃ	எஙகடகு
उभया हस्त्या	உபயா ஹஸ்த்யா	இரு கரஙகளாலும்
आभर	ஆபர	கொடுபபாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிரந தாஙகிஞைய ! சிததிரனே ! நின்ஞல் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவவுலகில எனககிலலை தனம பெறறுளள இநதிர ! எஙகடகு இரணடு கைகளாலும அதைக கொணடுவநது தருவாயாக. ரணடு நிருததமும 4-4 ல 'இநதிர ! சிததிர ! மகததாகிய தனம யாதுணடோ, அது எனககு இஙகிலலை' எனக கூறியுளளது (4)

மநதிரம் 5.

३ १ २र ३ २उ ३ १ २ ३ १ २
346. श्रुधी हवं तिरश्चया इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति ।
३ १ २ ३ १२ ३१२ ३ १ २
सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पूर्धि महाँ असि ॥ ५ ॥

இருககு 8-95-4.

ஶ்ருதீ ஹவம் திரஶ்சா இந்த்ர யஸ்த்வா ஸபர்யதி ।
ஸுவீர்யஸ்ய கோமதோ ராயஸ்பூர்தி மஹாம் அஸி ॥

அநவயம.

हे इन्द्र !, त्वा, यः, सपर्य्यति, तिरश्चया, हवं, श्रुधि, सुवीर्य्यस्य, गोमतः, रायः, पूर्द्धि, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
त्वा	த்வா	உன்னை
य	ய꞉	எவன்
सपर्यति	ஸபர்யதி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरश्च्या	திரஶ்ச்யா	திரச்சி, என்னும் எனது
हवं	ஹவம்	துதியைக்
श्रुधि	ஶ்ருதி	கேட்பாயாக கேட்டு
सुवीर्य्यस्य	ஸுவீர்யஸ்ய	நல்ல வீரத்தன்மை யுடனும், அல்லது, புத்திரனுடனும்
गोमत·	கோமத꞉	கோக்களுடனும்
राय	ராய꞉	தனத்தையும் கொடுத்து
पूर्द्धि	பூர்த்தி	என்னைத் திருப்தியடையச் செய்வாயாக
महानसि	மஹாநஸி	நீ, எல்லாத் தேவர்களினும் பெரியோனா யிருக்கின்றாய் (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—12. இருக்கு—5. திரச்சி ஆங்கிரச ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவன் நின்னை அவிகளால் ஆராதிக்கின்றானோ, அத்தன்மையனாகிய 'திரச்சி' என்னும் பெயருள்ள எனது துதியைக் கேட்பாயாக. கேட்டு, இந்திர! நீ, சிறந்த வீரத்தன்மையுடன், அல்லது, நற்புத்திரனுடன், கோக்கள் முதலியவைகளுடன், தனத்தையும் கொடுத்தலினால் எங்களைப் பூரண மாக்குவாயாக இவ்வாற்றல் எதனாலென்றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது —உண்மையில் நீ குணக்குன்றனும், தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனாயு மிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।
१ २ ३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २
आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियꣳ रजः सूर्य्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-84-1

அஸாவி ஸோம இந்த்ர தே ஶவிஷ்ட த்⁴ருஷ்ணவாக³ஹி ।
ஆ த்வா ப்ருணக்த்விந்த்³ரியம் ரஜ꞉ ஸூர்யோ ந ரஶ்மிபி⁴꞉ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सोमः, असावि, शविष्ठ, धृष्णः, आगहि, सूर्यः, रश्मिभिः, रजः, न, इन्द्रियं, त्वा, आ पृणक्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இநதிரனே !
ते	தே	நின பொருடடுச்
सोमः	ஸோம:	சோமரசம
असावि	அஸாவி	தேடபபடடுளளது.
शविष्ठ!	ஶவிஷ்ட !	பேராறறலுடையோய் !
धृष्णः !	த்ருஷ்ண: !	பகைஞாகளை யடககுவோய ! நீ
आगहि	ஆகஹி	தேவாராதனை பணணுமிடத திறகு, வருவாயாக
सूर्यः	ஸூர்ய:	இரவி
रश्मिभि·	ரஶ்மிபி:	கிரணஙகளால
रज. न	ரஜ: ந	விணணைப பூரணமாக்கல் போனறு
इन्द्रियं	இந்த்ரியம்	சோமபானததா லுணடாகும் பெருமை வலியானது
त्वा	த்வா	வநத, நினனைய
आ पृणक्तु	ஆ ப்ருணக்து	பூரணமாக்குக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—12. இருககு—6. கோதம ரிஷி.

இநதிரனே! நின பொருடடுச சோமரசம பிழிநதெடுககபபட டிருக்கிறது பேராறறலுடையோய்! நீ தேவபூசை செயயுமிடததிறகு வருவாயாக அஙஙனம வநத உனனை, சோமரசம அருநதலாலுணடாகிய பேராறறலானது பூரணமாககுக எது போலெனின? சூரியன கிரணஙகளால வானைப பூரணமாககுமாறு எனபதாம. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ २
348. एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्टुतिम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருககு 8-34-1.

ஈநூ, யாஹி ஹரிபிரூவ கண்வஸ்ய ஸுஷ்டுதிம் ।
ிவோ அமுஷ்ய ஶாஸதோ திவம் யய திவாவஸோ ॥

அநவயம்.

हे इन्द्र !, कण्वस्य, सुष्टुति, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः, दिवावसो !, दिवं, यय ॥

பதவுரை

ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
கண்வஸ்ய	கண்ணுவ ரிஷியின
ஸுஷ்டுதிம்	அழகிய துதியின பொருட்டுக
ஹரிபிஃ	குதிரைகளின வாயிலாக
உபாயாஹி	வருவாயாக.
அமுஷ்ய	இவனது
திவஃ	வானுலகிறகுக
ஶாஸதஃ	கட்டளையிட்ட பின்னர் இனபுறுகினறேன
திவாவஸோ !	பிரகாசமுள்ள இந்திர !
திவம்	சுவர்க்கத்திறகுப
யய	போவாயாக.

சாயண பாடியம்.

—12. இருக்கு—7. காண்ணுவா ஸ்பாதிதி ரிஷி.

நதிர ! நீ கண்ணுவா, என்னும பெயருள்ள இருடியினுடைய அழகிய திரத்தைக் குறித்து குதிரைகளின மீது வருவாயாக. ஈண்டு மூலத அமுஷ்ய' எனனும ஆறும வேற்றுமை அமுஷ்மின, (இவனில) ம பொருளில நின்றது. பிறகவே இவ விந்திரன வானுலகைத் ஆணையிலிருக்க வைக்குமிடத்து அங்கு நாஙகள இனபுறுகின்றோம. தாயிறறு) பிரகாசமுள்ள அவிகளையுடைய இந்திர ! நீவிர (நீ) சுவர்க குச செல்லுவீர்களா (செலவாயா)க. பனமை புகழின பொருட்டு. நு, சுவர்க்கமெனனும இவ வுலகை ஆண்டு வருகின்ற நீஙகள் (நீ) ,த்திறகுச செலவீர்களா (செலவாயா)க எனபதாம. (7)

மநதிரம் 8.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गिर्वणः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ १ २
अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருககு 8-95-1

ஆ க்வா கி³ரோ ரதீ²ரிவாஸ்து²: ஸுதேஷு கி³ர்வண: ।
அபி⁴ க்வா ஸமநூஷத கா³வோ வத்ஸம் ந தே⁴நவ: ॥

அநவயம.

गिर्वण', सुतेषु, गिरः, रथीः इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः,
गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गिर्वण !	கி³ர்வண: !	வேத மநதிரஙகளால் துதிததற குரிய இநதிர !
सुतेषु	ஸுதேஷு	சோமரசம பிழிநது முடிநத விடஙகளில
गिर	கி³ர:	எமது துதியாகிய வாககுகள
रथी इव	ரதீ²: இவ	தோரீது செலவோன விரைவில அடையததகக இலடசியததை யடையுமாறு
त्वा आस्थु	க்வா ஆஸ்து²:	விரைவில நினபால ஒருமை யோடு சேர்கினறன இநதிர ! எமது வாககுகள
त्वा अभि	க்வா அபி⁴	நினனை நோககி
वत्सं	வத்ஸம்	கனறைக கருதி
धेनव गाव न	தே⁴நவ: கா³வ: ந	பாறபசுககள கததுவனபோன்று
समनूषत	ஸமநூஷத	இனிது பதறிநத துதிககினறன.

சாயண பாடியம்

கணடம—12 இருககு—8. திரசசீ ரிஷி.

தோததிர வாககுகளாற போறறத தகக இநதிர! சோமரசம பிழிந தெடுதத விடதது எஙகளுடைய துதிவடிவ வாககுகள, ஒரு நோககாயச சென்று நினனை அடைநதிருககின்றன. அதிலுவமை —இரதமுள்ள வீரன

இரததததிற சென்று அடையுந தேரததை விரைவி லடைகின்றது போன றெனல். மறறும, இநதிரனே! எமது வாககுகள நின்னைக குறிததுச சததமிடுகின்றன அதாவது துதிககின்றன அதிலுவமை —அனபு நிறைநத, அலலது, செலலுஞ சிலமுள்ள பாறபசுககள தமது கனறைக கருதிக கததுவன போனறெனல. (8)

மநதிரம் 9.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

350. एतो न्विन्द्रꣳ स्तवाम शुद्धꣳ शुद्धेन साम्ना ।

३ २३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २

शुद्धैरुक्थैर्वावृध्वाꣳसं * शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥ ९ ॥

இருககு 8-95-7.

ஏதோ நிவிந்த்ரம் ஸ்தவாம ஶுத்தம் ஶுத்தேந ஸாம்நா |

ஶுத்தை ருக்தைர் வாவ்ருத்வாம்ஸம் ஶுத்தைராஶீர்வாந் மமத்து ||

அநவயம

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्थैः, शुद्धं इन्द्रं, स्तवाम, शुद्धैः, आशीर्वान्, वावृध्वांस, ममत्तु ॥

பதவுரை.

नु एत उ	நு ஏத உ	இருடிகள தமமுட பேசல — விரைவில, வருவீரகளாக, வருவீரகளாக.
शुद्धेन साम्ना	ஶுத்தேந ஸாம்நா	பவிததிரபபடுததும சாம மநதிரததால
शुद्धैः उक्थैः	ஶுத்தை: உக்தை:	அவவாறுய இருககு மநதிரஙகளால
शुद्धं इन्द्रं	ஶுத்தம் இந்த்ரம்	சுததமாககிய இநதிரனைத
स्तवाम	ஸ்தவாம	துதிபபோம. (பினனா)
शुद्धैः	ஶுத்தை:	தோததிரஙகளால
आशीर्वान्	ஆஶீர்வாந்	ஆவினபால முதலியவைகளாற சுததம பணணபபடட சோம ரசமானது
वावृध्वांसं	வாவ்ருத்வாம்ஸம்	பாவமிலாமை யாகிய காரணத தால விருததியாகிய அவ விநதிரனுககுக
ममत्तु	மமத்து	களிபபைத தருவதாகுக.

* शुद्ध आशीर्वान्, எனபது இருககு.

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—12. இருக்கு—9 விசுவாமித்திர ரிஷி.

இருஷிகள் தம்முள் ஒன்றாய்க் கொன்று பேசிக்கொள்கின்றனர். அதாவது, விரைவில் நீவிர் வருவீர்களாக. வரில் யாம் பவித்திரத்தை யுண்டாக்கு கின்ற சாமத்தாலும், அங்ஙனமே, சுத்திக்குக் காரணமான இருக்கு மந்திரங்களாலும், இந்திரனைப் பவித்திரமாகச் செய்வோம். பின்னர், சாமத்தாலும், இருக்குகளாலும் பாவமொழிந்ததால் விருத்தியாகிய அவ் விந்திரனை, சுத்தி யுண்டாக்குந் தோத்திரங்களால் அல்லது கரும விசேடங்களாற் போற்று வோம். அதன் பின்னர் ஆவின்பால் முதலியவைகளாற் சுத்தமாகிய சோம ரசம் இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதாம்.

முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திராசுரன் முதலியோர்களைக் கொன்றுவிட்டு, 'நான் பிரமகத்தி முதலிய தோஷமுடையோனாயினேன்' என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டனன். பின்னர் அவ் விந்திரன் இருஷிகளிடத்திற் சென்று, இருஷிகாள்! நீவிர் தமது சாம மந்திர கீதங்களால் என்னைப் பவித்திரப்படுத்துவீர்களாக என்றனன். அவ்வாறே அவர்கள் சாம கீதத்தாலும், மந்திரங்களாலும், அவனைச் சுத்தப்படுத்தினார்கள். பின்னர் பவித்திரமாகிய இந்திரனுக்கு வேள்வி முதலிய கருமங்களில் சோம முதலிய அவிகளையுங் கொடுத்தார்கள் எனச் சாட்டியாயனப் பிராமணத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ் விதிகாசம் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ ३ २ ३ १ २

351. *यो रयिं वो रयिन्तमो यो द्युम्नैर्द्युम्नवत्तमः ।

१ २ ३ १ २ र ३ १ २ ३ १ २

सोमः सुतः स इन्द्र तेऽस्ति स्वधापते मदः ॥ १० ॥

இருக்கு 6-44-1.

யொ ரயிம் வொ ரயிந்தமொ யொ த்யும்நைர்த்யும்நவத்தமஃ ।
ஸொமஃ ஸுதஃ ஸ இந்த்ர தெऽஸ்தி ஸ்வதாபதெ மதஃ ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, यः, रयिन्तमः, यः, द्युम्नै, द्युम्नवत्तमः, सः, सोमः, वः, रयिं, स्वधापते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

---

* यो रयिवो, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
यः	யஃ	யாது
रयिन्तमः	ரயிந்தமஃ	மிகுந்த தனமுடையதோ,
यः	யஃ	யாது
द्युम्नै.	த்யும்நைஃ	விளங்கிய கீர்த்திகளினின்று
द्युम्नवत्तम:	த்யும்நவத்தமஃ	மிகுந்த கீர்த்தியுடையதோ,
स सोमः	ஸஃ ஸோமஃ	அச்சோமரசமானது
व.	வஃ	நினது உபாசகர்களுக்கு
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்றது.
स्वधापते!	ஸ்வதாபதே!	சோமமாகிய அன்னம்பாலிக்கும் இந்திர!
ते	தே	நினக்கு,
सुतः	ஸுதஃ	பிழிந்த பின்னர் அச் சோமரசம்
मदः	மதஃ	களிப்பைத் தருவதாய்
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 சம்பு வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி.

இந்திரனே! அச் சோமரசம் உன்னுடைய தோத்திரத்தைப் புரிகின்ற உனது தொண்டர்கட்குத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஈண்டுக் கொடுக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும், விளங்கிய கீர்த்திகளினின்றும் மிகச்சிறந்த கீர்த்தியுடையதுமாம் சோமரசமாகிய அன்னத்தைக் காப்பாற்றும் இந்திர! அச் சோமரசம் பிழியப்பட்டதாய் உனக்குக் களிப்பைச் செய்வதாகின்றது என்பதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்

முடிந்தது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
352. प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्चा * द्ध्वने नरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-3-17.

𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌪𑌿𑌪𑍀𑌷𑌤𑍇 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍇 𑌭𑌰 ।
𑌅𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌯 𑌜𑌗𑍍𑌮𑌯𑍇𑌽𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑍇 𑌨𑌰𑌃 ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यो !,) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये, अपश्चाद्ध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(𑌹𑍇 𑌅𑌧𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑍋 !)	(எசுர்மறை யோதுவோனே !)
नरः	𑌨𑌰𑌃	கருமத்தை நியமிப்போனாகிய நீ,
पिपीषते	𑌪𑌿𑌪𑍀𑌷𑌤𑍇	சோமரசம் அருந்த விருப்புள்ளவனும்
विश्वानि	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿	அறிதற்குரிய பொருள்களனைத்தையும்
विदुषे	𑌵𑌿𑌦𑍁𑌷𑍇	அறிந்தவனும்
अरङ्गमाय	𑌅𑌰𑌙𑍍𑌗𑌮𑌾𑌯	இனிது சோபிப்போனும்
जग्मये	𑌜𑌗𑍍𑌮𑌯𑍇	வெளியிற் செல்வோனும்
अपश्चाद्ध्वने	𑌅𑌪𑌶𑍍𑌚𑌾𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌨𑍇	யாவரினும் முன்னே போய்ச் சேர்வோனுமாகிய
अस्मै	𑌅𑌸𑍍𑌮𑍈	இவ்விந்திரன் பொருட்டுச்
प्रति भर	𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿 𑌭𑌰	சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ்செய்வாயாக

---

* द्ध्वने नरे, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசுர்மறை யோதுவோய்! கருமத்திற குரியவற்றை நியமிப்போனு கிய நீ இவ் விந்திரன பொருட்டுச சோமரசத்தைக கொடுப்பாயாக. எவ வணணத்தனுகிய இந்திரன பொருட டெனின? சோமரசம அருநத விருமபு வோனும், அறியததகக பொருளகளனைத்தையும அறிபவனும, இனிது கொணடு போய்ச சேப்போனும, வெளியிற செலலுஞ சிலமுடையானும, யாவர்கட்கும முனனே செலவோனுமாகிய இநதிரனுககு சோமரசம அப பணஞ செய்வாயாக என முடித்துககொளக (1)

குறிப்பு—ஈணடு நூ, எனனும பெயரச சொல நானகாம வேற்றுமைப பொரு ளில வநத ஆறாம வேற்றுமையாம அதுபற்றியே இருககோதுவாாகள अपश्चाद्ध्वने नरे என (நியநதாவின பொருட்டு) என நானகாம வேற்றுமையைககொணடு ஓது கினறாாகள. நியநதாவின பொருட்டு எனபது கருமஙகட்கு இறைவன பொருட டெனபதாம.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
353, आ नो वयो वयः शयं महान्तं गह्वरेष्ठां महान्तं पूर्विनेष्ठाम् ।
३ २ उ ३ १ २
उग्रं वचो अपावधीः ॥ २ ॥

ஆ நோ வயோ வய: ஶயம் மஹாந்தம் கஹ்வரேஷ்டாம் மஹாந்தம் [பூர்விநேஷ்டாம் ।

உக்ரம் வசோ அபாவதீ: ॥

அநவயம்.

हे वयो!, शय, महान्तं, गह्वरेष्ठां, नः, वयः, आ (हर), पूर्विनेष्ठां, महान्तं, उग्रं, वचः, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!	ஹே வயோ!	மித்திரனுகிய இந்திர!
शय	ஶயம்	இத்தனமைய நீ
गह्वरेष्ठां	கஹ்வரேஷ்டாம்	மலைக குகையிலுள்ள
न	ந:	எஙகளுடைய
महान्त	மஹாந்தம்	மிகுதியாகிய

वयः	வய:	சோமமென்னும அன்னத்தைக
आ (हर)	ஆ (ஹர)	கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (கொடுத்து)
पूर्विनेष्टां	பூர்விநேஷ்டாம்	முந்திய பந்தர்தியிலுள்ளதும
महान्तं	மஹாந்தம்	மிகுந்ததும
उग्र	உக்ரம்	பசி தாக நிமித்தமாய அஞ்சுகின்றேன என்னும கொடியதுமாகிய
वच·	வச:	என்து பரிதாப வார்த்தையை
अपावधी	அபாவதீ:	நீக்குவாயாக அபா (தேவ) வழியிற் சேர்ப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன, அல்லது, சாகபூதர் ரிஷி.

நண்பனுகிய இந்திரனே! இத்தன்மைய நீ பெரும வலிவுள்ள மலைக குகை முதலியவைகளி லிருக்கப்பெற்ற, எங்களுடைய சோமரசமாகிய அன்னத்தைக கொண்டுவந்து கொடுத்து, பேரற்றலுடைய ஆதி சமசாரத்தில இருக்கப்பெற்ற பசிதாக நிமித்தத்தால (வரும) பயங்கரமாகிய எமது (பரிதாப) வார்த்தையை நீக்குவாயாக. "பசி தாகங்கள, உக்கிர ம உண்ணே" என்று மறைமொழியையும நண்டுணாக தேவத்தன்மை யடையச செய்வாயாக என்பது பொருள அதைப்பெறின பசி தாகங்க ளொழிகின்றன என்ப தாம 'உண்மையில தேவர்கள உண்டிலா குடித்திலா' என்னும மறை வாக காற பெறப்படுகின்றது என்பது பொருள (2)

குறிப்பு—மலைச சிகரத்திற படிந்துள்ள விருத்திரன என்னும மேகத்தைக கடிந்தவன, சத்துருக்களின கொடிய வாக்குகளையும கடிந்தவன இந்திரன என்பாருமுளர

மந்திரம் 3.

२ ३ २३ २ ३१२ ३१२
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्त्तयामसि ।
३ १२ ३२३ ३ २ ३१२
तुविकूर्मिमृतीषह *मिन्द्रꣳ शविष्ठ सत्पतिम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-67-1.

ஆ த்வா ரதம் யதோதயே ஸும்நாய வர்த்தயாமஸி ।
துவிகூர்மிம்ருதீஷஹ மிந்த்ரம் சவிஷ்ட ஸத்பதிம் ॥

* इन्द्र शविष्ठ सत्पते, என்பது இருக்கு.

அநவயம

हे शविष्ठ इन्द्र!, ऊतये, सुम्नाय, रथ यथा, तुविकूर्मि, ऋतीषह, सत्पति, त्वा इन्द्र, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை

हे शविष्ठ इन्द्र!	ஹே ஶவிஷ்ட இந்த்ர!	போராறறலுடைய இநதிர!
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாபபின பொருடடும
सुम्नाय	ஸும்நாய	சுகததின பொருடடும
रथ यथा	ரதம் யதா	இரததததைச சுறறுவிபபதுபோல
तुविकूर्मिं	துவிகூர்மிம்	வியபபுளள வலியையுடையவனும
ऋतीषह	ருதீஷஹம்	துனபுறுததுவோாகளை யடககுவோனும
सत्पति	ஸத்பதிம்	நலலவாகளைப பாதுகாபபோனுமாகிய
त्वा इन्द्र	த்வா இந்த்ரம்	இநதிரனாகிய நினனை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமஸி	சுறறிததிரியுமாறு செயவிககினறோம (சுககதை வளரசசெயயுமாறு செயவிககினறோம)

சாயண பாடியம

காணடம—1 இருககு—1. பிரியமேதரிஷி

இநதிர! உனனைச சுறறுமாறு செயகினறோம யாம எதன பொருடடெனின? எஙகளைக காபபாறறுநற பொருடடும, சுகததின பொருடடுமாம. எதைப போலெனின? இரததததை (வணடியை) பாதுகாபபின பொருடடும சுகததின பொருடடும சுறறித திரியுமாறு செயவிததல போனறு மிகுநத வலியுடைய இநதிரனே! மிகுநத கருமமுடையவனும, துனபுறுததுவோாகளை யடககுவோனும, நலலோாகளைக காபபாறறுவோனுமாகிய நினனைச சுறறுமபடி (விருததி பணணுமபடி) யாம செயவிககினறோம என முடிததுக கொளக. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र

355. स पूर्व्यो *महोनां वेनः क्रतुभिरानजे ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३२३ १ २ ३२

यस्य द्वारा मनु: पिता देवेषु धिय आनजे ॥ ४ ॥

இருககு 8-63-1.

* महाना, எனபது இருககு.

ஸ பூர்வ்யோ மஹோநாம் வேநஃ க்ரதுபிராநஜே |
யஸ்ய த்வாரா மநுஃ பிதா தேவேஷு தியஆநஜே ||

அந்வயம்.

यस्य, द्वारा, धिय', देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्व्य', महोनां, ऋतुभिः, वेनः, आनजे ||

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவ் விந்திரனை
द्वारा	த்வாரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धिय.	தியஃ	கருமங்களை,
देवेषु पिता	தேவேஷு பிதா	தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற
मनु	மநுஃ	மநுவானவர்
आनजे	ஆநஜே	அடைவிக்கின்றாரோ,
सः	ஸஃ	அவ் விந்திரன்
पूर्व्य	பூர்வ்யஃ	முக்கியமானவன்.
महोनां	மஹோநாம்	பூசிக்கத்தக்குரிய வேள்வித்தலைவர்களுடைய
क्रतुभि	க்ரதுபிஃ	வேள்விகள் வாயிலாக
वेन.	வேநஃ	அவிகளை விரும்பி (யும்)
आनजे	ஆநஜே	வருகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. பிரகாத ரிஷி.

எவ் விந்திரனை யடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவர்களுக்குள் எல்லாரையும் பரிபாலிக்கும் மநு அடையச் செய்கின்றாரோ, அவ் விந்திரன் சிறந்தவன் அவன், போற்றத்தக்க வேள்வித் தலைவர்களுடைய வேள்விகளென்னும் நிமித்தங்களால் அவர்களுடைய அவிகளை விரும்பி யடைய வருகின்றான் (4)

குறிப்பு—महाना, எனவும் பாடம்

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३२३ १२ ३२३ २

356. यदी वहन्त्याशवो भ्राजमाना रथेष्वा ।

१२ ३२२ ३ २३ १२

पिबन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யதீ₃ வஹந்த்யாஶவோ ப்₄ராஜமாநா ரதே₂ஷ்வா ।

பிப₃ந்தோ மதி₃ரம் மது₄ தத்ர ஶ்ரவாம்ஸி க்ருண்வதே ॥

அந்வயம்

रथेषु, भ्राजमानाः, आशवः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिबन्तः, श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதே₂ஷு	இரதங்களில்
भ्राजमाना	ப்₄ராஜமாநா꞉	விளங்கப்பட்டவர்களும்
आशव.	ஆஶவ꞉	விரைவிற் செல்வோர்களுமான மருத்துக்கள்
यदि	யதி₃	எவ்வேள்வியின்கண்
आवहन्ति	ஆவஹந்தி	நின்னை அடையச் செய்கின்றார்களோ,
तत्र	தத்ர	அவ்வேள்வியில்
मदिरं	மதி₃ரம்	களிப்பைத் தருவதும்,
मधु	மது₄	சுவை மிகுந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिबन्त	பிப₃ந்த꞉	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	அன்னங்களை
कृण्वते	க்ருண்வதே	மழைவாயிலாக உண்டாக்குகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—1 இருக்கு—5 ச்யாவாச்வ ஆத்ரேய ரிஷி

இந்திரனே! இரதங்களில் விளங்கப்பட்டவர்களும் விரைவிற் செல்பவர்களுமான மருத்துக்கள் எவ்வேள்வியில் நின்பால் சேர்க்கின்றார்களோ, அதாவது நின்னை யடையும்படி செய்கின்றார்களோ, அவ்வேள்வியில் களிப்பையுண்டாக்குவதும், மிகுந்த சுவையுள்ளது (நீரின்சுவை முதலியவற்றினும் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமெனனும் அன்னத்தை அருந்

தினவர்களாய மழைவாயிலாக அன்னங்களை யுண்டாக்குகின்றார்கள் அல்லது, விளங்கப்பட்டவர்களும், விரைவிற் செல்வோர்களும் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தை யருந்தினவர்களுமான வேட்போர்கள், அதாவது வேள்வித் தலைவர்கள், சோமத்தை எவ் வேள்வியில் இரதங்களிற் சேர்க்கின்றார்களோ, அவ்வேள்வியில் பிழிந்தெடுத்தல் முதலான கருமங்களாற் புகழப்பட்ட சோமரசமாகிய அன்னங்களை யுண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
357. त्यमु वो अप्रहणं गृणीषे शवसस्पतिम् ।
१ २ ३ २ ३ २३ १ २ ३ १२
इन्द्रं विश्वासाहं *नरं शचिष्ठं ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-44.4-

த்யமு வோ அப்ரஹணம் க்ருணீஷே ஶவஸஸ்பதிம் |
இந்த்ரம் விஶ்வாஸாஹம் நரம் ஶசிஷ்டம் விஶ்வவேதஸம் ||

அந்வயம்

(हे ऋत्विज ! यजमाना !) व , अप्रहण, शवस., पति, विश्वासाह, नरं, शचिष्ठ, विश्ववेदस, त्यमु, इन्द्रं गृणीषे ॥

பதவுரை

हे ऋत्विज !	ஹே ருத்விஜ: !	வேட்போர்களே !
यजमाना !	யஜமாநா: !	தலைவர்களே !
व	வ:	உங்கட்காக
अप्रहण	அப்ரஹணம்	அனைவர்க்கும் அனுக்கிரகம் பண்ணுபவனும்
शवस	ஶவஸ:	ஆற்றலுக்கு
पतिं	பதிம்	இறைவனும்
विश्वासाह	விஶ்வாஸாஹம்	எல்லாப் பகைவர்களையும் அடக்குபவனும்
नर	நரம்	நியாமகனும்
शचिष्ठं	ஶசிஷ்டம்	செயலில் முதன்மையாகக் கருமத்திலிருப்பவனும்
विश्ववेदसं	விஶ்வவேதஸம்	தனங்களைத் தருதலுடையோனுமாகிய
त्यमु इन्द्र	த்யமு இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
गृणीषे	க்ருணீஷே	துதிக்கின்றேன்.

* नर महिष्ठ विश्वचर्षणिम्, என்பது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6 சம்யு ரிஷி

வேட்போர்களே! தலைவர்களே! உங்கண்மித்தம் அவ் விந்திரனையே துதிக்கின்றேன் அல்லது, நீங்கள் துதிப்பீர்களாக எவ்விதமாகிய இந்திரனை யெனின்? அன்பர்கட்கு அநுக்கிரகிப்போனும், ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும், சத்துருக்க ளனைவர்களையும் அடக்குவோனும், நியமிப்போனும், வேள்வி முதலிய கருமங்களில் இருப்பவனும், எல்லாத் தனமுடையவனுமாகியவனை துதிக்கின்றேன். என்பது நேரே தொகுத்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ १ ३ ३ १ २र ३ १ ३

358. दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ १ २

सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूंषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-32-1.

ததிக்ராவ்ணோ அகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஶ்வஸ்ய வாஜிந: ।
ஸுரபி நோ முகா கரத்ப்ர ந ஆயூம்ஷி தாரிஷத் ॥

அந்வயம்.

जिष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राव्णः, अकारिषं, नः, मुखा, सुरभि, करत्, नः, आयूंषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

जिष्णोः	ஜிஷ்ணோ:	வெல்லுஞ் சீலமுடையதும்
अश्वस्य	அஶ்வஸ்ய	குதிரை வடிவங் கொண்டதும்
वाजिनः	வாஜிந:	வேகமுள்ளதும்
दधिक्राव्णः	ததிக்ராவ்ண:	ததிக்கிராவன், எனப்பட்டதுமாகிய அக்கினி தேவதையின் துதியைச்
अकारिषं	அகாரிஷம்	செய்கின்றோம். (அவ் வக்கினி தேவதை
नः	ந:	எமது
मुखा	முகா	கண், வாய் முதலிய இந்திரியங்களை

सुरभि	ஸுரபி	வலியுடையனவாகச
करत्	கரத்	செய்குக. மற்றும்
नः	நஃ	எமது
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	ஆயுட்களை(யும்)
प्रतारिषत्	ப்ரதாரிஷத்	விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

ததிக்கிராவன், என்பது ஒரு அக்கினி விசேடம். அதுவும் குதிரை வடிவமாம் என்று "அக்கினி தேவதைகளினின்று இப்புவனையிலடங்கியது குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நின்றது" என்ற ஒட்டகத்திய வேட்போர் பிராமணம் என்னும் மறை வாக்குச் சிந்திக்கும்போல் அந்த கைய ததிக்கிராவன், என்னும் அக்கினி தேவதையினுடைய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றேன் என்பதாம். வெல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரை வடிவுடையதும், வேகங் கொண்டதுமாகிய அந்த தேவதை, எங்களுடைய நேத்திர முதலிய இந்திரியங்களை வலிவுடையனவாகச் செய்க. எங்களுடைய ஆயுட்களையும் இனிது விருத்திபண்ணுக. (என்பது பொருள்) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २र ३ १ २र

359. पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत ।

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३२

इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुष्टुतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-11-4.

புராம் பிந்துர்யுவா கவிரமிதௌஜா அஜாயத |

இந்த்ரோ விஶ்வஸ்ய கர்மணோ தர்த்தா வஜ்ரீ புருஷ்டுதஃ ||

அந்வயம்.

पुरां, भिन्दुः, युवा, कविः, , विश्वस्य कर्मणः, धर्त्ता, वज्री, पुरुष्टुतः, अजायत, इन्द्र ॥

பதவுரை.

पुरां	புராம்	பகைவரின் நகரங்களைப்
भिन्दुः	பிந்து:	பிளக்கின்றவனும்
युवा	யுவா	என்றுந் தருணப் பருவத்தனும்
कविः	கவி:	நுண்ணறிவினனும்
अमितौजा,	அமிதௌஜா:	பேராற்றலுடையானும்
विश्वस्य कर्मण·	விஶ்வஸ்ய கர்மண:	கரும காண்டங்களனைத்தையும்
धर्त्ता	தர்த்தா	பரிபாலிப்பவனும்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதந் தாங்கினவனும்
पुरुष्टुत·	புருஷ்டுத:	பலலோர்களாற் றுதிக்கப்பட்டோனும்
अजायत	அஜாயத	ஆனவனே
इन्द्र	இந்த்ர:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன், மேற் கூறப்படுங் குணங்களை யுடையவ னாகின்றான். எவ்விதமான குணங்களை யுடையானெனின்? அவை வருமாறு.—சத்துரு நகரங்களைப் பிளக்கின்றவன், எக் காலுங் கிழத்தன்மையை யடையாதோன், நுண்ணறிவினன், பெரும் வலியுடையவன், சோதிட்டோம முதலிய கருமங்களைப் பாதுகாப்பவன், வேள்வித் தலைவனைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு இடையறாது வச்சிராயுதந் தாங்கினோன், இருக்குமறை யோதுவோர் முதலான பலலோர்களால் அவ் வக் கருமத்திற் றுதிக்கப்பட்டவன் என்பதாம். (8)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—2.

புதத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

१२ ३२३१२ ३१२३१२

360. प्रप्र व स्त्रिष्टुभमिषं वन्दद्वीरायेन्दवे ।

३ १ २३१२ ३ २३ १ २

धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருக்கு 9-69-1.

ப்ரப்ர வ ஸ்த்ரிஷ்டுபமிஷம் வந்தத்வீராயேந்தவே।

தியா வோ மேதஸாதயே புரந்த்யா விவாஸதி ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः!,) वः, त्रिष्टुभं, इषं, इन्दवे, प्र प्र, वः,

मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादय!)	(ஹே அத்வர்யாதய:!)	(வேட்போர் முதலியோர்களே!)
वः	வ:	நீங்கள்
त्रिष्टुभं	த்ரிஷ்டுபம்	மூன்று துதிகளோடு கூடிய
इषं	இஷம்	அன்னத்தை
वन्दद्वीराय	வந்தத்வீராய	வீரர்களால் புகழத் தக்கவனும்
इन्दवे	இந்தவே	பிரகாசனுமாகிய இந்திரனுக்குச்
प्रप्र	ப்ரப்ர	கொடுப்பீர்களாக (அவ்விந்திரன்)
वः	வ:	உங்கட்கு
मेधसातये	மேதஸாதயே	வேள்வி யநுட்டானத்தின் பொருட்டு
पुरन्ध्या	புரந்த்யா	மெய்யறிவை யுடைய
धिया	தியா	கருமங்களால்
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலஞ் செய்வன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—1 பிரியமேதா ரிஷி.

வேட்போர் முதலானவர்களே! (எசுரோதுவோர் முதலானவர்களே! என்பதும் அது) நீவிர், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலும் துதிக்கப்பட்ட அன்னத்தை நிறையச் செய்வீர்களாக. யாதுக்கெனின்? வீரர்கள் போற்றுகின்ற இந்திரனுக்கு அல்லது, பயன்களை, அல்லது, மழைகளை நிரப்புவோனுக்கு (இதனால்) அவ்விந்திரன் உங்கட்கு வேள்வி முதலியவற்றின் பொருட்டு மிக்குணாவோடு கூடிய கருமத்தினின்றும் வேண்டிய பலனைக் கொடுத்தலாற் பெருமை பாராட்டுவான் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ १२ ३ २ ३ २ ३२ ३२ ३ १ २
361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।
२ ३ २ ३१ २ ३२ ३१ २२ ३ १ २
ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचाय्य ॥ २ ॥

கஶ்யபஸ்ய ஸ்வர்விதோ யாவாஹு꞉ ஸயுஜாவிதி ।
யயோர்விஶ்வமபி வ்ரதம் யஜ்ஞம் தீரா நிசாய்ய ॥

அந்வயம்.

कश्यपस्य, यौ, ययो:, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञ, इति, निचाय्य, सयुजौ, स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	கஶ்யபஸ்ய	எல்லாவற்றையும் உணருகின்ற இந்திரனுடைய
यौ	யௌ	இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ,
ययोः	யயோ꞉	எவ்விரண்டு குதிரைகளின்
विश्व अपि व्रत	விஶ்வம் அபி வ்ரதம்	கருமங்களனைத்தும்
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியின் பொருட்டேயாம்
इति	இதி	என்றிவ்வாறு
निचाय्य	நிசாய்ய	நிச்சயித்துக் கொண்டு
सयुजौ	ஸயுஜௌ	அக்குதிரைகள் சேர்த்துப் பூட்டப்படுகின்றன வென்று
स्वर्विदः	ஸ்வர்வித꞉	சுவர்க்கத்திலுள்ள
धीराः	தீரா꞉	தீரர்கள்
आहुः	ஆஹு꞉	சொல்லுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காண்கின்றவன் கசியபன் "கசியபன் காண்கின்றவனுகின்றான்" என்று ஏனைய மறையுங் கூறுகின்றது. எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்கின்ற அத்தகைய இந்திரனுடைய இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ, அவைகளுடைய எல்லாக் கருமங்களும் வேள்வி செய்யுமிடத்தைக் குறித்தே யாம், என்றிவ்வாறு நிச்சயித்துக்கொண்டு அக்குதிரைகள் நன்ருகவே பூட்டப்படுகின்றனவென்று சுவாக்க மடைந்தோர்களான தீரர்கள் சொல்கின்றார்கள். அல்லது, கசியபன் என்றது பிரசாபதியாவன், "கசியபன் கட்டாமவன் அவன் மாமேருவை விடான்" என்னும் ஏனைய மறையானுங்காண்க. எல்லாவற்றையு முணரும் அவனுடன் கூடத் தொடர்பவர்கள் எந்தத் தேவர்கள் எனச் சனங்கள் கூறுகின்றார்களோ, வேறு முணர்ந்த அவர்களே மித்திர வருணதேவர்கள். "பகல் மித்திரன் இரவு வருணன் என்பது ஐதரேயப் பிராமணம். எல்லாக் காரியங்களும் அவ்விருவர்களிடத்து மடங்குதலின் எனக. அல்லது, இந்திரன் அக்கினி என்ப நாமம் அவ்விருவர்களுமே எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்றவர்களாதலின் எனக். இக்கருத்துக்கொண்டே இம் மந்திரத்திற்கு, இந்திரனும், அக்கினியுந் தேவதைகள் என முன்னாகக் கூறப்பட்டனர் (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
362. अर्चत प्राचंत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।
१ २ ३ २ ३ २ उ ३ २ ३ क २ र
अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृष्णवर्चत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-69-8

அர்சத ப்ரார்சத நர: ப்ரியமேதாஸோ அர்சத ।
அர்சந்து புத்ரகா உத புரமித்³ த்⁴ருஷ்ண்வர்சத ॥

அந்வயம்.

हे नर.!, अर्चत, प्राचंत, ˆ ˋ .!, अर्चत, उत, पुत्रकाः, अर्चन्तु,
पुरमित्, धृष्णु, अर्चत ॥

பதவுரை

हे नर, !	ஹே நர: !	கருமந்திருக்கு இறைவர்களான வேடபோர் முதலானவர்களே! நீவிர்
अर्चत	அர்சத	இந்திரனைப் போற்றுவீர்களாக
प्रार्चत	ப்ரார்சத	சிறப்பாகவும் பூசிப்பீர்களாக.
प्रियमेधास !	ப்ரியமேதஸ: !	வேள்வியி லன்புடையோர்களே !
अर्चत	அர்சத	(நீவிர்) போற்றுவீர்களாக
उत	உத	மற்றும்
पुत्रका	புத்ரகா:	புத்திரர்களும்
अर्चन्तु	அர்சந்து	ஆராதிப்பீர்களாக.
पुरमित्	புரமித்	போற்றுவோர்கட்கு நிறையச் செய்வோனும்,
धृष्णु	த்ருஷ்ணு	சத்துருவை யடக்குவோனுமாகிய இந்திரனை
अर्चत	அர்சத	(நீவிர்) ஆராதிப்பீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—3 பிரியமேதா ரிஷி

கர்மங்கட்கு நியந்தாவான வேடபோர் முதலியோர்களே! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக. மற்றும், தோத்திரத்தால் இந்திரனையே இனிது போற்றுவீர்களாக. பிரியமேதா ரிஷி சம்பந்த முடையார்களே! அதாவது அந்தக் கோத்திரத்தவர்களே! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக. புத்திரர்களும் இந்திரனை யாராதிப்பார்களாக. மற்றும், துதிப்போர்கள் வேண்டியதைப் பூரணமாக்குவோனும், பகைஞர்களை யடக்குஞ் சீலமுள்ளவனுமாகிய இந்திரனைப் பூசிப்பீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २

363. उक्थमिन्द्राय शꣳस्यं वर्द्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

शक्रो यथा सुतेषु नो रारणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-10-5.

உக்தமிந்த்ராய ஸம்ஸ்யம் வர்த்தனம் புருநிஷ்ஷிதே ।

ஸக்ரோ யதா ஸுதேஷு நோ ராரணத் ஸக்யேஷு ச ॥

அந்வயம்.

पुरुनि:पिधे, इन्द्राय, वर्द्धन, उक्थ, शक्र:, न:, सुतेपु, च सख्येपु, यथा, रारणत्, शंस्यम् ॥

பதவுரை.

पुरुनि षिधे	புருநிஃஷிதெ	பலவாச சதருருககளையும கொலலுகினற
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரன பொருடடு
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	விருததிககுச சாதனமாகிய
उक्थ (शस्य)	உக்த்தம் (ஶம்ஸ்யம்)	துதி விசேடம (புகழறபாலது)
शक्र	ஶக்ர:	இநதிரன
न.	ந:	எஙகளுடைய
सुतेपु	ஸுதேஷு	புததிரரகள விஷயததிலும
च	ச	மறறும
सख्येपु	ஸக்யேஷு	நணபரகள விஷயததிலும
यथा	யதா	எவவாறு
रारणत्	ராரணத்	இரைகினறானோ, (புகழகினறானோ,) அவவாறே
शंस्य	ஶம்ஸ்யம்	போறறததககான

சாயண பாடியம்

கணடம—2. இருககு—4 மநுசசநத ரிஷி

விருததிககுச சாதனமாகிய வேத மநதிரம இநதிரன பொருடடு எஙகளால சொலததபாலது பலவிதமாகிய இநதிரன பொருடடெனின அநேகம பகைஞரகளை யொழிககத தககவன பொருடடு இநதிரன எஙகளுடைய புததிரரகளிடததும, மிததிரரகளிடததும, எஙஙனஞ சிறபபாக இரைவா னோ, அதாவது எமது மநதிரோசசாரணததால களிபபுறறு இநதிரன எஙக ளுடைய மககளையும, நணபரகளையும பலவகையாக எவவாறு புகழகினறா னோ, அவவாறே அவன போறறததககான என மேலே கூடடுக (4)

மநதிரம் 5

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२

364. विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शवसः ।

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २

एवैश्च चर्षणीनामूती हुवे रथानाम् ॥ ५ ॥

இருககு 8-68-4.

விஶ்வாநரஸ்ய வஸ்பதிமநாநதஸ்ய ஶவஸ: |
ஏவைஶ்ச சர்ஷணீநா ஊதீ ஹுவே ரதாநாம் ||

அந்வயம்.

विश्वानरस्य, अनानतस्य, शवसः, पतिं, वः, चर्षणीनां, एवैः, रथानां, ऊती, हुवे ॥

பதவுரை.

विश्वानरस्य	விஶ்வாநரஸ்ய	பகைவர்கள்மேற் செல்வோனும்
अनानतस्य	அநாநதஸ்ய	சத்துருக்கட்கு வணங்காதோனும
शवसः	ஶவஸ:	ஆற்றலுக்கு
पतिं	பதிம்	இறைவனுமாகிய இந்திரனை மருத்துக்களே!
वः	வ:	உங்களுடைய
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	சேனைகளின்
एवैः	ஏவை:	நடைகளோடு ( )
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்களினுடைய
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்குகின்ற, அல்லது, பகைவர்கட்கு வணங்காமையை யடைச்செய்கின்ற ஆற்றலுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, நண்டு இந்திர சம்பந்தமுடைய மருத்துக்களும் கூறப்படுகின்றார்கள். ஆனால், மருத்துக்கள், என்னும் சொல் இல்லை அங்ஙனமாயினும், நீங்கள் என்னும் சொல்லின் வலியால் பெறப்பட்டார்கள் எனக்கொண்டு மருத்துக்களே! உங்களுடைய சேனைகள் நடைப்பதுடன், அல்லது, இந்திரனுடைய சேனைகளான உங்களுடைய நடையுடன் ஒரு நிலைகளத்துள்ள உங்களுடைய இரதங்கள் செல்வதுடன் அழைக்கின்றேன் அதாவது நடந்து செல்பவர்களோடும், இரதங்களிற் செல்பவர்களோடும் (மருத்துக்களோடும்) இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பது பொருள். அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களே! உங்களுடைய சேனைகளுக்குள் இரதமுடையார்கள் எக்கால் போர்க்களம் புகுகின்றார்களோ, அப்போது அவர்களுடைய அநுகூலத்தின் பொருட்டு இந்திரனை யழைக்கின்றேன் எனினுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २

365. *सघाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।

३ १ २र३ २ ३ २ ३२उ ३ १ २

ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-2-4.

ஸகா: யஸ்தே திவோ நரோ தியா மர்த்யஸ்ய ஶமத: ।
ஊதீ ஸ ப்ருஹதோ திவோ த்விஷோ அம்ஹோ ந தரதி ॥

அந்வயம.

शमत॰, मर्त्तस्य, दिव॰, ते, धिया, नर॰, सखा, स , बृहतः, दिवः, यः,
ऊती, अंहो न, द्विषः, तरति ॥

பதவுரை

शमतः	ஶமத:	அடங்கி நல்வழியிற் செல்லுகின்ற
मर्त्तस्य	மர்த்யஸ்ய	மனிதர்களுக்குள்
दिवः	திவ:	பிரகாச முதலிய குணமுடையோனாகிய
ते	தே	உன்னுடைய
धिया	தியா	துதியால்
नर.	நர:	எம்மனிதன
सखा	ஸகா	(உன்னை) போற்றுகின்றானோ,
स.	ஸ:	அம்மனிதன
बृहत॰	ப்ருஹத:	மகானும
दिव	திவ:	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
य.	ய:	யாதொரு நின்து
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பினால
अंहो न	அம்ஹோ ந	பாவத்தைக கடப்பதுபோற
द्विप	த்விஷ:	சத்துருக்களைக
तरति	தரதி	கடக்கின்றான.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे धियामर्त्त शशमते उतीष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. பரத்துவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானத்தால் அடங்கிய விருத்தியுள்ள (தமது நெறியிலுள்ள) மனுடர்களுக்குப் பிரகாச முதலிய குணமுள்ள உன்னுடைய தோத்திரத்தால் எம்மனிதன் (உன்னைத்) துதிப்போனுகின்ருனே, மித்திரனுகின்ருனே, என்பதுமது. அவன் ஒளியுடைய நினது பெரும பாதுகாப்பால் பாவத்தைக் கடப்பதுபோற பகைஞர்களைத் தாண்டுகின்ருன் என்பதாம். (அவன் சத்துருக்களாற் றுன்புறுன் என்பது பொருள்) (6)

குறிப்பு—மூலத்தில் 'மனிதனுடைய' என்னும ஒருமை சாதி யொருமை

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ ३२ ३ २ ३ १ २
366. विभोष्ट इन्द्र राधसो विभ्वी रातिः शतक्रतो ।
१ २ ३ १ २
अथा नो विश्वचर्षणे *द्युम्नꣳ सुदत्र मꣳहय ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13.

விபோஷ்ட இந்த்ர ராதஸோ விப்வீ ராதிஃ ஶதக்ரதோ ।
அதா நோ விஶ்வசர்ஷணே த்யும்நꣳ ஸுதத்ர மꣳஹய ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !, विभोः, ते, राधसः, रातिः, विभ्वी, अथ, विश्वचर्षणे, सुदत्र !, नः, द्युम्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो ! इन्द्र !	ஹே ஶதக்ரதோ ! இந்த்ர !	அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர !
विभो.	விபோஃ	வியாபகனுகிய
ते	தே	நினது
राधस.	ராதஸஃ	தனங்களின்
रातिः	ராதிஃ	கொடையானது
विभ्वी	விப்வீ	மகத்தாயிருக்கின்றது.
अथ	அத	இதனுல்
विश्वचर्षणे	விஶ்வசர்ஷணே	அனைத்தையுங் காண்கின்றவனும்

* द्युम्ना सुक्षत्र, என்பது இருக்கு.

सुदत्र !	ஸுதத்ர !	மங்கல வடிவ ரதை யுடையவனுமாகிய இந்திரனே ! நீ
न	ந:	எங்கட்குத்
द्युम्नं	த்யும்நம்	தனத்தைக்
महय	மம்ஹய	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அத்திரி ரிஷி

அநேக கருமங்களையுடைய இந்திர ! நின்னுடைய தனம் வழங்கலாகிய மிகுந்த கொடையானது பெரியதாம் இக்காரணத்தால் அனைத்தையும் காணப்போய ! மங்கலமாகிய ரதையுடைய இந்திர ! நீ எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ १ २ ३१ २र

367. वयश्चित्ते पतत्रिणो द्विपाच्चतुष्पादर्जुनि ।

२३ १२३१ २र ३ १ २र ३ १२

उषः प्रारन्नृतूंरनु दिवो ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஶ்சித்தே பதத்ரிணோ த்விபாச்சதுஷ்பாதர்ஜுநி ।
உஷ: ப்ராரந்ருதூம்ரநு திவோ அந்தேப்ய: ॥

அந்வயம்.

अर्जुनि, हे उषः !, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पतत्रिणः, वयश्चित्, दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि	அர்ஜுநி	வெண்மைநிற முடைய
हे उषः !	ஹே உஷ: !	உஷாதேவதையே !
ते ऋतून् अनु	தே ருதூந் அநு	நீ உதயமான பின்னரே
द्विपात्	த்விபாத்	மனிதா தேவா முதலியோர்களும்
चतुष्पात्	சதுஷ்பாத்	கோ முதலியவைகளும்
पतत्रिण.	பதத்ரிண:	இறகுகளையுடைய
वयश्चित्	வயஶ்சித்	பறவைகளும்
दिव अन्तेभ्यः	திவ: அந்தேப்ய:	வெளியிடங்களினின்று
परि	பரி	மேல
प्रारन्	ப்ராரந்	இனிது தொழிறபடுகின்றாகள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—8 பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி

வெண்மை நிறமுடைய உஷா தேவதையே! உன்னுடைய உதயத்தை யனுசரித்தே மனுடர் முதலானோர்களும், இறக்கை செல்கின்ற பறவை முதலியவைகளும், வானிடங்களினின்றும் மேல் இனிது செய்கை யுடையன வாகின்றனர் இரவிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த எல்லா உயிர்களும் நீ வந்தின் பின்னரேயே தொழிற்படுகின்றன (பிரவிர்த்திக்கின்றன) என்பது பொருள். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २र३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ २
368. अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।
१ २ ३२उ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २
कद्वः ऋतं कदमृतं का प्रत्ना व आहुतिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-10-52

அமீ யெ தெவா ஸ்தந மத்ய ஆரொசநெ திவ:।
கத்வ: ருதம் கதம்ருதம் கா ப்ரத்நா வ ஆஹுதி: ॥

அந்வயம்.

हे देवाः!, ये अमी, दिवः, आरोचने, मध्ये, स्थन, वः, ऋतं, कत्?, अमृतं (अनृतं,) कत्?, वः, प्रत्ना, आहुतिः, का? ॥

பதவுரை.

हे देवाः!	ஹெ தெவா:!	இந்திரன் முதலிய தேவர்காள்!
ये अमी	யெ அமீ	எத்தகைய நீங்கள்
दिवः	திவ:	பிரகாசமாகிய இரவி
आरोचने	ஆரொசநெ	உதித்த விடத்து
मध्ये	மத்யெ	வானில்
स्थन	ஸ்தந	நிலைக்கின்றீர்களோ, அந்த தன்மையை
वः	வ:	உங்களுடைய துதிக்கு விடயமாகிய
ऋतं	ருதம்	உண்மை (சத்தியம்)
कत्?	கத்?	எங்கே?
अमृत (अनृतं)	அம்ருதம் (அந்ருதம்)	பொய்மை
कत्?	கத்?	எங்கே?

व	வ:	உங்களுடைய
प्रत्ना	ப்ரத்நா	பண்டைக்காலத்திய
आहुति	ஆஹுதி:	ஆகுதி
का ?	கா ?	யாது ?

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2 இருக்கு—9 ஆப்பயத்திரித ரிஷி

இந்திரன் முதலான தேவர்காள்! எத்தகைய நீங்கள் பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய வானுலகிலிருக்கின்றீர்களோ, அதாவது இரவியால் விளக்கப்பட்ட விடத்தில் என்பது பொருள். அத்தன்மைய உங்களுடைய தோத்திர விஷயமாகவுள்ள சத்தியம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது? அசத்தியம் எங்கேயுள்ளது? உங்களுடைய பழமையாகிய ஆகுதி என்னேயாயிற்று? (உங்களுடைய ரகை என்னுயிற்றென்பது பொருள்) இத்தன்மைய துன்பானுபவத்தால், என்னால் கூட்டிக்கப்பட்ட வேள்வி முழுதும் உங்களை யடையவில்லையென்று அநுமானிக்கின்றேன் என்பதாம் (9)

குறிப்பு—ரண்டு அநிருதம் என்றபாலதில் இடையிலுள்ள ந காரம் ம காரமாய்த் திரிந்து அமிருத மென்றாயிற்று

மந்திரம் 10

369. ऋचꣳ साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कृण्वते ।
वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ருசம் ஸாம யஜாமஹே யாப்⁴யாம் கர்மாணி க்ருண்வதே ।
வி தே ஸத³ஸி ராஜதோ யஜ்ஞம் தே³வேஷு வக்ஷத: ॥

அநவயம்

कर्माणि, कृण्वते, ऋच, साम, यजामहे, ते, सदसि, विराजतः,
षु, यज्ञ, वक्षत ॥

பதவுரை.

யாப்⁴யாம்	இருக்கு, சாமம், என்னும் எந்த இரண்டு வேதங்களால்
கர்மாணி	தோத்திரம் முதலிய கருமானுட்டானரு
க்ருண்வதே	செய்கின்றனரோ,

ऋचं साम	ஐசும் ஸாம	அநத, இருககையும, சாமததை யும,
यजामहे	யஜாமஹெ	ஆராதிககினறோம
ते	தெ	அநத இருககும சாமமும
सदसि	ஸதஸி	வேடடபோா கழகததில
विराजत	விராஜத:	தோததிர முதலியவைகளாக விளஙகுகினறன
देवेषु	தெவெஷு	இநதிரன முதலான தேவாக ளிடததில
यज्ञ	யஜ்ஞம்	வேளவிபபாகததை(யுஞ)
वक्षत.	வக்ஷத:	சோபபிககினறன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2 இருககு—10 வாமதேவ ரிஷி.

இருககோதுவோரும, சாமம பாடுவோரும, மநதிரம, துதி முதலியவை களை இருககுச சாமமெனனும எவவிரணடு வேதஙகளாற செயகினறா களோ, அநத இருககையும, சாமததையும நாஙகளாராதிககினறோம. அநத இருககுஞ சாமமும, வேடடபோாகூடடததில (சதோமணடபததில) தோத திரமாகவும மநதிரமாகவும நனகு விளஙகுகினறன அவ விருககுச சாமஙகள இநதிரன முதலிய தேவாகளிடததில வேளவிபபாகததைச சோபபிக கினறன எனபதாம (10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முறறும.

மூனறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—3

பதினொரு மந்திரங்களாலானது

இதிலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களில், 10-ம், 11-க்கு, இந்திரன், 9-க்கு வான், மண், தேவதைகள் 1, 9, 11-க்கு, சகதி, சந்தம், 10-க்கு, மகாபங்க்தி 1, 9, 11-க்கு, நிஷாதம் 10-க்கு, பஞ்சமம் சுரம்.

மந்திரம் 1

२ ३ १२ ३१२३ १२ ३१ ३१ ३१२ ३१२

370. विश्वा पृतना अभिभूतरं नरः सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।

२ ३ १२ ३२ ३१ ३१ २ ३१ १

*क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-67-10.

விஶ்வா: ப்ருதநா அபிபூதரம் நர: ஸஜூஸ்ததக்ஷுரிந்த்ரம் ஜஜ[நுஶ்ச ராஜஸே ।

க்ரத்வே வரே ஸ்தேமந்யாமுரீமுதோக்ரமோஜிஷ்டம் தரஸம் தர[ஸ்விநம் ॥

அந்வயம்.

नरः, विश्वाः, पृतना, सजूः, अभिभूतरं, इन्द्रं, ततक्षुः, च, राजसे, जजनुः, उत, क्रत्वे, वरे, स्थेमनि, आमुरी, उग्रं, ओजिष्ठ, तरस, ॥

பதவுரை.

नर	நர:	[illegible]
विश्वाः	விஶ்வா:	[illegible]
पृतना	ப்ருதநா:	சேனைகளை
सजू.	ஸஜூ:	[illegible]
अभिभूतर	அபிபூதரம்	பகைவர்களை முற்றும் அடக்குகின்ற
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
ततक्षु.	ததக்ஷு:	படைகளைக் கைக்கொண்டோராய்ச் செய்தனர்.

च	ச	மற்றும், துதிப்போர்கள்
राजसे	ராஜஸெ	பிரகாசத்தின் பொருட்டு இரவியாகிய இந்திரனை
जजनु	ஜஜநுஃ	துதி முதலியவைகளால் தமது வேள்வியில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
उत	உத	மற்றும்,
क्रत्वे	க்ரத்வெ	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய செய்கையின் பொருட்டு,
वरे	வரெ	மேலாகிய
स्थेमनि	ஸ்தெமநி	நிலைத்த விடத்திலுள்ள
आमुरीं	ஆமுரீம்	பகைஞரைக் கொல்வோனும்
उग्रं	உக்ரம்	தீவிர இயற்கையனும்
ओजिष्ठं	ஒஜிஷ்டம்	பேரொளியுடையவனும்
तरसं	தரஸம்	மிகுந்த ஆற்றலுடையவனும்
तरस्विनं	தரஸ்விநம்	விரைவுடையோனுமாகிய இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்கள்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அல்லது, பரந்துள்ள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாயப் பகைஞர்களை முழுதும் அடக்குகின்ற இந்திரனை ஆயுத முதலியவைகளாற் கூர்மையாக்கின (படைகளைக் கைக்கொண்டவனாகச் செய்தன எனபது பொருள்.) அல்லது 'பிருதனு' என்றது உயுத்தம், பிருதனு போர் எனபது நிகண்டாமாதலின் எல்லாப் போர்களையுந் தாழ்மைப் படுத்தும் இந்திரனை, ஏனைய துதியாளர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றுகூடி தோத்திரங்களால் கூர்மைப்படுத்தினார்கள் எனபதாம் அல்லது, வேட்போர்கள் அவி கொடுத்தலால் வீரியமுடையவனாகச் செய்கின்றார்கள் எனினுமாம். அன்றியும், துதிப்போர்கள் தமது பிரகாசத்தின்பொருட்டுச் சூரியனாகிய இந்திரனைத் தமது வேள்வியில் தோத்திர மந்திரங்களால் உண்டாக்கினார்கள். மற்றும், விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய தம்முடைய செய்கையின் பொருட்டு, நிலைத்த உயர்ந்த இடத்திலுள்ளவனும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமாகிய இந்திரனைத், தமது நன்லாபத்தின் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் எனபது பொருள் எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? உக்கிரமும், ஒளியும், பேராற்றலும், பகைஞர்களைக் கொல்ல ஆற்றலும், விரைவும் உடையானை துதிக்கின்றார்கள் எனபதனோடு சேர்த்துக்கொள்க எனபதாம். (1)

குறிப்பு —क्रत्वा वरिष्ठ वर आमुरि, எனபது இருக்கு

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ उ ३ २ उ ३ १ २ ३ २ ३ २
371. श्रत्ते दधामि प्रथमाय मन्यवे *अहन्यद्दस्युं नर्य्यं विवेरपः ।
३ २ उ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
उभे यत्त्वा †रोदसी धावतामनु भ्यसाते शुष्मात् पृथिवीचिदद्रिवः ॥

இருக்கு 10-347-1

ஶ்ரத்தே ததாமி ப்ரதமாய மந்யவே அஹந்யத்தஸ்யும் நர்யம் விவே
[ரப꞉ ।
உபே யத்த்வா ரோதஸீ தாவதாமநு ப்யஸாதே ஶுஷ்மாத் ப்ரு
[திவீசிதத்ரிவ꞉ ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः!, ते, प्रथमाय, मन्यवे, श्रद्दधामि, यत्, दस्युं, अहन्, नर्य्यं, अप, विवे., यत्, उभे, रोदसी, त्वा अनुधावता, पृथिवी चित्, ते, शुष्मात्, भ्यसाते ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः!	ஹே அத்ரிவ꞉!	வச்சிராயுதத்தானாகிய இந்திர!
ते	தே	உன்னுடைய
प्रथमाय	ப்ரதமாய	முக்கியமாகிய
मन्यवे	மந்யவே	கோபத்தின் பொருட்டு
श्रद्दधामि	ஶ்ரத்ததாமி	அன்பு செய்கின்றேன்.
यत्	யத்	எக்கோபத்தால்
दस्यु	தஸ்யும்	இடையூறு செய்யும் அசுரனைக்
अहन्	அஹந்	கொன்றனையோ,
नर्य्यं	நர்யம்	அவனை முழுதும் கொன்றுவிட்டு
अपः	அப꞉	மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட நீரை
विवे.	விவே꞉	இவ்வுலகிற்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்தனையோ,
यत्	யத்	எப்போது (அக்கோபத்தின் பொருட்டு)
उभे	உபே	இரண்டாகிய

* अहन्यद्वृत्र, † भवतो रोदसी अमुरेजते, என்பன இருக்கு

रोदसी	ரோதஸீ	மண்ணும விண்ணும
त्वा अनुधावतां	த்வா அநுதாவதாம்	நினவசமாகினறனவோ, அககால்
पृथिवीचित्	ப்ருதிவீசித்	நிறைநத வானமும
ते	தே	நினது
शुष्मात्	சுஷ்மாத்	வலியினின்று
भ्यसाते	ப்யஸாதே	பயமடைகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3. இருககு—2. சவேத சைவூழி ரிஷி.

வசிராயுதமுடைய இநதிர! முககியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அனபு செலுததது (வழிபடு) கின்றேன. அலலது, உனது பிரகாசததின பொருட்டு அனபு செலுததுகினறேன. எக கோபததினால் கரு மஙகடகிடையூறு செய்த அசுரனைக கொனறனையோ, (அடியோடு தொலையுமாறு கொனறு மேகததால மறைககபபடட மழைகளை இவ வுலகததிறகுக் கொணடுவநதனையோ,) அககோபததின பொருட்டு எனச சோததுககொளக. வானுலகம, மணணுலகம எனனும இரணடும நினனைப பின றொடாநதுள ளன. அதாவது நினது அதீனமாயிருககினறன எனபது பொருள மற றும, விரிநத ஆகாயமும உனனுடைய ஆறறலினினறும பயமடைகினறது. அதாவது பயததால நடுஙகுகினறது எனபதாம

'பிருதிவீசித்' எனபது அநதரிக்ஷம என நிகணடின 1-3-9 சூததிரங கூறுகினறது. (2)

மந்திரம் 3.

372. समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।
स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

ஸமேத விஶ்வா ஓஜஸா பதிம் திவோ ய ஏக இத்பூரதிதிர்ஜ[நாநாம் ।
ஸ பூர்வ்யோ நூதந மாஜிகீஷந்தம் வர்த்தநீ ரநுவாவ்ருத [ஏக இத் ॥

அநவயம்.

हे विश्वाः!, दिवः, ओजसा, पतिं, समेत, यः, एक इत्, जनानां, अतिथिः, भूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीषन्तं, नूतनं, एकः इत्, वर्त्तनीः ॥

பதவுரை.

हे विश्वाः!	ஹே விஶ்வாः!	சனங்களே! நீவிர்
दिव.	திவः	சுவாக்கத்திற்கு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पतिं	பதிம்	இறைவனாகிய இந்திரனைத்
समेत	ஸமேத	துதிகளாலும், அவிகளாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
य:	யः	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
जनानां	ஜநாநாம்	வேள்வித் தலைவர்கட்கு
अतिथि.	அதிதிः	அதிதி (விருந்து) போல
भू	பூः	பிரியன் ஆகின்றானோ,
पूर्व्य:	பூர்வ்யः	பழையோனாகிய
स·	ஸः	அவ்விந்திரன்
आजिगीषन्तं	ஆஜிகீஷந்தம்	தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நூதநம்	இக்காலத்திய துதிப்போர்களை
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
वर्तनी.	வர்த்தநீः	வெற்றி வழியில்
अनुवावृते	அநுவாவ்ருதே	நடத்துகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

சனங்களே! நீவிர் சுவாக்கத்திற்கு வலி மிகுந்த இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும் அவியாலேனும் இனிது அடைவீர்களாக. இந்திரன் ஒருவனாகவே யிருந்து வேள்வித் தலைவர்கட்கு அதிதி போன்று அன்பனாகின்றான் அதாவது அனாதியாகிய அவ்விந்திரன் தனது பகைஞரை வெல்ல விரும்பிய இக்காலத்திய துதிப்போர்களை, தான் ஒருவனாகவே வெற்றி மார்க்கத்தில் நடாத்துகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३१ २ ३ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १ २
373. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुष्टुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।
२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्धर्य नो वचः॥

இருக்கு 1-57-4.

* प्रति नो हर्य तद्वच, என்பது இருக்கு

இமே த இந்த்ர தே வயம் புருஷ்டுத யே த்வாரப்ய சராமஸி
[ப்ரபூவஸோ ।
ந ஹி த்வதந்யோ கிர்வணோ கிர: ஸகத் க்ஷோணீரிவ ப்ரதி
[தத்தர்ய நோ வச: ॥

அந்வயம்

हे प्रभूवसो!, पुरुष्टुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वय, ते, गिर्वणः, त्वदन्य., गिर., न हि, सघत्, तत्, नः, वच, क्षोणी· इव, प्रतिहर्य ॥

பதவுரை.

प्रभूवसो!	ப்ரபூவஸோ!	மிகுந்த தனமுள்ளவனும்
पुरुष्टुत!	புருஷ்டுத!	பலரால் துதிக்கப்பட்டவனுமாகிய
इन्द्र!	இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वा आरभ्य	த்வா ஆரப்ய	நின்னைப் பற்றிக்கொண்டே
ये	யே	எத்தகைய நாங்கள்
चरामसि	சராமஸி	வேள்வியில் முடலகின்றோமோ,
ते इमे वयं	தே இமே வயம்	அத்தகைய இந்த நாங்கள்
ते	தே	நின்னுடையவர்களே யாகின்றோம்
गिर्वणः!	கிர்வண:!	மந்திரத்தால் துதிக்கத்தக்க இந்திர!
त्वदन्य	த்வதந்ய:	நின்னைத்தவிரத்து வேறு யாரும்
गिर	கிர:	துதிப்பதற்கு
न हि सघत्	ந ஹி ஸகத்	எமக்குக் கிடைத்திலர்.
तत्	தத்	ஆதலின்
न	ந:	எங்களுடைய
वचः	வச:	தோத்திரங்களை
क्षोणी· इव	க்ஷோணீ: இவ	தரையானது விரும்புவதுபோல
प्रतिहर्यं	ப்ரதிஹர்ய	(நீ) ஏற்றுக்கொள்வாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—4. சவ்ய ஆங்கிரச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! இதனுனே அநேக வேள்வித் தலைவர்களால் துதிக்கப்பட்டோய்! எத்தகைய நாங்கள், நின்னைப் பற்றுக் கோடாகக்கொண்டு வேள்வியிற் பிரவிருத்திக்கின்றோமோ, அத்தகைய நாங்

கள் அர்ச்சனைமையானவை நின்னுடையவாகவேயாகின்றேம். தோத்திரத்தால் போற்றத்தக்க இந்திர! நின்னை யொழிந்து துதி செய்ய வேறு யாரும் எமக்குக் கிடைத்திலர். இதனால் நீ எங்களுடைய தோத்திரமாகிய வாக்குக்களை, தரையானது தன்னுடைய உயிர்வர்க்கங்களை விரும்புமாறு விரும்புவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

३ १२ ३ १ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २ २र
374. चर्षणीधृतं मघवानमुक्थ्या३मिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।
२ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
वावृधानं पुरुहूतꣳ सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥

இருக்கு 3-51-1.

சர்ஷணீத்ருதம் மகவாநமுக்த்யமிந்த்ரம் கிரோ ப்ருஹதீரப்ய
[நூஷத |
வாவ்ருதாநம் புருஹூதம் ஸுவ்ருக்திபிரமர்த்யம் ஜரமாணம்
[திவே திவே ||

அந்வயம்.

चर्षणीधृत, मघवान, उक्थ्य, वावृधानं, पुरुहूत, अमर्त्यं, सुवृक्तिभिः, दिवे दिवे जरमाण, इन्द्रं, बृहती , गिर , अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	சர்ஷணீத்ருதம்	விரும்பிய பயனையளித்துக் காப்பாற்றுபவனும்
मघवान	மகவாநம்	அன்னத்தை, அல்லது, வெள்ளியை யுடையோனும்
उक्थ्य	உக்த்யம்	புகழ் பெற்றியானும்
वावृधान	வாவ்ருதாநம்	வலி, பொருள் முதலியவைகளால் வளர்பவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுபவனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறப்பிலாதோனும்
सुवृक्तिभि॰	ஸுவ்ருக்திபி:	அழகிய துதிகளால்
दिवे दिवे जरमाण	திவே திவே ஜரமாணம்	நாடோறும் துதிக்கப்பட்டவனுமாகிய

इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
बृहती:	ப்ருஹதீ:	மிகுதியான
गिर	கிர:	என்று துதி வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	பலவகையாலும் துதிப்பனவாகுக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3, இருக்கு—5 விசுவாமித்திரர் துதிக்கின்றார்.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலையுடையவனும், தனம், வெள்ளிகளையுடையவனும், மந்திரங்களால் துதிக்கத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முதலிய சம்பத்துக்களாலும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங்களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பல்லாற்றானும் எமது தோத்திரமாகிய விரிந்துள்ள வாக்குகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ ३ ३ १ २

375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वर्युवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

*परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

இருக்கு 10-43-1.

அச்சா வ இந்த்ரம் மதய: ஸ்வர்யுவ: ஸத்ரீசீர்விச்வா உசதீரநூஷத ।
பரிஷ்வஜந்த ஜநயோ யதா பதிம் மர்யம் ந சுந்த்யும் மகவாநம்
[ஊதயே ॥

அந்வயம்

जनय:, यथा, मर्यं पतिं, न, शुन्ध्यु, मघवानं, ऊतये, परिष्वजन्त, व., स्वर्युव:, सध्रीची., विश्वा:, उशती:, मतय:, इन्द्रं, अच्छानूषत ॥

பதவுரை

जनय:	ஜநய:	மனைவியானவள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
मर्यं पतिं	மர்யம் பதிம்	கொழுநனாகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்.

* परिष्वजते, என்பது இருக்கு

शुन्ध्युं	ஶுந்த்யும்	சுத்தனாகிய
मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையானையும்
ऊतये	ஊதயே	தனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
परिष्वजन्त	பரிஷ்வஜந்த	கட்டி யணைத்துக்கொள்கின்றாளோ, அஃதொப்ப
स्वर्युवः	ஸ்வர்யுவ:	சுவர்க்கத்தோடு சேர்க்கின்றவைகளும்
सध्रीचीः	ஸத்ரீசீ:	(தம்முள்) கூடினவைகளும்
विश्वाः	விஶ்வா:	நிறைவானவைகளும்
उशतीः	உஶதீ:	விரும்பியவைகளுமான
वः	வ:	உங்களுடைய
मतयः	மதய:	தோத்திரங்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अच्छानूषत	அச்சாநூஷத	நாற்புறத்தும் அணைந்துகொள்கின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருஷ்ண ஆங்கிரச ரிஷி

சுவர்க்கத்தோடு சேர்ப்பவைகளும், (தம்முள்) கூடினவைகளும், வியாபகமானவைகளும், விரும்புபவைகளுமான தோத்திரங்கள், இந்திரனாகிய ஈசுரனைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றன. அன்றியும், மனைவியானவள் கொழுநனாகிய மனிதனையும், மற்றும், தோட்டமற்ற தனமுடையோனையும், தமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அணைத்துக் கொள்கின்றாளோ, அதுபோல, இந்திரனை எனது துதிகள் சூழ்ந்து அணைத்துக் கொள்கின்றன என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २उ ३१ २ १२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२
376. अभि त्यं मेषं पुरुहूतमृग्मियमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र
यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருக்கு 3-53-1.

அபி த்யம் மேஷம் புருஹூதம்ருக்மியமிந்த்ரம் கீர்பிர்மததா வஸ்வோ [அர்ணவம் ।
யஸ்ய த்யாவோ ந விசரந்தி மாநுஷம் புஜே மம்ஹிஷ்டமபி விப்ர[மர்சத ॥

அந்வயம்.

त्वं, मेषं, पुरुहूतं, ऋग्मियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य, मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, मंहिष्ठ, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	த்யம்	கீர்த்தி பெற்றவனும்,
मेषं	மேஷம்	சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும்
पुरुहूत	புருஹூதம்	பலரால் அழைக்கப்படுபவனும்
ऋग्मियं	ருக்மியம்	மறைமந்திரங்களால் துதிக்கப்படுபவனும்
वस्व अर्णव	வஸ்வ: அர்ணவம்	தனத்திற்கு இருப்பிடத்தனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை, துதிப்போர்கள்! நீவிர்
गीर्भिः	கீர்பி:	துதிகளால்
अभिमदत	அபிமதத	ஒருமையொடு களிப்படையச் செய்வீர்களாக.
यस्य	யஸ்ய	எவ்விந்திரனுக்கு
मानुष	மாநுஷம்	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
द्याव. न	த்யாவ: ந	யாவர்கட்கும் இனிதாகிய இரவியின் கிரணம்போன்று
विचरन्ति	விசரந்தி	விசேடமாய் இருக்கின்றனவோ,
भुजे	புஜே	போகத்தின் பொருட்டு
मंहिष्ठं	மம்ஹிஷ்டம்	விருத்தியடைபவனும்
विप्रं	விப்ரம்	ஞானமறிவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைப்
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சக்கிய ரிஷி.

புகழுடையவனும், சத்துருக்களோடு வைரமுடையானும், அல்லது (மேஷம், என மூலத்திய சொல்லிருத்தலின்) கண்ணுவருடைய புத்திரன் மேதாதிதி என்னும் வேள்வித்தலைவனைக் குறித்து இந்திரன் ஆடாகவந்து அவருடைய சோமரசத்தை யருந்தினன். அதுபற்றி இந்திரனை ஆடு எனச் சொல்லினன், அது கொண்டு இப்போதும் இந்திரன் ஆடு எனப்படுகின்றான். "மேதாதிதி மேடம்" என சுப்பிரமணிய மந்திரத்தின் ஒரு பாகத்தில்

குள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தை யருந்தினன் என்பதாம். அநேக வேள்வித் தலைவர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், மறையோத்துக்களால் துதிக்கப்படுவோனும், அல்லது, மறை மந்திரங்களால் உரைப்படுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைக்களனும், என்னும் இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை, துதிப்போர்களே! நீவிர் தோத்திரங்களால் ஒருமை யடையச் செய்து களிப்புறுமாறு செய்வீர்களாக. மக்கட்கெல்லாம் எவ் விந்திரனுடைய இனிமையான கருமங்கள் சிறப்பாக இருந்தனவோ, (அவ் விந்திரனை எனக் கூட்டுக,) இரவியின் கிரணங்கள் யாவரேட்டும் இனிமையாவன போன்றெனல், கண்டோருவமையாம் (இந்திரனுடைய கருமங்கள் அனைவர்க்கும் இனிய வைகளேயாம் எனக்) போகத்தின் பொருட்டு விப்பிரர் விருத்தியாகுபவனும், கூரிய உணர்வுடையானுமாகிய இந்திரனை நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக என்பது பொருள். (7)

மந்திரம் 8.

१उ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र
377. त्यं सु मेषं महया स्वर्विदं शतं यस्य सुभुवः साकमीरते ।
२ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருக்கு 1-52-1.

ത്യം സു മേഷം മഹയാ സ്വർവിദം ശതം യസ്യ സുഭുവഃ സാക
[മീരതേ ।

അത്യം ന വാജം ഹവനസ്യദം രഥമേന്ദ്രം വവൃത്യാമവസേ സു
[വൃക്തിഭിഃ ॥

அங்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेषं, स्वर्विदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं,
त्यं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभिः, सुमहय, शत, आववृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	യസ്യ	எவனுக்கு
सुभुव साकं	സുഭുവഃ സാകം	தனக்கு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ഈരതേ	கிடைக்கின்றனரோ அவனுடைய சந்தாருக்களிடத்தும்
मेषं	മേഷം	பகையுடையவனும்

स्वर्विदं	ஸுவர்விதம்	தனத்தை, வானை, அறிந்தோனும அல்லது, அடைந்தோனும
रथं	ரதம்	இரதத்தைப்போல வேண்டிய இடத்திற் சேர்ப்போனும
अत्यं वाजं न	அத்யம் வாஜம் ந	செல்லப்பழகிய குதிரைபோல
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதம்	வேள்வியினபால் விரைவிற் செல்வோனுமாகிய
त्यं इन्द्रं	த்யம் இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை,
अवसे	அவஸே	எம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
सुवृक्तिभि:	ஸுவ்ருக்திபி:	அரிய தோத்திரங்களால்
सुमहय	ஸுமஹய	பூசிப்பாயாக
शतं	ஶதம்	நூறு முறை
आववृत्यां	ஆவவ்ருத்யாம்	வலம் வருகின்றேனே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சகதிய ரிஷி.

புகழ்பெற்ற சத்துருக்களோடு வைரமுள்ளவனும, சூரியனை, அல்லது, சுவர்க்கத்தை அறிந்தவனும், அல்லது, அடைந்தோனும, அல்லது, தனத்தை யடைவிப்போனுமாகிய இந்திரனை, வேட்போய்! நீ இனிது ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின், இரதம்போல விரும்பிய இடத்திற் சேர்ப்போனை, மற்றும், அழைப்பதை முன்னிட்டு, அல்லது, வேள்வியைக் குறித்து விரைவிற் செல்வோனை அங்ஙனஞ் செல்வதிலுவமை — செல்வதற்குப் பழகிய குதிரை போன்றெனவ் எவ் விந்திரனுக்கு யான நூறு முறை சுற்றுகின்றேனே, (வலம் வருகின்றேனே.) அத்தன்மைய இந்திரனைப் பூசிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २३ १२ ३१२
378. घृतवती भुवनानामभिश्रियोर्वी पृथ्वी मधुदुघे सुपेशसा ।
१२ ३ १२र ३ १२३ १२ ३२३ १२
द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥९॥

இருக்கு 6-70-1

க்ருதவதீ புவநாநாமபிஶ்ரியோர்வீ ப்ருத்வீ மதுதுகே ஸுபே [ஶஸா ।
த்யாவாப்ருதிவீ வருணஸ்ய தர்மணா விஷ்கபிதே அஜரே பூரி [ரேதஸா ॥

அந்வயம்.

द्यावापृथिवी, घृतवती, भुवनानां, अभिश्रिये, उर्वी, पृथ्वी, मधुदुघे, सुपेशसा, वरुणस्य, धर्मणा, विष्कभिते, अजरे, भूरि रेतसा ॥

பதவுரை.

द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானுலகு மண்ணுலகங்கள்
घृतवती	க்ருதவதீ	நீரையுடையன. (அவை)
भुवनानां	புவநாநாம்	பிராணிகட்கு
अभिश्रिये	அபிச்ரியே	ஆச்ரயிக்கத்தக்கனவாம்.
उर्वी पृथ्वी	உர்வீ ப்ருத்வீ	காரியங்களாக விரிந்தவைகளும்
मधुदुघे	மதுதுகே	நீரைத் தருபவைகளும்.
सुपेशसा	ஸுபேசஸா	அழகிய வடிவுடையவைகளுமான அவைகள்
वरुणस्य	வருணஸ்ய	வருண தேவதையினுடைய வலிமையைத்
धर्मणा	தர்மணா	தாங்குதலினாலே
विष्कभिते	விஷ்கபிதே	நிலைத்தவைகளும்
अजरे	அஜரே	நித்தியங்களுமான
भूरि रेतसा	பூரி ரேதஸா	அநேகம் வித்துக்களையுடையன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

வானுலகு மண்ணுலகுகள் இரண்டும் நீரையுடையன. அவைகள் பூதங்கட்குப் பற்றுக்கோடாகின்றன என்பது எல்லா வகையாலு முணரற்பாலது. மற்றும், விரிவையுடையன, காரிய வடிவமாய்ப் பரந்துள்ளன, நீரைத் தருவன, அழகிய வடிவத்தையுடையனவுமாம். அவைகள் இத்தரையில் எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற வருணனுடைய எல்லாம் வல்ல வேறோர் ஆற்றலாகிய தருமத்தைத் (தன்மையைத்) தாங்கிய விடத்தில் கெடாது நிலைத்த அநேக காரியங்களை யுண்டாக்குகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २
319. उभे यदिन्द्र रोदसी आपप्राथोषा इव
३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २
महान्तं त्वा महीनांं सम्राजं चर्षणीनाम् ।
३ १ २र ३ १ २र
देवी जनित्र्यजीजनद्भद्रा जनित्र्यजीजनत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-13-4.

உபே யதிந்த்ர ரோதஸீ ஆபப்ராதோஷா இவ
மஹாந்தம் த்வா மஹீனாம் ஸம்ராஜம் சர்ஷணீனாம் |
தேவீ ஜநித்ர்யஜீஜநத்பத்ரா ஜநித்ர்யஜீஜநத் ||

அந்வயம்

हे इन्द्र!, उभे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीना, महान्तं, चर्षणीनां, सम्राज, इन्द्र, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा, जनित्री ||

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகு இரண்டையும்
उषा इव	உஷா இவ	உஷா தேவதை தனதொளியால் உலகனைத்தையும் பூரணமாக்கல் போல
यत्	யத்	எந்த நீ
आपप्राथ	ஆபப்ராத	தனது பிரகாசத்தால் நிறையப் பண்ணுவித்தனையோ,
महीना	மஹீநா	தேவதைகளுள்
महान्तं	மஹாந்தம்	பெரியோனும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீனாம்	மனிதர்களுக்கு
सम्राज	ஸம்ராஜம்	இறைவனுமாகிய
इन्द्र	இந்த்ரம்	இந்திரனென்னும்
त्वा	த்வா	(அத்தன்மையுடைய) நின்னை.
देवी जनित्री	தேவீ ஜநித்ரீ	தேவர்கட் கன்னையாகிய அதிதி தேவியார்
अजीजनत्	அஜீஜநத்	பெற்றனர்.
अजीजनत्	அஜீஜநத்	அத்தன்மையுடைய புதல்வனைப் பெற்ற காரணத்தால் (அவர்)
भद्रा	பத்ரா	சிறந்த
जनित्री	ஜநித்ரீ	அன்னையாராயினார்.

சாயண பாடியம்

காண்டம்—3. இருக்கு—10 மேதாதிதி ரிஷி, மகாபங்திச்சந்தம்.

இந்திரனே! உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் நிறையச் செய்வதுபோல எந்த நீ வானையும் மண்ணையும் தனது பிரகாசத்தால்

நிறைகின்றனையோ! அத்தகைய தேவர்கட்குத் தேவனும், மனிதர்கட்கெல்லாம் இறைவனுமாகின்ற இந்திரனென்னும் நின்னைப்பெற்ற, தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய அதிதி தேவியார் இத்தன்மைய நின்னைப்பெற்ற காரணத்தால் பெருங் கீர்த்தி யுடையவராயினார் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१२ ३ १ २
380. प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नृजिश्वना ।
३ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तꣳ सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருக்கு 8-69-1.

ப்ர மந்திநே பிதுமதர்சதா வசோ ய: க்ருஷ்ணகர்ப்பா நிரஹந்ந்ருஜிஸ்வநா ।
அவஸ்யவோ வ்ருஷணம் வஜ்ரதக்ஷிணம் மருத்வந்தம் ஸக்யாய ஹுவேமஹி ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विज: !,) य:, ऋजिश्वना, कृष्णगर्भा:, निरहन्, मन्दिने, पितुमत्, वच:, प्रार्चत, वृषण, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्त, अवस्यव:, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ: !)	(வேட்போர்களே! நீவிர்)
य:	ய:	எவ்விந்திரன்
ऋजिश्वना	ருஜிஸ்வநா	இருஜுஸ்வி, என்னும் ரிஷியுடன்
कृष्णगर्भा:	க்ருஷ்ணகர்ப்பா:	கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரனது கருப்பிணி மங்கையரையும்
विरहन्	நிரஹந்	கொன்றனனோ,
मन्दिने	மந்திநே	துதிக்கத்தக்குரிய அவ்விந்திரன் பொருட்டு
पितुमत्	பிதுமத்	அவியாகிய அன்னத்தோடுகூடிய
वच	வச:	துதியை

* हुवामहे, என்பது இருக்கு.

प्राचैत	ப்ராஅ-ர்த	முழககமாய்ச சொலவீர்களாக.
वृषणं	வ்ருஷணம்	விருமபியவைதப பொழிகின்றவனும
वज्रदक्षिणं	வஜ்ரதக்ஷிணம்	வலககையில வச்சிராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
मरुत्वन्तं	மருத்வந்தம்	இநதிரனை
अवस्यवः	அவஸ்யவ:	காபபாறறிக்கொள்ள வேண்டு மென்னு மிச்சையுடைய யாங்கள்
सख्याय	ஸக்யாய	நண்பனபோல உதவிபுரியுமாறு
हुवेमहि	ஹுவேமஹி	அழைக்கின்றோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3. இருக்கு—11. இமமநதிரம் கருபபசிராவிணி யுபநிடதம

வேட்போர்களே! நீவிர் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க இந்திரன பொருட்டு அவிகளென்னும் அன்னங்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொலவீர்களாக. யாதொரு இநதிரன இருசிவி என்னுமஇராசரிஷியாகிய நண்பரோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் என்னும ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றனனோ, அவன பொருட்டெனக. அதாவது கிருஷ்ணன் என்னுமசுரனையும், அவனுக்குப புதல்வன உதியாவண்ணம, கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனையாளையும இநதிரன கொன்றனன என்பதாம. அவ்விநதிரன பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேறகூட்டுக. தமமைக் காபபாறறிக் கொள்ளவேண்டுமென்னு மிச்சையுடைய நாங்கள் வேண்டியவைத மழைபோற பெய்கின்றவனும, வலக்கையில வச்சிரங்கொண்டவனுமாகிய இநதிரனை நண்பனபோன்று உதவிபுரியுமாறு அழைக்கினறோம. (11)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும.

நான்காவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1

பத்து மந்திரங்களாலானது

மந்திரம் 1.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ उ ३ क

381. इन्द्र सुतेषु सोमेषु क्रतुं पुनीष उक्थ्यम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २

विदे वृधस्य *दक्षस्य महाꣳहि षः ॥ १ ॥

இந்த்ர ஸுதேஷு ஸோமேஷு க்ரதும் புநீஷ உக்த்யம் ।
விதே வ்ருதஸ்ய தக்ஷஸ்ய மஹாꣳஹி ஷ: ॥

அந்வயம்

हे इन्द्र !, सोमेषु सुतेषु, वृधस्य, दक्षस्य, विदे, क्रतु, उक्थ्यं, पुनीषे, सः, महान् हि ॥

பதவுரை

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमेषु सुतेषु	ஸோமேஷு ஸுதேஷு	சோமரசம் பிழிந்தெடுத்து விட்டது (அதை யருந்திக் கொண்டு)
वृधस्य	வ்ருதஸ்ய	பெருக்கச் செய்கின்ற
दक्षस्य	தக்ஷஸ்ய	ஆற்றலின
विदे	விதே	இலாபத்தின் பொருட்டு,
क्रतु	க்ரதும்	கருமம் பண்ணுகின்றோனையும்
उक्थ्य	உக்த்யம்	துதிப்போனையும்
पुनीषे	புநீஷே	பவித்திரஞ் செய்கின்றாய்
स	ஸ:	இந்திர ! அத்தகைய நீ
महान् हि	மஹாந் ஹி	உண்மையாகப் பெரியோனே யாகின்றாய்.

---

* दक्ष्या महान हि स , என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இந்திரன்—தேவதை. இடையில சில மந்திரத்திற்கு மருத்துக்கள—தேவதைகள 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக சந்தம. சிலவற்றிற்கு விராட சந்தம. சிலவற்றிற்கு ககுப சந்தம. சாம, ரிஷபம.

கண்டம—4 இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ சோமரசம பிழிந்தெடுத்தவிட்டது அதை யருந்திக் கொண்டு வேள்விக்கருமஞ் செயவோனையும, துதிப்போனையும, பரிசுத்தஞ் செய்கின்றாய அல்லது, சோமரசம பிழிந்தவிட்டது வேள்வியையும, தோத்திரத்தையும, வேள்விந் தலைவனாய பவித்திரமாக்குவிப்பாயாக. எதனபொருட்டெனின்? விருத்தி செய்யும் ஆற்றலின இலாபத்தின பொருட்டு. இத்தன்மைத்தாகிய அவ்விந்திரன மிகப பெரியோன. இதனால உண்மையில இவ்வாறு செய்ய வல்லோன எனபது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३ १ २र ३१ ३ ३२
382. **तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।**
१ २ ३ १ २ ३१ २र
इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ २ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தமு அபி ப்ரகாயத புருஹூதம் புருஷ்டுதம் |
இந்த்ரம் கீர்பிஸ்தவிஷமா விவாஸத ||

அந்வயம.

(हे स्तोतार !,) पुरुहूत, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतार !)	(ஹே ஸ்தோதாரః!)	துதிப்போர்களே! நீவிர்
पुरुहूतं	புருஹூதம்	பலரோலாகளாலழைக்கப் பெற்றோனும
पुरुष्टुतं	புருஷ்டுதம்	அநேகர்களாலாராதிக்கப் பட்டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தமு இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रगायत	அபி ப்ரகாயத	ஒரு முகப்பட்டுத் துதிப்பீர்களாக. (மற்றும)
तविष	தவிஷம்	மிகப பெரியோனாகிய இந்திரனை
गीर्भि	கீர்பிః	மந்திர தோத்திரங்களால
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—2. கோருகதி யசுவ சூத்திகள் ரிஷிகள்.

துதிப்போர்களே! நீவிர் பலரோரால் அழைக்கப்பட்டோனும், அநேகர்களால் ஸ்தோத்திரிக்கப்பட்டோனுமாகிய அவ்விந்திரனை, ஒருமுகப்பட்டு இனிது துதிப்பீர்களாக. இதுவே விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. அத்தன்மைய மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை வாக்குகளால் வழிபடுவீர்களாக என்பதாம், (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १२ ३१ २ ३ २
383. तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।
३ १२ ३ १ २
उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-4.

தம் தே மதம் க்ருணீமஸி வ்ருஷணம் ப்ருக்ஷு ஸாஸஹிம்
உ லோககருத்னுமத்ரிவோ ஹரிச்ரியம் ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः !, वृषणं, पृक्षु, सासहिं, लोककृत्नुं, उ, हरिश्रियं, मदं, ते, तं, गृणीमसि ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹே அத்ரிவ: !	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திர !
वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருப்பை நிறைவாக்குவதும்
पृक्षु	ப்ருக்ஷு	பகைவருடைய போர்களில்
सासहिं	ஸாஸஹிம்	சத்துருவை யடக்குவதும்
लोककृत्नुं	லோககருத்னும்	உலகிறக்கு இறையும்
उ	உ	மற்றும்
हरिश्रियं	ஹரிச்ரியம்	அரியெனனும் குதிரையால் வழிபடத்தக்கதும்
मदं	மதம்	சோமரசத்தை யருந்தியதாலுண்டாகியதுமாகிய
ते	தே	உன்னுடைய
तं	தம்	அந்தக் களிப்பைப்
गृणीमसि*	க்ருணீமஸி	புகழ்கின்றோம்.

* पृत्सु, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. கோசூக்தி அசுவசூக்தி ரிஷிகள்.

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திர! மனோவேட்கையை மழைபோற் பொழிவதும், பகைஞர்களின் போரிற் சத்துருக்களைத் தாழ்த்துவதும், உலகத்திற்கு இறையாவதும், இன்னும் அரியென்னுங் குதிரையாற் சேவிக்கப்படுவதும், சோமரசம் அருந்தியதாலுண்டாயதுமாகிய உன்னுடைய அக்களிப்பைப் புகழ்கின்றேன் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
384. यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये ।
१ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २र
यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-11-16.

யத்ஸோமமிந்த்ர விஷ்ணவி யத்வா க த்ரித ஆப்த்யே ।
யத்வா மருத்ஸு மந்தஸே ஸமிந்துபி: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, विष्णवि, यत्, सोमं, यद्वा, आप्त्ये त्रिते, यद्वा, मरुत्सु, मन्दसे, समिन्दुभिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
विष्णवि	விஷ்ணவி	விஷ்ணு சோமரசமருந்த வந்த விடத்து (பிறருடைய வேள்வியில்)
यत्	யத்	எப்போதும்
सोमं	ஸோமம்	சோமரசம் அருந்துகின்றாய
यद्वा	யத்வா	அல்லது (மற்றும்) எக்காலும்
आप्त्ये त्रिते	ஆப்த்யே த்ரிதே	ஆத்த புத்திரனாகிய திரிதனுடைய வேள்வியில் சோமரசம் அருந்துகின்றாய
यद्वा	யத்வா	அல்லது (எப்போதும்)

मरुत्सु	மருத்ஸு	பிறருடைய வேள்வியில் மருத்துகளை சோமரசமருந்த வந்த விட்டது. மருத்துக்களோடுளு
मन्दसे	மந்தஸெ	சோமரசம அருந்திக களிக்கின்றுய (அங்ஙனமாயினும)
समिन्दुभि,	ஸமிந்துபிஃ	மேம்பட்ட எனது சோமரசத்தாலும களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம—4. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ விஷ்ணு சோமரசம அருந்த வந்தவிட்டது பிறருடைய வேள்வியில அவவிஷ்ணுவோடு சோமரசம அருந்தினை யென்றுலும, அல்லது, ஆப்தனின புத்திரனுகிய திரிதன, என்னும இராச ரிஷியாகிய வேள்வித தலைவனேடு சோமரசம அருந்தினையென்றுலும, அல்லது, மருத்துக்கள சோமரசம அருந்த வந்தவிட்டது (அவர்களுடன) பிறா வேள்வியிற சோமரசம அருந்திக களிப்படைந்தனை யென்றுலும, சிறந்த எனது சோமரசத்தாலும மிசக களிப்படைவாயாக என்பதாம (4)

மந்திரம் 5.

२३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
385. एदु *मधोर्मदिन्तरꣳ सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।
२उ ३ १ २र ३ १२
एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

ஏது மதோர்மதிந்தரம் ஸிஞ்சாத்வர்யோ அந்தஸஃ |
ஏவா ஹி வீர ஸ்தவதே ஸதாவ்ருதஃ ||

அந்வயம.

हे अध्वर्यो!, मधोः, अन्धसः, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीरः, सदावृधः एव, स्तवते हि ॥

பதவுரை

हे अध्वर्यो!	ஹே அத்வர்யோ!	வேட்போர்களே! நீவிர
मधो	மதோஃ	களிப்பைச் செய்பும
अन्धसः	அந்தஸஃ	சோமக கொடியின

* मन्त्रो, என்பது, இருக்கு

मदिन्तरं इत्	மதிந்தரம் இத்	பெருங் களிப்பையே யுண்டாக்கும் ரசத்தை
आसिञ्च	ஆஸிஞ்ச	இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர்களாக
वीरः	வீர:	வல்லுநனும்
सदावृध एव	ஸதாவ்ருத: ஏவ	எப்போதும் அவிகளால் வளர்த்தக்கவனுமாகிய இந்திரனொருவனே
स्तवते हि	ஸ்தவதே ஹி	தோத்திரங்களால் துதிக்கப்படுகின்றான்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—5. விசுவமனு, வையசுவரிஷி.

வேட்போர்களே! நீவிர் களிப்பைத் தருகின்ற அன்னமாகிய சோமக் கொடியை யிடித்து, பெருங்களிப்பையே யுண்டாக்குகின்ற சோமரசத்தை இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர்களாக. வல்லோனும், தேவ வுணவுகளா (அவியா)ல் எப்போதும் வளர்பவனுமாகிய இந்திரனே, அல்லது தனது ஆற்றலை வளர்க்கும் இவ்விந்திரனே, தோத்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும் போற்றப்படுகின்றான். உண்மையில் துதிக்கப்பட்ட இந்திரனுக்குச் சோமரசங் கொடுக்கற்பாலதாமாதலின் பிழிவீர்களாக என்பது பொருத்தமாமெனக. (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र

386. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिबाति सोम्यं मधु ।

१ २र ३ २

प्र राधांꣳसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

ஏந்துமிந்த்ராய ஸிஞ்சத பிபாதி ஸோம்யம் மது |

ப்ர ராதாꣳஸி சோதயதே மஹித்வநா ||

அந்வயம்

(हे ऋत्विज. !,) इन्दु, इन्द्राय, आसिञ्चत, (तत ,) मधु, सोम्यं, पिबाति, महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विज !)	(ஹே ருத்விஜ:!)	வேட்போர்காள்! நீவிர்
इन्दुं	இந்தும்	பொங்குந்தன்மையுள்ள சோம ரசத்தை
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
आसिञ्चत	ஆஸிஞ்சத	ஒருமைப்பட்டுப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
(तत.)	(தத:)	(பின்னர்)
मधु	மது	களிப்பைத்தரும்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தின் இரசத்தை
पिबाति	பிபாதி	இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி
महित्वना	மஹித்வநா	தனது மகிமையால்
राधांसि	ராதாம்ஸி	துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை
प्रचोदयते	ப்ரசோதயதே	மிகுதியாகக் கொடுப்பானாக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—4 இருக்கு—6. விசுவமனு வையசுவ ரிஷி.

துதிப்போர்காள்! நீவிர் பொங்குந்தன்மையுள்ள சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டு ஒருமுகப்பட்டுப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக என்பதாம். பின்னர், சோமமாகியதும், களிப்பைத் தருவதுமாகிய இரசத்தை இந்திரன் அருந்துவானாக அருந்தி அவ்விந்திரன் தனது மகிமையால் தன்னைத் துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை இனிது கொடுப்பானாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १२

387. एतोन्विन्द्रꣳ स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।

३ २ २र ३ २उ ३ २

कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஏதோந்விந்த்ரம் ஸ்தவாம ஸகாய ஸ்தோம்யம் நரம் |

க்ருஷ்டீர்யோ விஶ்வா அப்யஸ்த்யேக இத் ||

அந்வயம்

हे सखायः !, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वाः, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं, नरं, (त) इन्द्र, स्तवाम ॥

பதவுரை

हे सखायः!	ஹே ஸகாய: !	இந்திரனைப்போன்ற தோழர்காள்! நீவிர்
नु	நு	விரைவிலே
एत उ	ஏத உ	வருவீர்களாக
य	ய:	எவ்விந்திரன்
एक इत्	ஏக இத்	ஒருவனாகவே
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லாப்
कृष्टीः	க்ருஷ்டீ:	பகைவர் சேனைகளையும்
अभ्यस्ति	அப்யஸ்தி	அடக்குகின்றானோ,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும்
नर	நரம்	யாவர்க்கும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्र	(தம்) இந்த்ரம்	அவ்விந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாம	(யாம்) துதிப்போமாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 விசுவமனா வையசுவரிஷி.

ஒத்த அறிவுள்ள நண்பர்களான தோழர்காள்! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. எதன் பொருட்டெனின்? அது கூறப்படுகின்றது — துதிக்கத் தக்கோனும், எல்லாவற்றையும் செலுத்துவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைத் துதித்தற்பொருட்டு யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றோனாகவே எல்லாச் சத்துரு சேனைகளையும் தாழ்த்துகின்றானோ அவனைத் துதிப்போம் என அந்வயித்துக்கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२ ३ १२ ३२ ३२
384. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।
२ १२ ३१२ ३ १२
ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

இந்த்ராய ஸாம காயத விப்ராய ப்ருஹதே ப்ருஹத் ।
ப்ரஹ்ம க்ருதே விபஶ்சிதே பநஸ்யவே ॥

அந்வயம்

(हे उद्गातार !,) विप्राय बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय,
बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்காதார: !)	சாமமறையாகிய கீதம் பாடுவோர்களே ! நீவிர்
विप्राय	விப்ராய	கூரிய வுணர்வுடையானும்
बृहते	ப்ருஹதே	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	ப்ரஹ்மக்ருதே	அனந்தத்திறகிறைவனும்
विपश्चिते	விபஸ்சிதே	அறிஞனும்
पनस्यवे	பநஸ்யவே	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
बृहत् साम	ப்ருஹத் ஸாம	பிருகத் என்னும் சாமகீதத்தைப்
गायत	காயத	பாடுவீர்களாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—8 நிருமேத ரிஷி

சாமகீதம் பாடுவோர்களே ! நீவிர் நுண்ணறிவாளனும், பெரியோனும், அனந்தத்திற கிறைவனும், அறிஞனும், தோத்திரத்தை யிச்சிப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு பிருகத் என்னும் சாமகீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

२उ ३ २३ १२ ३ २३ १ २
389. य एक इद्विदयते वसु मर्त्ताय दाशुषे ।
१ २ ३ १२ ३ १ २ ३२
ईशानो अप्रतिष्कुत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-84-7

ய ஏக இத்விதயதே வஸு மர்த்தாய தாசுஷே ।
ஈசாநோ அப்ரதிஷ்குத இந்த்ரோ அங்க ॥

அந்வயம்.

यः, एक इत्, दाशुषे, मर्त्ताय, वसु, विदयते, अप्रतिष्कुतः, इन्द्रः, अङ्ग,
ईशानः ॥

பதவுரை

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
एकः इत्	ஏக: இத்	ஒருவனாகவே
दाशुषे	தா³ஶுஷே	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्याय	மர்த்யாய	மனிதன் பொருட்டுத்
वसु	வஸு	தனத்தை
विदयते	வித³யதே	விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானோ,
अप्रतिष्कुतः	அப்ரதிஷ்குத:	(தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத்தக்க வார்த்தையற்ற,
इन्द्रः	இந்த்³ர:	(அந்த) இந்திரன்
अङ्ग	அங்க³	விரைவில்
ईशानः	ஈஶாந:	உலகமெல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் தனித்தே அவிகொடுத்த மனிதன் பொருட்டு (வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு) தனத்தை விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானோ, பிறர்களாற் பேசும் இடையூறு வார்த்தையுமற்ற அவ்விந்திரன் விரைவில் உலகனைத்திற்கும் இறைவனாகின்றான் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २
390. सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।
३२ ३ २ १२ ३ १२
स्तुष ऊ षु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-24-1.

ஸகா²ய ஆஶிஷாமஹே ப்³ரஹ்மேந்த்³ராய வஜ்ரிணே ।
ஸ்துஷ ஊ ஷு வோ ந்ருதமாய த்⁴ருஷ்ணவே ॥

அந்வயம்

हे सखायः!, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे, सुस्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखाय!	ஹே ஸகாய:!	மித்திரர்களான வேட்போர்க்ளே! நாம
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுதந் தாங்கிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	தோத்திரத்தை
आशिषामहे	ஆசிஷாமஹே	சொல்வோமாக.
वः	வ:	(மற்றும்) உங்களை முன்னிட்டு,
नृतमाय	ந்ருதமாய	எல்லாவற்றையும் நன்கு செலுத்துவோனும்
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞர்கட்குப் பயங்கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு
सुस्तुषे	ஸுஸ்துஷே	(யானும்) தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. விசுவமனு ரிஷி.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! கையில் வச்சிரந்தாங்கிய இந்திரன் பொருட்டு நாம் தோத்திரஞ் சொல்வோமாக. அல்லது, எங்களாலீயப்பட்ட அவியாகிய அன்னத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். உங்களனைவரையும் முன்னிட்டு, எல்லாரையுஞ் செலுத்துவோனும் அல்லது, போரில் படைக்கலங்களை நியமிப்போனும், எல்லாப் பகைஞர்களையும் அச்சுறுத்துவோனுமாகிய, அவ்விந்திரன்பொருட்டு யானே இனிது துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

(10)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ १ २
391. गृणे तदिन्द्र ते शव *उपमां देवतातये ।
१ २र ३१ २र
यद्धंसि वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருக்கு 8-62-8.

க்ருணே ததிந்த்ர தே சவ உபமாம் தேவதாதயே
யத்தம்ஸி வ்ருத்ரமோஜஸா சசீபதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, तत् शव:, उपमां, देवतातये, गृणे यत्, शचीपते !, ओजसा, वृत्र, हंसि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
ते	தே	உன்னுடைய
तत् शव:	தத் சவ:	கீர்த்தி வாய்ந்த ஆற்றலுக்குத்
उपमां	உபமாம்	தக்கவாறு
देवतातये	தேவதாதயே	வேள்வித் தலைவன் பொருட்டு அல்லது, வேள்வியின் நிமித்தம்
गृणे	க்ருணே	(யான்) துதிக்கின்றேன்.
यत्	யத்	யாதினாலெனின் ?
शचीपते !	சசீபதே !	இந்திராணி கொழுந ! நீ
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
वृत्र	வ்ருத்ரம்	விருத்திரனை
हंसि	ஹம்ஸி	நாசஞ் செய்ததனை (ஆதலின்)

* उपम, என்பது இருக்கு

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி

இந்திரனே! உன்னுடைய ஆற்றலுக்குத் தக்கவாறு, வேள்வியின் பொருட்டு, அல்லது, வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் துதிக்கின்றேன் யாதுபற்றியெனின்? இந்திர! நீ விருத்திரனை ஆற்றலாற் கொன்றனை யாதலின் (உனது ஆற்றலைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என இயைத்துக்கொள்க) (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १२

392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।

३ १ २र ३ १ २र

अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ २ ॥

இருக்கு 6-43-1.

யஸ்ய த்யச்சம்பரம் மதே திவோதாஸாய ரந்தயந் |
அயம் ஸ ஸோம இந்த்ர தே ஸுத꞉ பிப ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यस्य, मदे, त्यत्, शम्बरं, दिवोदासाय, रन्धयन्, स', अयं, सोम', ते, सुत, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यस्य	யஸ்ய	எச்சோமரசத்தினுடைய
मदे	மதே	களிப்பில்
त्यत्	த்யத்	அந்தச்
शम्बरं	ஶம்பரம்	சம்பராசுரனை
दिवोदासाय	திவோதாஸாய	திவோதாசன் எனனும் அன்பன் பொருட்டுக்
रन्धयन्	ரந்தயந்	கொன்றனையோ,
स'	ஸ꞉	அத்தகைய
अयं सोमः	அயம் ஸோம꞉	இச்சோமரசம்
ते	தே	நின் பொருட்டுத்
सुत	ஸுத꞉	தேடப்பட்டிருக்கின்றது
पिब	பிப	(ஆதலின்) அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

ணடம—5. இருககு—2. பாதது‌வாச ரிஷி.

இநதிர ! யாதொரு நீ சோமக கொடியின இரசததைதப பருகியதால் ண்டாகிய களிபபினுற சமபரன எனனும அசுரனைக கொன்றனேயோ, புததகைய இசசோமரசம நின பொருடடுத தேடபபடடிருததலினுல அதை) அருந்துவாயாக எனபதாம. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २

393. एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह्य ।

१ २उ ३ १२ ३ १ २र ३

गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருககு 8-897-4

ஏந்த்3 நோ க3தி4 ப்ரிய ஸத்ராஜித3கோ3ஹ்ய ।
கி3ரிர்ந விஶ்வத: ப்ருது2: பதிர்தி3வ: ॥

அநவயம்

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह्य, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः, नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रिय !	ப்ரிய !	அனைவருககும் அனபனும
सत्राजित् !	ஸத்ராஜித் !	பகைஞாகளை வெல்வோனும
अगोह्य !	அகோ3ஹ்ய !	நிநதை யறறோனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்3ர !	இநதிர !
गिरि. न	கி3ரி: ந	மலையைப போனறு
विश्वतः	விஶ்வத:	எலலாவகையானும
पृथुः	ப்ருது2:	பெரியோனும
दिवः	தி3வ:	சுவாககததிறகு
पतिः	பதி:	இறைவனுமாகிய நீ
न.	ந:	எஙகளிடதது
आगधि	ஆக3தி4	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—3 நிருமேத ரிஷி.

அணைவாகட்டும் அன்ப! பெரும்பகைஞர்களை வெல்வோய்! ஒருவராலும் பழிக்க வொண்ணாத இந்திர! மலைபோன்று எல்லாவற்றினினும் பெரியோனும், சுவர்க்கத்திற்கு இறைவனுமாகிய நீ எங்கணிமித்தம் வருவாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १२ ३ ३ २ १ २

394. य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।

२ ३ २ ३ २ २ ३ १ २

येना हꣳसि न्या३त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-12-1.

ய இந்த்ர ஸோமபாதமோ மத: ஶவிஷ்ட சேததி ।

யேநா ஹம்ஸி ந்யாத்ரிணம் தமீமஹே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, य, सोमपातमः, शविष्ठ, मदः, चेतति, येन, अत्रिण, निहंसि, तं, ईमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
य	ய:	யாதொரு நீ
सोमपातम	ஸோமபாதம:	சோமரசத்தை மிக அருந்துகின்றோயோ,
शविष्ठ!	ஶவிஷ்ட!	ஆற்றல்மிக்கோய்! (அத்தன்மைய உனது)
मद	மத:	களிப்பானது
चेतति	சேததி	விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய காரியத்தை யுணர்கின்றது
येन	யேந	எம்மதத்தா (களிப்பா)ல்
अत्रिण	அத்ரிணம்	இராக்கதர்களை
निहंसि	நிஹம்ஸி	முழுதுங் கொல்கின்றனையோ,
त	தம்	அக்களிப்பைப்
ईमहे	ஈமஹே	போற்றுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4 பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிக்க சோமரசம் அருந்துபவனாகின்றாய். வலி மிக்க இத்தன்மையனான இந்திரனே! சோமரசம் அருந்தலாலுண்டான உனது மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தைச் செய்ய நன்குண்டாகின்றது இதை ஒரு வாக்கியமாகக் கொண்டு, வலி மிக்க இந்திரனே! நீ சோமரசத்தால் களிப்படைய, நன்கோனாக இருந்துகொண்டு அறிகின்றாய் எனினுமாம்.

ரண்டு, முன்னர் உண்டாகின்றது என்னும் தன்மைச்சொல் இப்போது உண்டாகின்றாய், என முன்னிலைச் சொல்லாய்த் திரிந்தது இத்தன்மைய இந்திர! நீ எச் சோமரச மருந்தலாலுண்டாகிய களிப்பால் உயிர்களைத் தினமும் இராக்கதரை மிகத் தாழ்ந்தவர்களாயக் கேட்டை யடையுமாறு செய்தனையோ, அச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய காரியத்தை(ச் செய்ய) நன்குண்டாகின்றது. அக் களிப்பை, அல்லது, அத்தன்மைய களிப்பையுடைய நின்னை வேண்டுகின்றேன் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு ஈமஹே, என்னும் மூலபதத்திற்கு இரத்தற்றொழிலாம் நிகண்டும் அயனம் கூறுகின்றது அல்லது அடைகின்றேன் என்பது பொருள். அதாவது தோத்திரங்களாற் போற்றுகின்றேன் என்பதாம்

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ २उ १ २ ३ १ २ ३१२

395. *तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

१ २ ३ १ २

आदित्यासः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-24-28.

துசே துநாய நோ தத்ஸு த்ராகீய ஆயுர்ஜீவஸே ।

ஆதித்யாஸஃ ஸுமஹஸஃ க்ருணோதந ॥

அந்வயம்

हे सुमहसः आदित्यासः !, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः, सुकृणोतन ॥

* तुचेतनाय, என்பது இருக்கு

பதவுரை

सुमहस	ஸுமஹஸ:	பேரொளியையுடைய அதிதி புத்திரர்களான
हे आदित्यास· !	ஹே ஆதித்யாஸ: !	தேவர்களே !
नः तुचे	ந: துசே	எனது புத்திரனுக்கும்
तुनाय	துநாய	பௌத்திரனுக்கும்
जीवसे	ஜீவஸே	வாழ்தற்பொருட்டு
द्राघीय	த்ராகீய:	நெடுநாளிருக்கத்தக்க
तत् आयु.	தத் ஆயு:	அவ் வாயுளை
सुकृणोतन	ஸுக்ருணோதந	இனிது கொடுப்பீராக

சாயண பாஷ்யம்

கண்டம்—5. இருக்கு—5 இரிமீடி ரிஷி

அழகிய பிரகாசங்களையுடைய அதிதி புத்திரர்களென்னும் தேவர்களே! நீவிர் எங்களுடைய புத்திரனுக்கும், பௌத்திரனுக்கும், இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய நீண்ட ஆயுளை நன்கு விருத்தி செய்வீர்களாக என்பதாம்.

ஈண்டு 'துநாய' என்பது பௌத்திரன்பொருட்டு என்னும் பொருளுடையது. மற்றும், தகாரத்திலேறிய உகாரம், அசை இதுபற்றியே 'தநாய' என்றோதுகின்றனர் இருக்குமறையாளர்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।
१ २ ३ १ २३ १ २
अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-24-28

வேத்தா ஹி நிர்ருதீநாம் வஜ்ரஹஸ்த பரிவ்ருஜம் |
அஹரஹ: ஶுந்த்யு: பரிபதாமிவ ||

அந்வயம்.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृज, वेत्था हि, अहरह , शुन्ध्यु , परिपदां इव ॥

பதவுரை

हे वज्रहस्त !	ஹே வஜ்ரஹஸ்த !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய் !
निर्ऋतीनां	நிர்ருதீநாம்	இடையூறு விளைவிக்கும் இராக்கதர்களை
परिवृज	பரிவ்ருஜம்	வெருட்டுவதற்கு

वेत्था हि	வேத்தா² ஹி	நீயே புணர்ந்தோனாகின்றாய். எதுபோல வெருட்டவெனின்?
अहरह.	அஹரஹ:	நாடோறும்
शुन्ध्यु	ஶுந்த்⁴யு:	இரவியெழுந்தபோது
परिपदां इव	பரிபதா³ம் இவ	உயிர்கள் தமதிடத்தை நீங்கி நாற்புறத்தும் ஓடுவன போன்று,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—6 விசுவமனு ரிஷி

இப்போது இருடியானவர் இந்திரனைக் கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார்—வச்சிராயுதமேந்திய கர்த்தாவே! துன்புறுத்தும் இராக்கதர்களை ஓட்டுவதற்கு நீயே புணர்கின்றாய். (நினக்கே தெரியும்) அதிலுவமை—சூரியனெழுந்தபோது நாற்புறத்துஞ் சென்றடைகின்ற வேளவித் தலைவர்கள் போன்றெனல். அல்லது, நாற்புறத்தும் பறந்தோடும் பறவைகள் போன்றெனல் பறவைகள் தத்தமது இடத்தை நாடோறும் விடுவதற்கு உணர்கின்றனபோன்று என்னும் இந்த உவமை ஒத்ததன்மையது.

ஈண்டு, இரவியெழுந்தவுடன் பறவைகள் தத்தமது இடங்களை விட்டு விட்டு எங்குஞ் செல்கின்றன. உண்மையில் இவ்வாறே இந்திரனாகிய நீ தன் தாற்றலோடு விளங்குமிடத்துப் பகைஞர்கள் தமது நகர்களை விடுத்து ஓடுகின்றார்கள் என்பது திரண்டபொருள் (6)

ஹி என்பது தேற்றம், சுந்திபு, என்பது சூரியன்.

மந்திரம் 7.

१ २२ ३२३ २ ३१२ ३ २
397. अपामीवामप स्त्रिधमपसेधत दुर्मतिम् ।
१ २ ३ १२ ३ १ ३
आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-18-10.

அபாமீவாமப ஸ்ரிதமபஸேதத து³ர்மதிம் ।
ஆதி³த்யாஸோ யுயோதநா நோ அம்ஹஸ: ॥

அந்வயம்

हे आदित्यास !, अमीवा, अपसेधत, स्रिध, अप, दुर्मति, अप, न, अंहस, युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्यास !	ஹே ஆதித்யாஸ:!	அதிதியின புத்திரர்கள்! நீவிர்
अमीवां	அமீவாம்	நோய்களை
अपसेधत	அபஸேதத	எம்மிடத்தினின்று விலக்கு வீர்களாக.
स्रिध	ஸ்ரிதம்	துன்பந் தரும பகைஞர்களையும
अप	அப	எம்மிடத்தினின்று வெருட்டிவிடு வீர்களாக
दुर्मतिं	துர்மதிம்	எம்மைப்பீடிக்க நினைக்கும புத்தியுடையார்களையும
अप	அப	எம்மிடத்தினின்றும் ஒதுக்கு வீர்களாக
न.	ந:	(மற்றும்) எங்களை
अंहस	அம்ஹஸ:	பாவத்தினின்றும
युयोतन	யுயோதந	வேறுபடுத்துவீர்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. இரிஷி ரிஷி.

அதிதி புத்திரர்களான ஆதித்தியர்களே! நீவிர், நோயை எம்மிடத்தி லிருந்து நீக்குவீர்களாக. பீடைதரும் பகைஞரையும எம்மிடத்தினின்றும் வெருட்டி விடுவீர்களாக என்னைத் துன்புறுத்தக் கருதுகின்ற மதியுடையார் களையும விலக்குவீர்களாக அன்றியும, ஆதித்தியர்களே! எங்களைப் பாவத்தினின்றும விடுபட்டோர்களாயச் செய்வீர்களாக என்பதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १२ ३१ २
398. पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
३ २ ३१ २ १२ ३ १ २
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-22-1.

பிபா ஸோமமிந்த்ர மந்தது த்வாऽயம் தே ஸுஷாவ ஹர்யஶ்வாத்ரி: ।
ஸோதுர் பாஹுப்யாம் ஸுயதோ நார்வா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोम, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्व, सोतु., बाहुभ्यां, अर्वा न, सुयतः, अय, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக அச் சோமரசம்
त्वा	த்வா	உன்னைக்
मन्दतु	மந்தது	களிப்புடையவனாக்குக
हर्यश्व !	ஹர்யச்வ !	அரியெனும் பரியையுடைய இந்திர !
सोतुः	ஸோதுஃ	சோமரச மெடுப்போனுடைய
बाहुभ्यां	பாஹுப்யாம்	கை யிரண்டுகளாலும்
अर्वा न	அர்வா ந	குதிரையைப் பற்றுமாறு
सुयतः	ஸுயதஃ	இனிது கைப்பற்றிய
अयं अद्रिः	அயம் அத்ரிஃ	இக் கல்லானது
ते	தெ	நின்பொருட்டுச்
सुषाव	ஸுஷாவ	சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8 வசிட்ட ரிஷி. சந்தம் விராட்.

இந்திரனே ! நீ சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அச் சோமரசம் நின்னைக் களிப்புடையோனாக்குக அரியெனும் பரியுடையோய ! சோமரசம் பிழிவோனுடைய கைகளால் இரண்டு கடிவாளத்தின் கயிற்றுற்ற குதிரையைப் பிடித்தல் போன்று நன்கு எடுக்கப்பெற்ற கல்லானது நின்பொருட்டு இச் சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—1 கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10; இந்திரன் 3, 6, மருத்துக்கள், ககுப் சந்தம் ரிஷபம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
399. अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।
३१ २ ३ १ २
युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-21-13.

அப்⁴ராத்ருவ்யோ அநா த்வமநாபிரிந்த்³ர ஜநுஷா ஸநாத³ஸி ।
யுதே⁴தா³பித்வமிச்ச²ஸே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, जनुषा, अभ्रातृव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्व इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீ
जनुषा	ஜநுஷா	பிறப்பினின்றே
अभ्रातृव्यः असि	அப்⁴ராத்ருவ்ய꞉ அஸி	பகைவனை யொழித்தோனாயிருக்கின்றாய், (மற்றும்)
अना	அநா	ஏவுகின்றவன் இலாதோன்.
सनात्	ஸநாத்	நீண்டகாலத்தி லிருந்தே
अनापिः	அநாபி꞉	சுற்றங்கள் அற்றோன். நீ
आपित्वं इच्छसे	ஆபித்வம் இச்ச²ஸே	யாதேனுமோர் சுற்றத்தை விரும்புவையேல், அப்போது
युधेत्	யுதே⁴த்	போராயுத தரிக்கின்றவர்கட்கு நண்பனாகின்றாய்

சாயண பாடியம.

கணடம—6. இருககு—1 சௌபரி ரிஷி ககுப, சந்தம.

இநதிர! நீ பிறபபுத தொடடே சததுரு வொழிநதோனும, நிய மிபபோனறறோனும, சுறறமறறோனுமாவாய அதாவது நெடுஙகாலததி லிருநதே பகை முதலியவைக ளறறோ யிருப்ப எனபதாம. நீ சுததமமாந தனமையை விருமபுஙகால அஙகுப போசெயதே துதிப்போ கடகு நணபனுகினறுய எனபதாம (1)

மநதிரம் 2.

१ २ ३१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १२
400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।
१ २ ३ १ २ ३१२
सखाय इन्द्रमूतये ॥ २ ॥

இருககு 8-21-1

யொ ந இதமிதம் புரா ப்ரவஸ்ய ஆநிநாய தமு வஸ்துஷே ।
ஸகாய இந்த்ரமூதயே ॥

அநவயம்

सखायः, हे ऋत्विज यजमाना !, य , पुरा, इदं इद, वस्य , न.,
तमु इन्द्रं, व , ऊतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखाय.	ஸகாயஃ	ஒததவறிவுடைய
हे ऋत्विज !	ஹெ ருத்விஜஃ!	வேடபோாகாள!
यजमाना ?	யஜமாநாஃ!	தலைவாகாள!
य	யஃ	எவ விநதிரன
पुरा	புரா	முனபு
इद इद	இதம் இதம்	இநத
वस्य.	வஸ்யஃ	மேமபடட தனநதை
न	நஃ	எமககு
प्राणिनाय	ப்ராணிநாய	மிகுதியாயக கொடுததாமோ, (தனஙகொடுககினற)
तमु इन्द्र	தமு இந்த்ரம்	அவ விநதிரனை
वः	வஃ	உஙகடகுக (தனங கிடைபபதறகும)

ऊतये	ஊதயே	(உங்களைக்) காப்பாற்றுதற் பொருட்டு
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—8. சௌபரிஷி

ஒத்த மதியுள்ள வேட்போர்கள்! தலைவர்கள்! எவ் விந்திரன் முன்னர், காணற்பாலதாந் தன்மையர் விருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு நன்கு கொடுத்தனனோ, தனத்திற் கிறைவனாகிய அவ் விந்திரனை உங்கட்குத் தனக் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும், சௌபரி யென்னும் யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம் (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

401. आगन्ता मा रिषण्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।

३ १ २

*दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

ஆக³ந்தா மா ரிஷண்யத ப்ரஸ்தா²வாநோ மாப ஸ்தா²த ஸமந்யவ: ।
த்³ருடா⁴ சித்³யமயிஷ்ணவ: ॥

அந்வயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिषण्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः, मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावान !	ப்ரஸ்தா²வாந: !	மிக்க செலவினராகவான வாயுக்களென்னும் மருத்துக்களே! நீவிர்
आगन्त	ஆக³ந்த	எங்களிடத்திற்கு வருவீர்களாக
मा रिषण्यत	மா ரிஷண்யத	வாராமையால் வருந்துமெங்களைத் துன்பத்தைத் தாரீர்கள்.
समन्यव. !	ஸமந்யவ: !	ஒத்த பிரகாசமுள்ளவர்களே!
दृढाचित्	த்³ருடா⁴சித்	வலிய மலைகள் முதலியவைகளையும்

* स्थिराचिन्नमयिष्णव., என்பது இருக்கு.

यमयिष्णवः!	யமயிஷ்ணவ: !	செலுத்துஞ் சீலமுள்ள மருத்துக்களே! நீர்
मापस्थात	மாபஸ்தாத	எங்களை விடுத்துப் பிறிடத்தில் இருக்காதீர்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. சௌபரி ரிஷி.

வேகமாயச் செலலுஞ் சீலமுள்ள வாயு தேவதைகாள்! நீவிர் வருவீர்களாக வாராமையால எங்களைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். ஒளிவுடையோர்களே! அல்லது, ஒத்த கோபமுடையார்களே! மிகவலிவுடைய மலைகளையுஞ் செலுத்துஞ் சீலர்களே! எங்களிடத்தினின்றும் வேறிடத்தில் இராதீர்கள். அதாவது எங்களிடத்திலேயே இருப்பீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २३२उ ३१ २ ३ १२३ १२
402. आयाह्ययमिन्दवेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।
१ २
सोमꣳ सोमपते पिब ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-21-3.

ஆயாஹ்யயமிந்தவேஶ்வபதே கோ₃பத உர்வராபதே ।
ஸோமꣳ ஸோமபதே பிப₃ ॥

அந்வயம்.

हे अश्वपते!, गोपते!, उर्वरापते!, इन्दवे!, अयं, आयाहि, सोमपते!, सोमं पिब ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते!	ஹே அஶ்வபதே!	பரிகட்குப் பதியே!
गोपते!	கோ₃பதே!	கோக்கட்குக் கோனே!
उर्वरापते!	உர்வராபதே!	பயிர்நிறைந்த நிலத்திற்குப் பர்னே!
इन्दवे!	இந்த₃வே!	பிரகாசமுள்ள இந்திர!
अयं	அயம்	இச்சோமரசம் நினக்காக (தேடப்பட்டு) இருக்கின்றது
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते!	ஸோமபதே!	சோமரசத்திற்குத் தலைவ!
सोमं पिब	ஸோமம் பிப₃	சோமரசத்தை யருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—4 சௌபரி ரிஷி

துதிகளைக் கேட்கின்றவனே! கோக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! பயிர்களெல்லாம் நிறைந்துள்ள பாருக்கரசே! பிரகாசமுள்ள இந்திரனென்னும் நினக்குச் சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. நண்டுப பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆதலின் வருவாயாக என்பதாம். சோமரசத்திற்கிறைவ! நீ சோமரசத்தின்பொருட்டு வந்து சோமரசத்தை யருந்துவாயாக என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २र ३१ २
403. त्वया ह स्विद्युजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।
३ १ २र ३ १ २
संस्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-21-11

த்வயா ஹ ஸ்வித்யுஜா வயம் ப்ரதி ஶ்வஸந்தம் வ்ருஷப ப்ரவீமஹி।
ஸம்ஸ்தே ஜநஸ்ய கோமத: ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, गोमत', जनस्य, सस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह स्वित्, वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹே வ்ருஷப !	பண்டைகளைப் பொழிகின்ற இந்திர !
गोमत·	கோமத:	கோ முதலியவைகளையுடைய
जनस्य	ஜநஸ்ய	அனைப்பது
संस्थे	ஸம்ஸ்தே	இடத்தில், அலைந்து, போரில்
श्वसन्त	ஶ்வஸந்தம்	பெருமூச்செறியுமொருத்தனைக் குறித்து
युजा त्वया ह स्वित्	யுஜா த்வயா ஹ ஸ்வித்	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாங்கள்
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ப்ரவீமஹி	பதில் சொல்வோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி

வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்திர! கோ முதலியவைகளோடு கூடிய அன்பரது இடத்தில், அல்லது, போர்க்களத்தில் எங்களைக் குறித்துண்டாகும் பெருங்கோபத்தால் பெருமூச்சுவிடுகின்ற சத்துருவிற்கு, நினது சகாயத்தாலேயே உண்மையில் யாம் பதில் சொல்வோமாக. அதாவது (அவர்களைத்) தடுத்து விடுவோமாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

404. गावश्चिद्वा समन्यवः सजात्येन मरुतः सबन्धवः ।
रिहते ककुभो मिथः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-20-21.

காவஶ்சித்³வா ஸமந்யவ꞉ ஸஜாத்யேந மருத꞉ ஸப³ந்த⁴வ꞉ |
ரிஹதே ககுபோ⁴ மித²꞉ ||

அந்வயம்.

हे समन्यव ! मरुत', गावश्चित्, सजात्येन, सबन्धवः, ककुभ', मिथः, रिहते ॥

பதவுரை.

हे समन्यव ! मरुत	ஹே ஸமந்யவ꞉! மருத꞉	ஒத்த ஒளியுள்ள மருத்துக்களே!
गावश्चित्	காவஶ்சித்	உமது மாதாவாகிய கோக்களும்
सजात्येन	ஸஜாத்யேந	ஒரு சாதியாந்தன்மையால்
सबन्धव	ஸபந்த⁴வ꞉	ஒத்த சுற்றமுடையனவாகி
ककुभ.	ககுப⁴꞉	கிழக்கு முதலிய திசைகளையடைந்து
मिथ	மித²꞉	ஒன்றற்கொன்று
रिहते	ரிஹதே	(தம்முள்) நக்கிக் கொள்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அல்லது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாயவு தேவதைகளா! உஙகளுடைய மாதாவான கோககளும ஒரே சாதித தனமையால ஒரே தனமையாக ஒவவொனறுயச செலக. எனனும இததன மைய ஒதத சுறறமுடையனவாகிக கிழககு முதலிய திசைகளின பாகங்களை யடைநது தமமுள ஒனறறொனறு நககிக கொளகினறன எனபதாம (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२३ १ २ ३ १ २
405, त्वं न इन्द्राभर ओजो नृम्णꣳ शतक्रतो विचर्षणे ।
२ ३१ २३ १२
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

த்வம் ந இந்த்ராஹர ஓஜோ ந்ருண்ணம் ஶதக்ரதோ விசர்ஷணே ।
ஆ வீரம் ப்ருதநாஸஹம் ॥

அநவயம்.

शतक्रतो !, विचर्षणे ! इन्द्र !, त्वं, नः, ओजः, नृम्णं, आभर, वीरं, पृतनासहं, आ ॥

பதவுரை.

शतक्रतो !	ஶதக்ரதோ !	அளவிலாத கருமமுடையோய!
विचर्षणे ! इन्द्र !	விசர்ஷணே! இந்த்ர !	மிகுநத நோககுடையோய்! இந்திர !
त्वं	த்வம்	நீ
नः	நঃ	எஙகட்கு
ओजः	ஓஜঃ	ஆறறலையும
नृम्णं	ந்ருண்ணம்	தனததையும
आभर	ஆஹர	கொடுபபாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரததனமையுடையோனும்
पृतनासहं	ப்ருதநாஸஹம்	படைகளைப பழிததுத தளளுபவனுமாகிய உனனை
आ	ஆ	(யாம) அழைககினறோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத ரிஷி.

மிகுந்த கருமங்களையுடைய இந்திர! பெருமபராவை யுடையோய! நீ எங்கட்கு ஆற்றலையும், தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக வீரத்தனமை யுடையோனும், சேனைகளை யடக்குவோனுமாகிய உன்னை யாம் அழைக்கின்றோம். (7)

மந்திரம் 8.

२३क २र ३ १२ ३ १२ ३१२ ३ १२

406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा *काम ईमहे ससृग्महे ।

३२३ १ २ ३१ २

उदेव ग्मन्त उदभिः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-7.

அயாஹீந்த்ர கீர்வண உப த்வா காம ஈமஹே ஸஸ்ருக்மஹே।
உதேவ க்மந்த உதபி: ॥

அந்வயம்.

हे गीर्वणः!, इन्द्र!, अधाहि, त्वा, कामः, ईमहे, उपससृग्महे, उदेव ग्मन्तः, उदभिः ॥

பதவுரை.

हे गीर्वण !	ஹே கீர்வண: !	வாக்கால் வாழ்த்தத் தக்க
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திர !
अधाहि	அயாஹி	இப்போது
कामः	காம:	விரும்பிய பொருளை யீயுமாறு
त्वा	த்வா	நின்னை
ईमहे	ஈமஹே	இரக்கின்றோம் (மற்றும்)
उपससृग्महे	உபஸஸ்ருக்மஹே	நின்னைத் துதியோடு பொருந்தச் செய்கின்றோம். (அதிலுவமை)
उदेव ग्मन्तः	உதேவ க்மந்த:	நீரிற் சென்றவன் தனக்கருகிலுள்ளாரை
उदभिः	உதபி:	கையாலெற்றிய நீரால் விளையாடுவோனையச் செய்வது போன்று என்பதாம்.

* कामान्महे, ससृज्महे, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—8 ககுப, சநதம நிருமேத ரிஷி.

வாக்காற் போறறததக்க இநதிர! இச்சமயம (யாஙகள) நினனை விரும்பு கினறோம. அலலது, விருமபியவைகளை யிரககினறோம மறறும் (யாம) இரபபோாகளாகித துதிகளோடு நினனைச சோககினறோம அதிலுவமை கூறபபடுகினறது —நீரிற செலகினறவாகள கையாலெறறிய நீரால தனக கருகிலுளளாாகளையும விளையாட்டினபொருட்டு விளையாடுவோாகளாயச செயதுகொளவது போனறெனல. (8)

குறிப்பு—நீரில மாககலததாற பிரயாணஞ செலலும வணிகளைபபோனறு ஊக்கமாய நினபொருட்டு வேட்கினறோம எனடா சிலா.

மநதிரம் 9.

१२ ३२३२३ १२३ १२ ३२ ३१२

407. सीदन्तस्ते वयो यथा गोश्रीते मधौ मदिरे विवक्षणे ।

३१ २र

अभित्वामिन्द्र नोनुमः ॥ ९ ॥

இருககு 8-21-5.

ஸீத₃ந்தஸ்தே வயோ யதா₂ கோ₃ஶ்ரீதே மதௌ₄ மதி₃ரே விவக்ஷணே ।
அபி₄த்வாமிந்த்₃ர நோநும꞉ ॥

அநவயம

हे इन्द्र!, गोश्रीते, मदिरे, विवक्षणे, ते, मधौ, वयो यथा, सीदन्तः, त्वां अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்₃ர!	இநதிரனே!
गोश्रीते	கோ₃ஶ்ரீதே	ஆவின பால தயிரோடு கூடிய தும
मदिरे	மதி₃ரே	களிபபைத தருவதும
विवक्षणे	விவக்ஷணே	சுவாககததிற சோவிபபதுமாகிய
ते	தே	உனனுடைய
मधौ	மதௌ₄	சோமரசததுக கருகில (யாம)
वयो यथा	வயோ யதா₂	ஒனறுகூடியுளள பறவைகள போனறு
सीदन्त·	ஸீத₃ந்த꞉	இருநதுகொணடவாகளாய
त्वां अभि	த்வாம் அபி₄	உனது நோககுடன
नोनुम	நோநும꞉	(உனனை) அடிககடி வணஙகுகின றோம.

சாயண பாடியம.

கணடம—6 இருககு—9 சௌபரி ரிஷி

இநதிர! கோவிகாரமான பால தயிரோடுகூடியதும, களிபபுணடாககுவதும, சுவாககததைத யடைவிககுஞ சீலமுடையதுமாகிய நினனுடைய சோமரச மிருககுமிடததில, பறவைகள ஓரிடததிலொனறு சோநதிருபபன போனறு, நாஙகளிருநதுகொணடு நினது நோககததால உனனை மீணடும மீணடும வணஙகுகினறோம எனபதாம. (9)

மநதிரம் 10.

३२३ १२ ३२उ ३ १२ ३ १२

408. वयमु त्वामपूर्व्य स्थूरं न कच्चिद्भरन्तोऽवस्यवः ।

१२ ३ १ २

वज्रिं चित्रं हवामहे ॥ १० ॥

இருககு 8-21-1

வயமு த்வாமபூர்வ்ய ஸ்தூரம ந கச்சித்பரந்தோऽவஸ்யவ: ।
வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ॥

அநவயம.

हे वज्रिन्!, अपूर्व्य!, भरन्तः वय, अवस्यव', स्थूरं न, कच्चित्, चित्रं, त्वामु, हवामहे ॥

பதவுரை

हे वज्रिन्!	ஹே வஜ்ரிந்!	வச்சிராயுதந் தாஙகிஞோய்!
अपूर्व्य!	அபூர்வ்ய!	வேளவி நீராடுகினற முககாலத்திலும வெளிபபடலாற புதியோனாகிய இநதிர!
भरन्त वय	பரந்த: வயம	சோமமாகிய அனனததால உமமை நிறையச்செய்த யாஙகள
अवस्यव	அவஸ்யவ:	தமமைக காபபாறறிககொளளுதறபொருட்டு விருமபியவாகளாய
स्थूरं न	ஸ்தூரம ந	வீட்டில தானியம நிறைபபோன், மிகக குணமுடைய
कच्चित्	கச்சித்	ஒருவனை யழைபபது போனறு,
चित्रं	சித்ரம	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	த்வாமு	நினனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைககினறோம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10

வஜ்ராயுத மேந்திரனே! வேள்வியின் முக்காலத்திலும் வெளிப்படுவ தாற் புதியோய்! சோமமாகிய அன்னங்களால் நின்னை வளர்க்கப்பட்ட யாங்கள் அநேக நிறமுள்ள (போற்றத்தக்க வடிவமுள்ள) தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பியவர்களாய் உன்னையே அழைக்கின்றோம். அதிலுவமை —நெல் முதலியவைகளால் வீட்டை நிறைய வைக்கின்றவர்கள் நற்குண மிகுந்த ஒருவனை யழைப்பது போன்றென்க. (10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5 அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 8, இந்திரன். 9, விசுவே தேவர்கள் 10. அசுவினிகள்

சந்தம், பங்கதி சுரம், பஞ்சமம்

மந்திரம் 1.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३क२र

409. स्वादोरित्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्य्यः ।

१ २र ३ १२ ३ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१२ ३१२

या इन्द्रेण सयावरीर्वृष्णा मदन्ति *शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-84-10.

ஸ்வாதோரித்தா விஷூவதோ மதோ: பிபந்தி கௌர்ய்ய: ।

யா இந்த்ரேண ஸயாவரீ வ்ருஷ்ணா மதந்தி ஶோபதா வஸ்வீரநு

[ஸ்வராஜ்யம் ॥

---

* शोभसे, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

स्वादोः, इत्था, विषूवतः, मधोः, गौर्यः, पिबन्ति, याः, वृष्णा इन्द्रेण, सयावरीः, मदन्ति, शोभथाः, वस्वीः, स्वराज्यं अनु ॥

பதவுரை

स्वादोः	ஸ்வாதோ:	சுவையுடையதும்
इत्था	இத்தா	இவ்வாறு
विषूवतः	விஷூவத:	வேள்வியினைத்திலும் சூழ்ந்திருப்பதும்
मधोः	மதோ:	மதுரமுடைதுமாகிய சோமரசத்தை
गौर्यः	கௌர்ய:	வெண்மை நிறமுடைய பசுக்கள்
पिबन्ति	பிபந்தி	குடிக்கின்றன.
याः	யா:	எந்தக் கோக்கள்
वृष्णा इन्द्रेण	வ்ருஷ்ணா இந்த்ரேண	விரும்பியதை மழையெனப்பெய்யும் இந்திரனோடு
सयावरीः	ஸயாவரீ:	கூடச் செல்கின்றனவாய்க்
मदन्ति	மதந்தி	களிப்படைகின்றனவோ,
शोभथाः	ஶோபதா:	(மற்றும்) அழகுடையனவோ,
वस्वीः	வஸ்வீ:	பால் கொடுத்துக்கொண்டு வாழ்கின்றனவோ, அந்தப் பசுக்கள்.
स्वराज्यं अनु	ஸ்வராஜ்யம் அநு	தமது ஆண்டையின் இராசசியத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. கோதம ரிஷி.

இன்சுவையுடைய ரசத்தோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேள்விக்களினைத்திலும் நிறைந்திருப்பதுமாயுள்ளதும், மதுரமுடையதுமாகிய சோமரசத்தை, வெண்ணிறமுடைய கோக்கள் குடிக்கின்றன. எப் பசுக்கள் விரும்பியதை மழையெனப் பெய்கின்ற இந்திரனோடு செல்கின்றனவாய்க் களிப்படைகின்றனவோ, அப்பசுக்கள் இந்திரனருந்திய சேடத்தை (சோம ரசத்தை) அருந்துகின்றன என்பது பொருள். இந்திரனோடு அழகுற்றிருப்பனவும், பால் கொடுக்கும் சீலத்தால் வாழ்கின்றனவுமான அப்பசுக்கள், தமது இந்திரனுடைய இராசசியத்தை (வேந்தன் ஆணையைக்) குறியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம். (1)

*

மந்திரம் 2.

३ २र   २ ३ ३ १२ ३२३ १२
410. इत्था हि सोम इ * न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २र २३ २२ १२ ३ १ १
शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चन्ननु स्वराज्यम्॥२॥

இருக்கு 3-80-1

இத்தா ஹி ஸோம இந்மதோ ப்ரஹ்ம சகார வர்த்தநம் ।
ஶவிஷ்ட வஜ்ரிந்நோஜஸா ப்ருதிவ்யா நி:ஶஶா அஹிமர்ச்சந்நநு
[ஸ்வராஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे शविष्ठ! वज्रिन्!, इत्था हि, सोमे, मद , वर्द्धन, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं, अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्या , अहि, नि शशा. ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ!	ஹே ஶவிஷ்ட!	பெரும் வலியுடையோய்!
वज्रिन्!	வஜ்ரிந்!	வச்சிரமேந்தியோனே! இந்திர!
इत्था हि	இத்தா ஹி	இம்முறையாகவே
सोमे	ஸோமே	சோமரசத்தை யேற்றுக்கொண்ட விடத்து
मद	மத:	துதிப்போர்கள்
वर्द्धनं	வர்த்தநம்	வளர்த்தக்க
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	துதியைச்
चकार	சகார	செய்தார்கள் இதனால் நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்ச்சந்	தன் இராச்சியத்தில் தன் இறைவனாந்தன்மையை விளக்கிக்கொண்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पृथिव्या.	ப்ருதிவ்யா:	பூமியினின்றும்
अहि	அஹிம்	விருத்திராசுரனைக் குறித்து
नि शशा	நி:ஶஶா:	நன்கு ஆணை செலுத்துவாயாக (கொல்லாது அகற்றுதி)

* मदे ब्रह्मा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2.

வியப்புற்ற பேராற்றலுள்ளோய்! வச்சிராயுதந் தாங்கினேய்! இந்திர! நால் கூறிய இம்முறையாகவே, சோமரசத்தை நீ யேற்றுக்கொண்டவிடத்து, துதிப்போர்கள் நின்னை விருத்திபண்ணும் தோத்திரத்தைச் செய்தார்கள் இதனால் நீ ஆற்றலால் பூமியினின்றும் வந்து கொல்கின்ற விருத்திராசுரனை அடியோடு கொல்லற்க அதாவது கட்டளையிட்டுப (அவனைப்) பிருதிவியி னின்றும் நீக்கிவிடுவாயாக எனபதாம் (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र

411. इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।

२उ ३२ ३२३१ २र ३ १ २र३ १२

तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ २ ॥

இருக்கு 1-83-1.

இந்த்ரோ மதாய வாவ்ருதே ஶவஸே வ்ருத்ரஹா ந்ருபி: |

தமிந் மஹத்ஸ்வாஜிஷூதிமர்பே ஹவாமஹே ஸ வாஜேஷு ப்ரநோ

[அவிஷத் ||

அந்வயம்.

वृत्रहा इन्द्रः!, मदाय, शवसे, नृभिः, वावृधे, तमित्, महत्सु आजिषु, अर्भे, ऊतिं, हवामहे, वाजेषु, न , सः प्राविषत् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வ்ருத்ரஹா இந்த்ர:	விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரன்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டும்
शवसे	ஶவஸே	வன்மையின் பொருட்டும்
नृभि	ந்ருபி:	வேள்வித் தலைவர்களால்
वावृधे	வாவ்ருதே	வளர்க்கப்பட்டான்.
महत्सु आजिषु	மஹத்ஸு ஆஜிஷு	பெரிய போர்களிலும்
अर्भे	அர்பே	சிறிய போரிலும்
ऊति	ஊதிம்	காப்பாற்றுகின்ற
तमित्	தமித்	அவ்விந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்,

वाजेषु	வாஜேஷு	போர்களில்
न॰	நஃ	எங்களை
स	ஸஃ	அவ் விந்திரன்
प्राविषत्	ப்ராவிஷத்	நன்கு காப்பாற்றுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத் தடுக்கின்ற விருத்திரன் என்னும் மேகத்தை, அல்லது, அசுரனைக் கொல்கின்றவனாகிய, அல்லது, இடையூறு செய்யும் சத்துருக்களைக் கொல்கின்ற இந்திரன், களிப்பின்பொருட்டும், ஆற்றலின் பொருட்டும், வேள்வி யியற்றுவோர்களால் தோத்திர மந்திரங்களான துதிகளால் வளர்க்கப்பட்டனன் (துதியாலேயே ஆற்றலையடைந்து தேவர்கள் வளர்கின்றனர் என்பது வழக்கு) பெரும்போர்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவ்விந்திரனையே அழைக்கின்றோம் அங்ஙனமே அவ்விந்திரனை, சிறிய போர்களிலும் அழைக்கின்றோம் எங்களால் அழைக்கப்பட்ட அவ் விந்திரன் போர்க்களங்களில் எங்களை நன்கு பாதுகாப்பானாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३क२र

412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३१ २र उ२ ३ १ २ ३ १ २

यद्ध त्यं मायिनं *मृग तव त्यन् माययावधीरर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-80-7.

இந்த்ர துப்⁴யமித³த்³ரிவோऽநுத்தம் வஜ்ரிந் வீர்யம் ।
யத்³த⁴ த்யம் மாயிநம் ம்ருக³ம் தவ த்யந் மாயயாவதீ⁴ரர்சந்நநு ஸ்வரா
[ஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

अद्रिव॰, वज्रिन्, इन्द्र !, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्य अनु अर्चन्, वीर्य,

अनुत्त, मायिन, मृग, त्यं वृत्र, तव मायया, अवधी॰ ॥

* मृत त्मु॰वमायया, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अद्रिवः	அத்ரிவ:	மேகவாகனனும்
वज्रिन्	வஜ்ரிந்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
तुभ्यमित्	துப்யமித்	உன்னுடைய
यद्ध	யத்த	எவ்வலியினால் உண்மையாய
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராச்சியத்தில் மகிமையைக் காட்டினையோ,
वीर्यं	வீர்யம்	(அவ்)வல்லுந்தன்மை
अनुत्त	அநுத்தம்	பகைவர்களால் கெடுக்க முடியாததேயாம்
मायिनं	மாயிநம்	மாயையையுடையவனும்
मृग	ம்ருகம்	மானவடிவமெடுத்தவனுமாகிய
त्य वृत्रं	த்யம் வ்ருத்ரம்	அவ் விருத்திராசுரனை
तव मायया	தவ மாயயா	நினது மாயையினாலே
अवधी	அவதீ:	கொன்றனை (இதனால் உனது வீரத்தன்மை கீர்த்திவாய்ந்ததாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வச்சிரந்தாங்கியோய ! உன்னுடைய வன்மை பகைவர்களால் கெடுக்கப்படாததேயாம். உண்மையாய எவ் வல்லமையால், மாயையுடையவனும் மான வடிவெடுத்தவனுமாகிய அவ்விருத்திராசுரனை நீயும் தனது மாயையினாலே கொன்றவனா யிருக்கின்றனையோ, இதனால் உன்னுடைய யாதொரு வன்மையுண்டோ அது கீர்த்தியுடையதாகின்றது என்பதாம் (4)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அத்திரி' என்பது மேகம் என 1 10 1ல் நிகண்டும் கூறுகின்றது.

ரண்டு, மூலத்திலுள்ள துப்யம், என்னும் நான்காம் வேற்றுமை, உன்னுடைய என ஆறும் வேற்றுமையின்றது

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न ते वज्रो नियंसते ।
१ २ ३२उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २ ३१ २ ३ १ २
इन्द्र नृम्णं हि ते शवो हनो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥

இருக்கு 1-80-3.

ப்ரேஹ்யபீஹி த்ருஷ்ணுஹி நதே வஜ்ரோ நியம்ஸதே |
இந்த்ர ந்ருணம் ஹிதே ஶவோ ஹநோ வ்ருத்ரம் ஜயா அபோऽர்சந்நநு
[ஸ்வராஜ்யம் ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, प्रेहि, अभीहि, घृष्णुहि, ते, वज्रः, न नियंसते, ते शवः, नृम्णं, हि, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वृत्रं हनः, अपजयाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ.
प्रेहि	ப்ரேஹி	நன்கு போர் செய்வாயாக.
अभीहि	அபீஹி	நேர்முகமாய்ப்போய்க் கொல்லத் தக்கோர்களைக் கொல்வாயாக
घृष्णुहि	த்ருஷ்ணுஹி	அப்பகைவரை யழித்தவிடத்து
ते	தே	உன்னுடைய
वज्र:	வஜ்ரஃ	வச்சிராயுதம்
न नियंसते	ந நியம்ஸதே	பகைவரினால் தடுக்கமுடியாதது.
ते	தே	உனது
शवः	ஶவஃ	வலியானது
नृम्णं	ந்ருணம்	மனிதர்களைக் குனியச் செய்வதாம்.
हि	ஹி	இதனால்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்சந்	தனது இராசியத்தில் மகிமையைக் காட்டி
वृत्रं हन,	வ்ருத்ரம் ஹநஃ	விருத்திராசுரனைக் கொல்வாயாக.
अपः जया.	அபஃ ஜயாஃ	(அவனால்) தடுக்கப்பட்ட மழையை (ஜலம்) வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ இனிது செல்வாயாக கொல்லத்தக்க பகைஞர்களையடைவாய்; அடைந்து அச்சத்துருக்களைக் கொல்வாயாக உன்னுடைய வச்சிராயுதம் சத்துருக்களால் தடுக்கமுடியாதது. அவ்வண்ணமே உனது ஆற்றல் மனிதர்களை வணங்கச் செய்வது. ஆகையால் விருத்திராசுரனை, அல்லது, மேகத்தை வெல்வாயாக அதன்பின்னர் அவனாற்றடைபண்ணப்பட்ட நீரை (மழையை) வெற்றி கொள்வாயாக விருத்திரனைக்கொன்று அவனாற்றடுக்கப்பட்ட நீரையடைவாயாக என்பதாம் எஞ்சியது விளக்கம்.

மந்திரம் 6

२३ १२   ३ १ २ ३ १२   ३ १२
414. यद्दुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।
३ १ २३ २ ३ २ ३ २उ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २
युक्ष्वा मदच्युता हरी कꣳ हनः कं वसौ दधोऽस्माꣳ इन्द्र वसौ दध ॥

இருக்கு 1-81-3

யதுதீரத ஆஜயோ த்ருஷ்ணவே தீயதே தநம் |
யுக்ஷ்வா மதச்யுதா ஹரீ கம் ஹந: கம் வஸௌ ததோऽஸ்மாம் இந்த்ர
[வஸௌ தத: ||

அந்வயம்.

यत्, आजय., उदीरते, धृष्णवे, धन, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी,
युङ्क्ष्वा, क, वसौ दधः, वसौ, दध ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எப்போது
आजय	ஆஜய:	யுத்தம்
उदीरते	உதீரதே	தொடங்கப்படுகின்றதோ, அப்போது
धृष्णवे	த்ருஷ்ணவே	பகைஞரை வெல்கின்றவருக்கு
धन	தநம்	தனம்
धीयते	தீயதே	இருப்பாக வைக்கப்படுகின்றது
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மதச்யுதா	பகைவர்களின் கருவத்தை யொழிக்கின்ற
हरी	ஹரீ	பரிகளை,
युङ्क्ष्वा	யுங்க்ஷ்வா	இரதத்தில் பூட்டுவாயாக
क	கம்	எவனையேனு மொருவனைக்
हन	ஹந:	கொல்கின்றுய.
कं	கம்	எவனையேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ தத:	தனமுள்ளவனாக்குகின்றுய. ஆதலின் எனது அரசனைத்
वसौ	வஸௌ	தனத்தின்கண்
दध.	தத:	நிலைக்க வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—7 இருககு—6 கோதம ரிஷி

ரணடு, இரகுகண புததிரனுகிய கோதமரின ஆசிரியா, "குரு சிரிஞசயாகள" எனனும அரசாகளுககுப புரோகிதராயிருநதனா. அவவரசாகளுககுப பிறாகளோடு போா நடககுமிடதது இவவிருடியானவா இம மநதிரததால இநதிரனைத துதிததுத தனனுடைய அரசனுககு வெறறியுணடாமாறு வேணடினா எனனும இவவிதிகாசமுளளது மறறும, "கோதமா இரகுகணா இருவரும குரு சிருசசயாகளுடைய புரோகிதராயிருநதனா." என அவவரசனுககு அவவிருடி புரோகிதராயிருநதமை வாஜசனேய மறை யோதுவோாகளால கூறபபடடு முளளது மநதிரப பொருள — எககால போாகள உணடாகினறனவோ அபபோது எவா சததுருவை வெலகினருரோ, அவாககுத தனஙகொடுககபபடுகினறது வெலவோாககுத தனமுணடாகினறதெனபது பொருள இநதிரனே! உனனை அததனமைய உயுததஙகள தொடஙகினபோது, சததுருககளுடைய கருவததைதத தொலைககபபடட உனனுடைய குதிரைகளிரணடையும நினது இரததததிற பூடடுவாயாக பூடடிககொணடு நினனைவழிபடாத வேநதாகள எவாகளேனு மிருபபாாகளேல அவாகளைக கொலவாயாக. எவாகளேனும நினனை வழிபடில அவாகளைத தனததில நிலைகக வைபபாயாக. இதனுல வெறறி தோலவிகளை நீயே செயவிககினருய எனபது பெறறும. ஆதலின இநதிர! எனது இராச சமபநதிகளைத தனததில இருகக வைபபாயாக அதாவது (வெறறி தோலவிகடகு நீயே காரணமாதலின எனது வேநதனுககு வெறறியுணடாககி அவனைத தனவானுககச செயவாயாக எனபது திரணட பொருள.) (6)

மநதிரம் 7.

२३१२ ३१२ ३१२
415. अक्षन्नमीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।
१२३ १२ ३ २ ३१२ ३२उ ३क २र ३१२
अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருககு 3-82-2

அக்ஷந்நமீமத³ந்த ஹ்யவ ப்ரியா அதூ⁴ஷத |
அஸ்தோஷத ஸ்வபா⁴நவோ விப்ரா நவிஷ்டயாமதீ யோஜா ந்விந்த்³ர தே
[ஹரீ ||

அந்வயம்

हे इन्द्र!, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रियाः अवाधूषत, स्वभानवः, विप्राः, नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
अक्षन्	அக்ஷந்	கொடுத்த அன்னத்தை வேள்வித் தலைவர்கள் அருந்தி
हि	ஹி	உண்மையாக
अमीमदन्त	அமீமதந்த	களிப்புற்றார்கள்
प्रिया अवाधूषत	ப்ரியா: அவாதூஷத	சுவையினப்படைந்து கூறமுடியாதவர்களாய்க் களிப்பினால் தலையசைத்தனர். பின்னர்
स्वभानव	ஸ்வபாநவ:	தமதொளியால் விளங்கின
विप्रा	விப்ரா:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்கள்
नविष्टयामती	நவிஷ்டயாமதீ	மிகப்புதிய தோத்திரங்களால்
अस्तोषत	அஸ்தோஷத	துதித்தனர் (ஆதலின்)
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—7. கோதம ரிஷி

இந்திரனே! நின்னால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னங்களை வேள்வித்தலைவர்கள் அருந்தி உண்மையாகக் களிப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அதனால் உடம்பைக் குலுக்கினார்கள் அதாவது சுவை மிகுந்ததை யுண்டதால் களிப்பு மிகுந்து பேசமுடியாதவர்களாய்த் தேகத்தை யசைத்தார்கள் என்பதாம். பின்னர், தமது பிரகாசத்தால் விளங்கின அறிவுமிகுந்த வேட்போர்கள் வியப்பாகிய புதிய துதியால் இனிது துதித்தார்கள். ஆதலின் இந்திர! நின்னுடைய அரி, என்னு மிரண்டு குதிரைகளையும் விரைவில் இரதத்திற் பூட்டுவாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२ ३ १ २ ३२उ ३ १२३ १ २
416. उपो षु शृणुही गिरो मघवन् माऽतथा इव ।
३ १ २ ३१२ ३ २३ २३ १ २ ३ २उ ३क २र ३ १ २
कदा नः सूनृतावतः कर इदर्थयास इद्योजा न्विन्द्र ते हरी ॥८॥

இருக்கு 1-82-1.

உபோ ஷு ஶ்ருணுஹீ கிரோ மகவந் மாऽதயா இவ ।
கதா ந: ஸூந்ருதாவத: கர இதர்த்தயாஸ இத்யோஜா ந்விந்த்ர தே
[ஹரீ ॥

அந்வயம்.

हे मघवन् इन्द्र !, गिर:, उप उ, सुश्रुणुहि, अतथा इव मा, सूनृतावत , न:, कदाकर:, अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை

हे मघवन् इन्द्र !	ஹே மகவந் இந்த்ர !	தனமுடைய இந்திரனே !
गिर:	கிர:	உன்னுடைய துதிகளை
उप उ	உப உ	அருகில் வந்து
सुश्रुणुहि	ஸுச்ரூணுஹி	இனிது கேட்பாயாக
न:	ந:	எங்களை
अतथा इव मा	அதத2ா இவ மா	முன்னுள்ள தன்மையில் மாறு படாமலே
सूनृतावत:	ஸூந்ருதாவத:	மெய்யமை வாக்குடன், நற்றிவாக்கு களையுமுடையவர்களாக
कदाकर: ?	கதா3கர: ?	எக்காலம் செய்குவையோ ? (அறி யேம)
अर्थयास इत्	அர்த2யாஸ இத்	எங்களுடைய துதிகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றாய், ஆதலின்
ते हरी	தே ஹரீ	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரத்தத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இந்திரனே ! நீ எங்களுடைய ஸ்தோத்திரங்களை அருகில் வந்து நன்கு கேட்பாயாக. முன்பு எவ்வாறிருந்தனையோ, அதினின்றும் மாறுபாடாகாதே. முன்னர் எங்கட்கு அநுக்கிரக புத்தியுடைய வனாயிருந் தனையன்றோ, அவ்வண்ணமே தத்தனுக்கேயிருப்பாய் என்பதாம். மற்றும், எங்களைச் சத்தியவாக்குடையார்களாகவும், இனிய ஸ்தோத்திரமாகிய வாக்குடையார்களாகவும் எப்போது செய்குவையோ ? (அறியேம.) நீயும் எங்களாற்றுதிக் கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கின்றாயே யன்றி தள்ளிலாய். இதனால் இந் திரனே ! உனது குதிரைகளை விரைவில் இரத்தத்திற் பூட்டுவாயாக என்பது பெற்றாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ १ २र ३१ २ ३ २
417. चन्द्रमा अप्स्वा ३ न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।
१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २
न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருககு 1-84-7.

சந்த்ரமா அப்ஸ்வா ந்தரா ஸுபர்ணோ தாவதே திவி ।
ந வோ ஹிரண்யநேமய: பதம் விந்தந்தி வித்யுதோ வித்தம் மே
[அஸ்ய ரோதஸீ ॥

அநவயம்

अप्सु, अन्तः, सुपर्णः, चन्द्रमा, दिवि, आधावते, हिरण्यनेमयः, विद्युतः,
वः, पद, अग्र, नविन्दन्ति, रोदसी मे, अस्य, वित्तम् ॥

பதவுரை.

अप्सु	அப்ஸு	வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண்டலங்களில
अन्तः	அந்த:	உளளிருககின்ற
सुपर्णः	ஸுபர்ண:	சுழுமனை, எனனும் சூரிய கிரணங்களோடு கூடிய
चन्द्रम	சந்த்ரமா:	சந்திரன
दिवि	திவி	வானுலகில
आधावते	ஆதாவதே	ஒரு தனமையாய விரைவிற சென்றனன. அவனோடு கூடியுளள
हिरण्यनेमय	ஹிரண்யநேமய:	பொனனொதத நோககுடைய
विद्युत.	வித்யுத:	ஒளியுளள கிரணஙகளே !
व'	வ:	உஙகளுடைய
पदं	பதம்	திருவடி யெனனும
अग्र	அக்ரம்	நுனியாகிய பாகததை
नविन्दन्ति	நவிந்தந்தி	எனது புலனகளடைகினறில
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலக மணணுலக அபிமானி தேவதைகளே ! நீஙகள
मे	மே	எனனுடைய
अस्य	அஸ்ய	இத தோததிரததை
वित्त	வித்தம்	அறிவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள, அழகிய பொன்மய திருஷ்டிகள், அல்லது, கிரணங்கள், சுபாணம் கிரணமென நிருத்தம் 1-5-15ல் கூறியுள்ளது. அதாவது —சுழுமனை என்னுங் கிரணங்களோடு கூடிய சந்திரன் வானுலகில் ஒரு தன்மையாகவே செல்கின்றான் அத்தன்மைய சந்திரனுடைய கிரணங்களே! அதாவது --பொன்மயத்திறகொத்த வரம்புடைய, அல்லது, பெரியமாகிய நடுப்பாகத்தையுடைய, மிக விளங்குகின்ற (மின்னுகின்ற) கிரணங்களே! உங்களுடைய பாதங்களென்னும் நுனிப்பாகங்களே எனது புலன்கள் கின்றுமறைந்தலின் அடைந்தில இது உரித்தல்ல ஆதலின் கிணற்றினின்று என்னைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக மற்றும், வானமணங்களே! நீங்கள் என்னுடைய இத் தோத்திரத்தை அறிவீர்களாக.

மந்திரம் 10.

१२३ १२३ २३ १२ ३ १२
418. प्रतिप्रियतमꣳ रथं वृषणं वसुवाहनम् ।
३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
स्तोता वामश्विना वृषिं स्तोमेभिर्भूषति ꣸ ꣸ मम श्रुतꣳ हवम्॥

இருக்கு 5-75-1.

ப்ரதிப்ரியதமம் ரதம் வ்ருஷணம் வஸுவாஹநம் |
ஸ்தோதா வாமச்விநா வ்ருஷிம் ஸ்தோமேபிர்பூஷதி ப்ரதிமாத்வீ மம
[ச்ருதம் ஹவம் ||

அந்வயம்.

अश्विनो!, वाम्, प्रियतमं, वृषण, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभि, प्रति प्रति भूषति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை

अश्विनो !	அச்விநௌ !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாம்	உங்களுடைய
प्रियतमं	ப்ரியதமம்	மிகவன்மையுடையதும்
वृषणं	வ்ருஷணம்	பயனைப் பொழிவதும்
वसुवाहनं *	வஸுவாஹநம்	தனத்தைச் சுமப்பதுமாகிய

* स्तोमेन प्रति भूषति, என்பது இருக்கு.

रथं	ரதம்	இரதத்தை,
स्तोता	ஸ்தோதா	துதிப்போராகிய
ऋषि	ருஷி	இருடிகள்
स्तोमेभि.	ஸ்தோமேபி:	தோத்திரங்களால்
प्रति प्रति भूषति	ப்ரதி ப்ரதி பூஷதி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின்)
माध्वी.	மாத்வீ:	மதுவித்தையை புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள்
श्रुत	ச்ருதம்	(அதைக்) கேட்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவஸ்யு ரிஷி

அசுவினிகுமாரர்காள்! மிகப் பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரதத்தை, துதிப்போராகிய இருடிகள் தோத்திரக் கொத்துகளால் அலங்கரிக்கின்றார்கள். அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின்? பயனைப் பெய்வதும், தனங்களைத் தாங்குவதுமாம். இத்தனையை இரதத்தை (இங்கு) வரும்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள். ஆதலின் மது வித்தையைப் புணர்ந்தோர்களே! நீங்கள் அத் துதியைக் கேட்பீர்களாக என்பதாம். (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன் 5, 6, இந்திரன். 8, விசுவே தேவர்கள் சந்தம், 1, 7, பங்க்தி மேல் பிருகதி சுரம், 1, 7, பஞ்சமம். 8, மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३१ २
419. आ ते अग्न इधीमहि द्युमन्तं देवाजरम् ।
२३ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २ ३ १२र ३ २ ३ १२
यद्ध स्या ते पनीयसी समिद्दीदयति द्यवीषꣳ स्तोतृभ्य आभर ॥१॥

இருக்கு 5 6-1.

𑌆 𑌤𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨 𑌇𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌜𑌰𑌮𑍍 ।
𑌯𑌦𑍍𑌧 𑌸𑍍𑌯𑌾 𑌤𑍇 𑌪𑌨𑍀𑌯𑌸𑍀 𑌸𑌮𑌿𑌦𑍍𑌦𑍀𑌦𑌯𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌵𑍀𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯 𑌆𑌭𑌰 ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने देव!, द्युमन्तं, अजरं, ते, आ इधीमहि, यद्ध, पनीयसी, ते, स्या, समित्, द्यवि, दीदयति, स्तोतृभ्यः, इषं, आभर ॥

பதவுரை.

हे अग्ने देव!	𑌹𑍇 𑌅𑌗𑍍𑌨𑍇 𑌦𑍇𑌵 !	அக்கினி தேவனே!
द्युमन्तं	𑌦𑍍𑌯𑍁𑌮𑌨𑍍𑌤𑌂	ஒளியுடையவனும்
अजरं	𑌅𑌜𑌰𑌂	கிழத்தன்மையற்றோனுமாகிய
ते	𑌤𑍇	உன்னை
आ इधीमहि	𑌆 𑌇𑌧𑍀𑌮𑌹𑌿	எல்லா வகையாலும் ஒளி மிகுவோனாய்ச் செய்கின்றோம்.
यद्ध	𑌯𑌦𑍍𑌧	உண்மையாய்ப்
पनीयसी	𑌪𑌨𑍀𑌯𑌸𑍀	போற்றத்தக்க
ते स्या	𑌤𑍇 𑌸𑍍𑌯𑌾	உன்னுடைய அந்த
समित्	𑌸𑌮𑌿𑌤𑍍	ஒளியானது
द्यवि	𑌦𑍍𑌯𑌵𑌿	வானுலகில்
दीदयति	𑌦𑍀𑌦𑌯𑌤𑌿	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
स्तोतृभ्य.	𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍃𑌭𑍍𑌯𑌃	துதிப்போர்களான எங்கட்கு நீ
इष	𑌇𑌷𑌂	அன்னத்தைக்
आभर	𑌆𑌭𑌰	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசுசுருத ரிஷி.

அக்கினி தேவனே! பிரகாசமுடையவனும், கிழப்பருவமற்றோனுமாகிய நின்னைப் பலவாற்றானும் (யாம்) வளர்க்கின்றோம். உண்மையிற் போற்றத்தக்க உன்னுடைய அந்த ஒளிப்பிழம்பானது வானுலகில் விளங்குகின்றது. மற்றும், தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எங்கட்கு நீ அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக, (1)

மந்திரம் 2.

१ २२ ३ १ २
420. आग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।
३१ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ २
*शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருக்கு 10-21-1.

ஆக்னிம் ந ஸ்வவ்ருக்திபிர்ஹோதாரம் த்வா வ்ருணீமஹே ।
ஶீரம் பாவகஶோசிஷம் வி வோ மதே யஜ்ஞேஷு ஸ்தீர்ணபர்ஹி-
[ஷம் விவக்ஷஸே ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!,) न, स्ववृक्तिभि॰, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावकशोचिषं, त्वा अग्नि, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை

(हे अग्ने!)	(ஹே அக்நே!)	(அக்கினியே!)
न	ந	இவர்களை
स्ववृक्तिभि	ஸ்வவ்ருக்திபிஃ	தன்னால் செய்யப்பட்ட ஸ்தோத்திரங்களால்
होतार	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஹோமத்தைச் செய்வோனுமாகிய
वः	வஃ	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞேஷு	வேள்விகளில்
स्तीर्णबर्हिषं	ஸ்தீர்ணபர்ஹிஷம்	எவர்க்குத் தருப்பையாசனம் விரிந்துள்ளதோ, அத்தன்மையதும்
शीरं	ஶீரம்	ஓளடதம் முதலியவைகளில் நிறைந்துள்ளதும்
पावकशोचिषं	பாவகஶோசிஷம்	பரிசுத்தப்படுத்தும் ஒளியுடையதுமாகிய
त्वा अग्नि	த்வா அக்நிம்	அக்கினியென்னும் உன்னைச்
विमदे	விமதே	சோமமருந்தலால் மிகுந்த களிப்புண்டாகுதற் பொருட்டு
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமையோடு ஆராதிக்கின்றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸே	அக்கினி தேவனே! நீ பெரியோனா யிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्णं बर्हिषं विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षते, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4 இருக்கு—2. விமதரிஷி.

அக்கினியே! யாம் இப்போது, தானாகவே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற தோத்திரங்களால் தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஓமக்கிரியைகளைச் செய்வோனுமாகிய 'அக்கினி என்னும் நின்னை ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம். எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? வேள்விகளில் எதன் பொருட்டுத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையதை. மற்றும், பசுசில் முதலியவைகளில் யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றதை. பரிசுத்தஞ் செய்யும் பிரபையுடையதை. ஆராதிக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. அக்கினியே! நீயும் மகானா யிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்வி சம்பந்தமாகிய சோமரசத்தை அருந்தலாலுண்டாகிய பல வகைக் களிப்பின்பொருட்டு உன்னை யாராதிக்கின்றோம் என்று கூட்டிக் கொள்க

மூலத்தில் அக்கினிம், என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை அக்கினியே! என விளியாயிற்று. ஈண்டு விமத மென்பது ஒரு இருடியின் பெயராதலின் யாம் எனத் தம்மையே கொண்டனர். (2)

மந்திரம் 3.

३१ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २
421. **महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवित्मती ।**
१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
यथाचिन्नो अबोधयः सत्यश्रवसि वाय्ये सुजाते अश्वसूनृते ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-71-1.

உஹே நோ அத்₃ய போ₃த₄யோஷோ ராயே தி₃வித்மதீ |
யதா₂சிந்நோ அபோ₃த₄ய: ஸத்யஶ்ரவஸி வாய்யே ஸுஜாதே அஶ்வ
[ஸூந்ருதே ||

அந்வயம்.

दिवित्मती, उष !, अद्य, नः, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधय, सुजाते, अश्वसूनृते, वाय्ये, सत्यश्रवसि ॥

பதவுரை.

दिवित्मती	தி₃வித்மதீ	ஒளியுடைய
उषः!	உஷ:!	உஷாதேவியாரே! நீர்
अद्य	அத்₃ய	இவ்வேள்வித்தினத்தில்
नः	ந:	எங்களை

महे राये	மஹே ராயே	மிகுந்த தனத்தின்பொருட்டு
यथाचित्	யதாசித்	எவ்வாறு
अबोधय	அபோதய:	அறிவுறுத்தினீரோ, (அவ்வாறே)
न	ந:	எங்கட்கு
वोधय	போதய:	அறிவை விளங்கச் செய்வீராக.
सुजाते !	ஸுஜாதே !	நற்பிறப்புடையாரே !
अश्वसूनृते !	அச்வஸூந்ருதே !	உண்மையாய அன்புடன் துதித்தற்குரியாரே !
वाय्ये	வாய்யே	வாயுவின் புத்திரனாகிய
सत्यश्रवसि	ஸத்யச்ரவஸி	சத்திய சிரவசனென்னும் எனக்கு அநுக்கிரகிப்பீராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3 சத்தியசிரவ ரிஷி

மிகுந்த ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே ! நீர் எங்கட்கு இவ்வேள்வித் தினத்தில் தனலாபத்தின் பொருட்டு அறிவுறுத்துவீராக (விளக்குவீராக என்பது மது) விளக்கமானவிடத்து வேள்வி வாயிலாகத் தனத்தைத் தேடல் முடியுமாதலின் எனக எவ்வாறு முன்பு (போனவைகளில்) விளக்கினீரோ, அவ்வாறே இப்போதும் அறிவுறுத்துவீராக என்பது பொருள். அழகிய சென்மத் தோற்றமுடையீர் ! உண்மை யன்புடைய தோத்திரத் திற்குரியவரே ! அத்தன்மைய தேவியாரே ! நீர் வாயு புத்திரனென்னும் சத்திய சிரவசனாகிய எனக்கு அநுக்கிரகம் புரிவீராக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३१ २२

422. भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।

१ २ ३ १ २२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २२३ १२

अथा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருக்கு 10-25-1

பத்ரம் நோ அபி வாதய மநோதக்ஷமுத க்ரதும் ।

அதா தே ஸக்யே அந்தஸோ வி வோ மதே ரணா காவோ ந யவஸே விவக்ஷஸே ॥

அந்வயம்

हे सोम !, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्ष, अपि उत, क्रतु, भद्र, वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

* रणन् गावो, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சந்திரனே! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸே	மகானுயிருக்கின்றாய் ஆதலின்
अन्धसः	அந்தஸ:	சோம சம்பந்தமான பொருட்களுக்கு
विमदे	விமதே	மிக்க களிப்பைக் கொடுக்குமிடத்து நீ
न	ந:	எங்களுடைய
मन:	மந:	மனத்தையும்
दक्ष अपि	தக்ஷம் அபி	அந்தரானமாவையும்
उत	உத	மற்றும்
क्रतुं	க்ரதும்	மெய்யுணர்வையும்
भद्र	பத்ரம்	மங்களம்
वातय	வாதய	உடையதாகச் செய்வாயாக
अथा	அதா	மற்றும், துதிப்போர்கள்
यवसे रणा गाव: न	யவஸே ரணா காவ: ந	கோக்கள் புல்லில் இரமிப்பன போன்று
ते	தே	உன்னுடைய
सख्ये	ஸக்யே	மித்திரத் தன்மையில் இரமிப்போர்களாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விமதரிஷி.

சோமனே! நீ எங்களுடைய மனம், நலத்தைக் கருதுவதாகிய மங்கலத்தை யடையுமாறு செய்வாயாக எங்கட்கு நலமெண்ண முண்டாமாறு செய்வாயாக என்பதாம் அவ்வாறே, எங்கும் நிறைந்துள்ள அந்தரானமாவையும் நற்செய்கையுடையதாகச் செய்வாயாக மற்றும், உண்மையுணர்வை நல்ல நிச்சயமென்னும் மங்களமுடையதாகச் செய்வாயாக பின்னர், துதிப்போனும் துதித்தற்குரிய உன்னைத் துதிக்குந்தன்மை, ஆராதித்தற்குரியதால் ஆராதிக்குந்தன்மையாகிய மித்திரத் தொழிலில் இரமிப்போனுக்கு. ரண்டு இரமிப்போனுக என்பது எஞ்சியது. அதிலுவமை —விருப்புள்ள கோக்கள் நற்புல்லில் பிரியப்படுகின்றன போன்றெனல் யாது [illegible] தனின்? சோமரசமென்னும் அன்ன சம்பந்தமாகிய பொருள்களில் சோமரசத்தாலுண்டாகின்ற பல்வகையான களிப்பாகிய நிமித்தமிருக்குமிடத்து யாதினுல் இவ்வண்ணமெனின்? நீ மகானுயிருக்கின்றாய் ஆதலின் எனக. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ १ २ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२
423. क्रत्वा महाँ अनुष्वधं भीम आ वावृते शवः ।
१ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२ ३२
श्रिय ऋष्व उपाकयोर्नि शिप्री हरिवां दधे हस्तयोर्वज्रमायसम् ॥

இருக்கு 1-81-4.

க்ருத்வா மஹாம் அநுஷ்வதம் பீம ஆவாவ்ருதே ஶவஃ |
ஶ்ரிய ருஷ்வ உபாகயோர்நி ஶிப்ரீ ஹரிவாம் ததே ஹஸ்தயோர்வ
[ஜ்ராயஸம் ||

அந்வயம்.

क्रत्वा, महान्, भीमः, अनुष्वध, शवः, आवावृते, ऋष्वः, शिप्री, हरिवान्, उपाकयोः, हस्तयोः, आयस वज्र, श्रिये, निदधे ॥

பதவுரை.

क्रत्वा	க்ருத்வா	மெய்யுணர்வால், அல்லது, கருமத்தால்
महान्	மஹாந்	மிகப் பெரியோனும்
भीमः	பீமஃ	பகைவரைப் பயப்படுத்துவோனுமாகிய இந்திரன்
अनुष्वधं	அநுஷ்வதம்	சோமமாகிய அன்னத்தைப் பருகிய பின்னர்
शवः	ஶவஃ	தனது ஆற்றலை
आवावृते	ஆவாவ்ருதே	ஒருமுகப்படுத்திக் காட்டுகின்றான். பின்னர்
ऋष्वः	ருஷ்வஃ	காணற்குரிய
शिप्री	ஶிப்ரீ	நீண்ட மூக்கை, அல்லது, தாடியை யுடையவனும்
हरिवान्	ஹரிவாந்	அரியென்னும் குதிரைகளை யுடைய வனுமாகிய இந்திரன்
उपाकयो हस्तयो	உபாகயோஃ ஹஸ்தயோஃ	அருகிலுள்ள இரு கைகளில்
आयसं वज्र	ஆயஸம் வஜ்ரம்	இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத்தைச்
श्रिये	ஶ்ரியெ	சம்பத்தின் பொருட்டுத்
निदधे	நிததெ	தாங்குகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7 கோதம ரிஷி.

கருமததால, அல்லது, மெஞ்ஞானததால எலலாரினும மேமபட்டோனும, சததுருககட்குப பலங கொடுபபோனுமாகிய இநதிரன, சோமமாகிய அனனததை யருநதிய பினனா, தனது வலிமையை ஒருமுகமாய வெளிபபடுததுகினறுன பினனா, பாாககததகக மூககையுடையவனும, அலலது, மூகததின அமைபபையுடையவனும, குதிரைகளையுடையவனுமாகிய இநதிரன அருகினினற இருபுயஙகளிலும இருமபு மயமாகிய வசகிராயுததததை, சமபததினபொருட்டுத தாஙகுகினறுன சோமரச மருநதியதாற களிபபடைநத பேராறறலுடைய இநதிரன பகைஞரை யழிபபதறகு வசகிராயுத மேநதி நிறகினறுன எனபது பொருள (5)

குறிப்பு—ஈணடேச சவ்ரா, எனபது ச்ணனததின பெயரென, 2717ல நிருததங கூறுகினறது.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २र ३ २३ १ २ ३ १ २

424\. स घा तं वृषणꣳ रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।

१ २र ३२ ३१ २ ३ १ २३ २३क २र ३ ३२

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी॥६॥

இருக்கு 1-84-4.

ஸ வா தம் வ்ருஷணம் ரதமதிதிஷ்டாதி கோவிதம் |
யஃ பாத்ரம் ஹாரியோஜநம் பூர்ணமிந்த்ர சிகேததி யோஜா ந்விந்த்ர
[தே ஹரீ ||

அநவயம்.

स घा इन्द्र', वृषणं, गोविद, त रथ अधितिष्ठाति, यः, हारियोजन, पूर्ण, पात्र, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्र·	ஸ வா இந்த்ரஃ	அவவிநதிரன
वृषणं	வ்ருஷணம்	மஞ்ஞேவேட்கையைப பொழியப் பெறறதும
गोविद	கோவிதம்	கோககளை யடைவிபபதுமாகிய
तं रथ अधितिष्ठाति	தம் ரதம் அதிதிஷ்டாதி	அவ விரததநதிலேறுவானுக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியொஜநம்	பொரிமாவுடன் கூடிய
पूर्णं	பூர்ணம்	சோமரசம் நிறைந்த
पात्रं	பாத்ரம்	பாண்டத்தை
चिकेतति	சிகெததி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திர!
ते	தெ	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யொஜ	அவ் விரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி

அவ்விந்திரன், உண்மையாய் மனோவானுசையைப் பெய்வதும், கோக்களைச் சேர்ப்பதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவ்விரமானது ஆரி, என்னும் பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம் நிறைந்த பாத்திரத்தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அந்த இரதத்திலேறுவாயாக என முன்னுள்ளதோடு அந்வயித்துக் கொள்க. உன்னுடைய குதிரைகளை விரைவில் தேரிற் பூட்டுவாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

२ १ २र ३ ३ २ ३ १ २र ३ १ २

425. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं *यन्ति धेनवः ।

२ ३ १२ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २

अस्तमर्वन्त आशवोस्तं नित्यासो वाजिन इषंꣳ स्तोतृभ्य आभर॥७॥

இருக்கு 5-6-1

அக்நிம் தம் மந்யெ யொ வஸுரஸ்தம் யம் யந்தி தெநவஃ |
அஸ்தமர்வந்த ஆஸவொஸ்தம் நித்யாஸொ வாஜிந இஷம் ஸ்தோ
[த்ருப்ய ஆபர ||

அந்வயம்.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आशवः, अर्वन्तः, अस्तं, नित्यासः, वाजिन तं अग्निं मन्ये, स्तोतृभ्यः, इष, आभर ॥

* नमन्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	எவ்வககினி
वसुः	வஸுஃ	வழிபடுவோர்கட்குத் தனமோ,
अस्तं	அஸ்தம்	வீடென யாவாகட்கும பறறுக கோடாமோ,
यं	யம்	எவ்வககினியை
धेनवः	தெநவஃ	கோககள்
यन्ति	யந்தி	திருபதி செய்யப போகின்றனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வககினியை
आशव	ஆஸவஃ	வேகமுளள
अर्वन्तः	அர்வந்தஃ	குதிரைகளடைகினறனவோ,
अस्तं	அஸ்தம்	பறறுக கோடாகிய எவ வககினியை
नित्यासः	நித்யாஸஃ	நிததியம உபாசிககின்றவனும
वाजिनः	வாஜிநஃ	அவியைத தாஙகுபவனுமாகிய வேளவித்தலைவன அடைகினறுனே,
तं अग्निं मन्ये	தம் அக்நிம் மந்யே	அவவககினியை யான துதிககினறேன.
स्तोतृभ्यः	ஸ்தோத்ருப்யஃ	துதிககினற எமககு
इषं	இஷம்	(அவவககினி) அனனததைக
आभर	ஆபர	கொடுககுக

சாயண பாடியம

கண்டம்—8 இருககு—7. வசுசுருத ரிஷி

எவ வககினி வழிபடுவோாகடகுத தனமாயிருககினறதோ, யாவாகட்கும வீடுபோல ஆசிரயமாயுளள எவவககினியை, கோககள பிரியபபடுததுமாறு அடைகினறனவோ, மறறும, யாவாகட்கும பறறுககோடாயுளள எவவககினியை விரைவிறசெலலுஞ சீலமுளள குதிரைகள அடைகினறனவோ, அவவாறே நிததிய வேளவி செயதுளள அவிகளெனனும அனனஙகளையுடைய வேளவிததலைவாகள அடைகினறாாகளோ, அவ வககினியையான துதிககினறேன. அவ வககினி துதிபபோாகட்கு அனனததைக கொடுககுக எனபதாம. (7)

மந்திரம் 8.

२उ ३ १ २३ १ २र ३ १ २

426. न तमंहो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

३ १ २ १ १२ ३ २ ३ १ २र ३ १२ ३ २ ३ १ २

सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தமம்ஹோ ந து³ரிதம் தே³வாஸோ அஷ்ட மர்த்யம் ।
ஸஜோஷஸோ யமர்யமா மித்ரோ நயதி வருணோ அதித்³விஷ꞉ ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्रः, वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं, अंहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः!	ஹே தே³வாஸ꞉!	தேவர்களே!
अर्यमा	அர்யமா	தண்டிக்கின்ற அரியமா தேவதையும்
मित्रः	மித்ர꞉	காப்பாற்றுகின்ற மித்திர தேவதையும்
वरुण	வருண꞉	பாவத்தை நீக்குகின்ற வருண தேவதையும்
सजोषसः	ஸஜோஷஸ꞉	அன்பினால் ஒன்று கூடியவர்களாய்
अतिद्विषः	அதித்³விஷ꞉	சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ளச் செய்து
यं नयति	யம் நயதி	எவனை மேற்பதவியிற் சேர்க்கின்றார்களோ,
तं मर्त्यं	தம் மர்த்யம்	அம் மனிதனுக்குப்
अंह.	அம்ஹ꞉	பாவம்
न	ந	இல்லை.
दुरितं	து³ரிதம்	அதனுடைய பயனாகிய துர்க்கதியும்
न अष्ट	ந அஷ்ட	(அவனைப்) பற்றுவதில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. அம்ஹோமுக் வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவர்களே! பகைவரைத் தண்டிக்கும், அரியமா என்னும் தேவதை, எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்ற மித்திர

தேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! பாவத்தை நீக்கும் வருண தேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ! அதாவது இம் மூன்று தேவர்களும் தம்முட் கூடினவர்களாய், அல்லது, பிரியமுடையவர்களாகி, சத்துருக்களைக் கடக்கச் செய்து ரக்ஷிக்கின்றவனாகிய எவனை மேற்பதவியிற் கொண்டு சேர்க்கின்றார்களோ, (ஒவ்வொருவரைக் குறித்து ஒருமை) அவனை, பாவமும் அதன் பயனாகிய துக்கத்தியும் அணுகுவதில்லை என்பதாம் (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முற்றும்

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது

தேவதை 1, 6, 10, சோமன் 7, மருத்து. 8, அக்கினி. 9, வாயினம் சந்தங்கள் 1, 3, 4, 5, 7, 10, துவிபதபங்தி 8, பங்தபங்தி 9, பரோஷ்ணிக். 2, 3, திரிபதா அநுஷ்டுப் பிப்பீலிகாமத்தியா சுரம் 1, 3, 8, 10, பஞ்சமம் 2, 6, காந்தாரம் 9, ரிஷபம்.

மந்திரம் 1

२ ३ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ ३ १ २र

427. परि प्र धन्वेन्द्राय सोम स्वादुर्मित्राय पूष्णे भगाय ॥ १ ॥

இருக்கு 6-109-1

பரி ப்ர தந்வேந்த்ராய ஸோம ஸ்வாதுர்மித்ராய பூஷ்ணே பகாய ||

அந்வயம்.

हे सोम!, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूष्णे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
स्वादु	ஸ்வாது³:	இன்சுவையுடைய நீ
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரனுக்கும்
मित्राय	மித்ராய	மித்திர தேவதைக்கும்
पूष्णे	பூஷ்ணே	பூஷா தேவதைக்கும்
भगाय	ப⁴கா³ய	ஐசுவரிய தேவதைக்கும்
परि प्रधन्व	பரி ப்ரத⁴ந்வ	எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷிகள்

சோமரசமே! இன்சுவையுள்ள நீ இந்திரன் பொருட்டும், மித்திர பூஷா தேவதைகளின் பொருட்டும், எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ २ १ २
428. पर्यूषु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।
३ २ ३१ २ ३ १ २
द्विषस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருக்கு 9-130-1.

பர்யூ ஷு ப்ர த⁴ந்வ வாஜஸாதயே பரி வ்ருத்ராணி ஸக்ஷணி: ।
த்³விஷஸ்தரத்⁴யா ருணயா ந ஈரஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया, द्विषः, तरध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாஜஸாதயே	அன்னத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டு
परि प्रधन्व	பரி ப்ரத⁴ந்வ	பாண்டங்களில் நிறைவாயாக.

---

*ईयसे, என்பது இருக்கு.

सक्षणि·	ஸக்ஷணிஃ	பொறுமையாகு சீலமுடைய நீ
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	சத்துருக்களிடத்துப்
परि	பரி	போரிடுவாயாக.
न	நஃ	எங்களுடைய
ऋणया	ருணயா	கடனை யொழிக்கின்ற நீ
द्विषः	த்விஷஃ	சத்துருக்களைக்
तरध्यै	தரத்யை	கடப்பதற்கு, அல்லது, கொல்வதற்குப்
ईरसे	ஈரஸே	போரிடச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2 திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! நீ எங்கட்கு மிகுதியாய அன்னங்கொடுத்தற் பொருட்டாகவே நாற்புறமும் இனிது சூழ்வாயாக. அல்லது, அன்ன இலாபத்தின் பொருட்டுப் போர்க்குச் செல்வாயாக. அன்றியும், அடங்கிய குணமுடைய நீ போரின் பொருட்டுச் சத்துருக்களை அடைவாயாக. அப்பொருளே கூறப்படுகின்றது —எங்களுடைய கடன்களை யொழிக்கப்பட்ட நீ சத்துருக்களைக் கடக்க, அல்லது, கொல்லச் செல்கின்றாய் (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २३२ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ २र

429. पवस्व सोम महान्त्समुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-106-4.

பவஸ்வ ஸோம மஹாந்த்ஸமுத்ரஃ பிதா தேவாநாம் விஶ்வாபிதாம ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, महान्, समुद्र:, पिता, विश्वा, देवाना, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
महान्	மஹாந்	பெருந்தன்மையுமுடையவனும்
समुद्र	ஸமுத்ரஃ	இரசமாய் ஒழுகுவோனுமாகின்றாய்.
पिता	பிதா	அனைவரையும் காப்பாற்றுகின்ற

विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத்
देवानां	தேவாநாம்	தேவர்களுடைய
धाम	தாம	இடங்களிலும் (உள்ள)
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் தனமையாற் பெருந்தனமையுடையவனும், பெருகிய இரசங்களா லொழுகப்பட்டவனும், காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ, தேவர்களுடைய தேகங்களைக் குறியாக வைத்துக்கொண்டு பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २र

430. पवस्व सोम महे दक्षायाश्वो न निक्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-109-10.

பவஸ்வ ஸோம மஹே தக்ஷாயாஶ்வோ ந நிக்தோ வாஜீ தநாய ॥

அந்வயம்

हे सोम !, अश्वः न, निक्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே!
अश्व न	அஶ்வ: ந	குதிரையைப் போன்று
निक्त	நிக்த:	நீரால் சுத்தஞ் செய்யப்பெற்று
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனாயுள்ள நீ
महे	மஹே	மிகுந்த
दक्षाय	தக்ஷாய	ஆற்றலின் பொருட்டும்
धनाय	தநாய	தனத்தின் பொருட்டும்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப் போன்று விரைவுடையவனும், நீரால் பவித்திரமாகப் பெற்றவனுமாகிய நீ பேராற்றலின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும், பாத்திரத்தை நிறையவைப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २३१ २ ३ २३१२ ३१ २२

431. **इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥**

இருக்கு 9-109-13.

இந்து: பவிஷ்ட சாருர்மதாயாபாமுபஸ்தே கவிர்பகாய ||

அந்வயம்.

चारु, कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारु	*சாரு:*	*மங்களமாகியவனும்*
कवि.	*கவி:*	*நுண்ணறிவுடையவனுமாகிய*
इन्दु	*இந்து:*	*சோமரசமே! நீ*
भगाय	*பகாய*	{ *போற்றத்தக்க தனத்தின் பொருட்டும்*
मदाय	*மதாய*	*களிப்பின் பொருட்டும்*
अपां उपस्थे	*அபாம் உபஸ்தே*	*நீருக்குள்*
पविष्ट	*பவிஷ்ட*	*நிறைகின்றாய்.*

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

மங்களமானவனும், நிறைமதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின் மத்தியில் அதாவது அந்தரிட்சத்தில், அல்லது, பாத்திரத்தில், களிப்பின்பொருட்டு நிறைகின்றாய் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २
432. अनु हि त्वा सुतꣳ सोम मदामसि महे समर्य्यराज्ये ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
वाजाꣳ अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-110-2.

அநு ஹி த்வா ஸுதம் ஸோம மதாமஸி மஹே ஸமர்ய்யராஜ்யே ।
வாஜாம் அபி பவமாந ப்ர காஹஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, सुतं, त्वा, अनुमदामसि हि, पवमान, महे, समर्य्यराज्ये, वाजान्, अभिप्रगाहसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
अनुमदामसि हि	அநுமதாமஸி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
पवमान!	பவமாந!	பாதுகாப்பாற்றுவோய்! நீ
महे	மஹே	பெரியை.
समर्यराज्ये	ஸமர்யராஜ்யே	மனிதர்களோடு கூடிய
वाजान् अभिप्रगाहसे	வாஜாந் அபிப்ரகாஹஸே	தனது இராசசியத்தைக் காப்பாற்றுதற்கு பகைஞர்களை நோக்கிச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. திரியாண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! பிழிந்தெடுத்ததுள்ள நின்னை உண்மையில் முறையாகத் துதிக்கின்றோம். பாதுகாக்குஞ் சோமரசமே! நீ பெரியை மனிதர்களோடு கூடிய இராசசியத்தைப் பாதுகாப்பாற்றுதற் பொருட்டுச் சத்துருக்களின் ஆற்றலை நோக்கி நன்கு சென்றுகொண்டிருக்கின்றாய் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ ३क २२ ३ २३ १२ ३२ ३ २३ २ ३ १ २
433. क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-21-1.

க ஈம் வ்யக்தா நர: ஸநீடா ருத்ரஸ்ய மர்யா அதா ஸ்வச்வா: ॥

அந்வயம்.

व्यक्ताः, नरः, सनीडा, मर्याः, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை

व्यक्ताः	வ்யக்தா:	காந்தியை யுடையவர்களும்
नर	நர:	தலைமையைத் தாங்குவோர்களும்
सनीडा	ஸநீடா	ஒத்த இடத்தையுடையார்களும்
मर्या	மர்யா:	மனிதர்கட்கு இன்பஞ் செய்வோர்களும்
अथा	அதா	மற்றும்
स्वश्वाः	ஸ்வச்வா:	சிறந்த குதிரையை யுடையார்களும்
रुद्रस्य	ருத்ரஸ்ய	இரக்கத்தோடு வேண்டுவோர்கட்கு இதஞ் செய்பவர்களுமான
ईम्	ஈம்	இத்தன்மையர்கள்
के?	கே?	யாவர்கள்?

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. வாசிட்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவர்களும், தலைமையாயச் செலுத்துவோர்களும், ஒத்த இடமுடையார்களும், அழுது துன்புற்ற மனிதர்கட்கு நலஞ்செய்வோர்களும், மற்றும், சிறந்த குதிரையையுடையார்களுமான இவ்வண்ணத்தவர்கள் எவர்களிருக்கின்றார்கள்? வடிவ வியப்பினால் இருடியானவர் அற்புதமாகச் சொல்கின்றார் என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२३ २ ३ २३ २उ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२
434. अग्ने तमद्याश्वं नस्तोमैः क्रतुं न भद्रꣳ हृदिस्पृशम् ।
३ १ २ ३ १२
ऋध्यामा त ओहैः ॥ ८ ॥

இருக்கு 4-10-1.

அக்நே தமத்யாச்வம் ந ஸ்தோமை: க்ரதும் ந பத்ரம் ஹ்ருதிஸ்ப்ருசம் |
ருத்யாமா த ஓஹை: ||

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अद्य, ओहै:, स्तोमै, अश्व न, क्रतु न, भद्र, हृदिस्पृश, त,

ऋध्याम ||

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
अद्य	அத்ய	இன்று, வேட்போர் முதலிய யாகங்கள்
ओहैः	ஓஹை:	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடையச் செய்கின்ற
स्तोमैः	ஸ்தோமை:	தோத்திரங்களால்,
अश्वं न	அச்வம் ந	பரிபோல அவிகளைக் கொண்டு சேர்ப்பிப்பதும்
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேள்வி செய்வான் போன்று (அனுகூலஞ் செய்வதும்)
भद्र	பத்ரம்	மங்கலமாகியதும்
हृदिस्पृशं	ஹ்ருதிஸ்ப்ருசம்	மிக அன்புள்ளதும்
त	தம்	கீர்த்தி யுடையதுமாகிய அத்தகைய உன்னை
ऋध्याम	ருத்யாம	வளர்க்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—8 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! நீ இத்தினத்தில் வேட்போர் முதலிய யாகங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யடைவிக்கத்தக்க தோத்திர மஞ்சரிகளால், கீர்த்திபெற்ற உன்னை இனிது விருத்திபண்ணுகின்றோம் எத்தன்மைய நின்னை யெனின்? சுமை சுமக்கின்ற குதிரை யொப்ப அவிகளைத் தாங்குவோனாகிய தலைவனை யொத்து அனுகூலஞ் செய்வோனை அங்ஙனமே போற்றற்குரியானை. மற்றும், உள்ளத்தில் அன்பு செய்வானை. விருத்தி பண்ணுகின்றோம் என்பதனோடு சோத்துக்கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

३१२ ३ १ २र ३१२ ३१२ ३ २ ३२
435. आविर्मर्य्या आ वाजं वाजिनो अग्मन् देवस्य सवितुः सवम्।
३ १ २
स्वर्गाँ अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

ஆவிர்மர்ய்யா ஆவாஜம் வாஜிநோ அக்மந் தேவஸ்ய ஸவிது꞉ ஸவம்।
ஸ்வர்கம் அர்வந்தோ ஜயத ॥

அந்வயம்.

मर्य्याः, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अग्मन्, स्वर्गां, अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्य्या	மர்ய்யா꞉	மனிதர்கட்கு இனிமை செய்வதும
आविः	ஆவி꞉	பிரகாசமுடையதுமாகிய
वाजिनः	வாஜிந꞉	அவியேற்குந் தேவதையானது,
सवितु देवस्य	ஸவிது꞉ தேவஸ்ய	ஏவுந்தேவதைகட்குத்
सवं	ஸவம்	தேடற்குரிய
वाज	வாஜம்	அன்னமாகிய சோமரசத்தைப்
अग्मन्	அக்மந்	பெற்றுக்கொண்டது ஆதலின் வேள்வித் தலைவர்காள்! நீவிர்
स्वर्गां	ஸ்வர்கம்	சுவர்க்கத்தையும்
अर्वन्त	அர்வந்த꞉	குதிரைகளையும்
जयत	ஜயத	வெற்றி கொள்வீர்களாக

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. வாஜிதேவதைகளின் துதி.

மனிதர்கட்கு இனிமையானதும், பிரகாசமுடையதுமாகிய வாஜினம் என்னுந் தேவதையானது, ஏவற்றேவதையினுடைய அன்னமாகிய சோமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. வேள்வித் தலைவர்காள்! நீவிர் சுவர்க்கத்தையும், குதிரைகளையும் வெற்றிகொள்வீர்களாக என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३१२ ३ २

436. पवस्व सोम द्युम्नी सुधारो महांॅ अवीनामनु पूर्व्यः ॥ १० ॥

இருககு 9-109-7.

பவஸ்வ ஸொம த்யும்நீ ஸுதாரொ மஹாம் அவீநாமநு பூர்வ்ய:॥

அநவயம்

हे सोम!, द्युम्नी, सुधारः, पूर्व्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
द्युम्नी	த்யும்நீ	அன்னம, அல்லது, கீர்த்தியை யுடையதும
सुधार	ஸுதார:	அழகிய தாரையை யுடையதும
पूर्व्यः	பூர்வ்ய:	பழமையானதும
महान्	மஹாந்	பெரி ... நீ
अवीना	அவீநாம்	ஆட்டின உரோமஙகளினின்றும
अनुपवस्व	அநுபவஸ்வ	முறையாய் ஒழுகுவாயாக

சாயண பாடியம.

கண்டம்—9 இருககு—10. ஐசுவரர்கள், திஷ்ண்யர்கள ரிஷிகள.

சோமரசமே! அன்னமுடையதும, அல்லது, கீர்த்தி யுடையதும, 'த்யும்நம' என்பது அன்னமென யாஸ்க முனிவரும நிகண்டின நைகம காண்டம 5-5-ல கூறியுள்ளார். அழகிய தாரையையுடையதும, பழமை யானதும, மகத்தாகியதுமாகிய நீ உரோமஙகளினின்றும் (வடிகட்டும கம்ப ளியிலிருந்து) முறையாய் நிறைவாயாக என்பதாம. (10)

குறிப்பு—ஈண்டு 'த்யும்நம' என்பது கீர்த்தியாம.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பததாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அததியாயம்—4. கண்டம்—10.

பதது மநதிரஙகளாலானது.

தேவதைகள. 1, 5, 8, 10, இநதிரன 6, விசுவ தேவர்கள 7, உஷா. சநதம, பநதி. சுரம, பஞசமம.

மநதிரம் 1.

437. १ २ ३ १ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
विश्वतो दावन् विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्ठमीमहे ॥ १ ॥

விஶ்வதொ தாவந் விஶ்வதொ ந ஆபர யம் த்வா ஶவிஷ்டமீமஹெ ॥

அநவயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्ठं, यं त्वा, ईमहे, विश्वतः, नः, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन् !	விஶ்வதொ தாவந் !	யாணடுஞ் சததுருககளை யழிப போனும, அனபாகட்கு வரங கொடுபபோனுமாகிய இநதிர! நீ
शविष्ठं	ஶவிஷ்டம்	பேராறறலுடைய
यं त्वा	யம் த்வா	யாதொரு நினனைக குறிதது
ईमहे	ஈமஹெ	விருமபியதை யிரககினறோம.
विश्वत.	விஶ்வதঃ	எலலாவகையானும
नः	நঃ	எஙகட்கு
आभर	ஆபர	விரும்பிய பொருளைக கொடுபபா யாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—10. இருககு—1

எலலாவகையினும பகைஞரைத தொலைபபோனும, யாவாகட்கும ஈவோனுமாகிய இநதிரனே! நீ, எலலா விததததாலும எஙகட்கு வேணடியதைக கொடுபபாயாக மறறும, சிறநத வலியுடைய நினபால விருமபிய பொருளை யிரககினறோம எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३२ ३२उ ३ २ ३ २ ३ १२३ २ ३ २

438. **एष ब्रह्मा य ऋत्विय इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ २ ॥**

ஏஷ ப்ரஹ்மா ய ருத்விய இந்த்ரோ நாமஶ்ருதோ க்ருணே ||

அந்வயம்.

ऋत्वियः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्वियः	ருத்வியஃ	வசந்தம், முதலிய இருதுக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	யஃ இந்த்ரஃ	யாதொரு இந்திரன்
नामश्रुतः	நாமஶ்ருதஃ	தனது பெயரால் கீர்த்தியுடைய வனாயிருக்கிறானோ,
ब्रह्मा	ப்ரஹ்மா	துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	ஏஷஃ	இத்தன்மையனைத்
गृणे	க்ருணே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இருதுக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானோ, அத்தகைய இவ்விந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விரும்பிய பொருளை நிறையச் செய்வோனாகின்றான். அவ் விந்திரனை யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २र ३१२ ३ २ ३ १ २

439. **ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्कैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ ३ ॥**

இருக்கு 5-31-4

ப்ரஹ்மாண இந்த்ரம் மஹயந்தோ அர்கைரவர்த்தயந்நஹயே
[ஹந்தவா உ ||

அந்வயம்.

अहये, हन्तवे, अर्कैः, महयन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	அஹயெ ஹந்தவெ	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
अर्कैः	அர்கை:	போற்றத்தக்க துதிகளால்
महयन्तः	மஹயந்த:	ஆராதிக்கின்ற
ब्रह्माण.	ப்ரஹ்மாண:	அந்தணர்கள்
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
अवर्द्धयन्	அவர்த்தயந்	வளர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—3. திரிசதஸ்யு ரிஷி.

போற்றத்தக்க மந்திரங்களாலும், தோத்திரங்களாலும், அவியாகிய அன்னங்களாலும் ஆராதிக்கின்ற அந்தணர்கள் இந்திரனை வளர்க்கின்றார்கள் அதாவது அன்புடையோனாக்கச் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். மூலத்தில் ஹந்தும், என்ற பாலத்து, ஈற்றேகாரம் பெற்று ஹந்தவே என்றாயிற்று. ஈண்டு விருத்திராசுரனை, கொல்லுந் தொழிற்குச் செயப்படு பொருளாகக் கொள்ளவில்லை, பாஷிக்குச் சிசேஷணமாயிற்று. விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு என்பது திரண்ட பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-31-4

அநவஸ்தெ ரதமஶ்வாய தக்ஷுஸ்த்வஷ்டா வஜ்ரம் புருஹூத
[த்யுமந்தம் ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत!, त्वष्टा, वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்த்ர!	இந்திரனே!
अनव	அநவ:	மனிதர்களும்
ऋभव	ருபவ:	தேவர்களும்
ते	தெ	உன்னுடைய
अश्वाय	அஶ்வாய	குதிரையின் பொருட்டு

रथं	ரதம்	இரதத்தைச்
तक्षु	தக்ஷு:	செய்தார்கள்.
पुरुहूत!	புருஹூத!	பலரோலழைக்கப் பெற்ற இந்திர!
त्वष्टा	த்வஷ்டா	விசுவகருமனும்
वज्रं	வஜ்ரம்	வசிராயுதத்தையும்
द्युमन्तं	த்யுமந்தம்	பிரகாசமுடைய தாய்ச் செய்தனன்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—10. இருக்கு—4.

மனுடர்களும், தேவர்களும், உன்னுடைய குதிரையின் பொருட்டு (வாகனத்தின் பொருட்டு) இரதத்தைச் செய்தார்கள் பலரோலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! துவஷ்டா, என்னும் விசுவகருமாவும் உன்னுடைய வசிராயுதத்தையும் ப்ளப்ளப்புடையதாகச் செய்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥ ५ ॥

ஶம் பதம் மகம் ரயீஷிணோ ந காமமவ்ரதோ ஹிநோதி ந ஸ்ப்ருஶத்ரயிம் ॥

அந்வயம்.

रयीषिणः, शं, पदं, मघं, अव्रतः, न हिनोति, कामं, रयिं, न स्पृशत् ॥

பதவுரை.

रयीषिणः	ரயீஷிண:	அவியாகிய தனத்தைக் கொடுப்போர்கள்
शं	ஶம்	இன்பமாகிய
पदं	பதம்	பதவியையும்
मघं	மகம்	தனத்தையும் அடைகின்றார்கள்.
अव्रतः	அவ்ரத:	வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்கள்,
न हिनोति	ந ஹிநோதி	தான முதலிய செய்ய முடியாதோர்களாகின்றார்கள்.
कामं	காமம்	தாம விரும்பிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
न स्पृशत्	ந ஸ்ப்ருஶத்	தொடுதற்கும் முடியாமற் போகின்றார்கள்,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

அவிகளென்னும் தனங்களை யளிக்கின்ற சனங்கள் இன்பமாகிய பதவியைப் பெறுகின்றார்கள். தனத்தையும் அடைகின்றார்கள் எனபது எஞ்சியது: இந்திரனைக் குறித்து வேள்வி முதலியன செய்யாதோர்களோ, அவி கொடுக்க முடியாதவர்களாகின்றார்கள் எனபது பொருள் (அவர்கள்) சுகமுதலியவைகளை யடையார்கள், தாமும் விரும்பிய இரமிக்கத்தக்க திரவியத்தைத் தொடவுமாட்டார்கள் எனபதாம். (5)

மந்திரம் 6.

२ ३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २३१२

442. सदा गावः शुचयो विश्वधायसः सदा देवा अरेपसः ॥ ६ ॥

ஸதா₃ கா₃வஃ ஶுசயோ விஶ்வதா₄யஸஃ ஸதா₃ தே₃வா அரேபஸஃ ॥

அந்வயம்.

गावः, सदा, शुचयः, विश्वधायसः, सदा, देवाः, अरेपसः ॥

பதவுரை.

गावः	கா₃வஃ	இந்திரனைச் சரணடைவோர்கள்
सदा	ஸதா₃	எப்போதும்
शुचयः	ஶுசயஃ	நிருமலர்களும்,
विश्वधायसः	விஶ்வதா₄யஸஃ	உலகனைத்தையும் பரிபாலிக்கத்தக்க ஆற்றலுடையார்களும்
सदा	ஸதா₃	எப்போதும்
देवाः	தே₃வாஃ	தானம், முதலிய குணத்தோடு கூடியவர்களும்
अरेपसः	அரேபஸஃ	பாவமற்றவர்களும் ஆகின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6.

இந்திரன் பால் செல்பவர்கள், அல்லது, இந்திரனைத் துதிப்போர்கள் எப்போதும் உலகனைத்தையும் பாதுகாக்கத்தக்க ஆற்றலுடையவர்களாகவும், (மிகுந்த அன்னமுடையார்களாகவும்) தான முதலிய நற்குணமுடையார்களாகவும் ஆகின்றார்கள் எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २र
443. आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तनिं यदूधभिः ॥ ७ ॥

ஆயாஹி வநஸா ஸஹ காவ: ஸசந்த வர்த்தநிம் யதூதபி: ||

அந்வயம்.

(हे उषः !,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तनि, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उषः!)	(ஹே உஷ:!)	(உஷா தேவியே! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விரும்பத்தற்குரிய ஒளியுடன்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக
गावः	காவ:	உஷாதேவதையின் வாகனமாகிய கோக்கள்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரதத்தைச்
सचन्त	ஸசந்த	சேவிக்கின்றன.
यत्	யத்	எக்கோக்கள்
ऊधभिः	ஊதபி:	பெரிய முலைக்காம்புகளோடு கூடினவைகளோ! (அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. சம்பாத ரிஷி.

உஷா தேவியே! நீ, போற்றத்தக்க ஒளியோடு வருவாயாக உஷாவின் வாகனங்களான கோக்கள் இரதத்தைச் சேவிக்கின்றன குதிரையற்ற இரதத்தில் வருவாயாக என்பதாம். எக் கோக்கள் முலைக் காம்புகளால் உபலக்கணமாய்க் கொள்ளப்பட்ட பருத்த தன்மையை யுடையனவோ, அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ २ १२
444. उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः *पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥८॥

இருக்கு 3.82-2.

* पुष्यन्तो என்பது இருக்கு.

உப ப்ரக்ஷே மதுமதி க்ஷியந்த: புஷ்யேம ரயிம் தீமஹே த இந்த்ர ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, प्रक्षे, ते उप क्षियन्त., मधुमति, रयिं, पुष्येम, धीमहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
प्रक्षे	ப்ரக்ஷே	அரசன் செய்த அகப்பை விசேடத்தினுள்
ते उप क्षियन्त	தே உப க்ஷியந்த:	நினக்கருகிலிக்கின்ற யாம்
मधुमति	மதுமதி	மதுர இரசத்தோடு கூடிய
रयिं	ரயிம்	இனிய அன்னத்தைப்
पुष्येम	புஷ்யேம	பரிமாறுகின்றோம். (மற்றும்)
धीमहे	தீமஹே	(உன்னையுந்) தியானிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—8.

இந்திரனே! (மிகுந்த திருவாளனே!) நீ, அரசனால் செய்யப்பெற்ற அகப்பை விசேடத்தில், நினக்கருகிலுள்ள யாங்கள் இனிய இன்சுவையோடு கூடிய அன்னத்தைப் பரிமாறுகின்றோம். மற்றும், நின்னையுந் தியானிக்கின்றோம் என்பதாம் (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३२ ३१२ ३ २ २र ३२उ ३ १ २र

445. अर्चन्त्यर्कं मरुतः स्वर्का आस्तोभति श्रुतो युवा स इन्द्रः ॥ ९ ॥

அர்சந்த்யர்க்கம் மருத: ஸ்வர்க்கா ஆஸ்தோபதி ஸ்ருதோ யுவா ஸ
[இந்த்ர: ||

அந்வயம்

स्वर्काः, मरुत , अर्कं, अर्चन्ति, युवा, श्रुतः, सः इन्द्रः, आस्तोभति ॥

பதவுரை.

स्वर्काः	ஸ்வர்க்கா:	அழகிய ஸ்தோத்திரத்தை, அல்லது, அன்னத்தையுடைய
मरुतः	மருத:	மருத்துக்கள்
अर्कं	அர்க்கம்	ஆராதிக்கத்தக்குரிய இந்திரனை

अर्चन्ति	அர்சந்தி	அவிகளாலும், தோத்திரங்களா லும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடையவனும்
श्रुत:	ஶ்ருத:	கீர்த்தி பெற்றவனுமாகிய
सः इन्द्र	ஸ: இந்த்ர:	அவ்விந்திரன்
आस्तोभति	ஆஸ்தோபதி	அவனுடைய பகைஞர்களைப் போராடிக் கொல்லுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9.

அழகான தோத்திரங்களை, அல்லது, அன்னங்களையுடைய மருத்துக் கள் (வாயு தேவதைகள்) போற்றத்தக்க இந்திரனை அவிகளாலும், தோத்தி ரங்களாலும் போற்றுகின்றார்கள். எக்காலு மிளைஞனும், கீர்த்தியுடைய வனுமாகிய இந்திரன் சத்துருக்களை, போர் செய்து அழிக்கின்றான் என்ப தாம். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २ ३ १२

446. प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥

சா. வே 2-2

ப்ர வ இந்த்ராய வ்ருத்ரஹந்தமாய விப்ராய காதம் காயத யம் [ஜுஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) वृत्रहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை

(हे उद्गातार !)	(ஹே உத்காதார: !)	(சாமவேதமோதுவோர்காள !)
यं	யம்	எந்தத்துதியை (இந்திரன்)
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	அன்போடு ஏற்றுக் கொள்கின் றானோ,
वृत्रहन्तमाय	வ்ருத்ரஹந்தமாய	வியப்புடன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்,
विप्राय	விப்ராய	நுண்ணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரனுக்கு
गाथं	காதம்	அத் தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரகாயத	நன்கு பாடுபவர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10

சாமமறை பாடுவோர்களே! நீவிர், அதிசயமாய் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், நுண்ணறிவாளனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அவ்விந்திரன் எத்தோத்திரத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றானோ, அத்தோத்திரத்தை இனிது படிப்பீர்களாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அக்கினி. 3, 4, 8, 10, இந்திரன். 5, உஷா 6. 7, 9, விசுவ தேவர்கள்.

சந்தம், 1, 2, 5, 7, துவிபத பங்தி 3, 8, பஞ்சதசாக்ஷர காயத்திரி 10, ஏகபதா அட்டாக்ஷர காயத்திரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷ்டுப.

சுரம். 1, 2, 5, 7, பஞ்சமம். 3, 4, 10, ஷட்ஜம். 6, 8, 9, தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१२ ३१ २र ३ २उ ३१२

447. अचेत्यग्निश्चिकितिर्हव्यवाड् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-56-5.

அசேத்யக்³நிஶ்சிகிதிர்ஹவ்யவாட் ந ஸுமத்³ரத²꞉ ॥

---

* चिकितु. हव्यवाट् सः; என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हव्यवाट्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यवाट्	ஹவ்யவாட்	அவியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும்
चिकिति	சிகித்:	சிறந்த அறிவுடையதும்
सुमद्रथः न	ஸுமத்ரத: ந	நல்ல அவிகளோடு கூடிய ரதம் போன்றதுமாகிய
अग्नि	அக்நி:	அக்கினி
अचेति	அசேதி	அறிகின்றது, அல்லது, அறியப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1.

அவிகளை யேற்றுச் செல்வதும், சிறந்த அறிவுடையதும், நல்ல அவியோடு கூடியதுமாகிய இரதமொத்த அக்கினி, அனைவர்களாலு மறியப்படுகின்றது அல்லது, அவிகொடுக்கும் வேளாளிந் தலைவனை யறிகின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२३ २ ३ १२ ३२ ३२३ १ २ ३१२२

448. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो * भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

அக்நே த்வம் நோ அந்தம உத த்ராதா ஶிவோ ஹுவா வரூத்ய: ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्राता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
वरूथ्य.	வரூத்ய:	வழிபடுதற்குரிய
त्वं	த்வம்	நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
अन्तम	அந்தம:	மிக அருகிலிருப்பவனாகவும்
उत	உத	மற்றும்
त्राता	த்ராதா	காப்பாற்றுவோனாகவும்
शिवः	ஶிவ:	சுகந்தருவோனாகவும்
भुव.	ஹுவ:	ஆவாயாக.

* भवा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. பந்து ரிஷி.

அக்கினியே! நீ, வழிபடற்குரிய, அல்லது, வேள்விச் சாலைகாளற் சூழப்பெற்ற எங்கட்கு மிக அருகிலிருப்போனும், மற்றும், பாதுகாப்போனும், சுகஞ்செய்வோனும் ஆவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १२

449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஃபகோ ந சித்ரோ அக்நிர்மஹோநாம் தயாதி ரத்நம் ॥

அந்வயம்.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	மஹோநாம்	பெரியதுகளுக்குள்
भगो न	ஃபகோ ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	சித்ரः	விசித்திரமான குணமுடையதும் அல்லது, போற்றத்தக்கது மாகிய
अग्निः	அக்நிः	அக்கினியானது, வேள்வி செய்வோர்கட்குச்
रत्नं	ரத்நம்	சிறந்த தனத்தைக்
दधाति	தயாதி	கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகத்துக்களுக்குள் சூரியனைப் போன்று விசித்திர வடிவத்தையுடைய, அல்லது, ஆராதித்தற்குரிய தன்மையையுடைய அக்கினி, வேட்போர்கட்கு இரமணீயமாகிய தனத்தைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३१ २र ३१ ३२

450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஶ்வஸ்ய ப்ரஸ்தோப புரோ வாஸந் யதி வேஹ நூநம் ॥

அந்வயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नून, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	(அவ்விந்திரன்) எல்லாப் பகைஞரையும்
प्रस्तोभः	ப்ரஸ்தோபஃ	நாசஞ்செய்கின்றான்.
यदि वा	யதி வா	அன்றியும்
इह	இஹ	இவ்வேளையில்
नून	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரோ வாஸந்	பூர்வ இடத்திலிருக்கப்பெற்றோனாய வேடபோர்களால் நன்கு பூசிக்கப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. சமவா ரிஷி.

இந்திரன், சத்துருக்களனைவரையும் கொல்கின்றான் அஃதன்றியும், இவ் வேளையில் நிச்சயமாக பூர்வதேச இடத்தில் இருக்கப்பட்ட அவ் விந்திரன் உண்மையாக வேடபோர்களால் துதிக்கப்படுகின்றான் என்பதாம்

மந்திரம் 5.

३२३ ३ २ ३२३ १ २ १ २ ३१२

451. उषा अप स्वसुष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिं सुजातता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-73-1

உஷா அப ஸ்வஸுஷ்டமஃ ஸம்வர்த்தயதி வர்த்தநிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसुः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसुः	ஸ்வஸுஃ	தனது சகோதரியாகிய இராத்திரியிலுள்ள
तमः	தமஃ	இருளைத்
अपसंवर्त्तयति	அபஸம்வர்த்தயதி	தன்தொளியால் போக்குகின்றது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறந்த தனது ஒளியையும்
वर्त्तनि	வர்த்தநிம்	இரத்தத்தில் சேர்க்கின்றது,

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—5.

இநத உஷா தேவதையானவள தனது உடன பிறநதாளாகிய இராததிரி யின சமபநதமாகிய இருளைத தனதொளியாறபெருககினருள. தன தொளி யையும இராததையுமுடையுமாறு செய்கினருள எனபதாம (5)

மந்திரம் 6.

३२क ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३

452. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருககு 10-571-1.

𑌇𑌮𑌾 𑌨𑍁 𑌕𑌂 𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾 𑌸𑍀𑌷𑌧𑍇𑌮𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌚 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌃 ॥

அந்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	𑌇𑌮𑌾𑌃	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	𑌭𑍁𑌵𑌨𑌾𑌃	உலகஙகளை
नु	𑌨𑍁	விரைவில
कं	𑌕𑌂	சுகமடைதற பொருட்டு
सीषधेम	𑌸𑍀𑌷𑌧𑍇𑌮	வசம பணணுகினறேன.
इन्द्रः च	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌚	இநதிரனும
विश्वे देवाश्च	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌚	மறறு எலலாத தேவாகளும். துதியால மகிழநது இக கருமததை முடிபபாாகளாக.

சாயண பாடியம.

கண்டம—11 இருக்கு—6. பௌவன ஆதத ரிஷி.

காணபபடுகின்ற இப புவனஙகளை விரைவாக வசபபததுகின்றேன். அலலது, இபபூத சமுதாயஙகளனைததும எஙகடகுச சுகததைச செய்குக. இநதிரனும், தேவாக ளனைவாகளுந தோததிரததாற பிரியமுடையாாகளாய இக காரியததை முடி ததுவைபபாாகளாக எனபதாம, (6)

மந்திரம் 7.

२ ३२ ३ १ २ ३२उ ३ १२ १२
453. वि स्रुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸ்ருதயோ யதா பதா இந்த்ர த்வத்யந்து ராதய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वत्, रातयः, पथा स्रुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
त्वत्	த்வத்	உன்னிடத்திலிருந்து
रातयः	ராதய:	தானங்கள் (ஈகைகள்)
पथास्रुतयः यथा	பதாஸ்ருதய: யதா	பெருமவழியினின்று சிறுவழிகள் பிரிவதுபோற
वियन्तु	வியந்து	பலவகையாய் விரிந்தோங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. கவஷ ஐலூஷ ரிஷி,

இந்திரனே ! நின்னிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள் (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை.—அரச (பெரிய) வழியினின்று (ஆடசெலலும) சிறிய வழிகள் பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோனறெனல.

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
454. अया वाजं देवहितꣳ सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥
இருக்கு 6-17-15.

அயா வாஜம் தேவஹிதம் ஸநேம மதேம ஶதஹிமா: ஸுவீரா: ॥

அந்வயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	அயா	இத் துதியால்
देवहितं	தேவஹிதம்	இந்திர தேவதை கொடுக்கப்பட்ட
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை

सनेम	ஸநேம	யாங்கள் அநுபவிப்போமாக.
सुवीराः	ஸு॒வீ॒ராஃ	அழகிய புத்திரர்களோடு கூடிய யாங்கள்
शतहिमा	ஶ॒த॒ஹிமாஃ	நூற்றுக்கணக்கான பனிக்காலம் (ஏமந்தருது) வரை
मदेम	மதே॒ம	களித்திருப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

இத்தோத்திரத்தினின்று பிராகாசமுள்ள தேவதையால் (இந்திரனால்) கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தை நாங்கள் அநுபவிப்போமாக. மற்றும், அழகிய மக்களோடு கூடின யாங்கள் நூற்றுக் கணக்கான ஏமந்த இருதுகாலம்வரை களிப்படைவோமாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
455. ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊர்ஜா மித்ரோ வருணஃ பிந்வதேடாஃ பீவரீமிஷம் க்ருணுஹீ ந இந்த்ர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, मित्रः, वरुणः, ऊर्जा, इडाः, पिन्वत, नः, इषं, पीवरीं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவதை
वरुणः	வருணஃ	வருணதேவதை (என்னும் நீவிர் அனைவர்களும்)
ऊर्जा	ஊர்ஜா	ஆற்றலோடு கூடிய
इडा	இடாஃ	அன்னத்தை
पिन्वत	பிந்வத	எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. (மற்றும்)
न	நஃ	எங்களுடைய
इष	இஷம்	அன்னத்தை
पीवरीं	பீவரீம்	மிகுதியாகச்
कृणु हि	க்ருணுஹி	செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—9. ஆததிரேய ரிஷி.

இநதிரனே! மிததிர தேவதை, வருணதேவதை எனனும நீவிர அனைவரும இனசுவையோடு கூடிய, அலலது, ஆறறலோடு கூடிய அன னஙகளை எஙகடகுக கொடுபபீரகளாக. மறறும, மிகுதியான அனனங களையும எஙகட்குக கொடுபபீரகளாக எனபதாம். (9)

மநதிரம் 10.

२ ३ १ २
456. इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஐஞெ்ரா விஶ்வஸ்ய ராஜதி ॥

அநவயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्र'	ஐந்த்ர:	இந்திரன்
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	உலகனைததிறகும்
राजति	ராஜதி	இறைவனுகினறுன.

சாயண பாடியம்.

கணடம—11. இருககு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எக காரணததால இநதிரன எலலாபபுவனததிறகும இறைவனுகின றனே, அககாரணததால இநதிரனை முககியமாக ஒரு முகபபடுததி கூறப படுகினறது என, முன மநதிரத்தோடு அநவயிததுக கொள்க. (10)

பதினேராவது கண்டம்.

முறறும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் 1, 3, 4, 10, இந்திரன் 2, சூரியன். 5, விசுவதேவா கள். 6, மருத்துக்கள். 7, பவமானன். 8, சவிதா 9, அக்கினி.

சந்தங்கள். 1, 3, 5, 7, 9, அத்யட்டி. 2, 4, 6, அதிசக்தி. 10, அதிசக்குவரி.

சுரம், 1, 3, 5, 7, 9, காந்தாரம். 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம். 8, 10, பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

१२ ११ २र ३२
457. त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-
२१ २र ३१२ ३१ २३२
*स्तृम्पत् सोममपिबद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।
१२ ३२३ २३१२ ३२३१
स ईं ममाद महि कर्म कर्त्तवे महामुरुं
२र ३२३२ ३१ २र ३१ २र
सैनं सश्चद्देवो देवं ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌕𑌦𑍍𑌰𑍁𑌕𑍇𑌷𑍁 𑌮𑌹𑌿𑌷𑍋 𑌯𑌵𑌾𑌶𑌿𑌰𑌂 𑌤𑍁𑌵𑌿𑌶𑍁𑌷𑍍𑌮
𑌸𑍍𑌤𑍃𑌮𑍍𑌪𑌤𑍍 𑌸𑍋𑌮𑌮𑌪𑌿𑌬𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌨𑌾 𑌸𑍁𑌤𑌂 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌶𑌮𑍍 ।
𑌸 𑌈𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌦 𑌮𑌹𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍍𑌤𑌵𑍇 𑌮𑌹𑌾𑌮𑍁𑌰𑍁𑌂
𑌸𑍈𑌨𑌂 𑌸𑌶𑍍𑌚𑌦𑍍𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌂 𑌸𑌤𑍍𑌯 𑌇𑌨𑍍𑌦𑍁𑌃 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌮𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑍍 ॥

அந்வயம்.

महिषः, तुविशुष्मः, तृम्पत्, त्रिकद्रुकेषु, सुतं, यवाशिरं, सोमं, विष्णुना, यथावशं, अपिबत्, सः, महि, कर्म, कर्त्तवे, महां, उरुं, ईं, ममाद, . सत्यः, इन्दुः, देवः, सः, सत्यं, देवं, एनं, इन्द्र, सश्चत् ॥

---

* तृपत्सोम, † यथावशात्, ‡ सत्यमिन्द्रं सत्य इन्दु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	மஹிஷஃ	ஆராதிக்கத் தக்கோனும்
तुविशुष्मः	துவிஶுஷ்மஃ	பேராற்றலுடையோனும்
तृम्पत्	த்ரும்பத்	திருப்தியுடையோனுமாகிய இந்திரன்
त्रिकद्रुकेषु	த்ரிகத்ருகேஷு	சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முததினங்களிலும்
सुत	ஸுதம்	பிழியப் பெற்றுள்ளதும்
यवाशिरं	யவாஶிரம்	கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய
सोमं	ஸோமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஶம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன்
स	ஸஃ	அருந்திய அச் சோமரசம்
महि	மஹி	பெரிய
कर्म	கர்ம	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதல் முதலிய கருமத்தைச்
कर्त्तवे	கர்த்தவே	செய்தற் பொருட்டு
महां	மஹாம்	மிருந்த (மகத்தாகிய)
उरुं ईं	உரும் ஈம்	விரிந்த இவ் விந்திரனுக்குக்
ममाद	மமாத	களிப்புண்டாக்கியது.
सत्य	ஸத்யஃ	மெய்பட்டதும்
इन्दु.	இந்துஃ	பொங்குவதும்
देवः	தேவஃ	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸஃ	அச் சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும்
देवं	தேவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	ஏநம் இந்த்ரம்	இவ் விந்திரனை
सश्चत्	ஸஶ்சத்	வியாபிக்குக. (நிறையச் செய்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1 கிருத்சமத ரிஷி.

மகானும், பூசிக்கத் தக்கோனும், பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன், திருப்தி யடைந்து, சோதி, கோ, ஆயுள் என்னுஞ் சோமயாக தினங்களிற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய அச் சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விரும்பிய வண்ணம் அருந்தினன்.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விநதி ரனுககுக் களிபபையுண்டாககியது மேம்படடதும, பொஙகியதும, விளகக மானதுமாகிய அச் சோமரசம, உணமைவடிவனும, சோமரச விருபபனு மாகிய இநதிரனைச சூழ்நது கொளக எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ २   ३२३ १ २   ३ १   २ ३ २ ३२उ   ३ १ २

458. अयꣳ सहस्रमानवो दृशः कवीनां मतिर्ज्योतिर्विधर्म ।

३२ ३ १ २ ३२३ १ २   ३२३ १ २ ३   १ २   ३१ २ ३ २

ब्रध्नः समीचीरुषसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः ॥

அயம் ஸஹஸ்ரமாநவோ த்₃ருஶ: கவீநாம் மதிர்ஜ்யோதிர்விधர்ம ।
ப்₃ரத்₄ந: ஸமீசீருஷஸ: ஸமைரயத₃ரேபஸ: ஸசேதஸ: ஸ்வ
[ஸரே மந்யுமந்தஶ்சிதா கோ₃: ॥

அங்வயம்

सहस्रमानवः, दृशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः, अरेपसः, सचेतसः, उषसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரமாநவ:	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர்களை யுடையவனும்
दृशः	த்₃ருஶ:	பார்ககத்தககோனும
कवीनां	கவீநாம்	நுண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதி:	மதிபபுடையோனும
विधर्म	விध₄ர்ம	விசேடிததுத தாஙகுவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	அயம் ப்₃ரத்₄ந:	இசசூரியன,
समीची:	ஸமீசீ:	நிருமலமும
अरेपस,	அரேபஸ:	இருளாகிய பாவமிலாததும
सचेतसः	ஸசேதஸ:	ஒததமனமு முடைததாகிய
उषस	உஷஸ:	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸமைரயத்	நனகு ஏவுகினறுன, பினனா
स्वसरे	ஸ்வஸரே	பகலில
मन्युमन्तः	மந்யுமந்த:	விளககமுளள சநதிரன் முதலியோகள
गो	கோ₃:	இரவியின ஒளியால
चिताः	சிதா:	விளககமறறோகளாய் விடுகின்றனா,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருக்கு.—2. கௌராங்கிரச ரிஷி.

ஆயிரக்கணக்கான மணிதாகளென நிறகின்ற கிரணங்களோடு கூடியதும், அனைவர்க்கும் காணத்தக்கதும், கூரிய அறிவுடையார்களால மதிக்கற்பாலதும, அல்லது, துதித்தற்குரியதும, வியப்போடு தாங்குவதும, ஒளி வடிவுடையதுமாகிய இந்த இரவியானது, நிருமலமானதும, இருளெனனும பாவமற்றதும, சம சித்தமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின்றது பின்னர், பகலில பிரகாசமுடையவைகளான சந்திரன முதலியோர்கள இரவியின கிரணத்தால விளக்கமற்றோராகி விடுகின்றனர் என்பதாம (2)

கோ, என்பது இரவி என நிருக்தம 2, 6, கூறுகின்றது (மற்றும) சுவசரே, என்பது பகலென நிருத்தம நைகம காண்டம 1-2-கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २२
459. एन्द्र याह्युप नः परावतो नायमच्छा
३१ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
विद्थानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
१ २ ३ १ २ ३२उ ३ २ ३ २
हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
पितरं वाजसातये मंꣳहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஐந்த்3ர யாஹ்யுப ந꞉ பராவதோ நாயமச்ச2ா
வித்3தா2நீவ ஸத்பதிரஸ்தா ராஜேவ ஸத்பதி꞉ ।
ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்த꞉ ஸுதேஷ்வா புத்ராஸோ ந
பிதரம் வாஜஸாதயே மꣳஹிஷ்ட2ம் வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अयं न, सत्पतिः विदथानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः, नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु, वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आहवामहे ॥

70

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
अयं न	அயம் ந	இவ் வக்கினியும், சோமமும் வந்தது போலவும்,
सत्पति विदथानीव	ஸத்பதி: விதயாநீவ	வேட்போர்களைக் காப்பாற்றும் வேள்வித் தலைவன் வேள்விக்கு வருவதொப்பவும்.
अस्ता सत्पति राजा इव	அஸ்தா ஸத்பதி: ராஜா இவ	நட்சத்திரங்களைப் பாதுகாப்பாற்றும் சந்திரன் தனதுறைவிடத்திற்கு வருவது போன்றும்,
परावतः	பராவத:	சுவர்க்கமாகிய தூர தேசத்திலிருந்து
न अच्छा उपयाहि	ந: அச்சா உபயாஹி	எங்கட்கருகில் மேம்பாட்டுடன் வருவாயாக.
पुत्रासः वाजसातये पितरं न	புத்ராஸ: வாஜஸாதயே பிதரம் ந	புதல்வன், அன்னம், அல்லது, ஆற்றலை யடைவதற்குப் பிதாவைக் கூப்பிடுமாறு.
प्रयस्वन्त· सुतेषु	ப்ரயஸ்வந்த: ஸுதேஷு	அவியைக் குறித்து ஏற்றுக் கொண்டயாம் வேள்வித் தலைவர்கள் சோமரசந் தேடியவிடத்து ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्ठं त्वा आहवामहे	வாஜஸாதயே மம்ஹிஷ்டம் த்வா ஆஹவாமஹே	போரில் வெற்றி யடைதற் பொருட்டு நின்னை யழைக்கின்றேம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. புருசசேப ரிஷி.

இந்திரனே! நீ தூரதேசமாகிய சுவர்க்கத்தினின்றும் எங்கட்குச் சமீபத்தில் வருவாயாக. அதிலுவமை —முன்னிருக்கின்ற அக்கினிபோன்றெனல். அல்லது, பிழிந்தெடுத்த சோமம் போன்றெனல். ஈண்டு, அக்கினி சோமரசமிரண்டும், பிரகரணம் பற்றி எடுத்துக்கொண்டமையின் இதுவெனச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டன. யாண்டும் நகாரம் நிடேதப் பொருளினிற்பினும் ஈண்டு பொருந்தாந் தன்மை கொண்டு உவமைப் பொருளினின்றமை காண்க.

அல்லது, தூரதேசத்தில், யாண்டும் எப்போதும் வேள்வியில் நிலைக்கின்றது போன்று, தேவாராதனை செய்கின்ற இத்தேசத்தை (இடத்தை) அடைய வருவாயாக எனினுமாம். அதிலுவமை -எப்போதும் நிலையாயுள்ள வேட்போர்களைப் பரிபாலிக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் போன்றெனல். நீயும

வேளவி மனைகடகு வருவாயாக எனபதாம அலலது, நடசததிரஙகடகு இறைவனுகிய சநதிரன தன இடததை யடையுமாறெனல அலலது, அரசன அரணமனையை யடைவது போனறெனல. அனறியும, அவிகளெனனும அனனஙகளையுடைய வேளவித தலைவாகளான நாஙகள சோமரசம பிழிந தெடுதத விடதது உனனை ஒருமுகமாய அழைககினறோம எனபதாம. அழைபபதிறகுவமை —புதலவாகள அனன லாபததின பொருடடுப பிதாவை யழைபபது போனறெனல போரை யடைநது வெறறிகொள ளுதற பொருடடு, அலலது, அவிகளை யேறறுககொளளுதற பொருடடு அழைககினறோம என முடிததுககொளக. (3)

மநதிரம் 4.

१ २र ३१ २ ३२ ३ १
460. तमिन्द्रꣳ जोहवीमि मघवानमुग्रꣳ सत्रा
२र३१२ २ १ २ ३ १२
दधानमप्रतिष्कुतꣳ श्रवाꣳसि भूरि ।
१ २ ३ १ २र ३ १ २ ३२
मꣳहिष्ठो गीर्भिराच *यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विश्वा सुपथा कृणोतु वज्री ॥ ४ ॥

இருககு 8-97-13.

தமிந்த்ரம் ஜோஹவீமி மகவாநமுக்ரம் ஸத்ரா
தயாநமப்ரதிஷ்குதம் ச்ரவாம்ஸி பூரி ।
மம்ஹிஷ்டோ கீர்பிராச யஜ்ஞியோ வவர்த்த ராயே
நோ விச்வா ஸுபதா க்ருணோது வஜ்ரீ ॥

அநவயம.

मघवानं, उग्रं, सत्रा, भूरि, श्रवांसि, दधानं, अप्रतिष्कुतं, तं इन्द्रं, जोहवीमि, मंहिष्ठः, यज्ञियः, नः गीर्भिः, आववर्त, वज्री, राये, विश्वा, सुपथा, कृणोतु ॥

பதவுரை.

मघवानं	மகவாநம்	தனமுடையோனும
उग्रं	உக்ரம்	எவைகளாலுந தாழததபபடா தோனும,
सत्रा	ஸத்ரா	சததியமானதும
भूरि	பூரி	மிகுநததுமாகிய ..

* यज्ञियो ववर्तद, எனபது இருககு

श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	வனமையைத
दधानं	ததாநம்	தாஙகியவனும,
अप्रतिष्कुत	அப்ரதிஷ்குதம்	சததுருக்களாற் றடையற்றோனு மாகிய
त इन्द्रं	தம் இந்த்ரம்	அவ் விநதிரனைப்
जोहवीमि	ஜோஹவீமி	பனமுறை அழைககினறேன்.
मंहिष्ठ	மம்ஹிஷ்ட:	மிக ஆராதிததறகுரியவனும
यज्ञिय.	யஜ்ஞிய:	வேளவிககுரியோனுமாகிய இந திரன
न. गीर्भिः	ந: கீர்பி:	எமது தோததிரங்களால
आववर्त	ஆவவர்த	வேளவியில நோககுடையவனு யிருககினறான. பினனா
वज्री	வஜ்ரீ	வசசிராயுதமேநதிய இநதிரன
राये	ராயே	தனததின பொருட்டு
विश्वा	விஶ்வா	எலலா
सुपथा	ஸுபதா	நனமாாககஙகளையுஞ
कृणोतु	க்ருணோது	செய்வானாக. (எலலா வகையா லுந தனங கிடைக்குமாறு செய்வானாக எனபதாம.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருககு—4. இரேபா ரிஷி.

முறகூறிய குணஙகளோடு கூடிய இநதிரனை மீண்டும மீணடும அழைக் கினறேன. எவவணணததனாகிய இநதிரனை யெனின ? மிகுநத தனமுடை யோனும, மேலாகிய ஆறறலைத தாஙகியவனும, இதனாலேயே சததுருக களாற றடுககமுடியாதோனும ஆகிய இநதிரனை. அழைககினறேன என முடிததுக கொளக அனறியும, ஆராதிககததகக சிறபபுடையானும, அல லது, பெருஙகொடையாளனும, வேளவிக குரிததானவனுமாகிய இநதிரன, எமது தோததிர வாககுகளால வேளவிகளில நனனோககுடையனாக இருக கினறான. ஆதலின வசசிராயுத மேநதிய இநதிரன தனததின பொருட்டு நனமாாககஙகளனைததையுஞ செயவானாக. அதாவது எலலாததிககுகளிலும உண்டான தனஙகளை நாஙகள அடையுமாறு செயவானாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

२ १२ ३२ ३२ ३ १ २३ १

461. अस्तु श्रौषद् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-

२र ३ १ २ ३१ २ १ २

द्धीं दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायू वृणीमहे यद्ध

* तच्छर्दो, எனபது இருககு.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
क्राणा *विवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।
२ ३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३१२
अध‡प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाँ३ अच्छ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-136-1.

அஷ்ட்ரு ஸ்ரௌஷட் புரோ அக்நிம் தியா தயே அநு த்யச்
சர்த்தம் திவ்யம் வ்ருணீமஹ இந்த்ரவாயூ வ்ருணீமஹே
யத்த க்ராணா விவஸ்வதே நாபா ஸந்தாய நவ்யஸே ।
அதப்ர நூநமுபயந்தி தீதயோ தேவாம் அச்ச ந தீதய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, पुरः, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धं, नु, आवृणीमहे, इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, क्राणा, श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतयः, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अच्छ न, धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! யான்
पुर	புர:	முன் உத்தரவேதிகையில்
अग्निं	அக்நிம்	ஆகவனீயமென்னும் அக்கினியைப்
धिया	தியா	போற்றல் முதலிய கருமத்தால்
दधे	தயே	தாங்கியிருக்கின்றேன்.
त्यत्	த்யத்	அந்த
दिव्य शर्द्ध	திவ்யம் சர்த்தம்	திவ்யமாகிய அக்கினியை
नु	நு	விரைவாக (இப்போது)
आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம்
इन्द्रवायू	இந்த்ரவாயூ	இந்திரன், வாயவு என்னு மிவ்விருவர்களையும்
वृणीमहे	வ்ருணீமஹே	பிரார்த்திக்கின்றோம்
यद्ध	யத்த	எவர்கள்
विवस्वते नव्यसे	விவஸ்வதே நவ்யஸே	தனமுள்ள புதிய தலைவன் பொருட்டு
नाभा	நாபா	பூமியின் நாபியாகிய வெளியில்

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रसून उपयन्तु, என்பன இருக்கு

सन्दाय	ஸந்தாய	ஒன்றற்கொன்று கூடிக்கொண்டு
क्राणा	க்ராணா	மனவிருப்பைச் சித்திசெய்து கொள்வோ ராகின்றார்களோ, அவர்களுக்கு
श्रौषट् अस्तु	ச்ரௌஷட் அஸ்து	இத்துதி கேட்கப்படுவதாகுக.
अध.	அத:	பின்னர்
(न)	(ந:)	(எங்களுடைய)
धीतय:	தீதய:	தோத்திர முதலிய கருமங்கள்
प्रनूनं	ப்ரநூநம்	ஒரு தலையாக
उपयन्ति	உபயந்தி	அவர்களை யடைகின்றன. (மற்றும்)
देवान् अच्छ न	தேவாந் அச்ச ந	அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒருமையிலடைவதற்கு
धीतय.	தீதய:	எமது கருமங்கள் (தக்கதாகின்றன.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12 இருக்கு—5. புருச்சேப ரிஷி

யான் முன்னுள்ள உத்தரவேதிகையில் ஆகவனீயம் என்னும் அக்கினியைப் போற்றுதல் முதலிய கருமத்தால் ஏற்றுக்கொண்டவனுயுள்ளேன். அத்தன்மைய ஆற்றலையுடைய, அல்லது, ஆற்றலாகிய அக்கினியை, அல்லது, அத்தன்மைய மருத்துக்களின் சங்கமமாகிய வானிற்றோற்றும் ஆற்றலென்னும் அக்கினியை, விரைவில் இப்போது ஒருமுகமாய் ஆராதிக்கின்றோம். அன்றியும், இந்திரனையும் வாயுவையும், பிராத்திக்கின்றோம். அவியாகிய தன்றனையுடைய மிகப்புதிய வேள்வித்தலைவன் பொருட்டு பூமியின் நாபித்தானமாகிய தேவாராதனை செய்யுமிடத்தில், (வேட்குமிடத்தில்) அல்லது, வேதிகை வடிவில, அல்லது, எல்லாப்பயன்களின் சம்பந்தமுள்ள வேள்வியில் "வேள்வியை புவனத்தின் நாபியென்று கூறுகின்றார்கள்" என மறை கூறுதலின் (வேள்வி பூமியின் நாபியாம்.) தம்முட் கூடிக்கொண்டு தன்முதலியவைகளை இனிது செய்கின்றவர்களாகின்றார்களோ, அவ் விருவர்களையும் பிராத்திக்கின்றோம் எனப் பொருத்துமாறு காண்க. இவ்வண்ணமான காரணத்தால் உங்கட்கு இச் சுருதியின் கேள்வி இருக்குக. அல்லது, நீவிர் கேட்போர்களாகுக. மருத்துக்களின் கணம், அக்கினி, அல்லது, இந்திரன், வாயு எனபவர்களே! எங்களுடைய தோத்திர முதலிய கருமங்கள் பின்பு ஒருதலையாக உங்களை யடைகின்றன அன்றியும், அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒருமுகமாய் அடைவனபோன்று, எங்களுடைய கருமங்கள் அவர்கட் கருகிற் சேர்க்கின்றன என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
462. प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
१ २र ३ १ २र ३ १ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ॥

இருக்கு 5-87-1.

ப்ரவோ மஹே மதயோ யந்து விஷ்ணவே மருத்வதே கிரிஜா ஏவ
[யா மருத் ।
ப்ரஶர்த்தாய ப்ரயஜ்யவே ஸுகாதயே தவஸே பந்ததிஷ்டயே துநி
[வ்ரதாய ஶவஸே ॥

அந்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे, सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये, धुनिव्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

्वया मरुत्	ஏவயா மருத்	ஏவயாமருத்து, என்னும் இருடியின
ोरिजाः	கிரிஜா:	வாக்கிற்றோன்றின
तयः	மதய:	தோத்திரங்கள்,
रुत्वते	மருத்வதே	மருத்துக்களோடு கூடியவனும்
्ष्णवे	விஷ்ணவே	வியாபகனும்
हे	மஹே	மகானுமாகிய
ः	வ:	இந்திரனென்னும் நின்னை
यन्तु	ப்ரயந்து	அடைவனவாகுக மற்றும்
यज्यवे	ப்ரயஜ்யவே	மிகுந்த வேள்வி செய்தற்குரியதும்,
ुखादये	ஸுகாதயே	அழகிய அணிகளையுடையதும்
वसे	தவஸே	ஆற்றலுடையதும்
न्ददिष्टये	பந்ததிஷ்டயே	தோத்திரமாகிய ஓமமுடையதும்
ुनिव्रताय	துநிவ்ரதாய	மேகத்தை நடாத்தும் தொழிலுடையதும்
वसे	ஶவஸே	நடக்கும் சீலமுடையதுமாகிய
र्द्धाय	ஶர்த்தாய	வலிவுள்ள மருத்துவிற்கும் (வாயு தேவதைக்கும்)
प्र	ப்ர	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. எவயாமருத ரிஷி.

வாக்கினின்றெழுந்த தோத்திரங்கள் மகத்தாகிய நின்னைச் சேர்வன வாகுக. ரண்டு, உங்களை யென்னும் பன்மை நின்னையென ஒருமையாயிற்று. வியாபகமென்னும் விஷ்ணுவாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அல்லது, விஷ்ணு மூர்த்தியின் பொருட்டும், மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் துதிகள் சேர்வனவாகுக என்பது திரண்ட பொருள், யாருடைய தோத்திரங்களெனின்? எவயா மருத்து என்னும் பெயர் பூண்ட இருடியாற் செய்யப் பட்ட துதிகள். அல்லது, இந்த இருடியானவர் துதியை யுண்டாக்குவோ ராகின்றார் மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக எவரை யெனின்? வன்மை யுள்ள மருத்துத் தேவதையை. ஏனையவனைத்தும் வன்மைக்கே விசேடணங்க ளாகின்றன. மிகுதியாக ஆராதிக்கத் தக்கதும், அழகிய ஆபரணமுடையதும், ரண்டுக காதி (खादि) என்பது அணி விசேடம் "இனிய கரங்களில் காதி யையும், கிருதியையும் நனக்கு தரித்தது" எனவும், "அங்கங்களில் இருடி கள் பதங்களில் காதிகள்" எனவும் மறை கூறுதலால் எனக். ஆற்றலுடைய தும், துதியாகிய யாகமுடையதும், மேகத்தைச் செலுத்துந் தொழிலுடை யதும், செலலுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின் பொருட்டு, அதாவது அத் தன்மைய வலியுள்ள மருத்துவின் (வாயு தேவதையின்) பொருட்டுந் துதி கள் சேர்கின்றனவாகுக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २र ३२उ ३१ २

463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वाद्वेषांसि

३१ २ २ ३ २

तरति सयुग्वभिः सूरो न सयुग्वभिः ।

१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २र

धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः

२ ३ २३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २

विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्वभिः सप्तास्येभिर्ऋक्वभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-11-1.

அயா ருசா ஹரிண்யா புநாநோ விஶ்வா த்வேஷாம்ஸி
தரதி ஸயுக்வபி: ஸூரோ ந ஸயுக்வபி: |
தாரா ப்ருஷ்டஸ்ய ரோசதே புநாநோ அருஷோ ஹரி:
விஶ்வா யத்ரூபா பரியாஸ்யருக்வபி: ஸப்தாஸ்யேபிர்ருக்வபி:||

* पृष्ठस्य सुतस्य, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

पुनानः, हरिण्या, अया, रुचा, विश्वा द्वेषांसि, तरति सयुग्वभिः, सूरः न, पृष्ठस्य, धारा, रोचते, पुनानः, हरिः, अरुषः, यत्, सप्तास्येभिः, ऋक्वभिः, ऋक्वभिः, विश्वा, रूपा, परियासि ॥

பதவுரை.

पुनानः	புநாநః	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற சோமரசமானது
हरिण्या	ஹரிண்யா	பசுமை நிறமுடையதும்
अया रुचा	அயா ருசா	பிரகாசமுடையதுமாகிய இத் தாரையால்
विश्वा द्वेषांसि	விஶ்வா த்வேஷாம்ஸி	த்வேஷம் பண்ணப்பட்ட எல்ல இராக்ஷசர்களையும்
तरति	தரதி	நாசஞ் செய்கின்றது.
सयुग्वभिः	ஸயுக்வபிః	கூட்டமான கிரணங்களால்
सूर न	ஸூரః ந	இரவி பிருளை யொதுக்குமாறு
पृष्ठस्य	வ்ருஷ்டஸ்ய	உலகத்தைத் தாங்கப்பட்ட சோம ரசத்தின
धारा	தாரா	தாரையானது
रोचते	ரோசதே	விளங்குகின்றது.
पुनानः	புநாநః	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும்
हरिः	ஹரிః	பசுமை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம்
अरुषः	அருஷః	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
यत्	யத்	யாதொரு சோமரசம்
सप्तास्येभि.	ஸப்தாஸ்யேபிః	இரசங் கொண்டுவருகின்ற
ऋक्वभिः	ருக்வபிః	துதிப்போர்களான
ऋक्वभि	ருக்வபிః	ஒளிகளால்
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
रूपा	ரூபா	வடிவங்களிலும்
परियासि	பரியாஸி	வியாபிக்கின்றதோ, (அச்சோம ரசம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. அஜனதபாருசசேப ரிஷி

பவித்திரமாககிய சோமரசம், பசுமை நிறமுடையதும், பிரகாசமுடையதுமாகிய இததாரையால், துவேஷஞ்செய்கின்ற இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுகின்றது. அதிலுவமை.—சோரந்துள்ள தனது கிரணங்களால் இரவி

யானது இருளைத்தொலைப்பது போன்றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (सयुग्वभि) என்பதை இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டாம். அல்லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம், கூடியுள்ள பிரகாசங்களோடு இராக்கதங்களைக் கடக்கின்றது. உலகத்தைத் தாங்குகின்ற அச் சோமரசத்தினுடைய தாரையானது பிரகாசிக்கின்றது. சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், பச்சை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் ஒளி வீசுகின்றது. யாதொரு அச் சோமரசம், ரசங் கொண்டுவருஞ் சீலமுள்ள துதியாளர்களால், அதாவது ஒளிகளால் எல்லா உருவங்களிலும் வியாபிக்கின்றதோ, அச் சோமரசம் என முடித்துக்கொள்க. (7)

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २३ १२३क२र ३१२३
464. अभि त्यं देवꣳ सवितारमोण्योः कविक्रतु-
१२ ३१२ ३२३२ ३२ ३२
मर्चामि सत्यसवꣳ रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।
३२उ ३२३१ २र ३१२ ३
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतत्सवीमनि
१२ ३१२ ३१ २
हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதர் 7-14-1, 2.—இருக்கு 0-4-25.

அபி த்யம் தேவம் ஸவிதாரமோண்யோ꞉ கவிக்ரது-
மர்சாமி ஸத்யஸவம் ரத்நதாமபிப்ரியம் மதிம் ।
ஊர்த்வா யஸ்யாமதிர்பா அதித்யுதத்ஸவீமநி
ஹிரண்யபாணிரமிமீத ஸுக்ரது꞉ க்ருபா ஸ்வ꞉ ॥

அந்வயம்.

कविक्रतुं, अभिप्रियं, सत्यसवं, रत्नधां, मतिं, सवितारं, त्यं, देवं, अभि अर्चामि, यस्य, भाः, ऊर्ध्वा, ओण्योः, अदिद्युतत्, सवीमनि, अमतिः, सुक्रतुः, हिरण्यपाणिः, कृपा, स्वः, अमिमीत ॥

பதவுரை.

कविक्रतुं	கவிக்ரதும்	எல்லாவற்றையும் முணர்ந்ததும்
अभिप्रियं	அபிப்ரியம்	எல்லா வகையினும் பிரியமுடையதும்
सत्यसवं	ஸத்யஸவம்	உண்மையிற் செலுத்துவதும்

* प्रजाभ्यस्त्वा प्रजाभ्यस्त्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्त्वमनुप्राणिहि, என்று யஜுர்வேதத்தில் அதிகபாடமிருக்கின்றது, कृपात् स्व, என்பது அதர்வணம்.

रत्नधां	ரத்நதாம்	அழகிய தனததைக கொடுப பதும
मति	மதிம்	துதிககததககதுமாகிய
सवितार	ஸவிதாரம்	சூரியனெனனும
त्य देव	த்யம் தேவம்	அததேவதையை
अभि अर्चामि	அபி அர்சாமி	இனிது பூசிககினறேன
यस्य	யஸ்ய	எச சூரியனுடைய
भा	பா:	கிரணம
ऊर्ध्वा	ஊர்த்வா	உயாநததாய
ओण्यो	ஓண்யோ:	வானுலகு மண்ணுலகஙகளிரண டிலும
अदिद्युतत्	அதித்யுதத்	மிகப பிரகாசிககினறதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிபபட்ட விடநது
अमतिः	அமதி:	அநதும நனகு விளஙகுகினற னவோ,
सुक्रतु	ஸுக்ரது:	அழகிய கருமமுடையதும
हिरण्यपाणि	ஹிரண்யபாணி:	பொற கையை யுடையதுமாகிய அச சூரிய தேவனாத
कृपा	க்ருபா	தயை செயது
स्व·	ஸ்வ:	சுவாகக நிமிததமாக
अभिमीत	அபிமீத	அளநதது, (இச சோமரசததை அருநதியது.)

சாயண பாடியம.

கண்டம—12. இருககு—8. நகுல ரிஷி

(சூரிய) சவிதா எனனும எவ்நதேவனை எலலாவகையானும வாககாற பூசிககினறேன எவவணணததனுகிய தேவனை யெனின? எலலை யறறவுணா வுடையவனும, உணமையாய்ச செலுததுவோனும, இரமணீய தனஙகளைக கொடுபபவனும, எவவகையானும பிரியததோடு கூடியவனும, துதிககததக கோனு மானவனை மறறும, எசசூரியனுடைய கிரணஙகள உயாநத தாகி விணணுலக மணணுலகிரணடிலும, மிக வியபபாயப பிரகாசிககினறதோ, எச சூரியன உதிததவிடதது அனைவாகளுடைய காநதிகளும இனிது பிரகாசிக கினறனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும, பொறகாமுடையவனுமாகிய அசசூரியதேவன, கிருபையால சுவாகக நிமிததமாய இசசோமரசததை இத துணை யெனறளநதனன அலலது, அளககினன மறறு, அனைவருடைய சஙகறபததால இயறகையில சுவாகக வாசியாதலின அருநதினன எனபதாம.

மந்திரம் 9.

३१ २र ३ १ २ ३ १ २ ३१
465. अग्निंॐ होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुॐ
२र ३१२ ३ २ ३ २ ३१२
सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
२ ३ १ २ ३२ ३२ ३ १ २ ३ २
य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा
३२ ३ १ २३१२ ३१२ ३१२ ३१२
घृतस्य * विभ्राष्टिमनु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-127-1.

அக்நிம் ஹோதாரம் மந்யே தாஸ்வந்தம் வஸோ: ஸூநும்
ஸஹஸோ ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவேதஸம் ।
ய ஊர்த்வயா ஸ்வத்வரோ தேவோ தேவாச்யா க்ருபா
க்ருதஸ்ய விப்ராஷ்டிமநு ஶுக்ரஶோசிஷ ஆஜுஹ்வாநஸ்ய
[ஸர்பிஷ: ॥

அந்வயம்.

अग्निं, होतारं, दास्वन्तं, वसो. सहसः सूनु, जातवेदसं, विप्रं न, जातवेदस, मन्ये, य. देवः, स्वध्वरः, ऊर्ध्वया, देवाच्या, कृपा, शुक्रशोचिषः, आजुह्वानस्य, सर्पिषः, घृतस्य, विभ्राष्टिम् अनु ॥

பதவுரை

अग्निं	அக்நிம்	தேவர்களது சேனைகளிலும், வேள்விகளிலும் தலைமையாகவும்
होतार	ஹோதாரம்	எமது வேள்வியில் தேவர்களை யழைப்பதாகவின் ஓமத்தை யுண்டாக்குவதாகவும்
दास्वन्त	தாஸ்வந்தம்	மிகுந்த நன்கொடைப்பதாகவும்
वसो सहस.	வஸோ: ஸஹஸ:	அணிவர்களாலும் போற்றத்தக்க ஆற்றலின
सूनुं	ஸூநும்	மகவாகவும்
जातवेदसं विप्र न	ஜாதவேதஸம் விப்ரம் ந	விதைங்களை யறிகின்ற அந்தணன் போன்றதாகவும்
जातवेदसं •	ஜாதவேதஸம்	மிக்க கொண்டாடத்தக்க தாகவுமுள்ளதை

* विभ्राष्टि मनुवष्टि वस्, என்பது இருக்கு.

मन्ये	மந்யே	(யான) அககினியென உடனபடு கினறேன
य. देव:	ய: தேவ:	அததனமைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्वध्वर	ஸ்வத்வர:	நலல வேளவிகளை ஏறறுக கொண டும
ऊर्ध्वया	ஊர்த்வயா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	தேவாச்யா	தேவாராதனை செயது கொணடும அலலது, தேவாகட்குச (தூது) சொலலிக கொணடும
कृपा	க்ருபா	ஆறறலாகிய கிருபையால அல லது, தேவதைதகட்கு, அவி கொணடு செலலவேணடு மெனனும இசசையால
शुक्रशोचिप.	ஶுக்ரஶோசிஷ:	ஒளிமலிநத பிரகாசமுடையதா கினறதோ,
आजुह्वानस्य	ஆஜுஹ்வாநஸ்ய	அவவககினி நாறபுறததும வேள விகட்குசசெனறு
सर्पिषः घृतस्य	ஸர்பிஷ: க்ருதஸ்ய	ஒழுகுகினற நெயயை
विभ्राष्टि अनु	விப்ராஷ்டிம் அநு	நனகு சாமபராகிய விடடது. (ஏறறுககொளகினறது.)

சாயணய பாடிம்.

கணடம—12. இருககு—9. புருசசேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில முதனமைய தெனறும, எமது வேள வியைக குறிதது தேவாகளை யழைபபதெனறும, அலலது ஓமததையுண டாககுவதெனறும, "அழைபபோனே வேளவி யியறறுவோனே" என யாஸக முனிவரும 7-15-ல கூறியுளளாா ஆதலின. "இனறு அழைககுமககினி யைப போறறுக" என மறை கூறலானும "அழைககு மககினியைக கூப பிடுக" எனற பிற வாககானும, அககினிககு தேவாகளை அழைககுநதனமை மிக விளககமாமெனக அககினி, தேவாகளை அழைககததககதென உடன படுகினறேன எனககொளக உடன படுகினறேன எனபதை ஒவவொரு விசேடணததினு மியைததுக கொளக. அலலது, மேற கூறபபடுபவைகள தோததிரததை மேற கொணடவைகள அதாவது வியபபாகக கொடுப பதும, யாவாகளாலும போறறததககதும, ஆறறலின மகவும, ஈணடு அரணிககடடையிற கடையுஙகாலததில மிகவலியோடு கடையுமிடதது தீ உணடாவதால அதை வலியினுடைய மகனென உபசரிககபபடடது. தோனறினவைகளை யுணாவதும, அலலது, தோனறின தனஙகளையுடைய தும, எனனும இததகைய பொருளதரும ஜாதவேதசம, எனனுஞ

சொற்கு நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவர் பலவகையாகவுரை கூறியுள்ளார். அக்கினி, தோன்றின வற்றை யுணர்வது, தோன்றின தன்மைகளை யுடையது என்பதில் உவமை — எல்லா வித்தைகளையு முணர்ந்த நுண்ணறிவாளனாகிய அந்தணன் போன்றென்றல் அதாவது அத்தன்மைய அந்தணன் மிகமதிக்கப்படுதல் போல உன்னையுந் துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். கூறிய குணங்களோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன் உள்ளனோ, அவன், இனிய வேள்விகளைத் தாங்குவோனாகவும், மிக மேம்பட்ட தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற, அல்லது, தேவர்களை யெதிர்கொள்கின்ற ஆற்றலெனனும் கிருபையோடு கூடி கூடியவனாயிருந்தும், "தேவர்களை யேற்றுக் கொள்கின்ற கிருபையால்" என்ற யாஸ்கமுனிவர்வாக்கையு முணர்க. அவைகளினின்றும் அவிகளை (தேவவுணவுகளைத்) தாங்கும் புத்தியோடு கூடியவனாயிருந்தும், ஒளிமலிந்து பிரகாசமுடையதும், யாண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், ஒழுகுந் தன்மையுடையதுமாகிய நெய்யைச் சாமபரான பின்னர் அவன் விரும்புகின்றனன். அதாவது, ஏற்றுக்கொள்கின்றனன் என்பதாம். (9)

वसो, वसुं, என இருக்கிலும், சாமத்திலும் பாடம்.

மந்திரம் 10.

२३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ ३ २
466. तव त्यन्नर्यं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्व्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।
२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३२ ३२
यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः
२ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १ २र
* भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेदूर्जं शतक्रतु † विंदेदिषम्॥१०॥

இருக்கு 1-126-1.

தவ த்யந்நர்யம் ந்ருதோऽப இந்த்ர ப்ரதமம் பூர்வ்யம் திவி ப்ரவா
[ச்யம் க்ருதம் ।
யோ தேவஸ்ய ஶவஸா ப்ராரிணா அஸுரிணந்நப:
பு⁴வோ விஶ்வமப்⁴யதேவமோஜஸா விதேதூர்ஜம் ஶதக்ரது விந்
[தேதிஷம் ॥

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्य, प्रथमं, पूर्व्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं, देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा, अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्जं, इषं, विदेत् ॥

---

* भुवद्, † विदादिषम्, என்பன இருக்கு

பதவுரை

नृत:	ந்ருத:	அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போனாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
नर्यं	நர்யம்	மனிதர்களுக்கு இனியதும்
प्रथमं	ப்ரதமம்	தலைமையும்
पूर्व्यं	பூர்வ்யம்	பழமையுமாகச்
कृत	க்ருதம்	செய்யப்பட்ட
तव	தவ	உனது
त्यत् अप.	த்யத் அப:	கீர்த்தியுடைய அச் செய்கை
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
प्रवाच्य	ப்ரவாச்யம்	இனிது புகழத்தக்கதாகின்றது. அச்செய்கை யாதெனின்? நீ
देवस्य	தேவஸ்ய	வெற்றியை விரும்பிய அசுரர்களின்
असु	அஸும்	பிராணனை
शवसा	சவஸா	வலியால்
रिणन्	ரிணந்	ஒழித்து
अप:	அப:	அசுரர்களால் தடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை)ப்
अरिण.	அரிண:	பெருக்கினாய்
शतक्रतु	சதக்ரது:	அநேகங்களைய இந்திரன்
विश्व	விச்வம்	நிறைந்த
अदेव	அதேவம்	இருளாகிய அசுரனை
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
अभिभुव.	அபிபுவ:	நாசமாக்குவானாக
ऊर्जं	ஊர்ஜம்	வலியையும்
इष	இஷம்	அவியாகிய அன்னத்தையும்
विदेत्	விதேத்	பெற்றுக்கொள்வானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10 கிருத்சமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே! நீ மனிதர்கட்கு இனிது செய்வதும், முதன்மையானதும், "பிரதமம் மிக முதன்மை" என்று யாஸ்கமுனிவரும் முற்காலத்திலுண்டாகியதும், நின்னால் செய்யப்பட்டதுமாகிய கீர்த்திமிக்க நினது கருமம் (செய்கை) சுவர்க்கத்தில் தேவர்களால் புகழத்தக்கதேயாகின்றது. அச்செய்கை யாதெனின்?

தேவர்களை வெலல விருபபுளள அசுரனுடைய பிராணனைக கொனறு, நீ, அவ னாறறடுககபபடட நீரை (மழையை) ஏவினாய (கொணடு வநதனை) எனபதாம. யாதொரு இச்செயகை புகழததககதே யெனப பொருநதினமை காணக இனிபரோடசமாயக கூறல —அவவிநதிரன நிறைநத இருளாகிய அசுரனை ஆறறலாற றொலைபபானாக மறறும, இநதிரன வலியை அடைவானாக. அவியாகிய அனனததையும அடைவானாக எனபதாம. (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முறறும

ஸ்ரீமத, இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மாரககப பிரவாததக,
ஸ்ரீவீர புககண பூபால சாமராஜய ----சி சயணாசாரியா இயறறிய
மாதவீய சாம வேதாரததப பிரகாசமெனனுஞ
சநத வியாககியானததில,

இரணடாவது ஐநதிர காண்டமும்,

அலலது

ஐநதிர பருவமும்,

முறறும.

சாமவேத சஙகிதை நானகாமததியாயம

முறறும.

ஓம சுபரபணயோம! ஓம சுபரபணயோம! ஓம சுபரமணயோம!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றாவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன், சந்தம—காயத்திரி. சுரம—ஷட்சம. இருடிகள் ஆங்காங்குக் கூறப்படுவர்கள்

இவ்வத்தியாயத்தில் சோமரசம் துதிக்கப்படுகின்றது.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३१ २र ३ १ २र
467. उच्चा ते जातमन्धसो *दिवि सद्भूम्याददे ।
३२उ ३ २३ १२
उग्रंश्ं शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-10.

உச்சா தே ஜாதமந்தஸோ திவி ஸத்பூம்யாததே ।
உக்ரம் ஶர்ம மஹி ஶ்ரவ: ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, ते, अन्धसः, उच्चा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः, भूमि आददे ॥

---

* दिविषद्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
ते	தே	உன்னுடைய
अन्धसः	அந்தஸ꞉	இரசத்தின் தோற்றம்
उच्चा	உச்சா	சிறப்புடைய தாய்
जात	ஜாதம்	உண்டாயிற்று. (அதனால்)
दिवि	திவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருக்கப் பெற்றதும்
उग्र	உக்ரம்	கீர்த்தியுடையதுமாகிய
शर्म	ஶர்ம	சுகத்தையும்
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्रव	ஶ்ரவ꞉	அன்னத்தையும்
भूमि आददे	பூமி ஆததே	தரையிற் பிறந்த யாம் அடைகின்றோம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. அமஹீயூ ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நினது ரசம் மேன்மையாய்ப் பிறந்தது, மற்றும், வானுலகிற் பெருமையுள்ள சுகத்தையும், மகத்தாகிய அன்னத்தையும் தரையிற் பிறந்த எம்மைப்போன்றோர்கள் (அதனால்) அடைகின்றோர்கள் என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३१२ ३१ २ ३१२ १२३ १२ ३२

468. स्वादिष्ठया मदिष्ठया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருக்கு 9-1-1.

ஸ்வாதிஷ்டயா மதிஷ்டயா பவஸ்வ ஸோம தாரயா இந்த்ராய பாதவே [ஸுத꞉ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्ठया, मदिष्ठया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன்
पातवे	பாதவே	அருந்துதற் பொருட்டுப்
सुत	ஸுத꞉	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ
स्वादिष्ठया	ஸ்வாதிஷ்டயா	மிக இனிய சுவையோடு கூடியதும்

मदिष्टया	மதி3ஷ்டயா	மிக்க களிப்பைக்கொடுப்பது மாகிய
धारया	தா4ரயா	தாரையால் (துளித்துளியா யொழுகி)
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2 மதுச்சந்த ரிஷி.

சோமரசமே! இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, மிகுந்த இன்சுவையோடு கூடியதும், பெரும (வியப்பாகிய) களிப்பைத் தருவதுமாகிய தாரையால் நிறைவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १२ ३१२ ३२
469. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।
२ ३ १ २३ १२
विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வ்ருஷா பவஸ்வ தா4ரயா மருத்வதே ச மத்ஸர: |
விஶ்வா த3தா4ந ஓஜஸா ||

அந்வயம்.

हे सोम!, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः, मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
वृषा	வ்ருஷா	துதிப்போர்களின் மனவேட்கையைப் பொழிந்துகொண்டு
धारया	தா4ரயா	நின்று தாரையால்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தில் நிரம்புவாயாக
च	ச	மற்றும், இந்திரனுக்கு அருப்பணஞ்செய்யத் தவிட்டது
मरुत्वते	மருத்வதே	மருத்துக்களை உதவியாகக்கொண்ட அவ்விந்திரனுக்கு
विश्वा	விஶ்வா	எல்லாத் தனத்தையும்
ओजसा	ஓஜஸா	தனது வலியால்
दधानः	த3தா4ந:	தாங்கிக்கொண்டு
मत्सरः	மத்ஸர:	களிப்புண்டாக்குவோனாவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1 இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தோத்திரஞ் செய்வோர்களின் விருப்பத்தைப் பெய்வோனாயிருந்து உன்னுடைய தாரையால் துரோணகலசத்தில் நிரம்புவாயாக. நிரம்பிய நீ, எங்களால் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பெற்ற காலத்தில் மருத்துவைச (வாயு தேவதையை) சகாயமாயக் கொண்ட அவ்விந்திரன் பொருட்டுக் களிப்புண்டாக்குவோனும் ஆவாயாக. எவ்விதத்தனுயெனின்? தனது ஆற்றலோடு கூடியவனுயிருந்து தோத்திரம் பண்ணுவோர்கட்கு எல்லாத் தனங்களையேனும், அல்லது, நிறைந்த தனங்களையேனுங் கொடுத்துக் கொண்டு நீ களிப்புண்டாக்குவோனுகுதி என்பது பொருத்தமாமெனக. (3)

மந்திரம் 4.

२ ३ २ २ १२ ३ १ २ ३ १ २
470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।
३ १२ ३ २
देवावीरघशꣳसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யஸ்தே மதோ வரேண்யஸ்தேநா பவஸ்வாந்தஸா ।
தேவாவீரகஶꣳஸஹா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रस ,) तेन, अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே! நீ,)
देवावी	தேவாவீః	தேவர்களை விரும்புவதும
अघशसहा	அகஶꣳஸஹா	இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுவதும
वरेण्य:	வரேண்யః	மிக மேலானதும
मद	மதః	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய
ते	தே	உனது
य	யః	யாதொரு
(रस:)	(ரஸః)	(இரசமுண்டோ,)
तेन अन्धसा	தேந அந்தஸா	அந்த ரசத்துடன
वपस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினின் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—1. இருககு—4. அமஹீயு ரிஷி.

சோமககொடியே! நீ, தேவாகளை யிசசிககினறதும, இராககதாகளைத தொலைப்பதும, அனைவாகளாலும போறறத தககதும, களிபபைததருவதுமாகிய உனது யாதொரு இரசமுணடோ, ஆதரிததறகுரிய அநத இரசததோடு கலசததில நிறைவாயாக எனபதாம. (4)

மநதிரம் 5.

471. तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
हरिरेति कनिक्रदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திஸ்ரோ வாச உதீரதே காவோ மிமந்தி தேனவ: |
ஹரிரேதி கநிக்ரதத் ||

அநவயம்.

तिस्रः, वाचः, उदीरते, धेनवः, गावः, मिमन्ति, हरिः, कनिक्रदत्, एति ॥

பதவுரை.

तिस्र.	திஸ்ர:	இருககு முதலிய வேறுபாட்டால மூவகையான
वाचः	வாச:	துதிகளை
उदीरते	உதீரதே	வேட்போாகள சொலகினறாாகள.
धेनव.	தேநவ:	பாலாறகளிபபிககின்ற
गाव.	காவ:	கோககள
मिमन्ति	மிமந்தி	பால கறததற பொருட்டுக கதறுகினறன (அதுபோல)
हरिः	ஹரி:	பசிய சோமரசம
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	ஒலிததுக கொணடு
एति	ஏதி	கலசததிற செலகினறது.

சாயண பாடியம.

கண்டம—1. இருககு—5. திரித ரிஷி

இருககு, யசுா, சாமம எனனும வேறுபாட்டால மூவகையான தோததிரஙகளை வேட்போாகள் இனிது படிககினறாாகள. விரைவில பால கறக

கின்ற பாற்பசுக்கள் கறத்தற் பொருட்டுக் கத்துகின்றனபோன்று பசுமை நிறமுடைய சோமரசமுஞ் சத்தமிட்டுக் கொண்டு கலசத்திற் போய்ச் சேர்கின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३१ २३ १२ ३ १२
472. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।
३ २ ३ १ २ ३१२
*अर्कस्य योनिमासदम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-81-3

இந்த்³ராயேந்தோ³ மருத்வதே பவஸ்வ மது⁴மத்தம꞉ |
அர்கஸ்ய யோநிமாஸத³ம் ||

அந்வயம்.

इन्दो!, मधुमत्तम., अर्कस्य योनिं, आसद, मरुत्वते इन्द्राय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ³!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	மது⁴மத்தம꞉	மிகுந்த இன்சுவை யோடு கூடிய நீ
अर्कस्य योनि	அர்கஸ்ய யோநிம்	ஆராதிக்கின்ற வேள்வியாகிய இடத்தைப்பற்றி
आसद	ஆஸத³ம்	விளங்குவதாய்
मरुत्वते इन्द्राय	மருத்வதே இந்த்³ராய	மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுக்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தினிறைவாயாக

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—6. கசியப ரிஷி

சோமரசமே! மிக்க இன்சுவையுள்ள நீ, ஆராதிக்கின்ற வேள்வி யென்னுமிடத்தில் உட்காருவோனுய இந்திரன் பொருட்டுக் கலசத்தை யடைவாயாக என்பதாம். (6)

* ऋतस्य, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 7.

२ १ ३ १२र ३ १ २र ३ २
473. असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।
३ २उ ३ १२
श्येनो न ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-62-4

அஸாவ்யம்சுர்மதாயாப்ஸு தக்ஷோ கிரிஷ்டா: ।
ச்யேநோ ந யோநிமாஸதத் ॥

அந்வயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, श्येनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா:	மலைகளில் முளைத்துள்ள
अंशुः	அம்சு:	சோமம்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டுத்
असावि	அஸாவி	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
श्येनः न	ச்யேந: ந	அன்றில் பறவை வனம்விட்டுத் தன் இடத்தில் உறைவது போன்று
अप्सु	அப்ஸு	நீரில்
दक्ष	தக்ஷ:	வாழ்கின்ற (இச்சோமம்)
योनिं आसदत्	யோநிம் ஆஸதத்	தன்னிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சமதக்கினி ரிஷி.

மலைகளிற்றோன்றிய சோமம், களிப்பின் பொருட்டுப் பிழியப்பட்டது. அது நீரிலும் (மடுக்களிலும்) வளர்கின்றது. அன்றிலும், அன்றிற் புள், வனத்திலிருந்து வந்து தன்னிடத்தை யடைவதுபோல, இச் சோமம் தனக்கு யாதொரு இடமுண்டோ, அதை அடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ १२ ३१ २ ३ १२
474. पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।
३ १२ ३२३ १२
मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருக்கு 19-25-1.

வவஸ்வ உக்ஷஸாயநோ தெவெஹ்யஃ வீதயெ ஹரெ |
ஊரு-ந்ஹ்யோ வாயவெ ஊஃ ||

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे हरे!	ஹெ ஹரெ	பாவத்தைப்போக்குகின்ற சோம ரசமே !
दक्षसाधन	உக்ஷஸாயநஃ	ஆற்றலுக்குச் சாதகமாகிய
मद	ஊஃ	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ
देवेभ्य पीतये	தெவெஹ்யஃ வீதயெ	இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டும்
मरुद्भ्य	ஊரு-ஹ்யஃ	மருத் தேவதைகள் அருந்துதற் பொருட்டும்
वायवे	வாயவெ	வாயு தேவதையின் பொருட்டும்
पवस्व	வவஸ்வ	கலசத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. ...... ௦. திடாயுத ஆகத்திய ரிஷி.

பசுசைநிற முடையோய் ! அல்லது, பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே! ஆற்றலுக்கு கருவியாகிய களிப்பைத் தருகின்ற நீ பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துவதற்கும், மருத்துக்களும் வாயு தேவதைகளும் அருந்துதற்பொருட்டும். நிறைவாயாக எனமுடித்துக் கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।
१२ ३ १ २
मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-18-1.

வரிஸ்வாநோ ஗ிரிஷ்஠ாஃ வவித்ரெ ஸொமொ அக்ஷரத் |
ஊதெஷு ஸவயா அஸி ||

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठा, स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ॥

* सुवान अक्षरा, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

सोमः	ஸோம꞉	இச் சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரே	சுத்தமாகிய பாத்திரத்தில்
पर्यक्षरत्	பர்யக்ஷரத்	நிறைந்து கொண்டிருக்கின்றதும்
गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டா꞉	மலையிற்றோன்றியதும்
स्वानः	ஸ்வாந꞉	சமபாதிக்கப்பட்டதுமாம்.
मदेषु	மதேஷு	அத்தகைய நீ, துதிக்கப்பட்டோர்கள் விஷயத்தில்
सर्वधा असि	ஸர்வதா அஸி	எல்லாவகையானும் அன்னத்தையுங்கொடுப்போனாக இருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபா, அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமரசம் பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைந்துகொண் டிருக்கின்றதும், பிழியப்பட்டதும், மலையிலிருப்பதுமாம் என்பது பொருள். அத்தன்மைய நீ, துதிப்போர்களிடத்தில் எல்லாவற்றையுங் கொடுப்போனாய், அல்லது, அன்னத்தையுந் தாங்குவோனாய் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २र ३क २र३२

476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांꣳसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १२

*स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

பரி ப்ரியா திவ꞉ கவிர்வயாம்ஸி நப்த்யோர்ஹித꞉ ।

ஸ்வாநைர்யாதி கவிக்ரது꞉ ॥

அந்வயம்.

कविः, कविक्रतुः, नप्त्योः हितः, दिवः, प्रिया, वयांसि, स्वानैः, परियाति ॥

பதவுரை.

कविः	கவி꞉	நுண்ணறிவுடையதும்
कविक्रतु	கவிக்ரது꞉	புத்தியை வளாக்கின்றதுமாகிய சோமம் ..

* सुवाना, என்பது இருக்கு.

नप्त्यो हितः	நப்த்யோ: ஹித:	பிழியும் பலகைகளிரண்டின் நடுவில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
दिव·	திவ:	வானுலகிற
प्रिया	ப்ரியா	பிரியமுள்ளவைகளாய்ப்
वयांसि	வயாம்ஸி	போகின்ற கறகளை
स्वानै,	ஸ்வாநை:	வேள்வியாற்றுவோர்களால்
परियाति	பரியாதி	(அது) பெறுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கசியபா, அசிதா ரிஷிகள.

நுண்ணறிவுடையதும, எல்லையற்ற கருமமுடையதுமாகிய சோமம், பிழிந்தெடுக்கும் பலகை யிரண்டின் இடையில் வைக்கப்பட்டது விருப்புடையவைகளாய வானுலகுக்கு செல்கின்ற கறகளை வேட்போர்கள வாயிலாக அது அடைகின்றது அவவாறே வேதமந்திரமும் கூறுகின்றது. (10)

குறிப்பு —ரண்டு, மேலே தூக்கி சோமக்கொடியை பிழிக்கின்ற கறகள விதந்தோதப்படுகின்றன.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை, சோமம. சந்தம, காயத்திரி சுரம ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

१ २र ३ २३ १२ ३ १२
477. प्र सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो *मघोनाम् ।
३२ ३१२
सुता विदथे अक्रमुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-32-1.

---

* मघोन , எனபது இருக்கு

ப்ர ஸோமாஸோ மதச்யுத꞉ ச்ரவஸே நோ மகோநாம் |
ஸுதா விதத்தே அக்ரமு꞉ ||

அந்வயம்.

मदच्युत , सोमास , सुता॰, मघोनां, न॰, विदथे, श्रवसे, प्र अक्रमुः ॥

பதவுரை.

मदच्युत	மதச்யுத꞉	களிப்பை யூட்டுகின்ற
सोमास	ஸோமாஸ꞉	சோமரசம்
सुता॰	ஸுதா꞉	பிழிந்தெடுத்த விட்டது
मघोनां	மகோநாம்	அவிகளைக் கைக்கொண்ட
नः	ந꞉	எங்களுடைய
विदथे	விதத்தே	வேள்வியில்
श्रवसे	ச்ரவஸே	அன்னத்தின் பொருட்டு (அல்லது) கீர்த்தியின் பொருட்டுப்
प्र अक्रमुः	ப்ர அக்ரமு꞉	பாத்திரங்களை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2　இருக்கு—1　சயாவாசுவ ரிஷி.

சோமரசம், களிப்பை யூட்டுவதாயும் பிழியப்பட்டதுமாகி அவிகளைக் கொண்டுள்ள எங்களுடைய வேள்வியில் அன்னத்தின் பொருட்டாகவேனும், அல்லது, கீர்த்தியின் பொருட்டாகவேனும் பாத்திரங்களிற் செல்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१　२र　३ २ ३　१　२　३ १२
478. प्र सोमासो विपश्चितोऽपो *नयन्त ऊर्मयः ।
१ २　३ १ २
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருக்கு 9-33-1

ப்ர ஸோமாஸோ விபஶ்சிதோ(அ)போ நயந்த ஊர்மய꞉ |
வநாநி மஹிஷா இவ ||

அந்வயம்.

विपश्चितः, सोमास॰, अप॰ ऊर्मयः, महिषा वनानि इव, प्रनयन्त ॥

---

* नयन्ति, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

विपश्चित	விபஶ்சித꞉	புத்தியை வளர்க்கின்ற
सोमास	ஸோமாஸ꞉	சோமரசம்
अप ऊर्मय	அப꞉ ஊர்மய꞉	நீரி னலைகள் போன்றும்
महिषा वनानि इव	மஹிஷா வநாநி இவ	மிருகங்கள் வனங்களிற் செல்வன போன்றும்
प्रनयन्त	ப்ரநயந்த	பாத்திரங்களை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. திரித ரிஷி.

நுண்ணறிவை யுண்டாக்குகின்ற சோமரசம் பாத்திரங்களை யடைகின்றது எதைப் போலெனின்? நீரினுடைய அலைகள் போன்று என்க. ஈண்டு, நீர் என்பது நீரினுடைய என ஆறும் வேற்றுமையாய்த் திரிந்தது. இது பற்றியே இருக்கோதுவார்களும் 'அபாங்கயந்தீதி' என ஓதுகின்றார்கள். அந்த அலைகள் இடைவிடாது உண்டாகின்றன போன்று என்பதாம். மிகுதிக்கண் இவ்வுவமை. அடைவதில் மற்றோருவமை கூறப்படுகின்றது:— அநேக மிருகங்கள் வனத்தை யடைவனபோன் றெனல். அல்லது, தனது ஆசிரயமாகிய பாத்திரத்தினின்றும் ஒழுகுவதற்கு முதலுவமை. இரண்டாவதோ, அப் பாத்திரத்தினின்றுங் கீழிடத்திற் செல்வதன் பொருட்டெனக் கொள்க (2)

மந்திரம் 3.

१२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३२३ १२
479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
२ ३ २ ३ १ २
विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-61-28.

பவஸ்வேந்தோ வ்ருஷா ஸுத꞉ க்ருதீ நோ யஶஸோ ஜநே ।
விஶ்வா அப த்விஷோ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः, अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹெ இந்தோ!	சோமரசமே!
सुत	ஸுத:	பிழியபபெறற நீ
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபை நிறையச செய்வோனுகி
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற பாத்திரததை யடைவாயாக.
जने	ஜநே	தேசததின கண
न:	ந:	எமமைக
यशस:	யஶஸ:	கீரததியுடையவராயச
कृधि	க்ருதி	செயவாயாக.
विश्वा	விஶ்வா	எலலாச
द्विष:	த்விஷ:	சததுருககளேயும
अप जहि	அப ஜஹி	நாசம பணணுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—2. இருககு—3. அமகீயு ரிஷி

சோமரசமே! பிழியபபடடோனும் மனவிருபபைப பூரணமாககுகினற நீ, தாரையால நிறைவாயாக தேசததில எஙகளேக கீரததியுடையோராக ளாககச செய்குதி. மறறும, எலலாப பகைவாகளேயு மொழிபபாயாக எனப தாம். (3)

மநதிரம் 4.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
480. वृषा ह्यसि भानुना द्युमन्तं त्वा हवामहे ।
१ २ ३ १ २
पवमान स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹ்யஸி பா4நுநா த்3யுமந்தம் த்வா ஹவாமஹே |
பவமாந ஸ்வர்த்3ருஶம் ||

அநவயம்.

(हे सोम!,) हि, वृषा, असि, पवमान!, स्वर्दृशं, भानुना, द्युमन्तं, त्वा, हवामहे॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே ! நீ)
हि	ஹி	உண்மையாக
वृषा	வ்ருஷா	விரும்பிய பயனைப் பொழிவோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய் (இதனால்)
पवमान !	பவமாந !	பவித்திரஞ்செய்கின்றசோமமே!
स्वर्दृश	ஸ்வர்த்ருஶம்	எல்லாவற்றையுங்காணுகின்ற
भानुना	பாநுநா	பிரகாசத்தால்
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	விளங்குகின்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
हवामहे	ஹவாமஹே	வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4 பிருகு ரிஷி

சோமமே! நீ, உண்மையில் நிச்சயமாக விரும்பிய பயன்களைப் பெய்வோனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் பவித்திரஞ்செய்கின்ற, அல்லது, நிறைந்த சோமரசமே! எல்லாவற்றையுங் காண்கின்ற ஒளியால் விளங்கும் உன்னை வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २

481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां * मतिः ।

३१ २र ३ १२

सृजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-64-10.

இந்து: பவிஷ்ட சேதந: ப்ரிய: கவீநாம் மதி: |

ஸ்ருஜதஶ்வம் ரதீரிவ ||

அந்வயம்.

चेतनः, प्रियः, इन्दुः, कवीनां, मतिः, पविष्ट, अश्वं, रथीः, इव, सृजत् ॥

பதவுரை.

चेतनः	சேதந:	அறிவைக் கொடுப்பதும்
प्रियः	ப்ரிய:	தேவதைகட்குப் பிரியமுடையதுமாகிய

* मती, என்பது இருக்கு.

इन्दुः	இந்து:	சோமரசம்,
कवीनां	கவீநாம்	வேட்போர்களுடைய
मतिः	மதி:	துதியாற்
पविष्ट	பவிஷ்ட	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றது.
अश्व	அச்வம்	குதிரையை
रथीः इव	ரதீ: இவ	இரத மூர்வோன் நடத்துவது போன்று
सृजत्	ஸ்ருஜத்	(ஓடுகின்ற) தாரைகளை யுண்டாக்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கசியப ரிஷி.

மெஞ்ஞானத்தைத் தருவதும், தேவதைகட்கு விருப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம், அளவிலாத கருமமுள்ளார் துதிப்போர்களின் தோத்திரத்தாற் பாத்திரங்களில் நிறைகின்றது இரதத்தி லுள்ளான் குதிரையை நடத்துவது போல (இச் சோமரசம்) அலைகளை யுண்டாக்குகின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २
482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
३ १ २ ३१ २र
शुक्रासो वीरयाशवः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-64-4.

அஸ்ருக்ஷத ப்ர வாஜிநோ கவ்யா ஸோமாஸோ அச்வயா |
சுக்ராஸோ வீரயாசவ: ||

அந்வயம்.

वाजिनः, आशवः, शुक्रासः, सोमासः, गव्या, अश्वया, वीरया, प्रासृक्षत ॥

பதவுரை.

वाजिन	வாஜிந:	ஆற்றலுடையதும்
आशवः	ஆசவ:	வேக முடையதும்
शुक्रासः	சுக்ராஸ:	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमास	ஸோமாஸ:	சோமரசம்
गव्या	கவ்யா	கோ விருப்பத்தாலும்

अश्वया	அஶ்வயா	குதிரை யிச்சையாலும்
वीरया	வீரயா	புத்திர வேட்கையாலும்
प्रासृक्षत	ப்ராஸ்ருக்ஷத	வேட்போர்களால் நன்கு உண்டாக்கப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கசியப ரிஷி.

வலிவுள்ளதும், வேக முடையதுமாகிய சோமரசம், ஆ, வேண்டுமென்னும் விருப்பானும், குதிரை வேண்டுமென்னும் இச்சையாலும், மக்கள் வேண்டுமென்னும் வாஞ்சையாலும் வேட்போர்களால் இனிது உண்டாக்கப் படுகின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१ २३१ २२ ३ १२
483. पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।
३१ २२ ३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-16.

பவஸ்வ தேவ ஆயுஷகிந்த்ரம் கச்சது தே மத³: ।
வாயுமாரோஹ த⁴ர்மணா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम!,) देवः, पवस्व, मदः, ते, आयुषक्, इन्द्रं, गच्छतु, धर्मणा, वायुं, आरोह ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமரசமே!)
देवः	தேவ:	பிரகாசமுடைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாற் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக மற்றும்,
मदः	மத³:	களிப்பைத் தருகின்ற
ते	தே	உன்னுடைய ரசமானது
आयुषक्	ஆயுஷக்	அடைப்பு மாறு
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனை
गच्छतु	கச்சது	அடைக்குக.
धर्मणा	த⁴ர்மணா	தாங்குகின்ற நீ இரசவடிவத்தால்
वायुं	வாயும்	வாயுவை
आरोह	ஆரோஹ	அடைவாயாக,

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—7. காசியப ரிஷி

சோமரசமே! பிரகாசமுடைய நீ, தாரையால் நிறைவாயாக. மற்றும், களிப்பைத்தருகின்ற உனது இரசம், அடையும் வண்ணம் இந்திரனைக்குறித்து அடைவதாகுக. இன்னும், நீ தனது தன்மையாகிய இரசத்தால் வாயுவையும் அடைவாயாக. (7)

குறிப்பு —देवायुषग्, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

१२ ३२ ३ १ २२ ३२
484. पवमानो अजीजनद्दिवश्चित्रं न तन्यतुम् ।
१ २ २ ३ २
ज्योतिर्वैश्वानरं बृहत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-61-61.

𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌜𑍀𑌜𑌨𑌦𑍍𑌦𑌿𑌵𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌨 𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑍁𑌮𑍍 ।
𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍 ॥

அந்வயம்.

पवमानः, बृहत्, वैश्वानरं ज्योतिः, चित्रं, दिवः, तन्यतुं न, अजीजनत् ॥

பதவுரை.

पवमानः	𑌪𑌵𑌮𑌾𑌨𑌃	சோமரசம்
बृहत्	𑌬𑍃𑌹𑌤𑍍	பெரிதாகிய
वैश्वानरं ज्योतिः	𑌵𑍈𑌶𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑌂 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃	வைசுவாநரம் என்னும் ஒளியை
चित्रं	𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂	விசித்திரமாகிய
दिवः	𑌦𑌿𑌵𑌃	வானுலகத்திலுண்டாகும்
तन्यतुं न	𑌤𑌨𑍍𑌯𑌤𑌂 𑌨	மின்னல் போன்று
अजीजनत्	𑌅𑌜𑍀𑌜𑌨𑌤𑍍	உண்டாக்கினது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. அமஹிய ரிஷி.

சோமரசம், மகத்தாகிய வைசுவாநரம் என்னும் சோதியை, விசித்திரமாகிய வானுலகத்தின் மின்னலைப் போன்றதாக உண்டாக்கியது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
485. * परि स्वानास इन्दवो मदाय बर्हणा गिरा ।
१ २ ३ १२
† मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-10-4.

பரி ஸ்வாநாஸ இந்தவோ மதாய பர்ஹணா கிரா ।
மதோ அர்ஷந்தி தாரயா ॥

அந்வயம்.

स्वानासः, इन्दवः, बर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	இந்தவ:	பிரகாசிக்கிறவைகளுமாகிய
बर्हणा	பர்ஹணா	மகத்தாகிய
गिरा	கிரா	துதியால்
मधो.	மதோ:	களிப்புண்டாக்குபவைகளுமான சோமரசம்
धारया	தாரயா	தாரையால்
मदाय	மதாய	தேவர்களின் ஆனந்தத்தின் பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	பர்யர்ஷந்தி	பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே (ஒழுகுகின்)றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. காசியபர், அசிதர் இருஷிகள்.

பிழியப்பட்டதும், விளங்குகின்றதும், மகத்தாகிய துதியினாலும் வாக்கால் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதுமான சோமரசம், தாரைகளோடு தேவர்களின் களிப்பின் பொருட்டு தசாபவித்திர மென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே ஒழுகுகின்றது என்பதாம். (9)

---

* परिसुवानास, † सुता अर्षन्ति, என்பன இருக்கு

மந்திரம் 10.

१२ १२ ३ १ २ ३ १ २२ ३ २
486. परिप्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधिश्रितः ।
३१ २२ ३ १२
कारुं बिभ्रत्पुरुस्पृहम् ॥ १० ॥

இருக்கு 9-14-1.

பரிப்ராஸிஷ்யதத் கவி: ஸிந்தோரூர்மாவதிஶ்ரித: ।
காரும் பிப்ரத் புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

कविः, सिन्धोः, ऊर्मौ, अधिश्रितः, पुरुस्पृहं, कारुं, बिभ्रत्, परिप्रासिष्यदत् ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	அறிவை வளர்ப்பதும்
सिन्धो.	ஸிந்தோ:	கடலின்
ऊर्मौ	ஊர்மௌ	அலையை
अधिश्रितः	அதிஶ்ரித:	முழுதும் ஒத்ததும்
पुरुस्पृह	புருஸ்ப்ருஹம்	பலரால் விரும்பத்தக்கதும்
कारुं	காரும்	துதிப்போர்களைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்குகின்றதுமாகிய சோம ரசம்
परिप्रासिष्यदत्	பரிப்ராஸிஷ்யதத்	பாத்திரத்தில் பொங்கி வழிகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதா இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும், நுண்ணறிவை யுடையதும், கடலினது அலையின் எல்லையைப் பெற்றுள்ளதும், பலரால் விரும்பப்படுவதும், துதிப்போரைத் தாங்குவதுமாகிய சோமரசம் பொங்குகின்றதென அந்வயித்துக் கொள்க. (10)

குறிப்பு.—कारम्, என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை. சந்தம - காயத்திரி. சுரம - ஷட்சம.

மந்திரம் 1.

२ ३ २ ३२३ २३ १ २ ३ १ २
487. उपो षु जातमप्तुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।
१ २ ३ १ २
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-13

உபொ ஷு ஜாதமப்துரம் கொபிர்பங்கம் பரிஷ்க்ருதம் ।
இந்தும் தெவா அயாஸிஷு: ॥

அந்வயம்.

सुजात, अप्तुरं, भङ्गं, गोभिः, परिष्कृतं, इन्दुं, देवाः, उपायासिषुः ॥

பதவுரை.

सुजातं	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும
अप्तुरं	அப்துரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும
भङ्गं	பங்கம்	பகைஞரை யொழிப்பதும
गोभिः	கொபி:	பசுவின நெய முதலியவற்றால
परिष्कृतं	பரிஷ்க்ருதம்	சுத்தம பண்ணப்பட்டதுமாகிய
इन्दुं	இந்தும்	சோமரசத்தைத
देवाः	தெவா:	தேவாகள
उपायासिषुः	உபாயாஸிஷு:	இனிது அடைகின்றாகள.

சாயண பாடியம.

கண்டம—3. இருக்கு—1. அமகீயுா ரிஷி.

நலல முறையாலுண்டாகியதும, நீரால் செலுத்தப்பட்டதும், சத்துருக்களை நாசப்படுத்துவதும, கோவிகாரமான பால நெய முதலியதால சுத்தம பண்ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தைத தேவாகள (இநதிரன முதலியோாகள) அடைகினறாாகள எனபதாம. (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ ३२उ ३ २ ३ १ २
488. पुनानो अक्रमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

புநாநோ அக்ரமீதபி விஶ்வா ம்ருதோ விசர்ஷணி: ।
ஶும்பந்தி விப்ரம் தீதிபி: ॥

அந்வயம்

ञिचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணி:	அனைத்தையுங் காண்கின்ற
पुनान	புநாந:	புநிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	விஶ்வா:	எல்லாப்
मृधः	ம்ருத:	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	அப்யக்ரமீத்	முன்னாப்போய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது.
विप्रं	விப்ரம்	கூரிய வறிவுள்ள அச்சோமத்தைப்
धीतिभिः	தீதிபி:	பரிசுத்தமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	ஶும்பந்தி	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2.

காண்கின்ற சோமரசமானது எல்லாச் சத்துருசேனைகளையும் வளைத்துக்கொள்கின்றது. நுண்ணறிவாளியாகிய அச்சோமரசத்தை, சுத்தமான தன்மைகளால் (புநிதமாகிய கருமங்களால்) அலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १२ ३२उ ३ १ २३ १ २र
489. आविशन् कलशꣳ सुतो विश्वा अर्षन्नभिश्रियः ।
२३ १ २
इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19.

ஆவிஶந் கலஶம் ஸுதோ விஶ்வா அர்ஷந்நபிஶ்ரியः ।
இந்துரிந்த்ராய தீயதே ॥

அந்வயம்

सुतः, कलशं, आविशन्, विश्वाः, श्रिय, अभ्यर्षन्, इन्दुः, इन्द्राय, धीयते ॥

பதவுரை

सुतः	ஸுதः	பிழியப்பட்டதும்
कलशं आविशन्	கலஶம் ஆவிஶந்	கலசத்திற் சென்றதும்
विश्वा	விஶ்வாः	எல்லாச்
श्रिय	ஶ்ரியः	சம்பத்துக்களையும்
अभ्यर्षन्	அப்யர்ஷந்	பொழிகின்றதுமாகிய
इन्दुः	இந்துः	சோமரசம்
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
धीयते	தீயதே	(பாண்டத்தில்) வைக்கப்படுகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—3 சமதக்கினி ரிஷி

பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமானது, துரோணம் என்னும் பாத்திரத்திற்புகுந்து, எல்லாச் சம்பத்துக்களையும் யாண்டுங் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றதாயிருக்கின்றது (அத்தன்மைய சோமரசம்) இந்திரன் பொருட்டுத் (வடிபபதற்கு) தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத்தில் எசாமறையோதுவோர்களால் வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३क२र ३२
490. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वोः सुतः ।
१ २ ३ १ २र
कार्ष्मन् वाजी न्यक्रमीत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-36-1.

அஸர்ஜி ரத்2யோ யதா2 பவித்ரே சம்வோः ஸுதः ।
கார்ஷ்மந் வாஜீ ந்யக்ரமீத் ॥

அந்வயம்.

रथ्यः यथा, चम्वोः, सुतः, पवित्रे, असर्जि, वाजी, कार्ष्मन्, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை.

रथ्य. यथा	ரத்ய: யதா	குதிரையை இரதத்தில் விரைவில பூட்டுவதுபோல (வேள்வியில)
चम्वो:	சம்வோ:	இரசம பிழியும் பலகைகளிரண்டின நடுவில வைததது
सुत.	ஸுத:	பிழியபபட்ட சோமரசம
पवित्रे	பவித்ரே	பாததிரததில
असर्जि	அஸர்ஜி	வாாககபபட்டது. அததன்மைய
वाजी	வாஜீ	விரைவுள்ள சோமரசம
कार्ष्मन्	கார்ஷ்மந்	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	ந்யக்ரமீத்	வளைததுக கொளகினறது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபூவசு ரிஷி.

இரத சமபநதமுள்ள குதிரை போனறு, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில இரணடு பலகையின நடுவில வைததுப பிழிநதெடுககபபட்ட சோமரசம பாததிரத்தில விடபபடடது அததனமைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேளவியாகிய யுததததை இயறகையாயச சூழ்நது கொளகினறது எனபதாம. (4)

ரணடுத, தேவா மனிதாகளை ஒருவாககொருவா ஆகாஷணிததுககொளளுமாறு செயதலின வேளவியே போரெனபபடடது.

மந்திரம் 5.

२उ ३ १ २र ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।
२ २ ३ २उ ३ १ २
घ्नन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருககு—9-41-1

ப்ரயத்காவோ ந பூர்ணயஸ்த்வேஷா அயாஸோ அக்ரமு: |
க்நந்த: க்ருஷ்ணாமப த்வசம் ||

அநவயம்

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृष्णां त्वचं, अपघ्नन्त., गावः न, प्राक्रमुः ॥

* प्रये गावो, எனபது இருககு

பதவுரை.

यत् भूर्णय.	யத் பூர்ணய:	யாது வேகமுடையதும்,
त्वेषाः	த்வேஷா:	பிரகாசமுடையதும,
अयास	அயாஸ:	செலலுஞ சீலமுடையதும்,
कृष्णां त्वच	க்ருஷ்ணாம் த்வசம்	மறைககபபட்ட இருளை
अपघ्नन्तः	அபக்நந்த:	(பிழியுஙகால) நீககுகினறது மாமோ, அசசோமரசம
गाव· न	காவ: ந	பசுககள தமது கட்டுததறிககுப் போவனபோனறு
प्राक्रमु.	ப்ராக்ரமு:	வேளவியைத தொழிற படுததுகினறது (பிரவிருததி செயவிககினறது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம—3 இருக்—5. மேதயாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும, பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதும, பிழியுஙகாலே மறைககினற இருளை யொதுககுகினறதுமாமோ, இந்தனமைய சோமரசம வேள்வியைப பிரவிர்த்திபபிககினறது அதிலுவமை:— நீர போனறெனல, அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகினறது போனறு என்பதாம ஈணடு மூலததிப 'கோ' எனனும பததிறகு, நீர பொருள. அலலது, கோககளையே உவமையாகக கூறபபடுகினறது -தனது கோட்டததிறகு (பசுச சாலைககு) பசுககள விரைவிற செலகினறன போனறெனல. அலலது, கோ, எனறது துதிவாககு. அவவாககு, துதிககததககதைக குறிதது விரைவிலடைகினறது போனறெனல. வேளவியைத தொழிற படுததுகினறதெனபது அதைதத தோததிரம பணணுகினறது எனபதாம. (5)

மநதிரம் 6.

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३२
492. अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।
३१ २२ ३ १२
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

ரா வே.

அபக்நந் பவஸே ம்ருத: க்ரதுவித்ஸோம மத்ஸர: |
நுதஸ்வாதேவயும் ஜநம் ||

அந்வயம்

हे सोम !, मत्सरः, मृधः, अपघ्नन्, क्रतुवित्, पवसे, अदेवयुं जनं, नुदस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே !
मत्सर	மத்ஸர:	களிப்பைத் தருகின்ற நீ
मृध.	ம்ருத:	துன்புறுத்தும் சத்துருக்களை
अपघ्नन्	அபக்நந்	நாசஞ் செய்து
क्रतुवित्	க்ரதுவித்	எனக்கு அறிவையுந் தந்து
पवसे	பவஸே	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றாய் அத்தன்மைய நீ
अदेवयु जन	அதேவயும் ஜநம்	தேவர்களை விரும்பாத இராக்கதர்களை
नुदस्व	நுதஸ்வ	தூரத்தில் ஓட்டுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நித்ருவி ரிஷி.

சோமமே! களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ, துன்புறுத்துவோர்களைக் (சத்துருக்களை) கொன்று, எங்கட்கு நல்லுணர்வையும் கொடுத்துப், பாத்திரத்தில் நிறைகின்றனை. அத்தன்மைய நீ, தேவர்களை ஆதரிக்காத இராக்கத வருக்கத்தை வெளியிற்போக்கச் செய்வாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३१२
493. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।
३ १ २२ ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-63-7.

அயா பவஸ்வ தாரயா யயா ஸூர்யமரோசய: ।
ஹிந்வாநோ மாநுஷீரப: ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) मानुषीः, अपः, हिन्वानः, यया धारया, सूर्य, अरोचय , अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமமே !)
मानुषी	மாநுஷீ:	மனிதர்கட்கு இதமான
अप	அப:	நீரை

हिन्वानः	ஹிந்வாந꞉	செலுத்துகின்ற நீ
यया धारया	யயா தா⁴ரயா	எந்தத் தாரையால்
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனைப்
अरोचयः	அரோசய꞉	பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ,
अया	அயா	அத்தகைய இந்தத் தாரையோடு
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. நிதாபு ரிஷி.

மக்கட்கநுகூலமாகிய நீரைச்செலுத்துகின்ற நீ, எந்தத் தாரையால் சூரியனைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனையோ, அந்தத்தகைய இந்தத்தாரையாற் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
494. स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।
३ १ २ ३ २३२
वव्रिवाꣳसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-22.

ஸ பவஸ்வ ய ஆவிதே²ந்த்³ரம் வ்ருத்ராய ஹந்தவே ।
வவ்ரிவாம்ஸம் மஹீரப꞉ ॥

அந்வயம்

(हे सोम !,) यः (त्वं,) महीः, अपः, वव्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः, सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம!)	(சோமமே!)
यः (त्व)	ய꞉ (த்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீ꞉	மிகுந்த
अपः	அப꞉	நீரைத்
वव्रिवांसं	வவ்ரிவாம்ஸம்	தடை செய்த
वृत्राय हन्तवे	வ்ருத்ராய ஹந்தவே	விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு
इन्द्रं आविथ·	இந்த்³ரம் ஆவித²꞉	இந்திரனைக் காத்தாய.
स	ஸ꞉	அந்தகைய நீ
पवस्व	பவஸ்வ	தாரையாய்ப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—3 இருக்கு—8 அமஹீய ரிஷி

சோமரசமே! நீ, மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு இந்திரனைக் காப்பாற்றினுய அந்தகையை நீ தாரையால் பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக. இந்திரன் சோமத்தை யருந்தி உன்மத்தனுய மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்

மந்திரம் 9.

३ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २
495. अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।
३ १२ ३ १ २र
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருக்கு—9-61-1.

அயா வீதீ பரிஸ்ரவ யஸ்த இந்தோ மதேஷ்வா ।
அவாஹந்நவதீர்நவ ॥

அந்வயம்

हे इन्दो!, ते, यः, मदेषु, नवती नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே!
ते	தே	உன்னுடைய
यः	யஃ	யாதொரு இரசமானது
मदेषु	மதேஷு	போர்களில் (களிப்பினால்)
नवती. नव	நவதீஃ நவ	{ எண்பது தொண்ணூறு (810) அசுரபுரங்களை
अवाहन्	அவாஹந்	நாசம் பண்ணியதோ.
अया	அயா	இந்த இரசத்துடன்
वीती	வீதீ	இந்திரன் உண்ணுதற்பொருட்டுக்
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	கலசத்திற் பொங்கி வழிவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. அமஹீய ரிஷி.

சோமமே! இந்த ரசத்துடன் இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுக் கலசத்தில் நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய இரசத்தாலென்று ஆசங்கித்துக்கூறு

படுகின்றது —உன்னுடைய யாதொரு இரசமானது உயுத்தத்தில் எண்ணூற்றுப்பத்து எண்கள் கொண்ட அசுரசமரபரிகளை (இராக்கத புரங்களை) நாசம் பண்ணியதோ, அத்தன்மைய இரசத்துடன் எனச்சோத்துக்கொள்க. (எண்டு இந்தச் சோமரசத்தைக் குடித்துவிட்டு உன்மத்தனாகிய இந்திரன், கூறிய எண் கொண்ட அசுரர்களின் சமரபுரிகளை யழித்தனன் என்பது கொண்டு சோமரசங் கொன்றது என்ல் உபசார மெனக.) (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३२ २र ३२उ ३ १२ ३ १ २

496. *परि द्युक्षं †सनद्रयिं भरद्वाजं नो अन्धसा ।

३ १२ ३१३ २

§स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருக்கு—9-52-1.

വരി ദ്യുക്ഷം സനദ്രയിം ഭരദ്വാജം നോ അന്ധസാ |

സ്വാനോ അർഷ പവിത്ര ആ ||

அந்வயம்.

द्युक्षं, सनत्, रयिं, वाजं, अन्धसा, नः, परिभरत्, स्वानः, पवित्रे, आ अर्ष ॥

பதவுரை.

द्युक्षं	ദ്യുക്ഷം	விளங்குவதும்
सनत्	സനത്	கொடுக்கப்படுவதுமாகிய
रयिं	രയിം	தனத்தையும்
वाजं	വാജം	அன்னத்தையும்
न.	നഃ	எங்கட்கு
परिभरत्	വരിഭരത്	எல்லா வகையானுஞ் சோமரசங் கொடுக்குக.
स्वानः	സ്വാനഃ	(அத்தகைய நீ) பிழியப்பட்டோனாய்க
पवित्रे	വവിത്രേ	கலசத்தில்
आ अर्ष	ആ അർഷ	பொங்கிவழிவாயாக.

* परीद्युक्ष , † सनद्रयि. § सुवानो, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம

ரடம—3. இருககு—10 உததிய ரிஷி

விளஙகுவதும, கொடுககபபடுவதும, அலலது, சைனயமும ஆகிய ரததுடன கூடிய ஆறறலே, அனனததுடன சோமரசம எஙகடகு எலலா ரகயானும கொடுககுக எனபது பொருள இனிபபிரததியடசமாகிய ராததிரம —சோமரசமே! பிழிநதெடுககபபடட நீ, பாததிரததில ஒரு ஈமாய நிரமபுவாயாக. (10)

மூனறுவது கணடம்.

முறறும.

நான்காவது கணடம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—5. கண்டம்—4.

பதினைன்கு மநதிரஙகளாலானது

சோமம, தேவதை, காயததிரி, சநதம. ஷடசம, சுரம

மநதிரம் 1.

३ २ ३ २ ३ १ २३ २ ३ १ २२३२

497. अचिक्रदद् वृषा हरिर्महान् मित्रो न दर्शतः ।

१ २२

सꣳसूर्येण *दिद्युते ॥ १ ॥

இருக்கு—9-2-6

அசிக்ரதத் வ்ருஷா ஹரிர்மஹாந் மித்ரோ ந தர்சதஃ ।

ஸꣳஸூர்யேண தித்யுதே ॥

அநவயம.

वृषा, हरिः, महान्, मित्रः न, दर्शतः, अचिक्रदद्, सूर्येण सं, दिद्युते ॥

---

* रोचते, எனபது இருககு

பதவுரை.

वृषा	வ்ருஷா	மனவிருப்பப்ப பொழிவதும
हरिः	ஹரி:	பசுமையானதும
महान्	மஹாந்	பூசிக்கத்தக்கதும
मित्र. न	மித்ர: ந	நணபன போனறு
दर्शतः	தர்சத:	பாாககததககதுமாகிய சோமரசம
अचिक्रदद्	அசிக்ரதத்	ஒலிககினறது. அசசோமரசம
सूर्येण सं	ஸூர்யேண ஸம்	இரவியோடு
दिद्युते	திக்யுதே	வானுலகில விளஙகுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கணடம—4. இருககு—1. மேதயாதிதி ரிஷி.

விருமபுவதை மழையெனப பெயயவரும, பசுமை நிறமுடையதும, ஆராதிததறகுரியதும, மிததிரனைப போனறு பாாககததககதுமாகிய யாதொரு சோமரசமுணடோ, அது இசைசசலிடுகினறது அததகைய இசசோமரசம சூரியனுடன வானில விளஙகுகினறது எனபதாம. (1)

மநதிரம் 2.

२ १ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २
498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।
२ ३ १ २३ १२
पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருககு—9-65-28.

ஆ தே தக்ஷம் மயோபுவம் வஹ்நிமத்யா வ்ருணீமஹே ।
பாந்தமா புருஸ்ப்ருஹம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) (यष्टारः,) ते, दक्षं, अद्य, आवृणीमहे, मयोभुवं, वह्निं, पान्तं, पुरुस्पृहं ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹே ஸோம !)	(சோமரசமே !)
(यष्टार)	(யஷ்டார:)	(வேடபோாகளான யாஙகள)
ते	தே	உனனுடைய
दक्षं	தக்ஷம்	ஆறறலை
अद्य	அத்ய	இவவேளவி நாளில

आवृणीमहे	ஆவ்ருணீமஹே	ஒருமைப்பட்டு ஆராதிக்கின்றோம். (எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்?)
मयोभुवं	மயோபு⁴வம்	சுகத்தைத் தருவதும்
वह्निं	வஹ்நிம்	தன முதலிய வற்றைக் கொடுப்பதும்
पान्तं	பாந்தம்	பகைவர்களினின்றும் காப்பாற்றுவதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பல்லோர்கள் விரும்புகின்றதுமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. பிருகு ரிஷி

சோமரசமே! வேள்வி யாற்றுகின்ற நாங்கள் உன்னுடைய தன்மாகிய ஆற்றலை இவ்வேள்வித் தினத்தில் ஒருமுகப்பட்டுப் போற்றுகின்றோம் எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்? சுகத்தை யுண்டாக்குவதும், தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பதும், சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்பதும், பலரால் விரும்பற்பாலதுமாகியதாம் (அவ்வாற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்று முடித்துக் கொள்க) (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ २३ २

499. अध्वर्यो अद्रिभिः सुतꣳ सोमं पवित्रे आनय ।

३ १ २ ३ १ २

*पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-51-2.

அத்⁴வர்யோ அத்³ரிபி⁴: ஸுதம் ஸோமம் பவித்ரே ஆநய ।
புநாஹீந்த்³ராய பாதவே ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभि', सुत सोम, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो !	ஹே அத்⁴வர்யோ!	வேட்கின்றோய்! நீ
अद्रिभि	அத்³ரிபி⁴:	கற்களால்
सुत सोमं	ஸுதம் ஸோமம்	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைக்

* पुनीहि, என்பது இருக்கு

पवित्रे	பவித்ரே	கலசத்திற்
आनय	ஆநய	கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக.
इन्द्राय पातवे	இந்த்ராய பாதவே	(மற்றும்) இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப்
पुनाहि	புநாஹி	பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—3. உசத்திய ரிஷி.

வேடபோய! கற்களினால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தைப் பாத்திரத்திற் சேர்ப்பாயாக. மேலும் இப்பொருளே விளக்கப்படுகின்றது. இந்திரன் அருந்துதற் பொருட்டுப் பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २र

500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।

२३ २ ३ १ २

तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-58-1.

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி தாரா ஸுதஸ்யாந்தஸ꞉ ।

தரத்ஸ மந்தீ தாவதி ॥

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धस.	அந்தஸ꞉	சோமரசத்தினுடைய
धारा	தாரா	தாரையானது
मन्दी	மந்தீ	இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றது.
स.	ஸ꞉	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றும் கரையேற்றுவதாய்
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது.
स.	ஸ꞉	அது
तरत्	தரத்	பாவத்தினின்றுங் கரையேற்றுவதாய்
धावति	தாவதி	துரோண கலசத்தை யடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4 இருககு—4. அவதசார ரிஷி.

அச் சோமரசம, தேவாகடகுக களிபபைக கொடுககிறதும, துதிபபோர களைப பாவததினினறுங கரையேறறிவிடுகினறதும, துரோண கலசததை யடைகினறதுமாம பாவததினினறுங கரையேறுகினறது துரோணகல சததையடைகினறது, என மூலததில இரடடிததுக கூறியது மிகுநத அன பின பொருடடாம அலலது, இமமநதிரததிறகு யாஸகமுனிவா நிருததம 13, 6, ல கூறியுளள பொருளைக கொளக. அஃது வருமாறு—"யாவன துதிககினறுனே, அவன எலலாப பாவஙகளையுங கடநதினறுன களிபபடை கினறுன" எனபது முதலியனவாம. (4)

மநதிரம் 5.

१ २   ३१ २   ३१   २ ३ १ २

501. आ पवस्व सहस्रिणꣳ रयिꣳ सोम सुवीर्यम् ।

३ १ २र

अस्मे श्रवाꣳसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

ஆ பவஸ்வ ஸஹஸ்ரிணம் ரயிம் ஸோம ஸுவீர்யம் ।
அஸ்மே ஶ்ரவாம்ஸி தாரய ॥

அநவயம்.

हे सोम!, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवांसि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
सहस्रिणं	ஸஹஸ்ரிணம்	ஆயிரககணககான எண கொண டதும
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	மேமபடட வனமையுடையது மாகிய
रयिं	ரயிம்	தனததை (எமககு)
आ पवस्व	ஆ பவஸ்வ	ஒரு முகமாயப பொழி வாயாக
अस्मे	அஸ்மே	என விஷயததில
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	அனனஙகளை (யும)
धारय	தாரய	நிலை நிறுததுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நித்துருவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, ஆயிரக்கணக்கான (அளவற்ற) நல்ல சத்திகளோடு கூடிய தனத்தை ஒரு முகமாக எமக்குப் பொழிவாயாக. மற்றும், எம்மிடத்தில் அன்னங்களை நிறுத்திவைப்பாயாக என்பதாம் (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १२ ३१२ ३१ २२
502. अनु प्रत्नास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।
३१२ ३ १२
रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-23-2.

அநு ப்ரத்நாஸ ஆயவ: பதம் நவீயோ அக்ரமு: |
ருசே ஜநந்த ஸூர்யம் ||

அந்வயம்

प्रत्नासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्यं, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्नास.	ப்ரத்நாஸ:	பழமையாகிய தும
आयव'	ஆயவ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய சோமரசம்
नवीय.	நவீய:	புதிய
पदं	பதம்	இடத்தைச்
अन्वक्रमु	அந்வக்ரமு:	சூழ்ந்துகொண்டது.
रुचे	ருசே	பிரகாசத்தினபொருட்டு
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனைப்போன்று சோமரசத்தை
जनन्त	ஜநந்த	உண்டாக்குகின்றனர்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6.

செல்லுந் தன்மையுள்ள பண்டைக்காலத்திய அநேக குதிரைகள் மிகப் புதிய இடத்தை நன்கு அடைகின்றன என்னும் வழக்கம்பற்றிய உருவகத்தினால் சோமரசம் துதிக்கப்படுகின்றது. பிரகாசத்தின் பொருட்டு சூரியனை (சூரியன் போன்ற சோமரசத்தை) உண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२३ १२
503. अर्षा सोम द्युमत्तमोऽभि द्रोणानि रोरुवत् ।
३ १ २ ३ २ ३ २
*सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

அர்ஷா ஸோம த்யுமத்தமோऽபி த்ரோணாநி ரோருவத் ।
ஸீதந்யோநௌ வநேஷ்வா ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
द्युमत्तम	த்யுமத்தம꞉	மிகப்பிரகாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	த்ரோணாநி அபி	கலசங்களைக் குறித்து
अभि रोरुवत्	அபி ரோருவத்	பன்முறை யொலித்துக்கொண்டு
वनेषु	வநேஷு	வேள்விச்சாலைகளுள்
योनौ	யோநௌ	ஓரிடத்தில்
आसीदन्	ஆஸீதந்	முதன்மையாய் நிலைபெற்று
अर्ष	அர்ஷ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4 இருக்கு—7 பிருகு ரிஷி.

சோமமே! வியப்பார்ந்த வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிப்பாடுபெற்றிப் பனமை) குறிவைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், அல்லது, மிகுதியாக ஒலி செய்துகொண்டு வருவாயாக (ரண்டு, தசாபவித்திரமெனனும் ஒரு பெரும்பாண்டத்தினின்று வெளியேறிய சோமரசம் இடைவிடாத தாரையால் கீழ் விழுந்துகொண்டு உண்மையாய் ஒலியிடுகின்றது எனக்) அதில் திட்டார்ந்தம்—வனத்திலுள்ள வேள்விச் சாலைகளில், அல்லது, போற்றத்தக்க வேள்விமனைகளில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருந்தவாறெனல். அல்லது, வனங்களில் பூமியில் முன்னிருந்து கொண்டவாறெனல் சோமரசம் முன்னிருந்தவாறே வேள்விமனைக்குட் செல்கின்றது என இயைத்துக்கொள்க. (7)

* सीदन् श्येनो न योनिना, என்பது இருக்கு.

மநதிரம் 8.

१२ ३१ २३ १२ ३१२
504. वृषा सोम द्युमाँ३ असि वृषा देव वृषव्रतः ।
२३ १२
वृषा धर्माणि *दध्रिषे ॥ ८ ॥

இருககு 9-64-1.

வ்ருஷா ஸோம த்யுமாம் அஸி வ்ருஷா தேவ வ்ருஷவ்ரத: ।
வ்ருஷா தர்மாணி தத்ரிஷே ॥

அநவயம

हे सोम! वृषा, द्युमान्, असि, देव, वृषा, वृषव्रतः, वृषा, धर्माणि, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிகினற நீ
द्युमान्	த்யுமாந	பிரகாசமுடையோனுய
असि	அஸி	இருககினருய. மறறும,
देव!	தேவ!	திவயமாகிய சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	மனவேடகையை நிறையச செய கினற நீ
वृषव्रत.	வ்ருஷவ்ரத:	மழையின பொருடடு விரத முடையோனு யிருககினருய. மறறும, சோமமே!
वृषा	வ்ருஷா	இசசையைப பூரணமாககுகினற நீ
धर्माणि	தர்மாணி	தேவ மநுடாகடகு இனிய செய யுந தருமஙகளைத
दध्रिषे	தத்ரிஷே	தாஙகுகினருய.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4 இருககு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேணடியதைப பெயகினற நீ, ஒளிமிககுடையோனு யிருக கினருய மறறும, பிரகாசமுடைய தேவ! மழையைப பெய்விககினற கரும சிலனுயிருககினருய. அஃதனறியும, மனிதா தேவாகடகு இனிதாகிய தருமங களை (உணவுகளை)த தாஙகியுளளாய. (8)

* दविषे, எனபது இருககு.

மநதிரம் 9

३१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

505\. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।

१ २ ३ २ २२

इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-64-13.

இஷெ பவஸ்வ தாரயா ம்ருஜ்யமாநொ மநீஷிபி: |
இந்தொ ருசாபி கா இஹி ||

அநவயம

हे इन्दोः! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गा., अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ இந்தொ !	சோமரசமே !
मनीषिभि.	மநீஷிபி:	அறிவு மிகுநத வேடபோாகளாற
मृज्यमान	ம்ருஜ்யமாந:	சோதிககப பெறற நீ
इषे	இஷெ	எஙகடகு அனனததை அடை விததற பொருடடுத
धारया	தாரயா	தாரை வாயிலாகப
पवस्व	பவஸ்வ	பாததிரததில நிரமபுவாயாக.
रुचा	ருசா	(மறறும) உருசிதருகினற அன னவடிவததால
गा.	கா:	கோ முதலியவைகளைச
अभीहि	அபீஹி	சோவாயாக.

சாயண பாடியம.

கணடம—4. இருககு—9 கசியப ரிஷி.

சோமமே! வேடபோாகளாற பரிசுததம பண்ணபபடட நீ, எஙகளு டைய அனனலாபததின பொருடடுத தாரையாற பாததிரததில நிறைவா யாக (மறறும) உருசியுளள அனனவடிவததாற பசு முதலியவைகளை யடை வாயாக. (9)

மநதிரம் 10

३ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २

506\. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।

२ ३ १ २ ३२

*अव्या वारेभिरस्मयुः ॥ १० ॥

இருககு 9-6-1.

---

*अव्यो　　, எனபது இருககு.

மந்த்ரயா ஸோம தாரயா வ்ருஷா பவஸ்வ தேவயு: |
அவ்யா வாரேபிரஸ்மயு: ||

அநவயம.

हे सोम !, वृषा, देवयुः, अस्मयुः, अव्या ; मन्द्रया धारया, वारेभि , पवस्व ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவிருபபைப பொழிபவனும
देवयु.	தேவயு:	தேவதைகடகு விருபபுடையோனும
अस्मयु	அஸ்மயு:	எமககுப பிரிய முடையோனுமாகிய நீ
अव्या.	அவ்யா:	(எமமை) பாதுகாபபாயாக
मन्द्रया धारया	மந்த்ரயா தாரயா	களிபபைததரும தாரையால
वारेभि.	வாரேபி:	ஆடடின மயிாகளின வாயிலாக
पवस्व	பவஸ்வ	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—10 அசித ரிஷி.

சோமரசமே ! விருமபியவைகளைப பொழிவோனும, தேவாகடகு அனபுடையோனும, எஙகடகுப பிரியனுமாகிய நீ, எமமைக காபபாறறு வாயாக. ஆடடின மயிாகளாற செயயபபடட தசாபவித்திர முடைய (வடிககும) பாததிரததிற களிபபைக கொடுததற பொருடடு நிரமபுவாயாக என பதாம. (10)

மநதிரம் 11.

507. अया सोम सुकृत्यया * महांत्सन्नभ्यवर्धथाः ।
† मन्दान इद् वृषायसे ॥ ११ ॥

இருககு 9-47-1.

அயா ஸோம ஸுக்ருத்யயா மஹாம்ஸ்ஸந்நப்4யவர்த4தா2: |
மந்தா3ந இத்3 வ்ருஷாயஸே ||

அநவயம்

हे सोम !, अया, सुकृत्यया, महान् सन्, अभ्यवर्धथाः, मन्दानः इत्, वृषायसे ॥

* महश्चिदभ्यवर्धत, † मन्दोन उद् वृषायते, எனபன இருககு

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ.
अया	அயா	இந்த
सुकृत्यया	ஸுக்ருத்யயா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந் ஸந்	ஆராதிக்கப்பெற்றோனும்
अभ्यवर्धथाः	அப்யவர்த்தா:	தேவர்களின் பொருட்டு வளர் பவனுமாகுதி.
मन्दान इत्	மந்தாந இத்	களிப்புடையோனுகியே
वृषायसे	வ்ருஷாயஸே	இடபம்போற் கத்துகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11. கவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, பிழிதல் முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமத்தாற் பூசிக்கப்பட்டோனுகுதி மற்றும், தேவர்களைக் குறித்துப் பெருங் களிப் புடையோனுகவே இடபம்போலாகின்றாய், அதாவது களிப்புள்ள இடபஞ் சத்தமிடுகின்றவாறே பிழிந்தெடுக்குங்கால், ஏற்பத்திற சத்தமிடுகின்றாய் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३१ २र ३१ २र ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।
३ १ २र ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-62-10.

அயம் விசர்ஷணிர்ஹித: பவமாந: ஸசேததி |
ஹிந்வாந ஆப்யம் ப்ருஹத் ||

அந்வயம்.

विचर्षणिः, हितः, पवमानः, अयं आप्यं, बृहत्, हिन्वानः, सचेतति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விசர்ஷணி:	விசேடமாய்க் காண்பதும்
हित	ஹித:	பாத்திரத்திலிருப்பதும்
पवमान	பவமாந:	சோதிக்கப்பட்டதுமாகிய
अयं	அயம்	இச் சோமரசமானது
आप्य	ஆப்யம்	நீரிலுண்டாகும்

बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்த அன்னத்தைக்
हिन्वानः	ஹிந்வாந:	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेतति	ஸசேததி	அனைவர்களாலும் அறியப்படுகின்றது

சாயணீய பாஷ்யம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சமதக்கினி ரிஷி

சிறப்பாய்க் காணப்படுவதும், பாத்திரத்தில் வார்க்கப்பட்டதும், சுத்தப்படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், நீரிற் சேர்க்கப்பட்ட மகத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலு மறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

१ २ ३१ २२ ३ १ २२

509. प्र न इन्दो * महे तुन ऊर्मिं न बिभ्रदर्षसि ।

३ २ ३ २ ३ १ २

अभि देवाँ अयास्यः ॥ १३ ॥

இருக்கு 9-44-1.

ப்ர ந இந்தோ மஹே தூந ஊர்மிம் ந பிப்ரதர்ஷஸி ।

அபி தேவாம் அயாஸ்ய: ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो !, नः, महे, तुने, प्रार्षसि, न, अयास्यः, ऊर्मिं, बिभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	ஒழுகின்ற சோமரசமே ! நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
महे	மஹே	மிகுந்த
तुने	தூநே	தனமுண்டாதற் பொருட்டுக்
प्रार्षसि	ப்ரார்ஷஸி	கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்ய:	இந்த ரிஷி
ऊर्मिं	ஊர்மிம்	உனது அலையைத்
बिभ्रत्	பிப்ரத்	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	தேவாந் அபி	தேவர்களை நோக்கிச் செல்கின்றார்

* महेतन, என்பது இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இனிமையுள்ள சோமரசமே! நீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற் பொருட்டுக் கலசத்திற் செல்கின்றனை. இப்போது (ரண்டு நகாரம், இப்போதென்னும் பொருளில் நின்றது) இந்த இருடியானவர் உன்னுடைய அலைகளையேற்றுக் கொண்டு தாரைகளைப் புகிக்கச் செல்கின்றனர் (13)

மந்திரம் 14.

३ १ २ ३ २र ३ २ ३ १ २
510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराव्णः ।
२ ३ १ २ ३२
गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருக்கு—9-61-25.

அபக்நந் பவதே ம்ருதோ(அ)ப ஸோமோ அராவ்ண: |
கச்சந்நிந்த்ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ||

அந்வயம்.

सोमः, मृधः, अपघ्नन्, अराव्णः अप, इन्द्रस्य, निष्कृतं, गच्छन्, पवते ॥

பதவுரை.

सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
मृधः	ம்ருத:	சத்துருக்களைக்
अपघ्नन्	அபக்நந்	கொன்று
अराव्णः अप	அராவ்ண: அப	ஈகையிலாதோரையுங் கொன்று விட்டு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
निष्कृतं	நிஷ்க்ருதம்	இடத்தை
गच्छन्	கச்சந்	அடைந்து
पवते	பவதே	தாரைகளால் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—14. அமஹீயு ரிஷி

சோமரசமானது துன்புறுத்தும் பகைஞர்களை யொழித்துவிட்டு (கொடுக்கப்படாத) ஆதலால் ஈகையற்றோரையுங் கொன்றுவிட்டு இந்திரனுடைய உறைவிடத்தை யடைந்து தாரையாய் நிறைகின்றது என்பதாம் (14)

நான்காவது கண்டம் முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. பிருகதி - சந்தம். சுரம் - மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २३ १२ ३ १ २र
511. पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
१ २३ १ २र ३१ २ ३ २ ३ १ २३ १२
आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो *देवो हिरण्ययः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-107-4.

𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌮 𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾𑌪𑍋 𑌵𑌸𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿 ।
𑌆 𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾 𑌯𑍋𑌨𑌿𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍀𑌦𑌸𑍍𑌯𑍁𑌤𑍍𑌸𑍋 𑌦𑍇𑌵𑍋 𑌹𑌿𑌰𑌣𑍍𑌯𑌯𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, पुनानः, अपः, वसानः, धारया, अर्षसि, रत्नधा, ऋतस्य, योनिं, आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮!	சோமரசமே!
पुनानः	𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற நீ
अपः	𑌅𑌪𑌃	வசதீவரி யென்னும் நீரைத்
वसानः	𑌵𑌸𑌾𑌨𑌃	தன்னிடத்திலடக்கிக்கொண்டு
धारया	𑌧𑌾𑌰𑌯𑌾	தாரையால்
अर्षसि	𑌅𑌰𑍍𑌷𑌸𑌿	துரோண மென்னுங் கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
रत्नधा	𑌰𑌤𑍍𑌨𑌧𑌾	இரமிக்கத்தக்க தனத்தைக் கொடுக்கும் நீ
ऋतस्य	𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯	வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய
योनिं	𑌯𑍋𑌨𑌿𑌂	இடத்தை
आसीदसि	𑌆𑌸𑍀𑌦𑌸𑌿	அடைகின்றாய் (மற்றும்)

---

* देव, என்பது இருக்கு.

देव	தேவ:	பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம்
उत्स	உத்ஸ:	ஒழுகுவதாய (ஓடுவதாகி)
हिरण्यय	ஹிரண்யய:	தேவதைகட்கு இனிய செய்வதும், இரமிக்கத் தக்கதுமாகின்றது

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5 இருக்கு - 1 பரத்துவாசர் முதலிய எழுவர் இருடிகள்

சோமமே! சோதிக்கப்பட்ட நீ, வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைந்துகொண்டு தாரையால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றாய் அன்றியும், இரமணீய தனத்திற்குவள்ளலாகிய நீ வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய இடத்தை அடைகின்றாய் அஃதன்றியும், பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம் ஒழுகுந் தன்மை யுடையதாய உண்மையில் தேவர்கட்கு இனியதும், இரமணீயமுமாகின்றது. (1)

மந்திரம் 2

२ ३ १ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ १ २

512. परीतो षिञ्चता सुतꣳ सोमो य उत्तमꣳ हविः ।

३ १ २२ ३ २ २उ ३ २२ ३ १ २

दधन्वाꣳ यो नर्यो अप्स्वा३ न्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-107-1

பரீதோ ஷிஞ்சதா ஸுதம் ஸோமோ ய உத்தமம் ஹவி: ।
ததந்வாம் யோ நர்யோ அப்ஸ்வந்தரா ஸுஷாவ ஸோமமத்ரிபி: ॥

அந்வயம்

यः, सोमः, उत्तम हविः, नर्यः, यः, अप्सु अन्तः, दधन्वान्, सोम, अद्रिभि, सुषाव, सुतं, इतः परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

य.	ய:	யாதொரு
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்
उत्तम हविः	உத்தமம் ஹவி:	தேவர்களுக்குச் சிறந்த உணவாமோ,
नर्य	நர்ய:	மனிதர்களுக்கு இனிமை செய்வதோ,
य.	ய:	யாதொரு சோமரசம்
अप्सु अन्त	அப்ஸு அந்த:	நீரின் நடுவிற்

दधन्वान्	த₃த₄ந்வாந்	செனறுகொணடிருககினறதோ,
सोमं	ஸொமஂ	எச சோமரசததை
अद्रिभि. सुषाव	அத்₃ரிபி₄: ஸுஷாவ	வேடபோாகள கறகளிறைறபிழிந் தெடுததாாகளோ,
सुतं	ஸுதம்	பிழிநத அசசோமரசததை
इत. परिषिञ्चत	இத: பரிஷிஞ்சத	இதன பின தெளிபபீாகளாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கணடம—5 இருககு—2.

வேடபோாகளே! பிழிநதெடுககபபெறற சோமரசததை இககருமத் திறகு மேல, அலலது, இவவிடததிறகுமேல நீருடன தெளிபபீாகளாக. மறறும, யாதொரு சோமரசம நீரின நடுவில, அலலது, அநதரிடசததிற் செனறுகொணடிருககினறதோ, வேடபோாகளால கறகளிறை பிழிநதெடுககப பெறற அச சோமரசததைத தெளிபபீாகளாக எனப பொருநதுமாறுணாக. (2)

மநதிரம் 3

१ २ ३ १ २र ३ १ २र ३ १ २
513. आ सोम *स्वानो अद्रिभिस्तिरो वाराण्यव्यया ।
२ ३ २ ३ २ ३क२र ३२ ३ २ ३ १२
जनो न पुरि चम्वोर्विशद्धरिः सदो वनेषु †दध्रिषे ॥ ३ ॥

இருககு—9-107-10.

ஆ ஸொம ஸ்வாநொ அத்₃ரிபி₄ஸ்திரொ வாராண்யவ்யயா ।
ஜநொ ந புரி சம்வொர்விஶத்₃த₄ரி: ஸதொ₃ வநேஷு த₃த்₄ரிஷே ॥

அநவயம்.

हे सोम !, अद्रिभिः, स्वान , अव्यया वाराणि, तिरस्, आपवसे, हरिः,
चम्वोः, पुरि जनः न, विशत्, वनेषु, सदः, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
अद्रिभि	அத்₃ரிபி₄:	கறகளால
स्वान.	ஸ்வாந:	இடிததெடுககபபட்ட நீ
अव्यया वाराणि	அவ்யயா வாராணி	புனிதமாகிய கமபளிகளை
तिरस्	திரஸ்	மறைததுககொணடு

*सुवानो, †दधिषे, எனபன இருககு.

आपवसे	ஆபவஸெ	ஒரு முகமாயக் கலசத்திற் செல்கின்றாய்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய இச்சோமம்
चम्वो	சம்வோ:	பிழியும் பலகைகளின்மீது வைக்கப்பட்ட கலசத்தில்,
पुरि जनः न	புரி ஜந: ந	ஒரு நகரத்தில் மனிதர்கள் புகுமாறு
विशत्	விஶத்	புகுகின்ற அத்தன்மைய நீ
वनेषु	வநேஷு	மரப் பாத்திரங்களில்
सदः	ஸத:	இடத்தைத்
दधिषे	ததிஷே	தேடிக்கொண்டுள்ளாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3 அத்திரி ரிஷி.

சோமரசமே! கற்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, காப்பாற்றத்தக்க கம்பளியைத் தள்ளிக்கொண்டு (மறையச் செய்துகொண்டு) ஒரு முகமாய் நிரம்புவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அச் சோமரசம், பிழியும் பலகைகளின் மேலுள்ள கலசத்திற் பிரவேசிக்கின்றது. அதிலுவமை.—ஒரு நகரில் சனங்கள் புகுவன்போன்றெனல். அத்தன்மைய நீ, வனங்களில் மரத்தாற் பண்ணப்பட்ட பாத்திரங்களில் இடஞ் செய்துகொண்டனை என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३१ २ ३ २ ३१ २ ३ १ २
514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।
३ १ २र ३ १ २र ३२ ३ १ २ ३ १२
अंशोः पयसा मदिरो न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

இருக்கு 9-107-32.

ப்ர ஸோம தேவவீதயே ஸிந்து⁴ர்ந பிப்யே அர்ணஸா ।
அம்ஶோ: பயஸா மதி³ரோ ந ஜாக்³ருவிரச்சா² கோஶம் மது⁴ஶ்சுதம் ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, (त्वं,) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरः, जागृविः, मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अच्छ ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
(त्वं)	(த்வம்)	(நீ)
देववीतये	தேவவீதயே	தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு

सिन्धु. न	ஸிந்தூ: ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அர்ணஸா	வசதிவரி, என்னும் ஆற்றுநீரால்
प्रपिप्ये	ப்ர பிப்யே	விருத்தியடைந்து நிறைகின்றாய்
न	ந	இவ்வேளை
मदिर	மதிர:	களிப்பைத் தருவோனும்
जागृविः	ஜாக்ருவி:	விழித்திருக்கும் சீலமுள்ளவனுமாகிய நீ
मधुश्चुतं	மதுச்சுதம்	இன்சுவை பொழிகின்ற
अंशोः	அம்சோ:	சோமக்கொடியினுடைய துண்டுகளின்
पयसा	பயஸா	நீரால்
कोशं	கோசம்	துரோண கலசத்தை
अच्छ	அச்ச	அடைகின்றனை

சாயணபாடியம்

கண்டம்—5, இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு பாரிவரி என்னும் பெயருள்ள ஆற்று நீரால் பெருகுகின்றனை அதிருவமை —கடல் (பல வகை) நீரால் நிறைவதுபோன்றென்ல இதனால் நீ, பரர்கள் முதலியோர்கள்போல் விழித்திருக்கும் சீலமுடையாய் அல்லது, இப்போது விழித்திருக்கும் சீலமுள்ள அது, சோமரசம் ஒழுகுகின்ற சோமக்கொடியின் துண்டுகளின் நீரால் துரோணமென வழங்கும் கலசத்தை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २   ३ २   ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

515. सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनाम् ।

१ २   ३ १ २   ३   १ २   ३ १ २   ३   १ २

अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-107-8.

ஸோம உ ஷ்வாண: ஸோத்ருபிரதிஷ்ணுபிரவீநாம் ।

அச்வயேவ ஹரிதா யாதி தாரயா மந்த்ரயா யாதி தாரயா ॥

அந்வயம்.

सोतृभिः, स्वानः, सोमः, अवीनां, स्नुभि., अधियाति, उ, अश्वया इव,

हरिता, धारया, याति, मन्द्रया, धारया, याति ॥

பதவுரை.

सोतृभिः	ஸோத்ருபி:	பிழியத்தக்கோர்களால்
स्वान	ஸ்வாந:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
अवीनां	அவீநாம்	கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரங்களினுடைய
स्नुभि	ஸ்நுபி:	மேல் வாயினின்று ஒழுகுகின்ற துளிகளால்
अधियाति	அதியாதி	மிகச் செல்கின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம்
अश्वया इव	அஶ்வயா இவ	பெண் குதிரையா லடைவது போல
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	செல்கின்றது
मन्द्रया	மந்த்ரயா	களிப்பைத்தருகின்ற
धारया	தாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	கலசத்தையடைகின்றது.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5.

இரசம் பிழிவோர்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம், மேம்பட்ட பரிசுத்தமாகிய கம்பளியின் மேலுள்ள பாத்திரத்தை நன்கு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமெனக் குதிரைவாயிலாக அடைவது போல, பசுமை நிறமுடைய தாரையால் அடைகின்றது. களிப்பைத்தரும் தாரையால் துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

इपुवाण, எனபது பாடபேதம்.

மந்திரம் 6.

516. तवाहं सोम रारण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।
पुरूणि बभ्रो नि चरन्ति मामव परिधीं रतिताँ इहि ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-107-29

தவாஹம் ஸோம ராரண ஸக்ய இந்தோ திவே திவே |
புரூணி பப்ரோ நி சரந்தி மாமவ பரிதீம் ரதிதாம் இஹி ||

அந்வயம்.

हे इन्दो! सोम!, तव सख्ये, अहं, दिवे दिवे, रारण, बभ्रो, पुरूणि, मां, न्यवचरन्ति, तान्, परिधीन्, अति इहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो! सोम!	ஹே இந்தோ! ஸோம!	சோமரசமே!
तव सख्ये	தவ ஸக்யே	நினது மித்திரத்தன்மையில்
अहं	அஹம்	நான்
दिवे दिवे	திவே திவே	நாடோறும்
रारण	ராரண	இரமிக்கின்றேன்.
बभ्रो!	பப்ரோ!	மங்கிய நிறத்தோய்!
पुरूणि	புரூணி	பல இராக்கதர்கள்
मां	மாம்	என்னைப்
न्यवचरन्ति	ந்யவசரந்தி	பீடிக்கின்றார்கள்
तान् परिधीन्	தாந் பரிதீந்	அவ்விராக்கதர்களை
अति इहि	அதி இஹி	நீ, நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1.

சோமமே! உன்னுடைய நட்புச் செய்கையில் ஒவ்வொரு தினமும் இரமிக்கின்றேன். மங்கிய நிறமுடைய சோமரசமே! மிகுந்த அசுரர்கள் நினது நண்பனாந்தன்மையிலுள்ள என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்றார்கள். எவர்கள் பீடிக்கின்றார்களோ, அவர்களைக் குறித்து வருவாயாக. (வந்து நாசஞ் செய்வாய் என்பது கருத்து) (6)

மந்திரம் 7.

517. मृज्यमान॑ *सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि ।
रयिं पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥ ७ ॥

9-107-21.

ம்ருஜ்யமாந: ஸுஹஸ்த்யா ஸமுத்ரே வாசமிந்வஸி ।
ரயிம் பிசங்கம் பஹுலம் புருஸ்ப்ருஹம் பவமாநாப்யர்ஷஸி ॥

* सुहस्या, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

सुहस्त्या, मृज्यमानः, समुद्रे, वाचं, इन्वसि, पवमान, पिशङ्गं, बहुलं, पुरुस्पृह, रयिं, अभ्यर्षसि ॥

பதவுரை.

सुहस्त्या	ஸுஹஸ்த்யா	அழகிய விரலினால் பிழிந்தெடுத்த சோமரசமே!
मृज्यमानः	ம்ருஜ்யமாந:	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
समुद्रे	ஸமுத்ரே	துரோண கலசத்தில்
वाचं	வாசம்	ஒலியைச்
इन्वसि	இந்வஸி	செலுத்துகின்றாய்
पवमान!	பவமாந!	சோமரசமே! நீ
पिशङ्गं	பிஶங்கம்	பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமும்
बहुलं	பஹுலம்	மிகுதியானதும்
पुरुस्पृहं	புருஸ்ப்ருஹம்	பலலோகங்களால் விரும்பப்பட்டதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தைத்
अभ्यर्षसि	அப்யர்ஷஸி	துதிப்போர்க்குக் கொடுக்கின்றாய்.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரல்களால் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டோய்! பரிசுத்தமாகிய நீ (வானில்) அந்தரிக்ஷத்தில், அல்லது, கலசத்திற் சத்தத்தை யேவுகின்றாய். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமுடையதும், பலரால் மிகப் பிரியப்பட்ட தக்கதுமாகிய தனத்தைத் துதிப்போர்க்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ १ २र ३ २ ३ १२ ३ २३ १ २

518. **अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।**

३ १ ३ २र ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२

समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः स्वर्विदः, என்பன இருக்கு.

அபி ஸோமாஸ ஆயவ: பவந்தே மத்யம் மதம் |
ஸமுத்ரஸ்யாதி விஷ்டபே மநீஷிணோ மத்ஸராஸோ மதச்யுத: ||

அந்வயம்.

आयवः, मनीषिणः, मत्सरासः, मदच्युतः, सोमासः, समुद्रस्य, अधि विष्टपे, मद्यं, मदं, अभि पवन्ते ॥

பதவுரை.

आयवः	ஆயவ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்
मनीषिणः	மநீஷிண:	மனத்திறகுத் தலைமையானதும்
मत्सरासः	மத்ஸராஸ:	களிப்பைத் தருவதும்
मदच्युतः	மதச்யுத:	களிப்பைத் தரும் இரசத்தைப் பொங்கச் செய்வதுமாகிய
सोमासः	ஸோமாஸ:	சோமரசமானது,
समुद्रस्य	ஸமுத்ரஸ்ய	கலசத்தின்
अधि विष्टपे	அதி விஷ்டபே	மேற்புறத்தில்
मद्य	மத்யம்	களிப்புண்டாக்கும்
मदं	மதம்	தனது இரசத்தைப்
अभि पवन्ते	அபி பவந்தே	பலவகையாய் வெளிப்படுத்துகின்றது

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. விசுவாமித்திர ரிஷி.

செல்லுஞ் சீலமுள்ள சோமம், களிப்பைத் தரும் தனது இரசத்தை நாற்புறத்தும் வெளிப்படுத்துகின்றது. யாண்டெனின்? கூறப்படுகின்றது. அந்தரிக்ஷத்தின்மேல், அல்லது, கலசத்தின் மேற்புறத்தில். (பவித்திரமாகிய இடத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது என முடிக்க) எத்தன்மைத்தானது எனின்? மனத்தைச் செலுத்துவது. களிப்பைத் தருவது. இரசத்தைக் கொதிக்கச் செய்வது. (இத்தன்மைய சோமக்கொடி இரசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்) (8)

மந்திரம் 9.

३ १   २३   १ २ ३२   ३ २३   १२   ३ २
519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।
१   २र   ३ १ २   ३ १ २
त्वं विप्रो अभवोऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃 𑌸𑍋𑌮 𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌿𑌰𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌰𑍈𑌃 𑌪𑌰𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑍋 𑌅𑌭𑌵𑍋𑌽𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮 𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂 𑌮𑌿𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷 𑌣𑌃 ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, जागृविः, प्रियः त्वं, पुनानः, अव्याः, वारैः, परि, अङ्गिरस्तम, विप्रः, अभवः, नः, यज्ञं, मध्वा, मिमिक्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	𑌹𑍇 𑌸𑍋𑌮 !	சோமரசமே !
जागृविः	𑌜𑌾𑌗𑍃𑌵𑌿𑌃	விழித்திருக்கும் தன்மையனும்
प्रियः त्व	𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 𑌤𑍍𑌵𑌂	அன்பு செய்வோனுமாகிய நீ
पुनानः	𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃	பவித்திரனாயிருந்து
अव्या.	𑌅𑌵𑍍𑌯𑌾𑌃	ஆட்டின்
वारै.	𑌵𑌾𑌰𑍈𑌃	கம்பளிகளின்
परि	𑌪𑌰𑌿	மேலுள்ள பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக
अङ्गिरस्तम !	𑌅𑌙𑍍𑌗𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌮 !	அங்கிரசர்களில் மேம்பட்டோய் !
विप्रः	𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌃	புத்தி மிகுந்த நீ
अभवः	𑌅𑌭𑌵𑌃	பிதிர்க்களுக்கு இறைவனாகின்றனை. அத்தன்மைய நீ
न॰	𑌨𑌃	எங்களுடைய
यज्ञं	𑌯𑌜𑍍𑌞𑌂	வேள்வியை
मध्वा	𑌮𑌧𑍍𑌵𑌾	தனது மதுர இரசத்தால்
मिमिक्ष	𑌮𑌿𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷	தெளிக்க விரும்பினை.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—9. கசியப ரிஷி.

சோமரசமே! விழித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மையனும், பிரியங்கொடுப்பவனுமாகிய நீ, பவித்திரனாயிருந்து கம்பளியின்மேலுள்ள தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனியால் நிரம்புவாயாக. அங்கிரசர்களுக்குச் சிறந்தோய்! நுண்ணறிவுடையோய்! நீ பிதிர்க்களுக்கு இறைவனாயினை. அத்தன்மைய நீ எங்களுடைய வேள்வியை, தனது மதுர ரசத்தால் நனையுமாறு செய்ய விரும்பினாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २ ३ २
520. इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।
२१ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३१२
सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-107-17.

இந்த்ராய பவதே மத³: ஸோமோ மருத்வதே ஸுத: ।
ஸஹஸ்ரதா⁴ரோ அத்யவ்யமர்ஷதி தமீம் ம்ருஜந்த்யாயவ: ॥

அந்வயம்.

मदः, सुत, सोमः, मरुत्वते, इन्द्राय, पवते, सहस्रधारः, अव्यं, अत्यर्षति, आयवः, त ईं, मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मदः	மத³:	களிப்பைத் தருகின்றதும்
सुत	ஸுத:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
मरुत्वते	மருத்வதே	(வாயு தேவதைகளோடு) மருத்துக்களோடு கூடிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது (பின்னர்)
सहस्रधार.	ஸஹஸ்ரதா⁴ர:	ஆயிரம் தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம்
अव्यं	அவ்யம்	கம்பளியைக்கொண்டு
अत्यर्षति	அத்யர்ஷதி	வடித்தெடுக்கப்படுகின்றது.
आयवः	ஆயவ:	வேட்கும் மனிதர்கள்
त ईम् मृजन्ति	தம் ஈம் ம்ருஜந்தி	அத்தகைய இதைச் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10 சமத்கக்னி ரிஷி.

களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், வாயுதேவதைகளோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது பின்னர், அளவற்ற தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம், கம்பளியால் மிகச் சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சோமரசத்தை, வேட்கின்ற மனிதர்கள் பவித்திரஞ் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ १२ १ २२३ १२
521. पवस्व *वाजसातमोऽभि विश्वानि ‡ वार्या ।
१ २ ३१ २३ २२ ३१ २ ३ २
त्वꣳ §समुद्रः प्रथमे विधमन् देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११ ॥
9-107-23.

പവസ്വ വാജസാതമോऽഭി വിശ്വാനി വാര്യാ ।
ത്വം സമുദ്രഃ പ്രഥമേ വിധര്മന് ദേവേഭ്യഃ സോമ മത്സരഃ ॥

அந்வயம்

हे सोम!, विश्वानि, वार्या, अभि, वाजसातमः, पवस्व, देवेभ्यः, मत्सरः, समुद्रः, विधर्मन् त्वं, प्रथमे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ഹേ സോമ !	சோமரசமே!
विश्वानि	വിശ്വാനി	எல்லாத்
वार्या	വാര്യാ	தோத்திரங்களையும்
अभि	അഭി	குறியாகக்கொண்டு
वाजसातमः	വാജസാതമഃ	மிக அன்னம் கொடுக்கின்ற நீ
पवस्व	പവസ്വ	ஒழுகுவாயாக
देवेभ्यः	ദേവേഭ്യഃ	(சோம!) தேவர்கட்கு
मत्सरः	മത്സരഃ	களிப்புண்டாக்குவோனும்
समुद्रः	സമുദ്രഃ	திருப்தி செய்பவனும்
विधर्मन् त्वं	വിധര്മന് ത്വം	விசேடமாய்ப் பரிபாலிப்பவனுமாகிய நீ
प्रथमे	പ്രഥമേ	சிறந்த வேள்வியில், தேவர்களின் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5 இருக்கு—11. வசிட்ட ரிஷி.

சோமமே! தோத்திரங்களெல்லாவற்றையுங் குறியாகக்கொண்டு அன்னங் கொடுப்பதிற் சிறந்தோனாகிய நீ (பாண்டத்தில்) நிரம்புவாயாக. சோமரசமே! தேவர்கட்கு களிப்புண்டாக்குவோனும், திருப்தி பண்ணிவைக்குஞ் சீலனும், பரிபாலிக்குந் தன்மையனுமாகிய நீ, முக்கியமாகிய வேள்வியில் தேவர்களின் பொருட்டு (பாண்டத்தில்) நிறைவாயாக. (11)

* वाजसातये, ‡ काव्या, § समुद्रं, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 12.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
522. पवमाना असृक्षत पवित्रमति धारया ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र
मरुत्वन्तो मत्सरा इन्द्रिया हया मेधामभि प्रयांसि च ॥ १२ ॥
9-107-25.

பவமாநா அஸ்ருக்ஷத பவித்ரமதி தாரயா |
மருத்வந்தோ மத்ஸரா இந்த்ரியா ஹயா மேதாமபி ப்ரயாம்ஸிச ||

அந்வயம்.

मरुत्वन्तः, मत्सराः, इन्द्रियाः, मेधां, प्रयांसि च, अभि, हयाः, पवमानाः, धारया, पवित्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

मरुत्वन्तः	மருத்வந்த:	மருத்துக்களுடன் (வாயுதேவதைகளுடன்) கூடியதும்,
मत्सराः	மத்ஸரா:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
इन्द्रियाः	இந்த்ரியா:	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
मेधां	மேதாம்	துதியையும்
प्रयांसि च	ப்ரயாம்ஸி ச	அன்னத்தையும்
अभि	அபி	குறியாகக்கொண்டு (அதாவது துதிப்போர்க்கு அன்னம் கொடுத்தற் பொருட்டு)
हयाः	ஹயா:	வேள்வியிற் செல்வதுமாகிய
पवमानाः	பவமாநா:	சோமரசம்,
धारया	தாரயா	தனது தாரையால்
पवित्रं अति	பவித்ரம் அதி	மிகப் புனிதமாய பவித்திரத்தைக் கடந்து
असृक्षत	அஸ்ருக்ஷத	கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம் தனது தாரையால் பவித்திரத்தை அதாவது வடிக்கும் ஆடையைக் கடந்து ஒழுகுகின்றது. எத்தன்மையதெனின்?

மருத்துத் தேவதைகளோடு கூடியதும், களிப்பைத் தருவதும், இந்திரனுக்குரியதுமாம். (இத்தன்மைய சோமரசம்) துதியையும், அன்னத்தையுங் குறித்து, அல்லது, துதிப்போர்க்கு இவ்விரண்டையுங் செய்தற் பொருட்டு, வெளியிற் செல்கின்றது என்பதாம். (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப், சந்தம். சுரம் - தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१ २र३ २३ २ ३ १ २३ १ २ ३२ ३ १ २र

523. प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २३ १ २

अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हिꣳरशनाभिर्नयन्ति॥१॥

ப்ர து த்ரவ பரி கோஶம் நிஷீத ந்ருபி: புநாநோ அபி [வாஜமர்ஷ ।

அஶ்வம் ந த்வா வாஜிநம் மர்ஜயந்தோऽச்சா பர்ஹிꣳரஶநாபிர்நயந்தி॥

அந்வயம்.

हे सोम !, तु, प्रद्रव, कोश परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अभ्यर्ष,

वाजिनं अश्व न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हि अच्छ नयन्ति ।

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே! நீ
तु	து	விரைவில்
प्रद्रव	ப்ரத்ரவ	வந்து சேர்வாயாக.
कोश परिनिषीद	கோஶம் பரிநிஷீத	கலசத்தில் நிலைப்பாயாக.
नृभि	ந்ருபி:	வேட்கு மனிதர்களால்
पुनानः	புநாந:	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டோனாய்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைக்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.
वाजिन अश्व न	வாஜினம் அஶ்வம் ந	ஆற்றலுடைய குதிரையைப் போல்
त्वां	த்வாம்	உன்னைப்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த:	பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள்
प्रति रशनाभिः	ப்ரதி ரஶநாபி:	(தமது) நீண்ட விரல்களால்
बर्हिं अच्छ नयन्ति	பர்ஹி: அச்ச நயந்தி	வெளியில் இனிது கொண்டு போகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனா ரிஷி.

சோமரசமே! வேகமாய் (இதில்) வந்து சேர்வாயாக. வந்து துரோண கலசத்தில் நிலைப்பாயாக. வேள்வித் தலைவர்களால் பூசிக்கப்பட்டோனாய் வேள்வித் தலைவனைக் குறித்து அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. அல்லது, போரைக் கொடுப்பாயாக (போரில் வெற்றி யடையச் செய்வாயாக என்பது கருத்து.) ஆற்றலுடைய குதிரையைச் சுத்தப்படுத்துவதுபோல் பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள் வேள்வியைக் குறித்து, கயிறுபோல் நீண்ட விரல்களால் கொண்டுபோகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २र ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।

१ २३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ २ ३क२र३ १२

महिव्रतः शुचिबन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-97-7.

ப்ர காவ்யமுஶநேவ ப்ருவாணோ தேவோ தேவாநாம் ஜநிமா [விவக்தி |
மஹிவ்ரத: ஶுசிபந்து: பாவக: பதா வராஹோ அப்யேதி [ரேபந் ||

அந்வயம்.

उशना इव, देवः, काव्यं, ब्रुवाणः, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिव्रतः, शुचिबन्धुः, पावकः, वराहः, रेभन्, पदा, अभ्येति ॥

பதவுரை.

उशना इव	உஶநா இவ	உசனு (சுக்கிரன்) என்னும் பெயருள்ள ரிஷியைப்போல
देव.	தேவ:	துதிக்கின்றவன்
काव्यं	காவ்யம்	ஸ்தோத்திரத்தைச்
ब्रुवाण	ப்ருவாண:	சொல்லிக்கொண்டு
देवानां	தேவாநாம்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரங்களை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவக்தி	நன்கு அலங்கரித்தாக கூறுகின்றான்.
महिव्रत·	மஹிவ்ரத:	மிகுந்த கருமமுடையதும்,
शुचिबन्धु.	ஶுசிபந்து:	ஒளிரும் கிரணமுடையதும்
पावक	பாவக:	பவித்திரஞ் செய்வதும்
वराह.	வராஹ:	நற்றினத்திற தேடியதுமாகிய சோமரசம்
रेभन्	ரேபந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पदा	பதா	பாத்திரத்திற
अभ्येति	அப்யேதி	சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. விருஷகணோ வாஸிஷ்ட ரிஷி

(சுக்கிரன்) உசனு, என்னும் இருடியைப்போல தோத்திரஞ் சொல்கின்ற துதிப்போராகிய இந்த விருஷகணர் என்னும் பெயருள்ள இருடியானவர், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் அவதாரங்களை இனிது கூறுகின்றார் அநேக கருமங்களை யுடையதும், சந்திரர்களின் ஒளிகளை யுடையதும், அல்லது, மிக விளங்குகின்ற பிரகாசமுடையதும், பாவத்தைப் பரிசுத்தப் படுத்துவதும், மேம்பட்ட நாளிற பிழியப்பட்டது (மேம்பட்ட நாள் அரசன் நாள்) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செய்துகொண்டு பாத்திரங்களை

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம (பன்றி) காலால் பூமியைக் கெல்லிக் கொண்டுக் கத்துகின்றதுபோல ஒலித்துக்கொண்டு பாத்திரத்திற் செல்கின்றது என்பதுமாம், (2)

மந்திரம் 3.

३ १ २२ ३ १ २२३१ २ ३ १ २२ ३ २

525. तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।

१ २ ३ १२ ३ २ २ ३ १२ ३१ २ ३ २

गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருக்கு 9-97-34.

திஸ்ரோ வாச ஈரயதி ப்ரவஹ்நிர்ருதஸ்ய தீதிம் ப்ரஹ்மணோ [மநீஷாம் ।

காவோ யந்தி கோபதிம் ப்ருச்சமாநா: ஸோமம் யந்தி மதயோ [வாவசாநா: ॥

அந்வயம்.

वह्निः, तिस्रः, वाचः, प्रेरयति, ऋतस्य, धीतिं, ब्रह्मणः, मनीषां, गोपतिं गावः यन्ति, पृच्छमानाः, वावशाना., मतयः, सोम यन्ति ॥

பதவுரை.

वह्निः	வஹ்நி:	அவியை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேள்வித் தலைவன்
तिस्रः वाचः	திஸ்ர: வாச:	இருக்கு, யசுர், சாமம் என்னு மூன்று துதிகளையுஞ்
प्रेरयति	ப்ரேரயதி	செலுத்துகின்றான். (சொல்கின்றான்.)
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியைத்
धीतिं	தீதிம்	தாங்குகின்ற
ब्रह्मण	ப்ரஹ்மண:	மகத்தாகிய சோமரசத்தைப்பற்றிய
मनीषां	மநீஷாம்	மங்கள வாக்கைக் கூறுகின்றான்.
गोपति गाव यन्ति	கோபதிம் காவ: யந்தி	இடபத்தினருகிற் பசுக்கள் போமாறு
पृच्छमानाः	ப்ருச்சமாநா:	கேட்கின்றவைகளான கோக்கள் செல்கின்றன.
वावशानाः	வாவசாநா:	அன்புடைய
मतय	மதய:	துதியாளர்களும்
सोमं यन्ति	ஸோமம் யந்தி	சோமரசத்தினருகிற் துதிப்பதற்குச் செல்கின்றார்கள்.

சாயன பாடியம்.

கண்டம்—6　இருக்கு—3　பராசரிஷி

அவியைத் தாங்கிச் செய்கின்ற பிராவித நிலைகள், இருக்கு, யசுர், சாமமாகிய மூன்று துதிகளையுஞ் சொல்கின்றனர் அங்கிராசர், வேள்வியைத் தாங்குகின்ற மகத்தாகிய சோமரசத்தின் ஸ்தானமான பக்கள் வாக்கையுஞ் சொல்கின்றனர் அவ்விடம், கோபங்கள் இடபத்தின் சநிபோவன போன்று, கோக்கட்கு இசைவுறுகிய சோமரசத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு பசுக்கள் தமது பாலை லாராதித்தற்பொருட்டுச் செல்கின்றன அவ்வாறே, விரும்புகின்ற துதியாளர்களும் துதிப்பதற்குச் சோமரசத்தை யடைகின்றார்கள் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ २ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३२ ३ १२३ १२
526. अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ २ १ २
सुतः पवित्रं पर्येति रेभन्मितेव सद्म पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-97-1.

அஸ்ய ப்ரேஷா ஹேமநா பூயமாநோ தேவோ தேவேபி:
[ஸமப்ருக்த ரஸம் |
ஸுத: பவித்ரம் பர்யேதி ரேபந்மிதேவ ஸத்ம பசுமந்தி
[ஹோதா ||

அந்வயம்.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देवः, रस, देवेभिः, समपृक्त, सुतः, होता मिता, पशुमन्ति सद्म इव, रेभन्, पवित्र पर्येति ॥

பதவுரை.

अस्य	அஸ்ய	இச் சோமரசத்தைச்
प्रेषा	ப்ரேஷா	செலுத்துவதாகிய
हेमना	ஹேமநா	திரவியத்தால்
पूयमानः	பூயமாந:	பவித்திரமாக்கப்பட்ட
देव	தேவ:	திவ்ய சோமக்கொடியானது
रसं	ரஸம்	தனது இரசத்திற்குத்
देवेभि	தேவேபி:	தேவர்களோடு
समपृक्त	ஸமப்ருக்த	சம்பந்தமுண்டாமாறு செய்கின்றது. (பின்னர்)

सुत	ஸுதஃ	பிழியபபடட சோமரசம
होता भिता	ஹொதா இதா	தேவாகளை யழைககும வேளவியாளாகள
पशुमन्ति सद्म इव	வஶுமநஓஷி ஸத்ம இவ	பசுககளுளள வேளவிச சாலையை யடைவதுபோல
रेभन्	ரெஹநு	ஒலிததுககொணடு
पवित्र पर्येति	வவித்ரம் வயெதி	பவிததிரமாகிய கமபளியை யடைகினறது.

சாயண பாடியம்.

கணடம—6. இருககு—4 வசிடட ரிஷி

இச சோமரசததை ஏவுவதாகிய தஙகததாற பவிததிரம பணணபபடடதும, (பொனனாலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளாற பிழிநதெடுககபபடுதலின பொன சமபநதமுடையது சோமம) பிரகாசமுளளதுமாகிய அததகைய சோமககொடி, தனது இரசததைத தேவாகளுடன சமபநதபபடுததுகினறது. பினனா, பிழிநத சோமரசம ஒலியிடடுககொணடு பவிததிரமாகிய பாததிரததை யடைகினறது எதைபபோலெனின? தேவாகளை யழைககினற வேளவியாளாகள, பசுககள கடடபபடடிருககினற வேளவிச சாலையை யடைவது போல (ஒலியிடடுககொணடு செலகினறனெனமுடிகக) (1)

மநதிரம் 5.

१ २ ३ १ २३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २३ २
527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
३ १२र३ १ २र ३१२ ३ १ २र
जनिताग्नेर्जनिता सूर्य्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५॥

இருககு—9-96-5.

ஸொமஃ வவதெ ஜநிதா மதீநாம் ஜநிதா திவொ ஜநிதா [வ்ருதிவ்யாஃ ।
ஜநிதாக்நெர்ஜநிதா ஸூர்யஸ்ய ஜநிதெந்த்ரஸ்ய ஜநிதொத [விஷ்ணொஃ ॥

அநவயம.

मतीनां, जनिता, दिवः, जनिता, पृथिव्याः, जनिता, अग्नेः, जनिता, सूर्यस्य, जनिता, इन्द्रस्य, जनिता, उत, विष्णोः जनिता, सोमः पवते ॥

பதவுரை

मतीनां	மதீநாம்	புத்தியை
जनिता	ஜநிதா	உண்டாக்குவதும்,
दिव	தி³வ:	வானுலகைத்
जनिता	ஜநிதா	தோற்றுவிப்பதும்,
पृथिव्या.	ப்ருதி²வ்யா:	பிருதிவியைப் (தரையை)
जनिता	ஜநிதா	பரிபாலிப்பதும்,
अग्ने	அக்³நே:	அக்கினியைப்
जनिता	ஜநிதா	பிரகாசிப்பிப்பதும்
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும் இரவியையுந்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்வதும்,
इन्द्रस्य	இந்த்³ரஸ்ய	இந்திரனுக்குக்
जनिता	ஜநிதா	களிப்பைக் கொடுப்பதும்,
उत	உத	மற்றும்,
विष्णो	விஷ்ணோ:	வியாபகமாகிய தேவனைத்
जनिता	ஜநிதா	திருப்தி செய்விப்பதுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	பாத்திரத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5 பிரதான ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? புத்தியை, அல்லது, மனனம் பண்ணத்தக்கதாகிய துதியை உண்டாக்குவது அன்றியும், வானுலகைத் தோற்றுவிப்பதும், அவ்வாறே, தரையைக் காப்பாற்றுவதும், அக்கினியைப் பிரகாசிப்பிப்பதும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இரவியையுந் திருப்தி செய்வதும், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், இன்னும், வியாபகமாவதுமாம் இவ்வனைத்துஞ் சோமரசம் பிழியுமிடத்து உண்டாகின்றன. (ஆதலின்) சோமரசத்தாலேயே தேவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள் என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

528. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।

२ ३ १ २ ३ १२ ३ २उ ३ १२३ १ २ ३ १ २

वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्विरत्नधा दयते वार्य्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2.

அபி த்ரிப்ருஷ்டம் வ்ருஷணம் வயோதாமாங்கோஷிணமவாவசந்த
[வாணீ: |

வநா வஸாநோ வருணோ ந ஸிந்தூர்வி ரத்நதா தயதே
[வார்யாணி ||

அந்வயம

त्रिपृष्टं, वृषण, वयोधां, अङ्गोषिण, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः,
सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை

त्रिपृष्टं	த்ரிப்ருஷ்டம்	மூன்று வேளைகளை, அல்லது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	வ்ருஷணம்	விருப்பியதைக் கொடுப்பதும்,
वयोधां	வயோதாம்	அன்னங் கொடுப்பதும்
अङ्गोषिण	ஆங்கோஷிணம்	ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை,
वाणी. अवावशन्त	வாணீ: அவாவசந்த	தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன
वना	வநா:	நீரை
वसान.	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धु	ஸிந்து:	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुण न	வருண: ந	வருணன் போல,
रत्नधा	ரத்நதா	இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம் (துதிப்போர்க்கு)
वार्याणि	வார்யாணி	தனங்களை
विदयते	விதயதே	நனகு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6 வசிஷ்ட ரிஷி.

துரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அல்லது, மூன்று வேளைகளை யுடையதும், விருப்பியதைப் பெய்வதும், அன்னமளிப்பதும், ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை, தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன், அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன சூழ்ந்த பிரதேசங்களை மறைக்கின்றதுபோன்று, (மழை பெய்விப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமரசம், துதிப்போர்க்குத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம் (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १२ ३ १ २र ३ २

529. अक्रांत्समुद्रः प्रथमे विधर्मन् जनयन् प्रजा भुवनस्य गोपाः ।

१ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २र ३ १ २र

वृषा पवित्रे अधि सानो अव्ये बृहत्सोमो वावृधे स्वानो अद्रिः ॥

இருக்கு 9-97-40.

அக்ராந்த்ஸமுத்ர: ப்ரதமே விதர்மந் ஜநயந் ப்ரஜா புவநஸ்ய
[கோபா:

வ்ருஷா பவித்ரே அதி ஸாநோ அவ்யே ப்ருஹத்ஸோமோ வா
[வ்ருதே ஸ்வாநோ அத்ரி: ॥

அந்வயம்.

समुद्र:, गोपा:, वृषा, स्वानः बृहत्सोम:, प्रथमे, पवित्रे, अव्ये, वावृधे, अद्रि:, भुवनस्य, विधर्मन्, अधिसानो:, प्रजा:, जनयन्, अक्रान् ॥

பதவுரை.

समुद्रः	ஸமுத்ர:	நீரைப் பொழிவதும்
गोपा:	கோபா:	வேள்வியைக் காப்பாற்றுவதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பத்தைச் சொரிவதும்,
स्वान. बृहत्सोम'	ஸ்வாந: ப்ருஹத்ஸோம:	பிழியப்பட்டதும், மகத்துமாகிய சோமரசம்
प्रथमे	ப்ரதமே	விரிந்ததும்,
पवित्र	பவித்ரே	புனிதமாகியதும்,
अव्ये	அவ்யே	கேடுற்றதும்,
वावृधे	வாவ்ருதே	பரந்ததும்,
अद्रि	அத்ரி:	அழிக்க முடியாததும்,
भुवनस्य	புவநஸ்ய	நீரை
विधर्मन्	விதர்மந்	விசேடமாயத் தாங்குகின்றதுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும் (வானிலும்)
अधिसानो:	அதிஸாநோ:	அதன் கீழும்
प्रजा	ப்ரஜா:	பிரசைகளை
जनयन्	ஜநயந்	உண்டாக்கிக்கொண்டு
आक्रान्	ஆக்ராந்	எல்லாவற்றையும் கடந்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பராசர ரிஷி

சமுத்திரத்திலின்றும் நீர் நெகிழ்கின்றதாமாதலின் கடல் நீரெனப் பட்டது. அதைப் (நீரை) பொழிவதும், வேள்வியைப் பரிபாலிப்பதுமாகிய சோமம், விரிந்த நீரை விசேடமாயத் தாங்குகின்றதும், புனிதமானதும், நித்தியமும், நிறைந்ததும், அழியாததுமாகிய அந்தரிக்ஷத்திலும், வானுக்குக் கீழிட்டதும் பிரசைகளைப் புண்டுபண்ணிக்கொண்டு எல்லாவற்றையுங் கடந்திருக்கின்றது (மற்றும் எத்தன்மைய சோமமெனின்?) விரும்பியவைக ளைக் கொடுக்கத் தக்கதும், பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதுமாமெனக். (7)

மந்திரம் 8.

१२ ३ २३२३ १ २३ २३ १२ ३१२ ३१

530. कनिक्रन्ति हरिरासृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।

१२ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३१ २ ३ १ २

नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥

இருக்கு ௯-௯5-1

கநிக்ரந்தி ஹரிராஸ்ருஜ்யமாந: ஸீதந் வநஸ்ய ஜடரே புநாந:।

ந்ருபிர்யத: க்ருணுதே நிர்ணிஜம் காமதோ மதிம் ஜநயத

[ஸ்வதாபி: ॥

அந்வயம்.

आसृज्यमानः, हरिः, कनिक्रन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः, गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधाभिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை

आसृज्यमानः	ஆஸ்ருஜ்யமாந:	எல்லா வகையாலும் உண்டுப பிழிந்தெடுத்ததும்,
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமாம்
कनिक्रन्ति	கநிக்ரந்தி	மீண்டும் மீண்டும் சத்தமிடுகின்றது
पुनानः	புநாந:	பவித்திரமானதும்,
वनस्य	வநஸ்ய	போற்றத் தக்கதுமாகிய துரோண கலசத்தின
जठरे	ஜடரே	உள்ளில

सीदन्	ஸீதந்	இருந்துகொண்டு, (சத்தமிடு கின்றதென்க.)
नृभिः	ந்ருபி:	வேட்போர்களால்
यतः	யத:	எதன்பொருட்டு
गामतः	காமத:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்டு
निर्णिज	நிர்ணிஜம்	தனது சுத்த வடிவத்தை,
कृणुते	க்ருணுதே	கிரக முதலியவைகளில் உண்டாக்குகின்றதோ, அக்காரணத்தால் சோமரசத்தின்பொருட்டு
स्वधाभि	ஸ்வதாபி:	அவிகளுடன்
मतिं	மதிம்	தோத்திரத்தையும்
जनयत	ஜநயத	உண்டாக்கச் செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையானும் இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம், மறித்தும் மறித்தும் ஒலியிடுகின்றது. அவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத் துரோணகலசத்தினுள்ளிலிருந்துகொண்டுஞ் சத்தமிடுகின்றது. அன்றியும், கருமத்தை வகுக்கின்ற வேட்போர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட (அடக்கப்பட்ட) சோமரசம், கோ விகாரமாகிய பால் முதலியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு, கிரகமுதலியவைகளில் (உரலொத்த மரப்பாத்திரங்களில்) தனது சுத்த வடிவத்தை யுண்டாக்குகின்றது. இதனால் சோமரசத்தின் பொருட்டு, துதியாளர்கள் அவிகளுடன் மதிக்கத்தக்க தோத்திரத்தைச் செய்கின்றனர். அல்லது, துதிப்போர்களே! நீவிர், இச் சோமரசத்தின் பொருட்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३२उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

531. एष स्य ते मधुमाँ इन्द्र सोमो *वृषा वृष्णः परि पवित्रे अक्षाः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२ ३२उ ३क २र

†सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हिरा वाज्यस्थात् ॥९॥

இருக்கு 9-78-4.

ஏஷ ஸ்ய தே மதுமாம் இந்த்ர ஸோமோ வ்ருஷா வ்ருஷ்ண: பரிபவி[த்ரே அக்ஷா: ।

ஸஹஸ்ரதா: ஶததா பூரிதாவா ஶஶ்வத்தமம் பர்ஹிரா வாஜ்யஸ்தாத் ॥

* वृषा वृष्णो, † सहस्रा शतरा, என்பன ...

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः,
सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तम, बर्हिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
वृष्णः	வ்ருஷ்ண:	மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
ते	தே	உனக்கு
एष. स्यः सोम.	ஏஷ: ஸ்ய: ஸோம:	இந்த அந்தச் சோமரசம
मधुमान्	மதுமாந்	இனிமையோடு கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	(வேண்டியவற்றை) பொழிகின்றதுமாகிய
पवित्रे	பவித்ரே	பவித்திரமென்னும் பாத்திரத்தில்
पर्यक्षाः	பர்யக்ஷா:	ஒழுகுகின்றது.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதா:	ஆயிரக் கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
शतदाः	ஶததா:	நூற்றுக் கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
भूरिदावा	பூரிதாவா	அதிக வளவாய்த் தனம் கொடுப்பதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுள்ளதுமாகிய சோமரசம
शश्वत्तमं	ஶஶ்வத்தம்	மிகப் பழைய
बर्हिः	பர்ஹி:	வேள்வியில்
अस्थात्	அஸ்தாத்	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. உசனா ரிஷி.

இந்திர! மனவிருப்பத்தைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இனிமையோடு கூடியதும், விருப்பியவற்றைப் பெய்வதுமாகிய இச்சோமம் பவித்திரமென்னும் பாண்டத்தில் ஒழுகுகின்றது. அதுவே, ஆயிரக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், நூற்றுக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், அளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதினின்று பெருகியதாகவும் ... ஆற்றலுள்ள சோமரசம் மிகப் பழைய வேள்வியைக் குறித்து நிலை...றது. (9)

குறிப்பு—இரண்டு மூலத்திலுள்ள, தே, என்னும் ஆறாம் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் நின்றது.

மந்திரம் 10.

१२ ३ १२ ३ २ ३ १ २र३ २ ३ २ २ २ २
532. पवस्व सोम मधुमाँ ऋतावापो वसानो अधि सानो अव्ये ।
२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२
अव द्रोणानि घृतवन्ति *रोह मदिन्तमो मत्सर इन्द्रपानः ॥

இருக்கு 9-96-13.

பவஸ்வ ஸோம மதுமாம் ருதாவாபோ வஸாநோ அதி ஸாநோ [அவ்யே ।
அவ த்ரோணாநி க்ருதவந்தி ரோஹ மதிந்தமோ மத்ஸர இந்த்ரபாநஃ॥

அந்வயம்

हे सोम !, मधुमान्, ऋतावा, अपः, वसानः, अधि, सानो, अव्ये, पवस्व, मदिन्तमः, इन्द्रपान , मत्सरः, घृतवन्ति, द्रोणानि, अवरोह ॥

பதவுரை

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமாந்	இன்சுவையோடு கூடிய நீ
ऋतावा	ருதாவா	சத்தியமாகிய
अपः	அபஃ	வசதீவரி என்னும் ஆற்றுநீரை
वसानः	வஸாநஃ	மறைத்துக்கொண்டு
अधि	அதி	மிக்க
सानो	ஸாநோ	சிறந்த
अव्ये	அவ்யே	பவித்திரமாகிய கம்பளியில்
पवस्व	பவஸ்வ	ஒழுகுவாயாக (பின்னர்)
मदिन्तमः	மதிந்தமஃ	மிகுந்த மதத்தை யுண்டாக்குகின்ற
मत्सरः	மத்ஸரஃ	களிப்பைத் தருஞ் சோமரசம்
इन्द्रपानः	இந்த்ரபாநஃ	இந்திரன் அருந்துதற்குரிய
घृतवन्ति	க்ருதவந்தி	நீருடைய
द्रोणानि	த்ரோணாநி	துரோண கலசங்களை
अवरोह	அவரோஹ	அடைகின்றது

* सीद, என்பது பாடபேதம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6 இருக்கு—10 பிரதாசன ரிஷி.

சோமரசமே! இன்சுவையோடு கூடிய, நீ, வசதீவரி என்னும் நீரை மறைத்துக்கொண்டு, மிக உயர்ந்த கம்பளி யென்னும் பவித்திரமாகிய விடத்தில் ஒழுகுவாயாக. பின்னர், மிக்க களிப்பைக் கொடுக்கின்றதும், இந்திரனால் அருந்தத்தக்கதும், மதத்தைத் தருவதுமாகிய சோமரசம், நீருள்ள துரோணகலசங்களை யடைகின்றது. அதாவது துரோண கலசங்களில் வெளிப்படுவாயாக என்பதாம். (10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—7.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப - சந்தம். தைவதம - சுரம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३२उ ३ २३ १ २ ३ १ २ ३ १२ २ १२
533. प्र सेनानीः शूरो अग्रे रथानां गव्यन्नेति हर्षते अस्य सेना ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २उ ३ १ २
भद्रान् कृण्वन्निन्द्र हवान्त्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

ப்ர ஸேநாநீ: ஶூரோ அக்ரே ரதாநாம் கவ்யந்நேதி ஹர்ஷதே [அஸ்ய ஸேநா ।
பத்ராந் க்ருண்வந்நிந்த்ர ஹவாந்த்ஸகிப்ய ஆஸோமோ வஸ்த்ரா ரபஸா[நி தத்தே ॥

அந்வயம்

सेनानी , शूर:, सोम:, गव्यन् , रथानां, अग्रे, प्रैति, अस्य, सेना, हर्षते,
सखिभ्य:, इन्द्र हवान् , भद्रान् , कृण्वन् , रभसानि, वस्त्रा, आदत्ते ॥

பதவுரை.

सेनानी.	ஸேநாநீ:	சேனைகளை முன்னாகச் செலுத்துகின்றதும்,
शूर:	ஶூர:	பகைவர்களைத் துன்புறுத்துவதுமாகிய
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்,
गव्यन्	கவ்யந்	வேள்வித் தலைவரின் பொருட்டுக் கோக்கள் முதலியவைகளை விரும்பி
रथानां	ரதாநாம்	இரதங்கட்கு
अग्रे	அக்ரே	முன்னரே
प्रैति	ப்ரைதி	இனிது போரிற் செல்கின்றது.
अस्य	அஸ்ய	இச்சோமரசத்தினுடைய
सेना	ஸேநா	சேனை
हर्षते	ஹர்ஷதே	களிப்படைகின்றது.
सखिभ्य	ஸகிப்ய:	வேள்வித் தலைவர்களின் பொருட்டு
इन्द्र हवान्	இந்த்ர ஹவாந்	இந்திரன் அழைப்பதை யெல்லாம்
भद्रान्	பத்ராந்	மங்களங்களாகச்
कृण्वन्	க்ருண்வந்	செய்கின்றது.
रभसानि	ரபஸாநி	இந்திரன் விரைவில் வருதற் பொருட்டு
वस्त्रा	வஸ்த்ரா	ஆடைபோல் மறைக்கும் பால் முதலியவற்றை
आदत्ते	ஆதத்தே	ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—1. பிரதர்தன ரிஷி.

சேனைகளை முன்னாகக் கொண்டுபோகின்றதும், சத்துருக்களை வாட்டுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வித் தலைவர்கட்குக் கோ முதலியவைகளை விரும்பி இரதங்கட்கு முன்னரே நன்கு போரிற் செல்கின்றது • இச் சோம ரசத்தினுடைய படைகளும் களிப்புறுகின்றன. அன்றியும், இந்திரன•

அழைப்பதை உண்மையாகச் செய்கின்றது அதாவது அழைக்கப்பட்ட இந்திரன் சோமரசத்தை அருந்திக்கொண்டு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றான் என்பதாம் இந்திரன் விரைவாய் வருவதற்கு நிமித்தமாகிய ஆடைபோல மறைக்கின்ற பால் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கொள்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २२
534. प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारं यत्पूतो *अत्येष्यव्यम् ।
१२ ३ १२ ३ १ २ १ २ ३२ ३ १२ ३ २
पवमान पवसे धाम गोनां †जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अर्कैः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

ப்ர தே தாரா மதுமதீரஸ்ருக்ரந் வாரம் யத்பூதோ அத்யேஷ்ய
[வ்யம் ।
பவமாந பவஸே தாம கோநாம் ஜநயந்த்ஸூர்யமபிந்வோ அர்கை꞉ ॥

அந்வயம்.

ते, मधुमतीः, धाराः, प्रासृग्रन्, यत्, पूतः, अव्यं, वारं, अत्येषि, पवमान !, गोनां, धाम, पवसे, जनयन्, अर्कैः, सूर्यं, अपिन्वः ॥

பதவுரை.

ते	தே	(சோமரசமே!) உன்னுடைய
मधुमती.	மதுமதீ꞉	மதுரத்தன்மையோடு கூடிய
धारा.	தாரா꞉	தாரைகள்
प्रासृग्रन्	ப்ராஸ்ருக்ரந்	களிப்பைக் கொடுக்கின்றன,
यत्	யத்	எக்கால
पूतः	பூத꞉	வசதீவரி, என்னும் நீரால் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட நீ
अव्यं वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டு மயிர்களைக் (கம்பளியை)
अत्येषि	அத்யேஷி	கடந்து பாத்திரத்திற்குச் செல்கின்றாயோ, அக்கால.
पवमान !	பவமாந !	பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ
गोनां	கோநாம்	கோக்களின்
धाम	தாம	பாலைக் குறியாகக் கொண்டு
पवसे	பவஸே	நிரம்புகின்றனை. (பின்னர்)

* अत्येष्यव्यान्, † जज्ञान, என்பன இருக்கு.

जनयन्	ஜநயந்	இனிது தோன்றிய நீ
अर्कैः	அர்கை꞉	போற்றத்தக்க தனது பிரகாசங்களால்
सूर्यं	ஸூர்யம்	சூரியனை
अपिन्वः	அபிந்வ꞉	பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. பராசரரிஷி.

சோமரசமே! உன்னுடைய தனமாகிய மதுர இரசத்தையுடைய தாரைகள் களிப்பையுண்டாக்குகின்றன. எப்போது வசதீவரி என்னும் நீரால் பவித்திரமாகிய நீ, ஆட்டுரோமத்தாலாகும் பவித்ரம் (கம்பளியை)க் கடந்து செல்கின்றாயோ, (அப்போதென்க). அன்றியும், பரிசுத்தமாகிய சோமரசமே! நீ, கோக்களின் பாலை விலைக்காகக்கொண்டு நிரம்புகின்றாய். பின்னர் இனிது உண்டாகிய நீ, போற்றத்தக்க ஒளிகளால் இரவியை நிறையச் செய்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमं हिनोत महते धनाय ।
*स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं देव इन्दुः ॥३॥

இருக்கு 9-97-4.

ப்ர கா³யதாப்⁴யர்சாம தே³வாந்த்ஸோமம் ஹிநோத மஹதே த⁴நாய ।
ஸ்வாது³꞉ பவதாமதி வாரமவ்யமாஸீத³து கலஶம் தே³வ இந்து³꞉ ॥

அந்வயம்

(हे स्तोतारः!,) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अव्यं वारं, अति पवताम्, देवः, इन्दुः, कलशं अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः!)	(ஹே ஸ்தோதார꞉!)	(துதிப்போர்களே! நீவிர்)
प्रगायत	ப்ரகா³யத	சோமரசத்தைக் குறித்துத் துதிப்பீர்களாக (பாடுங்கள்,)
देवान् अभ्यर्चामः	தே³வாந் அப்⁴யர்சாம꞉	தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம்
महते	மஹதே	மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டு

* स्वादु पवते, ॥ देवयुन. என்பன இருக்கு

हिनोत	ஹிநோத	பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பின்னர்)
स्वादु	ஸ்வாது:	இன்சுவையுள்ள சோமரசம்
अव्य वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டின் மயிர்களை,(கம்பளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடந்து நிறைவதாகுக.
देव:	தேவ:	திவ்யமாகிய சோமரசம்
इन्दु:	இந்து:	பிரகாசிப்பதாகி
कलशं अति	கலசம் அதி	ஒரு முகமாய்த் துரோண கலசத்தில்
आसीदतु	ஆஸீதது	நிலைத்திருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இந்திர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோத்திரஞ் செய்வோர்களே! நீவிர், சோமரசத்தை நன்முறையிற் றுதிப்பீர்களாக. நாங்களோ, தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம். அல்லது, நீவிர் தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம' என்னுந் தன்மையை முன்னிலையாக்கிக்கொள்க. அன்றியும், பெருந்தனத்தின் பொருட்டுச் (மிகுந்த தனத்தை அடைய) சோமத்தைப் பிழிந்திடுதற்கு முயல்வீர்களாக. பின்னர், மதுரமாகிய சோமரசம் விளங்குவதாகி, பவித்திரமாகிய செம்மறி ஆட்டின் மயிர்களாலாய கம்பளியைக் கடந்து செல்லப் பிரகாசமுள்ள சோமரசம் ஒளி விடுவதாய்த் துரோண கலசத்தில் ஒரு முகமாய் நிலைக்குக. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २र ३१ २

536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजꣳ* [illegible] ।

२ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३१ २

इन्द्रं गच्छन्नायुधा सꣳशिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருக்கு 9-97-1.

ப்ர ஹிந்வாநோ ஜநிதா ரோதஸ்யோ ரதோ ந வாஜம்ஸநிஷந் [யாஸீத் |

இந்த்ரம் கச்சந்நாயுதா ஸம்ஶிஶாநோ விஶ்வா வஸூ ஹஸ்தயோ [ராதாந: ||

அந்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्यो:, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा संशिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिष्यन्, என்பது இருக்கு.

प्रहिम्वान.	ப்ரஹிந்வாந:	வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டது,
रोदस्योः	ரோதஸ்யோ:	வானுலகம் மண்ணுலகங்களின்,
जनिता	ஜநிதா	(உண்டாக்கினவன், ...) [illegible]
रथो न	ரதோ ந	இரதம் போல [illegible]
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை
सनिषन्	ஸநிஷந்	கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிற
इन्द्रं गच्छन्	இந்த்ரம் கச்சந்	இந்திரனை அடைந்து
आयुधाः	ஆயுதா:	ஆயுதங்களைக்
संशिशानः	ஸம்ஸிஸாந:	கூர்மையாக்கிக்கொண்டிருக்கிற,
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத
वसु	வஸு	தனங்களையும்
हस्तयो आदधानः	ஹஸ்தயோ: ஆததாந:	(ஸ்தோதாக்களுக்குக் கொடுக்க இரு கைகளில்) வைத்துக்கொண்டு
प्रायासीत्	ப்ராயாஸீத்	அடைகின்றது

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. [illegible]—4. வசிஷ்ட ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டதும், வானுலகம் மண்ணுலகங்களை உண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம் அன்னத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு (இந்திரனை) நன்கு அடைகின்றது. இந்திரனை அடைந்து ஆயுதங்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு (இந்திரனைக் குறித்து உதவியாய்ச் செல்லுதற் பொருட்டு கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாக்கிக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத் தனங்களையும் ஸ்தோதாக்கட்கு அளித்தற் பொருட்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு நன்கு இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

குறிப்பு —சண்டு, வானுலகம் தரையைப் படைப்பது [illegible] கொடுத்தல் ஆகியவை [illegible]

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२

537. तक्षद्यदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य * धर्मं द्युक्षोरनीके ।

१ २ ३ २३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

आदीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

இருக்கு 9-97-22.

தக்ஷத்யதீ மநஸோ வேநதோ வாக்ஜ்யேஷ்டஸ்ய தர்மம் த்யுக்ஷோ
[ரநீகே ।
ஆதீமாயந் வரமா வாவஶாநா ஜுஷ்டம் பதிம் கலஶே காவ இந்தும் ॥

அந்வயம்.

मनसः, वेनतः, वाक्, यदि, तक्षत्, धर्मन्, ज्येष्ठस्य, द्युक्षोः, अनीके, आत्, वरं, जुष्टं, पतिं, कलशे, ई इन्दुं, वावशानाः, गावः, आयन् ॥

பதவுரை.

मनसः	மநஸ:	துதிப்போரின்
वेनतः	வேநத:	அன்புள்ள
वाक्	வாக்	துதியாகிய வாககு
यदि	யதி	எதைச்
तक्षत्	தக்ஷத்	சமறகாரததோடு கூடியதாயச செயகினறதோ, (அதாவது)
धर्मन्	தர்மந்	வேளவியில
ज्येष्ठस्य	ஜ்யேஷ்டஸ்ய	போற்றததகக
द्युक्षो.	த்யுக்ஷோ:	நீராடுங காலததிறகு
अनीके	அநீகே	முனனாச சோமததைத துதிககினறதோ,
आत्	ஆத்	அதனபினனரேயே
वरं	வரம்	மேமபட்டதும
जुष्टं	ஜுஷ்டம்	தேவாகட்குக களிபபை யுண்டாக்கப போதுமானதும்
पतिं	பதிம்	எலலாவறறையும பாதுகாபபாறறுவதும

* धर्मणि क्षोरनीके, எனபது இருககு.

कलशे	கலசெ	கலசத்திலுள்ளதுமாகிய
ईम् इन्दु	ஈம் இந்தும்	இச்சோமரசத்தை
वावशाना.	வாவஶாநா:	இச்சிக்கின்ற
गाव	காவ:	கோக்கள்
आयन्	ஆயந்	{ தமது பாலோடு சேர்ப்பதற்கு வருகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7 இருக்கு—5 மிருடீகோவாசிட்ட ரிஷி

துதியாளர்களின் துதியாகிய வாக்கு, எதைச் சுத்தப்படுத்துகின்றதோ, அதாவது தாங்கப்பட்ட வேள்வியின்கண்ணுள்ள சிறப்புடைய சவனத்தின் (வேள்வி நீராடுங் காலத்திற்கு) முன்னரேயே வேள்விகளில் சவன முகத்தில் (நீராடுவதற்கு முன்பு), எப்போது துதிப்போனுடைய வாக்கு சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றதோ, அதன் பின்னரேயே சிறந்த தேவர்களின் களிப்பின்பொருட்டு எல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றத்தக்க கலசத்திலிருக்கின்ற இச் சோமரசத்தை, தமது பாலுடன் சேர்த்தற் பொருட்டு விருப்பமுடையவைகளான கோக்கள் வருகின்றன என்பதாம் (5)

குறிப்பு —மூலத்திய வேநத் என்பதற்கு விரும்புகின்ற என்பது பொருளாம் "வேநத என்பது இச்சைப் பொருளுடையது என்றூ யாஸ்க முனிவரும் மனதினுடைய, என்றதோ? மதித்தல், துதித்தல், எனவே துதிப்போனுடைய என்வாயிற்று. இங்ஙனமாயவழி துதியாளனுடைய அன்பார்ந்த துதியென்பது திரண்ட பொருளாயினமை காண்க

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३२ ३ १ २

538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।

२ ३ १२ ३ २ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २

हरिः पर्यद्रवज्जाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-93-1.

ஸாகமுக்ஷோ மர்ஜயந்த ஸ்வஸாரோ தஶ தீரஸ்ய தீதயோ [தநுத்ரீ: ।

ஹரி: பர்யத்ரவஜ்ஜா: ஸூர்யஸ்ய த்ரோணம் நநக்ஷே அத்யோ [ந வாஜீ ॥

அந்வயம்.

साकमुक्ष', स्वसारः, मर्जयन्त, दश धीतयः, धीरस्य, धनुत्रीः, हरिः, सूर्यस्य जाः, पर्यद्रवत्, अत्यः, वाजी न, द्रोणं ननक्षे ॥

பதவுரை.

साकमुक्ष	ஸாகஉக்ஷ:	ஒன்றுகூடித் தெளிப்பதற்கு
स्वसार	ஸ்வஸார:	இங்குமங்கும் திரிகின்ற, விரல்கள்
मर्जयन्त	மர்ஜயந்த	சோமரசத்தைச், சுத்திசெய்கின்றன
दश धीतय'	தஶ தீதய:	அப் பத்துவிரல்களும்
धीरस्य	தீரஸ்ய	தேவர்களால் விரும்பப்பட்ட சோமரசத்தைச
धनुत्रीः	தநுத்ரீ:	செலுத்திய பின்னர்
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம்
सूर्यस्य जा'	ஸூர்யஸ்ய ஜா:	சூரியனுடைய திக்குகளைச்
पर्यद्रवत्	பர்யத்ரவத்	சூழ்ந்து அடைகின்றது.
अत्य'	அத்ய:	செல்லுஞ் சீலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போன்ற சோமரசம்
द्रोणं ननक्षे	த்ரோணம் நநக்ஷே	கலசத்தில் நிறைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6 நோதா ரிஷி

சோமரசத்தை வார்த்தலாகிய தொழிலைச் செய்ய இங்குமங்கும் இனிது திரிகின்ற விரல்கள், சோமரசத்தைச் சுத்தம் பண்ணுகின்றன அத்தகைய பத்து விரல்களும் ஆற்றலுடையதும், அல்லது, அறிவுள்ளதும், தேவர்களாற் றியானிக்கப்பட்டதும், அல்லது, விரும்பப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தை ஏவுகின்றன பின்னர், பசுமை நிறமுடைய சோமரசம் சூரியனுற் றோன்றும் (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திக்கைச் சூழ்ந்து பரவுகின்றது. ரண்டு இரவியின் ஒளியாலேயே திசை வெளிப்படுகின்றது ஆதலின், திக்கு அதற்கு மனைவியெனப்பட்டது மிகச் செல்லுஞ் சீலமுடைய குதிரை போன்றுள்ள சோமரசம் துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது (6)

ரண்டு, 'சாகமுக்ஷ' என்னுஞ் சொல் தெளித்தலாகிய பொருளினும், மார்ஜயந்த', என்பது கழுவுதலாகிய பொருளினும், நநக்ஷ என்பது நிறைத லென்னும் பொருளினும் நின்றமை காண்க

• धीतय (தீதய) என்பது விரல்கள் என நிகண்டு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 7.

२ ३ १२ ३ १ २३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २२
539. अधि यद्स्मिन् वाजिनीव शुभ स्पर्द्धन्ते धिय· *सूरे न विशः ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २२ ३ १२ ३ १ २
आपो वृणानः पवते ‡कवीयान् व्रजं न पशुवर्द्धनाय मन्म ॥७॥

இருக்கு 9-94-1.

அதி யத்ஸ்மிந் வாஜிநீவ ஶுபஃ ஸ்பர்த்தந்தே தியஃ ஸூரே ந விஶஃ।
ஆபோ வ்ருணாநஃபவதே கவீயாந் வ்ரஜம் ந பஶுவர்த்தநாய மந்ம॥

அந்வயம்.

यत्, अस्मिन्, वाजिनि, इव शुभः, सूरे विशः न, धियः अधि स्पर्धन्ते, आपः, वृणानः पशुवर्द्धनाय मन्म, व्रज न, कवीयान्, पवते ॥

பதவுரை

यत्	யத்	எப்போது
अस्मिन्	அஸ்மிந்	இச் சோம விஷயத்தில்
वाजिनीव शुभः	வாஜிநீவ ஶுபஃ	குதிரையின் அலங்காரத்தை யொப்பவும்
सूरे विशः न	ஸூரே விஶஃ ந	இரவியின் கிரணங்களெழுவது போன்றும்
धिय.	தியஃ	விரல்கள்
अधिस्पर्धन्ते	அதிஸ்பர்த்தந்தே	சுத்தஞ் செய்வதற்குமுன் வந்து நிற்கின்றனவோ, (அப்போது இச்சோமரசம்)
आप	ஆபஃ	வசதீவரி என்னும் நீரை
वृणान	வ்ருணாநஃ	மறையச் செய்துகொண்டு
पशुवर्द्धनाय	பஶுவர்த்தநாய	கோக்களை வளர்ப்பதற்கு
मन्म व्रज न	மந்ம வ்ரஜம் ந	இடையர்கள் கோச்சாலையை யடைவது போல,
कवीयान्	கவீயாந்	துதிப்போர்களை விரும்பிக்
पवते	பவதே	கலசத்திற் சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

ஆடை முதலியவைகளால் குதிரையை அலங்கரிப்பது போலவும், இரவியின் கிரணங்கள் எழுவன போன்றும், இச்சோம விஷயத்தில் எப்போது (அலங்காரம்) உண்டாகின்றதோ, அப்போது விரல்கள் (பத்தும்) யானே

*सूर्यें न विश, ‡कवीयन्, என்பன இருக்கு

முன்னர் அதைப் பரிசுத்தம் பண்ணுவேன் என ஒவ்வொன்றும் முன் வந்து நிற்கின்றன. பின்னர் இச் சோமரசம் வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைத்துக்கொண்டு கலசங்களை யடைகின்றது எவ் வண்ணமாகியதெனின்? கவியைப் போன்ற நடை யுடையது, அல்லது, கவிகள் என்பது ருஷிப் போர்கள், அவர்களை விரும்புவது அதிலுவமை—பசுக்களைக் காப்போன் பசுச்சாலையை யடைவதுபோன்றெனல் அதாவது தேவர்களைப் பிரியப்படுத் தற்பொருட்டுப் பாத்திரங்களை யடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २३ २ ३ १ २

540. इन्दुर्वाजी पवते गोन्योघा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

हन्ति रक्षो बाधते * पर्यरातिं वरिवस्कृण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

இருக்கு 9-97-10

இந்து³ர் வாஜீ பவதே கொ³ந்யோகா⁴ இந்த்³ரே ஸோம꞉ ஸஹ இந்வந் மதா³ய ।

ஹந்தி ரக்ஷோ பா³த⁴தே பர்யராதிம் வரிவஸ்க்ருண்வந் வ்ருஜநஸ்ய ராஜா ॥

அந்வயம்.

इन्दुः, वाजी, गोन्योघाः, इन्द्रे, सहः, इन्वन्, वरिव., कृण्वन्, वृजनस्य, राजा, सोम., मदाय, पवते, रक्षः, हन्ति, अरातिं, परि बाधते ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து³꞉	நெகிழுகின்ற தன்மை யுள்ளதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுடையதும்
गोन्योघाः	கொ³ந்யோகா⁴꞉	கீழே யொழுகுந் தன்மையுள்ள இரசப்பிழம்பானதும்,
इन्द्रे	இந்த்³ரே	இந்திரன் நிமித்தமாக
सहः	ஸஹ꞉	வலிமையைத் தரும் இரசத்தை
इन्वन्	இந்வந்	ஏவுவதும்,
वरिव.	வரிவ꞉	தனத்தை
कृण्वन्	க்ருண்வந்	வேள்வித்தலைவனுக்குக் கொடுப்பதும்

* पर्यराती वरिव, என்பது இருக்கு.

वृजनस्य	வ்ருஜநஸ்ய	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸோமஃ	சோமம்,
मदाय	மதாய	இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாதற் பொருட்டுப்
पवते	பவதே	பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. மற்றும்,
रक्ष	ரக்ஷஃ	இராக்கதர்களை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अराति	அராதிம்	பகைவர்களை
परि बाधते	பரி பாததே	நாற்புறத்தும் வாட்டுகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மன்யுவாசிட்ட ரிஷி.

செகிழ்ச்சியுடையதும், ஆற்றலுடையதும், கீழே பொழுகுந் தன்மையுடையதும், இரசப் பிழம்பானதும், இந்திரன்பொருட்டு வலிமையைத் தரும் இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாமாறு பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது அன்றியும், பகைவர்களை நாற்புறத்தும் நாசஞ் செய்கின்றது எத்தன்மைய சோமமெனின்? தனத்தைக் கொடுப்பதும், துதிப்போர்களின் ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம் எனக். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १२३ १२
541. अया पवा पवस्वैना वसूनि माꣳश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।
३२३ २ ३ २ ३ २१ २३१ २ ३ १२३ १२
*ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

அயா பவா பவஸ்வைநா வஸூநி மாம்ஶ்சத்வ இந்தோ ஸரஸி ப்ரதந்வ ।
ப்ரத்நஶ்சித்யஸ்ய வாதோ ந ஜூதிம் புருமேதாஶ்சித்தகவே நரம் தாத் ॥

அந்வயம்.

हे सोम! अया, पवा, एना, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व, ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, तकवे ॥

---

* ब्रध्नश्चिदत्र वातो न जूत, எனபது இருக்கு

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே ! நீ
अया पवा	அயா பவா	நிறைந்த இந்தாரையால
एना वसूनि	ஏநா வஸூநி	இந்த தனங்களைக்
पवस्व	பவஸ்வ	கொடுப்பாயாக.
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चत्वे	மாம்ஶ்சத்வே	மதிப்புடன் விருப்பத்தக்க
सरसि	ஸரஸி	வசதீவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற்
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	சேர்வாயாக. (பின்னர்)
प्रघ्नश्चित्	ப்ரக்நஶ்சித்	அனைத்திற்குங் காரணமாகிய இரவி போன்றும்
वातो न	வாதோ ந	வாயு போன்றும்
नरं	நரம்	செலுத்துகின்ற
जूति	ஜூதிம்	வேகத்தைத்
धात्	தாத்	தாங்கிக்கொண்டோனும்
पुरुमेधाश्चित्	புருமேதாஶ்சித்	பலவகை புணர்வுள்ள இந்திரனும்
यस्य	யஸ்ய	எந்தச் சோமரசத்தை
तकवे	தகவே	அடைகின்றனே, (அத்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடிக்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. குத்ச ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ நிரம்புகின்ற இந்தாரையால் இந்தத் தனங்களை யளிப்பாயாக. அவ்வாறே, சோமரசமே ! நீ, மதிக்கத்தக்கவர்களின் வசதிவரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற் செல்வாயாக. பின்னர், எல்லாவற்றிற்குங் காரண வடிவாகிய, அல்லது, அறிவுறுத்துவதாகிய இரவியும், வாயுவும் போன்று, பலவித வுணர்வையுடைய இந்திரனும் வேகமாய் எதை அடைகின்றனோ, அத்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடித்துக்கொள்க. (C

எண்டுச சோமரசமே ! நின்னாற் திருப்தியண்ணப்பட்ட இந்திரனும் சூரியனும், கரும நியந்தாவாகிய புத்திரனை எமக்கு அளிப்பார்களாக என்பது. இருக்கின் பாடிய பேதம்.

மந்திரம் 10.

३१ २र ३१२ ३१ २र ३२
542. महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्गर्भोऽवृणीत देवान् ।
१२ ३२ ३१ २३ १ २र ३ २३ २३१२
अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருக்கு 9-90-41.

மஹத்தத்ஸோமோ மஹிஷஶ்சகாராபாம் யத்கர்போऽவ்ருணீத தேவாந் ।
அததாதிந்த்ரே பவமாந ஓஜோऽஜநயத் ஸூர்யே ஜ்யோதிரிந்து: ॥

அந்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत,
पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिष	மஹிஷ:	பெருமையுடையதும்
अपा गर्भ.	அபாம் கர்ப்ப:	நீரின் கருப்பவடிவுமாகிய
सोम	ஸோம:	சோமரசம்,
महत्	மஹத்	பெரிதாகிய
तत्	தத்	அக் கருமத்தைச்
चकार यत्	சகார யத்	செய்தது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	தேவாந்	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணீத	இறைஞ்சியதும். மற்றும்
पवमान	பவமாந:	பவித்திரமாகிய சோமம்
इन्द्रे	இந்த்ரே	இந்திரன்பால்,
ओजः	ஓஜ:	சோம மருந்தியதாலுண்டாகும் வலிமையைத்
अदधात्	அததாத்	நிலைநாட்டியதும், அவ்வாறே,
इन्दुः	இந்து:	சோமம்
सूर्ये	ஸூர்யே	இரவியின்கண்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தை
अजनयत्	அஜநயத்	உண்டாக்கியதுமாமென்க

சாயணீய பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. பராசர ரிஷி.

மகத்தாகிய, அல்லது, பூசிக்கத்தக்க சோமம், பெரிதாய அக்கருமத்தைச (அச் செய்கையை) செய்தது. அஃது யாதெனின? நீரின கருப்பவடிவி

மாந்தன்மையை உண்டாக்கலால், அல்லது, உண்டாக்கப்பட்டதால் நீரின் கருப்பமாகிய அச்சோமம், தேவர்களை நன்கு ஆராதித்ததாகும். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமம், சோமமருந்தியதாலுண்டாகும் ஆற்றலை இந்திரன் கண் நிலைக்கவைத்ததும். அவ்வண்ணமே ஆதித்தனிடத்தில் ஒளியையுண்டாக்கியதுமாமெனக் (இதுவே சோமரசஞ்செய்த பெரியதோர் செய்கையென்றாம்) (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
543. असर्जि वक्वा रथ्ये यथाजौ धिया मनोता *प्रथमा मनीषा ।
२३ १ २ ३ २ ३ २ १ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
दश स्वसारो अधि †सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥

இருக்கு 91-93-3.

அஸர்ஜி வக்வா ரத்2யே யதா2ஜௌ தி4யா மனோதா ப்ரத2மா மனீஷா ।
த3ஶ ஸ்வஸாரோ அதி4ஸானோ அவ்யே ம்ருஜந்தி வஹ்னிம் ஸத3னேஷ்வச்ச2 ॥

அந்வயம்.

मनोता, प्रथमा, मनीषा, वक्वा, रथ्ये यथा, आजौ, धिया, असर्जि,
दश स्वसारः, सदनेषु, वह्निं, सानो अधि, अव्ये, अच्छ मृजन्ति ॥

பதவுரை.

मनोता	மனோதா	தேவர்களின் மனத்தைப் பிணிக்கத் தக்கதும்,
प्रथमा	ப்ரத2மா	முக்கியமானதும்
मनीषा	மனீஷா	துதிக்கப்பட்டதும்
वक्वा	வக்வா	ஒலி செய்கின்றதுமாகிய சோமரசம்
रथ्ये यथा	ரத்2யே யதா2	போரில் குதிரைகளை வகுத்துவைத்திருப்பது போன்று
आजौ	ஆஜௌ	வேள்வியில்
धिया	தி4யா	துதியுடன்
असर्जि	அஸர்ஜி	உண்டாக்கப்படுகின்றது.
दश स्वसार,	த3ஶ ஸ்வஸார:	பத்து விரல்களும்
सदनेषु	ஸத3னேஷு	வேள்விச் சாலைகளில் (பாண்டத்தையும் பிறவற்றையும்)

* प्रथमो मनीषा, † सदनानि, என்பன இருக்கு

वह्निं	வஹ்நிம்	இனபபததிற சோககுளு சோம ரசததை,
सानो अवि	ஸாநோ அவி	உயாநத இடமாகிய
अव्ये	அவ்யே	கமபளியின கண
अच्छ मृजन्ति	அச்ச ம்ருஜந்தி	நனகு செலுததுகினறன

சாயண பாடியம.

கணடம—7. இருககு—11 கசியப ரிஷி

தோததிரததுடன, அலலது, கருமததுடன பாததிரஙகளில ஒலிக கினற சோமரசததை வேளவியின கண உணடாககுகினறாகள அதிலு வமை —குதிரைகடகுரிய போரில, குதிரையை வெளிககொணடு வருவது போனறெனல எவவணணதத சோமரசமெனின? தேவாகளின மனம எதில பினனிககொணடிருககினறதோ, அததனமையதாம அஙஙனமே, பிராமணம எனனும மறையின பாகமும "அதின கணணேயே அவாகளு டைய மனஙகள பினனபபடடுளளன" எனக கூறுகினறது மறறும, முககி யமானதும, மனதினைச செலுததுந துதியை யுடையதும, அலலது, துதிப போனைக கொணடு துதியைச செலுததுகினறதுமாம. அனறியும, பத தெனனுமெண கொணட விரலகள, வேளவிச சாலைகளில பாததிரஙகளை யொருமுகபபடுததிக கொணடு தாஙகபபடட சோமரசததை உயரமாகிய இடததில செமமறி ஆடடு மயிாகளாற செயத பவிததிரததிற (கமபளியிற) செலுததுகினறன எனபதாம (11)

ஈணடு, வகவா எனனுஞசொல, ஒலிபபொருளினும, ஆஜி எனபது வேளவிப பொருளிலும நினறமைகாணக.

மநதிரம் 12.

३ २ ३१२ ३२३ १ ३ १२ ३ १ १२२ २३ १ २
544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।
३ २ ३१२ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३१ २
नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருககு 9-95.

அபாமிவேதூர்மயஸ்தர்துராணா: ப்ரமநீஷா ஈரதே ஸோமமச்

நமஸ்யந்தீருப ச யந்தி ஸம்சா ச விஶந்த்யுஶதீருஶந்தம் ॥

அந்வயம்.

अपां ऊर्मयः इव, ततुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषाः, प्रेरते, उः
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च

பதவுரை.

अपां ऊर्मय इव	அபாம் ஊர்மய: இவ	நீரின்கண் அலைகள் வி மாறு
ततुराणाः इत्	ததுராணா: இத்	கருமத்தில், தேவர்களை தற பொருட்டு வே ணுகின்ற வேட்போ
सोमं अच्छ	ஸோமம் அச்ச	சோமரசத்தை முன்னி
मनीषा	மநீஷா:	தோத்திரங்களைச்
प्रेरते	ப்ரேரதே	செலுத்துகின்றார்கள்.
उशतीः	உசதீ:	தோத்திரங்களும்
नमस्यन्ती	நமஸ்யந்தீ:	வணங்கிக் கொண்டு
उशन्त	உசந்தம்	விரும்புகின்ற
(तं)	(தம்)	(அச்சோமரசத்தின்)
उपयन्ति च	உபயந்தி ச	அருகிற் செல்கின்றன
स च	ஸம் ச	(மற்றும்) கொத்துகள
आविशन्ति च	ஆவிசந்தி ச	அதிற் புகுகின்றன

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—12 பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

வேகமுள்ள நீரலைகளைப் போன்று கருமத்தில் தேவர்களைத் பொருட்டுத் துரிதஞ்செய்கின்ற வேட்போர்கள், சோமரசத்தை டுத் தோத்திரங்களால் வழுத்துகின்றார்கள். துதிகளோ, வணங்கு சோமத்தை யடைந்து அதனருகில் நிலைக்கின்றன அதாவது யடைகின்றன என்பதாம் இச்சையுள்ள தோத்திரங்கள் தாம் விரு சோமரசத்தைச்சேர்ந்து பொருந்துகின்றன என்பதாம்.

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை. சந்தம். 1, 6, 9, அநுஷ்டுப. 7, பிருகதீ சுரம், 1, 6, 8, 9, காந்தாரம் மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १२
545. पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्नवे ।
२ ३ १३ ३ १ २ ३क२र
अपश्वानंश्नथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वयम् ॥ १ ॥

இருக்கு—9-101-2.

வுரொஜிதீ வொ அந்஧ஸஃ ஸுதாய மாதயித்நவெ ।
அவஶ்வாநம் ஶ்நயிஷ்டந ஸ஖ாயொ தீர்கஜிஹ்வ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्नवे, अन्धसः, दीर्घजिह्व्यम्, श्वानं, अपश्नथिष्टन ॥

பதவுரை.

हे सखाय !	ஹெ ஸ஖ாயஃ !	நண்பர்களான துதிப்போர்கள் !
व	வஃ	நீவிர்
पुरोजिती	புரொஜிதீ	எதிரில் வெற்றியையுடையதும்
सुताय	ஸுதாய	பிழியப்பட்டதும்
मादयित्नवे	மாதயித்நவெ	மிக்க களிப்பைத்தருவதுமாகிய
अन्धसः	அந்஧ஸஃ	சோமரசத்தின் பொருட்டு,
दीर्घजिह्व्यम्	தீர்கஜிஹ்வ்யம்	நீண்ட நாவுள்ள
श्वानं	ஶ்வாநம்	நாயை
अपश्नथिष्टन	அபஶ்நயிஷ்டந	ஓதுக்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—12. சுவயாசுவ ரிஷி

நணபாகளான, அலலது, ஒதத வறிவுடையாகளான துதிபபோககளே ! நீஙகள, பிழியபபடடதும, மிககளிபபைததருவதும எதிரிலுளள வெற றியையுடையதுமாகிய சோமரசததின நிமிததமாய, நீணட நாவுடைய நாயை ஓடடுவீாகளாக நாயகள, அலலது, இராககதாகள, சோமரசததை நககாத வாறு செய்வீாகளாக எனபதாம (1)

மநதிரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ १ २
546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।
१ ३ १ २ ३ १ २३क २र ३ १ २ ३२
पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருககு—8-101-7.

𑌅𑌯𑌂 𑌪𑍂𑌷𑌾 𑌰𑌯𑌿𑌰𑍍𑌭𑌗𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑍋 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍂𑌮𑌨𑍋 𑌵𑍍𑌯𑌖𑍍𑌯𑌦𑍍𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀 𑌉𑌭𑍇 ॥

அநவயம.

पूषा, भगः, रयिः, अय, पुनान', अर्षति, विश्वस्य, भूमनः, पतिः, सोमः, उभे रोदसी, व्यख्यत् ॥

பதவுரை.

पूषा	𑌪𑍂𑌷𑌾	பரிபாலிபபதும
भग.	𑌭𑌗𑌃	சேவிததறகுரியதும
रयि:	𑌰𑌯𑌿𑌃	தனஙகிடைததறகுக காரணமுமாகிய
अयं	𑌅𑌯𑌂	இசசோமரசம
पुनान.	𑌪𑍁𑌨𑌾𑌨𑌃	பவிததிரததில (கமபளியில) சுததம பணணபபடடதாயக
अर्षति	𑌅𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿	கலசததை யடைகினறது.
विश्वस्य	𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯	எலலா
भूमन·	𑌭𑍂𑌮𑌨𑌃	உயிாகடகும
पति.	𑌪𑌤𑌿𑌃	இறைவனுகிய
सोम;	𑌸𑍋𑌮𑌃	சோமரசம
उभे रोदसी	𑌉𑌭𑍇 𑌰𑍋𑌦𑌸𑍀	வானுலகு மண்ணுலகிரணடையும
व्यख्यत्	𑌵𑍍𑌯𑌖𑍍𑌯𑌤𑍍	தனஒளியால விளககுகினறது.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—8. இருக்கு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அன்னத்தையும் பரிபாலிப்பதும், ஆராதிக்கத்தக்கதும், தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய கம்பளியிற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டுக் கலசத்தை யடைகின்றது. அங்ஙனமே, உலகமனைத்திற்கும் இறைவனாகி (பரிபாலிப்போனாகி)ய சோமரசம் விண்ணுலகு, மண்ணுலகிரண்டையும் தனது பிரகாசத்தால் விளக்குகின்றது. இதனால் இரண்டுலகிற்கு மிறைவனாந் தன்மை குறிக்கப்பட்டது. (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ १ २　३　२ ३ १ २　३ १ २
547. सुतासो मधुमत्तमाः सोमा इन्द्राय मन्दिनः ।
३ १२　३ १ २　३ १ २
पवित्रवन्तो अक्षरन् देवान् गच्छन्तु वो मदाः ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-101-4.

ஸுதாஸோ மது⁴மத்தமா: ஸோமா இந்த்³ராய மந்தி³ந: |
பவித்ரவந்தோ அக்ஷரந் தே³வாந் க³ச்ச²ந்து வோ மதா³: ||

அந்வயம்.

मधुमत्तमाः, मन्दिनः, सुतासः सोमा, पवित्रवन्तः, इन्द्राय, अक्षरन्, वः, मदाः, देवान्, गच्छन्तु ॥

பதவுரை.

मधुमत्तमाः	மது⁴மத்தமா:	மிக மதுரமுடையதும்
मन्दिनः	மந்தி³ந:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
सुतासः सोमा	ஸுதாஸ: ஸோமா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம்
पवित्रवन्तः	பவித்ரவந்த:	பவித்திரமுடையதாகி
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டு
अक्षरन्	அக்ஷரந்	(வடிகின்ற) பாத்திரத்திற் போகுகின்றது
वः	வ:	சோமக் கொடிகளே!
मदाः	மதா³:	களிப்பைத் தரும் உங்களுடைய ரசம்
देवान्	தே³வாந்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
गच्छन्तु	க³ச்ச²ந்து	அடைவதாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியப்புற்ற மதுரத்தன்மையோடு கூடியதும், இது பற்றியே களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், பவித்திரஞ் செய்யப்பட்டதாகி இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. இனிப் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சோமக் கொடிகளே! களிப்பின் நிமித்தமான உங்களுடைய இரசம் இந்திரன் முதலியோர்களை அடைக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
548. सोमाः पवन्त इन्दवोऽस्मभ्यं गातुवित्तमाः ।
३ २ ३ १ २३१२ ३क २र ३ १२
मित्रा * स्वाना अरेपसः स्वाध्याः स्वर्विदः ॥ ४ ॥

இருக்கு—9-101-10.

ஸோமாஃ பவந்த இந்தவோஸ்மப்யம் காதுவித்தமாஃ |
மித்ரா ஸ்வாநா அரேபஸஃ ஸ்வாத்யாஃ ஸ்வர்விதஃ ||

அந்வயம்.

गातुवित्तमाः, मित्राः, स्वानाः, अरेपसः, स्वाध्याः, स्वर्विदः, इन्दवः, सोमाः, अस्मभ्य, पवन्ते ॥

பதவுரை.

गातुवित्तमाः	காதுவித்தமாஃ	நன்னெறியையடைவிப்பதும்
मित्राः	மித்ராஃ	தேவர்கட்கு நட்புடையதும்
स्वानाः	ஸ்வாநாஃ	இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும்
अरेपसः	அரேபஸஃ	பாவமிலாததும்
स्वाध्य.	ஸ்வாத்யஃ	நன்கு தியானம் பண்ணிவைப்பதும்
स्वर्विद.	ஸ்வர்விதஃ	சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும்
इन्दव	இந்தவஃ	பிரகாசிப்பதுமாகிய
सोमाः	ஸோமாஃ	சோமரசம்,
अस्मभ्यं	அஸ்மப்யம்	எங்கணிமித்தமாய
पवन्ते	பவந்தே	நிரம்புகின்றது, அல்லது, ஒழுகுகின்றது

* सुवाना, என்பது ....

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. மநுசாம வரண ரிஷி.

சிறப்புடன் நன்னெறியை யடைவிப்பதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம ரசம், எங்கணிமித்தமாக நிரம்புகின்றது. அல்லது, வருகின்றது. எத்தன் மைத்தாகிய சோமரசமெனின்? தேவர்கட்கு நட்பானதும், பிரியப்பட்ட தும், பாவமற்றதுமாம இது கொண்டே அழகிய தியானமுடையதும், எல்லா முணர்ந்ததுமாமெனக. (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
549. *अभी नो वाजसातमꣳ रयिमर्ष †शतस्पृहम् ।
१ २ ३१२ ३ २ २ ३१२
इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-65-29.

அபீ நோ வாஜஸாதமம் ரயிமர்ஷ ஶதஸ்ப்ருஹம் |
இந்தோ ஸஹஸ்ரபர்ணஸம் துவித்யும்நம் விபாஸஹம் ||

அங்வயம்.

हे इन्दो !, शतस्पृहं, सहस्रभर्णसं, तुविद्युम्नं, विभासह, वाजसातम, रयिं, नः, अभ्यर्ष ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹே இந்தோ !	ஒளி மிகுந்த சோமமே ! நீ
शतस्पृहं	ஶதஸ்ப்ருஹம்	நூற்றுக் கணக்கானவர்களால் விரும்பத்தக்கதும்
सहस्रभर्णसं	ஸஹஸ்ர பர்ணஸம்	ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் காப்பாற்றத் தக்கதும்.
तुविद्युम्नं	துவித்யும்நம்	மிகுந்த கீர்த்தியை, அல்லது, அன்னத்தையுடையதும்
विभासहं	விபாஸஹம்	மிகவொளியுடையதும்
वाजसातमं	வாஜஸாதமம்	பேராற்றலைத் தருவதுமாகிய
रयिं	ரயிம்	மக்கட்பேற்றையேனும், அல்லது, தனத்தையேனும்
नः	நः	எங்கட்கு
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	அளிப்பாயாக

* अभि, † पुरुस्पृह, विश्वासहम्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. அம்பரீஷா, ருஜ்ஜீசுவான என்னும் இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிகுந்த வலிமையையேனும், அல்லது அன்னத்தையேனும் கொடுக்கத்தக்க தனத்தையும், புத்திரப்பேற்றையும் எங்கட்கு அளிப்பாயாக. அஃது எத்தன்மையதாமெனின்? பலரால் விரும்பத்தக்கதும், பலவகையாய்ப் பரிபாலிக்கத்தக்கதும், பெரும் கீர்த்தியை, அல்லது, மிகுந்த தனத்தையுடையதும், "விளங்குவது கீர்த்தி, அல்லது, அன்னம்" என்று நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவரும் மிக்கொளியையு மமிழ்ந்துவதும், அதாவது மகத்தாகிய ஒளியுடையதுமாம் இத்தன்மைய தனத்தையேனும், அல்லது புத்திரனையேனும் தருவாயாக எனக் கூட்டிக் கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३१२ ३ १ २र ३ १ २
550. अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३२उ ३ १२ ३१ २ ३१२
वत्सं न पूर्व आयुनि जातꣳ रिहन्ति मातरः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-10-1

அபீ⁴ நவந்தே அத்³ருஹ: ப்ரியமிந்த்³ரஸ்ய காம்யம் ।
வத்ஸம் ந பூர்வ ஆயுநி ஜாதம் ரிஹந்தி மாதர: ॥

அந்வயம்

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्स, रिहन्ति न, अद्रुहः, इन्द्रस्य, प्रियं, काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातर	மாதர:	தாய்களான கோக்கள்
पूर्वे	பூர்வே	முதலாவது
आयुनि	ஆயுநி	வயதில்
जात	ஜாதம்	பிறந்த
वत्सं	வத்ஸம்	கன்றை
रिहन्ति न	ரிஹந்தி ந	நக்கிக்கொடுத்தல் போன்று

अद्रुह	அத்₃ருஹ:	துரோகமற்ற வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீர்,
इन्द्रस्य	இந்த்₃ரஸ்ய	இந்திரனுக்குப்
प्रिय	ப்ரியம்	பிரியமானதும்
काम्य	காம்யம்	அனைவராலும் விரும்பப்படுவது மாகிய சோமரசத்தை
अभि नवन्ते	அபி₄ நவந்தே	அன்புடனடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—6 ருஷிகள், காசியபா என்னு மிருவா ரிஷிகள்.

கோக்கள், முதல் வருடத்திற் பிறந்த தமது கன்றை நக்குவன போன்று, துரோக மற்ற 'வசதிவரி' என்னும் ஆற்றுநீர், இந்திரனுக்கு விருப்பமானதும், அனைவராலும் விரும்பப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை அன்போடுஅடைகின்றது எனபதாம். (6)

மந்திரம் 7

551. आ हर्यताय धृष्णवे *धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् ।
शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विपामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-99-1.

ஆ ஹர்யதாய த்₄ருஷ்ணவே த₄நுஷ்டந்வந்தி பௌம்ஸ்யம் ।
ஶுக்ரா வி யந்த்யஸுராய நிர்ணிஜே விபாமக்₃ரே மஹீயுவ: ॥

அந்வயம்.

हर्यताय, धृष्णवे, पौंस्यं, धनुरातन्वन्ति, विपां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः, असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹர்யதாய	அனைவரும் விரும்புதற்குரியதும்
धृष्णवे	த்₄ருஷ்ணவே	பகைவரை யடக்குவதுமாகிய சோமத்தின்பொருட்டு
पौंस्यं	பௌம்ஸ்யம்	சிறந்த புருடத்தன்மையை விளக்குகின்ற
धनुरातन्वन्ति	த₄நுராதந்வந்தி	தனுவில் நாணேற்றுகின்றார்கள்.

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रा निर्णिज, என்பது இருக்கு.

विपां	விபாம்	அறிஞாகடகு
अग्रे	அக்ரே	முனனா
महीयुव.	மஹீயுவ:	பூசையை விருமபுகினற வேட போாகள
शुक्रा	ஶுக்ரா:	வெணமையான பசுவின பாலை,
असुराय	அஸுராய	வனமைபுடைய
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	வடிவததைச சுததிசெயதற பொருடடு
वियन्ति	வியந்தி	மறைககினறனாகள்.

சாயணபாடியம்.

கணடம்—8. இருககு—7.

யாவாகளாலும விருமபததககதும, பகைவாகளை யடககுஞ சீலமுள ளதுமாகிய சோமததிறகு புருடததனமையை வெளிபபடுததுகினற தனு வில நாணேறறுகினறனாகள அறிவுமிககோாகளின முனனா பூசையை விருமபுகினற வேடபோாகள வெணமை நிற ஆவினபாலை ஆறறலுளள வடிவததின பொருடடு (சுததிபணணுவதறகு) மறைககினறனாகள எனபது பொருள (1)

குறிப்பு—சோமரசததின தாரை விழுதறபொருட்டு விரிததுளள பவிததிர மாகிய சமபளி ஒருவகையாய அலஙகரிககபபடுகினறது கடடிலினமேல வாயசனற மடபாணடம ஒனறு வைததது அதைத தூவாரமிடடு அதிற சமபளிககயிறறைத தொஙகவிடுதலாகிய வழககு, சோமம ஒழுகுதறபொருடடெனத, தெரிகினறது.

மநதிரம் 8.

२३ १ २ ३१ २र ३१ २ ३ १२
552. परित्यꣳ हर्यतꣳ हरिं बभ्रुं पुनन्ति वारेण ।
२ ३२उ ३ २उ३ १२ ३१ २र
यो देवान् विश्वाꣳ इत्परि मदेन सह गच्छति ॥ ८ ॥

இருககு 9-90-7.

பரித்யம் ஹர்யதம் ஹரிம் பப்ரும் புநந்தி வாரேண ।
யோ தேவாந் விஶ்வாம் இத்பரி மதேந ஸஹ கச்சதி ॥

அநவயம்.

यः, विश्वान् देवान् इत्, मदेन सह, परिगच्छति, हर्यतं, हरिं, बभ्रुं, त्यं, वारेण, परिपुनन्ति ॥

பதவுரை.

य	யஃ	யாதொரு சோமம்
विश्वान् देवान् इत्	விஶ்வாந் தே3வாந் இத்	இந்திரன்முதலிய எல்லாத் தேவர்களையும்
मदेन सह	மதே3ந ஸஹ	களிப்பைத்தரும் இரசத்தோடு
परिगच्छति	பரிக3ச்ச2தி	அடைகின்றதோ,
हर्यतं	ஹர்யதம்	அனைவரும் விரும்பத்தக்கதும்
हरिं	ஹரிம்	பசுமை நிறமுடையதும்,
बभ्रुं	ப3ப்4ரும்	பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய
त्यं	த்யம்	அச்சோமத்தை,
वारेण	வாரேண	பவித்திரமாகிய கம்பளியினால்
परिपुनन्ति	பரிபுநந்தி	சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8 இருக்கு—9 ருஷிவ அம்பரிஷர்கள் ரிஷிகள்.

அனைவராலும் விரும்பத்தக்கதும், பசுமை நிறம், பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய யாதொரு சோமம் களிப்பை கொடுக்கின்ற இரசத்துடன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை இனிதடைகின்றதோ, அச் சோமரசத்தைப் பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २३ १ २र
553. *प्र सुन्वानायान्धसो मर्त्तो न वष्ट तद्वचः ।
२३ १२ ३ १ २ ३ २ ३१ २र
अप श्वानमराधसꣳ हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-101-13.

ப்ர ஸுந்வாநாயாந்த4ஸோ மர்த்தோ ந வஷ்ட தத்3வச: ।
அப ஶ்வாநமராத4ஸம் ஹதா மக2ம் ந ப்4ருக3வ: ॥

* प्र सुन्वानस्य व्रत तद्वच , என்பது இருக்கு.

அந்வயம்

सुन्वानाय, अन्धसः, तत्, वचः, मर्त्तः, न प्रवष्ट, भृगवः, अराधसं मख न, श्वान, अपहत ॥

பதவுரை

सुन्वानाय	ஸுந்வாநாய	நன்கு பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்தஸ:	சோமத்தைத் துதிக்கின்றதும்,
तत्	தத்	கீர்த்தி மலிந்ததுமாகிய
वच	வச:	வாக்கை,
मर्त्त.	மர்த்த:	கருமத்திற்கு இடையூறு செய்கின்றவர்கள்
न प्रवष्ट	ந ப்ரவஷ்ட	கேட்காதொழிவார்களாக (மற்றும், துதிப்போர்கள்! நீவிர்)
भृगवः	ப்ருகவ:	பிருகுவைச் சேர்ந்தோர்கள்
अराधसं मख न	அராதஸம் மகம் ந	தட்சிணையில்லா வேள்வியை முன்னார் நீக்கியவாறு
श्वान	ச்வாநம்	(இங்கு வரும்) நாயை
अपहत	அபஹத	ஓட்டுவீர்களாக

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றதும், பெருமை வாய்ந்ததுமாகிய வாக்கை, இடையூறு செய்கின்ற மனிதன்போலவான் விரும்பாதொழிவானாக. அதாவது கேட்காதொழிவானாக என்பதாம். அவ்வாறே துதிப்போர்களே! நீவிர், அனுகூலஞ் செய்கையற்ற நாயை ஒதுக்குவீர்களாக. அதிலுவமை.—முன்னர் அராதசம் (தட்சிணையற்றது) என்னும் வேள்வியை, பிருகு சம்பந்தமுடையோர்கள் ஒதுக்கியவாறென்றல். (9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—9.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம - தேவதை, சந்தம - சகதி, சுரம - நிஷாதம்.

மந்திரம் 1.

३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३२उ ३ २ ३ १२
554. अभि प्रियाणि पवते चनोहितो नामानि यह्वो अधि येषु वर्द्धते ।
१ २ ३ २ ३२उ ३२ ३ १ २ ३ २
आ सूर्यस्य बृहतो बृहन्नधिरथं विश्वञ्चमरुहद्विचक्षणः ॥ १ ॥

9-75-1.

அபி ப்ரியாணி பவதே சநோஹிதோ நாமாநி யஹ்வோ அதி
[யேஷு வர்த்ததே ।

ஆ ஸூர்யஸ்ய ப்ருஹதோ ப்ருஹந்நதிரதம் விஷ்வஞ்சமருஹத்வி
[சக்ஷண: ॥

அந்வயம்

येषु, यह्व , अधिवर्द्धते, बृहन् , विश्वञ्चं, बृहत:, सूर्यस्य, रथं अधि,
विचक्षण:, आरुहत्, चनोहित , प्रियाणि, नामानि, अभिपवते ॥

பதவுரை

येषु	யேஷு	எந்த நீரில
यह्व	யஹ்வ:	மகத்தாகிய இச் சோமம
अधिवर्द्धते	அதிவர்த்ததே	மிக விருத்தியாகின்றதோ,
बृहन्	ப்ருஹந்	மற்றும், பெரிதாகியதும
विश्वञ्च	விஷ்வஞ்சம்	யாண்டுஞ் செல்கின்றதும்,
बृहत:	ப்ருஹத:	மகத்துமாகிய
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	இரவியினுடைய
रथ अधि	ரதம் அதி	இரதத்தின மீது

विचक्षणः	விசக்ஷணः	உலகைக் காண்பதாகி
आरुहत्	ஆருஹத்	ஏறுகினறதோ,
घनोहित.	அபிநோஹிதः	அருநதுதறகினிய, அலலது, இனிய உணவாகிய அசசோமம
प्रियाणि	ப்ரியாணி	உலகைத திருபதி பண்ணுகினற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
अभिपवते	அபிபவதே	பலவகையாக அடைகினறது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9 இருககு—1.

அனனததின பொருட்டு இனியதாகிய, அலலது, இனியதாகிய அன்ன மெனனுஞ சோமரசம, உலகைப பிரியபபடுததும நீரைப பல விதமாய அடைநது நிரமபுகினறது அநதரிடசததிலுளள நீரில, மகததாகிய இச சோமரசம வளாகினறது. நீரின நடுவில உணமையாயச சோமமிருககினற தெனக. பெரிதாகிய அசசோமம மகததாகிய சூரியனுடைய இரததததின மீது உலகததைக காண்பதாகி ஏறுகினறது (இது பறறியே) "தீயிலிட்ட அவி இனிதாக இரவியை யடைகினறது" எனறார மனுவும. (1)

மநதிரம் 2.

555. ३ १ २ १ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः *प्र स्वानासो बृह †द्देवेषु हरयः ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
§ विचिदश्नाना इषयो अरातयोऽर्यो नः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருககு 9-71-1.

அசோதஸோ நோதந்வந்த்விந்தவः ப்ர ஸ்வாநாஸோ ப்ருஹத்தேவேஷு ஹரயः ।
விசித்ச்நாநா இஷயோ அராதயோऽர்யோ நः ஸந்து ஸநிஷந்து நோ தியः ॥

அநவயம்.

अचोदसः, हरय., स्वानासः, इन्दवः, न , बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः, नः, अर्य. इषय , अश्नाना विचित्, सन्तु, न., धिया, सनिषन्तु ॥

---

* प्रसुवानासो, † दिवेषु, § विचनशन्न इषे अरातयोऽर्यो नशन्त सन्निपन्त नो धिय , எனபன இருககு.

பதவுரை.

अचोदस	அசோ₃த₃ஸ:	பிறரால் ஏவப்படாததும்
हरयः	ஹரய:	பாவத்தைப் போக்குவதும், அல்லது, பசுமை நிறமுடையதும்,
स्वानासः	ஸ்வாநாஸ:	நன்கு தேடப்பெற்றதுமாகிய
इन्दवः	இந்த₃வ:	சோமரசம்
न. बृहद्देवेषु	ந: ப்₃ருஹத்₃தே₃வேஷு	அநேக தேவர்கள் கூடியுள்ள எமது வேள்விகளில்
प्रधन्वन्तु	ப்ரத₄ந்வந்து	(வந்து) சேர்வதாகுக.
अरातयः	அராதய:	தனம் முதலியவைகளை ஈயாத
नः	ந:	எங்களுடைய
अर्यः	அர்ய:	பகைவர்கள்
इषय	இஷய:	அன்னத்தை விரும்பி
अश्नानाः विचित्	அஶ்நாநா: விசித்	உண்ணுதோர்களாகவே
सन्तु	ஸந்து	ஆகுக.
नः धिय	ந: தி₄ய:	தேவ விஷயகமாகிய எமது தோத்திரங்கள்
सनिषन्तु	ஸநிஷந்து	தேவர்களை யடைவனவாகுக.

ஸாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2.

பிறரால் ஏவப்படாத சோமரசம், எங்கணிமித்தமாய் நனகு வருவதாகுக. யாணடெனின்? தேவர்கள் மிகுதியாய்ச் சூழ்ந்துள்ள வேள்வியின்கண் அல்லது, தேவர்களுடைய அவை நடுவில் எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? நன்கு பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும் பசுமை நிறமுடையதுமாம். அன்றியும், தனம் முதலியவைகளை ஈயாத எங்களுடைய சத்துருக்கள், அன்ன விருப்புடையோர்களாய் அன்னமுண்ணுதவர்களாகவே இருப்பார்களாக மற்றும், தேவர்கள் விஷயமான எமது தோத்திரங்கள் தேவர்களை யினிது அடைவனவாகுக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२उ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२

556. एष प्र कोशे मधुमाँ२ अचिक्रददिन्द्रस्य वज्रो *वपुषो वपुष्टमः ।

३ २ १ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३१२

§अभ्यृ३तस्य सुदुघा घृतश्चुतो वाश्रा अर्षन्ति ‡पयसा च धेनवः ॥

இருக்கு 9-77-1

* वपुषो वपुष्टर, § अभीमृतस्य, ‡ पयसेव, என்பன இருக்கு

𑌏𑌷 𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍋𑌶𑍇 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌂 𑌅𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑌦𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌜𑍍𑌰𑍋 𑌵𑌪𑍁𑌷𑍋 𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌰𑌃 ।
𑌅𑌭𑍍𑌯𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌦𑍁𑌘𑌾 𑌘𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑍁𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾 𑌅𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌚 𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃 ॥

அந்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्र', वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिक्रदत्, ऋतस्य, सुदुघाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अभ्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

इन्द्रस्य	𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌸𑍍𑌯	இந்திரனுடைய
वज्र.	𑌵𑌜𑍍𑌰𑌃	வச்சிராயுதமாகியதும்
वपुष·	𑌵𑌪𑍁𑌷𑌃	வித்திடுவோர்களுட
वपुष्टमः	𑌵𑌪𑍁𑌷𑍍𑌟𑌰𑌃	சிறந்த வித்திடுவதாகியதும்
एष· मधुमान्	𑌏𑌷𑌃 𑌮𑌧𑍁𑌮𑌾𑌨𑍍	இன்சுவையோடு கூடியதுமாகிய இச் சோமம்,
कोशे	𑌕𑍋𑌶𑍇	துரோண கலசத்தில்
प्राचिक्रदत	𑌪𑍍𑌰𑌾𑌚𑌿𑌕𑍍𑌰𑌦𑌤𑍍	ஒலியிடுகின்றது
ऋतस्य	𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯	நிறைந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின்
सुदुघाः	𑌸𑍁𑌦𑍁𑌘𑌾𑌃	பயனை யினிது பெய்வதும்
घृतश्चुत	𑌘𑍃𑌤𑌶𑍍𑌚𑍁𑌤𑌃	நீரை விழச் செய்வதுமாகிய
वाश्रा.	𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌾𑌃	இரைகின்ற தாரைகள்
पयसा धेनव. च	𑌪𑌯𑌸𑌾 𑌧𑍇𑌨𑌵𑌃 𑌚	பால் தருகின்ற பசுக்கள் போன்று
अभ्यर्षन्ति	𑌅𑌭𑍍𑌯𑌰𑍍𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿	இனிது அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—3

இன்சுவையோடு கூடிய இச் சோமரசம், துரோண கலசத்தில் மிக ஒலிக்கின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? இந்திரனுடைய வச்சிராயுதமானது வச்சிராயுதம்போன்றது என்பதுமதுவேலக இச் சோமரசமே, வலி கொடுக்குந் தன்மையால் (பகைவரைக்) கொல்வதற்குச் சாதனமாந் தன்மை பற்றி வச்சிராயுதமென உபசரிக்கப்பட்டது. இச் சோமரசமே, வித்துக்களை (பீசங்களை) ஊன்றுகின்றவர்களுடைய சிறந்த வித்திடுவோனாகின்றது. வித்துக்களை விதைத்தலில் சோமரசந் தலைமை யாதலினென்க. இது பற்றியே “சோமரசமே வீரியத்தைத் தாங்குகின்றது” என மறையுங் கூறுகின்றது. சத்தியமாகிய சோமரசத்தின் தாரைகள் உண்டாகின்றன.

ரண்டுத தாரைகள் என்பது எருசினறது எததனமையா தாரைகளெனின? பயனகளை இனிது பொழிகின்றவைகளும நீர நிறைநதவைகளுமாம அல லது, இரசம நிறைப்பபெற்றவைகளும, பாலோடு கூடிய பசுககள போனறு ஒலிககின்றவைகளுமாம் எனபதாம. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३१ २ २उ ३ २ ३१ २र ३ १ २
557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतꣳ सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।
१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३१ २ ३ १ २
मर्य्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे *शतयामना पथा ॥

இருககு 9-76-1.

ஹ்ரோ அயாஸீதி₃ந்து₃ரிந்த்₃ரஸ்ய நிஷ்க்ருதம் ஸகா₂ ஸக்₂யுர்ந ப்ரமிநாதி ஸங்கி₃ரம் ।
மர்ய்ய இவ யுவதிபி₄: ஸமர்ஷதி ஸோம: கலஶே ஶதயாமநா பதா₂ ॥

அந்வயம்

इन्दु, इन्द्रस्य, निष्कृत, प्रो अयासीत, सखा, सख्यु, सङ्गिरं, न प्रमिनाति, युवतिभिः मर्य इव, समर्षति, सोमः, शतयामना, पथा, कलशे ॥

பதவுரை.

इन्दुः	இந்து₃:	சோமமானது
इन्द्रस्य	இந்த்₃ரஸ்ய	இநதிரனுடைய
निष्कृत	நிஷ்க்ருதம்	வயிருகிய இடததை
प्रो अयासीत्	ப்ரோ அயாஸீத்	இனிது அடைகின்றது. (அடைநதது)
सखा	ஸகா₂	மிததிரனெனனுஞ சோமம
सख्यु	ஸக்₂யு:	நணபனுகிய இநதிரனுடைய
सङ्गिर	ஸங்கி₃ரம்	நலவயிற்றில
न प्रमिनाति	ந ப்ரமிநாதி	துனபுறுததாதிருககின்றது
युवतिभि मर्य इव	யுவதிபி₄: மர்ய இவ	தருணிபுடன தருணன கலததல போல, வசதீவரி எனனும நீருடன
समर्षति	ஸமர்ஷதி	நனகு கலககின்றது

* शतयाम्ना, எனபது இருககு

सोम	ஸோம:	மற்றும், அச்சோமரசம
शतयामना	ஶதயாமநா	நூறு துவாரங்களோடு கூடிய
पथा	பதா	தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையின் வழியாய்த்
कलशे	கலஶே	துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—4. மிருடிகண ரிஷி.

சோமரசம், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட இந்திரனது உதரத்தை நன்கு சோதிக்கின்றது நட்பாகிய சோமரசம் மித்திரனாகிய இந்திரனுடைய நல்வயிற்றிற்கோர் துணைபத்தைப்புண்டாக்காநிருக்கின்றது மற்றும், அச்சோமரசம், பருவ மாதுடன் காளையாகிய புருடன் கலக்குமாறு வசதீவரி யென்னுந் தருணியாகிய நீருடன் இனிது கூடுகின்றது பிழியுங்கால் அச்சோமரசமும், நூற்றுக் கணக்கான துவாரமுடைய தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையின் நுனியால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றது எண்டுஞ் செல்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது அல்லது, ஒரு வாக்கியமாய்க்கொண்டு, புருடன் பருவ மாதுடன் கலத்தல்போன்று நூற்றுக் கணக்கான துவாரங்களையுடைய ஆடை வழியாய் நீருடன் கலக்கின்றது எனினுமாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
558. धर्त्ता दिवः पवते कृत्व्यो रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।
१ २ ३ २उ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २
हरिः सृजानो अत्यो न सत्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्वा ॥

இருக்கு—9-76-1.

தர்த்தா தி³வ: பவதே க்ருத்வ்யோ ரஸோ த³க்ஷோ தே³வாநாமநு [மாத்³யோ ந்ருபி⁴: |
ஹரி: ஸ்ருஜாநோ அத்யோ ந ஸத்வபி⁴ர்வ்ருதா² பாஜாம்ஸி [க்ருணுதே நதீ³ஷ்வா ||

அந்வயம்.

धर्त्ता, कृत्व्यः, रसः, देवानां दक्षः, नृभिः अनुमाद्यः, हरिः, दिवः, पवते, सत्वभिः, सृजानः, अत्यः न, वृथा, पाजांसि, नदीषु, कृणुते ॥

* कृणुते नदीष्वा, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

धर्त्ता	தர்த்தா	அனைவரையுந் தாங்குவதும்
कृत्व्य	க்ருத்வ்ய:	சுத்தம் பண்ணுதற்குரியதும்
रस	ரஸ:	இரச வடிவினதும்
देवानां दक्ष	தேவாநாம் தக்ஷ:	தேவர்கட்கு வலிமையைக் கொடுப்பதும்
नृभि अनुमाद्य	ந்ருபி: அநுமாத்ய:	வேட்போர்களாற் றுதிக்கத் தக்கதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
दिव	திவ:	வானிலுள்ள தசா பவித்திர முடைய பாண்டத்திலிருந்து
पवते	பவதே	புநிதமாய் வருகின்றது. (மற்றும்)
सत्वभि	ஸத்வபி:	பிராணிகளால்
सृजान	ஸ்ருஜாந:	பவித்திரஞ் செய்த
अत्यो न	அத்யோ ந	(குதிரை) இனிது செல்வது போல
वृथा	வ்ருதா	முயற்சியின்றியே
पाजांसि	பாஜாம்ஸி	தனது துரித்தத்தை
नदीषु	நதீஷு	வசதீவரி என்னும் ஆற்று நீரில்
कृणुते	க்ருணுதே	செய்து கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5 கவி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்ற சோமரசம், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள (ஏணியின்மேலுள்ள) தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனி வாயிலாகச் சுத்தமாய் வருகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? செயற்பாலதாம். எனின், பவித்திரம் பண்ணத்தக்கது என்பது பொருள். இரச வடிவமானதும் தேவர்கட்கு ஆற்றலைக்கொடுப்பதும் அல்லது, தேவர்களின்பொருட்டு வளர்வதும் அங்ஙனமே, நியந்தாவாகிய வேட்போர்களால் களிப்படைதற்குரியதும் அல்லது, துதிக்கத்தக்கதும், பசுமை நிறத்ததும், மனிதரால் பழக்கப்பட்ட குதிரை வருத்தமின்றிச் செல்வதுபோல எங்களால் நன்கு திருத்தப்பட்டதுமாம் தன்னுடைய ஆற்றலை (வேகத்தை) வசதீவரி என்னும் நதி நீரில் உண்டுபண்ணுகின்றது. அதாவது நீர் வார்க்கப்படுகின்றது என்பது பொருள். இது சோமரசம் பிழியுங் காலத்திலெனக்கொள்க. (ஆற்று நீர் விட்டு சோமக்கொடியை யிடித்துச் சோமரசம் பிழியப்படுகின்றதென்பது திரண்ட பொருள்)

மந்திரம் 6.

१२ ३१२ ३२उ ३१२ ३१ १र ३२

559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अह्नां प्रतरीतोषसां दिवः ।

३१ २र ३१२ ३१२३ १२३१ २३१२

* प्राणा सिन्धूनां कलशाँ अचिक्रददिन्द्रस्य § हार्द्याविशन् मनीषिभिः ॥

இருக்கு 9-66-1.

வ்ருஷா மதீநாம் பவதே விசக்ஷண: ஸோமோ அஹ்நாம் ப்ரதரீ [தோஷஸாம் திவ: |

ப்ராணா ஸிந்தூநாம் கலஶாம் அசிக்ரததிந்த்ரஸ்ய ஹார்த்யாவிஶந் [மநீஷிபி: ||

அந்வயம்.

मतीनां वृषा, विचक्षण , अह्नां, उषसा, दिवः, प्रतरीता, सोमः, पवते, सिधूनां, प्राणा, मनीषिभिः, इन्द्रस्य, हार्दि आविशन्, कलशान् अभि, अचिक्रदत् ॥

பதவுரை.

मतीनां वृषा	மதீநாம் வ்ருஷா	துதிப்போர்க்கு மன விருப்பைப் பொழிவதும்
विचक्षण:	விசக்ஷண:	சிறப்பாய்க் காண்பதும்
अह्नां	அஹ்நாம்	பகற்காலங்களையும்
उषसां	உஷஸாம்	உஷக் காலங்களையும்
दिवः	திவ:	விண்ணுலகையும், அல்லது, இரவியையும்
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளர்க்கின்ற
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதே	இனிது தேடப்படுகின்றது (மற்றும்)
सिन्धूनां प्राणा	ஸிந்தூநாம் ப்ராணா	நீரின் உயிராகிய, அல்லது, நீரால் நிறைந்த சோமரசம்
मनीषिभिः	மநீஷிபி:	தோத்திரங்களோடு
इन्द्रस्य	இந்த்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹார்தி ஆவிஶந்	உள்ளத்திற் புக விரும்பி
कलशान् अभि	கலஶாந் அபி	கலசத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தாரையாற் புகுமிடத்து ஒலியிடுகின்றது

* प्राणा, § आवीविशत्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. கவி ரிஷி.

இச்சோமரசம் பிழியப்படுகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? துதிப்போர்களுடைய விருப்பைப் பொழிவதும், விசேடமாயக் காண்பதும், விண்ணுலகை, அல்லது, வானிலுள்ள இரவியை வளர்ப்பதுமாம், மற்றும், பொங்கி வழிகின்ற நீருக்கு நியந்தாவுமாகிய சோமரசம், தாரைகளாற் கலசங்களை யடைய விரும்பித் தொழிற்படுகின்றது. அல்லது, சோமம் கலசங்களைக் குறித்துத் தொழிற்படுகின்றது. யாது செய்துகொண்டெனின்? எப்போதும் தோத்திரங்களால் இந்திரனுடைய உள்ளத்திற்புகுந்துகொண்டு, தொழிற்படுகின்றதென்க. ... எப்போதும் என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, தூரத்திருப்பினும் துதிப்போர்களால் (துதிகளால்) செல்கின்றது என்பதனோடு பொருந்துக. அதாவது தோத்திரங்களாற் கலசத்திற் செல்கின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7

१२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ १२ १

560. त्रिरस्मै सप्त धेनवो *दुदुहिरे ... †परमे व्योमनि ।

३ २ ३ २ २२ ३ २ ३ १२ ३ २३१ २२

भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यदृतैरवर्द्धत ॥

இருக்கு 9-70-1

த்ரிரஸ்மை ஸப்த தேநவோ து³து³ஹிரே ஸத்யாமாஶிரம் பரமே [வ்யோமநி ।

சத்வார்யந்யா பு⁴வநாநி நிர்ணிஜே சாரூணி சக்ரே [யத்³ருதைரவர்த்³த⁴த ॥

அந்வயம்.

परमे व्योमनि, अस्मैः, त्रिः सप्त, धेनवः, सत्यां, आशिरं, दुदुहिरे, यत्, ऋतैः, अवर्द्धत, अन्या, चत्वारि, भुवनानि, निर्णिजे चारूणि, चक्रे ॥

பதவுரை.

परमे व्योमनि	பரமே வ்யோமநி	சிறந்த வெளியிலுள்ள
अस्मै	அஸ்மை	இச்சோமரசத்தின் பொருட்டு
त्रि सप्त	த்ரிஃ ஸப்த	இருபத்தொரு ,,

* दुदुहे पूर्व्ये, என்பது இருக்கு † पूर्व्ये, என்பது பாடபேதம்

धेनवः	தேநவ:	கோக்கள்
सत्यां	ஸத்யாம்	உண்மையாகிய
आशिरं	ஆசிரம்	பால் முதலியவற்றை,
दुदुहिरे	துதுஹிரே	கறக்கும் பாத்திரத்தில் நிரப்புகின்றன (மற்றும் இச்சோமரசம்)
यत्	யத்	எப்போது
ऋतैः	ருதை:	வேள்விகளால்
अवर्द्धत	அவர்த்தத	வளர்கின்றதோ, அப்போது,
अन्या	அந்யா	மற்றைய
चत्वारि	சத்வாரி	நான்கு வகையாகிய
भुवनानि	புவநாநி	வசதீவரி, முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிர்ணிஜே	சுத்தப்படுத்துதற்பொருட்டு
चारूणि	சாரூணி	மங்கள வடிவங்களாய்
चक्रे	சக்ரே	ஆக்குகின்றன,

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—9. இருக்கு—7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்த ரிக்ஷத்தில் இருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அனைப்புண்டாக்குகின்ற இருபத்தொன்று என்ற கொண்ட கோக்கள், பால் முதலியவற்றை உண்மையாகக் கறக்கின்றன. அல்லது, பன்னிரண்டு மாதம், இருதுக்கள் ஐந்து, மூன்றுலகங்கள், இரவி என்னும் இந்த இருபத்தொன்று வகைகளால் எப் பசுக்களில் பாலை உண்டாக்குகின்றாரோ, அக் கோக்களே பாலைக் கறக்கின்றன என்பதாம் அன்றியும், இச் சோமரசம் மற்றைய நான்கு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதீவரி மூன்று, ஏகதன ஒன்று, என்னும் நான்கு வகையாகிய நீரைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு, அதாவது, பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மங்கள வடிவமாகச் செய்கின்றன எக்காலத்தில் இது வேள்விகளால் விருத்தியாயிற்றோ, அக்காலத்திற் செய்கின்றன என்பதுணர்க. (7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२३ १२ ३ १ २र ३ १२ ३ २
561. इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह ।
२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा ते रसस्य मत्सत द्वयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्त्विन्दवः ॥

இருக்கு 9-85-1.

ஐந்த்ராய ஸோம ஸுஷுத꞉ பரிஸ்ரவாபாமீவா பவது [ரக்ஷஸா ஸஹ |
மா தே ரஸஸ்ய மத்ஸத த்வயாவினோ த்ரவிணஸ்வந்த இஹ ஸந்த்விந்தவ꞉ ||

அந்வயம்

हे सोम!, सुसुत., इन्द्राय, परिस्रव, रक्षसा सह, अमीवा, अप भवतु,
द्वयाविन., ते, रसस्य, मा मत्सत, इन्दव', इह, द्रविणस्वन्त., सन्तु ||

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே! நீ
सुसुत:	ஸுஷுத꞉	இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக்கப் பெறும் இரசத்தை
इन्द्राय	ஐந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	எல்லா வகையானும் ஒழுக விடுவாயாக.
रक्षसा सह	ரக்ஷஸா ஸஹ	இராக்கதர்களோடு
अमीवा	அமீவா	நோய்களும்
अप भवतु	அப பவது	நீங்குக.
द्वयाविन:	த்வயாவின꞉	பொய், மெய் என்னும் இரண்டு வகைகளையுடைய பாவிகள்
ते	தே	உன்னுடைய
रसस्य	ரஸஸ்ய	இரசத்தின் பாகத்தையுண்டு
मामत्सत	மாமத்ஸத	களிப்படையாதிருப்பார்களாக.
इन्दव.	இந்தவ꞉	உன்னுடைய ரசம்
इह	இஹ	இவ்வேள்வியில்
द्रविणस्वन्त सन्तु	த்ரவிணஸ்வந்த꞉ ஸந்து	என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேனோபாக்கவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும் இரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுப் பல வகையாய் வெளியாக்குவாயாக. உரோகங்கள் நீங்குக. இராக்கதர்கள் இரசத்தினுடைய களிப்பை யடையாதார்களாகுக. (அவர்கள்) எவ்வுணர்மானவர்களெனின்? பொய், மெய் இரண்டையுமுடைய பாவிகள் என்பது பொருள். அன்றியும், உன்னுடைய இரசம் இவ்வேள்வியில் என் பொருட்டுத் தனமுடையதாகுக என்பதாம். •(௮)•

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ २उ ३ २ ३ १ २३ ३ २ ३ १ २र

562. असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्।

३ २उ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २र ३ १ २ ३ ३ २

पुनानो वार*मत्येष्यव्ययं श्येनो न योनिं घृतवन्त‡मासदत् ॥

அஸாவி ஸோமோ அருஷோ வ்ருஷா ஹரீ ராஜேவ தஸ்மோ அபி [கா அசிக்ரதத் |

புநாநோ வாரமத்யேஷ்யவ்யம் ஶ்யேநோ நயோநிம் க்ருதவந்த [மாஸதத் ||

அந்வயம்

अरुषः, वृषा, हरिः, सोमः, असावि, राजा, इव, दस्मः, गा अभि, अचिक्रदत्,
पुनानः, अव्य वारं, अत्येषि, घृतवन्त, योनिं, श्येन. न, आसदत् ॥

பதவுரை.

अरुष.	அருஷ:	மிக வொளியுடையதும்
वृषा	வ்ருஷா	விருப்பைப் பொழிவதும்
हरि.	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய
सोम.	ஸோம:	சோமரசம்
असावि	அஸாவி	தேடப்பெற்று
राजेव दस्म.	ராஜேவ தஸ்ம:	வேந்தனை போல காணப்படுவதாய
गा अभि	கா அபி	எல்லா வகையினும் நீரைக் குறியாகக்கொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதத்	தனது இரசத்தைப் பிழியுங்கால் ஒலியிடுகின்றது (பின்னர்)
पुनान	புநாந:	பவித்திரமாகிய
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	செம்மறியாட்டின் மயிராலாய கம்பளியைக் கொண்டு
अत्येषि	அத்யேஷி	வடிகட்டப்படுகின்றது (பின்னர்)
घृतवन्तं	க்ருதவந்தம்	நீர்மயமாகிய
योनिं	யோநிம்	தனது இடத்தை,
श्येन न	ஶ்யேந: ந	பருந்துபோன்று
आसदत्	ஆஸதத்	அடைகின்றது

* पर्येषि, ‡ आसदम्, என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9 இருக்கு—9 பாரத்துவாச வசு ரிஷி

சோமரசம் பிழியப் பெற்றது எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? ஒளியுடையதும், விருப்பைப் பொழிவதும், பசுமை நிறத்ததுமாம் அத்தன்மைய சோமரசம் மன்னனைப்போற் காணத்தக்கதாயிருந்து, நீரைக் குறியாக வைத்துக் கொண்டு தனது இரசத்தை யெடுக்குங்கால் ஒலிக்கின்றது. பின்னர், பவித்திரமாகிய செம்மறியாட்டின் கம்பளியில் புநிதமாகின்றது. சோமரசமே! நீ, கடந்து செல்கின்றனை பின்னர், பருந்தைப்போல் நீருடைய தனது இடத்தை யடைகின்றாய். அதாவது வசதிவரி என்னும் நீரிலிருக்கின்றாய் என்பது பொருள். (9)

மந்திரம் 10.

२ ३२३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २३ २उ ३ १२

563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३१२ ३१२३१२

बर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधभि परिस्रुतमुस्रिया निर्णिजं धिरे ॥

ப்ர தெவமச்சா மதுமந்த இந்தவோऽஸிஷ்யதந்த காவ ஆ ந தெநவ꞉ ।
பர்ஹிஷதோ வசநவந்த ஊதபி꞉ பரிஸ்ருதமுஸ்ரியா
[நிர்ணிஜம் திரெ ॥

அந்வயம்

धेनवः, गाव , आ न, मधुमन्तः, इन्दव., देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,
बर्हिषद., वचनवन्त', उस्रियाः, ऊधभि', परिस्रुत, निर्णिजं, धिरे ॥

பதவுரை.

धेनव	தெநவ꞉	பாலினால் பிரியப்படுத்துகின்ற
गावः	காவ꞉	கோக்கள்
आ न	ஆ ந	தமது கன்றுகளைக்குறித்துப் பாலைப் பொழிகின்றன போன்று,
मधुमन्तः	மதுமந்த꞉	மதுர இரசமுடைய
इन्दव	இந்தவ꞉	சோமரசம்
देव अच्छ	தெவம் அச்ச	இந்திர தேவதையைக் குறித்து
प्रासिष्यदन्त	ப்ராஸிஷ்யதந்த	கிரக முதலிய பாத்திரங்களிற் சேர்கின்றது

* वचनावन्त , என்பது இருக்கு.

बर्हिषद.	பர்ஹிஷத:	[illegible]
वचनवन्त	வசநவந்த:	[illegible]
उस्रिया.	உஸ்ரியா:	கோக்கள்
ऊधभि	ஊதபி:	[illegible]
परिस्रुतं	பரிஸ்ருதம்	[illegible]
निर्णिज	நிர்ணிஜம்	பாலாகிய [illegible]
धिरे	திரே	இந்திரனைப் பொருட்டுத் [illegible]

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9 இருக்கு—10 வத்ஸப்ரிய ரிஷி.

கனிபடைத்த தரும இரதத்தோடு கூடிய சோமம், இந்தி[illegible] பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. அதிலுள்ள [illegible] கின்ற கோக்கள், கன்றுகளைக் குறித்துப் பாலை [illegible] றென்ல அன்றியும், வேள்வியி[illegible] மான அத்தன்மைய கோக்கள் பால் தருகின்ற [illegible] புறமும் வழிகின்ற பாலாகிய சோமரசத்தை இந்திரனைப் பொருட்டுத் தாங்குகின்றன என்பது பொருள். (10)

மந்திரம் 11.

३ २२र २र ३ १ ३ १ २ ३क २ ३ क२र
564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिहन्ति *मध्वाभ्यञ्जते ।
१ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २
सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः
३ २३ १ २
§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

அஞ்ஜதே வ்யஞ்ஜதே ஸமஞ்ஜதே க்ரதும் ரிஹந்தி மத்வாப்யஞ்ஜதே |
ஸிந்தோருச்ச்வாஸே பதயந்தமுக்ஷணம் ஹிரண்யபாவா: பசு[மப்ஸு] க்ருணதே ||

அந்வயம்

अञ्जते, व्यञ्जते, समञ्जते, क्रतुं, रिहन्ति, मध्वा, अभ्यञ्जते, सिन्धोः, उच्छ्वासे, पतयन्तं, उक्षणं, पशुं, हिरण्यपावा , अप्सु, गृणते ॥

---

* मधुनाऽभ्यञ्जते, § पशुमासु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை

अञ्जते	அஞ்ஜதே	வேடபோர்கள் சோமரசத்தை ஆவின் பால் முதலியவற்றுடன், கலக்கின்றார்கள் (மற்றும்)
व्यञ्जते	வ்யஞ்ஜதே	பலவகையாகக், கலக்கின்றார்கள்
समञ्जते	ஸமஞ்ஜதே	நன்முறையிற் கலக்கின்றார்கள்
क्रतुं	க்ரதும்	பயன்தருகின்ற சோமரசத்தைச்
रिहन्ति	ரிஹந்தி	(தேவர்கள்) சுவைக்கின்றார்கள். (பின்னர்)
मध्वा	மத்வா	பசுநெய்யோடு
अभ्यञ्जते	அப்யஞ்ஜதே	கலக்கின்றார்கள். (அச்சோமரசத்தையே)
सिन्धो	ஸிந்தோஃ	நீருக்குப் பற்றுக்கோடாகிய
उच्छ्वासे	உச்ச்வாஸே	உயர்ந்த இடத்தில்
पतयन्तं	பதயந்தம்	செல்லுகின்றதாவும்
उक्षण	உக்ஷணம்	அநுபவிக்கத்தக்கதாவும்
पशुं	பசும்	காண்பதாவும்
हिरण्यपावा	ஹிரண்யபாவாஃ	பொன்னுறப் பவித்திரஞ்செய்கின்றவர்களான (வேடபோர்கள்)
अप्सु	அப்ஸு	வசதீவரியென்னும் நீரின்கண்
गृणते	க்ருணதே	கைக்கொள்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—11. அத்திரி ரிஷி.

வேடபோர்கள், பசுவின் பால் முதலியவற்றுடன் சோமரசத்தைக் கலக்கின்றார்கள் அவ்வாறே, பலவகையாகக் கலக்கின்றார்கள். நன்கு கலக்கின்றார்கள். இரட்டித்தல் துதியின் பொருட்டாதலின் மிகைபடக் கூறலென்னுந் தோடமாகா அங்ஙனமே, பயனைத் தருஞ் சோமரசத்தை, தேவர்கள் சுவைக்கின்றார்கள். மீண்டும் நெய்யுடன் கலக்கின்றார்கள் இரசத்திற்குப் பற்றுக்கோடாகிய உயர்ந்த இடத்தில் போகப்படுவதாகவும், பார்க்கின்றதாகவும், பொன்னுறப் பவித்திரஞ் செய்கின்றவர்களான வேடபோர்கள் அச்சோமரசத்தையே ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २र ३ १ २ ३ १२
565. पवित्रं ते विततं ब्रह्मणस्पते प्रभुर्गात्राणि पर्येषि विश्वतः ।
१ २ ३२उ ३ १ २ ३ २ ३ १२र ३ १ २र
अतप्ततनूर्न तदामो अश्नुते शृतास इद्वहन्तः * सं तदाशत ॥

இருக்கு 9-83-1

பவித்ரம் தே விததம் ப்ரஹ்மணஸ்பதே ப்ரபுர்காத்ராணி
[பர்யேஷி விஶ்வத: |
அதப்ததநூர்ந ததாமோ அஶ்நுதே ஶ்ருதாஸ இத்வஹந்த: ஸம்
[ததாஶத ||

அந்வயம்.

ब्रह्मणस्पते! पवित्र, ते, वितत, प्रभु, गात्राणि, पर्येषि, विश्वतः, अतप्ततनू, आम, नाश्नुते, शृतासः इत्, वहन्त, तत्, समाशत ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	மந்திரங்களுக்கிறைவனாகிய சோமமே!
पवित्रम्	பவித்ரம்	புனிதமாகிய
ते	தே	உன்னுடைய அங்கம்
विततं	விததம்	யாண்டும் பரவியது
प्रभु	ப்ரபு:	ஆற்றலுடைய நீ
गात्राणि	காத்ராணி	அருந்துவோர்களின் அங்கத்தை
पर्येषि	பர்யேஷி	அடைகின்றாய்
विश्वतः	விஶ்வத:	எல்லா வகையானும்
अतप्ततनू	அதப்ததநூ:	விரதமுதலியவைகளால் வாட்டமற்றதாய
आम	ஆம:	பக்குவமற்ற அங்கத்தை (உனது அவயவம்)
नाश्नुते	நாஶ்நுதே	வியாபிப்பதில்லை
शृतास इत्	ஶ்ருதாஸ இத்	பக்குவமாகியே
वहन्तः	வஹந்த:	வேள்வியைத் தாங்குவதாய்
तत्	தத்	பவித்திரமாகிய அப்பாத்திரத்தில்
समाशत	ஸமாஶத	நிறைகின்றது.

* तत्समाशत, என்பது இருக்கு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கட்கிடை—(—) சோமமே! உன்னுடைய அழகிய அங்கம், யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றது. இனிது உண்டாகப்பெற்ற அத்தகைய நீ அருந்துவோருடைய அங்கங்களை யடைகின்றாய் எல்லா வகையானும் பவித்திரமாகியதும், விரத முதலியவைகளா லெரிக்கப்படாததுமாகியதை உன்னுடைய அங்கம் பரிபக்குவமில்லாததாதலின் வியாபிக்கின்றதில்லை பரிபக்குவமாகியே வேள்வியைத் தாங்குகின்றது மற்றும், பவித்திரமெனனும் பாத்திரத்திலும் நிறைகின்றது. (12)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—10.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

இந்திரன் - தேவதை. உஷ்ணிக் - சந்தம். ரிஷபம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

२ ३१ ३ ३ २ ३१ २२ ३ १२
566. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।
३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
*श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वर्विदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9 58 1.

இந்த்3ரமச்ச2 ஸுதா இமே வ்ருஷணம் யந்து ஹரய: ।
ஶ்ருஷ்டே ஜாதாஸ இந்த3வ: ஸ்வர்வித3: ॥

அந்வயம்.

श्रुष्टे, जातास., इन्दवः, स्वर्विदः, हरयः, सुता, इमे, वृषणं इन्द्रं, अच्छ यन्तु ॥

---

* श्रुष्टी जातास, என்பது இருக்கு

பதவுரை.

धृष्टे	த்ருஷ்டே	விரைவில
जातासः	ஜாதாஸ:	தோன்றப்பெற்றதும்
इन्दवः	இந்தவ:	பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும்
स्वर्विद.	ஸ்வர்விதா:	எல்லாமுணர்ந்ததும்
हरय	ஹரய:	பசுமை நிறமுடையதும்,
सुता·	ஸுதா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
इमे	இமே	இச் சோமரசம்
वृषणं इन्द्रं	வ்ருஷணம் இந்த்ரம்	விருப்பியதைப் பொழிகின்ற இந்திரனை
अच्छ यन्तु	அச்ச யந்து	இனிதடைக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிச்சாக்ஷுஷ ரிஷி.

துரிதமாய்த் தோன்றப்பட்டதும், பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும், எல்லாமுணர்ந்ததும், பசுமை நிறமுடையதும், பிழியப்பட்டதுமான இச் சோமரசம், வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்திரனை இனிதடைக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
567. प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्युमन्तꣳ शुष्ममाभर स्वर्विदम् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-106-4.

ப்ர தந்வா ஸோம ஜாக்ருவிரிந்த்ராயேந்தோ பரிஸ்ரவ |
த்யுமந்தꣳ ஶுஷ்மமாபர ஸ்வர்விதம் ||

அந்வயம்.

हे सोम!, जागृविः, प्रधन्व, इन्दो!, इन्द्राय, परिस्रव, द्युमन्तं, स्वर्विदं, शुष्मं, आभर ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமரசமே!
जागृविः	ஜாக்ருவி:	நனவோடிருக்கின்ற நீ
प्रधन्व	ப்ரதந்வ	பாத்திரத்தை யடைவாயாக,

इन्दो !	இந்தோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	பாத்திரத்தில் நாற்புறமும் வழிவாயாக (மற்றும்)
द्युमन्त	த்யுமந்தம்	பிரகாசிக்கின்றதும்
स्वर्विदं	ஸ்வர்விதம்	சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும்
शुष्मं	ஶுஷ்மம்	பகைவரைக் காயவல்லதாகிய ஆற்றலையும்
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. சடசுமானவ ரிஷி

சோமரசமே! ஒளியுடனிருக்கின்ற சீலமுடைய நீ (கலசத்தில்) நிரம்புவாயாக. சோமமே! நீ இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரங்களில் நாற்புறமும் வழிவாயாக. அன்றியும், விளங்குவதும், சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும், சத்ருக்களைக் காயத்தக்கதுமாகிய ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २
568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।
२ ३ २ ३ १ २र ३ २
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-104-1.

ஸகாய ஆ நிஷீதத புநாநாய ப்ரகாயத ।
ஶிஶும் ந யஜ்ஞை: பரிபூஷத ஶ்ரியே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः!, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः, परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखाय.!	ஹே ஸகாய:!	நண்பர்களான துதிப்போர்களே! நீவிர்
आ निषीदत	ஆநிஷீதத	துதிப்பதற்கு உட்காருவீர்களாக.
पुनानाय	புநாநாய	பவித்திரம் பண்ணப்படுகிற சோமரசத்தின் பொருட்டு
प्रगायत	ப்ரகாயத	இனிய சாமகானஞ் செய்வீர்களாக.

शिशुं न	ஶிஶும் ந	குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல (இசசோமத்தை)
श्रिये	ஶ்ரியெ	அழகின் பொருட்டு
यज्ञैः	யஜ்ஞை:	வேள்வி செய்தற்குரிய அவி களால்
परि भूषत	பரி பூஷத	அலங்கரிப்பீர்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3 பர்வதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

நண்பர்களான துதிப்போர்களே! வேட்போர்களே! நீவிர், தோத்திரஞ் செய்தற் பொருட்டு உட்காருவீர்களாக பின்னர், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக அதை யேத்தமின் என்பதாம் பின்னர், பிழியப்பெற்ற சோமரசத்தை, அழகின் பொருட்டுப் பலவகையாய அலங் கரிப்பீர்களாக அதிலுவமை—பிதா குழந்தையை அணிகளால் அலங் கரிப்பது போலென்றென்க. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २
569. तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
शिशुं न *हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-105-1.

தம் வ: ஸகாயோ மதாய புநாநமபிகாயத !
ஶிஶும் ந ஹவ்யை: ஸ்வதயந்த கூர்திபி: ॥

அந்வயம்

हे सखायः!, वः, मदाय, पुनानं, तं, अभिगायत, शिशुं न, हव्यैः, गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை

हे सखायः!	ஹே ஸகாய:!	நண்பர்களான வேட்போர்களே!
वः	வ:	நீவிர்
मदाय	மதாய	தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுத்
पुनानं	புநாநம்	தேடப்பெற்ற
तं	தம்	அச்சோமரசத்தைத்

* यज्ञैः, என்பது

अभिगायत	அபிகாயத	துதிப்பீர்களாக (மற்றும்)
शिशुं न	ஶிஶும் ந	பால் முதலியவைகளாலும், அணிகளாலும், குழந்தையை அலங்கரிப்பது போல
हव्यै	ஹவ்யை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும்
गूर्तिभि.	கூர்திபி:	தோத்திரங்களாலும்
स्वदयन्त	ஸ்வதயந்த	அலங்கரிப்பீர்களாக (இன்சுவையையுண்டாக்குவீர்களாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10 இருக்கு—4. பருவதர், நாரர், ரிஷிகள்.

நண்பர்களான வேட்போர்களே! நீவிர், தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுப் பவித்திரமாக்கிய அச்சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக மற்றும், பால் முதலியவைகளாலும், அணி முதலியவைகளாலும் குழந்தையை அலங்கரிக்குமாறு, அவிகளோடு கூடின தோத்திரங்களால் அச் சோமரசத்தை அலங்கரிப்பீர்களாக அதாவது இன்சுவையுடையதாகச் செய்வீர்களாக என்பதாம் (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २र ३ १ २ ३ २ ३ २३ १ २
570. *प्राणा शिशुर्महीनाꣳ हिन्वन्नृतस्य दीधितिम् ।
२ ३ १ २ ३ १ २३ १र ३ २
विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-1.

ப்ராணா ஶிஶுர்மஹீநாம் ஹிந்வந்ந்ருதஸ்ய தீதிதிம் ।
விஶ்வா பரிப்ரியா புவ தத்த்விதா ॥

அந்வயம்.

प्राणा, महीना, (अपां,) शिशुः, ऋतस्य, दीधितिं, हिन्वन्, विश्वा, प्रिया, परिभुवत्, द्विता ॥

பதவுரை.

प्राणा	ப்ராணா	வேள்வி செய் (விக்) கின்றதும்
महीना	மஹீநாம்	பூசிக்கத்தக்கதும்
(अपां)	(அபாம்)	(நீரினுடைய)

* ऋाणा, என்பது

शिशुः	ஶிஶு:	குழந்தை போன்றது மாகிய சோமரசம்
दीधिति	தீ³தி⁴திம்	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ருதஸ்ய	வேள்வியின் சம்பந்தமாயச
हिन्वन्	ஹிந்வந்	செலுத்தி
विश्वा प्रिया	விஶ்வா ப்ரியா	அன்புள்ள எல்லா அவிகளேயும்
परिभुवत्	பரிபு⁴வத்	நிறையச் செய்கின்றது (மற்றும்)
द्विता	த்³விதா	வானுலக மண்ணுலகிரண்டினிடத்து மிருக்கின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5 திரிதி ரிஷி.

வேள்வி செய்கின்றதும், மகத்தாகியதும, அல்லது, பூசிக்கத்தக்கதும தண்ணீரினுடைய குழந்தை யெனப்படுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வியின் சம்பந்தமாய் விளங்குகின்ற, அல்லது, பிரகாசிக்கின்ற தனது இரசத்தைத் தொழிற்படுத்தி, பிரியமுள்ள அவிகளனைத்தையுஞ் சூழ்ந்து நிறையச் செய்கின்றது அன்றியும், இருவகையாயுள்ளது அதாவது வானுலகு மண்ணுலகிரண்டினு மிருக்கின்றது என்பதாம் சோமக் கொடி வளருங்கால் பச்சை நிறமுடையதாகவும், முதிர்ந்தவுடன் மஞ்சள் நிறமுடையதாகவும் இருக்கும் என்பதுங்காண்க. (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २

571. पव॑स्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।

२ ३२ ३ १२

आ कलशं मधुमान्त्सोम न सदः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-106-7.

பவஸ்வ தே³வவீதய இந்தோ³ தா⁴ராபி⁴ரோஜஸா ।

ஆ கலஶம் மது⁴மாந்த்ஸோம ந: ஸத³: ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम!, मधुमान्, नः, कलश आसद. ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹே இந்தோ!	சோமரசமே! நீ
देववीतये	தேவவீதயே	தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலோடு
धाराभि	தாராபி:	தனது தாரைகளால்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக
सोम!	ஸோம!	(மற்றும்) சோமரசமே!
मधुमान्	மதுமாந்	மதுர இரசத்தோடு கூடிய நீ
न.	ந:	எங்களுடைய
कलश आसद्	கலசம் ஆஸத:	துரோண கலசத்திலிருப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6 மநு ரிஷி

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டு ஆற்றலோடு தனது தாரைகளால் நிரம்புவாயாக. சோமரசமே! களிப்பைத் தருகின்ற இரசத்தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசத்தில் அமர்ந்திருப்பாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२३ ३ २३ १ २

572\. सोमः पुनान ऊर्मिणा* व्यं वारं वि धावति ।

१२ ३ १ २र ३ १२

अग्रे वाचः पवमानः कनिक्रदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-106-10.

ஸோம: புநாந ஊர்மிணாவ்யம் வாரம் வி தாவதி ।

அக்ரே வாச: பவமாந: கநிக்ரதத் ॥

அந்வயம்

पवमानः, वाचः अग्रे, कनिक्रदत्, पुनानः, सोमः, ऊर्मिणा, अव्य वारं विधावति ॥

பதவுரை.

पवमानः,	பவமாந:	பவித்திரமாகிய
वाच अग्रे	வாச: அக்ரே	தோத்திரத்திற்கு முன்னர்
कनिक्रदत्	கநிக்ரதத்	மீண்டும் மீண்டும் ஒலித்துக் கொண்டு

* अव्यो वारम्, என்பது இருக்கு

पुनान	புநாநः	பிழியப்பெற்ற
सोमः	ஸோமः	சோமரசம்,
ऊर्मिणा	ஊர்மிணா	தனது தாரையால்
अव्यं वार	அவ்யம் வாரம்	மயிராக கம்பளியைப்
विधावति	விதாவதி	பலவகையாயக் கடந்து செல்கின்றது

சாயணபாஷ்யம்

கண்டம்—10. இருக்கு—7 அக்கினி ரிஷி

பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசம், தனது தாரையால் செம்மறியாட்டின மயிராலாய கம்பளியினின்று பலவகையாகச் செல்கின்றது எவ்வண்ணமாகிய தெனின் ? பவித்திரமாகிய தோத்திரத்தின் முனபில மீண்டும் மீண்டு மொலித்துக் கொண்டு நனகு செலகின்ற தன்மையதாம். (7)

மந்திரம் 8

१ २ ३ १२ ३ २३ १ २३ १२

573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ १२

भृतिं न भरा मतिभिर्जुजोषते ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-93-1.

ப்ர புநாநாய வேதஸே ஸோமாய வச உச்யதே ।

ப்ருதிம் ந பரா மதிபிர்ஜுஜோஷதே ॥

அந்வயம்.

पुनानाय, वेधसे, सोमाय, वच., प्रोच्यते, मतिभिः, जुजोषते, भृतिं न, प्रभर ॥

பதவுரை.

पुनानाय	புநாநாய	(இது துதிப்போன தன பொருட்டுச் சொல்லிக்கிடாளவது) பவித்திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
वेधसे	வேதஸே	கருமத்தை நனகு தாங்குவதுமாகிய
सोमाय	ஸோமாய	சோமரசத்தின் பொருட்டுத்
वच	வச:	தோத்திரத்தைச்
प्रोच्यते	ப்ரோச்யதே	சொல்வாயாக மற்றும்,

* वच उद्यतम्, என்பது இருக்கு.

मतिभिः	மதிபி:	ஸ்தோத்திரங்களால்
जुजोषते	ஜுஜோஷதே	களிப்படைவதின் பொருட்டு
भूतिं न	பூதிம் ந	அடிமைக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பது போன்று.
प्रभर	ப்ரபர	மிகுந்த துதிகளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8 துவிதோ, என்னும் ரிஷி.

இவ்விருடி, தன் தானமாவைக் குறித்துச் சொல்கின்றார்.-பவித்திரத்தா(கம்பளியா)ற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், கருமத்தைச் சிறப்புடன் ஏற்றுக் கொள்வதுமாகிய சோமரசத்தின் பொருட்டு, உன்னால் ஸ்தோத்திரஞ் சொல்லற்பாலதாம், அன்றியும், ஸ்தோத்திரங்களாற் பிரியமடைவதின் பொருட்டு மிக நன்கு துதிப்பாயாக. அதினுவமை,—அடிமையின் பொருட்டுத் திரவியமளிப்பது போன்றென்ல, (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३१ २
574. गोमन्न इन्दो अश्ववत्सुतः सुदक्ष *धनिव ।
१ २ ३ २३२३ १२
†शुचिं च वर्णमधि ‡गोपु धारय ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

கோமந்ந இந்தோ அஶ்வவத்ஸுத: ஸுதக்ஷ தநிவ ।
ஶுசிம் ச வர்ணமதி கோஷு தாரய ॥

அந்வயம்.

हे सुदक्ष !, इन्दो !, सुत:, गोमत्, अश्ववत्, नः, धनिव, शुचिं, वर्णं, गोपु, अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹே ஸுதக்ஷ !	பேராற்றலுடைய
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே !
सुत	ஸுத:	நன்கு பிழியப்பட்ட நீ
गोमत्	கோமத்	கோக்களுடைமை

* धन्व, † शुचितं, ‡ , என்பன இருக்கு

अश्ववत्	அஶ்வவத்	குதிரைகளோடும்
नः	ந꞉	எங்கட்குத்
धनित्र	யநித்ர	{ தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. (பின்னர்)
शुचि	ஶுசிம்	{ பவித்திரமான, அல்லது, விளங்கப்பட்ட
वर्ण	வர்ணம்	நிறத்தையும் இரசத்தையும்
गोषु	கோஷு	ஆவின் பாலில்
अधि धारय	அதி தாரய	உனக்கு நாகுந் அடைவிப்பேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. பருவதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள்விக்குச் சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக குதிரையையுங் கொடுப்பாயாக பின்னர், யான் பவித்திரமானதும், விளங்கப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும் நிறத்தையும் ஆவின் பால் முதலியவற்றில் நீ பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வேன் என்பதாம் (9)

மந்திரம் 10.

575. असम्यं त्वा वसुविदमभि वाणी रनूषत ।
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-104-4.

அஸ்மப்யம் த்வா வஸுவிதமபி வாணீ ரநூஷத |
கோபிஷ்டே வர்ணமபி வாஸயாமஸி ||

அந்வயம்.

हे सोम!, वसुविद, त्वा, अस्मभ्य, वाणी, अभ्यनूपत, ते वर्ण, गोभिः, अभि वासयामसि ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
वसुविद	வஸுவிதம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	த்வாம்	நின்னையே
अस्मभ्य	அஸ்மப்யம்	{ எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு

वाणी:	வாணீ:	எமது வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	துதிக்கின்றன (மற்றும், யாங்கள்)
ते वर्ण	தே வர்ணம்	உனது இரசத்தை
गोभिः	கோ³பி⁴:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால்
अभिवासयामसि	அபி⁴வாஸயாமஸி	நாற்புறத்தும் மறைக்கின்றோம்.

சாயணய பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. பருவதா, நாரதா ரிஷிகள்.

சோமமே! எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு எங்களுடைய வாக்குகள் கொடையாளியாகிய உன்னை இனிது துதிக்கின்றன. உன்னுடைய இரசத்தை, கோக்களின் பால் (முதலி யவைகளால்) யாம் முழுதும்மறைக்கின்றோம் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

१२ ३२उ १ २ ३ १ २

576. पवते हर्य्यतो हरिरतिह्वरांसि रंह्या ।

३क २र ३ १ २र ३२३१ २

* अभ्यर्ष स्तोतृभ्यो वीरवद्यश ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

பவதே ஹர்யதோ ஹரிரதிஹ்வராம்ஸி ரம்ஹ்யா ।
அப்⁴யர்ஷ ஸ்தோத்ருப்⁴யோ வீரவத்³யஶ: ॥

அந்வயம்.

हर्य्यतः, हरिः, रंह्या, ह्वरांसि, अतिपवते, वीरवत्, यशः, स्तोतृभ्यः, अभ्यर्ष॥

பதவுரை.

हर्य्यतः	ஹர்யத:	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
रंह्या	ரம்ஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால்
ह्वरांसि	ஹ்வராம்ஸி	(கம்பிளியி) விளங்க கம்பளியிற் சென்று
अतिपवते	அதிபவதே	புனிதமாக்கப்படுகின்றது (பிரத்தியட்சம்) சோமமே நீ
वीरवत्	வீரவத்	புத்திரரோடு

* अभ्यर्षत, என்பது இருக்கு

यश	யஶ꞉	கீர்த்தியையும்
स्तोतृभ्य	ஸ்தோத்ருப்ய꞉	துதிப்பவர்கட்குக்
अभ्यर्ष	அப்⁴யர்ஷ	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—11. அக்கினிசசாட்சுக்ஷ ரிஷி

வேட்கத்தக்க பசுமை நிறமுடையச் அச சோமரசம, வளைவுபட்ட பவித்திரமாகிய கம்பளியில மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச செல்கின்றது. இனிப, பிரத்தியட்சமாகிய துதி சோமரசமே! நீ, துதிப்போர்கட்கு புத்திரனோடு கீர்த்தியையும கொடுப்பாயாக என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

२३ १२ ३ २३ १२ ३१२
577. परि कोशं मधुश्चुतꣳ सोमः पुनानो अर्षति ।
३२र ३१२ ३१२
अभि वाणीर्ऋषीणाꣳ * ॥ १२॥

இருக்கு—9-103-3

பரி கோஶம் மது⁴ஶ்சுதம் ஸோம꞉ புநாநோ அர்ஷதி ।
அபி⁴ வாணீர்ருஷீணாம் ஸப்த நூஷத ॥

அந்வயம்

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोश परि अर्षति, ऋषीणा, सप्त वाणी., अभ्यनूषत ॥

பதவுரை

पुनानः	புநாந꞉	பவித்திரம பண்ணப்பெற்ற
सोम	ஸோம꞉	சோமம
मधुश्चुतं	மது⁴ஶ்சுதம்	இன்சுவை மலிந்த தன்று இரத்தை
कोशं परि अर्षति	கோஶம் பரி அர்ஷதி	கலசத்திற் சோபிக்கின்றது.
ऋषीणां	ருஷீணாம்	இருடிகளின
सप्त वाणी	ஸப்த வாணீ꞉	ஏழிசைகொண்ட வாக்குகள
अभ्यनूषत	அப்⁴யநூஷத	(இச்சோமத்தை) துதிக்கின்றன.

* सप्तनूषत्, என்பது இருக்கு

சாயணபாடியம.

படம—10 இருககு—12 துவித ரிஷி

பவித்திரமாகிய அந்த சோமரசம, மதுர ரசம மலிந்த தனது இரசத தத துரோண கலசத்தில் ரோபபிககினறது இருடிகளினுடைய வழிசை ாணட வாககுகள அச்சோமரசததைதத துதிககினறன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முறறும.

பதினொராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

எடடு மநதிரஙகளாலானது.

பவமானம (சோமம) தேவதை, சநதம. 1, 4, 6, ககுப யவமதயா ரததிரி. 7, 8, பிரகாதம. சுரம, 1, 4, 6, ரிஷபம. 5, ஷடசம, 7, 8, மததிய

மநதிரம் 1.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ ३ १२

578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।

१ २ ३ १२ ३ ३१

महि द्युक्षतमो मदः ॥ १ ॥

இருககு 9-108-1.

பவஸ்வ மயுமத்தம இந்த்ராய ஸோம க்ரதுவித்தமோ மத: ।
மஹி த்யுக்ஷதமோ மத: ॥

அநவயம்

हे सोम!, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
मधुमत्तम.	மது⁴மத்தம:	மிக மதுரத்தன்மையுடையதும்
क्रतुवित्तमः	க்ரதுவித்தம:	கருமத்தை, அல்லது, நுண்ணறிவைக்கொடுப்பதும்
महि	மஹி	ஆராதித்தற்குரியதும்
द्युक्षतम.	த்³யுக்ஷதம:	மிகப் பிரகாசிப்பதும்
मदः	மத³:	களிப்பைத் தருவதுமாகிய நீ
इन्द्राय	இந்த்³ராய	இந்திரன் பொருட்டுக்
मद्.	மத³:	களிப்பைக் கொடுப்பதாய்
पवस्व	பவஸ்வ	நிரம்புவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1 கௌரவீதி ரிஷி.

சோமரசமே! மிகச் சிறந்த மதுரத் தன்மையோடு கூடிய நீ, இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுப்பதாகி நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய மதுரத் தன்மையெனின்? மிகுந்த கருமத்தையுடையதும், அல்லது, மிகக் நுண்ணறிவை யடைவிப்பதும், மகத்தானதும், அல்லது, ஆராதித்தற்குரியதும், மிகப்பிரகாசிப்பதும், மிகுந்த களிப்புடையதுமாம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २ ३ २ ३२उ ३ १२ ३ २ २ ३३२

579. अभिद्युम्नं बृहद्यश इषस्पते दीदिहि देव *देवयुम् ।

१ २र ३ १ २

वि कोशं मध्यमं युव ॥ २ ॥

இருக்கு—9-108-9.

அபி⁴த்³யும்நம் ப்³ருஹத்³யஶ இஷஸ்பதே தீ³தி³ஹி தே³வ தே³வயும் ।
வி கோஶம் மத்⁴யமம் யுவ ॥

அந்வயம்.

इषस्पते देव!, देवयुं द्युम्न, बृहत्, यशः, अभि दीदिहि, मध्यमं, कोश, व्रियुव ॥

* देवयु, என்பது இருக்கு.

பதவுரை

हे इषस्पते!	ஹே இஷஸ்பதே!	அன்னத்திற் கிறைவ!
देव!	தேவ!	ஏற்றுதற்குரிய சோமமே!
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களடைதற்குரிய வுன்னை யான் துதிக்கின்றேன் (நீ எனக்கு)
द्युम्न	த்யும்னம்	விளங்குவதும்
बृहत्	ப்ருஹத்	மிகுந்ததுமாகிய
यश	யஶ:	அன்னத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதிஹி	ஒருமுகமாய்க் கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	வானிலுள்ள
कोश	கோஶம்	மேகத்தை
वियुव	வியுவ	மழையின் பொருட்டுச் சின்னபின்ன மாக்குவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—2 ஊர்த்துவசத்மா ரிஷி.

அன்னத்திற்கிறைவ! துதித்தற்குரிய சோமரசமே! தேவர்களால் விரும்பப்படு முன்னை நாங்கள் துதிக்கின்றோம். ஈண்டுத் துதிக்கின்றோம் என்பது எஞ்சி நின்றது. மிக விளங்குவதும், பெரிதும், மிகுந்தது மாகிய அன்னத்தை, ஒரு முகப்பட்டு எங்கட்கு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற்றும், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின் பொருட்டுச் செலுத்துவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २३ १ २र ३ १२ ३ १ २
580. आसोता परिषिञ्चताश्वं न स्तोममप्तुरं रजस्तुरम् ।
३ १२३ १२
† वनप्रक्षमुदप्रुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनऋक्षम्, என்பது இருக்கு वन क्रक्षम्, என்பர் சிலர்

ஆஸொத பரிஷிஞ்சதாஶ்வம் ந ஸ்தோமமப்துரம் ரஜஸ்துரம் ।
வநப்ரக்ஷ முதப்ருதம் ॥

அந்வயம

(हे ऋत्विज !,) अश्वं न, स्तोम, अप्तुरं, रजस्तुरं, वनप्रक्ष, उदप्रुत, आसोत, परिषिञ्चत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹெ ருத்விஜஃ !)	(வேடபோர்களே ! நீவிர)
अश्वं न	அஶ்வம் ந	குதிரை போல வேகமுள்ளதும
स्तोम	ஸ்தோமம்	துதிததற்குரியதும
अप्तुर	அப்துரம்	வானிலுள்ள நீரைச் செலுத்துவதும
रजस्तुर	ரஜஸ்துரம்	பிரகாசததை நீயமவுவதும
वनप्रक्ष	வநப்ரக்ஷம்	தணணீருடன கலந்து பெற்றதும, அலலது, பாத்திரததிற பரந்துளளதும
उदप्रुत	உதப்ருதம்	நீரின மேல செலகினறதுமாகிய சோமரசததைப
आसोत	ஆஸொத	பிழிநதெடுபபீர்களாக. (மறறும)
परिषिञ्चत	பரிஷிஞ்சத	நாறபுறததும, வசதிரி எனனும நீரைத தெளிபபீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருககு—3. ருஜிசுவா ரிஷி.

வேடபோர்களே! நீவிர, சோமததைப பிழிவீர்களாக. அனறியும், வசதிவரி எனனும நீரைத தெளிபபீர்களாக எததனமைய சோமமெனின? குதிரை போனறு விரைவுளளதும, துதிததறகுரியதும, அநதரிக்ஷததிலுளள நீரைசசெலுததுவதும, அலலது, பிரகாசததைத தொழிற படுததுவதும, நீரோடு சேர்நதுளளதும, அலலது, மரப பாததிரததிற செலவதும, நீரிற செலவதுமாம, இததனமைய சோமரசததைப பிழிவீர்களாக எனச சோததுக கொளக.

(3)

மந்திரம் 4.

३२३ १ २३ १२ ३१२ ३१ ३

581. एतमु त्यं मदच्युतꣳ सहस्रधारं वृषभं *दिवो दुहम् ।

२ ३ १२३ १ २

विश्वा वसूनि बिभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-11.

ஏதமு த்யம் மதச்யுதம் ஸஹஸ்ரதாரம் வ்ருஷபம் திவோ துஹம் ।
விஶ்வா வஸூநி பிப்ரதம் ॥

அந்வயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, बिभ्रतं, एतं त्यमु, दुहं ॥

பதவுரை.

दिवः	திவ꞉	தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்,
मदच्युतं	மதச்யுதம்	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	ஸஹஸ்ரதாரம்	ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளையுடையதும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	மனவிருப்பை நிறையச் செய்வதும்
विश्वावसूनि	விஶ்வாவஸூநி	தனங்களனைத்தையுந்
बिभ्रत	பிப்ரதம்	தாங்குவதுமாகிய
एत त्यमु	ஏதம் த்யமு	இச்சோமரசத்தையே
दुह	துஹம்	கறக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. கிருதயசா ரிஷி

தேவர்களை யசிக்கின்ற வேட்போர்கள் இச்சோமரசத்தைக் கறக்கின்றார்கள் அவ்வாறே "வேட்போர்கள் கறக்கின்றார்கள்" என்ப பிராமணம் என்னும் மறையின் பாகமுங் கூறுகின்றது. எத்தன்மைய சோமமெனின்? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத தாரைகளையுடையதும், மனவிருப்பைப் பெய்வதும், எல்லாத் தனங்களையுந் தாங்குகின்றதுமாம் என்பதாம். (4)

[1] दिवो दुहं, என்றும் பாடம்

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २र ३ २ ३ १ २ ३ १ २र
582. स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम्।
२ ३ १ २ १ २
सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-108-13.

ஸ ஸுந்வே யோவஸூநாம் யோராயாமாநேதா ய இடாநாம் |
ஸோமோ ய: ஸுக்ஷிதீநாம் ||

அந்வயம.

य. सोमः, वसूनां, य , राया, यः, इडाना, य., सुक्षितीना, आनेता, सः, सुन्वे ॥

பதவுரை.

य सोमः	ய: ஸோம:	யாதொரு சோமம்
वसूनां	வஸூநாம்	தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய:	யாதொரு சோமம
रायां	ராயாம்	பால முதலிய கொடுக்கும் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய:	யாதொரு சோமம
इडानां	இடாநாம்	பூமிகளையும் கொண்டு வருகின்றதோ,
यः	ய:	யாதொரு சோமம
सुक्षितीनां	ஸுக்ஷிதீநாம்	சிறந்த மனிதாகளைக
आनेता	ஆநேதா	கொண்டுவருகின்றதோ,
सः	ஸ:	அச சோமம
सुन्वे	ஸுந்வே	வேடபோாகளாற பிழிப்பபட்டது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—11. இருக்கு—5. ருணாவ ரிஷி

யாதொரு சோமம, தனங்களைக கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம, பால தருங கோககளைக கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம நலல மனிதாகளைக கொணடு வருகின்றதோ, அச சோமம வேடபோாகளாற பிழிப்பபட்டது எனபதாம. (5)

மந்திரம் 6.

२ १ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
583. * त्वं३ ह्या२ ङ्ग दैव्यं पवमान जनिमानि द्युमत्तमः ।
३ १ २ ३ १ २
अमृतत्वाय § घोषयन् ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-108-5.

த்வம் ஹ்யங்க தைவ்யம் பவமாந ஜநிமாநி த்யுமத்தம: |
அம்ருதத்வாய கோஷயந் ||

அந்வயம்.

हे पवमान!, द्युमत्तमः, त्व हि, दैव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை.

हे पवमान!	ஹே பவமாந!	சோமமே!
द्युमत्तमः	த்யுமத்தம:	மிக்கொளியை யுடைய
त्वं हि	த்வம் ஹி	நீயே
दैव्य जनिमानि	தைவ்யம் ஜநிமாநி	தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய்
अमृतत्वाय	அம்ருதத்வாய	இறவாத் தன்மையை யடைய
अङ्ग	அங்க	வேகமாய்
घोपयन्	கோஷயந்	வேட்போர்களால் சத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. சததி ரிஷி.

பவித்திரமாகிய சோமரசமே! மிகப்பாகிய ஒளியுடைய நீயே, தேவர்களுடைய பிறப்பை யுணர்கின்றாய் அதாவது தேவர்களை யுணர்கின்றாய் என்பது பொருள். அவர்களைக் குறியாகக் கொண்டு அவர்களுடைய சாகாத் தன்மைக்கு வேகமாய் வேட்போர்களால் சத்தத்தை (ஒலியாகிய துதியை) உண்டாக்குகின்றாய் என்பதாம். (6)

* त्वह्य , गा दैव्या, § घोषय என்பன இருக்கு. घोप என்பது சாமம்.

மந்திரம் 7.

३१ २र ३ २ ३ १२ ३१ २

584. एष स्य धारया सुतोऽ*व्या वारेभिः पवते मदिन्तमः ।

१२१२३१२

क्रीडन्नूर्मिरपामिव ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-109-5.

ஏஷ ஸ்ய தாரயா ஸுதோऽவ்யா வாரேபி꞉ பவதே மதிந்தம꞉ |
க்ரீடந்நூர்மிரபாமிவ ||

அந்வயம்.

मदिन्तमः, अपां, ऊर्मिः, इव, क्रीडन्, स्यः, एषः सुतः, अव्याः, वारेभिः, धारया, पवते ॥

பதவுரை.

मदिन्तमः	மதிந்தம꞉	பெருங் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मि. इव	அபாம் ஊர்மி꞉ இவ	பிரவாகமாகிய நீரின் அலை போன்று
क्रीडन्	க்ரீடந்	விளையாடிக் கொண்டு
स्य	ஸ்ய꞉	அத்தகைய
एषः सुत.	ஏஷ꞉ ஸுத꞉	பிழிந்த இச் சோமரசம்
अव्या वारेभि	அவ்யா வாரேபி꞉	பவித்திரமாகிய கம்பளியினது மயிர்களின் வாயிலாக
धारया	தாரயா	தாரையோடு
पवते	பவதே	கலசத்தில் வீழுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியப்பட்ட அத்தகைய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய செம்மறியாட்டின் மயிர்களின் வாயிலாக தனது தாரையால் கலசத்தைக் குறித்து நிரம்புகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? பெருங் களிப்பைக் கொடுப்பதும், நீரினுடைய அலைக்கூட்டங்களைப் போல் இங்குமங்கும் விளையாடிக் கொண்டு நிறைகின்றதுமாம் என்பதாம். (7)

* अव्यो वारेभि எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 8.

२ ३ २ ३   २ ३ २ ३ १ २र ३ १   २र ३ १ २
585. य उस्रिया *अपिया अन्तरश्मनि निर्गा अकृन्तदोजसा ।
३ २ ३ १ २ ३   २ ३ १ २ ३ १ २   ३ १२   १   ३ १ २
अभि व्रजं तत्निषे गव्यमश्व्यं वर्मीव धृष्णवारुज ओ३म् वर्मीव
३ १२
धृष्णवारुज ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-108-6.

ய உஸ்ரியா அபியா அந்தரஶ்மநி நிர்கா அக்ருந்ததோஜஸா ।
அபி வ்ரஜம் தத்நிஷே கவ்யமச்வ்யம் வர்மீவ த்ருஷ்ணவாருஜ ஓம் வர்மீவ
[த்ருஷ்ணவாருஜ ॥

அந்வயம்

य:, उस्रिया:, अपिया:, अश्मनि अन्त:, गा:, ओजसा, निरकृन्तत्, गव्य, अश्व्य, व्रज, अभितत्निषे, धृष्णो, वर्मी इव, आरुज ॥

பதவுரை.

य	யஃ	யாதொரு சோமா,
उस्रिया	உஸ்ரியாஃ	ஓடுகின்றதும
अपिया:	அபியாஃ	அந்தரிக்ஷத்தில (வானில்) அசுரர்கள் வைத்திருக்கின்றதுமாகிய
अश्मनि अन्त:	அஶ்மநி அந்தஃ	மேகத்தினடுவிலுள்ள
गा	காஃ	தண்ணீரை
ओजसा	ஓஜஸா	(தனது) ஆற்றலால
निरकृन्तत्	நிரக்ருந்தத்	கலக்கி மழையாய்ப் பெய்வித்தீரா, அத்தகைய சோமமாகிய நீ
गव्यं	கவ்யம்	அசுரர்கள் கைப்பற்றிய கோக்களின
अश्व्यं	அச்வ்யம்	குதிரைகளின
व्रज	வ்ரஜம்	கூட்டத்தைப
अभितत्निषे	அபிதத்நிஷே	பல வகையாய் வியாபிக்கின்றாய்.

* अप्या अन्तर श्मनो என்பது இருக்கு.

घृणो !	யுரூணோ !	பகைவாகளும பயம கொடுககும சோமமே! நீ
वर्मीव	வர்மீவ	கவசமணிநதான போனறு
आरुज	ஆருஜ	அசுராகளை நாசஞ செயவாயாக

சாயண பாடியம்.

கணடம—11 இருககு—8. ருசுவா ரிஷி.

கெகிழாசித தனமையுளள யாதொரு சோமரசம, வானிலுள்ள அகி முதலிய அசுராகளாற கைககொளளபபடடு மேகததின நடுவிலிருககினற நீரை, ஆறறலாற கடிநது மழையாய் வருஷிககச செயததோ, அததகைய நீ, அசுராகளாற கவாபபடட கோக கூடடஙகளை நாறபுறமும வியாபிககிலா ருய மறறும, பகைவரைப பயமுறுததுஞ சோமரசமே! நீ, கவசமணிந தோனபோல அசுராகளைக கொலவாயாக எனபதாம. (8)

பதினோராவது கண்டம்

முறறும.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினோராவது கண்டம்

முறறும.

பவமான கண்டமும்

முறறும.

ஓம சுப்ரமணியோம ! ஓம சுப்ரமணியோம் !! ஓம சுப்ரமணியோம !!!

ஓம சாநதி ! சாநதி ! சாநதி !

சாமவேத சங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரணய காணடம சில பிரதிகளிற காணபபடவிலலை மூனறுவது காண டததின ாறறிலுளள மாதிரததின முடிவிலுளள அடியை இரடடிததது கொணடு பூாவாாசசிகம எனனும முதற பகுதியின முடிவு ஆணடே யெனத தோறறுகினறது எனபா சிலா.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒனபது மாநதிரஙகளாலானது.

தேவதை —2, 3, இநதிரன. 4, வருணன 5, 7, 8, பவமானன 6, விசுவ தேவா 9, அனனம சநதம —1, பிருகதி 2, 9, திருஷடுப 3, 7, 8, காயததிரி. 4, 5, சதுஷபதா காயததிரி 6, 7, ஏகபதா காயததிரி. சுரம—.1, மததியமம. 2, 9, தைவதம. 3, 8, ஷடசம.

மநதிரம் 1.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।

२र२र ३ १ २ ३ १ ३ २ र

*यद्दिधृक्षेम वज्रहस्त रोदसी † उभे सुशिप्र पप्राः ॥ १ ॥

இருக்கு—6-46-5

இந்த்ர ஜ்யேஷ்டம் ந ஆபர ஓஜிஷ்டம் பபுரி ச்ரவ: ।
யத்திதிருக்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோதஸீ உபே ஸுசிப்ர பப்ரா: ॥

அநவயம்

वज्रहस्त, सुशिप्र, इन्द्र, यत्, दिधृक्षेम, उभे रोदसी, पप्राः, ज्येष्ठ, ओजिष्ठ, पुपुरि, श्रवः, नः, आभर ॥

---

* ये नेमे चित्र वज्रहस्त, † आमे, எனபன இருககு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்ர ஹஸ்த	வச்சிராயுதந் தாங்கிய கையனும்
सुशिप्र	ஸுஶிப்ர	அழகிய மூக்குடையவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எதை
दिधृक्षेम	தித்ருக்ஷேம	(யான்) கொள்ள விரும்புகின்றேனோ, எதை
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	வானுலகு மண்ணுலகிரண்டும்
पप्रा	பப்ரா:	பூரணமாய்க்கொள்ளுகின்றதோ,
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	மிக்க சிறந்ததும்
ओजिष्ठं	ஓஜிஷ்டம்	ஆற்றலைத் தருவதும்
पुपुरि	புபுரி	திருப்தியைக் கொடுப்பதுமாகிய
श्रवः	ஶ்ரவ:	அவ்வன்னத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
आभर	ஆபர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1 பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிக்க சிறந்ததும், வியப்பாகிய வலியைக் கொடுப்பதும், பூரணமாக்குவதுமாகிய அன்னத்தை எங்கட்குத் தருவாயாக வச்சிராயுதக் கையோய்! அழகிய மூக்குடையோய்! எவ்வன்னத்தை யான் கைக்கொள்ள விரும்புகின்றேனோ, எவ்வன்னம் காணப்படும் இவ் வானுலகு மண்ணுலகிரண்டிலும் நிறைந்திருக்கின்றதோ, அவ்வன்னத்தை நீ கொடுப்பாயாக என அந்வயஞ் செய்து கொள்க. (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १र २उ ३र ३ १ २ ३ १२

587. इन्द्रो राजा जगतश्चर्षणीना *मधिक्ष्मा †विश्वरूपं यदस्य ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ र ३ १२ ३ २

ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥

இருக்கு 7-27-3

இந்த்ரோ ராஜா ஜகதஶ்சர்ஷணீநா மதிக்ஷ்மா விஶ்வரூபம் யதஸ்ய।
ததோ ததாதி தாஶுஷே வஸூநி சோதத்ராத உபஸ்துதம்
[சிதர்வாக் ॥

* अधि अमा, † विषु रूपं, ‡ उपस्तुतः, என்பன இருக்கு

அந்வயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्षणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे, ततः, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राधः, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ர:	யாதொரு இந்திரன்
जगतः	ஜகத:	விலங்கு முதலியவைகட்கும்
चर्षणीनां	சர்ஷணீநாம்	மனிதர்கட்கும்
राजा	ராஜா	இறைவனே, மற்றும்,
अधिक्षमा	அதிக்ஷமா	பூமியினகணணுள்ள
अस्य	அஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूप यत्	[illegible] யத்	எல்லா வகைத் தனங்கட்கும் எவன் இறைவனே,
दाशुषे	தாசுஷே	தானம் முதலிய செய்யும் வேள்வித் தலைவனுக்குத்
ततः	தத:	அதிலிருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	எவன் கொடுக்கின்றானோ, அவ் விந்திரன்
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நன்கு துதிக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எம்மனோர்க்குச்
चोदत्	சோதத்	செலுத்துவானாக (கொடுப்பானாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனாகின்றானோ, மற்றும், மனிதர்கட்கும் இறைவனாகின்றானோ, மற்றும், பூமியின்பால் யாதொரு தனமுண்டோ, அதற்கும் இறைவனாகின்றானோ, இது பற்றியே வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றானோ, அவ் விந்திரன் எம்மனோர்களால் இனிது போற்றுதற்குரிய தனத்தை எங்கட்கு நேராயச் செலுத்துவானாக. கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (2)

மந்திரம் 3.

।२ ३२ ३ २ ३ १ २ ३१२उ ३ ३क२र
588. यस्येदमा रजो युजस्तुजे जने वनंस्वः ।
१ २ ३ १ २ ३२
इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

யஸ்யேத³மா ரஜோ யுஜஸ்துஜே ஜநே வநம்ஸ்வ꞉ ।
இந்த்³ரஸ்ய ரந்த்யம் ப்³ருஹத் ॥

அந்வயம்

यस्य, रजोयुज , इद, स्व', तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எவனுடைய
रजोयुज'	ரஜோயுஜ꞉	ஒளி மிகுந்த
इद	இத³ம்	இத்தகைய அவி,
स्व'	ஸ்வ꞉	ஸுவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும்
तुजे जने	துஜே ஜநே	கொடுப்போனுகிய வேளவித்தலைவன விஷயத்தில
वनं	வநம்	போற்றுதற்குரியதோ,
इन्द्रस्य	இந்த்³ரஸ்ய	அவ்விந்திரனுடைய ஈகை
रन्त्यं	ரந்த்யம்	மிக இரமணீயமாயும
बृहत्	ப்³ருஹத்	பெரிதாயுமிருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம—1. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரனுடைய முன்னேயுள்ள அவி, சுவாக்கத்தில், அல்லது, யாண்டும், கொடுப்போனபால (வேளவித்தலைவன விஷயத்தில) இனிது போற்றத்தக்கதாம். இதுபற்றியே இந்திரனுடைய கொடை உண்மையாய மிக இரமணீயமாயும், மிகப் பெரிதாயுமிருக்கின்றது என்பதாம (3)

குறிப்பு—ஈண்டு மூலத்திலிய ரஜோயுஜ, என்பதில 'ரஜ' என்பது ஒளியாம, "ஜோதி, ரஜ, உச்யத" என்றார் நிருக்தத்தில யாஸ்க முனிவரும.

மந்திரம் 4.

१२३१२ ३ १२३ २२२२३२२२२ ३१ २

589. उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमꣳ श्रथाय ।

१२ ३२ ३१२ २२ ३२ ३ १२

* अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-24-15.

உதுத்தமம் வருண பாஶமஸ்மதவாதமம் விமத்யமம் ஶ்ரதாய ।
அதாதித்யவ்ரதே வயம் தவாநாகஸோ அதிதயே ஸ்யாம ॥

அந்வயம்.

हे वरुण!, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधम, अव, मध्यमं, वि, अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागस, स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण!	ஹே வருண !	வருணனே ! நீ
उत्तमं	உத்தமம்	(எனது) தலையிற் கட்டியுள்ள
पाशं	பாஶம்	பாசததை (கயிற்றை)
अस्मत्	அஸ்மத்	என் பொருட்டு
उत श्रथाय	உத் ஶ்ரதாய	மேலே தளரச செயவாயாக.
अधमं	அதமம்	கீழேயுளள (காலிற கட்டியுளள) பாசததை
अव	அவ	கீழே தளரச செயவாயாக.
मध्यमं	மத்யமம்	நடுவிலுள்ள (நாபியிற கட்டியுளள) பாசததை
वि	வி	அவிழததுத தளரச செய்வாயாக.
अथ	அத	பினனா
आदित्य!	ஆதித்ய !	அதிதியின புததிரனாகிய வருண!
तव व्रते	தவ வ்ரதே	நினது கருமததில
वयं	வயம்	சுனசேபாகளான யாஙகள
अदितये	அதிதயே	துனபமேனும, தடைபபடுத தலேனு மிலலா திருததற பொருட்டுப
अनागस.	அநாகஸ:	பிழையறறவாகளாய
स्याम	ஸ்யாம	ஆவோமாக.

*अथा वयमादित्य व्रते तवाम्, எனபது இருககு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற பிணிததுள்ள பாசத்தை என் பொருட்டு தளாச்சி செயவாயாக. கீழே காலிலுள்ள பாசததை தளாச்சி செயவாயாக. நாபியிலுள்ள பாசததை அவிழததுத தளாச்சி செயவாயாக பின்னா, அதிதியின புததிரனாகிய வருண! நினனுடைய கருமவிஷயததில சுனசேபரின சம்பநதிகளான யாஙகள, மறுககாதோரும, பிழையறறோராகளு வோம எனபதாம. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १र ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २
590. त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।
१ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३२
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மநதிரம.

த்வயா வயம் பவமானேந ஸோம பரே க்ருதம் விசிநுயாம ஶஶ்வத் ।
தந்நோ மித்ரோ வருணோ மாமஹந்தாமதிதிஃ ஸிந்துஃ ப்ருதிவீ
[உத த்யௌஃ ॥

அங்வயம.

हे सोम !, पवमानेन, त्वया, वयं, भरे, शश्वत्, कृत, विचिनुयाम, तत्, मित्रः, वरुणः, अदितिः, सिन्धुः, पृथिवी, उत, द्यौः, नः, मामहन्ताम् ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமமே!
पवमानेन	பவமாநேந	பவிததிரததின (கமபளியின) வாயிலாகச சுததம பணணப படட,
त्वया	த்வயா	உனனுடைய சகாயததால
वय	வயம்	நாஙகள
भरे	பரே	போரில
शश्वत्	ஶஶ்வத்	மிகுதியாகச
कृतं	க்ருதம்	செயயப பெறற பராககிரம முதலியவறறை
विचिनुयाम	விசிநுயாம	விசேடமாயச செயகினறோம.
तत्	தத்	ஆதலின

मित्रः	மித்ர:	மித்திரனென்னுந் தேவதையும்
वरुण	வருண:	வருணனென்னுந் தேவதையும்
अदिति	அதிதி:	அதிதி என்னும் பெயர் பூண்ட தேவியும்
सिन्धु	ஸிந்து:	கடலும்
पृथिवी	ப்ருதிவீ	தரையும்
उत	உத	இன்னும்
द्यौ.	த்யௌ:	வானுலகும்
नः	ந:	எங்களை
मामहन्तां	மாமஹந்தாம்	தன முதலியவைகளைக் கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்துவார்களாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5 கிருத்சமத: ரிஷி

சோமரசமே! பவித்திரமாகிய கம்பளியால் சுத்தம் பண்ணப்பெற்ற உனது உதவியால், போரில் இனிது செய்யத் தக்க காரியத்தை மிக விசேடமாய்ச் செய்கின்றோம். உன்னுடைய உதவியால் கருமங்களைச் செய்கின்றோம். எங்களை, மித்திரன், வருணன், அதிதி தேவதை, சிந்து, பூமி, வான், என்பவர்கள், அதாவது மித்திரன் முதலிய அனைவரும் தன முதலியவைகளைக் கொடுத்தலால் எங்களைப் போற்றுவார்களாக என்பதாம். (5)

குறிப்பு.—भरे என்பது போரின் பெயரென நிருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

१ २ २र ३ २उ ३ २
591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சாம மந்திரம்.

இமம் வ்ருஷணம் க்ருணுதைகமிந்மாம் ॥

அந்வயம்.

(हे मित्रादयो देवा !,) एक, इम इत्, वृषण, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो	ஹே மித்ராதயோ	மித்திரன் முதலிய
देवा !	தேவா: !	தேவர்காள் ! நீவிர்
एक	ஏகம்	ஏகையி லொன்றேயாகிய
इमं इत्	இமம் இத்	இச் சோமரசத்தையே

वृषणं	வ்ருஷணம்	மனவிருபபைப பொழிவதாகச
कृणुत	க்ருணுத	செயவிப்பீர்களாக.
मा	மாம்	என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமத்தோடு கூடியவனுக்கச் செயவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—1 இருககு—6. வாமதேவ ரிஷி

முன் மநதிரததில் எடுததுக கொள்ளபபட்ட மித்திரன முதலிய தேவர்காள்! நீவிர், கொடைகொடுப்பதில ஒன்றேயாகிய இச சோமம விரும்பியதைப பொழியுமாறு செயவீர்களாக அவவாறே என்னையும பயனை நிறையக கொடுக்கின்ற கருமஙகளோடு கூடியவனுக்கச் செயவீர்களாக என்பதாம். (6)

மநதிரம் 7.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

592. स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।

३ १२ २२

वरिवोवित्परिस्रव ॥ ७ ॥

இருககு 9-61-12.

ஸ நஇந்த்ராய யஜ்யவெ வருணாய மருத்ப்4ய: ।

வரிவொவித்பரிஸ்ரவ ॥

அநவயம்.

हे सोम!, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्रव ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே!
सः	ஸ:	அததகைய
वरिवोवित्	வரிவொவித்	தனததைக கொடுக்கின்ற நீ
नः	ந:	எஙகட்கும,
यज्यवे	யஜ்யவெ	பூசிககததக்க
इन्द्राय	இந்த்ராய	இநதிரனுக்கும,
वरुणाय	வருணாய	வருணனுக்கும,
मरुद्भ्यः	மருத்ப்4ய:	மருததுககட்கும,
परिस्रव	பரிஸ்ரவ	தாரையாறு பொஙகியொழுகுவாயாக.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. அமஹீயு ரிஷி.

சோமமே! அத்தகைய திரவியத்தை அடைவிக்கும் நீ, நாங்கள் ஆராதித்தற்குரிய இந்திரன் பொருட்டும், வருணன் பொருட்டும், மருத்துக்க(வாயவு தேவதைக)ளின் பொருட்டும், தாரையாற பொங்கிவழிவாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३ २र २र ३२उ ३ २ ३ १ २

593. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।

१ २

सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-19.

ஏநா விஶ்வாந்யர்ய ஆ த்யும்நாநி மாநுஷாணாம் ।

ஸிஷாஸந்தோ வநாமஹே ॥

அந்வயம்.

एना, मानुषाणां, विश्वानि, द्युम्नानि, अर्य., सिषासन्तः, आ वनामहे ॥

பதவுரை.

एना	ஏநா	இச் சோமத்தால்
मानुषाणां	மாநுஷாணாம்	மனிதர்கட்கு வேண்டிய
विश्वानि	விஶ்வாநி	எல்லா
द्युम्नानि	த்யும்நாநி	அன்னங்களையும்
अर्य	அர்ய:	அடைகின்றவர்களாகவும்,
सिषासन्त.	ஸிஷாஸந்த:	அருந்த இச்சிக்கின்றவர்களாயுமாகி
आ वनामहे	ஆ வநாமஹே	சோமத்தை ஆராதனை செய்கின்றோம்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8 அமஹீயு ரிஷி.

இச் சோமரசத்தால், மனிதர்களின் சம்பந்தமான அன்னங்களை அடையச் செல்கின்றவர்களாகவும், உண்ண விரும்புகின்றவர்களாகவும் உள்ள நாங்கள், சோமத்தை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १२ ३ १ २

594. अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।

२ ३ १ २ ३ २उ ३ १ २ ३२उ ३ १ १ २

यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमदन्तमद्मि ॥ ९ ॥

சாம மந்திரம்.

𑌅𑌹𑌮𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌾 𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌮।
𑌯𑍋 𑌮𑌾 𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿 𑌸 𑌇𑌦𑍇𑌵𑌮𑌾𑌵𑌦𑌹𑌮𑌨𑍍𑌨𑌮𑌦𑌨𑍍𑌤𑌮𑌦𑍍𑌮𑌿 ॥

அந்வயம்

अहं, देवेभ्यः, पूर्वं, अमृतस्य, ऋतस्य, प्रथमजा, नाम, अस्मि, यः, मां, ददाति, स. इत्, एवं, आवत्, अन्न, अदन्तं, त, अह अन्न, अद्मि ॥

பதவுரை.

अहं	𑌅𑌹𑌂	(அன்னத்தை அதிட்டித்துள்ள தேவதை கூறல்) அன்னமாகிய யான்
देवेभ्य.	𑌦𑍇𑌵𑍇𑌭𑍍𑌯𑌃	அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும்
पूर्वं	𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌂	முன்னேயுள்ளவன்
अमृतस्य	𑌅𑌮𑍃𑌤𑌸𑍍𑌯	மரணமற்ற
ऋतस्य	𑌋𑌤𑌸𑍍𑌯	சத்தியமாகிய பரமான்மாவிற்குச் சம்பந்தமாய்
प्रथमजा	𑌪𑍍𑌰𑌥𑌮𑌜𑌾	முன்னருண்டாக்கப் பட்ட
नाम	𑌨𑌾𑌮	கீர்த்தியுடைய பொருளாக
अस्मि	𑌅𑌸𑍍𑌮𑌿	(யான்) இருக்கின்றேன்.
यः	𑌯𑌃	யாதொருவன்
मां	𑌮𑌾𑌂	அன்னமாகிய என்னை
ददाति	𑌦𑌦𑌾𑌤𑌿	அதிதிகட்குக் கொடுக்கின்றானோ,
स इत्	𑌸𑌃 𑌇𑌤𑍍	அவனை
एव	𑌏𑌵𑌂	இவ்வாறு
आवत्	𑌆𑌵𑌤𑍍	எல்லா வுயிர்களையுங் காப்பாற்றுகின்றான்
अन्नं अदन्तं	𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌅𑌦𑌨𑍍𑌤𑌂	பிறருக்கு ஈயாத
तं	𑌤𑌂	அவனை (உலோபியை)
अहं अन्नं	𑌅𑌹𑌂 𑌅𑌨𑍍𑌨𑌂	அன்ன தேவதையாகிய யான்
अद्मि	𑌅𑌦𑍍𑌮𑌿	உண்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9 ஆன்மா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகின்றது - அன்னதேவதையாகிய யான், அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும் முன்னரே யுள்ளேன். நாசமற்றதும், சத்தியமுமாகிய பரப்பிரமத்தின் சம்பந்தமுள்ளதும், முன்றோன்றியதும், கீர்த்தியுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருக்கின்றேன். உண்மையில் யாரொருவன் அன்ன வடிவமாகிய என்னை அதிதி முதலியோர்கட்குக் கொடுக்கின்றானோ, அவனே இவ்வாறு காணப்படுகின்ற எல்லா வுயிர்களையுங் காப்பாற்றுகின்றான். யாரொருவன் பிறவுயிர்கட்கு அன்னமளிக்காது தானாகவே உண்கின்றானோ, அந்த உலோபியை அன்ன தேவதையாகிய நான் அருந்தி விடுகின்றேன். அதாவது கெடுக்கின்றேன் என்பது பொருள். (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, 3, 4, 7, இந்திரன். 5, சோமம் 5, விசுவே தேவர்கள். 6, வாயு சந்தம்.—1, 3, 4, 6, காயத்திரி 2, சகதி 5, திருஷ்டுப் 7, அநுஷ்டுப் சுரம்—1, 3, 4, 6, ஷட்சம் 2, நிஷாதம். 5, தைவதம் 7, காந்தாரம். இருடிகள் ஆங்காங்குக் கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

२ ३ १२ ३ २ ३ १ २

595. त्वमेतदधारयः कृष्णासु रोहिणीषु च ।

१२ ३ २ ३ १२

परुष्णीषु रुशत्पयः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-91-14.

த்வமேதததாரய: க்ருஷ்ணாஸு ரோஹிணீஷு ச |
பருஷ்ணீஷு ருசத்பய: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, कृष्णासु, रोहिणीषु, च, परुष्णीषु, रुशत्, एतत्, पयः, अधारयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	த்வம்	நீயே
कृष्णासु	க்ருஷ்ணாஸு	கரிய நிறமுடைய பசுக்களிடத்தி லும்
रोहिणीषु च	ரோஹிணீஷு ச	செந்நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும்
परुष्णीषु	பருஷ்ணீஷு	பலநிறப் புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்தும்
रुशत्	ருசத்	பிரகாசமுள்ள வெள்ளிய
एतत् पय.	ஏதத் பய:	இப் பாலை
अधारय.	அதாரய:	நிலை நிறுத்தி யிருக்கின்றாய்.

சாயணபாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது '—இந்திர! நீ, கருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணும், பலநிறப் புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்தும், விளங்கப்பட்ட வெண்மை நிறமுடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகின்றாய் ஆதலின் நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றேன் என்றல் பொருத்தமாயிற்று எனப்துணாக. (1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 2.

१२ ३२३ १२ ३२३१२ ३१२ ३२
596. अरूरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षामिमेति भुवनेषु वाजयुः ।
३ १२ ३१२ ३१२ ३२३ २३१२
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥

இருக்கு 9-83-3.

अरूरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षा मिमेति भुवनेषु
[वाजयुः ।
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भ-
[मादधुः ॥

அந்வயம்

उषसः, पृश्निः, अग्रियः, अरूरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाजयु , मिमेति,
मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितर , गर्भ, आदधु ॥

பதவுரை.

उषस	उषसः	உஷக்காலத்தின் சம்பந்தியாகிய
पृश्नि	पृश्निः	ஆதித்தன் எனனும் பெயர் கொண்ட
अग्रिय	अग्रियः	முக்கியமாகிய சோமரசம்
अरूरुचत्	अरूरुचत्	இயற்கையாய் விளங்குகின்றதும், விளக்குகின்றதுமாம் மற்றும்,
उक्षा	उक्षा	நீர் கொடுக்கும் மேகம் போன்று,
भुवनेषु	भुवनेषु	உலகங்களில்
वाजयु	वाजयुः	ஆற்றல், அன்னம் என்பவைகளைக் கொடுக்க விழைந்து
मिमेति	मिमेति	காசசிக்கின்றது.
मायाविन	मायाविनः	மிக்குணர்வுடைய தேவர்கள்
अस्य	अस्य	இச் சோமத்தின்
मायया	मायया	மெய்யுணர்வின் வழியாக
ममिरे	ममिरे	உற்பத்தி பண்ணுகின்றார்கள். (அவ்வாறே)
नृचक्षसः	नृचक्षसः	மனிதரை நோக்குகின்றவர்களான
पितर	पितरः	பாதுகாப்போர்கள், அல்லது, பிதிர்கள்
गर्भं	गर्भं	கருப்பத்தைப்
आदधु.	आदधुः	பச்சிலைகளிற் றாங்குகின்றார்கள்.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. பவித்திர ரிஷி

உஷாவின் (காலை வெளிச்சத்தின்) சம்பந்தமுடைய ஆதித்தன் எனனும் பெயருள்ள முக்கியமாகிய சோமம், (ஈண்டு ஆதித்தன் எனனும் பெயர் கொண்ட என்பதிலுள்ள ஆதித்தனென்னுஞ் சொல் சேர்க்கப்பட்டது) தானாகவே மிக விளங்குகின்றது அச்சோமம், நீராகப் பொழிவதாகி (மழை

யாய் நின்று) மிகப் பேரொலிசெய்கின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருக்கங்களுள் அவைகட்கு அன்னங்கொடுக்க விரும்பி, நுண்ணுணர்வுடைய தேவர்கள் இச்சோமத்தின் உணவுடையர்களாய் (உலகை) உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். சோமரசத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை யருந்தியதால் அக்கினி முதலிய தேவர்கள், தனது செயலால் உலகையுண்டு பண்ணுகின்றார்கள் என்பது பொருள். அத்தகைய இச்சோமரசத்தின் உணவால், மனிதர்களைக் காண்போர்களான பாது காப்போர்கள் (தேவர்கள்) அல்லது, பிதிர்க்கள் (ஆங்கிரசர்கள்) செடி கொடிகளிற் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றார்கள். அச் சோமமே சூரியன் வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றது சூரிய கிரணத்தின் தொடர்பு பற்றியே சந்திரனுக்கு வளர்ச்சியாமாதலின் அல்லது, இந்த உஷாவும், (உஷாகால தேவதையும்) சவிதாவும், (இரவியும்) இனிது விளங்குகின்றது, அல்லது, விளக்குகின்றது. மற்றனைத்தும் சமம் (முற்கூறிய தற்கு) ஒப்பாமென்றுணர்க) அதன் சம்பந்தமுள்ளவைகளும், மனிதர்களைப் பார்க்கின்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளுமான கிரணங்கள், மழையின்பொருட்டுக் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றன என்பன பொருள்.

குறிப்பு—ப்ரு்ஶ்நி, என்பது ஆதித்தன் என யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தத்திற் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 3.

२ ३ २उ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

597. इन्द्र इद्धर्योः सचा संमिश्ल आ वचोयुजा ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-7-2

ஐந்த்₃ர ஐத்₃த₄ர்யோ: ஸசா ஸம்மிஶ்ல ஆ வசோயுஜா ।
ஐந்த்₃ரோ வஜ்ரீ ஹிரண்யய: ॥

அந்வயம்.

वचोयुजा, हर्योः, सचा, आसमिश्लः, इन्द्र इत्, इन्द्रः, वज्री, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

वचोयुजा	வசோயுஜா	சொல் மாத்திரத்தால் இரதத்திற் பூட்டப்படுவதாகிய
हर्योः	ஹர்யோ:	அரி, என்னும் குதிரைகளில்
सचा	ஸசா	வந்து சேர்ந்து
आसंमिश्ल	ஆஸம்மிஶ்ல:	(யாண்டும் நலத்தை) அடைவிப்பவன்
इन्द्र इत्	ஐந்த்₃ர ஐத்	இந்திரன் ஒருவனேயாகின்றான்,

इन्द्रः	ஊந்த்ரஃ	அவவிநதிரன
वज्री	வஜ்ரீ	வசசிராயுத மேநதியுளளான. மற்றும,
हिरण्ययः	ஹிரண்மயஃ	எலலா அணிகளேயுமணிநதவனு யிருககினறுன.

சாயணபாடியம்.

கணடம—2 இருககு—3 மதுசசநதா, வைசுவாமிததிரா ரிஷிகள

அரி, எனனும பெயருடைய இநதிரனெருவனே குதிரைகளுடன (வநது நலததை) எவவிடததுஞ சேோபபவன ஆகினறுன எவவணணமான குதிரைகளெனின? இநதிரனுடைய சொலமாததிரததினுனே இரததததைப பூட்டிககொளபவைகள (நனகு பழககினவைகள எனறு பொருள) இவவிந திரன, வசசிராயுதமுடையான. மறறும, பொனமயமான எலலாப பூடணங களையுமுடையோன எனபதாம. (3)

மநதிரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருககு 1-7-4

ஊந்த்ர வாஜெஷு நொऽவ ஸஹஸ்ரப்ரதநெஷு ச ।
உக்ர உக்ராபிரூதிபிஃ ॥

அநவயம்

उग्रः, हे इन्द्र!, उग्राभिः, ऊतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை

उग्र	உக்ரஃ	பராககிரமமுடையோனுகிய
हे इन्द्र!	ஹெ ஊந்த்ர!	இநதிரனே! நீ
उग्राभि	உக்ராபிஃ	அடஙகாத பேரொளிகளேயுடைய
ऊतिमि,	ஊதிபிஃ	பாது காபபாறறலகளினுல
वाजेषु	வாஜெஷு	பொதுவான போாகளிலும
सहस्रप्रधनेषु च	ஸஹஸ்ரப்ரதநெஷு ச	ஆயிரம, யானை பரிகளேயுடைய பெரும போாகளிலும
न.	நஃ	எஙகளைப,
अव	அவ	பாது காபபாறறுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2 இருக்கு—4.

இந்திரனே! சத்துருக்கட்குப் பயப்படாத நீ, எங்களுடைய சத்துருக்களின் விரோதமான தன்மைகளால் வரும் பயத்தையொழித்துச் சிறிய யுத்தங்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், பரிகளுள்ள, (யானை முதலிய வற்றின் இலாபத்தோடுகூடிய) மகாயுத்தங்களிலும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ १२ १२३ १ २र ३१३ १२
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।
३१ २र ३२३ १ २ ३ १ २र३ १३
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-181-1.

ப்ரதஶ்ச யஸ்ய ஸப்ரதஶ்ச நாமாநுஷ்டுபஸ்ய ஹவிஷோ ஹவிர்யத் ।
தாதுர்த்யுதாநாத் ஸவிதுஶ்ச விஷ்ணோரதந்தரமாஜபாரா வஸிஷ்ட: ॥

அந்வயம்.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः, रथन्तरं, धातु., च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸ்ய	எந்த வசிட்ட முனிவருக்கு
प्रथ नाम	ப்ரத: நாம	பிரதன், என்னும் புத்திரன் உளனோ,
च	ச	மற்றும், யாதொரு பரத்துவாசருக்கு
सप्रथ	ஸப்ரத:	சப்பிரதன், என்னும் புத்திரன் உள்ளானோ அவ்விருவரில்
वसिष्ठः	வஸிஷ்ட:	பிரதன் என்னும் என்து பிதாவாகிய வசிட்ட முனிவர்,
अनुष्टुभस्य	அநுஷ்டுபஸ்ய	அநுஷ்டுப் என்னும் சந்தப்பாட்டுடன் கூடியதும்
हविष.	ஹவிஷ:	தருமமென்பதுமாகிய

	யக்ஷ	யாதொரு
	ஹவி:	அவியை (தேவவுணவை) அடைகிறும
ரं	ரயீணாம்	இரத்தினம் என்னும் சோமரசத்தை,
च	யாதா: அ	தாதா, என்னும் தேவதையிடத்திலிருந்தும்,
ात्	உத்தா நாக்	விளங்குகின்றவரும்
ः. विष्णो.	ஸவிதா: விஷ்ணோ:	எல்லாவற்றையும் உண்டாக்குகின்றவருமான விஷ்ணுவினிடத்தினின்றும்,
मार	குஜஹார	பெற்றுக்கொண்டனா.

சாயண பாடியம்.

டம—2 இருக்கு—5 பிரதரிஷி

வசிட்டருக்கு பிரதன என்னும் ஒரு புத்திரனிருந்தனன் பரத்துவாச தச சப்பிரதன என்னும் ஒரு புத்திரனுள்ளான, அவ்விருவர்களுள் வசிட ரகிய எனது தந்தையார் அநுஷ்டுப, என்னும் சந்தத்தோடு கூடிய), தருமமென்ப் பெயருள்ளதும, அவியைத் தரப்பட்டதுமாகிய தந்தரம், என்னும் யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அதை, தாதா னும் தேவதையிடத்திலிருந்தும, (மற்றும) பிரகாசமுடையவரும், லாவற்றையும உண்டு பண்ணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தி னின்றும றுக்கொண்டனா என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १२३२ ३ १ २
600. नियुत्वान्वायवागह्ययꣳ शुक्रो अयामि ते ।
१ २ ३ २ ३ २
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுத்வாந்வாயவாகஹ்யயம் ஶுக்ரோ அயாமி தே ।
கந்தாஸி ஸுந்வதோ க்ருஹம் ॥

அந்வயம்

हे वायो !, नियुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं, गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹே வாயோ !	வாயுவே !
नियुत्वान्	நியுத்வாந்	வாகனத்தோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆகஹி	வருவாயாக
अयं शुक्र,	அயம் ஶுக்ர:	விளங்குகின்ற இச் சோமரசம்
ते	தே	நின் பொருட்டு
अयामि	அயாமி	நியமத்துடன் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் ?
सुन्वत:	ஸுந்வத:	சோமரசம் பிழிகின்ற நீ
गृहं	க்ருஹம்	வேள்வித் தலைவனுடைய வீட்டிற்கு
गन्तासि	கந்தாஸி	போகின்றவனா யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் என்க.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கிருத்சமத ரிஷி

வாயு தேவதையே ! நீ அவ வாகனங்களுடன் வருவாயாக. பிரகாசிக்கின்ற இச் சோமரசம் நின் பொருட்டு நியதமாயக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சோமரசத்தைப் பிழிகின்ற வேள்வித்தலைவன் வீட்டிற்குச் சென்றாகக் கொண்டிருக்கின்றா யாதலின் வருவாயாக என்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २र ३१२ ३ १ २

601. यज्ञायथा अपूर्व्य मघवन् वृत्रहत्याय ।

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २र

तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तभ्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-89-5.

யஜ்ஜாயதா² அபூர்வ்ய மக⁴வந் வ்ருத்ரஹத்யாய ।

தத்ப்ருதி²வீமப்ரத²யஸ்தத³ஸ்தப்⁴நா உதோ தி³வம் ॥

அந்வயம்.

अपूर्व्य !, मघवन्, वृत्रहत्याय, यत्, जायथा, तत्, पृथिवीं, अप्रथयः उत, दिव, अस्तभ्नाः ॥

பதவுரை.

अपूर्व्य !	அபூர்வ்ய !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	மகவந் !	தனத்திறகிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहत्याय	வ்ருத்ரஹத்யாய	விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
यत्	யத்	எப்போது நீ
जायथाः	ஜாயதா:	வெளிப்பட்டிருந்தனையோ,
तत्	தத்	அப்போது
पृथिवीं	ப்ருதிவீம்	பூமியை,
अप्रथयः उत	அப்ரதய: உத	கீர்த்தி யுடையதாகவும், வன்மை யுடையதாகவும் செய்தனை. மற்றும்,
दिवं	திவம்	வானுலகை (யும்)
अस्तभ्नाः	அஸ்தப்நா:	நன்கு நிலைக்கச் செய்தனை,

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

நின்னில் வேறிலாத, அதாவது தானுப் நின்ற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரண்ட பொருளாயிற்று அநாதியாய்த் தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எப்போது வெளிப்பட்டிருந்தனையோ, அப்போதே பூமியை கீர்த்தியுடைய தாயும், உறுதியுடையதாயுஞ் செய்தனை. மற்றும், வானுலகையும், அந்தரிக்ஷத்தினின்றும் நிலையுடையதாகச் செய்தனை இத்தன்மைய வீரத்தன்மை, நின்னையொழித்து வேறெவர்க்கும் உண்டாகிற்றில்லை என்னும் பொருள் தோன்றவே மூலத்தில் அபூர்வ்யம் எனக் கூறப்பட்டது. (7)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—1, பிரசாபதி 2, 3, பவமானம். (சோமம்) 4, 6, 13, அக்கினி 7, இராத்திரி 8, வைசுவாநரன் விசுவதேவா 10, இலிங்கோத்தா. 11, இந்திரன் 12, சுருவானமா சந்தம்—1, 7, அநுஷ்டுப 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13 திருஷ்டுப 4, காயத்திரி 8, சகதி 10, மகாபந்தி சுரம—1, 7, காந்தாரம 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, தைவதம. 4, ஷட்சம. 8, நிஷாதம. 10, பஞ்சமம,

மந்திரம் 1.

२ ३ १ ३ २ ३ १ ३२ ३२ ३ १२२

602. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।

३ २ ३ १२ ३ १ ३२

*परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि द्यामिव दृंहतु ॥ १ ॥

இருக்கு 6-69-3.

𑌮𑌯𑌿 𑌵𑌰𑍍𑌚𑍋 𑌅𑌥𑍋 𑌯𑌶𑍋𑌽𑌥𑍋 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌤𑍍𑌪𑌯𑌃 ।

𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌰𑍍𑌦𑌿𑌵𑌿 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵 𑌦𑍃𑌂𑌹𑌤𑍁 ॥

அந்வயம.

परमेष्ठी, प्रजापतिः, दिवि, द्यां इव, मयि, वर्चः, दृंहतु, अथो, यशः, अथो, यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्ठी प्रजापतिः	𑌪𑌰𑌮𑍇𑌷𑍍𑌠𑍀 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌪𑌤𑌿𑌃	மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிரசாபதியானவர்
दिवि	𑌦𑌿𑌵𑌿	விளங்குகின்ற சுவாக்கத்தில்
द्यामिव	𑌦𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌵	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	𑌮𑌯𑌿	என் பட்டியில்

---

*तन्मयि प्रजापतिर्दिवि, என்பது இருக்கு.

वर्चः	வர்ச:	பிரமவொளியை
दृंहतु	த்ருஂஹது	வளர்ப்பாராக அன்றியும், வலியுறுத்துவாராக
अथो	அதொ	மற்றும்,
यश	யஶ:	கீர்த்தியை வளர்ப்பாராக அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.
अथो	அதொ	மற்றும்,
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியினுடைய
यत् पयः	யத் பய:	யாதொரு அவியாகிய அன்னமுண்டோ, அதையும் வளர்ப்பாராக. அல்லது, வலியுறுத்துவாராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில் நிலைத்திருப்பவராகிய பரமேட்டி யென்னும் பிரசாபதியானவர், விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில் ஒளிர்கின்ற காந்தியைப் போன்று என்னு தேகத்தில் பிரம வொளியை வளர்ப்பாராக. மற்றும், கீர்த்தியையும் வளரச் செய்வாராக. அன்றியும், வேள்வி சம்பந்தமாகிய, இதனாலேயே சிறப்புடைய அவியென்னும் அன்னத்தையும் வளரச் செய்வாராக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २र २र ३ १२
603. सन्ते पयांꣳसि समुयन्तु वाजाः संवृष्णान्यभिमातिषाहः ।
३ १२ ३ १ २ ३१२ २र ३ १ २
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांꣳस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருக்கு 9-106-4.

ஸந்தே பயாம்ஸி ஸமுயந்து வாஜா: ஸம்வ்ருஷ்ணாந்யபிமாதிஷாஹ: ।
ஆப்யாயமாநோ அம்ருதாய ஸோம திவி ஶ்ரவாம்ஸ்யுத்தமாநி திஷ்வ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, अभिमातिषाहः, पयांसि, ते, सयन्तु, वाजाः, वृष्णानि, आप्यायमानः, अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवासि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமமே!
अभिमातिषाहः	அபிமாதிஷாஹ:	சத்துருவை நாசஞ் செய்கின்ற
पयांसि	பயாம்ஸி	பால்
ते	தே	உனக்குக்
संयन्तु	ஸம்யந்து	கிடைக்குக. அவ்வாறே,
वाजा.	வாஜா:	அவியாகிய அன்னங்கள் (உன்னை அடைவனவாகுக)
वृष्णानि	வ்ருஷ்ணாநி	வீரியங்களு மடைகுக மற்றும்,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமாந:	நிறைந்த சோமமே! நீ
अमृताय	அம்ருதாய	தனது, மரணமிலாத தன்மைக்கு
आ	ஆ	எல்லா வகையானும் வளர்ந்து
उत्तमानि	உத்தமாநி	மேலானவைகளும்
श्रवांसि	ஶ்ரவாம்ஸி	யாம் உண்ணுதற் குரியவைகளு மான அன்னங்களைச்
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
धिष्व	திஷ்வ	தாங்கிக்கொள்கின்றாய்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—'. கௌதம ரிஷி.

சோமமே! பகைவர்களைக் கொல்கின்ற உன்னை, வெண்ணை யெடுக்க வேண்டுமென்ற நியமம் பண்ணிய பால் நன்கு அடைகுக. அவ்வாறே, அவியாகிய அன்னங்களும் நின்னை இனி அடைகுக. வீரியங்களும் அடைகுக. சோமமே! நீ, தனது மரண மிலாமைக்கு எல்லாவகையானும் பெருகுவோனாகி எங்களா லநுபவிக்கத் தக்க அவியாகிய சிறந்த அன்னங்களைச் சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ १र २र ३ २ ३ २३१ २ ३ २

604. त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।

र •र ३ २ १२३ १ २र ३ २र

त्वं *आतनोरुर्वा ३ न्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-91-22.

த்வமிமா ஓஷதீ: ஸோம விஶ்வாஸ்த்வமபோ அஜநயஸ்த்வம் கா³: |

த்வமாதநோ ருர்வாந்தரிக்ஷந்த்வஞ்ஜ்யோதிஷா வி தமோ வவர்த² ||

---

* आततन्थ, என்பது இருக்கு

அந்வயம்.

हे सोम !, त्व, इमा॰, विश्वा:, ओषधी:, अजनय:, त्वं, अप॰, त्व, गा॰, उरु,
अन्तरिक्षं, त्व, आतनो , तम॰, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம!	சோமமே !
त्वं	த்வம்	நீ
इमा॰ विश्वा:	இமா: விஶ்வா:	இவ் வெல்லாப்
ओषधी	ஓஷதீ:	பச்சிலைகளையும்
अजनय:	அஜநய:	உண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
अप	அப:	கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய நீரையு முண்டாக்கினாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
गा	கா:	கோக்கள் முதலிய விலங்குகளை யுண்டாக்கினாய்
उरु	உரு	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அந்தரிக்ஷம்	வானை
त्व	த்வம்	நீ
आतनो	ஆதநோ:	பரவுமாறு செய்தாய். அதி லுள்ள
तमः	தம:	இருளையும்
त्वं	த்வம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தன்னொளியால்
वि ववर्थ	விவவர்த	ஒழித்துவிட்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1 கௌதம ரிஷி.

சோமமே! நீ, இந் நிரையின்கண்ணுள்ள பச்சிலைகளனைத்தையு முண் [illegible] யிருக்கின்றாய் அவ்வாறே, கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய மழைநீரையு முண்டாக்கினாய் அதுபோன்றே, எல்லா விலங்குகளையு முண்டாக்கினாய் விரிந்த வானையும் பரவச் செய்தாய் அவ் வானில் எமது பார்வையை மறைக்கின்ற யாதொரு அந்தகார முண்டோ, அதையும் தன் னொளியால் நாசப்படுத்தினை என்பதாம். (3).

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३२३ १ २

605. अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।

१ २ ३ १ २

होतारꣳ रत्नधातमम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-9-1.

அக்நிமீளெ புரோஹிதம் யஜ்ஞஸ்ய தேவ ம்ருத்விஜம் |
ஹோதாரம் ரத்நதாதமம் ||

அந்வயம்

यज्ञस्य पुरोहितं, होतारं, ऋत्विज, रत्नधातमं, अग्नि देव, ईडे ॥

பதவுரை.

यज्ञस्य पुरोहितं	யஜ்ஞஸ்ய புரோஹிதம்	வேள்வியின் அங்கமாகிய ஓமத்தை முடிப்பதும், அல்லது, ஆகவனீய வடிவத்தால் வேள்வியின் பூர்வத்திலிருப்பதும்,
होतारं	ஹோதாரம்	வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களையழைப்பதும்,
ऋत्विज	ருத்விஜம்	வேட்பதும்
रत्नधातमं	ரத்நதாதமம்	வேள்வியாகிய ரத்தினத்தைத் தாங்கிக்கொள்வதும், அல்லது, காப்பாற்றுவதுமாகிய
अग्नि देवं	அக்நிம் தேவம்	அக்கினி தேவதையைத்
ईडे	ஈளெ	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—3 இருக்கு—1. விசுவாமித்திரின் புத்திரனாகிய மதுச்சந்த ரிஷி

அக்கினி யென்னும் திருநாமமுடைய தேவனைத் துதிக்கின்றேன். இம் மந்திரம் ... (இருக்கோதுவாரால்) கூறப்பட்டதாதலின் ஹோதாவா (இருக்கோதுவோரு)கிய நான் துதிக்கின்றேன் என்பது பொருளாம். எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின்: வேள்வியில் புரோகிதனை (முன், இருந்துசெய்வோனை, அல்லது, இருப்பவனை,) யஞ்ஞத்துக்கு அவனுடைய புரோகிதன் இனியவை செய்வோர், தீயும், வேள்வியில் விரும்பிய ஓமத்தைத் (தீயோம்பலை) செய்வதாமாதலின் இப்பெயரெனக் அல்லது, வேள்வியின் பூர்வபாகத்தில் ஆகவனீயம் என்னும் பெயரால் இருக்கப்பட்டவனை. மற்றும், எத்தன்மையை அக்கினிதேவனை யெனின்: வேட்போனாகிய

வனே. வேள்விகளில் ஹோதா வென்னும் வேட்போன் அக்கினியே யாதலி னென்க. அவ்வாறே "அக்கினியே தேவர்களுடைய ஹோதா" என மறை யுங் கூறுகின்றது. மற்றும், எத்தன்மைய அக்கினி தேவனே யெனின்? வேள் வியாகிய தனங்களை வியப்பாகத் தாங்குகின்றவனே அல்லது, காப்பாற்று கின்றவனே (துதிக்கின்றேனென முடிக்க) அக்கினி என்னுஞ் சொல்லை, யாஸ்க முனிவர் நிருத்தத்தில் பலவகையாய்ப் பொருட் படுத்தியிருக்கின்ற னர் அதை ஆண்டுக் காண்க. (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २र ३ २ ३ २ ३ १ २३२र २र
606. तेऽमन्वत प्रथमं *नाम गोनां त्रि †सप्त परमं नाम जानन् ।
१ २३ २३क२र३ २ ३१२ ३२र २र३ १२
‡ता जानतीरभ्यनूषत क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गाव: ॥५॥

இருக்கு 4-1-16

தெऽமந்வத ப்ரதமம் நாம கொநாம் த்ரி: ஸப்த பரமம் நாம ஜாநந் |
தா ஜாநதீரப்யநூஷத க்ஷா ஆவிர்புவந்நருணீர்யஶஸா [காவ: ||

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ते, प्रथम, गोना, नाम, अमन्वत, परम, त्रिः, सप्त, नाम, जानन्, ताः, जानतीः, क्षाः, अभ्यनूषत, यशसा, अरुणीः, गावः, आविर्भुवन् ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	அக்கினியே!
ते	தே	நின்னைத் துதிக்கின்ற அங்கிரசர்கள்,
प्रथमं	ப்ரதமம்	முதலில்
गोना	கொநாம்	வாக்குகளுள்
नाम	நாம	துதிக்குச் சாதனமாகிய ஒலி மாத்திரத்தை
अमन्वत	அமந்வத	உணர்ந்தார்கள் பின்னர், வாக்கின் சம்பந்தமான
परमं	பரமம்	மேலாகிய

---

* नाम धेनो, † सप्त मातु परमाणि विन्दन्, ‡ तज्जानती रभ्यनूषत व्रा आवि भवदरुणी यशसा गोः, என்பன இருக்கு

त्रि सप्त	த்ரி: ஸப்த	இருபத்தொரு எண்கொண்ட
नाम	நாம	தோத்திரமாயகி நாமத்தை, அல்லது, சந்தங்களை,
जानन्	ஜாநந்	அறிந்தார்கள்
ता जानती	தா: ஜாநதீ:	அத் தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षाः	க்ஷா:	பிரசைகள்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	உஷாக்காலத்தில் துதித்தார்கள். பின்னர்,
यशसा	யஶஸா	இரவியின் ஒளியோடு
अरुणी	அருணீ:	விளக்க முடையனவாய்
गावः	காவ:	அவ் வாக்குகள்
आविर्भुवन्	ஆவிர்புவந்	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5 வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள், (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின் காரணமாகிய ஒலிமாத்திரத்தை முதலில் உணர்ந்தார்கள் பின்னர், அவ் வாக்கின் சம்பந்தமான இருபத்தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச் சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சகதி ஈறாக ஏழு. அதி சகதி தொடங்கி அதிதிருதி யீறாக ஏழு கிருதி முதற்கொண்டு, உத்கிருதியீறாக ஏழு இவ் வண்ணம் இருபத்தொன்றும்) இவ் வாறான வடமொழிச் சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால் அக்கினியைத் துதித்தார்கள் என்பதாம். அவ் வனைத்தையும் உஷாக்காலத்தி லுணர்ந்து துதித்தார்கள் எனக் பின்னர், இரவியின் ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்குகள் வெளிப்பட்டன. அல்லது, அவ் வங்கிரசர்கள் முதலில் சுரபியின் நாமதேயத்தைச் சொன்னார்கள். பின்னர் தனது தனவடிவமானவைகளும், கள்வரால் கொண்டுபோனவைகளுமான இருபத்தொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள் பின்னர், சொன்னதைக் கேட்ட கோக்கள், பெருஞ் சத்தமிட்டன அப்போது உஷா வெளிப்பட்டது என்பதுமாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २ २र २र ३ १ २ ३ २ ३ २ ३क२र
607. समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्वं नद्यस्पृणन्ति ।
२ ३१ २ १ २ ३ १ २ १ १र २र३ १ २३ १२
तमूशुचिं शुचयो दीदिवांसं सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-35-3

ஸமந்யா யந்த்யுபயந்த்யந்யா: ஸமாநமூர்வம் நத்யஸ்ப்ருணந்தி ।
தமூஶுசிம் ஶுசயோ தீதிவாம்ஸமபாந்நபாதமுபயந்த்யாப: ॥

அந்வயம்

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्वं, पृणन्ति, तमु, अपान्नपात, शुचिं, दीदिवांस, शुचयः, उपयन्ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	அந்யா:	வேறொரு மழையின்
आपः	ஆப:	நீர்
संयन्ति	ஸம்யந்தி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	அந்யா:	முன்னமே தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	அதிற் கலந்து விடுகின்றது. அவ்வெல்லா நீரும்
समान	ஸமாநம்	ஒன்றுகூடி
नद्य	நத்ய:	ஆறுகள்
ऊर्वं	ஊர்வம்	கடலின் நடுவிலுள்ள வடவானலத்தைத்
पृणन्ति	ப்ருணந்தி	திருப்தி பண்ணுகின்றன.
तमु	தமு	அத்தகைய
अपान्नपातम्	அபாம்நபாதம்	நீரின் பௌத்திரனாகிய
शुचिं	ஶுசிம்	நிர்மலப
दीदिवांसं	தீதிவாம்ஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचय.	ஶுசய:	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயந்தி	இனிது அடைகின்றது.

* अपान्नपात, † परितस्थुराप , என்பன இருக்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருதசமத ரிஷி.

ஒருவகையாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதில் உள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற் கலந்துகொள்கின்றது அத்தகைய எல்லா நீரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆறாகிக் கடலின் நடுவிலுள்ள வடவாக்கினியைத் திருப்தி பண்ணுகின்றது நீரின் பௌத்திரனாகியதும், நிருமலமானதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய அதையே சுத்த நீர் அடைகின்றது அதாவது இது மின்னலெனும் அக்கினிவடிவாய மேகத்திலிருந்துகொண்டு, எமமை உண்டாக்கியது எனனும புத்தியால வடவாக்கினி வடிவமாக இருக்கப்பட்ட அதை வழிபடுகின்றது என்பது பொருள் அல்லது, ஒருவிதமான நீர், வேட்போர் சோமரச மெடுக்கச் செய்துள்ள குழியிலிட்ட சோமரச முதலியவைகளிற் றெளிக்கப்பட்ட 'வசதீவரி' எனனு நீருடன சேர்ந்துகொண்டது. அந்த 'வசதீவரி' எனனும நீரும், மற்றொரு நீருடன கலந்தது இவைகள் ஒன்றுகூடி வேள்வியை நிறைவேற்றுவனாய அதில உண்டாகும மழை வாயிலாக ஆறுகளாகி வடவானலத்தைத் திருப்தி பண்ணுகின்றன என்பது முதலியன சமுமாம், (6)

மந்திரம் 7.

608\. आप्रागाद्भद्रा युवतिरह्नः केतून्त्समीर्त्सति ।
अभूद्भद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

ஆப்ராகாத்பத்ரா யுவதிரஹ்ந: கேதூந்த்ஸமீர்த்ஸதி ।
அபூத்பத்ரா நிவேசநீ விச்வஸ்ய ஜகதோ ராத்ரீ ॥

அந்வயம்.

भद्रा, युवति, आप्रागात्, अह्नः, केतून्, समीर्त्सति, भद्रा, रात्री, विश्वस्य, जगतः, निवेशनी अभूत् ॥

பதவுரை

भद्रा	பத்ரா	சுகந் தருவதும
युवति	யுவதி:	இருளைப் புணரச் செய்வதுமாகிய இரவு,
आप्रागात्	ஆப்ராகாத்	எதிராய வருகின்றது.
अह्न.	அஹ்ந:	சந்திரனுடைய

केतून्	கெதூந்	கிரணத்துடன்
समीत्संति	ஸமீத்ஸந்தி	{ இனிது சேரவிரும்புகின்றது. இதனால்
भद्रा	ஹத்ரா	மங்களமாகிய
रात्री	ராத்ரீ	இரவு
विश्वस्य	விஶ்வஸ்ய	எல்லா
जगत॰	ஜகத:	உலகங்களையும்
निवेशनी अभूत्	நிவெஶநீ அஹூத்	உறங்கவைப்பதாகின்றது.

சாயண பாஷ்யம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி

இரவியின் வெப்பத்தைத் தணித்துக் களிப்பைத் தருகின்ற இருளைக் கலக்கச் செய்யும் இரவு எதிராய் வருகின்றது சந்திரனுடைய கிரணங்களை இனிது புணர விரும்புகின்றது, இதனாலேயே மங்களமாகிய இரவு உலகனைத்தையும் நித்திரையில் விழச்செய்வதாகின்றதெனக் பகலில் அதன் தொழிலாற் றுன்படைந்த பிராணிகளெல்லாவற்றையும் தனது பற்றுக் கோடுகளில் தூங்கவைக்கின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३२ ३ १ २ ३ २ ३ २र ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३१ २

609. *प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू† महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।

३ १ २ ३१२ २र३ २ ३ १ २ ३ १२३१२

वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुरग्नये ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-8-1.

ப்ரக்ஷஸ்ய வ்ருஷ்ணோ அருஷஸ்ய நூ மஹ: ப்ர நோ வசோ [வித஥ா ஜாதவெதஸெ |

வைஶ்வாநராய மதிர்நவ்யஸெ ஶுசி: ஸோம இவ பவதெ [சாருரக்நயெ ||

அந்வயம்.

(हे वैश्वानर !,) प्रक्षस्य, वृष्ण:, अरुषस्य, मह , नु, न., वच:, विदथा, वैश्वानराय, प्र, नव्यसे, जातवेदसे, अग्नये, शुचि , चारु , मति., सोम: इव, पवते ॥

* पृक्षस्य, † सत प्रनु वोच, ‡ जातवदसे, § नव्यर्मा, என்பன

பதவுரை.

(हे वैश्वानर!)	(ஹே வைஶ்வாநர !)	(வைசுவாநரனே !)
प्रक्षस्य	ப்ரக்ஷஸ்ய	வியாபகனும், அல்லது, அவியாகிய அன்னமுடையவனும்
वृष्णः	வ்ருஷ்ணஃ	விருமபியதைப பொழிபவனும்,
अरुषस्य	அருஷஸ்ய	பிரகாசமுடையவனும்,
मह	மஹஃ	போற்றத் தக்கவனுமாகிய உனது ஆற்றலை, அல்லது, ஒளியை
नु	நு	விரைவாகத் துதிக்கின்றேன். இதுபற்றி
नः	நஃ	எங்களுடைய
वच	வசஃ	வாக்குகள்
विदथा	விததா	வேள்வியில்
वैश्वानराय	வைஶ்வாநராய	அக்கினியின் பொருட்டு
प्र	ப்ர	அடைகின்றன. (துதிக்கின்றன.)
नव्यसे	நவ்யஸே	மிகப் புதியதும் (அவியால் வளர்ந்ததும்),
जातवेदसे	ஜாதவேதஸே	உண்டான பிராணிகளினைத்தையும் அறிந்ததுமாகிய
अग्नये	அக்நயே	அக்கினியின் பொருட்டுச்
शुचि.	ஶுசிஃ	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
चारु.	சாருஃ	இன்பம் கொடுப்பதும்
मति.	மதிஃ	மனனம் பண்ணத் தக்கதுமாகிய தோத்திரம்
सोम इव	ஸோம இவ	சோமரசம் பாத்திரத்தில் பொங்கியெழுகின்றது போல
पवते	பவதே	என்னகத்தில் வியப்பையாய் எழுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி

நிறைந்ததும், அல்லது, அவியாகிய அன்னத்தையுடையதும், விருமபியதைப் பெய்வதும், விளங்குவதுமாகிய வைசுவாநராக்கினியினுடைய போற்றத் தக்க ஆற்றலை, அல்லது, பிரகாசத்தை விரைவில் துதிக்கின்றேன் இதனாலேயே எனது வாக்கு வேள்வியில் துதிக்கின்றது என்க. அதாவது உண்டான பிராணிகளை யுணர்ந்த, அல்லது, தனமுடைய அக்கினியைக் குறித்து (எமது வாக்குத்) துதிக்கின்றது என்பது பொருள் மேற் கூறிய பொருளை அன்பின் பொருட்டு வேறொரு முறை கூறப்படுகின்றது.-

மிகப் புதிய (அவியால் வளர்ந்த) அக்கினியின் பொருட்டு, நிருமலமான வைகளும், அல்லது, துதிப்போர்களைச் சுத்தப்படுத்துபவைகளும், மங்கள கரமானவைகளும், மனனம் பண்ணத் தக்கவைகளுமான துதிகள், என் னிடத்திலிருந்து எழுகின்றன எவை போலெனின்? தசாபவித்திரமுள்ள வடிகட்டும் ஆடையையுடைய பாத்திரத்தினின்றும், சோமரசம் பொங்கி யெழுவது போல எழுகின்றது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २र ३र ३रर ३ ३ ३र २र १ २

610. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु *यज्ञमुभे रोदसी अपान्नपाच्च मन्म ।

२ ३ १ २ २ १ ३ २ ३ ३ २ २

मा वो वचांꣳसि परिचक्ष्याणि वोचꣳ सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥

இருக்கு 1-52-14

விஶ்வே தேவா மம ஶ்ருண்வந்து யஜ்ஞமுபே ரோதஸீ அபாந்
[பாச்ச மந்ம ।

மாவோ வசாம்ஸி பரிசக்ஷ்யாணி வோசம் ஸும்நேஷ்வித்வோ
[அந்தமா மதேம ॥

அந்வயம்.

विश्वे, देवाः, मन्म, मम, यज्ञं, शृण्वन्तु, अपान्नपात्, उभे, रोदसी, परिचक्ष्याणि, वचांसि, वः, मावोच, वः, अन्तमाः, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விஶ்வே	எல்லாத்
देवाः	தேவாஃ	தேவர்களும்,
मन्म	மந்ம	மதிக்கத்தகுரிய
मम	மம	என்னுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அல்லது, அவியை
शृण्वन्तु	ஶ்ருண்வந்து	ஏற்றுக் கொள்வார்களாக
अपान्नपात्	அபாந்நபாத்	அந்தரிக்ஷம் அக்கினி (என்னும்)
उभे	உபே	இரண்டு வகையாகிய
रोदसी	ரோதஸீ	வானுலக, மண்ணுலக தேவதைகள் உள்ளத்திற் கொள்வார்களாக,
परिचक्ष्याणि	பரிசக்ஷ்யாணி	தள்ளத் தக்கனவாய

* यज्ञिया, என்பது இருக்கு.

वचांसि	வசாம்ஸி	வசனஙகளை
व	வ:	உஙகடகுச
मावोच	மாவொசம்	சொலலமாடடேன (இனிய துதி யையே கூறுகினறேன இத னால)
व	வ:	உஙகளை
अन्तमा	அந்தமா:	மிகசசமீபிததுளள யாஙகள
सुम्नेषु इत्	ஸும்நேஷு இத்	நீஙகள கொடுததுளள சுகததின கணணேயே
मदेम	மதேம	களிப்புறுகினறோம.

சாயண பாடியம்.

கணடம—3. இருககு—9. பரததுவாச ரிஷி.

எலலாத தேவதைகளும, மனனஞ செயயததகக எனது பூசைகளை, அலலது, அவிகளை ஏறறுககொளளவாாகளாக மததிய வுலகிலுளள அக கினியும, வானுலகு மணணுலகும, எனனுடைய ஸதோததிரததை மனதிற கொளவனவாருக இனிபபிரததியடசமாகிய ஸதோததிரம —தேவாகாள! உஙகடகு, தளளததகக வாககுகளைப (ஸதோததிரஙகளை) படிககமாடடேன. மறறோ, இனிய ஸதோததிரஙகளையே படிபபேன. இதனால, உஙகடகு மிகக அருகில இருபபவாகளான யாஙகள, உஙகளாற கொடுககபபடட சுகஙகளி லேயே இருநதுககொணடு களிபபடைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ २
611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रबृहस्पती
३ १२ ३ १ २ ३ १र
यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।
३ २ २ ३ २३ १ २ ३ १ २
यशस्व्या ३ स्याः सꣳसदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யஶோ மா த்யாவாப்ருதிவீ யஶோ மேந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ
யஶோ பகஸ்ய விந்தது யஶோ மா ப்ரதிமுச்யதாம் ।
யஶஸ்வ்யா3 ஸ்யா: ஸம்ஸதோऽஹம் ப்ரவதிதா ஸ்யாம் ॥

அநவயம.

हे देव!, द्यावापृथिवी, यश , मा, विन्दतु, इन्द्रबृहस्पती, यश:, मा, भगस्य, यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्या:, ससद्:, यशः, अहं, यशस्वी, प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव!	ஹே தேவ!	தேவனே!
द्यावापृथिवी	த்யாவாப்ருதிவீ	வானுலக மண்ணுலகஙகளிலுள்ள
यश	யஶ:	கீரததியானது
मा	மா	எனககுக
विन्दतु	விந்தது	கிடைககுக
इन्द्रबृहस्पती	இந்த்ரப்ருஹஸ்பதீ	இநதிர பிருகறபதிகடகுளள
यश	யஶ:	கீரததியும
मा	மா	எனககுக கிடைககுக.
भगस्य	பகஸ்ய	ஆதிததனுடைய
यश.	யஶ:	கீரததியும
मा	மா	எனககுக கிடைககுக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ரதிமுச்யதாம்	இபபெருங கீரததி எபபோதும எமமிடதது நீஙகாதிருககுக.
अस्या.	அஸ்யா:	இநதச
ससद:	ஸம்ஸத:	சபையின
यश	யஶ:	கீரததியுங கெடாதிருககுக.
अह	அஹம்	யான
यशस्वी	யஶஸ்வீ	கீரததி யுடையவனும
प्रवदिता	ப்ரவதிதா	பெரும பேசசாளனும
स्या	ஸ்யாம்	ஆவேனுக

சாயண பாடியம.

கண்டம—3. இருககு—10. வாமதேவ ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகஙகளின கீரததியானது துதிப்போனுகிய எனக்குக் கிடைககுக மறறும, இநதிர, பிருகறபதிகளின கீரததியும எனககுக கிடைககுக. இனனும, ஆதிததனுடைய கீரததியும எனககுக கிடைககுக. பெருங கீரததியானது எமமைவிடடு நீஙகாதிருககுக. இச சஙகததின கீரததியுங கெடாதிருககுக. யாணடும யான கீரததியுடையவனும மிகப பேசுவோனும ஆவேனுக. (10)

மந்திரம் 11.

१ २ ३ २ ३क२र ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २
612. इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।
२३ २३२ ३ २ ३ २३१ २ ३१२
अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-32-1

இந்த்ரஸ்ய நு வீர்யாணி ப்ரவோசம் யாநி சகார ப்ரதமாநி வஜ்ரீ ।
அஹந்நஹிமந்வபஸ்ததர்த ப்ரவக்ஷணா அபிநத்பர்வதாநாம் ॥

அந்வயம்.

वज्री, प्रथमानि, यानि, वीर्याणि, चकार, नु, (तस्य) इन्द्रस्य वीर्याणि, प्रवोचं,
अहि, अहन्, अनु, अप:, ततर्द, पर्वतानां, वक्षणा:, प्राभिनत् ॥

பதவுரை.

वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன்
प्रथमानि	ப்ரதமாநி	முன்னுள்ள, அல்லது, முதன்மையான
यानि	யாநி	எந்த
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரம காரியங்களைச்
चकार	சகார	செய்தனனோ,
नु	நு	விரைவில்
(तस्य) इन्द्रस्य	(தஸ்ய) இந்த்ரஸ்ய	அவ் விந்திரனுடைய
वीर्याणि	வீர்யாணி	பராக்கிரமங்களைச்
प्रवोचं	ப்ரவோசம்	சொல்லுகின்றேன். (அதாவது)
अहिं	அஹிம்	மேகத்தைக்
अहन्	அஹந்	கடிந்தனன்
अनु	அநு	பின்னர்
अप:	அப:	நீரைச்
ततर्द	ததர்த	செலுத்தினன். (தரையில் வீழ்த்தினன்)
पर्वतानां	பர்வதாநாம்	மலைகளின் மேல்
वक्षणा.	வக்ஷணா:	ஓடுகின்ற நதிகளை
प्राभिनत्	ப்ராபிநத்	கரையைக் கெல்லி, ஓடச் செய்தனன். (என்பதாம்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியஸ்தூப ரிஷி.

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன், முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப் பராக்கிரமமுடைய காரியங்களைச் செய்துள்ளானோ, அவ் விந்திரனுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற் சொல்லுகின்றேன் அவைகள் யாவைகளெனில்? அவைகளைக் கூறுவாம்—மேகத்தைப் பிளந்தனன். அஃதோர் பராக்கிரம காரியமாம். பின்னர், நீரைத் துன்புறுத்தினன். அதாவது பூமியில் வீழ்த்தினன் இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரியமாம் மலைகளின் சம்பந்தமாய்ச் செல்லுகின்ற ஆறுகளை இருகரைகளையும் கெல்லுவதினால் மிகப் பெருக்கச் செய்தனன். இஃதோர், மூன்றாவது பராக்கிரம காரியமா மெனக். (11)

மந்திரம் 12.

613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।
त्रिधातुरर्को रजसो *विमानोऽजस्रं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

அக்நிரஸ்மி ஜந்மநா ஜாதவேதா க்⁴ருதம் மே சக்ஷுரம்ருதம் ம [ஆஸந் ।
த்ரிதா⁴துரர்கோ ரஜஸோ விமாநோऽஜஸ்ரம் ஜ்யோதிர்ஹவி [ரஸ்மி ஸர்வம் ॥

அந்வயம்

(हे कुशिक !,) अग्नि', अह, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षु', घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्क:, त्रिधातु:, रजस:, विमान, अजस्र, ज्योति, हवि, सर्व, अस्मि,

(அல்லது)

अग्नि, अस्मि, जन्मना, जातवेदा:, घृतं मे चक्षु:, अमृतं, मे, आसन्, त्रिधातु', अर्क, रजस', विमान:, अजस्र, ज्योति., सर्व हविं', अस्मि ॥

* विमानो वर्मो என்பது இருக்கு

பதவுரை.

(हे कुशिक!)	(ஹெ கூஶிக !)	விசுவாமித்திரமுனிவரின் பிதாவாகிய குசிக ரிஷியே! போககிய மெனனும அன்னம,
अग्नि	அக்னிঃ	போக்தாவாகிய அககினி, என னுமிவறறுள
अहं	அஹம்	அககினியாகிய நான,
जन्मना (एव)	ஜந்மநா (ஏவ)	பிறபபினினறே
जातवेदा अस्मि	ஜாதவெதா அஸ்மி	ஆன்ம வடிவாய் யிருககின்றேன். (கேடடன முதலியன இனறிப பிரம சாக்ஷாதகாரமுடையேன)
मे	மெ	எனது
चक्षुः	சக்ஷுঃ	நேததிரம
घृतं	஘்ருதம்	மிக விளஙகுகினறது,
अमृतं	அம்ருதம்	கருமபயன
मे	மெ	எனனுடைய
आसन्	ஆஸந்	வாயிலிருககின்றது (யானே போகதா.)
अर्कः	அர்கঃ	வாயுவும நானுயிருககின்றேன்.
त्रिधातु	த்ரியாதுঃ	மூவகைப பிரிவினுள, வாயு வடிவததால
रजसः	ரஜஸঃ	அநதரிக்ஷததிறகு
विमानः	விமாநঃ	அதிடடானமும நானு யிருககின்றேன.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	எனறுமுளள
ज्योति.	ஜ்யோதிঃ	வானுலகிறகு அதிடடானமாகிய, இரவியும நானு யிருககினறேன.
हवि.	ஹவிঃ	போககியப பொருளகள
सर्वं	ஸர்வம்	அனைததும
अस्मि	அஸ்மி	நானு யிருககினறேன்.

அலலது

अग्निः	அக்நிঃ	யான அககினியாக (தேவாகடகு அவியைச சோபபிபபவனுக)

अस्मि	அஸ்மி	இருக்கின்றேன்.
जन्मना	ஜந்மநா	பிறந்த காலத்தினின்றே
जातवेदा.	ஜாதவேதா:	ஞானமுடையோனு யிருக்கின்றேன். அல்லது, தோன்றின பொருள்களனைத்தையுந் தானமசொரூபமாய்க் காணுஞ் சாவான்மாவாயிருக்கின்றேன் ஏனெனின் ?
घृत मे चक्षुः	க்ருதம் மெ சக்ஷு:	தீயில் விட்ட நெய்யென, எனது கண் பிரகாசிக்கின்றது
अमृतं	அம்ருதம்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம்
मे	மெ	என்னுடைய
आसन्	ஆஸந்	முகமா யிருக்கின்றது
त्रिधातु अर्क.	த்ரிதாது: அர்க்க:	மூவகைப் பிரிவாயுள்ள பிராணனும் நானு யிருக்கின்றேன்.
रजस·	ரஜஸ:	அந்தரிக்ஷத்தைப் பற்றி
विमानः	விமாந:	விசேடமாய்ப் பரிணமிக்கும் வாயுவும் நானு யிருக்கின்றேன்.
अजस्र	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெப்பந்தரும்
ज्योति.	ஜ்யோதி:	இரவியும் நானு யிருக்கின்றேன். விரிப்பதென்ன ?
सर्वं हवि. अस्मि	ஸர்வம் ஹவி: அஸ்மி	நெய், புரோடாச, முதலிய தேவ வுணவுகள் எல்லாம் நானுயிருக்கின்றேன் என்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. விசுவாமித்திரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும் மந்திரமும் அக்கினியைத் துதிக்கின்றனவாம். அதில் இம் மந்திரம், எல்லா வடிவமாய் அக்கினியைத் துதிக்கு லாம் இவ் வுலகம், (அன்னம்) போக்கிய வடிவாகவும், போத்துரு (புசிப்போன்) வடிவாகவும் இருவகைப்பட்டதாம். அவ்வாறே, "இதுவே அன்னமும், அன்னமுண்போனுமாம். சோமமே அன்னம், அக்கினியே அன்னமுண்போன்" என மறையுங் கூறுகின்றது. ஆண்டுப் போக்திரு வருக்க வடிவமாய அன்னத்தையுண்பது அக்கினியாம். அவ் வக்கினியும், அக்கினி, வாயு, ஆதித்தன், என்னும் (தனையுள்ளடக்கிய மூவகை) வேற்றுமையால், மூவகையாகிய மண்ணுலகம், அந்தரிக்க வுலகம், வானுலகம் எனப்வைகளை அதிட்டித்து நிற்கின்றது அவ்வாறே "அது தன்னை மூவகையாக்கியது இரண்டாவது இரவி மூன்றாவதுவாயும்" என வாசசனேய மென்னும் மறையுங் கூறுகின்றது. அவற்றுள், அவ் வக்கினியாகிய நான் பிறப்பிலிருந்தே சாதவேத

வாக (அதாவது கேட்டல், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாத்கா ரம் பண்ணிய பரமானம வடிவாக) இருக்கின்றேன எனபதாம். உலகததை விளக்குகின்ற பிரகாச வடிவம எனது நேததிரம இபபோது மிக ஒளிர்கின றது. திவயமாகிய கரும பலம முதலிய விடய போகஙகள எனது முகததில (வாயில) இருககினறன. எலலாப போகதா வருகக வடிவஙகளும தானுய இருததலின் எனக இவவாறு தனதானமாவிறகுப பூமியின அதிடடானத் தனமையைக கூறிவிடடு, வாயு வடிவாய் அநதரிடசததிற்கு அதிடடானத தனமை கூறத தொடஙகபபடுகினறது —மூலததில ஆரககன எனபது முதலியனவறறுல ரணடு ஆரககன எனறது வாயுவாம "அதுவே ஆரகக னுடைய அர்ககத தனமை" என மறையுங கூறுதலின எனக. அப பிரா ணன நானுயிருககின்றேன அதாவது மூவகையாகத தனனைப பிரிதது அவற்றுள் வாயு வடிவால அநதரிடசததிற்கு அதிடடாதாவாயிருககினறேன என்பதாம. அவவாறே, ஆதிததன் வடிவால வானுலகிறகு அதிட்டானத் தனமை கூறபபடுகினறது (மூலததில) "கெடாத சோதி" என அதாவது வானுலகிறகு அதிடடான மெனனும நிததியப பிரகாசனுகிய ஆதிததனும் நானுயிருககினறேன எனபதாம. இவ்வாறுய போகதா வடிவமாயத தன னைச சிநதிததுககொணடு, போககிய வடிவாயும சிநதிககினறுா.—மூலததில் யாதொரு அவிகள், எனபது முதலியவறறுல. பிரசிததியான போககியங கள (அனனஙகள) அனைததும நானுயிருககினறேன எனபதாம.

அல்லது, நான் அககினியா யிருககினறேன. அதாவது தேவர்கட்கு அவி களைச சேரபபிககினறே னுதலின ஒளி முதலிய குணமுடையனு யிருககின் றேன என்பதாம மற்றும, பிறபபினினறே ஞானமுடையவனு யிருககின றேன் எனபதாம. தோனறிய கணததிலேயே எலலா முணாநதோனு யிருக கினறேன எனக அல்லது, தோனறின வினைததையும தனதான்மாவாய் உணர் கினறது சாதவேதாவாம. அதாவது எலலா வடிவா யிருககினறேன எனப தாம. அஃதெவவா றெனின்? கூறப்படுகினறது —பிரசிததியாகிய நெய், எனது நேததிரமாயிருககினறது. அதாவது நேததிரம போனறதா மென பதாம எனனை? உலகில கணணும பிரகாசிககினறது, ஆவின நெயயும (தீயாகிய) எனபால விடபபடின எனனைப (அககினியாகிய எனனை) பிரகாசிப் பிபபதாயிருககினறது, ஆதலின எனக ஒளியெனனும அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம, எனது வாயில இருககினறது. பிராணன, அபானன, எனனும மூவகையா யுளளதும, போறறத தககதுமாகிய பிரா ணனும நானுயிருககினறேன. அவவாறே அநதரிக்ஷததினுடைய, விமா னம=விசேடமா யுணடாககுவது, எனனும வாயுவும நானுயிருககிறேன. மறறும, இடைவிடாது வெபபஙதருஞ சூரியனும நானுயிருககினறேன. விரிபபதி லென? நெய், புரோடாச முதலிய இநத அவி வடிவததால

உபலக்கணமா யுணரப்பட்ட அவ் வனைத்தும் நானேயிருக்கின்றேன் என்ப தாம் "உண்மையில் இவ் வனைத்தும் பிரமம்" என மறையுங் கூறுகின் றதா மாதலின் எனக் அவ் வக்கினியை எல்லா வடிவமாகக் கூறியதால் அக் கினியே பரப்பிரமம் எனப்பட்டது. (காணக) (12)

மந்திரம் 13.

२ ३ २ ३१२ २२ ३१२ २२ ३१२ २२३ १२
614. पात्यग्निर्विपो अग्रं पदं वेः * पाति यह्वश्चरणं सूर्यस्य ।
२ ३ १ २ ३१ २ ३१२ २२ ३ १ २ ३ १२ ३ २
पाति नाभा सप्तशीर्षाणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥

இருக்கு 3-5-௭

பாத்யக்நிர்விபோ அக்ரம் பதம் வேஃ பாதி யஹ்வஶ்சரணம் [ஸூர்யஸ்ய ।
பாதி நாபா ஸப்தஶீர்ஷாணமக்நிஃ பாதி தேவாநாமுபமாதம் [ருஷ்வஃ ॥

அந்வயம்.

अग्नि:, वे., विप , अग्रं, पद, पाति, यह्व:, सूर्यस्य, चरण, पाति, नाभा, सप्तशीर्षाण, पाति, ऋष्व. अग्नि , देवानां उपमाद, पाति ॥

பதவுரை.

अग्निः	அக்நிஃ	அக்கினி தேவதை
वेः	வேஃ	யாண்டும் நிறைந்த
विप	விபஃ	பூமியின் சம்பந்தமாய
अग्रं	அக்ரம்	முக்கியமாயுள்ள
पदं	பதம்	இடத்தைக்
पाति	பாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
यह्व·	யஹ்வஃ	மகத்தாகிய அக்கினி,
सूर्यस्य	ஸூர்யஸ்ய	இரவியின்
चरणं	சரணம்	வழியாகிய அந்தரிட்சத்தைக்
पाति	பாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
नाभा	நாபா	அந்தரிட்சத்தில் (வானில்)
सप्तशीर्षाणं	ஸப்தஶீர்ஷாணம்	மருத் கணத்தைக்

* पाति प्रियं रिपो अग्रं, என்பது இருக்கு

पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது
ऋत्व. अग्नि	ருத்வ: அக்நி:	காணற்குரிய இவ் வக்கினி
देवानां उपमादं	தேவாநாம் உபமாதம்	தேவர்கட்குக் களிப்பைக்கொடுக்கும் வேள்வியைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14 விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினி, யாண்டும் நிறைந்துள்ள பூமியின் சிறந்த இடங்களைக் காப்பாற்றுகின்றது மகத்தாகிய அக்கினி, இரவியின் மார்க்கமாகிய அந்தரிக்ஷத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது அந்தரிட்சத்தின் நடுவில் மருத் கணத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது. பார்க்கத்தக்க இவ் வக்கினி, தேவர்கட்குக் களிப்பையுண்டாக்கும் வேள்வியைக் காப்பாற்றுகின்றது என்பதாம் (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

—

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் '—2, அக்கினி. 3, கிருது 3, 6-புருடன். 7, சிருட்டா 8, வான், மண். 9, 11, இந்திரன் 10, ஆன்மா 13, கோ சந்தம் —1, 2, பந்தி 3, 7, 9, 10, அநுஷ்டுப் சுரம் —1, 2, பஞ்சமம் 4, 7, 9 10, காந்தாரம் 7, 11, 12, தைவதம் இருடிகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுவார்கள்

மந்திரம் 1

१ २ ३ १ २३ २३१२
615. भ्राजन्त्यग्ने समिधान दीदिवो जिह्वा चरत्यन्तरासनि ।
२र २र ३ १२ ३ २ २र २र ३१ २
स त्वन्नो अग्ने पयसा वर्चो हशोऽदाः ॥ १ ॥

ப்ராஜந்தீ ஸமிதா நதீதிவோ ஜிஹ்வா சரத்யந்தராஸநி ।
ஸத்வந்நோ அக்நே பயஸா வஸுவித்ரயிம் வர்சோ த்ருசேऽதா: ॥

அந்வயம

समिधान, दीदिवः, अग्ने!, भ्राजन्ती, आसनि, अन्तः, जिह्वा, चरति, अग्ने!, वसुवित्, सः त्व, नः पयसा, रयिं, दृशे, वर्चः, अदा ॥

பதவுரை.

समिधान	ஸமிதாந	வேட்போர்களால் ஒளி மிக வளர்க்கப்பட்டதும்,
दीदिव	தீதிவ:	எவற்றினும் மேலாயப் பிரகாசிப்பதுமாகிய
अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே ! (உனது)
भ्राजन्ती	ப்ராஜந்தீ	பிரகாசமாகிய
आसनि अन्तः	ஆஸநி அந்த:	வாயின் நடுவிலுள்ள
जिह्वा	ஜிஹ்வா	நாக்கு
चरति	சரதி	(அவியைப்) புசிக்கின்றது.
अग्ने !	அக்நே !	அக்கினியே !
वसुवित्	வஸுவித்	தனத்தை யடைவிக்கின்ற,
स त्व	ஸ: த்வம்	அத்தகைய நீ
न. पयसा	ந: பயஸா	எமக்கு அன்னத்தோடு
रयिं	ரயிம்	இரமணீய தனத்தையும்
दृशे	த்ருசே	பார்க்கத்தக்க
वर्चः	வர்ச:	ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்தன்மையையுந்
अदा.	அதா:	தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1 வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஒளியெழ வளர்க்கப்பட்டதும், எல்லாவற்றினும் மேலாய விளங்குவதுமாகிய அக்கினியே! பிரகாசமுள்ள வாயின் நடுவின் கண்ணுள்ள (உனது) நாக்கு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உண்கின்றது. தனத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்ற அத்தகைய அக்கினியே! நீ, அன்னத்துடன் இரமித்தற்குரிய தனத்தையும், காணற்குரிய ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்தன்மையையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

३ २र २र ३ २र २र

616. वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।

३१र २र ३१२ ३१र २र ३ १र २र

वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ २ ॥

வஸந்த இந்நு ரந்த்யோ க்ரீஷ்ம இந்நு ரந்த்ய꞉ ।

வர்ஷாண்யநு ஶரதோ ஹேமந்த꞉ ஶிஶிர இந்நுரந்த்ய꞉ ॥

அநவயம

वसन्तः इन्नु, रन्त्यः, ग्रीष्म इन्नु, रन्त्यः, वर्षाणि अनु, शरदः, हेमन्तः, शिशिरः इन्नु, रन्त्यः ॥

பதவுரை.

वसन्त इन्नु	வஸந்த꞉ இந்நு	இளவேனிற காலம
रन्त्य	ரந்த்ய꞉	இரமிததற குரியது
ग्रीष्म इन्नु	க்ரீஷ்ம꞉ இந்நு	முதுவேனிற காலம
रन्त्य	ரந்த்ய꞉	இரமிததற குரியது.
वर्षाणि अनु	வர்ஷாணி அநு	மழை காலததின் பினனா
शरदः	ஶரத꞉	குளிா காலமும
हेमन्त	ஹேமந்த꞉	முனபனிக காலமும்
शिशिर इन्नु	ஶிஶிர இந்நு	பினபனிக காலமும
रन्त्यः	ரந்த்ய꞉	இரமிககத தககனவாம.

சாயண பாடியம்.

கண்டம—4. இருககு—2. வாமபதவ ரிஷி.

சிததிரை, வைகாசியாகிய வசநதரிதுகாலமே இரமிககததக்கதாகின றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷமரிதுவே இரமிததற குரியதாம, ஆவணி புரட்டாசியாகிய மழைககாலரிதுவே இரமிககததககதாம. அதன பினனா, அர்பபிசி, காாததிகைகளான அவயவஙகளையுடைய சரதகாலரிது இரமிககத தக்கதாம. மாாகழி தையாகிய ஏமநதரிதுவே இரமிககததககதாகினறது. மாசி பஙகுனியாகிய சிசிரருதுவே இரமிககததககதாம். (2)

குறிப்பு:—ஈணடு, இருது ஆறெனபது ஈசர னெனபா சிலா.

மந்திரம் 3.

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।

१२ २२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३

*स भूमिं †सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठद्दशांगुलम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-90-4.

ஸ்ரஶீர்ஷா: புருஷ: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ।

பூமிம் ஸர்வதோ வ்ருத்வாத்யதிஷ்டத்தஶாங்குலம் ॥

அந்வயம.

षः, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमि, सर्वतः, वृत्वा, दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

புருஷ:	விராட் புருடன் (பெரும் பொருளாகிய இறைவன்)
ஸஹஸ்ரஶீர்ஷா:	எண்ணிலாச் சிரசுகளையுடையானும்,
ஸஹஸ்ராக்ஷ:	அளவிலாக் கண்களுடையானும்,
ஸஹஸ்ரபாத்	அளவற்ற பாதங்களையுடையானுமாவன்.
ஸ:	அப் புருடன்
பூமிம்	அண்டமாகிய தரையை
ஸர்வத:	எல்லா வகையானும்
வ்ருத்வா	சூழ்ந்துகொண்டு
தஶாங்குலம்	பத்து விரற்கடை அளவுள்ள இருதயத்தைக்
அத்யதிஷ்டத்	கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றனன்

சாயண பாடியம்.

—4. இருக்கு—3. நாராயண ரிஷி.

...லா உயிர்களின சமட்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என புருடன் உள்ளானே, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணால் உபலக்ஷ ...ரியப்பட்ட எண்ணமுடியாத தலைகளையுடையவன் என்பது பொருள்.

---

* सभूमिं विश्वतो वृत्वा, என்பது இருக்கு

† सर्वत स्पृत्वा, என்பதும், யஜுர் सहस्र शीर्षा என்பதும், யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுக்குண்டான தலைகளைத்தும் இவனுக்கு ஆயிரந்தலைகளா மென்க. அவன் அவ்வுடல்களினுள் ளிருக்கின்றானாதலின் தலைகளெல்லாம் அப் புருடனுடையவைகளேயாம் என்பதாம் இவ்வாறே, ஆயிரங்கண்க ளுடைமையும், ஆயிரங் கால்களுடைமையுமா மென்பதுங் கண்டுகொள்க அப்புருடன் பிரமாண்டமாகிய வுருண்டை வடிவப் பூமியை நாற்புறமுஞ் சூழ்ந்து வளைந்துகொண்டு பத்துவிரற்கடை யளவுள்ளதோரிடத்தைத் தாண்டியிருக்கின்றான் அதாவது பத்துவிரற்கடை என்றது உபலக்கணமாம் ஆதலின் பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின் றான் என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२३ २उ३१ २३१ ३ ३ १२३१ २
618. त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।
२ ३ २ ३क २र ३ २ ३ २
तथा विष्वङ् व्यक्राम द * शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌦𑍂𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵 𑌉𑌦𑍈𑌤𑍍𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑌾𑌦𑍋𑌽𑌸𑍍𑌯𑍇𑌹𑌾 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌪𑍁𑌨𑌃।
𑌤𑌥𑌾 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌵𑌙𑍍 𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌰𑌾𑌮𑌦𑌶𑌨𑌾𑌽𑌨𑌶𑌨𑍇 𑌅𑌭𑌿 ॥

அந்வயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्वः, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा, विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुष.	𑌤𑍍𑌰𑌿𑌪𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃	மூன்று பாதங்களை யுடைய அப் புருடன்
ऊर्ध्व उदैत्	𑌊𑌰𑍍𑌧𑍍𑌵𑌃 𑌉𑌦𑍈𑌤𑍍	உலகத்தின் குணதோஷங்களுக்கு வேறாய மேம்பட்டவனாக இருக்கின்றான்
अस्य	𑌅𑌸𑍍𑌯	இப்புருடனுடைய
पादः	𑌪𑌾𑌦𑌃	ஒருகூறு
इह	𑌇𑌹	இம் மாயையிலக்கண
पुनः	𑌪𑍁𑌨𑌃	அடிக்கடி
अभवत्	𑌅𑌭𑌵𑌤𑍍	வெளிப்படுகின்றது
तथा	𑌤𑌥𑌾	அவ்வாறே

* साशनानशने, என்பது இருக்கிலும் எசுரிலும் பாடம்.

विष्वङ्	விஷ்வங்	பலவகை வடிவாய்
व्यक्रामत्	வ்யக்ராமத்	வியாபிக்கின்றது.
अशनानशने अभि	அஶநாநஶநே அபி	மற்றும், உண்ணல் முதலிய செய்கைகளையுடைய பிராணிகளாகவும், அவைகளில்லாத மலை, ஆறு முதலிய அசேதனங்களாகவும் உலகிற் பரந்தது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4.

பாதத்தின் றொடர்பற்றவனும், மிகுந்த வடிவமுள்ளவனும், மூன்று பாதங்களை யுடையவனுமாகிய இப் புருடன், அஞ்ஞான காரியத்தினின்றுந் தோன்றிய வடிவனுயிருந்தும், அதிலுள்ள குண தோடங்களுடன் றொடர்பற்று மேம்பட்டவனுயிருக்கின்றான். இவனுடைய யாதோ ஒரு கூறுண்டோ, அது, மாயையிற் றோன்றுகின்றது. அதாவது ஆக்க லழித்தல்களால் மறித்தும் மறித்தும் வருகின்றது என்பதாம். இவ்வுலகம் பரமாத்மாவினது ஓர் கூறாந் தன்மை, "இவ்வனைத்தையும் யான் வியாபித்துள்ளேன், ஒரு கூறால் உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது" எனப் பகவானுகிய கண்ணபிரானுலுங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மாயையின்பாற் றோன்றிய பின்னரோ, தேவ, மநுட, பசு, பக்ஷி முதலிய வடிவத்தாற் பலவகையாய் வியாபித்திருக்கிருக்கின்றனன் யாது செய்துகொண்டெனின்? பசி முதலியவைகளைக் குறியாகச் செய்துகொண்டு நிறைந்திருக்கின்றனன். அவைகளை யுடைய சேதனசமுதாயமும்; அவைகளில்லாதனவாய மலை, யாறு முதலியவைகளும் என்ன, இருவகையாக உள்ளவாறுண்டாக்கி, இப் புருடனே பலவகையாய்த் தோற்றுமாறு செய்துகொண்டு வியாபித்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २उ ३ २३२उ ३ १ २
619. पुरुष एवेदꣳ सर्वं यद्भूतं यच्च भाव्यम् ।
१ २ ३ १३३ १२ ३ १२ ३१२ ३ २
पादोऽस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-90-2.

புருஷ ஏவேதம் ஸர்வம் யத்பூதம் யச்ச பாவ்யம் |
பாதோऽஸ்ய ஸர்வா பூதாநி த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி ||

அந்வயம்.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूत, च, यत्, भाव्यं, सर्वा भूतानि, अस्य, पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

इदं	இத³ம்	(நிகழ் காலததுளள) இவவுலகம்
सर्वं	ஸர்வம்	அனைததும
पुरुष. एव	புருஷ: ஏவ	புருடனே யாகின்றுன்
यत्	யத்	யாது,
भूत	பூ⁴தம்	இறநத காலததிற் தோன்றி யிருநததோ,
च	ச	மறறும,
यत्	யத்	யாது,
भाव्य	பா⁴வ்யம்	வருங காலததிற் றேன்றுவதோ, அவ வனைததும புருடனே யாகின்றுன.
सर्वाभूतानि	ஸர்வா பூ⁴தாநி	முறகாலததிலுள்ள சராசரப பொருளகள
अस्य	அஸ்ய	இபபுருடனுடைய
पाद्	பாத³:	நானகாவது கூறும.
अस्य	அஸ்ய	இப புருடனின
त्रिपात्	த்ரிபாத்	மூன்று பாதஙகளும் (மீநத வடிவம)
अमृत	அம்ருதம்	மரணமறறதாயிருநது,
दिवि	தி³வி	ஒளிவடிததில நிலைததிருககின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருககு.—5

நிகழ காலததிய இவவுலகனைததும புருடனே யாவன. சென்ற காலத திறறேன்றிய வுலகமும, வருஙகாலததிற றேன்று முலகமுமாகிய அனைத தும புருடனே யாவன நிகழ காலததிலுளள பிராணிகளனைததும சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போன்று, போன கால, வருஙகால மென னுமஇருவகையாலானதுங காணறபாலது எனபது கருதது அவ விரு வகையே விளககபபடுகினறது '—இப புருடனுககு மூன்று காலததிலுளள பிராணிகளனைததும நானகாவது கூறுகும. எஞசிய இபபுருடனுடைய முப பாதமானதோ ? கேடிலாததாயப பிரகாசமமிகுநத சுயம பிரகாச வடிவததில நிலைததிருககினறது எணடு, நிலைததிருககினறது எனபது எஞசி நினறது. எபபோதும " உணமையானதும அறிவானதும அநத மறறதும பிரமமாம " எனபதால பிரமததிறகு இவ வளவெனுந தனமை யினமையானுல பாதம நானகெனப பகருதல முடியாததாமாயினும, இவ வுலகம பிரம வடிவததை நோககக மிகச சிறியதாம எனககூறும வேட்கையாற பாதஙகளென்று உபசாரமாயக கூறபபடடது எனபதுணாக,

(5)

மந்திரம் 6.

620. * तावानस्य महिमा † ततो ज्यायाꣳश्च पूरुष ।
उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-61-12.

தாவாநஸ்ய மஹிமா ததோ ஜ்யாயாம்ஸ்ச பூருஷ: |
உதாம்ருதத்வஸ்யேஶாநோ யதந்நேநாதிரோஹதி ||

அந்வயம்.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुष', ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य, ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாந்	முக்காலத்திய வுலகங்கட்கும் பற்றுக் கோடாதல் முதலிய அவ்வளவினத்துமே
अस्य	அஸ்ய	இப் புருடனுடைய
महिमा	மஹிமா	ஆற்றல் விசேடமாம் (உண்மை வடிவமன்று)
पूरुष	பூருஷ:	உண்மையாகிய புருடனோ,
ततः च	ததஶ்ச	ஆற்றலென்னும், அம் மகிமையினின்றும்
ज्यायाम्	ஜ்யாயாந்	மிக மேம்பட்டோனவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	அம்ருதத்வஸ்ய	தேவத் தன்மைக்கு
ईशानः	ஈஶாந:	மாயை வாயிலாக இறைவனவன்.
यत्	யத்	(யாதினாலெனின்?)
अन्नेन	அந்நேந	சீவர்களின் பயனாகிய நிமித்தத்தால்
अतिरोहति	அதிரோஹதி	காரணமாய் நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாந் தன்மையை யடைகின்றனன், ஆதலின் என்க

* रातावानस्य, † अतो ज्याया என இருக்கும், எசுரு மோதுகின்றது.

சாயண பாடியம

கண்டம்—4 இருக்கு—6

சென்ற காலத்திலிருந்ததும், நிகழ் காலத்திலிருக்கின்றதும், வரும் காலத்தி லுண்டாகுவதுமாய உலகம் முதலியவற்றிற்கு, யாதொரு ஆதார முதற் றன்மையுண்டோ, அது முதலிய வினைத்துமே இப்பரம புருடனுடைய ஆற்றல் விசேடமாம். அவனுடைய உண்மை வடிவமன்று உண்மையாகிய புருடனோ, அந்த மகிமைகளி னின்றும் மிக வியப்பானவன் என்பது பொருள் மற்றும், தனது மாயையால் தேவத் தன்மைக்கு இறைவனுவான எனக் எக காரணத்தால் பிராணிகளின் போக்கிய வடிவ அன்னமென்னு நிமித்தத்தால் காரணமாய நிற்கும் தனது அவத்தையை விட்டு, காணப்படும் உலகமாகின்ற அவத்தையை யடைகின்றானோ, அக் காரணத்தால், பிராணிகளினுடைய கரும போகத்தின் பொருட்டு, உலகமாய நிற்கு மவத்தை யுடன்பாடாதலின், இது அவனுடைய உண்மை நிலை அன்றென்பதுணர்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १२
621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।
२ ३१र २र ३२उ ३१ २ ३२
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருக்கு 10-6-5

ததோ விராடஜாயத விராஜோ அதி பூருஷ꞉ ।
ஸ ஜாதோ அத்யரிச்யத பஶ்சாத்பூமிமதோ புர꞉ ॥

அந்வயம்.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत, पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

ततः	ததஃ	அவ் வாதிபுருடனினின்று
विराट्	விராட்	பிரமாண்டமாகிய உடம்பு
अजायत	அஜாயத	உண்டானது.
विराजो अधि	விராஜோ அதி	விராட், என்னும் அந் தேகத்தின் கண்
पूरुषः	பூருஷ꞉	பரபுருடன் உள்ளவாறு தோன்றினன்.

जात स	ஜாத: ஸ:	உற்பன்னமாகிய அப் புருடன்
अत्यरिच्यत	அத்யரிச்யத	விராட்டினின்றும் வேறான தேவ, மனுட பட்சிகளாயினன்
पश्चात्	பஶ்சாத்	பின்னர்,
भूमि	பூமிம்	பூமியை யுண்டாக்கினன்
अथो	அதோ	பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர்
पुर	புர:	பிராணிகளின் தேகத்தை யுண்டாக்கினன்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7

இக் கண்டத்தின் நான்காவது மந்திரத்திற் கூறிப்போந்த "பல்லுருவாய் வியாபித்தனன்" என்னும் பொருளே ஈண்டும் விரிக்கப்படுகின்றது — அப் பரம புருடனிடத்தினின்று விராட்டென்னும் பிரமாண்டமாகிய வுடம்பு உண்டானது பலவகைப் பொருள்கள் இதில் விளங்கப்படுதலின் இது விராட் எனப்பட்டது. பின்னர், விராட்டென்னு மந்தத் தேகத்தையே அதிகரணமாகக்கொண்டு அவ்வுடம்பை அபிமானிப்பவனாகிய ஒரு புருடன் றோன்றினன் வேத முடிகளினாற்றானு முணரப்படும் அத்தகைய இவனே பரமான்மாவாவன் அவனே பல வுருவமாயப் புகுந்து பிரமாண்டத்தை யபிமானிக்கும் தேவதையாகிய சீவான்மாவுமாயினன் இவைகள் அதர்வண வேதத்தினுடைய உத்தரதாப நீய வுபநிடதத்தில் மிக வெளிப்படையாய்க் கூறப்படுகின்றன" அஃது வருமாறு:—அத்தகைய இவன் மாயையினாலே பூதங்களையும், இந்திரியங்களையும், விளங்குகின்ற தேவதைகளையும், கோசங்களையுஞ் சிருட்டித்துப் புகுந்துகொண்டு, மூடன், மூடன், (சீவன் சீவன்) என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றனன்" என்பதாம். உண்டாகிய அவ் விராட் புருடன், விராட்டினும் வேறான, தேவர், மனிதர், விலங்கு முதலியவைகளாயினன் தேவர்கள் முதலிய சீவத்தன்மையை யடைவதன் முன்னர் பூமியை யுண்டாக்கினன் ஈண்டுப் பூமியை யுண்டாக்கினன் என்பது எஞ்சி நின்றது, பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர் அவர்களுடைய தேகங்களை யுண்டாக்கினன் எழுவகைத் தாதுக்களால் நிறைந்திருத்தலின் உடம்பு புரியெனப்பட்டது.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २ ३ १र २र

622. *मन्ये वां द्यावापृथिवी सुभोजसौ ये अप्रथेथाममितमभियोजनम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १र २र ३ १ २

द्यावापृथिवी भवतꣳ स्योने ते नो मुञ्चतमꣳहसः ॥ ८ ॥

அதர்—4-26-1.

𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌾𑌂 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌸𑍁𑌭𑍋𑌜𑌸𑍌 𑌯𑍇 𑌅𑌪𑍍𑌰𑌥𑍇𑌥𑌾𑌮𑌮𑌿𑌤
[𑌮𑌭𑌿𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂 ।

𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀 𑌭𑌵𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌯𑍋𑌨𑍇 𑌤𑍇 𑌨𑍋 𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌮𑌂𑌹𑌸𑌃 ॥

அந்வயம்

हे द्यावापृथिवी! वा, सुभोजसौ, मन्ये, अमित, योजनं, अभ्यप्रथेथां,

हे द्यावापृथिवी!, स्योने, भवतं, ये ते, न॰, अहस , मुञ्चतम् ॥

பதவுரை

हे द्यावापृथिवी!	𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவதைகாள்!
वां	𑌵𑌾𑌂	உங்களிருவரையும்
सुभोजसौ	𑌸𑍁𑌭𑍋𑌜𑌸𑍌	எம்மை இனிது பாதுகாக்கத் தக்கார்களென
मन्ये	𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇	யான் உணர்கின்றேன்.
अमितं	𑌅𑌮𑌿𑌤𑌂	(நீவிர்) அளவற்ற
योजनं	𑌯𑍋𑌜𑌨𑌂	தன முதலியவைகளை
अभ्यप्रथेथां	𑌅𑌭𑍍𑌯𑌪𑍍𑌰𑌥𑍇𑌥𑌾𑌂	யாண்டும் விருத்தி பண்ணுவீர்களாக.
हे द्यावापृथिवी!	𑌹𑍇 𑌦𑍍𑌯𑌾𑌵𑌾𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍀!	வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்காள்! (நீவிர் எமக்கு)
स्योने	𑌸𑍍𑌯𑍋𑌨𑍇	சுக வடிவர்களாக
भवतं	𑌭𑌵𑌤𑌂	ஆவீர்களாக.
ये ते	𑌯𑍇 𑌤𑍇	எவ் வானுலக மண்ணுலகங்கள் உள்ளனவோ, அவைகள்
न.	𑌨𑌃	எங்களைப்
अंहस.	𑌅𑌂𑌹𑌸𑌃	பாவங்களினின்றும்
मुञ्चतं	𑌮𑍁𑌞𑍍𑌚𑌤𑌂	விடுவிப்பன வாகுக

* मन्ये वाद्यावा.. मभिता योजनानि प्रतिष्ट भवतं वसूना ते नो என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8 வாமதேவர் ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கட்கு அபிமானிகளான தேவர்காள்! உங்களிருவரையும் இனிது எம்மைப் பரிபாலிக்கத் தக்கவாகவென்ன யானுணாகின்றேன். வானுலக மண்ணுலகங்களுக்குரிய தேவர்காள! நீவிர் அளவற்ற தன முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்காள! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில் தோற்றுவீர்களாக. அவ் வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் எங்களைப் பாவங்களினின்று நீக்குவார்களாக என்பதாம். (8)

குறிப்பு—யோஜனம், என்பது தனம்.

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

623. हरी त इन्द्र श्मश्रूण्युतो ते हरितौ हरी ।

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २

तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ ९ ॥

ஹரீ த இந்த்³ர ஶ்மஶ்ரூண்யுதோ தே ஹரிதௌ ஹரீ |

தந்த்வா ஸ்துவந்தி கவய꞉ புருஷாஸோ வநர்க³வ꞉ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवयः, पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்³ர!	இந்திரனே!
ते	தே	உனது
श्मश्रूणि	ஶ்மஶ்ரூணி	மீசை தாடிகள்
हरी	ஹரீ	பச்சைநிற முடையனவாம்.
उतो	உதோ	மற்றும்,
ते	தே	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகள்
हरितौ	ஹரிதௌ	பச்சைநிற முடையவைகள்.
वनर्गव	வநர்க³வ꞉	கோக்களிடத்து, அலைத்து, மறைமொழிகளின் கண் அன்புள்ள
कवयः	கவய꞉	நுண்ணுணர்வுடையோர்களான

पुरुषासः	பு₄ருஷாஸ:	புருடர்கள்,
तं	தம்	கீர்த்தியுள்ள, அத்தகைய
त्वा	த்வா	உன்னைத்
स्तुवन्ति	ஸ்துவந்தி	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய மீசைகளுந் தாடிகளும் சோமரச மருந்தலாற் பச்சை நிறமுடையனவாம் அவ்வாறே, "இந்திரனது தாடி மீசைகள் பச்சை நிறங்களால் மூடியுள்ளன" என மறையுங் கூறுகின்றது. மற்றும், உன்னுடைய குதிரைகளும் பச்சை நிறமுடையனவாம் கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள், அல்லது, மறைமொழியி லன்புள்ள மேதாவிகள் என்னும் புருடர்கள், அத்தகைய உன்னைத் துதிக்கின்றார்கள் என்பதாம் இம்மந்திரம் அதர்வணத்திற் சிறிது பாட பேதத்தை யுடையது. (9)

மந்திரம் 10.

624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवामुत ।
सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा सꣳसृजामसि ॥ १० ॥

யத்₃வர்சோ ஹிரண்யஸ்ய யத்₃வா வர்சோ க₃வாமுத |
ஸத்யஸ்ய ப்₃ரஹ்மணோ வர்சஸ்தேந மா ஸꣳஸ்ருஜாமஸி ॥

அந்வயம்

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्चः, उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः तेन, मा, ससृजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரண்யஸ்ய	இனியது செய்யும் இரமணீயதனத்திற்கு
यत्	யத்	யாதொரு
वर्चः	வர்ச:	காந்தியுண்டோ,
वा	வா	மற்றும்,
गवां	க₃வாம்	கோக்கட்கு
यत्	யத்	யாதொரு

वर्चं	வர்ச்ச:	காந்தியுண்டோ,
उत	உத	இன்னும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	உண்மையாகிய
ब्रह्मण·	ப்ரஹ்மண:	வேதத்திற்கு, அல்லது, பிரமத்திற்கு
वर्चं·	வர்ச்ச:	யாதொரு காந்தியுண்டோ,
तेन	தேந	அதனோடு (அவைகளை)
मा	மா	என்னை (யாம்)
ससृजामसि	ஸம்ஸ்ருஜாமஸி	கூடுமாறு (அடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச் செய்யும் இரமணீயமென்னும் திருநாமமுள்ள தனத்திற்கு யாதொரு காந்தி யிருக்கின்றதோ, அல்லது, இப் பெயருள்ள கோகத்துக்கு யாதொரு காந்தி யுண்டோ, மற்றும், அனைவராலும் உடன்பட்ட பிரமத்திற்கு யாதொரு, காந்தியுண்டோ அவைகளோடு கூடுமாறு (அவைகளை யடையுமாறு) வேண்டுகின்றோம். யாங்கள் தனமுடையோர்களாயும், கோக்களுடையோர்களாயும், கலவி யுடையோர்களாயும் ஆவோமாக என்பது உட்கிடை. (10)

மந்திரம் 11.

२३ १२ ३ २ ३ २ ३क २३ १ २

625. सहस्तन्न इन्द्र दद्ध्योज ईशे ह्यस्य महतो विरप्शिन् ।

२ ३ १ ३ १२ २र ३ १ २ ३ २३ १ २ ३ १ २

क्रतुन्न नृम्णꣳ स्थविरञ्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्त्सहना कृधी नः ॥

ஸஹஸ்தந்ந இந்த்ர தத்த்யோஜ ஈஶே ஹ்யஸ்ய மஹதோ விரப்ஶிந் ।
க்ரதுந்ந ந்ரும்ணம் ஸ்தவிரஞ்ச வாஜம் வ்ருத்ரேஷு ஶத்ரூந்த்ஸஹநா
[க்ருதீ ந: ॥

அந்வயம்.

हे विरप्शिन्!, इन्द्र!, सहः, तत्, ओजः, नः, दद्धि, हि, अस्य, महतः, ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधि, न, शत्रून्, वृत्रेषु, सहना ॥

பதவுரை.

हे विरप्शिन्!	ஹெ விரப்ஶிந்!	துதிபபோர்கட்கு ஆசி மொழி கூறுவோய்!
इन्द्र!	இந்த்ர!	இநதிரனே!
सह	ஸஹ:	பகைவரை யடககுதற் குரிய
तत्	தத்	அததகைய கீாததியுளள
ओज	ஓஜ:	(உனது) ஆறறலே,
नः	ந:	எஙகடகுக
दद्धि	தத்தி	கொடுபபாயாக.
हि	ஹி	ஏனெனின? நீ
अस्य महत॰	அஸ்ய மஹத:	இப பேராறறலுககு
ईशे	ஈஶெ	இறைவனுகினறாய. ஆதலின எனக.
न	ந:	(மறறும) எஙகட்கு
क्रतुं न	க்ரதும் ந	வேளவியைப போன்று
नृम्णं	ந்ருமணம்	தனததையும
च	ச	மறறும,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाज	வாஜம்	வனமையையும்
कृधि	க்ருதி	(உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவவாறே,
न	ந:	எஙகளுடைய
शत्रून्	ஶத்ரூந்	சததுருககளே வாடடுதற்குரிய
वृत्रेषु	வ்ருத்ரேஷு	உபாயஙகளேததேடும விஷயததில்
सहना	ஸஹநா	அநுகூலனு செயவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—11

இனிய ஆசிமொழி கூறும இநதிர! பகைவாகளே யடககத்தக்க உனது ஆறறலே எஙகடகுக கொடுபபாயாக யாதினு லெனின? நீ, இப பேராறறலுககு இறைவனுகினறு யாதலி னெனக. இநதிர! நீ எஙகடகு வேளவியைப போல தனததையும, மிகச சிறநத வலிய பெருககையுங கொடுபபாயாக மறறும, எஙகளுடைய சததுருககளே யடககு முபாய விஷயததில எமககு அநுகூலனு செயவாயாக. (சதருருவை யடககததகக உபாயததைச செயவாயாக எனபதாம) (11)

விசேடமாய வெளிபபடட ஆசிமொழி யுடையான 'விரபசி' எனபபடுவன,

மந்திரம் 12.

३१२ ३१२ ३२३ १ २ ३ २ ३ १ २
626. सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि बिभ्रतीरूध्नीः ।
३२ ३ २३१ २ ३ २ ३१र २र ३ २ ३१२
उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ १२ ॥

ஸஹர்ஷபா: ஸஹவத்ஸா உதேத விஶ்வா ரூபாணி பிப்ரதீ
[ரூத்நீ: |
உரு: ப்ருதுரயம் வோ அஸ்து லோக இமா ஆபஸ்ஸுப்ரபா
[ணா இஹஸ்த ||

அந்வயம.

(हे गावः !,) विश्वा, रूपाणि, बिभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, ऊध्नीः, उदेत, उरुः, पृथु , अय, लोकः, वः, अस्तु, इह, इमाः आपः, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गाव !)	(ஹே காவ: !)	(கோக்களே! நீங்கள்)
विश्वा	விஶ்வா	எல்லா
रूपाणि	ரூபாணி	உருவங்களையும்
बिभ्रती	பிப்ரதீ:	தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும்
सहर्षभा.	ஸஹர்ஷபா:	இடபங்களோடு கூடினவர்களாயும்
सहवत्सा	ஸஹவத்ஸா:	கன்றுடன் கூடினவர்களாயும்
ऊध्नीः	ஊத்நீ:	இருவகையான மடிகளையுடையவர்களாயும்
उदेत	உதேத	திருவுடையார்களாயும் வருவீர்களாக
उरु.	உரு:	நீண்டு
पृथु.	ப்ருது:	விரிந்துள்ள
अय लोक:	அயம் லோக:	இவ்வுலகம்
व	வ:	உங்கணிமித்தமாய்
अस्तु	அஸ்து	ஆகுக.
इह	இஹ	இப் பூமியில்
इमा आप	இமா ஆப:	இந்த நீர்
सुप्रपाणा	ஸுப்ரபாணா:	இன்புடன் மிக அருந்தத் தக்கதாய்
स्त	ஸ்த	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கணடம—4. இருககு—12.

இடஙகளோடும, கனறுகளோடுங கூடின கோககளே! நீஙகள ட களில இருவகை மடிகளையுடையவாகளாயும, பலவகை வடிவஙகளை ய களாயுமாகி, ஐசுவரியஙகளை நிறையககொணடு வருவீாகளாக இவ விரிநத இவவுலகம உஙகளுடையதாக இருககுக இநத நீா இ (இவவிடததில) இனிது பாதுகாககத தககதாகுக. அநாவ ந நீஙக மையராயத தழைததோஙகி வாழவீாகளாக எனபதாம.

குறிப்பு—ாணடு மூலததில, உரு, பிருது, எனனும இருசொ னீளம, விரிவு, கூறபபடடன

நான்காவது கண்டம்.

முறறும.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அததியாயம்—6. கண்டம்—
பதிநான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள—1, அககினி. பவமானா, சோமம 2, சூரிய தம—2, சகதி 3, திருஷடுப 1, 4, 14, காயததிரி. சுரம —1, கிஷ தைவதம 1, 4, 14, ஷடசம இருடிகள ஆணடாணடு கூறபபடு

மந்திரம் 1.

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ १२
627. अग्न आयूंषि पवस आसुवोर्जमिषञ्च नः ।
३१ २ ३१२
आरे बाधस्व ॥ १ ॥

இருககு 9.

அக்ந ஆயூம்ஷி பவஸ ஆஸுவோர்ஜமிஷஞ்ச ந: ।
ஆரே பாதஸ்வ துச்சுநாம் ॥

அந்வயம்

हे अग्ने!, आयूंषि, पवसे, न, ऊर्ज, च, इष, आसुव, दुच्छुना, आरे, बाधस्व ॥

பதவுரை

हे अग्ने!	ஹே அக்நே!	பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ
आयूंषि	ஆயூம்ஷி	எமது, ஆயுட்களை, அல்லது, அன்னங்களை
पवसे	பவஸே	விருத்தி பண்ணுகின்றாய.
न.	ந:	எங்களுடைய
ऊर्जं	ஊர்ஜம்	அன்னரசத்தாலுண்டாகும் வன்மையையும்
च	ச	மற்றும்,
इष	இஷம்	அன்னத்தையும்
आसुव	ஆஸுவ	ஒருமுகமாய ஏவுவாயாக.
दुच्छुनां	துச்சுநாம்	தீயதான நாயைப் (துரத்துவது) போன்று இராக்கதர்களைத்
आरे	ஆரே	தூரமாகவே
बाधस्व	பாதஸ்வ	வருத்தப்படுத்துவாயாக(ஒதுக்குவாயாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—[illegible] இருக்கு—1 வைகாநஸ ரிஷி.

பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ, எங்களுடைய ஆயுட்களை, அல்லது, இப்பொழுதுள்ள அன்னங்களை விருத்தி பண்ணுவாயாக. அதாவது அன்ன ரசமும் (வன்மையும்) அன்னமும் ஒருமுகமாய எங்கட்கு வருமாறு செய்வாயாக என்பதாம். மற்றும், எங்களிடமிருந்து இராக்கதர்களைத் தூரமாகவே ([illegible]) போக்குவாயாக என்பதாம். (1)

மண்டு, மூலத்தில் 'துச்சுநாம்' என்பது இராக்கதர் பெயராம்.

மந்திரம் 2.

३ २ ३१ २ ३ २र ३१२ ३१२ ३ १ २

328. विभ्राड् बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधद्यज्ञपतावविह्रुतम् ।

१२ ३ १ २ ३१२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १र २र

वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपर्त्ति बहुधा विराजति॥

இருக்கு 10-107-1, யஜுர் 33-30

விப்ராட் ப்ருஹத்பிபது ஸோம்யம் மத்வாயுர்தத்யஜ்ஞபதாவவி [ஹ்ருதம் ।

வாதஜூதோ யோ அபிரக்ஷதி த்மநா ப்ரஜா: பிபர்த்தி பஹுதா [விராஜதி ॥

அந்வயம்.

विभ्राड्, यज्ञपतौ, अविह्रुतं, आयुः, दधत्, सोम्य, बृहत्, मधु, पिबतु, य, वातजूतः, त्मना, अभिरक्षति, प्रजा, पिपर्त्ति, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

विभ्राड्	விப்ராட்	விசேடமாயப் பிரகாசிக்குஞ் சூரியன்,
यज्ञपतौ	யஜ்ஞபதௌ	வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
अविह्रुतं	அவிஹ்ருதம்	இடையூறின்றிய
आयुः	ஆயு:	ஆயுளை, அல்லது, அன்னத்தை
दधत्	ததத்	நிலைநாட்டியபின்
सोम्यं	ஸோம்யம்	சோமத்தினாலாகிய
बृहत्	ப்ருஹத்	சிறந்த
मधु	மது	மதுவை
पिबतु	பிபது	அருந்துவானாக
य.	ய:	யாதொரு சூரியன்
वातजूतः	வாதஜூத:	இராசிச் சக்கரத்தைச் செலுத்துங் வாயுவாற் செலுத்தப் பெற்றோனாய்,
त्मना	த்மநா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	கிரணத்தால் உலகனைத்தையுங் காப்பாற்றுகின்றானோ,

* प्रजाः पुपोष, என்பது இருக்கு.